

میرایه تی بابان

نه نیوان

بهرداشی پۆم و عه جهم دا

chalakmuhamad@gmail.com

نهوشیروان مستهفا نه مین

۱۹۹۸

میرایه تی بابان

له نیوان

به رداشی رۆم و عه جه م دا

نه وشيروان مسه فانه مین

۱۹۹۸

2323

چاپی یه که م/ بهرلین/ نه نمانیا - ۱۹۹۸

ناوی کتیب : میرایه تی بابان له نیوان بهر دانی رۆم و عه جه م دا

نووسینی : نهوشیروان مسته فا نه مین

تیسراژ : ۱۵۰۰ دانه

چاپی دووهم : سلیمانی/ حوزدیران/ ۱۹۹۸

چاپه مه نسی خااك

ناوهرۆک

پیشه‌کی (ل ۷ - ۱۲)

پینداچونه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه به سه‌رچاوه‌کان دا (ل ۱۳ - ۳۳)

۱. قوناغی به‌که‌می میرایه‌تی بابان (ل ۳۵ - ۴۳)

۲. میر سلیمان: به‌که‌مین ته‌قللای سه‌ریه‌خوژی له به‌ینی

به‌رداش دا (ل ۴۵ - ۵۴)

۳. خانه‌پاشا: کورد له شه‌ری نه‌فغان و تورک دا (ل ۵۵ - ۶۵)

۴. سه‌لیم پاشا: تیکچونی هاوسه‌نگی سیاسی (ل ۶۷ - ۸۱)

۵. پینج برا و ۳۷ سال براکوژی (ل ۸۳ - ۹۹)

۶. نیبراهیم پاشا: بنیاتنانی شاری سلیمانی - پایته‌ختی نوئی (ل ۱۰۱ - ۱۱۱)

۷. نه‌وره‌حمان پاشا: خولای سه‌ریه‌خوژی (ل ۱۱۳ - ۱۳۶)

۸. مه‌حمود پاشا: هه‌له‌ت‌ک‌اندنی بنچینه‌ی نه‌ماره‌تی بابان (ل ۱۳۷ - ۱۷۵)

۹. له زمانی گه‌وره‌پیاوه‌کانی کورده‌وه:

هۆکانی روخانی میرایه‌تی بابان (ل ۱۷۷ - ۱۹۵)

۱۰. سالم: قاره‌مانی وشه‌ی کوردی (ل ۱۸۷ - ۲۴۶)

پاشکۆکان

۱. ریککه‌وت‌نامه

۱. ۱. پینکه‌اتی روسی - عوسمانی (ل ۲۴۷ - ۲۴۹)

۲. ۱. په‌یاننامه‌ی زه‌هاو (ل ۲۴۹ - ۲۵۲)

۳. ۱. ریککه‌وت‌نامه‌ی کردان (ل ۲۵۲ - ۲۵۳)

۴. ۱. عه‌ده‌نامه‌ی به‌که‌می نه‌رزپۆم (ل ۲۵۳ - ۲۵۸)

۵. ۱. مو‌عه‌ده‌نامه‌ی دو‌مه‌ی نه‌رزپۆم (ل ۲۵۸ - ۲۶۰)

۲. بدیت و چیرۆک

۱. ۲. بدیتی کاکه میر و کاکه شینگ (ل ۲۶۱ - ۲۶۳)

۲. ۲. دو چیرۆکی لاوچاکی (ل ۲۶۴ - ۲۶۹)

۲. ۳. چیرۆکی دوانزه سواری مەریوان (ل ۲۶۹ - ۲۸۰)

۲. ۴. موناچات: بدیتی خالید پاشا (ل ۲۸۰ - ۲۸۳)

۲. ۵. بدیتی نووره حمان پاشای بابان (ل ۲۸۳ - ۲۹۲)

۲. ۶. چیرۆکی مامه یاره (ل ۲۹۲ - ۲۹۵)

۳. لیستی بەلگه (ل ۲۹۷ - ۳۰۲)

بەیلزگرافی (ل ۳۰۳ - ۳۰۹)

پیشه‌کی

-۱-

سالی ۱۹۸۸، بز نیمه‌ی کورد له کوردستانی عیراق دا، سالتیکی پر کاره‌سات و مه‌ینه‌تی بو. جه‌شی نه‌حتیلاکی به‌عسی له زنجیره‌یه‌ک له‌شکرکیشیی درنده‌دا، به‌ ناوی «عه‌مه‌له‌یاتی نه‌فالی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ...»، هه‌مو ناوچه‌ نازاده‌کانی کوردستانی عیراقی داگیر کرد. مهرگ و ویرانیی به‌ سهر کوردستان دا باراند. نیت‌ه‌ش نیت‌ر هیتلا نه‌مان لئ تیک‌چو. باره‌گاکانمان گواسته‌وه سنوره‌کان. من له شوتنیک جنگیر بوم ناوی «قاسمه‌ره‌ش» بو. «قاسمه‌ره‌ش» له‌ نیوان گوندی «شتین» ی عیراقی و «کانی زهرده» ی نیرانی دا بو.

چۆن هه‌مو مه‌یدان و شه‌قام و رینگا و کۆلانی شاره‌کان ناویان لئ نراوه، ناوه‌هاش، هه‌مو شاخ و دۆل و شیو و گرد و، زۆری نهرز و کیتلگه و له‌وه‌رگاکانی کوردستان، ناوی ناوچه‌بیان هه‌یه. «قاسمه‌ره‌ش» ته‌ختاییه‌کی ته‌سک بو که‌وت بوه ناوچه‌یه‌کی شالحاری سه‌لخته‌وه. پستی دابو به‌ چپایه‌کی پر دار و ده‌وه‌نه‌وه، چه‌مه‌یکی خوری روون به‌ به‌رده‌می دا نهرۆی، له‌ دو زنجیره‌ چپای سه‌ختی نه‌ملا و نه‌ولای دای بری بو. چهند کانیه‌کیشی لئ بو، ناویان «کانی بۆکه‌نه» و «کانی بۆق» بو. ناوه‌کانی تریش هه‌ر له‌م بابه‌ته‌ بون. پێم سه‌هر بو نه‌وه جوژه‌ ناوانه له‌م شوتنه‌ نرا بو. چونکه‌ دیمه‌نی سروشتیی قاسمه‌ره‌ش و ده‌ورو به‌ری له‌ جوانیی دا وێنه‌ی که‌م و، ناووه‌ه‌وایشی تا به‌لئ ی خوش و سازگار بو. نالی شاعیر، له‌ بواریکی وه‌هادا، بۆ بیانو هینانه‌وه و توبه‌تی:

شارتیکه‌ عه‌دل و که‌رمه، له‌ جنگیکه‌ خوش و نه‌رم،

بۆ ده‌فیی چاوه‌زاره ده‌لێن؛ شاری شاره‌زور

ره‌نگه‌ بۆ «ده‌فیی چاوه‌زاره» نه‌م ناوه ناخۆشانه‌بیان له‌م شوتنه‌ خوشانه‌ نابینا نه‌گینا شایسته‌ی ناوی خوشتر بون.

چهند رۆژنکی که‌م نه‌بن، که‌ بۆ نیشوکار به‌ملاو نه‌ولادا نه‌چوم، نه‌وی تری: چهند مانگی سالی ۸۸ و، هه‌مو مانگه‌کانی سالی ۸۹ و ۹۰م له‌وئ به‌ سهر برد. ناوچه‌که‌ شتیکێ تێ دا نه‌بو پیار خۆی پێتوه خه‌ریک بکا، جگه‌ له‌وانه‌ی کاریان له‌وئ بو. ته‌نیا ناوه‌دانیش به‌رتی بو له: هه‌ندێ ره‌بیه‌ی نیرانی و عیراقی به‌ شاخه‌کانی نه‌مه‌هر و نه‌وه‌روه و، رینگایه‌کی کاروانی قاچاخی نیران عیراق -

نیران.

نەو ماوێه، نەگەرچی، زۆری کانی رۆژانهی من بە کاری سیاسیهوه نەرۆشت، بەلام لەو رۆژگاره سهختهدا، «ستهفا بهگی کوردی» گوتهنی: که له «ژێد و یار و مهسکهن بن نسێب» بوم، تهنیا «سهبۆری بهخشی عومری ناشه کییم» خۆتندنهوه و نوسین بو. کهرستهی چهند هاسی میژوی سیاسی و جوگرافیای بهشهریم گۆ کردهوه. نەو سهراوانهێ بۆ لیکۆلینهوهی هاسهکانم پتۆستم بون، هاوریکانم له تاران و کرماشان و ورمی و شام و بیروت و سلیمانی و بهغداد، بۆیان پهیدا نهکردم و، بۆیان نهئاردم. کهرستهی خاوی نەم کتیبەم لەو ماوێه دا گۆ کرده.

-۲-

«میژو بۆچی نه نوسرتیهوه؟»

نەم پرسیاره نهگونجی به هاسی جوړاو جوړ وهلام بلریتیهوه، بهلام له هه میوان سادهتر:

«بۆ نهوهی پەند له روداو هه کانی وهریکیری!»

رابردوی کورد پهرتی له خۆخۆری. نەم دهرده، به درێژایی میژو، مالتورانیهکی کهوهری به سه ههناوه، کهچی له سهراوسهری کوردستان داو، له هه مو قوناغهکان دا، دوباره و چهند باره بۆتهوه. ٤ کەس له بهیر کهروه کانی کورد: نه میر شهرفخانی بتلیسی، نه حمەدی خانی، حاجی قادری کۆبی، نه مین زهکی بهگ، له ٤ قوناغی جیاوازی ژبانی سیاسی کوردا، هاسیان کردوه و، به هۆی تیشکان و کهساسی و دیلی و دهسه سهریان داناوه.

شهرفخان (١٥٤٣ - ١٦٠٤)، هلیمهت و شارهزای میژوی کورد و، روداو هه کانی کوردستان، له گهیرانهوهی میژوه کهی دا له چهندین شوێن دا نیشارهت به خۆخۆری و براکۆزی و یه کتر کوشتن نهکا، بهلام هیچ هۆیهکی «منطقی» بۆ نه دۆزراوه تهوه.

شهرفخان به چارێکی ورد سههیری روداو هه کانی میژوی کورد و میرابه تیهه کانی کردهوه. به وردی تاووتوی کردون و لێ یان کۆلیوه تهوه. هۆکانی سه رنه کهوتنی کورد و مانهوهی به ژێردهستهیی رۆن کردۆتهوه. یهکنی لهو دهردانهی له ناو هه مو به نه ماله دمه لاتداره کانی کوردستان دا دوباره بۆتهوه: دهردی خۆخۆری بو. شهرفخان به داخێکی قهلهوه هاسی نهکا. له پششهکی کتیه کهی دا نوسیهوتی: «کورد زاووزی زۆر نه کهن و منالیهان زۆر لێ نه کهوتیهوه نه گهر یه کتریان نه کوشتایه نه و نه ده زۆر نه بون قاتوقه بیان نه خسته مه مله کهتی نیران به لکو هه مو دنیاوه.

و یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید»

دیواره شهره فخان خوی نه یستوانیهوه هزیه کی ژیرانه و به جی بونم دفرده بدوژیتیهوه، له بهرتموه پهنای بردوته بهر نه فسانه ی ههلبه سترار. شهره فخان له زمان «خواجه سعادتمند» ی میژو نویسی تورکوهه نه گپیتیهوه؛ وه شهره تای ده عوه تی نیسلامی دا تاقمن کورد نه چن بولای پیتغه مهر تا له سردمستی نه ودا موسولمان بین، سروسه کوت و قهلا فعتیان نه ومنده دژو و سامناک نه بین، پیتغه مهر سامیان لن نهکا، که نه رۆن پیتغه مهر نه پرسق؛ نه مانه چ قهومن بون؟ نه لین؛ کورد. پیتغه مهریش دوعایان لن نهکا مهر گیز یهک نه گرن و هه میسه له ناو خویان دا ناکوک بین، چونکه نه گهر یهک به گرن هه مو دنیا نه مخمه زاله»

ههزاری موکریانی نم میژوه به ترخه ی وهر گپراوته سهر زمانه تایه تیپه کی خوی. دو جاریش چاپی کردوه:

جاری یه کم، سالی ۱۹۷۲ له گهرمه ی ههراوه رویای ۱۱ ی نازاردا له نه جف.

جاری دوم، سالی ۱۹۸۱ له جهنگه ی شۆرش نیسلامی ی نه ران دا له تاران.

بهلام نم سهرگروشته یی لن دهره تهاوه، گوا به راستی نه زانیوه.

ههزار کوردی نه رانه. دولی روخانی حکومه تی کوردستان له مه هاباد روی کردوته عیراق. بهشی زۆری سالاتی ژبانی له عیراق به سهر بردهوه. ههزار دوا ی نه وهی له نه رانه وهاته عیراق هه مو ژبانی و، شیعه رکانی و، نویسنه کانی و، قسه کانی و، زمان لهداتی... تهرخان کرد بۆ قولکردنه وهی برینه کانی ناکۆکی ناوخو و، خوشکردنی ناگری شمیری خۆبه خوی کوردی عیراق. ته نانه ت شاکاره نه مره که ی شهره فخانیشی، وه کو دیوانه کانی خوی به تنی تر نه جانندی جیتیو پيس کردوه، «پیشه کی» و «پاشه کی» یه کی خستوته سهر، بین نه وهی هیچ پیتوه ندیه کیان به شهره فناموه هه بین، پره له سهرگروشته ی سیاسی ههلبه سترار و، جیتیو ناشیرین و، درۆی بین تهاغه.

ته گهر ته فسیره نه فسانه یه که ی شهره فخان راست نه بین، نه بین بزچی ههزاری شاعیر و نه دیب و نوسر و زمانزان له باتی هانگه شه ی «یه کیتی و ته بایی نه ته وهی کورده» پرو پاگانه بۆ «شمیری براکوژی» هکا و، هه تا مرد، له پاش مردن ره حمه ت چاکه، وازی له ریشازی هانداتی شمیری براکوژی نه ههنا؟ نه وی باوهر ناکا با له م ژوانگه یه وه سهر له نوی به پیشه کی و پاشه کیه که ی شهره فنامه و، به دیوانه کان و نویسنه کانی ههزار دا بچیتیهوه.

نه جمه دی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷) دانمیری «مهم و زین» یش سکالا له

دس هه مان دهره نه کا و، نه لئ: نه که نه نه له ناو خومان دا «نیستیفاق» مان هه بویه، دین و دولت مان ته کمیل نه کرد و، عیلم و مه عریفه مان ته تحصیل نه کرد و، له باتی نه وهی ولاته که ی نه نه بهیته بهرزه له نیوان له شکره کانی رډم و عده م دا له گومی خوین دا نقوم بین، هه مو نه وانه نو که ریان بز نه نه نه کرد. به لام نه ویش سهری له «حیکمه تی خودی» سور ماوه، له ناو هه مو که لانی دنیا دا بز چی کوردی و هه لئ کړوه.

حاجی قادری کوتی (۱۸۲۵ - ۱۸۹۷) له خانی ی تن نه بهرینی و، نه لئ: تا که لی کورد له که ل په که ریک نه که ون، ولاته که یان هه روا «خه را به نا باد» نه بین و، «هه تا وه که ناگری بن کس» بن «له که ل په که» نه که ر «توفانه لشرکه» یان «به پوشه که» و، به هزی نه م دهره وه له «زیری... بین به دوشه که».

نهمین زه کی به گ (۱۸۸۰ - ۱۹۴۸) پاش تاووتی کوردنی سهرای میژوی کورد، نویستی: «نه م قیامانه ی که با سمان کرد... به صوره تی عومومی نه لین بز عهینی مه قصه و هه ده و، به لام هه چیان سهری نه گرت و بهیجه که له مهش ضره مریکی زوری بز مال و رډهی کورد بو. نه که ر توزیک باش له م قیامانه و له دوری دوا م و کورانه و دیان تن به کری، نه بین که نه سبابی مو هفک نه بونیان له خارچی زیاتر له داخللی خو یان دا بوه و هینشتا بز نه م ته رجه نی شانه بین نه که یشتون و له وه ضعیفه تی سیاسیه ی دور و پشتیان نه مونه نا که هدار نه بین...
... خولاصه نه م هه ر کاتی مو فزیده یه که په که عه قه م مایه وه، وه سه به ی نه صلیشی نیفاق و حه سه د بوا»

نهمین زه کی، هزی سهره کی تیشکانی هه مو نه و بزوتنه واته، نه که یزته وه بز «نیفاق» و «ته فرقه» و «حسادت» و «رقه بهری» و «عهره ض» ی ناو خو. نه نجما که یی میژوه که شی به م جزوه نه کا:

«به راستی تاریخ ناوینه کی عیبره ته، وه نینسان و نه قوام نه بین دانیمین نیستیفاده ی لئ به کن، وه له سه به یی سهر نه گرتی به عضنی نیش و قیام باش ورد به نه وه و توشی عهینی نه بهیجه و فدا که ت نه بین. له سهره وه گوتمان که سه به یی هه ر نه ساسیه ی سهر نه گرتی هه ر کاتی کورد بین نه که یشته تی. دوینی واپو و نیمرزش وایه.

بز پیکه وه نانی نه داره به کی سهره خو - باخو صوص له م دورمدا - له پتشی هه موردا دوشت زور پتویسته: عیلم و ته روت. هه ر قه ومیک که له م دو خه زته به مه حروم بین، سهره خو یی چنگ نا که وئ، وه هه ر هه ولنکی که به ی نه دا به با نه چن و ضره مری مال و رډهی به ی نه بین. شاید سیاسه تی عومومیه موساعده ی به کا و به مه قصه دیش به کا، له غایه که ی خیر نابین و ناحسیتته وه و به نه وعیکتر نه سهر

نه بن، بو ئیشباتی راستیه تی نیم قاعیده یه میثال زۆره،
 مینژوی پاشایه تی باهان نمونه کی دیاری ده ردی خۆخۆزی کورده. سه بر
 نه وه، نه وان نه وسا، که سیان که لکی له ته جروه ی نه وی پیش خزی وه نه گرتوه و،
 هه مان به زمی دوباره کردۆته وه. له وهش سه برتر نه وه یه: کورد و حیزه سیاسیه کانی،
 هه تا نیستاش ته جروه یان له رابردو وه نه گرتوه. هه مان به زم و به زم به جۆنکی
 کورنده تر دوباره نه که نه وه. من نیم باسه م به دهستی نه نهقه ست هه لبه ژاردوه به شکر
 نه وه ی تازه پینگه یشتوی کورد په ندی لێ وه ریکرن.

- ۳ -

بۆ نووسینه وه ی لیکۆلینه وه ی له م بابته، وه کسو نه زانی، پتسره وی چهند
 مه نه جیک نه کرن له وانه:

- نووسینه وه ی به شتیه ی «حولیات» هه ر ساله و روداوه کانی بنوسری.
 - نووسینه وه ی سه رده می میره کان یه ک له دوا ی یه ک.
 - لیکۆلینه وه ی هه م مه ساوه که به سه ر یه که وه، به لام لیدوانی لایه نه
 سیاسی، کۆمه لایه تی، ناویری، جهنگی، فره ههنگی یه کانی هه ر یه که ی له به شتیکی
 جیا وازدا.

من هیچ کام له م رینگایانه م نه گرتوه. به لکو هه ولم داوه له هه ر مه وه یه ک دا
 روداویکی سیاسی گرنگ وه ریکرم و. قاره مانه کانی نه و مه وه یه له که ل روداوه که دا
 باس به کم و، هه مه لایه نه جیا وازه کانی ژبانی سیاسی و کۆمه لایه تی و جهنگی و
 فره ههنگی به تیکه لاوی باس به کم و، زۆر تر لایه نی سیاسی باسه کان به گرم.
 سه رته ی باسه که م به هه لسه ننگاندنی یه ک به یه کی نه و سه رچاوه دهس پین
 کردوه که باسی روداوه کانی میرایه تی باهانیا ن کردوه. هه ولم داوه نه وانه ی جینگی
 باوه رن له وانه جیا به که مه وه که متر جینگای باوه رن.
 باسه کهش هه موی کراوه ته ۱۰ بهش:

۸ بهشی بزگترین وه ی روداوه کانی باهان و، قاره مانه کانی ته رخا ن کراوه،
 بهشی ۹ هه می هۆکانی روخانی میرایه تی باهان باس نه کا له زمانی شایه ته کانی
 سه رده مه وه و، بهشی ۱۰ هه می باسی سالم و شیعه ریه کانی نه کا که هه لومه رچی
 ناوچه ی باهان باس نه کا دوا ی داگیر کرانی له لایه ن تورکه وه.
 لیکۆلینه وه که ۲ پاشکۆی هه یه:

پاشکۆی یه که م به رتیه له ۵ رنکه که و تننامه که په یوه ندییا ن به باسه که نه وه
 هه یه.

پاشکۆی دوهم به رتیه له ۶ چیرۆک و به یت که په یوه ندییا ن به روداوه کانی
 باهانه وه هه یه. گترانه وه ی ده مه وده می مینژو، نرخیکی تاییه تی هه یه، نۆپینی خه لک

دەرنەخا لە روداوێکان و قارەمانەکانی. بێژەر هەزی نەکرد قارەمانەکان بەو جۆرە
 بونایە کە باسیان نەکا. بەیت و چیرۆکەکان پێرسستیسیان بە لیکۆلیندەوه و
 بەراوردکردن و، لێدوان و لیکدانەوهی وشەکانی هەیه. بەلام نێره جینگای نەوه نیه.
 پاشکۆی سینیەم بێتیه لە لیستی هەندێ بەلگە ی رەسمیی، کە پێوندییان
 بە میرایەتی بابانەوه هەیه. بۆ یەکێکی بیهوێ لیکۆلیندەوهی زیاتر بکا. نەتوانی لەو
 سەرچاوانەدا بیان دۆزیتەوه.

-٤-

سالەکانی ناو باسە کە زۆری، یان هەموو، بە هیجری قەمەری نوسرا بون.
 زۆری سەرچاوەکانیش نەم تەقویمەیان بە کار هێناوه. گۆزینی بۆ سالی میلادی،
 نەگەر خۆم بیکردایە، هەندێ هەلە ی لێ پەیدا نەبو، چونکە روداوێکان هەندیکیان
 سالەکانیان دیار بو، بەلام زۆریان رۆژ و مانگەکانیان دیاری نەکرا بون، لە بەر نەوه
 مەن هەمویانم بە هیجری قەمەری نوسی بو. دۆستی بەریتزم کەمال رەنوف محەممەد
 نەزکیکی زۆری کێشا، هەموایانی گۆری بۆ میلادی و، زۆر سەرنجی بە کەلک و
 تێبینی بە نرخی لە سەر تیکرای باسەکان دەری و، هەندێ سەرچاوەی بە نرخی
 پیشان دام. لێرەدا بە پێوستی نەزانم پر بە دل سیاسی بکەم.
 هیوادارم بەم کارەم توانی بێتم خۆمەتیکێ بچوکی کە لە کەم بکەم.

لەندن، ١٩ ی مایسی ١٩٩٦

١ ی موحەررەمی ١٤١٧

نەوشیروان

نەم کتێبه لە کوردستان لە ژێر چاپ دا بو، کە هێرشێ هاوبەشی هێزەکانی
 پارتی دیموکراتی کوردستان و حەرەسی جەمهوری عێراق لە بەیانی ٣١ ی ئابی
 ١٩٩٦ دا بۆ سەر هەولێر دەستی پێ کرد. بە هۆی ئەو روداوانەوه نەمیش، وەکو
 زۆر شتی تر، چاپ و بڵاوکردنەوهی پەکی کەوت.

لەم مارهیهدا هیچ سەرچاوهیهکی تازەم بەر چاوە نەگەوتوه، کە باسەکان
 دەوله مەنتەر بکا، تا پێوست بکا پێیان دا بچمەوه، بۆیه نەوسا چۆنم نوسی بو.
 هەر وەکو خۆی بێ دەسکاری بڵاوی نەکەمەوه. حەزم نەکرد یەکم جار لە کوردستان
 بڵاو بپوایەتەوه، بەلام وەکو نێرانی نەلین: تەگبیر لە گەل تەقدیر هەموو جاری یەک
 ناگرتەوه.

پیداچونه و ده کی ره خنه گرانه به سرچاوه کان دا

ریج له بیره و ده ریه کانن رژی ۷ ی تشرینی به که می ۱۸۲۰ نویسی: «نه مرق له گه میردا - مه بهستی مه حمود پاشایه - که باسی میژی کوردستان کرد، پیم نا به جهرگی خوم دا و، سه سامیی خوم بزاس کرد، که بزجی ناگاداری تو او میژی به مال که یان نیه! نه ویش به نه زاکهت و سه نگینه و به ی وتم: نهو میژوه شایسته نویسنه و نیه، چونکه میژی به مال که یه کی ده سه لاتدار نیه، به لکو میژی خیلکی ساده به. منیش پیم وت: به لام به مال که یان میژی به کی دوریان هه به و شه ره فمندن. وتی: به مال که یان زور کون نیه و، نه دمانی به مال که شیان ته نیا سه ده به که نه بین بونه ته میر و سه ردار.... دوی نه ویش وتی: جگه له میژی پتفه مبه ران و، پیا و چاگان، نه ونده ی بترانم له رژیگار و گوزرانیان بزائم، نیتر زور تامه زوی میژو نیم، له شانامه زیاتر، شتیکی لن ناخوئمه وه»

نه مه شایه تیه کی گرنکه، له زمانی پاشایه کی باهانه وه، که میژی میرایه تی باهان تا نهو سه رده مه نه نوسراوه ته وه. هژی نه نویسنه وه ی چی بو؟ ره نگه هه که سه به جزی لکی بداته وه.

میژی به کی سه ره خۆ که روداره کانن میرایه تی باهان له سه ره تای دامه زرانیه وه تا کوتایی به گنیه ته وه له سه رده می خزی دا نه نوسراوه، به لام له زور سه رچاوه ی نهو سه رده مه و، له هی نئی دا، هه واله کانیان و، ده نگه پاشیان هه به:

۱. سه رچاوه کانن دهستی به که م

۱. ۱. به زمانی فارسی

۱. ۱. ۱. شرف خان بدلیسی

«شرفنامه»

نه میر شه رف خانی بتلیسی سالی ۱۰۰۵ ه ق له نویسی «شه رفنامه»

به ته وه.

شه رفنامه به فارسی ۳ جار به لاو کراوه ته وه:

به که مین جار سالی (۱۲۷۶ ک / ۱۸۶۰ ز) له لایین «ولاد میر ولیامینوف

زنوف» له پیتر بورگ.

دوهمین جار سالی ۱۹۳۰ له لایښ «فرج الله ذکی الکردی» له قاهره. جاری سنهم سالی ۱۳۴۳ هـ ش له لایښ «محمدی عباسی» همدان چاپی قاهره په نفیست له تاران.

«شهره فنامه» له ریزی میرایه تیه کانی کورددا، بهشتیکی ترخان کوردوه بتو میرایه تی باهان. نه مه په که مین سرچاوه به باسی میرایه تی باهان نه کا تا سالی ته و او بونی کتپه که.

«شهره فنامه» له لایښ دو نوی ساری شاره زای میژوی کوردوه به جیا کراوه به عره بی: محمد جمیل بندي الرویانی و، محمد علی عونی. هردو کیان پیتشه کی و پر اوړی به نورخیان بتو نویسه. هی په که میان سالی ۱۹۵۳ له به غداد و، هی دوهمیان سالی ۱۹۵۸ له قاهره چاپ کراوه.

«شهره فنامه» کراوه به تورکی و، به هندی له زمانه نه وروپیه کان له وانه نه لمانی و روسی.

مه لا مه حمودی بایه زیدی له نویی دوه می چهرخی راپور دودا کردویه تی به کوردی و، هندی به شی تری بتو زیاد کوردوه.

هفته نامه «پیشکوتن» ی سلیمانی له ژماره ی ۲۴ ی ۷ ی نوکتوری ۱۹۲۰ هـ به زنجیره چند به شیکي له «شهره فنامه» وهرگتپراوته سر کوردی و له ژیر ناویشانی «نهمه بی طه وانیفی کوردان و روهشتیان» دا بلاوی کردو ته و. سره تا که به مجتوده دس بتو کوردوه: «نهمه ب و طه وانیفی کوردان و روهشتیان خوا چاکتري ده زانی به لام شهره ف خان کوری شه مه دینی بدلیسی ۲۳۲ سال له مه وپیش له شهره فنامه دا وای فرمونه...»

همزار کردویه تی به موکریانی و، دو که روت: جارتیک له نه جف و جارتیک له تاران چاپ و بلاوی کردو ته و.

باوکی شهره فخان و بنه ماله که یان و نیله که یان به هوی هدمه رجی نالزی کوردستانه و ماوه یک ناواری نیران بون. باوکی شهره فخان میرتکی ناسراوی سرده می خوی و، پایه برز و به ریز بوه لای شا ته هماسی صه فوی. شهره فخان به منالی له که ل سازاده و نه میره کانی نیران بتو په روره کردن و پتیه یاندن براو ته دهراری صه فوی. دیاره شهره فخان خوتی پیاوکی لتهاتو و زیرک و کارامه بوه. که که ورهش بوه ماوه یک له دهراری صه فوی دا سره ورشتی کاروباری میرایه تیه کوردیه کانیان بتو سپاردوه. شهره فخان ناگاداری و زانیاریه کی زوری له سر کورد و نیشتمانه کی و میر و دهسه لاتدره کانی کز کردو ته و. هدره ها ژماره کی زور سرچاوه میژوی خوندو ته و. شهره فنامه په که مین میژوی گشتی کوردوه.

۱. ۱. ۲. قاضی ملا محمد شریف سنجدی:

«زیده التواریخ»

سالی ۱۲۱۴ هـ ق (۱۷۹۹ ز) به فارسی نویستی.

هشتاد و سه ساله و چاپ نه کرده. ته‌نیا ده‌سنوسی زانراوی له زانستگای کامبریجی به‌ریتانیایه. فیلمتکی به ژماره ۵۷۶۹ له «کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه تهران» هه‌یه.

هه‌م‌و‌م‌یترو‌ن‌وسه‌کانی نه‌رده‌لان که‌ل‌کیان له «زیده» وه‌ر‌گرتوه. هه‌روه‌ها «لورنس لکه‌ه‌ارت» بو‌نوسینی «انقراض سلسله صفویه».

۱. ۱. ۳. خسرو بن محمد بن منوچهر اردلان:
«لب التواریخ»

سالی ۱۲۴۹ ه‌ق (۱۸۳۳ز) به فارسی نویسیوتی.

سالی ۱۳۵۶ ه‌ش له تاران چاپ کراوه. وینه‌ی ده‌سخه‌تی نهم کتتبه له گدل لیک‌زلینه‌وه‌به‌ک به روسی له به‌کتیتی سوختیتی جاران چاپ کراوه.

۱. ۱. ۴. ماه‌شرف خانم (مستوره):
«تاریخ اردلان»

سالی ۱۲۶۳ ه‌ق (۱۸۴۷ز) به فارسی نویسیوتی.

سالی ۱۳۴۳ ه‌ش له سنه به اهتمام «ناصر ازادپور» چاپ کراوه.

د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا «تاریخ اردلان» یان کرده به کوردی. له به‌غدا چاپ کراوه.

۱. ۱. ۵. عبدالقادر ابن رستم بابانی:

«تاریخ و جغرافیای کردستان، موسوم به: سیر الکراده»

سالی ۱۲۶۸ ه‌ق (۱۸۵۱ز) به فارسی نویسیوتی.

سالی ۱۳۶۶ ه‌ش له تاران به اهتمام «محمد رفوف توکلی» چاپ کراوه.

نهم کتتبه جگه له میژوی نه‌رده‌لان، به‌شینکی بو‌میژوی بابان و سوزان و موکریان ته‌رخان کرده.

نه‌وه‌نده‌ی پی‌نوه‌ندی به میژوی بابانه‌وه هه‌بن:

۱. پین نه‌چین نوسه‌ر پستی به گیترا‌نه‌وه‌ی ده‌ماوده‌می روداوه‌کانی میژوی

بابان به‌ست‌بن، نه‌ک به کتتبی نوسراو و، تو‌ماری حوکرانه‌کان، بۆ‌یه:

۲. ساله‌کانی تیکه‌لاو کرده. به ده‌گه‌من سالتیکی به دروستی نویسیوه.

له‌به‌رنه‌وه هه‌یچ‌کام له ساله‌کانی جینگای باوه‌نن بو‌دیاریکردنی روداوه‌کانی میژوی بابان.

۳. زنجیره‌ی حوکرانه‌کانی تیکه‌لاو کرده. پاش و پیتی کردون. هه‌ندئ له حوکرانه‌کانی کرده به کوردی هه‌ندئ‌یکی تر و، هه‌ندئ‌یکی کرده به براو باوکی به‌کتری، که له راستی دا وانین. له‌به‌رنه‌وه بۆ نه‌مه‌ش جینگای باوه‌ن و پشت‌بن به‌ستان نیه.

۴. هه‌ندئ له گیترا‌نه‌وه‌کانی به شتیه‌ی سه‌ر‌گروشته و نه‌فسانه نویسیوه. نرخی

میژوی و زانستییان نیه.

۵. زانباریه‌کانی له سەر دوا ساله‌کانی ته‌مه‌نی مه‌رایه‌تی بابان هه‌ندی
هاسی به‌که‌لکیان تن دایه. به‌ تایبه‌تی پاش تاووتوی و به‌راورد کردن. ده‌ریاره‌ی
روداو‌ه‌کانی سه‌رده‌می: مه‌حمود پاشا، نه‌حمه‌د پاشا، سلیمان پاشا، عه‌بدوللا پاشا
و عه‌زیز به‌گی بابان.

۶. ده‌ریاره‌ی به‌مه‌مالی صاحیبقران، که‌نوسه‌ر خۆی به‌کی بوه‌له‌وان، هه‌ندی
باهه‌تی تازه‌ی تن دایه به‌ تایبه‌تی ده‌ریاره‌ی مه‌حمود به‌گ، که‌هاوکی مسته‌فا به‌گی
گوردی بوه. به‌هتی گه‌نهرانه‌وی روداو‌ه‌کان نه‌بین نوسه‌ر ناموزای سالم و گوردی به‌تی.
هه‌روه‌ها هاوزه‌مانی نه‌وانیش بوه. که‌چی سه‌یر نه‌ویه به‌هیچ جوژی ناوی نه‌م دو
شاعیره‌ نابات. تو به‌تی ناوی نه‌بیست به‌ن، یان له‌ سه‌رده‌می نوسینه‌که‌ی نه‌ودا
هه‌شتا نه‌ناسراو بوین؟

ه‌لاو‌کردنه‌وی نه‌م کتیه‌به‌له‌لایه‌ن کاک «محمد رنوف توکلی» به‌وه‌ره‌نجیکی
باش و کاریکی به‌که‌لکه‌بو میژوی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی گورد. جینگه‌ی سوپاس و
شایانی ناهه‌رینه. به‌لام نه‌بویه به‌یه‌خه‌یکی زیاتری به‌دایه به‌سه‌ا‌ه‌کردنه‌وی
زانباریه‌کانی و، راست‌کردنه‌وی چه‌وتیه‌کانی، بو‌نه‌وی به‌ه‌تی دروست‌کراو و
نا‌راست به‌سه‌ر خه‌نه‌ردا تن به‌ری نه‌کردایه، به‌ تایبه‌تی سه‌رچاو‌ه‌ی باوه‌رین‌کراو له‌م
باریه‌وه‌ که‌م نه‌ین.

۱. ۱. ۶. علی اکبر وقائع نگار کردستانی:

«حدیقه‌ی ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان»

سالی ۱۳۰۹ ه‌ق (۱۸۹۱ز) به‌فارسی نویس‌یه‌تی.

سالی ۱۳۶۴ ه‌ش له‌تاران به‌اهتمام «محمد رنوف توکلی» چاپ‌کراوه.

عه‌لی نه‌که‌به‌ر له‌ناو کتیه‌به‌که‌ی دا‌چهند جارێ هاسی کتیه‌یکی تری خۆی
نه‌کات به‌ناویشانی «تاریخ الاکراده». تا‌ئیه‌ستا نه‌م کتیه‌به‌له‌هیچ لایه‌ک
ده‌نگه‌هاسی نه‌یه. ره‌نگه‌دۆزینه‌وی هه‌ندی لایه‌نی تاریکی ناوچه‌که‌رون به‌کاته‌وه.
عه‌لی نه‌که‌به‌ر ناموزای مه‌ستوره‌بوه.

۱. ۱. ۷. میرزا شکرالله سنندجی (افخر الکتاب):

«تحفه‌ی ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان»

سالی ۱۳۱۹ ه‌ق (۱۹۰۱ز) به‌فارسی نویس‌یه‌تی.

سالی ۱۳۶۶ ه‌ش له‌تاران به‌اهتمام «دکتر حشمت الله طیبی» له‌لایه‌ن
«انتشارات امیرکبیر» چاپ‌کراوه.

۱. ۱. ۸. شیخ محمد مردوخ کردستانی:

«تاریخ مردوخ»

له‌دو به‌رگ دا‌له‌چاپخانه‌ی نه‌رته‌ش له‌تاران چاپ‌کراوه. سالی چاپ و
ه‌لاو‌کردنه‌وی له‌سه‌ر نه‌نوسراوه. جاریکی تریش له‌لایه‌ن «کتابفروشی غریقی» له
سه‌ه‌لاو‌کراوه‌ته‌وه. نه‌مه‌تازه‌ترینی هه‌مه‌میژوه‌کانه.

نم میژوانی سندنه دوجی، خه سهره وی نه رده لان، مه سته ره، فه خرو لکوتتاب،
ره قانیع نیگاری کوردستانی، مه ردوخ؛

۱. هه مویان نویسنه کانی پیش خویان دوباره کردوته وه. زور کهم باس و
بابه تی تازه یان تن دایه مه گهر نه وهی له سهرده می نوسه ر خوی دا روی دابتن.

۲. له گه ترانه وهی روداو هکان دا زور جار بیتلایه نیی له دهس نه دهن. له ناکوکی
رزم و عه جه م دا لایه نی نهران نه گرن و، له ناکوکی بابان و نه رده لان دا به لای
نه رده لان دا دانه شکیتن.

۳. هه واله کانی بابان له په یوهندی له گهل روداو هکانی نه رده لان دا
نه گه ترانه وه. هه رجهنده کهم و کورتن به لام گرنگ و به نرخن.

۱. ۱. ۹. ره لجوری؛

شاعیریکی گه وهی کورد و، نه ستیره وانیکی شاره زا بوه. چه ندین کتیبی
زانستی نویسیوه و نویسه رته وه. له په نای یه کن له کتیبه کانی دا چه ند
هه واله نامه یه کی کورتی نویسیوه. یه کتیکان «تاریخ والیه ای کوردستان» و تا
نه وره حمان پاشا گه پشته وه. ره لجوری چونکه نزیک بوه له داووده زگای بابانه وه،
هه واله کانی ورد و، جینگه ی باوه رن.

نم ته قومه به نرخه له لایه ن کاک عه بدولره قیب یوسف دوزراوه ته وه و، پاش
ساخکرده وه و لیکزلینه وهی له گوفاری «رؤشنبیری نوی - ۱۹۸۵» دا به لاری
کردوته وه.

۱. ۱. ۱۰. ابوالمحسن بن محمد امین گلستانه:

«مجله التواریخ»

نم کتیبه سالی ۱۱۹۶ نوسراوه و چه ند جارنی چاپ کراوه. دوایینیان به
اهتمامی مدرس رضوی له تاران سالی ۲۵۳۶ شاهنشاهی له لایه ن «دانشگاه
تهران» وه به لار کراوه ته وه.

گلستانه هاوزه مانی نادر شا و کهریم خانی زهند بوه. له سهرده می نادر شا
دا مامی نوسه ر قه لاداری قه لایه ک بوه له کرماشان که نادر کردویه تی به ده بزی
هه لگرتنی چه کی پتوبست بۆ له شکر کیشی بۆ سه ر عیراق. نوسه ریش له کرماشان
دانیشه رته. له گاتی له شکر کیشی کهریم خانی زهندا بۆ سه ر کرماشان و سه نه، نه وه
کرماشان بوه و چوته سهردانی کهریم خان. نوسه ر و به نه ماله کی ناحه زی کهریم خان
بون. پاش ماره یه ک چوه بۆ پیرو زگاکانی نه جه ف و کیره لا و له وتیه هه لاتیه بۆ
هندستان.

نم کتیبه روداو هکانی نهران به درنژی ۳۵ سال له کوژرانی نادر شاره
نه گه ترانه وه و باسی سهرده می حوکرانیی کهریم خان نه کا. گه لن هه والی به نرخه
له سه ر کورد تن دایه، له وانه له سه ر سه لیم پاشای بابان و حه سه نه علی خانی
نه رده لان.

۱. ۱. ۱۱. میرزا محمد صادق موسوی نامی اصفهانی:

«تاریخ گیتی گشا در تاریخ زند»

نامی هاوزه ملتی که ریخان و حوکرانه‌گانی زهند بوه. روداوه‌گانی به شتیوهی «حولیات» و به کودتی نویسیوه. له بهر نه‌وهی له ده‌زگای حوکرانه‌یه‌وه نزدیک بوه گیرانه‌وه‌گانی جنگای باوه‌رن.

سعید نفیسی، نم گتیهی ساغ کردۆته‌وه و، پیتشه‌کی بز نویسیوه و، له تاران چاپ کراوه.

۱. ۱. ۱۲. عبدالرزاق دنبلی:

«مائر سلطانیه»

نم گتیه: «مائر سلطانیه» له لایمن «عبدالرزاق دنبلی» وه به زمانی فارسی، له سه‌ر داوای عه‌بباس میرزا نانیبولسه‌لطفه‌نی نیران، نویسراوه. روداوه‌گانی نیران له (۱۲۱۴ هـ ق تا ۱۲۴۱ هـ ق / ۱۷۹۹ - ۱۸۲۵ ز) نه‌گیتیه‌وه. مهرگ مۆله‌تی نه‌داوه له‌وه زیاتر درۆیه‌ی پین بدا.

عه‌بدولره‌زاق به‌کی دونبولی (۱۱۶۷-۱۲۴۲ ک / ۱۷۵۳ - ۱۸۲۶ ز) میژونوس و، نه‌دیپ و شاعیر، کوری نه‌جه‌فقولی کوری شاه‌زخانی دونبولیه. نیثلی دونبولی کوردی یه‌زیدی بون. به تیتیه‌رینی زه‌مان بون به شیعه و، له ناو کۆمه‌لی نازه‌ری داله ته‌وریز و نازه‌ریایجان دا جنگای خۆیان کردۆته‌وه. باو‌باپیری عه‌بدولره‌زاق له زمانی صفه‌ویه‌گانه‌وه له ده‌زگا حکومه‌تیه‌گانی نیران دا پله‌و پایه‌ی به‌رزیان هه‌بوه. باو‌کی عه‌بدولره‌زاق سه‌رده‌من به‌گلهره‌گی نازه‌ریایجان بوه. به‌لام عه‌بدولره‌زاق له سه‌رده‌می که‌ریخان زهند دا ۱۴ سال به بارسته له شیراز گل دراوه‌ته‌وه. ماوه‌ی گلدانه‌وه‌ی خۆی به خۆتندنه‌وه خه‌ریک کردوه. که ده‌سه‌لاتی زهند نه‌ما که‌راپه‌وه ته‌وریز له دیوانی عه‌بباس میرزادا بوه به «مونشی: سکریتیر». چهندین کتیبی نویسیوه له‌وانه «تاریخ دناپله: میژوی دونبولیه‌گان» و، به نازناوی مه‌فتون شیعی زۆری داناوه.

«مائر سلطانیه» باسه‌گانی ته‌رخان کراوه بز روداوه‌گانی نیران له سه‌رده‌می دامه‌زینه‌ری سه‌لته‌نه‌تی قاجار: ناغا محممه‌د خان و، دوا‌ی نه‌و فته‌تج عدلی شاه دا. شه‌ره‌گانی نیران و روس و، هاتوجز و گفتوگۆ دیپلوماسیه‌گانی نوینه‌رانی نیران، تورکیا، روسیا، فه‌رنسا، به درۆی نه‌گیتیه‌وه. تیکستی فارسی ریککه‌وتننامه‌ی به‌که‌می نه‌رزۆمی تن دایه.

با‌به‌ته‌گانی نم گتیه سال له دوا‌ی سال ریک خراوه به شتیوهی «حولیات».

«مائر سلطانیه» له چهندین جنگادا هه‌وال و ده‌نگوباسی کوردی نویسیوه. هه‌واله‌گانی نه‌گوئجن به دوجۆر دابه‌ش به‌کرتن:

به‌کیکیان هه‌والی به‌چهره‌چری نیله کورده‌گانی بلباس، شکاک، حه‌یده‌رانلو و نیله‌گانی تری نازه‌ریایجان و، هه‌کاره.

نوی تریان هوالی رنکوینکی ململانی ده‌لانه له نینوان نووهره‌حصان
پاشای بابان له لایه‌ک و، والیه‌کانی به‌غداد و، سازاده محمد علی میرزای
قاجار له لایه‌کی تروه. دواي نویش ناکوکی نینوان هه‌ردو پاشای بابان: مه‌حمود و
عه‌بدوللا و، ململانی ی مه‌حمود پاشا له لایه‌ک و، والیه‌کانی به‌غدا و سازاده
محمد علی میرزا و سازاده عه‌بیاس میرزای قاجار له لایه‌کی تروه. له‌م لایه‌نه‌وه
بۆ لیکدانه‌وی میژوی بابان سه‌رجاوه‌یه‌کی به‌گه‌لکه.

نوسه‌ر چونکه له ده‌زگای ده‌لانه‌وه نزیك بوه، ناگاداری روداو‌ه‌كان بوه.
به‌لکه گه‌رنه‌گه‌کانی دیوه. سالی روداو‌ه‌کانی به وردی دیاری کس‌دوه. به‌لام
هه‌واله‌کانی له باری سه‌رنجی ره‌سمی کار به‌ده‌ستانی نیرانه‌وه نوسیه. له
گه‌رنه‌وه‌دا پارێزگاری پیتلایه‌نی نه‌ک‌دوه. به‌ناشکرا هه‌میشه به‌لای عه‌جهم‌دا
دانه‌شکینی و، هیچ هاوده‌ردیه‌ک له گه‌ل کس‌د ده‌رنابێ، بگه‌ر چه‌ند حاری به
«اگراد بدنژاد: کوردانی به‌ده‌سه‌ن» ناویان نه‌با.

نهم کتێبه‌ سالی ۱۲۴۱ ه‌ق (۱۸۲۵ز) به‌جاری به‌که‌م له‌ ته‌ورنر چاپی
سیری، واته به‌ قورقوشم، چاپ کراوه. به‌ خه‌تیکی جوان نو‌سراوه‌توه. به‌م پێشه
یه‌کێکه له‌ کتێبه‌ چاپکراوه‌ کۆنه‌كان. جاری دوهم سالی ۱۳۹۲ ش له‌ سه‌ر هه‌مان
چاپی به‌که‌م به‌ نو‌فیسیت به‌ «اهتمام: غلام حسین صدی افشار» له‌ تاران چاپ
کراوه‌توه.

۱. ۲. به‌ زمانی تورکی

۱. ۲. ۱. نظمی زاده، مرتضی افندی:

«گلشن‌خلفا»

«گولشه‌ن» به‌ کورتی هاسی میژوی مرۆف نه‌کا و، دپته سه‌ر خه‌لیفه‌کانی
نهمه‌وی و عه‌بیاسی و، سولتانه‌کانی عوسمانی. له‌ دوا لایه‌ره‌کانی دا هاسی میر
سلیمان و میر به‌که‌نه‌کات. نو هه‌ره‌شه‌نامه‌یه‌ی بو میر سلیمان نو‌سراوه، به
قه‌له‌می نو‌سه‌ری گولشه‌ن نو‌سراوه و، له‌م کتێبه‌دا تو‌مار کراوه.
موسی کاظم نو‌رس، «گولشه‌نی خوله‌فا» ی له‌ تورکیه‌وه ک‌ردوه به‌ عه‌ره‌بی و
بلاوی ک‌ردۆته‌وه.

۱. ۲. ۲. الشیخ رسول حاوی الکرکوکلی:

«دوحه‌ الوزراء فی تاریخ وقائع بغداد الزوراء»

ره‌سول حاوی که‌رکوکلی، کوری مه‌لا یه‌عقیسی ماهونی، نو‌سه‌ر و شاعیر بوه.
نو‌سینه‌کانی به‌ تورکین. له‌ که‌رکوک ژیاوه و خوستندویه‌ی و گه‌وره‌ بوه. وه‌کو
«عه‌بیاس عه‌رزازی» له‌ زمانی «هیجری ده‌ده» وه‌ نه‌گه‌رنیته‌وه، نه‌بێ له‌ گه‌ل
بنه‌ماله‌ی نه‌وان خزم بوین. به‌م بێ به‌ نه‌بێ کورد بێ. حاوی پاشان چۆته به‌غداد و،

له ده زگای به پړوهه رایه تی دا بوته موچه خوری ده ولت.
نوسره وه کو خوری نه لت، نهم میژوی یز ته و او کړدنی میژوی «گولنه نی
حوله فا» نویسه. روداره کانی له (۱۳۲۲ ک / ۱۷۱۹ ز) وه دهس پین نکا و. له
سالی (۱۳۳۷ ک / ۱۸۲۱ ز) دا نه بیرته وه. حاوی سالی ۱۲۴۲ ک (۱۸۲۶ ز)
مردوه. پین نه چن نه خوشی یا کژی تر ښکته یان نه دابن میژوه کی تا نه وسا درتړه
پین بدا.

نهم کتنبه به لگه ی به نرخ و. هه وال و دهنگوباسی زوری تن دایه. یز
لنکولینه وی میژوی سیاسی و کومه لایه تی ناوچه که و. یز لنکولینه وی میژوی
میرایه تی بابان. سرچاوه یه کی باوه پینکراوی ده وله مهنده.

۱. نوسره له ناگوکیه کانی نیران و عوسمانی دا پشٹیوانی له عوسمانی
نکا و. روداره کان له باری سر لځی نه وانه وه نه گپته وه.

۲. نوسره له ناگوکیه کانی نیوان والیه کانی به غداد و میره کانی بابان دا
پشٹیوانی له والیه کانی به غداد نکا.

۳. نه گرجی نوسره. له سر داوای داود پاشا. نهم میژوی نویسه. به لام له
کترانه وی روداره کان دا پین ویردانی نکا.

۴. له بهرنه وی توانیستی به لگه کانی حکومت بیسین و. نزدیکی
کار به دهستان بوه. به وردی چوته بنجوناوانی روداره کان و. تا نه اندازه کی باش له
دیاریکړدنی ساله کانی دا ورد بوه.

۵. جکه له باسی بابان. هندی باسی کرنکی پری تن دایه ده باره ی نبتلی
پلباس.

«دوچه» سالی ۱۲۴۶ ک (۱۸۳۵ ز) به سر به رشتی محمد باقر التفلیسی
له چاپخانه ی «دارالسلام» چاپ کراوه.

«دوچه» له لاین «موسی کاظم نورس» کراوه به زمانی عهده یی و. هوجار
بلاو کراوه ته و. جاری په گم له بیروت - لبنان و. جاری دوه سالی ۱۴۱۳ ه ق
هه مبان چاپی بیروت به نفیسیت له قوم - نیران له لاین «منشورات الشریف
الرضی» سر له نوی بلاو کراوه ته وه.

۱. ۲. ۳. سلیمان فائق بک:

«تاریخ المالیک الکوله من فی بغداد»

نوسره: سلیمان فایق بک کوری حاجی طالب که هیای داود پاشا بوه.
کتنبه کی به ناوی نه پینی «ثابت» له سالی ۱۸۷۵ ز له نهسته مزل چاپ کړدوه.
روداره کانی سالانی ۱۷۴۹ - ۱۸۳۶ ز به کورتی نه گپته وه. هندی هه وال و
دهنگوباسی بابانیسی تن دایه. به لام به هزی رېشه ی نه ماله که یه وه. به لای
عوسمانیه کان دا. دای شکانده. له گه نه وهش دا باسه کانی به نرخ و جینگه
باوه پین. محمد نجیب ارمنای کړدویه تی به عهده یی.

۱. ۳. به زمانی عهده‌بی

۱. ۳. عثمان بن سند الوائلی البصری:

«مطالع السعود».

تحقیق: الدكتور عماد عبدالسلام رووف و سهيله عبدالمجيد القيسي.

(مرصل ۱۹۹۱)

عثمان بن سند، له یه کن له جزیره‌کانی خلیج له دایک بوه، سه‌ده‌من له لای مه‌لا عه‌دوللای بیستوشی خویندویه‌تی. دواپی له به‌صرا نیشته‌جی بوه و، چهند جارخ سەردانی به‌غدادی کرده. نوسەر کتیبه‌که‌ی له سه‌ر داوای داود پاشا نویسه. له‌به‌رنه‌وه به‌لگه ره‌سمیه‌کانی له به‌ر ده‌س دا بوه. میژوه‌که‌ی له سالی له دایک بونی داود پاشاوه ده‌س بن نه‌کا، پیش لا‌بردن و گیرانی داود پاشا به‌ چوار سال کوتایی به‌ باسه‌کانی هیناوه. ره‌نگه مردن مۆله‌تی درتزه‌پیدانی نه‌داین.

هه‌وال و ده‌نگ‌بایی میره‌کانی بابان له ناو باسه‌کانی «مطالع السعود» ا زۆره. نوسەر سونیه‌کی تونده‌وه بوه، له‌م روانگه‌یه‌وه له ناکۆکیه‌کانی نیتوان نهران و عوسمانی دا به‌ توندی پشتیوانی له ده‌وله‌تی عوسمانی نه‌کا و، له ناکۆکیه‌کانی نیتوان میره‌کانی بابان و والیه‌کانی به‌غدادا، به‌ توندی پشتیوانی له کاربه‌دستانی عوسمانی نه‌کا، به‌لام به‌رتزه‌وه ناوی کورد نه‌با. که نه‌وره‌حمان پاشای بابان له گه‌ل والی ی به‌غدا بر به‌ شه‌ری، بن سند هیرشی کردۆته سه‌ری، که‌چی شیعرێکی درتزی له ستایشی دا نویسه به‌ بۆنه‌ی به‌ره‌هرچدانه‌وه‌ی هیرشه‌که‌ی محمەد علی میرزاوه له کۆیه. نه‌و شیعه‌ی نه‌خستۆته ناو نه‌م کتیبه‌وه.

بن سند، میژوه‌که‌ی به‌ زمانیکی گران و، به «سه‌جعه» یکی سه‌خت نویسه‌وه، ژماره‌یه‌کی زۆری شیعه‌ه‌کانی خۆی ته‌ هه‌لکێش کرده‌وه. زۆری شیعه‌ه‌کانی پتیه‌نده‌کی نه‌وتیان له گه‌ل باسه‌کان نیه.

«امین الحلوانی» نه‌م میژوه که‌ ناوی: «مطالع السعود بطیب اخبار الوالی داود» ه، کورت کردۆته‌وه و شیعه‌ه‌کانی له‌ ده‌ره‌یناوه و، هه‌ندێ هه‌والی زیادی خستۆته سه‌ری به‌ ناوی «مختصر مطالع السعود» وه. «مختصر» له پیش «مطالع» دا دو‌جار چاپ کراوه: جارێک له به‌مبه‌ی و جارێک له قاهیره.

نه‌و کاته‌ی م. خالیدی نه‌قشبه‌ندی که‌وتۆته به‌ر هیرشی توندوتیژی ناحه‌زه‌کانی، عثمان بن سند، بۆ دیفاع له م. خالید کتیبێکی درتزی له ژێر ناوی: «اصفی الموارد فی سلسال احوال الامام خالد» دا نویسه.

۱. ۳. ۲. یاسین العمری:

«غرائب الاثر، فی حوادث ربع القرن الثالث عشر»

نشره: محمد صديق الجليلی، الموصل ۱۹۴۰.

العمری، وه‌کو خۆی نویسه‌تی، میژوه‌که‌ی روداوه‌کانی چاره‌که سه‌ده‌یه‌کی

گرتخته خوی. نو باسه سه پر و سه مه رانه ی بیستویه نی، که هه ندیکی رهنگه خورافیات و هه لیهستی سه رزار بن، هه موی تو مار کرده. به لام بایه خینکی تایبه تی داوه به روداره سیاسیه کان. له ده زگای حو کمرانی نال جه لیلی نزدیک بوه و. ناگاداری روداره کان بوه.

له «غرائب» دا دهنگوباسی میره کانی باهان و بادپنان هه به. به لام شتینکی نهوتوی زیاده تر نیه له گه ل دهنگوباسه کانی نار «دوحه» و «مطالع».

«نه لومهری» نوسه زینکی به برشت بوه. گه لن کتیبی میژویی تری نویسه. له ناو هه ندیکیان دا به کوردی هه والی کورد هه به، له وانه:

«زنده الانار الجلیه»، حلقه: عماد عبدالسلام رووف، النجف ۱۹۷۴.

۱. ۳. ۳. شیخ عبدالرحمن السودی:

«حذیقه الزوراء»

بهشی به کهمی له به غداد چاپ کراوه. به لام به شه کانی تری هینشتا ده سنوسن. له بهشی به کهمی دا شتینکی نهوتوی ده راره ی باهان تن دا نیه. به لام وه کوله سه رچاوه کان دا نیشاره تی بن کراوه، له م کتیبه دا، چه ندین شیعی سیاسی و میژویی هه به سه بارت به سه رکه وتنی والیه کانی به غداد به سه ر میره کانی باهان دا، له وانه: شهری قه مچوغه و سه رچک (۱۱۶۰ / ۱۷۴۷)، شهری ناوه گرد (۱۱۶۴ / ۱۷۵۰)، شهری هه ولیر (۱۱۶۴ / ۱۷۵۰)، شهری کوشکی زهنگی (۱۱۷۶ / ۱۷۶۲). نه م شیعرانه نرخی میژوبیان هه به. من دهستم نه که وتن.

۱. ۴. به زمانه نهو رو پاییه کان

۱. ۴. ۱. گهشتی ریج

RICH, CLAUDIUS JAMES:
NARRATIVE OF A RESIDANCE IN KOORDISTAN,
1836 LONDON

کلودیوس جهیس ریج، سالی ۱۸۲۰ گهشتینکی بز کوردستانی باهان و نه رده لان کرده. میر و مه زنه کانی کوردی دیوه و، به دریزی گفتوگوی له گه ل کردن. سه رنجه کانی خوی به وردی له سه ر هه لومهرجی سیاسی، کومه لایه تی، نابوری، جوگرافی... رزانه تو مار کرده. هه ندی نیگاری جوانی مه زینکی سلیمانی و، کابرایه کی خینله کی جاف و، دو سه ریازی نه رده لان و، ژن و پیاونیکی نه ستوری و، ژن و پیاونیکی به زیدی و، شایی و زه ساوه نی سلیمانی، کیشاوه. زنجیره ی حو کمرانه کانی باهانی له پاشکوی کتیبه کوی دا نویسه. سه رچاوه به کی نایاب و به نرخی بز لیکوزلینه و ی نهو قوناعه ی ژبانی میرایه تی باهان.

بزه که مین جبار حه فته نامه ی «پیشکوتن» له ژماره ی ۱۹ ی ۲۱ سینه ته مبه ری ۱۹۲۰ هه به زنجیره چه ند به شینکی گرنگی یادداشته کانی ریجی له

ژیر ناوی «صد سال له مه و پېش» بهم پېشه کیه وه بلاو کردو ته وه: «صد سال له مه و پېش قونسلو سونگی نینگلیس له به غداد ناوی میستر پیچ بو. له بهرنه مه که نه ختیک ناخویشی بو، سه فدرکردنی کورستانی به باش زانی به قسه ی هنت له مه منوره کانی به غداد له بهر نه وهی هه تا نه و روزه هیچ کس له مه منوری نینگلیس به خزمهت پاشا کانی سلیمانی نه گه یشت بو، سه فدری سلیمانی به چاک دی. له پاشا سه فدر نامه یه کی نویسه وه که لیتره دا ده بنوسینه وه»

ناجی عه بیاس پش چهند به شتیکی لڼ وه رگپراوه و، له ژیر ناوی: «گه شتی کلودیوس پیچ له کوردستان» له کوفاری «گه لاویژ» دا له مانگه کانی ناب و تشرینی دوه می ۱۹۴۷ دا، بلاوی کردو ته وه.

بهاء الدین نوری، نم گه شتی کردو ته عه ره بی و، له ژیر ناوی «رحله ریچ» دا سالی ۱۹۵۱ له به غداد چاپی کردوه.

محمد مه دهمه باقی، گه شته کی له عه ره بییه وه کردوه به کوردی و، له ژیر ناوی: «گه شتی ریچ بز کوردستان ۱۸۲۰» دا، سالی ۱۹۹۲ له ته وریز چاپی کردوه.

۱. ۴. ۲. گه شتی فره یزه ر

FRASER, J. B:
TRAVELS IN KOORDISTAN, MESOPOTAMIA, etc.
1840 LONDON

جهیس بېللی فره یزه ر سالی ۱۸۳۵ گه شتیکی کردوه به کوردستانی موکریان و بابان دا. ساره یه کی کورت له سلیمانی مساره ته وه. پاشای بابانی دیوه. سه رنجیه کانی خوی به نامه نویسه وه. باس و بابه تی گرنگیان تن دایه له سه ر میرابه تی سوزان و بابان و، هه لومهرجی نه و سه رده مه.

نهمین زه کی له «تاریخی سلیمانی» دا که لکی له م سه رچاوه یه وه رگرتوه. فلامورز (ره شید نه جیب) له سه ره تای چله کان دا هه ندی به شی له م گه شته کردو ته کوردی و، له ژیر ناوی: «گه شتیک له کوردستان دا» به زنجیره له ژماره کانی کانونی یه که می ۱۹۳۹ تا نیسانی ۱۹۴۱ ی «گه لاویژ» دا بلاوی کردو ته وه. نه و به شانیه ی پتوه ندییان به عیراقه وه هه یه له ژیر ناوی: «رحله فریزر الی بغداد ۱۸۳۴» کراوه به عه ره بی و، له به غدا سالی ۱۹۶۴ بلاو کراوه ته وه.

۱. ۵. به زمانی کوردی

۱. ۵. ۱. دیوانی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی

۱. ۵. ۲. دیوانی نالی

۱. ۵. ۳. دیوانی سالم

۱. ۵. ۴. دیوانی ره نجوزی

۱. ۵. ۵. دیوانی شیخ رهزای تاله‌بانی
۱. ۵. ۶. دیوانی حاجی قادری کوی

۲. سرچاوه‌کانی دهستی دوه‌م

۲. ۱. به زمانی کوردی

۲. ۱. ۱. محمده نهمین زه‌کی:

«خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان»

«تاریخی سلیمانی و ولاتی»

«ناودارانی کورد»

«خولاصه‌یه‌کی تاریخی...» له سییه‌کان دا به ۳ جزم له به‌غداد، هه‌روه‌ها «تاریخی سلیمانی» چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه. سه‌یدیان، هه‌ر ۳ جزمه‌که‌ی «تاریخی کورد و کوردستان» ی به‌به‌که‌وه، به‌توفیت سه‌رله‌نوی له‌نیران چاپ کردۆته‌وه.

محمد علی عونی، هه‌ر ۳ به‌رگی «خولاصه‌یه‌کی تاریخی...» له‌ژیر ناوی «خلاصه تاریخ الكرد و کردستان» و «تاریخ الدول والامارات الكردیه» دا وه‌رگه‌تراه‌ته‌ سه‌ر عه‌ره‌بی و، لێدوان و په‌راویزی بۆ نویسه‌وه، به‌که‌میانی سالی ۱۹۲۹ له‌ قاهره‌ چاپ کردوه و، سالی ۱۹۶۱ سه‌رله‌نوی له‌ به‌غداد چاپ کراوه‌ته‌وه. دوه‌میانی له‌ ۱۹۴۵ دا له‌ قاهره‌ چاپ و بلاو کردۆته‌وه.

محمد جمیل بندی الروشینی، «تاریخی سلیمانی» له‌ ژیر ناوی «تاریخ السیماویه وانحاه» کردۆته‌ عه‌ره‌بی و، سالی ۱۹۵۱ له‌ به‌غداد چاپی کردوه.

سانیه‌ی کچی نهمین زه‌کی یش «ناودارانی کوردی» کردۆته‌ عه‌ره‌بی و سالی ۱۹۴۵ له‌ به‌غداد چاپی کردوه.

نهمین زه‌کی به‌گ زانایه‌کی گه‌وره‌ به‌وه. شاره‌زاییه‌کی زۆری له‌ زانسته‌ جه‌نگیه‌کان، هه‌روه‌ها له‌ میژوی کورد و ناوچه‌که‌دا هه‌به‌وه. چه‌ندین زمانی پۆژه‌لات و نه‌وروی زانیوه. زۆر گتیبخانه‌ی گه‌وره‌ی نه‌ورویا گه‌راوه. سیاسیه‌کی کوردپه‌روه‌ر و دلسۆز به‌وه.

دوای «شه‌ره‌فخانی پتلیسی» نهمین زه‌کی به‌گ گه‌وره‌ترین میژونوسی کورد. نویسه‌کانی زانستی و هیژان. سرچاوه‌یه‌کی گرنگ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژوی کورد. له‌ هه‌مو گتیه‌ میژویه‌کانی دا باسی میرایه‌تی و میره‌کانی بابانی کردوه. له‌ «تاریخی سلیمانی» دا به‌ درژی له‌ سه‌ری نویسن. که‌لکی له‌ زۆر سرچاوه‌ی دهستی به‌که‌م وه‌رگرتوه. نویسه‌که‌ی پایه‌خه‌تیکی زۆری هه‌یه.

۲. ۱. ۲. حسین حوزنی:

حوزنی پۆژنامه‌وان و نه‌دیپ و نویسه‌ریکی گه‌وره‌ی کورد. زۆر بابیه‌تی میژوی نویسه‌وه، له‌وانه: «تاریخی حوکمدارانی بابان له‌ شاره‌زور و نه‌رده‌لان» که‌

سالی ۱۹۳۱ له په واندز چاپی کړدوه و. «میتروی میرانی سوزان» که یو جاری دوه له سهره تاي شسته کان دا له هولویر چاپ کړاوه توه.

خوځنی، نه توه که ی خوی زور خوش ویستوه. خزی کړدوه وه کو نه توه به کی خاوه ن رابوردوی پرشنگدار و سهره وری گه وره پیشان بدا. له ناو نویسه کانی دا ناگاداری و دنگویاسی میتروی زوری تن دایه. به لام هندی باس و بابه تی تن دایه به هیچ سهرچاوه یه ک پشت نه ستور نین، له به رنه وه نه یی به ور باییه وه پاش تاووتوی کردن باسه کانی لن وه ریگری.

۲. ۱. ۳. حسین ناظم:

حسین ناظم روزنامه وانیکي سهره تاي بیسته کانه. چند جاری نوسه و سهره نوسه ری روزنامه کانی سهرده می شیخ مه حمود بوه له وانه دواژماره کانی هفته نامه ی «نومبندی نیستیقلال». روشنبیرنکی شاره زای میتروی کورد و. کاروباری سیاسی بوه. تورکی و فارسی پاش زانیوه. به هر ۳ زمان وتاری نویسه. نه مین زه کی له نویسه کانی دا، دهریاری بابان، زورجار پشت به دفته ره که ی حسین ناظم نه به ستی وه کو سهرچاوه یه کی باوه ریپیکراو. دفته ره که به زمانی تورکی نوسراوه. نم دفته ره کاتی خوی هلاو نه کړاوه توه، دهنوسه که شی نیستا دیار نیه. چه میل به ندی روزبه یانی په کدولا په ری، پاش نه ووی وری گنیرا بویو کوردی، له ژماره ی ۴ ی سالی یه که می گزفاری «روزی نوی» دا هلاو کړدوه، به لام یی نه چن که شه که شی روزگار ماوه ی نه دابن تداوی بکا.

۲. ۱. ۴. توفیق قهفان:

«میتروی حوکمدارانی بابان»

به غداد ۱۹۶۹

نم نامیلکه یه ساغ نه بو توه له نویسی توفیق قهفان خویه تی، یان وهرگیراوه له زمانیکي تروه. باسی به نرخ و خوشی تن دایه. به لام نیشاره تی یو هیچ سهرچاوه یه کی میتروی تن دایه.

۲. ۱. ۵. د. کاوس قهفان:

د. قهفان نه گهرچی خوی سامزستای میترو بوه، به لام له نویسه کانی دا زورتر خهریکی بابه تی نه ده بی و، وهرگیرانی بابه تی میتروی کورد بوه له روسیه وه، له م براره دا چند کتبیکی به نرخي جه لیلی جه لیل: «کوره کانی نیمپراتوریه تی عوسمانی» و «راپه رینی ۱۸۸۰» و. هی لازارینف: «کیشی کورد» ی هلاو کړدوه توه. دهریاری میتروی کوردیش خوی چند وتاریکی له ژیر ناوی: «چند لیکولینه ویه ک له میتروی بابان، سوزان، بوزان» سالی ۱۹۸۵ له به غداد هلاو کړدوه توه. نم لیکولینه وانه، به تاییه تی نه وانه ی له سهر بابان نوسراون، زور که م ناگاداری میتروی به دهسته وه نه دهن و، زیاتر بیروبوچون و هلسه نگانده کانی خوی تن دا باس کړدون.

۲. ۱. ۶. علاءالدین سجادی:

علاءالدین سجادی، روضنامه‌وان، میثرونوس، نمدیب و نوسه ر چندین کتبی نویسه. له ناو هندیکیان دا باس و باهتی له سر بابان تن دایه له وانه: «میثروی ندهبی کوردی» و «دو چامه‌کی نالی و سالم»، له ناو «رشته‌ی مرواری» یش دا هندی سرگروشته‌ی بابانه‌کانی گتراه‌توده.

له «میثروی ندهبی کوردی» دا «دو چامه‌کی نالی و سالم» نه‌گتیه‌توده بۆ نه‌بو. چونکه شیعه‌کان هی په‌لجاکانی سده‌ی نژده و، هی دوا‌ی روخانی میرایه‌تی بابانه. سجادی بۆ سه‌لمانندی باری سرنجی خوی سرله‌نوئ «دو چامه‌کی نالی و سالم» ی بلار کرده و، وشه گرانه‌کانی لیک دایه‌وه و، له لیدوانه‌کی دا سوره له سر بۆچونه‌کانی خوی. به‌لام فاتیحی مه‌لا کهریم له پتیه‌کی «دیوانی نالی» دا مه‌سه‌له‌کی به جزئیکی بنه‌رتی و به به‌لگی میثروی به لادا خسته.

۲. ۱. ۷. جه‌مال بابان:

له‌م سالانه‌ی دوا‌ی دا، چند لیک‌ولینه‌وه و کتبی به کوردی و عه‌ره‌بی له سر میثروی بابان نویسه. له نویسه‌کانی دا پستی به ژماره‌یه‌کی زۆر سرچاوه‌ی میثروی باوه‌پنکراو به‌ستوه. هیتا هه‌موی بلار نه‌کراونه‌توده.

۲. ۲. به زمانی عه‌ره‌بی

۲. ۲. ۱. محمد القزلی:

مه‌لا محه‌مدی قزلی، نایناستیکی شاره‌زا بوه. سرده‌من هاوکاری له گه‌ل سمکو کرده و، نم په‌کتی بوه له‌وانه‌ی خه‌ریکی چاپ و بلار کرده‌وه‌ی جه‌ریده‌ی فارسی - کوردی: «کورد» بوه له ورمین. پاشان روی کردۆته قاهیره بۆ خویندن و، دوا‌ی شکانی جولانه‌وه‌کی سمکو له عیراق ماوه‌توده و، له به‌غداد دامه‌زراوه. سالی ۱۹۳۸ له به‌غداد به زمانی عه‌ره‌بی نامیلکه‌یه‌کی له ژیر ناوی: «التعریف مساجد السليمانية ومدارسها الدينية» دا بلار کرده‌توده. نه‌که‌رچی نامیلکه‌که به ته‌واره‌بچوکه، به‌لام له زانیاری و هه‌والی میرایه‌تی بابان و میر و مزگه‌وته‌کانی دا ده‌وله‌مەند و جینگای باوه‌وه. بئ نه‌چن ژماره‌یه‌کی زۆر له ده‌سنوسه‌کانی مزگه‌وتی گه‌وه‌ی سلیمانی دی بن.

۲. ۲. ۲. الشیخ محمد الخال:

شیخ محه‌مدی خال، زانایه‌کی نایناس و نویسه‌ریکی گه‌وره و پر به‌ره‌می کوردی و عه‌ره‌بی. جگه له «فه‌ره‌نگی خال» و «ته‌فسیری قورنان» و «په‌ندی پینشان» و «چندین کتیب و وتاری به زمانی عه‌ره‌بی نویسه، له‌وانه: «الشیخ معروف الندهی البرنجی» که سالی ۱۹۵۸ و، «البیتوشی» که سالی ۱۹۶۱ له به‌غداد چاپی کردون. له ناو هه‌ردو کتیب دا باس و باهتی گرنگیان تن دایه له سر

بابان. نویسنه‌گانی شیخی خال نرغدار و جینگای باوه‌رن و، نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه و تاووتوی کردنی سه‌دان کتییی ده‌سنوس و نامه و به‌لگهی میژویه، که هه‌ندیکیان نه‌گه‌رتنه‌وه بۆ سه‌رده‌می ده‌سه‌لانی میره‌گانی بابان.

۲. ۲. ۳. عبدالکریم محمد المدرس:

سه‌لا که‌ریعی مرده‌ریس، زانایه‌کی ناپیناس و نوسه‌ریکی که‌وره و پر به‌ره‌می کوردی و عه‌رییه. چه‌ندین کتییی له سه‌ر شه‌ریعه‌تی نیسلام و ته‌فسیری قورنان نویسه‌وه، دیوانی هه‌ندێ له شاعیره‌گانی ساخ کردۆته‌وه، ژینامهی هه‌ندێ له زاناکانی کوردی نویسه‌وه. له ناو «دیوانی نالی» و «دیوانی مه‌وله‌وی» و «یادی مه‌ردان» دا و، له کتییی: «علماؤنا فی خدمه‌ العلم والدين» که سالی ۱۹۸۳ له به‌غداد به‌لاو کراوه‌ته‌وه، هه‌ندێ باس و باهه‌تی بابانه‌گانی تێ دایه.

۲. ۲. ۴. المحامي عباس العزاوی:

«تاریخ العراق بین احتلالین»

نهم کتیه ۸ به‌رگه: ج ۱ / ۱۹۳۵. ج ۲ / ۱۹۳۶. ج ۳ و ۴ / ۱۹۴۹. ج ۵ / ۱۹۵۲. ج ۶ / ۱۹۵۴. ج ۷ / ۱۹۵۵. ج ۸ / ۱۹۵۶ له به‌غداد چاپ کراوه.

عمباس عه‌ززاوی میژونوسیکی عه‌رییه عیراقیه. زمانی تورکی و فارسی زانیوه. ژماره‌یه‌کی زۆر ده‌سنوس و به‌لگهی کۆنی له لا به‌وه. سه‌ردانی کتیبخانه گرنگه‌گانی نه‌سته‌مولی کرده. چه‌ندین کتییی میژویی له سه‌ر لایه‌نی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ناویری، فه‌ره‌نگی، نه‌ده‌یی، دینی... عیراق و دانیه‌شتوانی نویسه‌وه.

«تاریخ العراق بین احتلالین» ی له سه‌ر شتیوهی «حولیات» نویسه‌وه. له داگیرکردنی به‌غدادوه له لایه‌ن مه‌غوله‌وه تا داگیرکردنه‌وهی به‌غداد له لایه‌ن هه‌یزه‌گانی به‌ریتانیاوه. که‌نجینه‌یه‌کی گرانبه‌هایه بو میژوی ناوچه‌که. زۆری هه‌وال و ده‌نگوباس و ناگادری و زانیاری له سه‌ر کورد تێ دایه. له به‌رگه‌گانی ۵ و ۶ و ۷ دا زۆری روداوه‌گانی بابانی نویسه‌وه. هه‌واله‌گانی له سه‌ر چاوه‌ی ده‌ستی یه‌که‌م و باوه‌ریه‌تکراو و مرگرتوه. زۆر که‌م لیکۆلینه‌وه و شیکردنه‌وه و باری سه‌رنجی خۆی تیا ده‌رییوه. به‌ زۆری روداوه‌گانی گه‌راوه‌ته‌وه. بۆ لیکۆلینه‌وهی میژوی میرایه‌تی بابان سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ نرخه.

عه‌ززاوی جگه له‌م کتیه زله، چه‌ندین کتییی تری نویسه‌وه. له ناو کتیه‌گانی دا، زۆر باسی کوردی کرده. به‌ تاییه‌تی: ۴ به‌رگی «عشائر العراق» که باسی هه‌مو ئێل و هه‌زه‌ کورده‌گانی عیراقی تێ دایه. «الکاکانیه فی التاریخ» و، «تاریخ الیزیدیه و لاسل معتقدم» چاپ کراون. هه‌روه‌ها «تاریخ شه‌رزور - السلیمانیه» و «تاریخ اربیل» ی نویسه‌وه به‌لام هه‌شتا به‌لاو نه‌کراونه‌ته‌وه.

هه‌مو به‌رگه‌گانی «تاریخ العراق بین احتلالین» به‌ ئۆفیت له لایه‌ن «انتشارات الشریف الرضی - قم» له ئیبران بێکه‌وه سالی ۱۴۱۰ ه‌.ق چاپ

کراوه ته وه.

۲. ۵. الدكتور سليمان عبدالعزيز نوار:

د. نعووار، ماموستايه کي ميصريه، چهند کتیبیکي نویسوه دهر باره ی میثوی عیراق له وانه: «داود پاشا والی بغداد» و «تاریخ العراق الحديث». همدرو کتیبی له قاهره چاپ و بلارو کړدو ته وه، په که میاڼ له ۱۹۶۷ و دوه میاڼ له ۱۹۶۸ دا.

د. نعووار کتیبی په که می سالی ۱۹۵۸ و هکونامی ماجستیر و، کتیبی دوه می سالی ۱۹۶۳ و هکونامی دکتورا له زانستی میثودا بز «زانکونی عین شمس» له قاهره ناماده کړدوه. دوی نه وه ی ماوه ی ۳ سالی له «زانکونی همداده» دهر سی میثوی ورتو ته وه، نیجا نامه کانی، ینگومان پاش دفسکاری، به و جزوه ی لم دو کتیبه دا داریژاونه ته وه له قاهره بلای کړدو ته وه.

له همدرو کتیب دا چهند به شینکی بز میرایه تی بلهان ترخان کړدوه. له کپړانه وه ی باسه کانی دا جگه له سهرچاوه زانراوه کان، بز په که مین جارنم که لکی له راپورتی دیپلوماته کانی نه و سهرده مه ی ناو نارشیفی به ریتانی وهرگرتوه، به تاییه تی هی دوا ساله کانی ژبانی میرایه تی باهان.

نم لیکولینه وه په له جه نکه ی همدرو ریای «وه حده ی عهره بی» نه ته وه پهرسته کانی سهرده می عه دوا ناصردا نوسراوه. شوتنه واری نه و که شه سیاسیه ی پتویه په:

۱. لیکولینه وه که زیاتر له وه ی بز مه به ستی زانستی کړابن، بز مه به ستی سیاسی به. ماموستای سهره رشتیاری همدرو نامی ماجستیر و دکتورای نعووار، احمد عزت عبدالکریم له و پتیه کییه دا که بز کتیبی «داود پاشا» ی نویسوه به راشکاوی نه تی: «والحق ان المجاهد الدكتور نوار الى دراسة تاريخ العراق الحديث انما يمثل الاتجاه العام الذي اتجهت اليه مدرسة التاريخ الحديث بجامعة عين شمس منذ سنوات، كما يتضح في الرسائل العلمية التي انتجها ومنتجها تلاميذ هذه المدرسة، والدكتور نوار احد طلابها المتأثرين وبفضل جهودهم أصبحت بين ايدينا - لأول مرة في تاريخ الجامعات العربية - دراسات علمية رصينة لجوانب هامة من التاريخ العربي الحديث في العراق، والخليج العربي، وسورية والسودان، والمغرب واليمن، والجزيرة العربية، وغيرها من اقطار العرب شرقا وغربا. ونرجو بذلك ان نكون حققنا هدفنا الذي هدفنا اليه وهو دعم الاتجاه القومي العربي بالدراسة التاريخية الرصينة». ولس القوی من التاريخ عاملا فعلا فی لهم الحاضر ونا. المستقبل.

نویسینه وه ی سهرله نوی ی میثوی ناوچه که، به مه به ستی سهرماندن ی بزچونه سیاسیه پتیه کی ناماده کراوه کانی جولانه وه و حیزب و حکومت ته نه ته وه ییه کانی عهره ب، ده میتکه بوته به شن له به رنامه ی نه ته وه پهرسته کانی عهره ب. نم کتیبه ش له چوارچینه ده دا نوسراوه.

۲. نوسره و هکوزور له نوسرانی نیسلام پتیه وه ی رتیا زی «لیکدانه وه ی میثو له سهرنچینه ی تیوری پیلاتگیتران» ی کړدوه. بزیه سهرانه دری لیکولینه وه کانی پره له باسی «سونا مه ره». هوی زور له روداوه کان، بن خرماندو کړدنیکي زور.

نه گيتر ته وه به مونا مه زه: مونا مه وهی ناوخوی مه مایک، مونا مه وهی نهران له عیراق، مونا مه وهی نینگلیز له والی ی بغداد، مونا مه وهی کورد له یه گيتری. نهم جوزه پروگرامی لیکولینه وهیه له زانستی میژودا باوی نه مایوه.

۳. نه ووار وه کوزور له نوسره نه ته وه په رسته کانی نه ته وه ده سه لاتداره کان: گه شانده وهی هوشی نه ته وه یی کورد و، هه ولدانی به سه ره خزی نه گيتر ته وه به هاندانی بینگانه به تایبه تی به نینگلیز و نهران. ته نانه ت گه شته که ی ریچیش به یه کتی لهم هه ولانتم له قه له م نه دا.

نه وهی به وهی که لک لهم سه رچا وهیه وه ریگری، پتو سه زور به وریایی له جزوی گيترا نه وه و، شیکردنه وهی رودا وه کان و، نه نجامگیری و به جونه کانی ورد به ته وه و، تا و ته یی یلکا نینجا به کاری به یتن، چونکه به مه به سستیکی سیاسی دیار یگرا و. نوسرا وه، نه ک به گيترا نه وهی میژوی راسته قینه ی ناوچه که.

۲. ۲. ۶. له عیراق سه دام حسین فه رمانی دا به ماموستا کانی زانستگا کانی عیواق سه ره له نو ی میژوی عیراق بنوسنه وه. چه ندین کتیب به به یی نه م فه رمانه و له و چوار چینه به دا که سه دام دیاری کرد بو، چاپ و هلا و گرا وه ته وه. له وانه:

«الحدود الشرقيه للوطن العربی»

بغداد ۱۹۸۱

«العراق فی التاريخ»

بغداد ۱۹۸۳

«الصراع العراقي - الفارسی»

بغداد ۱۹۸۳

هه روه ها چه ند کتیبکی تر.

له مانه و له چه ند جینگایه ک دا باسی باهان دی، به لام نهم کتیبانه نه گه رچی سه رچا وهی زوریان ریز کردوه و، ناوی قه به ی ماموستا کانی زانکوکانی عیراقیان له سه ر دائرا وه، به لام به نه وه ناشین به کرتنه سه رچا وهی لیکولینه وهی زانستی، چونکه له گيترا نه وه و نه نجامگیری رودا وه کانی ناوچه که دا به لایه نییان له دهس دا وه.

۲. ۲. ۷. د. جابر الراوی:

«مشکله الحدود العراقیه - الایرانیه»

بغداد ۱۹۷۳

نوسه به شتیکی کتیبه که ی ترخان کردوه به باستیکی تیوری سنور و، جزوی دیاری کردن و کیشانی، له به شتیکی تری دا، باسی کیشی سنور نه کا له نیوان عیراق و نهران دا. پتیشینه ی میژوی کیشه که رون نه کاته وه و، له روانگی قانونی نابوده و له تانه وه. له ریککه و ته کانی: ناما سه، زه ها و، نه رزه روم و، ریککه و ته کانی نیوان حکومه ته کانی عیراق و نهران، نه کولته وه.

کتابچه که له بهرمت دا دکتور انامه ی نوسره و، پېشکشی کرده به زانستگای قاهره، نگه‌مرچی زانیاری زۆر و به نرخی تن دایه دهمباری رېککه‌وتنه‌کان و کیشه‌کانی سنور، به‌لام هه‌موی بۆ دیفاعه له باری سمرنجی رسمیی حکومه‌تی عراق.

۲. ۳. به زمانه نه‌وروییه‌کان

هه‌ندێ له نه‌وروییه‌کان بایه‌خیان به میژوی کورد داوه. ته‌نانه‌ت سمرچاوه‌ی زۆر له نویسنی کورده‌کان سمرچاوه نه‌وروییه‌کانه. لهم روه‌وه نێدمۆنذر، که دیته سمره‌سی بابان. نه‌لن: «سمرچاوه کورده‌کان که لهم هاره‌یه‌وه له بهر دهمس دان بایه‌خ و نرخیکی نه‌وتیان نیه. چونکه میژونوسانی خوجیتی و هاوچهرخ زۆرت‌ر پشت به نویسنه‌کانی رېج و نوسه‌رائی تری نه‌ورویایی نه‌به‌ستن نه‌ک به ناگاداری و هه‌والی پێشینه‌ی خویان...»

قه‌سه‌کشی تا نه‌ندازه‌یه‌کی زۆر راسته. لهم هاسه‌دا من هه‌ولم داوه، نه‌و توانجیه‌ی نێدمۆنذر له نوسه‌رائی کوردی گرتوه، به پتی ی توانا چارمسر به‌کم. له ناو میژونوسانی هاوچهرخ دا که به زمانه نه‌وروییه‌کان بایه‌تیان له سمر بابان نویسه‌ گرنگترینیان نه‌مانن:

۲. ۳. ۱. لۆنگریک، ستیئن هیمسلی:

«چار سده له میژوی نوێ ی عراق»

وه‌رگترانی عمره‌یی:

«اربعة قرون من تاریخ العراق الحديث»

ترجمه: جعفر الحطاط

بغداد ۱۹۶۸

لۆنگریک بهشتی به سمرچاوه کۆنه‌کانی دهستی به‌که‌م به تورکی، عمره‌یی، فارسی هه‌روه‌ها به نویسنی نه‌وروییه‌کان به‌ستوه. هاسی بابانی تیکه‌لاوی روداوه‌کانی عراق کرده. به‌لام له زۆر گۆشه‌و که‌نار دا به درێژی هاسیان نه‌کا. پێش به‌که‌مین جەنگی جیهانی، عێراق ۳ ولایه‌ت بو: به‌عدا، به‌صره، موصل. ئهم ولایه‌تانه، وه‌کو هه‌مو ولایه‌ته‌کانی تر، راسته‌وخۆ به‌سترا بون به بابی عه‌لیه‌وه. عێراق به‌و تیکه‌یشتی به‌ری‌تانیا ده‌به‌ستی بو به درێژی میژو نه‌بوه. به‌ری‌تانیا دروستکهری ده‌وله‌تی عێراق بو. عێراق ولایتیکی فره‌نه‌توه‌ی فره‌ مه‌زه‌ب و دین بو. ته‌بویست له عێراق ده‌وله‌ت و ده‌وله‌ت ته‌توه‌ دروست به‌کا. لۆنگریک پشکنه‌ری به‌رتوه‌به‌رایه‌تی حکومه‌تی عێراق بو. ئهم کتێبه‌ له چوارچێوه‌ی نه‌و سیاسه‌ته‌دا نوسراوه. هه‌ول نه‌دا میژوی عێراق به‌یه‌ک‌گرتویی بگێڕێته‌وه. نوسه‌ره‌له‌جێکی زۆری داوه. کتێبه‌که‌ی سمرچاوه‌یه‌کی به‌نرخه‌ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی روداوه‌کانی ناوچه‌که، له ناو نه‌وه‌دا، روداوه‌کانی میرایه‌تی بابان.

EDMONDS, C. J.:
KURDS, TURKS AND ARABS,
1957 LONDON

نئدموندز ماوه به کی در ژله ده زگاگانی حکومتی عیراق دا کاری کردوه. نهویش له سهر ههمان بزجونی لژنگریک بوه سهبارت به دروستکردنی عیراق. له سهر کوتکردنی بزوتنهوهی کردا به شدار بوه. شارهزاییه کی زوری له کاروباری کردا هه بوه. زمان ونه دهب و میژوی کرد شارهزا بوه. زور وتاری له سهر زمان ونه دهبی کوردی و. شرتنه واره کژنه گانی به نینگلیزی نویسه. به هاوکاری له گهل توفیق وهه بی «فهرهنگی کوردی - نینگلیزی» یان داناوه. نهم فهرهنگه یه کپتکه له باشرین فهرهنگه گانی زمانی کوردی.

نئدموندز، به شتیکی کتپه که ی: «کورد، تورک و، عه ره ب» ی بز باسی بابان تهرخان کردوه. به لام باسه که ی دهرباره ی بابان، هیچ باهه تیکی گرنک و تازه ی تی دا نیه.

له کژتایی په نجاکان دا «عه بدوللا شالی» هه ندی به شی له م کتپه کردوه به کوردی له رۆژنامه ی «ژین» و گۆفاری «هلتیه» دا بلاوی کردۆته وه. به لام به کتپینیکی سهر به خه بلار نه کراوه ته وه.

جرجیس فتح الله، نهم کتپه ی له ژیر ناوی: «کرد و ترک و عرب» کردوه به عه ره بی و، له به عداد چاپی کردوه.

ابراهیم یونس، وهی گپراوه به فارسی و له ژیر ناوی: «کردها، ترکها، عربها» له تاران چاپی کردوه.

۲. ۳. ۲. جه لیلی جه لیل:

«کورده گانی ئیمپراتوریه تی عوسمانی»

جه لیل له کورده گانی په کیتی سۆفتی جارانه. زور کتپ و وتاری به نرخن سهبارت به میژوی کورد به زمانی روسی نویسه. نهمهش په کینکیانه. به شتیکی نهم کتپه له سهر بابانه.

نوسپه گانی جه لیل به گشتی لیکۆلینه وهی زانستی و به نرخن.

د. کاوس قه فتان له روسپیه وه کردویه تی به کوردی، سالی ۱۹۷۸ له به عدا

چاپی کردوه.

۲. ۴. به زمانی فارسی

۲. ۴. ۱. سعید نفیسی:

«تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر»

۲ جلد، انتشارات بنیاد، چاپ ششم، تهران ۱۳۶۶

نفیسی به کتیکه له نوسره به نوابانگه‌گانی نیران. له م کتیبه‌دا، دامه‌زرانی زنجیره‌ی شاهه‌گانی قاجار و، پنه‌ندییه سیاسی و بازرگانه‌گانی نیران له گه‌ل ده‌وله‌تانی عوسمانی، به‌رستانی، روسی و فهره‌نسی باس نه‌کا. له قزناغه جیاجیاکانی جه‌نگی نیران - روسیا و، نیران - عوسمانی نه‌دوئ. چه‌ندین به‌لگه‌ی میژویی به‌ نرخ‌ی تن دایه، له‌وانه: مه‌تنی رتیکه‌وته‌گانی نیران له گه‌ل به‌رستانیا، روسیا، فهره‌نسا و تورکیا. هه‌روه‌ها دو نامه‌ی عه‌باس میرزا سه‌بارت به‌ کاروباری نه‌ماره‌تی باهان و، نامه‌گانی چه‌نه‌رال گاردان بو وه‌زیری کاروباری ده‌روه‌ی فهره‌نسا سه‌بارت به‌ هه‌لومه‌رجی نیران. گاردان له دو نامه‌ی دا باسی نه‌وره‌حمان پاشا نه‌کا. ۲. ۴. ۲. دکتور غلامرضا وره‌رام:

«تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زنده

انتشارات معین، تهران ۱۳۶۶

نهمه لیک‌نویسه‌وه‌یه‌کی ناکادیمی کورتی سه‌رده‌می زنده. له باسی ناکوکی عوسمانی - نیرانی و، کیشه‌ی باهان دا پشتی به‌ کتیبه‌که‌ی نامی: «تاریخ گیتی کشا» به‌سته‌وه، شتیکی زیاده‌تری نه‌خستوته سه‌ر.

۲. ۴. ۳. دکتور محمد رضا نصیری:

«اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)»

جلد اول از ۱۲۰۹ تا ۱۲۳۸ ه. ق. انتشارات کیهان، تهران، ۱۳۶۶ ه. ش.

جلد دوم از ۱۲۳۹ تا ۱۲۶۳ ه. ق. انتشارات کیهان، تهران، ۱۳۶۸ ه. ش

نهم کتیبه چه‌ند به‌رگیکه. به‌رگی به‌که‌م و دوه‌می پنه‌ندیان به‌م باسه‌وه

chalakmuhamad@gmail.com

هه‌به.

هه‌ر به‌رگیکه‌ی پتیک هاتوه له دو به‌ش: پتیشه‌کی و، به‌لگه‌نامه‌گان.

پتیشه‌کی به‌رگی به‌که‌می ته‌رخان کرده بو لیک‌نویسه‌وه‌ی «پنه‌ندییه‌گانی نیران و عوسمانی له سه‌ره‌تای سه‌رده‌می قاجاره‌وه تا په‌یمانامه‌ی به‌که‌می نه‌رزپۆم» لیره‌دا به‌ درنژی باسی ده‌وری نه‌وره‌حمان پاشا نه‌کات له‌م روداو‌انه‌دا. به‌شی دوه‌می برینه له به‌لگه‌ی میژویی که له نارشیفه‌گانی تورکیا ده‌ری هیناون. به‌لگه‌گانی ساغ کرده‌توه و، به‌ رتنوسی فارسی تازه نویسنه‌تیه‌وه و، په‌راوتیزی ورد و به‌ که‌لگی بو نویسن. وینه‌ی به‌لگه‌گانشی به‌لاو کرده‌توه.

له ناو نهم به‌لگانه‌دا نامه‌به‌کی نه‌وره‌حمان پاشا و چه‌ند نامه‌به‌کی مه‌حمود پاشا و، چه‌ندین نامه‌ی شا و وه‌لیعه‌هد و سه‌دری نه‌عظم و کاربه‌ده‌ستانی گه‌روه‌ی نیران و عوسمانیان، سه‌بارت به‌ کاروباری کوردستان، تن دایه. نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی هیزان بو لیک‌نویسه‌وه‌ی روداو‌ه‌گانی نه‌و زه‌مانه، به‌ تاییه‌تی هی باهان.

به‌رگی دوه‌میشی له سه‌ر هه‌مان شینه‌و ریک‌خراوه. پتیشه‌کیه‌که‌ی ته‌رخان کرده بو «پنه‌ندییه‌گانی نیران و عوسمانی له ۱۲۳۹. واته دوا‌ی به‌ستنی په‌یمانی به‌که‌می نه‌رزپۆم، تا ۱۲۶۳، واته تا به‌ستنی په‌یمانی دوه‌می نه‌رزپۆم». لیره‌ش دا

دهیان به لگه‌ی میژوی گرنکی سه‌بارت به کورد تن دایه.
۲. ۴. ۴. دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وابسته به وزارت امور

خارجه جمهوری اسلامی ایران:

«گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی: دوره قاجاریه»

واحد نشر اسناد، ۶ جلد، (تهران ۱۳۶۹)

وزارتی کاروباری دهره‌ی نیران به‌شیکی دامه‌زاندوه بز هه‌لبژاردن و
ساخکردنه‌وه و بلاوکردنه‌وهی به‌لگه‌کانی له سهرده‌می قاجاره‌وه تا نیستا ۶ به‌رگی
لن بلاو کراوته‌وه.

هه‌چهنده له به‌ر هژی سیاسی ره‌نگه هه‌مو به‌لگه‌یه‌کیان بلاو نه‌کردیتنه‌وه
و، وه‌کو خویان ناویان لن ناوه هه‌لبژاردنه‌یه، به‌لام کارنکی گه‌وره و به‌نرخه، هه‌مو
به‌رگنکی پیشه‌کییه‌کی میژوی چم و به‌ری بز نومسراوه، به‌لگه‌کان زانیاری گرنک و
به‌نرخیان تن دایه، چهن‌دین به‌لگه‌ی تن دایه دهریاره‌ی کورد، بز لیکولینه‌وه‌ی
میژوی تازه‌ی کورد سهرچاوه‌یه‌کی هه‌نژایه، سه‌بارت به‌مبیرایه‌تی بابان چهند
به‌لگه‌ی تن دایه که گرنکه‌کانیان لیره‌دا باس کراون، سهره‌رای نه‌وش به‌دریژی
هه‌والی گفتوگزی یه‌که‌م و دوه‌می نوینه‌رانی نیران و توژکی تن دایه که رنکه‌وتنی
یه‌که‌م و دوه‌می نه‌رزو‌می تیا نیما کرا.

به‌لگه‌ توژکیه‌کان وینه‌کانیان بلاو کراوته‌وه، به‌لام تهرجومه نه‌کراون بز
فارسی و، به‌چاپ نه‌نومسراونه‌ته‌وه، له به‌ر نه‌وه که‌لکینکی نه‌وتویان لن
وه‌رناگیرئ.

*

۱. قوناغی یه که می میرایه تی بابان

-۱-

سهره تای دامه زرائی نه ماره تی بابان پون نیه .
بابان، وه کویه کیتی نیلگه ل (کونفیدراسیونی عه شایه را) و، وه کونه ماره ت
و، وه کونه ماله یه کی ناسراو، له پتش سه ده ی ده یه می هیجری دا هاسی له ناو
سهرچاوه میژیویه گانی ناوچه که دا نیه. له سه رده می ده سه لاتی قهره قونلو و ناق
قونلودا ناوی نه هاتره. نه که رچی هه موشونه گانی ژبانی نه مان له ناو سنوری
ده سه لاتی نه م دو به ماله یه دا بوه، ته نانت نه سه که ندره میرزای کوری قهرا یوسف
کاتن له ترسی سزادانی باوکی هه لهات بو، له ناوچه گانی که رکوک - دوز واته له
ناوچه ی ژبانی نه م نیلانه دا ته راتبنی نه کورد، که چی ناوی نه م نه ماره ته له
روداوه گانی نه و سه رده مه دا هاسی نیه. ره که هژی نه و هه بکه ریته وه بز نه و ی که
له و سه رده مه دا ناواییه گانی نه م ناوچه یه هه مری گوند و لادی و، زوریه تی
خه لکه که ی هژی ره وند بوین. نه شارکی که وری ده و له مهن و نه هیج قه لا و
هنکه یه کی ستراتیجی لن نه بوین، تا بهیته جینگای چاوتییرینی نه میره گانی ناق
قونلو و قهره قونلو. به لام له که ل سه ره له دانی ده و له تی سه فیه و ی دا (۹۰۷ ک /
۱۵۰۱ ز) و، وه رچه رخانه ده و له تی عوسمانی به لای فراوانخوازی دا له رژه لاتی
ناوه راست دا دوی جهنگی چالديران (۹۱۴ ک / ۱۵۲۰ ز) نیتر نه م ناوچه یه ش
وه که هه موشونه گانی تری کوردستان له ستراتیجی گشتی هه ردو هیزی که و ره دا
باهیخی په یدا کرد. ناوی باهانش تیکه لای روداوه گانی ناوچه که بو.

و شه ی بابان له سه ده ی ده یه می کزچییه وه هه م وه کوناوی نیل بز هه ندی له و
تیره و هژانه ی له ناوچه گانی نیوان زنی بیجوک و روباری سیروان دا تعزبان و،
هه م وه کوناوی شوین بز هه ندی له و شوته نه ی که وت بوه نه م ناوچه یه وه وه کو:
هشدر، مهرکه، سورداش، سرچار، شاربازیر، شاره زور، قهره داخ، به کار هینراوه.

-۲-

یه که مین سه رچاوه که هاسی میرایه تی بابان نه نات شه ره فنامه یه. شه ره فخان
له سه رده می په یدا بونی شایسماعیله وه (۹۰۷ - ۹۳۰ ک / ۱۵۰۱ - ۱۵۲۳ ز)
نه که ویتنه کچیرانه و ی سه رگروشته ی بابان و نه لن: «... حاکمانی بابان له
ناو حاکمه گانی کوردستان دا به زوری خیل و هژو فره یی لایه نگرو نو که ر ناو بانگی

تواریان هه بو. بهلام که حکومه تی نو زنجیره یه، وه کو باسی نه کړی، به پیر بوداقی به بهیسی، که بابان نه گرتته وه، وه به براکه ی که یشته و نه، انیش به وه جاخ کوتری مردن، نیتر حکومه تی نو به نه ماله یه که وته دوس نو که ره کانیا، که سینگ که بو کاروباری حکومت و سه رزکایه تی لینه شاهه بن له ناو نو به نه ماله یه دا نه ما، (۱) به نه ماله ی دهسه لاتاری بابان به هوی وه جاخ کوتری و کوژران و لیختران، یاخود له سونگی هوی نه زانراوی تره وه، چن جار کوژاوه و نوی بژته وه.

-۳-

له کاتی سه ره لدانی دهسه لاتنی صهفه وی دا مه زنی بابان میر بوداقی کوپی میر نه بدال بو. قه له سه ره که ی له که ره کوکه وه تا شارباژتری نه گرتته وه. لاجانی له نیلی زهرزا و، سنبوسی له نه ماره تی سوزان و، شارباژتری له نه ماره تی نه رده لان و، سندوسی له قزلباش سه نده وه. چن که سی له دوروبه ری خوی به میر سنجاغ داناوه. (۲)

بنکه ی سه ره کی نه ماره تی نه رده لان له سه رده مه دا له قه لای زلم هر که نه روانی به سه رده شتی شاره زوردا، له و کاته دا شاره زور، شارباژتر، سر وچک، قه رده داخ، نالان، شه میران، هورامان له ژیر دهسه لاتنی کوږه کانی حاکی نه رده لان مه نمون به کی یه که م: بیکه به گ، سورخاب به گ، محه مه به گ (۹۰۱۱ - ۹۴۲) / ۱۴۹۶ - ۱۵۳۵ ز) دابو. (۳)

رؤستم به گ له که ل میر بوداقی برای له سه رده دهسه لاتاری تی تیک جو. بوداق، رؤستم سی برای خوی کوشت. خونی له تیکه له چو تیک دا له که ل میره کانی سوزان به وه جاخ کوتری کوژرا. (۴) بوداقی کوپی رؤستم جیکه ی گرتته وه، بهلام نه میش که مرد نه وی لن نه که وته وه. له بهر نه وه نه م به نه ماله یه کویر بو وه.

-۴-

له جیکه ی نه وان پیرنه ظه ری کوپی به یرام دهسه لاتنی گرتته دهست. پیرنه ظه به زور مه لیه ندی کفری ی له «دارولسه لام» ی به غداد دابری و خسته سه ر ویلایه تی بابان. له پاش نه و ناوچه که هر به دو به شه وه، دو که س به ناوی سلیمان و نبیراهیم هه ره که بان دهستی به سه ر به شیک دا گرت، بهلام نه مانیش له سه رده دهسه لاتاری له ناو خویان دا تیکجون. سلیمان، نبیراهیم کوشت. (۵)

سلیمان له دوی کوشتی نبیراهیم ۱۵ سال مه زنا یه تی کرد. سلیمان له پاش مردنی ۴ کوپی لن به جی ما: حسین، رؤستم، محه مه، سلیمان.

نبیراهیمیش له پاش کوژرانی ۳ کوپی لن به جی ما بو: حاجی شینخ، میره، میر سلیمان. (۶)

حاجی شیخ له دواي کوشتنی باوکی په نای بڼه د رباري شا طه هماغسې
صفه وهی برد بو، له بهرنه وهی له وئی کوئی ی پټ نه درا بو به نانومیندی گه راوهوه
ولای خوی (۷) و چاوه روانی هلی نه کرد. که سلیمان مردنم توانی دس به سر
ناوچه کدا بگری. نه مجار هیان کورده کانی سلیمان په نایان بڼه شا طه هماغسې برد، نه و
که نه گهرمه ی جهنگی ۲۰ ساله ی رږم و عه جهم (۹۴۰ - ۹۶۲ ک / ۱۵۲۳ -
۱۵۵۴ ز) بو. طه هماغسې ویستی که لک لدم دهرغه ته وهرگری بڼه داگیر کردنی
ناوچه که. به رپهری و چاوساخی حسین و رږستم و محمدهد کورانی سلیمان ۳ جار
هیزی نارد سهر مولکی بابان:

جاری په کم، به سهر کردایه تی چراغ سولتان نیستاجلوی والی دینه وهر، به لام
هیچ سهر که وتنیکی به دس نه هینا.

جاری دوم، به سهر کردایه تی گوزگجه سولتانی قاجار والی ی هه مه دان،
نویش له هیرشه که ی دا سهر نه که وت.

جاری سیمه، له شکرینکی گهره ی به سهر کردایه تی عه بدوللاخان
نیستاجلر نارد. لدم هیرشه دا میر شه مسه دینی بتلیسی، باوکی نوسه ری شه رفنامه
و، هندی له جهنگاوه رانی هوی رږوکی که نوسا له خزمه تی شا طه هماغسې دا
بون، به شدار بون. میر حسین رپهری ندم له شکره ی نه کرد. به لام له شاخی گه لاله
که وتنه بڼه سی له شکره ی به به و ۲ تا ۳ هزار که سیان لن کوژرا. به تیشکاوی
که رانه وه. شا طه هماغسې له سهر ندم رپهریه خراپه حسین و براکانی تری؛ محمدهد
و رږسته می هاوېشته زندانه وه (۸). له دواي بهر بونیان هه لهاتن بڼه لای سولتان
سلیمان. نویش دوری خسته وه، له رږم نیلی کارینکی پټ سپاردن. (۹)

له کاتیک دا سولتان سلیمان دواي گرتنی توریز بڼه به سهر بردنی زستانی
سهختی نه و ساله له هه مه دانوه به نار کوردستان دا چو بڼه بغداد، له وئی خهریکي
ریکخستن کاروباری شونځه گیراوه کان بو (۹۴۱ ک / ۱۵۲۴ ز) حاجی شیخ له
که ل براکانی بڼه دهرپړنی کوټرایه لی و دلسقزی بڼه سولتان له مهرکه وه بهرو به غدا
به ری که وت. به لام له مهرکه په لامار دران و هه مویان کوژران. (۱۰). ندم روداوه له
لایه که سینکی نه ناسراوه وه کراوته به پتی «کاکه شیخ و کاکه میر» لدم به پته دا
هوی کوژرانی حاجی شیخ و کاکه میر و براکانی تری که به پټ ی چیروکه که نه پټ
۱۲ برا بو پټ، نه درسته پال نه و زولم و زوره پټ نه اندازه یی له خه لکی ناوچه کانی
ژترده سلانی خویان کردوه. (۱۱)

سولتان سلیمان له ریکخسته وهی کاروباری کوردستان دا ناوچه
کوردنشینه کانی به سهر چهند «سنجق» دا دابش کرد بو. هندیکی به ولایه تی
شاره زور، که ناوه ند که ی که رکرک و، هندیکیکی به ولایه تی به غدا و،
هنديکیکی به ولایه تی موسله وه به ست. به لام به پټی نه ریتی پتسوی سولتان
سولیم له دواي جهنگی چالديران (۹۲۰ ک / ۱۵۱۴ ز) له ناوچه گیراوه کان دا

دهسهلاتی سپاردهوه به دهسهلاتداره خوجييهكان، كه مهزنايهتی ناوچهكانی خویان له باوو باپیریانهوه به میرات بۆ ماپوهوه. له بهرنهوه كه بیستی حاجی شیخ کوژراوه پاشایهتی نیالهتی بابانی دایهوه به بوداقی کوڤی. (۱۲)

سولتان سلیمان هیتزکی له شارهزورهوه نارد هه رقهلای زهلم، بنکهی نه مارهتی نه ردهلان، كه مهنمون بهگی دوهم (۹۴۲-۹۴۴ ک / ۱۵۳۵ - ۱۵۳۷ز) فه رمانهروای بو. لهشکری رۆم و نه ردهلان له دهشتی شارهزوردا له رۆژی ۸ ی زیلقه عیدهی ۹۴۴ دا به گژیهک دا چون. مهنمون بهگ به تیشکاوی بۆ خوقایمکردن کشایهوه ناو رقهلای زهلم، له پاش نابلزقه دانینکی درنر به ناچار ی خوی به دهستهوه دا. (۱۳) به گیراوی رهوانهی به عداد کرا.

سورخاب بهگی مامی (۹۴۵ - ۹۷۵ ک / ۱۵۳۸ - ۱۵۶۷ز) بنکهی نه مارهتی له رقهلای زهلمهوه گوتزایهوه بۆ رقهلای مهروان، ههولی دا ناوچهكانی كه پینسوتر له ژێردهستی مهنمون بهگی برارای به دیل گیراوی دا بون بهیتیتیهوه ژێر دهسهلاتی خوی. بهلام نیتر ناوچهكانی ههولیر، کونیه، رهواندز، قهه داغ، شارباژێر، سرۆچک له ژێر دهسهلاتی نه ردهلان ده رها ت. نفوز و دهسهلاتی مهزنهكانی نه ردهلان کشایهوه پشتی زنجیره چیاکانی سورین و ههروامان و لیواری رۆژههلاتی رهوباری سیروان. زانی نوو شوتنهانی پینستر له بهر فه رمانی نهوان دابو، نیتر کهوته ناو مولکی بابان و ژێر دهسهلاتی عوسمانییهوه.

سورخاب بهگ ههولینکی بن سودی تری دا بۆ سه ندنهوهی شارهزور. رۆسته م پاشا به نۆردوی رۆمهوه چوه سه ری. پاش تیکه لهچونیتکی خوتناوی له رهجهبی ۹۴۷ ک (۱۵۴۷ز) دا سورخاب به تیشکاوی کشایهوه رقهلای زهلم و لهوێ دا نابلزقه درا. سورخاب داوای یارمهتی له شاهه ماسب کرد. نهویش پاش دو سال نینجا هیتزکی بۆ شکاندنی نابلزقه که بۆ نارد. بنکهی نه مارهتی نه ردهلان نیتر به یهکجاری له رقهلای زهلم هه لکه ترا و بۆ نهوهی له مه ترسی هه ترشی رۆم دور بهگه ویتیهوه بهرایه رقهلای مهروان. (۱۴) لهو کاتهوه نه مارهتی نه ردهلان نیتر به یهکجاری کهوته ژێر فه رمانی دهولهتی صفه ویهوه.

سولتان سلیمانی قانونی پاش ماوه یهک رتگی دا به حسینی کوڤی سلیمان له رۆم نلپیهوه بهگه رتهوه بۆ مولکی بابان و، فه رمانی دا به سولتان حسینی مهیری بادینان که لهشکری مهزنهكانی کوڤد کو بکاتهوه، بهچن بۆ لا بهردنی بوداقی کوڤی حاجی شیخ و جیگیرکردنی حسین. بوداق به خوی دا رانه پهرمو به رهنکاریی نم هیزه بکا. له بهری هه لات بۆ نیتران، حسینی کوڤی سلیمان بو به مه زنی بابان. بوداق و حسین ماوه یهک مملاتیان بوله سه ر مه رابهتی بابان. سه ر نهجام حسین به تهواوی دهستی به سه ر ناوچه که دا گرت.

بوداق له سه ر تکای سولتان حسینی مهیری بادینان له لایه ن سلیمانی قانونیهوه سنجاقی «عینتاب» ی له باتی نیالهتی بابان درایه. (۱۵) له کاتیک دا

ناکۆکی نیتوان کورەکانی سولتان سلیمان: سەلیم و بایەزید لە قۆنیە تەقیەو، بوداق بۆ لایەنگرتنی بایەزید چو بۆ کوتاھێ. سلیمانی قانونی ڕقی هەستا بۆ لەوانە ی لوتیان ژەند بوە نەم ناکۆکییە ی ناوخیزانە کە یانەو. بایەزید بۆ نەو ی دلی باوکی بەینیتەو جێ. لە سەر خواستی نەو، سەری بوداقتی بێری و بۆی نارد. (۱۶)

- ۵ -

جەنگەر، ۲۰ سالە ی رۆژم و عەجەم بێ نەو ی بە نەنجامتیکی کاریگەر بگا دوایی هات. قوڵ بونەو ی گیروگرفت ی ناوخی نۆ دەو لەت و، هەر شە ی دەرهکی لە هەردوکیان: هەر شە ی نۆزەک لە رۆژەلاتی نیران و هەر شە ی نەو رۆبی لە عوسمانی. سەرەنجام شا طەھاسب و سولتان سلیمانی ناچار کرد پتیک بێن. لە نەنجامی نالوگۆزی چەن نامە یەک دا لە نیتوان طەھاسب و سلیمان دا پاش ناکۆکیەکی ۵۰ سالە کە لە سەردەمی سولتان سەلیمی یەکەم (۹۱۸-۹۲۶ ک / ۱۵۱۲-۱۵۱۹ ز) و شا ئیسماعیلی یەکەم (۹۰۷-۹۳۰ ک / ۱۵۰۱-۱۵۲۳ ز) ەو بەردەوام بو، بۆ یەکەم بێن جار گەیشتنە «پتیکەوتنی ناشتی ناماسیە ۹۶۳ ک / ۱۵۵۵ ز». (۱۷)

پتیکەوتنی ناماسیە لە بەلگە یەکی سەرەخۆدا نەنوسراو تەو، بەلکو لە چەند نامە یەکی نالوگۆز کراو ی نیتوان شا طەھاسب و سولتان سلیمان و، کەرەکار بەدەستەکانیان دا باس کراو.

بە گۆتێری نەم پتیکەوتن: دەو لەتی عوسمانی دانی بە هەبونی دەو لەتی نیرانی سەفەو ی دا نا و، هەردو لا پتیک کەوتن لە سەر لایەلا کردنی هەند ی لەو کێشە قولانە ی مایە ی ناکۆکی هەردو لایان بو، وەکو کێشەکانی سنور و دین و دالەدانی راگردوانی یەکتێ.

کورجستان، نەرمەنستان، کوردستان، بەشینکی عەرەستان کە بویو نە «ناوچە ی لەمپەر» ی نیتوان نەم دو هێزە گەورە یی نەو سەردەمە، داپەش کران. لە نەنجامی نەمەش دا شارەزور و شارباژێر و قەرەداخ کە مەلەبەندی دامەزرانی نەمارەتی باپان بو، کەوتە ژێردەستی رۆژم و، هەورامان و مەریوان و بانە و سەقز و سەیش کە مەلەبەندی دامەزرانی نەمارەتی نەردەلان بو کەوتە ژێردەستی عەجەم.

«پتیکەوتنی سولجی ناماسیە» سنوری نیتوان هەردو دەو لەتی لە سەر بێنجینە ی کێشانی هێلی دیار و ناشکرا دیاری نەکرد بو، تا بێزانی سنوری دەسەلاتی هەر دەو لەتە لە کوێ دا تەواو نەبێ، بەلکو ناوچە ی فراوان بە سنور دانرا بو، کە نەبێ بە هۆی دروست بونی کێشە و ناکۆکی.

بۆ جیا کردنەو ی سنوری دەسەلاتی نەم دو دەو لەتە کوێ نەدرا بو هێلی نەتەو یی، رەگەز، زمان، دین و مەزەب، تەنانت کوێ نە درا بو هێلی عەشیرەتی. هەرەها کوێ نەدرا بو دیاریکردنی کۆسپی سروشتی بۆ جیاکردنەو ی سنوری هەردو دەو لەت لە یەکتێ، بەلکو ماندو بونی هەردو لا لە جەنگ و گیروگرفت ی

ناوختو و هره شهی دهره کی ناچاری پتکههاتنی کسردبون و، تهرازی هتزه کانی هردولاش بهو جقوره سنوره کانی دارشت بر. له بهرنه وه همو هتو رابسته قینه کانی ته قینه وهی ناگتوکیه کان و هه لگیر سانه وهی شهر مابون. سهره رای نه وهش گیر و کرفتی دابه شکردنی نه رزی نه ته وه ژتیره سته کان و، مانده وهی کپشه ی جیاوازی سوتنی و شیمی و دابه شبونیهان به سهر هردو دولت دا، هه همیشه نه یان توانی ناگری ناگتوکی شهر له نیوان هردو دولت دا خوشتر بهکن.

پتکههاتنی ناماسیه ۴ نه ماره تی کوردی: نه رده لان، موکریان، بابان، سوزانی له یهک داهری بو، که له ره گهز و زمان و دین و مسزه ب دا له یهک نه چین و، ده سکهوتی ناویری هه موبانی پتکههه نه به ست و، له ناوچه به کی جوگرافی پتکههه به سترودا بون، که نه یانتوانی له سهرده می ململانی ی رزم و عجه م دا خویان بینه ناوکی پتکههتانی دولتیک سهره خوی به هتیز. هه رده ها سه روی کوردستانیشی لت کرد و، به دهردی نه مانی بره.

-۶-

بو راکرتی نه م په یانه کاتیک شا طه هاسب له ژیر گوشاری سولتان سلیمان دا، بهرام بهر ۴ سهد هزار سکه ی زتر، بایه زید و کوپه کانی که له نیران دالده درابون، دایه وه دهس نه سدراده کانی سولتان بو کوشتن (۹۶۹ ک / ۱۵۶۱ ز). کوپه کانی برداتی به به پیش که له خزمه تی نه ودا بون لهو که بنویه نه دا کوژران. (۱۸) حسین مه زنی بابان له شهری ناوختو دا کوژرا. (۱۹) خضر به کی کوپیشی که ناوچه ی مهرگی به ده سته وه بو له لایم رژه وه لیخرا، ناوچه که ی درا به میره به کی موکری. دوا ی نه م روداونه ماوه بهک مولکی بابان بن سهرگه وه بو.

شهره فخان له م باره وهه نویسیوتی: «هتسته نیلی بابان بن حاکمه. به لام بهرام بهر ۴ هزار پیای نه سپ سواری پر چهک له ناو نه و قه ومه دا هیه و سهر بو کهس دانانه وینن ... هه ناغایهک له ناغایانی هوزه کان، ناوچه به کی نه و ولاته ی گرتوته دهس. هه موسالتیک ۴ خهروار زتر له ناوخیان دا کو نه که نه وه نه ی دهن به خه زانه ی شاره زور، ولایه تی بابان له خه واهی هومایون - واته ملکی تایبه تی سولتانه - زدرایه تی نه مین و عامیله کان - کاربه ده ستانی عوسمانی - به نه رمی و دلدا نه وه ره فتاریان له کهل نه کن. هه موسالتیک چه رده بهک نه ختینه و شتومه کیان بن نه بری، نه کینا به زور و ده سدرتی فلسیکی سور به میری میران و ده فته رداران و نه مین و عامیله کانی تر نادهن. تا نیمرۆ که سالی ۱۰۰۵ ی کوچیه (۱۵۹۶ ز) هه لومهرجی نه و ولایه ته به م جوزه به (۲۰).

هه لومهرجی بابان به م جقوره مایه وه تا له سهره تای سهدی دوازه هه می هيجری دا نه قن نه حمده ی داره شمانه هه لکهوت و، زنجیره به کی نوئی ی میره کانی بابانی دامه زنده وه.

رېښککه وټنې ناماسيه تا مهرگي سلېمان (۹۷۴ ک / ۱۵۶۶ ز) و، تا مهرگي ته هماسب (۹۸۴ ک / ۱۵۷۶ ز) له لايېن هره دولاوه پارتيزگاري کړا، بهلام له ناوچه کاني سنوردا شهري ناوچه يې هره نه قهوما، دهسه لاتداراني سنور هوليان نه دا قهله مروه کاني خويان فراوانتر پکېن، نه ميره خو جتييه کان بو چه سپاندني دهسه لاتي خويان و بز دا پېنکړدني بهر وه نه ديه کاني خويان نه مېهر و نه وېريان نه کړد و، به ناساني دلسوږي خويان له موه بز نه و نه گزړي و به گزړيه کتري دا نه چون. کار به دهستاني هره دوه ولت دهستان ورنه دايه کاروباري ناوخزي بڼه ماله گوره کاني کورده وه، برايېان نه کړد به گز برادا و، کورپان له باوک هه لښه گټه اېده و، تزوي دوه رېگيان تن دا نه چاندن.

هه لکه وټي جيتو ټولنېکي مولکي بابان بو به هزي نه وه ي به شي نه ماره تي بابان له ملسلاتي ي روم - عه جهم دا له چاو هه ندي نه ماره تي کوردي تردا زياتر بټ، به تايه تي چونکه کهوت به سر ريگي شاره گوره و پيروزگه کاني عيراق؛ به غداد، موسلي، نه جف، که ربه لا، سامه را، کاظميه. له هه مان کات دا ناوچه که خوي دهوله تيکي به هيز و به کگرتو، به لکو بڼه ماله يه کي دهسه لاتداري ته با و به کگرتوي تن دا نه بو تا بټواني خوي له بهر نه و هيرشانه دا رابگري که له روزه هلات و روزه ناووه نه هات، يا خود بو سودي خوي که لک له ناگوکي نم دو هيزه وهرېگري.

ميره کاني نه رده لان، که لکيان له بوشايي دهسه لات ورنه گرت، به تايه تي له سه رده مي هه لوزخان (۹۹۶ - ۱۰۱۴ ک / ۱۵۸۸ - ۱۶۰۵ ز) و خان نه حمده خاني کوري دا (۱۰۲۶ - ۱۰۴۸ ک / ۱۶۱۷ - ۱۶۳۱ ز) هه ندي له ناوچه کاني خواروي کورده ستانپان خسته سر قهله مروه ي دهسه لاتي خويان. بهلام نه ماره تي نه رده لانېش که هه لکه وټيکي جيتو ټولنېکي هاوتاي نه ماره تي باباني هه بو نه بټواني دهوله تي سر به خذ دايه زرينن. هره له نه نجامي نه وه دا که ولانته کيان بو هر به مهيداني زورانبازي خويانوي ناچار بون له ماوه ي سه ده و نېوېک دا ۴ جار پايتختي خويان پگويز نه وه، بڼکي نه ماره ته کيان له قهلاي زهلمه وه گوترايه وه بز قهلاي مريوان، نينجا بز قهلاي پلنگان، دواي نه وېش بټو حه سن ناوا، سه رنه نجام بز سنه (۱۰۴۶ ک / ۱۶۳۶ ز) تاوه کو له مهترسي روم دوري بڼه له وه.

جياوازي مهزه يي شيعه - سوتنه هه ميشه يه کيک له هز، يا خود له به هانه، گرنکه کاني هه لکي رساني جهنگ بو. چه وساندنه وه ي مهزه يي

دانیشتوانی ولایت ته کانی به غداد و شاره زور په کتیک هو له هاندره کانی له شکرکشیه کانی سرده می سولتان مورا دی چوارم به ناو کوردستان دا بز سندنه وی به غداد له عجه م. تا له دواپین له شکرکشیه دا (۱۰۴۸ ک / ۱۶۳۸ ز) سولتان مورا د خزی به غدادی به په کجاری له دس عجه م دهره یتا و. نه مش بو به هزی به ستنی به یمانی ناشی زهاو (۱۰۴۹ ک / ۱۶۳۹ ز). ریکه کورتی زهاو سنوری نیوان هردو دولته تی له قافقاسه و تا سه روی خلیج: له ناخسه، قارس، وان، شاره زور، به غدا، به صرا، دیاری کرد. مریوان و قه لای هورامان و دهره تنگ له گه ل هوزه کانی پیره و زردویی بهر نیران کهوت.

به دره، جه سسان، مهنده لی، سرمیل، درنه، قه لای زه لم، قزلجه، سرچاره ی چه می چه قان له گه ل هوزه کانی ضیانه دین و هارونی له نیلی جاف بهر عوسمانی کهوتن. (۲۱)

ریکه کورتی زهاو ده سلاتی عجه می له روظناوای چیاکانی زاگروژدا نه هینشت و له دیوی روظه لاتی دا رای گرت و نهم سنوره له م ناوچه یه دا به کرده و به سنوری نیوان نه ماره تی نه رده لان و نه ماره تی بابان که تازه خه ریکی بوژانه و و گه شه کردن بون. هروها قه لمه روی ده سلاتی حاکمانی به بهش که دواپیتر له نه ده ی کوردی دا به «مولکی بابان» و «دارالملکی بابان» ناوبراو، به پی ی خورتیی و لاوازی مهنه کانی بابان و، گورتانی ته رازوی هیزی نیوان نه مان و نه ماره ته دراوسنگانی: نه رده لان و سوزان و موکریان و، گورتانی ته رازوی هیزی نیوان دولته کانی عوسمانی و نیرانی، تنگ یا فراوان بوه. هندی جار له لای سه رویه و گه یشتوته موکریان و، له لای خوارویه و گه یشتوته زهنگاباد، زهاو، جه بل جه مرین، جه سسان، به دره و مهنده لی و، له لای روظه لاتی به مریوان، بانه، سه قز و سه و، له لای روظناوایه و گه یشتوته کویه، رانیه، هریر، ناپترین کزیری و هه ولهر.

په راوتزه کان

۱. بدلیسی: ۳۶۲.
۲. بدلیسی: ۳۶۳.
۳. فخر الکتاب: ۹۵ - ۹۴.
۴. بدلیسی: ۳۶۴.
۵. بدلیسی: ۳۶۵.
۶. بدلیسی: ۳۶۶.
۷. بدلیسی: ۳۶۶.

۸. بدلیسی: ۳۷۰.
۹. بدلیسی: ۳۷۱.
۱۰. بدلیسی: ۳۶۷.
۱۱. نوککارمان: ۶۸۵ - ۶۸۹.
۱۲. بدلیسی: ۳۶۷.
۱۳. فخرالکتاب: ۹۶.
۱۴. فخرالکتاب: ۹۸.
۱۵. بدلیسی ۳۶۹.
۱۶. بدلیسی: ۳۶۹.
۱۷. دهریاری رنککهوتنی ناماسیه پروانه: پورکشتال: ۱۲۲۲.
- پارسادوست: ۲۶-۲۷.
۱۸. بدلیسی: ۳۶۹.
۱۹. بدلیسی: ۳۷۱.
۲۰. بدلیسی: ۳۷۱-۳۷۰.
۲۱. الراوی: ۲۱۱-۲۱۶، پارسادوست: ۴۵.

وبنی الاسلام و بان تكون وفاته على الايمان عند حاول اليه
 و بان يعصم من هول المظنح و عذاب البرزخ و عذاب دار الاقنات
 و بان يتوزن في زمر الابرار عند ولود دار السلام و كل واحد من
 هذه الدعوات احب الي طالب الاصلاح من غيرها و كان في ذوق الاحكام
 و بعد فسادة بروز مجدهم في ملكة بابان منذ ترون اثر من
 خمسة ايام قري كثير من متوطنين بها في ارفع عيش و امن حال متمكين
 من اقامة امورهم على ما يريد الشريعة و منذ استولى على البلاد و عسا تر
 الارضا من وجود الشيعة الفليقة على هذه الممالك اختلعت امور الدناد
 الدين فلم يبق في القرى اقامة الاقامة و لم يكن في القرى لها عارة و اليوم انزل
 غامرة و نطقت مدارك سراجها عن الكدرين و لم يبق فيها من المؤمنين الا
 سرور من المؤمنين و كان بعد رحلتنا اكثر من سبعين طالبا و اليوم بها اقل من ثلث
 و ضربت حجرات مدرستنا و حفر اكثر المدارس من شجرة عزتنا معا شريفة و
 عزنا على الرحيل باقينا و جمع من يتعلم في الخدام و الاحياء الى ما بين اشد
 و قد اعطانا في سابق الزمان دارا و ديارنا بسير و لم تهدرنا الا شتاتنا
 فوافق الرحاب من جناب حفره افنديان يعطينا لادب و الزرع بسير
 او غير من القرى التي تناسبا حوالنا و نعيشنا لا نورعنا بها و يدعينا نأمر
 دارا و ختم سكرنا و مدرسه ندرس بها و رغبة لدرسه
 و رغبة لنا نعيشنا لعقنا حوائجا بالابرار و
 صيونا و اكله طعامنا فندع و نحن و اولادنا
 باللباد الالام و الدعا اللهم

۲. میر سلیمان:

یه که مین ته قه للای سه ره خویی له بهینی بهرداش دا

- ۱ -

قوناغی نوئی ی بوژاندهوی نه ماره تی بابان له نیسوی دوه می سه دهی
پانزه هه می کزچیه وه دس بن نه کاته وه، کاتیک هه قن نه حمه دی خه لکی داره شمانه
له نیلی نوره دیسی له ناوچه ی بشدر - ناوچه ی قه لادزه ی نیستا - بنه ماله ی
دهسه لاتداری بابانی دامه وراند.

سه رگروشته ی هه قن نه حمه د و هاوسه ره نه وره پایسه که ی، که نه بن له
نمه زایه کی نه وره پادا به دیلی گرت بن، نه که رجی له چیرۆکیکی خه یالی نه جن،
به لام له هه مان کات دا ده ری نه خا که هه قن نه حمه د نه بن له نوره دی عوسمانی دا
سپایی بوئی و له هیرشینیکی عوسمانیه کان دا بو سه ر ولاتانی مه سیحی نه وره پا
به شداری کرد بن.

هه یج له سه ر دانه که ی دا بو شاری سلیمانی (۱۲۳۵ ک / ۱۸۲۰ ز) له زمانی
مه حمود پاشای بابانه وه میژوی نه م بنه ماله یه وه ها نه گنیه ته وه: «ناوی هه زه که ی له
نه رادا «کرمانیج» ه، به لام وشه ی به به نازناوی بنه ماله که یانه و نه ندامانی نه م
بنه ماله یه سه ر داری بشتا و پستی نه و خیل نه، له بهر نه وه نیستا هه مونه و ناوچه ی
تیایدا دانیشتون و دانیشتوانی ناوچه که ش پتکه وه، به حکومتی «به به» یان
«بابان» ناو نه بری، هه زه که ش له بنه چه دا له بشدر، له شاخه کانی باکوری نزیک
«سن که نه» ی سه ر سنوری نیران دروست بو. مه حمود پاشا له سه ری نه روا و نه لن:
«له کاتی شه ری نیران عوسمانی و نیرانیه کان دا، یه کتیک له باپیره کانی،
خرمه تیکی باشی سولتانیکی عوسمانی کردوه، له بهر امبهر نه م چا که یه دا به وه
خه لات کراوه که فه رماندارتی هه مونه و ناوچه یه بکات که به شه ر له نیرانی داگیر
کرد بو، به م جوړه ورده ورده خزی و نه وانه ی دوا ی خزی هاتن، توانیویه دس به
سه ر نه و ناوچه یه دا به گرن که نیستا به ده ستیانه وه یه، نه و ناوچه یه ش که له وساره له
نیرانیه کانی سه ندۆته وه، نیت هه مونه و ناوچه یه ش که وته ژیر دهسه لاتی بابانه کان،
یان به به و، به فه رماندارتی شاره زوریان سپارد، که پایته خته که ی که رکوک بو،
به لام میر له م گنیه ره وه ی دا نه پتوانی میژوی هیچ رودا و نیکیانم بو ده ستیشان
هکا، هه رنه و نه ده نه بن وتی باپیرانی نه م، ماوه یه کی دورودنژ سه ر داری ولات بوئی
و، نزیک سه د سالتیک له مه و بهر فه رماندارتی دو ناوچه یان درایه. (۱)

سلیمان به به، یان بابا سلیمان له دوا چاره کی سدهی ۱۱ هه می کونجی دا
 که ورته چه سپاندنی ده سلاتی خوی و ده سگرتنه به سر مولکی بابان دا. نیتړ له و
 کاتوه کور و نموده گانی میرا به تی بابانیا ن گرته ده ست. بنکی قه له مروه ی بابان له
 سره تادا «دارمشان» بو که نه که ورته نیتوان شاره گانی قه لادزه - سرده شتی
 نیستموه. وه کون له تین نه بنی ماو به کیش له «ماوت» و نینجا له «قه لاجوالان»
 بوم.

-۲-

سالی (۱۰۹۹ ک / ۱۶۸۷ ز) وشکه سال بو. کاره ساتیکي سروشتی گوره ی
 به دودا هات. گرانی و قاتوقری و برسینتی بلاو بوه وه. ژماره یکی زوری کوود و
 عمره ب پژانه ناو کز لانه گانی به غدا ده وه داوای خوار دنیان نه کرد. به دوی نموده دا
 نه خوشی تاعون بلاو بوه وه. له ماوه ی ۳ مانگ دا تنیا له به غدا د ۱۰۰ هزار
 کمس زیاتری کوشت. سالی دوی نموده ش دیسان تاعون بلاو بوه وه له جاری یه کم
 کوشنده تر بو. هه مو ریزی زیاتر له هزاره کی نه کوشت. تاعون شیرازی کاروباری
 ولاتی تنک دا. خه لک نه پاننه توانی باج و سرانه بده ن.

لهم هه لومره چه نالوزه دا میر سلیمان و میر حسن به له شکری بابانه وه چونه
 سر که رکوکي ناوه ندی نیاله تی شاره زور. ده ستیان به سر که رکوک دا گرت و لهم
 شه ده دا دلاور پاشای «موت صهری» ی که رکوک کوژا (۱۱۰۱ ک / ۱۶۸۹ ز).
 حسن پاشا و میری به غدا د، له جنگی دلاور، حسین پاشای دانا به
 موت صهری که رکوک و، هیز و ده سلاتی دایه بز له ناو بردنی میر سلیمان.
 هه روه ها نم هه روه شه نامه به شی بو نارد:

«نیتوه که له دانیش توانی ناوچه گانی سر به شاره زورن و، له ره عیبه ته گانی
 ده وله تی به رزی سرکه وتون، واتان لن چاوه روان نه کرا گو تر ایه لی فرمانه گانی بن،
 به لام نموه چنده سالنکه دوژمنایه تی والی که رکوک نه کن و، له رنکای گو تر ایه لی
 ده رچون و، ده ستان دریژ کرده بز شو تانی تر که مولکی سولتان له وانه شاره زور و
 ده ور به ری.

که موت صهری که رکوک هه ولی دا به تانیه نیتسه وه هوش خوتان و
 به تانگیر نته وه سر رنکای راست، چونه وه به گری دا و پر کیشیتان کرد کوشتان و،
 که لوبل و شتومک و سر بازه کانیتان تالان کرد. شیتان چوه بن کلنشه تانه وه
 شاروچکه ی شارموز و ده ور پشیتان داگیر کرد، له کاتیک دا که نه تانزانی له
 کونه وه و تا نیستا نموانه مولکی ده وله تی به رزن. نه مانزانی هوتانی نم کارانه
 چی بون و، به دریژی ناگادارمان به کن چی پالی پتوه نان نم جو لانه وانه به کن.
 نه بن به پله شاروچکه ی شاره زور چول به کن و کاروباری نو ی بده نه دوس نو
 «موت سه لیمه» ی فرمانی دانانی ده رچوه. هه روه ها نه بنی هه مو که لوبل و

ششمهک و چهکی که له پاشای خوالیخوشبوتان گرتوه بدهنوه به موتهسه للیمی نوئی.

نهوش بزانی نهگه گرئی له ناموزگارینه نهگرن و نهگه پینه وه ژتر باری فدرمانبیری نهگه ونه بهر توره بونی کاربه دهستانی بهرز، نهوسا ههزاران له شکران نه نیرنه سهر، بیتگومان نیهوش توانای بهرامبه رستان نیه و ناتوانن له روی سهر بازه سهرکه وتوه کان دا راهوست و، چاره نوستان نه بن به بهند بز هه مو نهواندی ری نه دن به خویان نه م جزه کارانه بهکن. بویه پیش نه وهی دهنگریستان بهگاته دهوله تی سهرکه وتو نه بن چاره سهر بهکری، نه گینا بهلا به سهر خوتان و دانیشتوانی به سزمانی بیتاران دا نه هین، له بهرنه وه پتویهسته بهگه پینه وه بو ناو ریزی مرسولمانانی به کتاپه رست و ملکه چی شهره تی نیسلامی بن به پنی ی نایه تی گهریعی؛ وها ابها الذین امنوا اطعوا الله واطعوا الرسول واولی الامر منکم، نه گینا له ریزی «پاخی» یان دا دانه نرین که به پنی شهرع نه بن شهرتان له گدل بهکری.

وهرنه وه هوش خوتان و داوای لیجوردنی گون هه کانتان بهکن و، شار و دهرو پشته کهی بدهنه دهس حاکمی نوئی و، نه وهی له پاشای خوالیخوشبو تالان کراوه بهکیرنه وه و، له وه ناگادارمان بهکن بز نه وهی لاپه رهی رابردو هه ل بده پنه وه و لاپه ریه کی تازه بهکینه وه.

عنیش له لای خومه وه به لیستان نه دهمی داوا له دهوله تی بهرز بهکم لیستان خزش بین، نه گینا واوهیلا لهو چاره نوسه ی چاوه ریتان نهکا.

نهوش بزانی که شیریه دهوله ت بهرنه ده و، حسابی شهوکه تی رۆشه، نهگه گر کومانتان له وه هه به له وانه بیرسن که له نیه به سالآچوترن و، له خاوهن تهجرو بهکان بیرسن. نهگه رعه قلیتان هه پنی گرئی له ناموزگاریه بهکانم نهگرن و نه بنرخینن. «وان کل مفروء مغلوب والسلام» (۲)

له شکره کهی والی به عداد و، حسبن پاشای تازه موته سه پرپی کهر کوک دو مانگ لهو دهرو به ره دا سه ریه وه هیچی پنی نهکرا. به سهرنه که وتویی که راپه وه (۱۱۰۲ ک / ۱۵۹۳ ز). (۳)

هه لومهرجی به عداد تیک چوو. به صرا له لایه ن نیله کانی عه ره به وه پهلامار نه درا. والیه کان بهک له دوای بهک نهگوران، بهلام نهیان نه توانی کاروباری ولات ریک بهخه نه وه و، باجی حکومه تی کو بهک نه وه.

- ۳ -

دهسه لاتی سهره خوی سلیمان به به تانه هات زیادی نهکرد. به قسه ی مهستوه؛ «له سهرده می جلوسی شا سولتان حسین دا کاروباری نه ماره تی کوردستان (نه رده لان) له نهستی محهمد خانی کوپی خه سهره خانی نه رده لان دا بو، له کاتی نیاله تی نه ودا، سلیمان پاشای باهان له بهر زۆری سپا و له شکر و، فره بی زیو

زیر بایی بو. لشکرینکی له ژماره‌ی نستیره‌ی زۆرتری سازدا. له هەردو مەملەکتی
 رۆم و تیران دا کەوتە تالان و راوڕوت و، بانگی سەرپەختی و پاڤیونی بە گوتی
 ی دانیشتوانی هەردو ولات دا دا.

سەرەتا بە سپایەکی ژمارە زۆرەو بەرەنگاری وەزیری بەغداد بو، دوای ئەو ی
 له بە گزرا چونی وەزیردا بە تیشکاوی هەلات. ئەو سپا گەورەیی بە نیازی گرتنی
 کوردستانی نەردەلان جۆلاند و، دەستی گرتنی بۆ ناوچە سنوریەکانی ئەوێ درێژ کرد
 و دەرگاگانی فێتە و فەسادی کردەو. له یەکەم تەڤکان دا هەورامان و مەروان و
 سەقزیان گرت و، تەمرخان بەگی کۆری زۆراب سولتانی کۆری کەلب عەلی خانی
 والی کە له سەقز و سیاکو بو، هەروەها نەبیراھیم بەگی میر نەسکەندەری
 دەسلەتداری مەروانیان کوشت.

سەرئەجام کە هەوالی هەلگەرانەو و راپەرینی سلیمان پاشا گەیشتە شا
 سولتان حەسین، پەژاری ئەو روداوێ دای گرت. عەبباس قوڵی خانی قاجاری بە
 سەرداری سپایەکی گەورە زۆری له ژمارە بە دەر دانا و، ناردی بۆ بەرپەستی
 فێتە سلیمان پاشا و، یارمەتیدانی سپای نەردەلان، (٤)

شا سولتان حەسین (١١٠٥ - ١١٣٥ ک / ١٦٩٣ - ١٧٢٢ز) بۆ ڕینگا
 بڕێن له تەقەلا فراوانخوازیەکانی سلیمان پاشا هەم ڕینگە دیپلۆماسی و هەم
 ڕینگە جەنگیی گرت.

- ٤ -

سنوری دەسلەتانی سلیمان فراوان بو بەر له کەرکوکەو تا نەردەلانی هێنا بو
 ژێر دەسلەتانی خۆیەو. ئەم ناوچە یە له روی جوگرافیای بەشەری و سروشتیەو
 پێکەو بەستراو بو. له روی ڕەگەز و زمان و فەرھەنگەو له یەک تەڤو. له روی دین
 و مەزەبەو هەمەیان سوننی شافعی بون. له گەل مەزەبی رەسمیی دەولەتی
 صفەوی و، مەزەبی والیەکانی نەردەلان جیاواز بو. هۆی یەگەرتن و یەککەوتنێان
 زۆرتن دا بو لەوێ بەشتن له دەولەتی صفەوی یا عوسمانی بن.

- ٥ -

له سەرەمی شا سولتان حەسین دا دو روداو قەومان نەیاننوانی سەرلەنوی
 بێن بە هۆی هەلەوشانەوێ پەیمانی زەھاو و، هەلگێرسانەوێ شەر له بەینی هەردو
 دەولەت دا.

یەکەمیان، لەشکرکێشی بەبە سلیمان بۆ سەر ناوچەکانی نەردەلان کە بە بێ
 ی پەیمانی زەھاو (١٠٤٩ ک / ١٦٢٩ز) بەشتیک بون له قەلمەرەوی صفەوی.
 دوەمیان، داگیرکردنی بەصرا له لایەن نەمیری حوتزەو کە بە بێ ی هەمان
 پەیمان بەشتن بو له دەولەتی عوسمانی.

بەلام لاوازی هەردو دەولەت و گیرخواردنیان بە گیرگرفتی گەورەترەو:

عوسمانی به شهر ددهوله تانی نه وروپاوه و، صفه وی به گبروگرفتی ناوخنوه، هردولای والی کرد بیر له شهر نه که نه وه. پتگیای گفتوگوی سیاسیان گرت. شای نیران دو جار نامه و نوښه وی بولای سولتانی عوسمانی نارد: - نامه دیکه میانی سالی (۱۱۰۹ ک / ۱۶۹۷ ز) له گدل کللیلی شاری به صرا و دیاری هینرا و به نرخ دا به روستم خان دا نارد بولای بابی عالی. روستم خان له پیش دا صفه وی نه عظم و شتخولنیلامی بینی، نینجا سولتان به گهرمی پیشوازیان لی کرد.

شا لدم نامه یه دا، پاش پتشیه کییه کی دریتی بر له چاپلوسی و، بیر هینانه وهی پتوستی راگرتی مهرجه کانی ناشتی، باسی گبروگرفته کانی سنوری هردو دهلوت نکا، به صرا به مولکی سولتان نه زانی. هر له بهرنه وه کللیلی شاره که ی بول ناردوته وه. له همدان کات دا سکالا له دس به به سلیمان دهر نه بری که «...» ماره یه کی درتیه همدو روتی شهر نه فروشتی به حاکمه کانی سر سنور و نیل و هتزه کانی کوردی نم لایه نه... دهستی گرتوه به سر هندی له ناوچه کانی حاکمه کانی نم سنوره و، ره قاری ناهجق نکا له گدل پارتیزه رانی که لهو سر سنوره مهنموری موراعاتی شهر ایطی صولح و میثاقن...»

هروه ها گازنده له پاشا کانی به غداد نکا چونکه «...» چندی جار کرده وهی ناشایسته ی نو کا برایه «یان پت راگه یه نراوه به لام...» همدو جارتیک نه وان به لینی ته من کردنی نو و چاره سر کردنی نم کاره یان داوه... به لینه کانیان نه هیناوه ته دی، که رکوک و نو شولتانه ی له پاشا و سنجق به که کانی گرت بول دهستی نه ودا هینراونه ته وه...»

له کوتای نامه که ی دا داوا له سولتان نکا فرمان دهریکا بول ناو بردنی سلیمان به به و، نه مه داتنی به هوی پته و بونی بناغی پتیه ندی دۆستانه ی هردو لا.

هر بزنه و مه به سته هندی راسپارده ی به روستم خان وتوه که به زار بول سولتانی رون بکاته وه. (۵)

- نامه دیکه میانی سالی (۱۱۱۲ ک / ۱۷۰۰ ز) له گدل کللیلی شاری به صرا به همدان ناوهرۆک به نه بوله عصم خان دا نارد وه بول سولتان، نه مجاره یان سولتان فرمانی گرتنه وهی به صرا دا.

نه توانی له ناوهرۆکی نم نامانه چهند نه نجام گیریک به کری:

(۱) هولدانی دهریاری صفه وی بول پاراستنی پیه ونندی دۆستانه ی نیوان هردو دهلوت له سر بنچینه ی پیمان کانی رابردو. نه ویش له لایه که وه نه که رایه وه بولوازی و دارزانی دهلوتی نیران که نیتروزی جهنگینی تی دا نه مابو، وه کو دوایترو، هیرشی نه فغانیه گان دهریان خست، وه له لایه کی تره وه خهریکی شا و دهریارپانی صفه وی به رابواردنی رۆژانه وه.

بولاری دامرکانده و سهرکوت کردنی بزوتنه و سهر به خونی خوازی میری باهان و
نالوزانی ناوچه سنورییه کان.
(۳) رقی نه ستور و قینی قولی دهر باری نیرانی له کورد و مه زنگانی.

- ۶ -

شا سولتان حسین له پال ته قه لای دیلوزماسی دا بز نه و ی باهیمالی بز
هاوکاری و ته قه لای په کگرتو را بکشتن دژی میر سلیمان، له شکرکی گه وری
قزلباش به سهر کرده تی په کن له سهرانی ناسراوی قزلباش نارد سهر کوردستان،
بز نه و ی بهری پیشرو ی له شکرکی کورد بگری و بیان گیتنه و ده و ده. له هه مان
کات دا نه و کوردانهش ته منی بکا که هاوکاریان له گه ل له شکرکی باهان کرده، یا
نرمییان له گه ل نواند بون. مه ستوره، له م باره یه و نویستی: «که مه وکیبی سیای
قزلباش و قشونی نه رده لان گه پشته مه لیه ندی مه یوان، سلیمان پاشا پی ی
نازایه تی و مه ردا یه تی برده پیش و بو به شهر، له به یانی ۹ ی موچه و ده مه لهرامی
۱۱۱۰ تا نیتوارتی ههنگامه ی جهنگ له بر سکه ی تیغ و زرمه ی رم گهرم بو، له
به یانی یه و تا نیتوارتی نیزه ی دلیران له په کتری کاربگر و شمشیری دلا وهران گیانی
نه کوش و سهری نه بری، هیچ لایه گیان کارشکیان بز پشته و نه برده.

به یانی رژی داهاتو که ۱۰ هه می مانگی ناو براو بو، دوباره ته پتی شهر له
هه رده لاهو لن درا و، هه رده لاهو شهر ریزیان به ست، و هه کونه شتر هه لیان
نه کوتایه سهر له شکرکی په کتری. سلیمان پاشا بزبان داهزیه ناو مه یدان و مه ردا نه
و دلیرانه روی له شهر که کرد و نازایه تی نواند، سهری چه ندین سواری ناوداری به
زه بری بازو به ردا یه و سهر نه رز.

له دواپی دا، له به رنه و ی فته ح و ظه نهر به نده به ته قدیره و نه که به زه بری
بازوی دلیرانی روسته م ناسا و هیتی شمشیری شیرانی پر هونه ر، شه مالی
سهر که و تن به سهر نالای دوله تی عه به اس قولی خان دا هه لی کرد و، سلیمان پاشا
و له شکرکه ی ریز که و تن و تیشکان، زوری سهر کرده گیانیان کوزران و گیران و
به شیکیشیان بریندار و به دیل گیران. نه و ی له شمشیر روزگاری بو به هه زار
ده رده سهر و کیشه گیانی خوی قوتار کرد. خیرت و باره گا و که لویه لی خویان به جی
هیتت. به رده لای رزم و قوسه نتین هه لاتن، (۶)

- ۷ -

قاسم سولتانی هه ورامی لای سهر کرده ی له شکرکی عه جه م زمانی له
مه زنگانی نه رده لان دا بو. تا وانباری کرد بون به و ی نه وان به «هزی دراوستیه تی و
اومه زهی و هاوستیه تی و دور بهر کرده و ده» دستکششی له شکرکی باهان کرده

بزدگیرکردنی ناوچه که. له سهرنهوه عه بیاس قولى خانى قاجار ۱۲۰۰ کهسى له کورده کانی نه ده لان سهرپى. بز چاو ترساندن و ته من کردنیشیان گردنپکی له که لله سهریان دروست کرد، که به «کولین کوه» ناسراوه. قاسم سولتان که دوزمانی کرد بو، نه ویش له سزا رزگاری نه بو. سهرى نه ویشی به برأوى له سهر لوتکهى کرده که دانا. (۷)

شیخ نه حمده، شاعیرنکی نهو سهرده مه، شیعرنکی فارسى بهم بزنه یهوه داناوه. شیعه که ی پر مه غنایه و توالجینکی کوشنده له کورد خزی نه گری. سالی روداوه که شى باس کرده. له شیعه که دا نه لن:

اگر چه او منارکله ها ساخت
ولی باوى سلیمان نردها باخت
هسال سیزده خان قزلباش
نحوست های مخفی کرد او فاش
نحوست ها زکس نبود، که از ماست
از ان گفتند کز ماست آنچه برماست

- ۸ -

چیرۆکی دوانزه سواره ی مهربان، که له ناو کوردا وه کونه فسانه یه کی نه ته وه یی لق هاتوه و، پیره مینرد به شیره یه کی نه ده بیی دایر شتوته وه، نه بن له سهرده می مهر سلیمان دا روی دابن. گوايه ۱۲ سواری باهان له شه به یخونیکى کتوپردا نه دن به سهر چند هزار سهر بازیکى نیرانی دا که له که ناری گۆمى زرنبار له مهربان بارگه یان خست بو. هیزى نیرانییه کان نه شکین و پیش نه وه ی هیز شه که یان بز بکری پاشه کشن نه کن. (۸)

- ۹ -

تاعون به صراى به جوړى په ريشان کرد به خه لک نه یان شه توانی ته رمى مرده کانیا ن بیهن بز گۆرستان بیاننیزن. هه رکهس نه مرد لاشه که ی یا له ماله که ی خۆى دا نه شاردرایه وه یان به جی نه ما.

خه لک باج و سهرانه یان بن نه نه درا. له سهر وه رگرتنى باج و سهرانه بو به شهر له بدینی والی و خه لک دا. نینه کانی عه ره ب یاخی بوین. سهرینچییان له فه رمانه کانی ده ولت و دانی باج و سهرانه نه کرد. والی له شه ردا له که ل نینلی مونته فیک کوژرا (۱۱۰۲ ک / ۱۶۹۰ ز). به صرا و ده وروپشتی پشینوی تن که وت بو. شیخی مونته فیک «مانیع» ده ستی به سهر به صرا دا گرت بو. والیه کانی به غداد ده سه لاتیان به سهرى دا نه ما بو. چند جارى هیز له به غدا ده وه گۆگرایه وه و له شکر کشیشان کرد بز گنیرانه وه ی ده سه لات به سهر به صرا دا به لام هیج کام له

هیرشه‌گان سهرکه‌وتو نه‌بو. بابی عالی خدریکی شهر بو له مه‌یدانه‌کانی نه‌ورویا نه‌ینه‌په‌رژایه سهر به‌صرایا. والیه‌کانی به‌غداد ناویند هون له‌وهی خزیان بتوانن دوس بگره‌وه به سهر به‌صرادا. نه‌میری حویزه به ره‌زامه‌ندی والی به‌غداد به فینل به‌صرای له دوس مانبع شینخی نیتله‌کانی مونتفیک دهره‌ینا. مانبعی دهرکرد. به‌صرای که‌وته دوس نه‌میری حویزه. نه‌میری حویزه شای نیرانی، شا سولتان حسین، له کرتی به‌صرایا گادار کرد. شا نه‌پنه‌ریست شهر و دهره‌نایه‌تی له گهل دهره‌تی عوسمانی تازه به‌پشته‌وه. رازی نه‌بو به گرتی به‌صرایا. یه‌کینکی نارد به‌صرایا وه‌بگری تا ته‌سلیمی عوسمانیه‌گان نه‌کرتنه‌وه.

سالنی (۱۱۱۲ ک / ۱۷۰۰ ز) نیر بابی عالی دهستی به‌تال بو فهرمانی دهرکرد بز والیه‌کانی دیار به‌کر، سیناس، قهرمان، پیره‌جیک، ناماسیه، عه‌ینتاب، مهرعش، حه‌لب، شاره‌زور و میره‌کانی به‌دره، باجه‌لان، به‌یات و سواره‌ی کورد بز رزگار کردنی به‌صرایا. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زوریش که‌شتیان ناماده کرد.

هیزی عوسمانی به‌رتی که‌وت به‌ره به‌صرایا. داودخان، حاکمی نیرانی به‌صرایا، شاری به‌بن شهر به‌دهسته‌وه دان (۱۱۱۲ ک / ۱۷۰۰ ز). به‌درت‌زایی سالانی ۱۱۰۲ ک (۱۶۹۰ ز) تا ۱۱۱۲ ک (۱۷۰۰ ز) به‌صرایا له ژنر ده‌سه‌لاتی عوسمانی دا نه‌ما‌بو.

- ۱۰ -

ناردنی دوجار سه‌فیر و نامه له لایه‌ن شاره‌ بو سولتان و. ناردنی نامه‌ی والی به‌غداد، به‌لگه‌ی نه‌وه‌ن جولانه‌وه‌کی سلیمان به‌به مه‌ترسیه‌کی زلی بو سهر ده‌سه‌لاتی صفه‌وی و بز سهر هی عوسمانی دروست کردوه له ناوچه‌که‌دا.

هه‌ردو ده‌ولت که‌وته هارکاری بو له ناوبردنی. دوا‌ی نهم روداو له لایه‌نی عوسمانیه‌وه حه‌من پاشای وه‌زیری به‌غداد که‌وته سهر کو‌تکردنی کورده‌کانی سنجار و، سۆدان و. عه‌ره‌به‌کانی لای به‌صرایا. له لایه‌نی عه‌جه‌میشه‌وه حسین خانی لوم نیردرایه سهر شاره‌زور و که‌وته تالان و کوشتنی خه‌لک. نیلی بلباسی راونا بز ناوچه‌ی ناگز و قه‌ندیل. (۹)

سه‌باره‌ت به‌ چاره‌نوسی به‌به سلیمان قسه‌ی جیاوازه‌یه: «لۆنگریک» نه‌لن: «دوا‌ی نیشکانی له هیزی نیرانی په‌نای بز نه‌سته‌مرل برد. به خوشیه‌کی زۆره‌وه پینشوازی لڤ کرا. سنجه‌قی باهانی درایه که به ره‌سمی خرایه سهر پاشایه‌تی که‌رکوک». نه‌مین زه‌کی به‌گیش هه‌واله‌کانی لۆنگریکی دوباره کردۆته‌وه و، له سهرچاوه‌یه‌کی تورکیه‌وه نه‌گیشته‌وه که سنجه‌قی نه‌درنه‌ی دراوته‌ن. لابه‌لا‌باسی هاوکاری هیزه‌کانی رۆم و عه‌جه‌م نه‌که‌ن دزی سلیمان. به‌لام هه‌مه‌ر پورگشتال، میترونوسی ره‌سمی تورک، چاره‌نوسی میرسلیمانی رۆن کردۆته‌وه و، نوسیرتی: «له ناسیا، به‌به سلیمان سهرۆکی یاخیانی کوردی شاره‌زور له زه‌مانی حکومه‌تی

حه‌سه‌ن پاشادا، که بهر له دالتابان حوکمرانی به‌غداد بو، به یارمه‌تی پاشاکانی
حه‌له‌ب و دیار به‌کر شکینرا و، له گه‌ل حه‌فده به‌گی گوردا، که له یاران و یاوه‌رانی
نه و بون، کوژا... (۱۰)

ده‌نگه هه‌واله‌که‌ی هه‌مه‌ر له هه‌مویان زیاتر جینگای باوه‌ر بون.
به‌مجوزه یه‌که‌م هه‌ولدانی به‌به سلیمان بز یه‌کخستنی کوردستانی بابان و
کوردستانی نه‌رده‌لان و، دامه‌زاندنی ده‌سه‌لاتی سه‌ره‌خوی گورد له نیوان به‌رداش.
هیزی رۆم و هیزی عه‌جه‌م دا وردوخاش بو.
دوای سلیمان پاشا مولکی بابان له نیوان کوره‌کانی و نیله‌کانی تر دا به
تایه‌تی زه‌نگنه دابه‌ش بو.

په‌راویزه‌کان

۱. ریج: ۱۰۲.

۲. نظمی زاده: ۲۹۶ - ۲۹۷.

۳. العزازی: ۱۱۹ / ۵.

۴. مستوره: ۵۹ - ۶۱.

بز ناگاداری زۆرت‌تر له سه‌ر هیرشی میر سلیمان بز سه‌ر نه‌رده‌لان و، شکاندنی
میرسلیمان له لایه‌ن له‌شکری نیرانه‌وه به‌روانه: لونگریک: ۱۰۵؛ امین زکی،
«تاریخ السلیمانیه»: ۶۲؛ فخر الکتاب: ۱۲۷؛ وقائع نگار کردستانی: ۱۴۱؛
نهم دو سه‌ر چاره‌یه روداو که نه‌به‌نه‌وه بز سه‌رده‌می خان نه‌حه‌مه‌د خانی کوری
که‌لبه‌لی‌خان (۱۰۹۹ - ۱۱۰۷ ک / ۱۶۸۷ - ۱۶۹۵ ز) له سه‌رده‌می شاه
سلیمانی سه‌فه‌وی دا، به‌لام راستیه‌که‌ی نه‌وه‌یه که مه‌ستوره نویسنه‌تی، نامه‌کانیش
شا سولتان حسین نویسنه‌تی.

۵. نوانی، «اسناد...»: ۱۲۹ - ۱۳۰.

۶. مستوره: ۶۱ - ۶۲.

۷. مستوره: ۶۲؛ فخر الکتاب: ۱۷۲ و ۴۸۳؛ امین زکی، «کورد...»:

۴۰۶.

میترونسه‌کانی نه‌رده‌لان نه‌که‌رچی هه‌مویان هاوبیرن له گیترا نه‌وه‌ی شه‌ره‌که‌دا
و له کوشتنی به‌کۆمه‌لی مه‌زنه‌کانی نه‌رده‌لان دا، به‌لام له دیار یکردنی میتروی
روداو که‌دا هاوبیر نین.

شیره‌که‌ی شینخ نه‌حه‌مه‌د نه‌لن: ۱۱۱۳ ک به‌وه.

لونگریک نه‌لن: سالی ۱۱۰۷ ک به‌وه.

مه‌ستوره نه‌لن: سالی ۱۱۱۰ ک (۱۶۹۸ ز) به‌وه. تۆماره‌ کۆنه‌کانیش له‌وانه
تۆماره‌که‌ی ره‌نجوری: «شکستی میر سلیمان سالی ۱۱۱۰» نهم ساله‌یان به‌ سالی

تیشکان و کوتایی حوکرانی سلیمان پاشا داناوه.

۸. لؤنگریک: ص ۱۰۶؛ بیره مینرد له: «چیرۆکی دوانزه سواره‌ی مهربوان»
دا روداوه که نه گیتیه ره بۆمه رده می نه حه د پاشا.
۹. پورگشتال: ۳۰۱۰: مستوره: ۶۲.
۱۰. لؤنگریک: ۱۰۶؛ امین زکی، «تاریخ السلیمانیه»: ۶۳ - ۶۴؛
پورگشتال: ۴ / ۲۸۸۳.

۳. خانه پاشا:

کورد له شهري نه فغان و تورک دا

- ۱ -

بلا و بونه و قاتوقری و ناعون و، گزینی بهک له دواي په کی والیه کانی به غداد هلمه رجی به غداد و ناوچه کی پرتشان و شیرزه کرد بو. له ماوه ی ۱۶ سال دا زیاتر له ۱۰ والی بزوه زارهی به غداد دانران و لیخران. بابی عالی له شهردا بو له کدل هندی له دهوله تانی نه وروی نهینه په رزایه سر ناوردانه وه له به غداد و به صرا. دهسلاتی به غداد به سر ناوچه کانی ده وروپستی دا کز بویو له هندی جینگادا هر نه مابو. (۱)

سالی ۱۱۱۶ک (۱۷۰۴ز) جه دید حسن پاشا بو به والی به غداد. ماوه ی ۲۰ سال کاروباری به غداد و ولایه ته کانی شاره زور و به صرای له دهس دا مایه وه. وه زارهی حسن پاشا سهره تای قوناعتیکی نوی بو له ژبانی سیاسی و کومه لایه تی عتراق دا. حوکی مه مالیک (کوله من) له عتراق دا له سر دهستی نم دا دامه زرا و، له سر دهستی نه محمد پاشای کوری دا چه سبی. تانیستاش گره کیتی به غداد و یه کنی له مزگوته کانی به ناوی نه موهیه.

حسن پاشا له ماوه ی وه زارته کی دا، له شکرکشی ی بز سر نیله کانی عه رب و کورد، کرد بو به په رنامه ی کاری. سواره ی کوردی له دژی نیله کانی عه رب و سواره ی عه ربی له دژی نیله کانی کورد به کار نه هیتا. به ممش دهسلات و شکزی هیزه خو جتییه کانی نه شکاند، سامان و داراییشی به تالان نه بردن. چهن دین له شکرکشی کرد بز سر نیله عه ربه کانی به نی لام. شه ممر، زوبیدات، عوبید، خه زاعیل، مونه فیک، غزه ... و، چهن دین جار په لاماری نیله کورده کانی شوان، بلباس، په زیدی، جاف و بابان ... ی دا.

پردی نالتون کتیری چاک کرده وه و، پردی له سر چه می نارین و چیمه ن دروست کرد. نه ممش ها توچی بازرگانی و له شکرکشی ناسان نه کرد.

- ۲ -

دواي تشککانی میر سلیمان سه چاره کان ناگاداریه کی رون له سر مولکی بابان و میره کانی و روداو ده کانی به دهسته وه نادن. تو ماره کی ریج دواي میر سلیمان باسی که سنی نه کا که ناوی ته ممر یان

تهیورخان به گه که نه بی سالی ۱۱۱۰ک (۱۶۹۸ز) تا ۱۱۱۵ک (۱۷۰۳ز) و.
دوای نه ویش به کر به گ تا سالی ۱۱۲۸ک (۱۷۱۵ز) میری بابان بوین.

ده رباره ی تهیورخان به گ ناگاداریهک به دهسته وه نیه. تهیورخان به گ نه وه ی
فه قق نه حمده یا له بنه ماله ی میره کانی سوزان بوه له کوتیه، دیار نیه.

میر به کر که لکی له لاوازی دهسه لاتی به غداد و پشتوی هه لومه رچی عنبراق
وه رگرت. به سه ره خزنی کاروباری به رتیه نه برد. چاوی هری بوه که رکوک بهیگری.
میر به کر وه کو نه لین گدی به کراوای شاره زوری کرده به مه لبه ندی حوکمرانی و،
جوگای به کره جوش نه و رتیکی خسته و.

نیوانی به کر و پاشای که رکوک تیکجو. والی به بیانوی سه ریتچییه وه سالی
۱۱۲۶ک (۱۷۱۴ز) له شکری برده سه ر میره کر. میر به کری شکاند. په گیتی تری
له جینگا دانا. به لام نه بتوانی خوی ده سگیر بکا. دوای ۲ سال میر به کر به خوگوزین
و له به رگیتی که دا جو بو بزه غداد. پیاره کانی وه زیر ناسیانه وه، گرتیان و به
فرمانی وه زیر کوشتیان (۱۱۲۸ک / ۱۷۱۵ز). سه رچاوه کان هه ندیکیان نه لین:
شیت بوه بزه چوته به غداد و، هه ندیکی تر نه لین: بزه «ده خاله ت» و داوای لیتوردن
چوه، به لام پینش نه وه ی «ده خاله ت» بکا گرتیانه و کوشتیانه.
دوای کوشتنی به کر چند سالی «موتسه للیم» ی تورک راسته وخو مولکی
بابانیا ن به رتیه برده و. (۲)

- ۳ -

سالی ۱۱۲۸ک (۱۷۱۵ز) حه سن پاشا ۵۰۰ سواره ی کوردی له گه ل
عه بدوره حسان پاشای که هیای خوی دا نارد بزه بشداری له جهنگی نه مسادا.
به رامبه ره وه ده رامتیه شاره زوریان پت به خشی. (۳)

- ۴ -

نه فغانیه کان له قهنده هار شورشیان دژی زولم و زوری دهسه لاتی صهفه وی
به رها کرد. حوکمی شاهه کانی صهفه وی که بشت بوه دوا قوزاغی کهنده لی و، له
روخان نزیک که وت بوه وه، نه فغان قهنده هاریان گرت (۱۱۳۱ک / ۱۷۱۸ز).
لشکاری نیله راهه ره بوه کانی نه فغان به ره و نیران کشا. کرمان و مه شه د و گونا هادی
گرت و، که مارزی نه صفه هانی دا، پاش نابلقه دانیکی درژ شا سولتان حسینی
صهفه وی خوی و پایته ختی به دهسته وه دا (۱۱۳۵ک / ۱۷۲۲ز).

والی ی به غداد حه سن پاشا، په کنی له باوه ریتکراوه ژیره کانی خوی به
نامه په کی پیروزیابه وه نارد بزه لای مه حمودی میروه یس، که وره ی نه فغانیه کان.
حه سن پاشا له مه نیازی کو کرد نه وه ی زانیاری و هه لسه نگاندنی هه لومه رچی نیران
بو دوای هیرشی نه فغان. نیردراوه که ی حه سن پاشا، دوای به جیهیتانی نه رکه که ی

که پاینده. لای واپو نیران و کور پارویه کی نهرم به ناسانی قوت نه درن. والی بابی عالی ناگادار کرده و له هه لومهرجی نیران و دهوله ته که ی خوی هان دا بز گرتنی. پیشتریش والی ی نهرز قوم بابی عالی له شینوانی هه لومهرجی نیران ناگادار کرد بو.

له نیران نیران و دهوله تی عوسمانی دا په یمانی زه هاو هه بو. به لام پشینوی بارودوخی نیران هه لیککی باشی بز نورکیا و روسیا هه لخت تا په یمانه کوته کان پشت کوئی بخمن و ته گیری دابه شکردنی که لاککی که ونو بکن.

بابی عالی بریاری دا نهو شوته انه بگری که هیشتا دهستی نه فغان نه یان که یشتوبه. بز نه مهش پیوستی به وده بز زه مینه ی سیاسی داگیرکردنی نیران و. بیرو پای خه لک بز له شکر کیشی ناماده بکا. له لایه که وده که وته به کاره یمانی نایینی نیسلام بز پاساودانی له شکر کیشیه که ی و. له لایه کی نره وده که وته گفتوگو له گه ل روسیا بز دلنیا کردنی.

شینخولنیسلامی دهوله تی عوسمانی فتوای دا: عه جهم ددان نانین به «خه لافه ت» ی نه بویه کور و عوسمان و عومهر دا. به لکو زوری صه حابه کانی پیغه مهر. جگه له تیمامی عدلی. به «کافر» و «مورته دد» و «مونابیق» دانه نین. سوکایه تی به عانیسه نه کهن. زوری نایه ته کانی قورنان به پی ی ویستی خویان لیک نه دهنده. کوشتی نه هلی سونه. به «جانیز» نه زانن و «نیباحه» ی سامان و داراییان نه کهن و ژنده کانیان که نه گرن دس له گه ل تیکه ل کردنیان به پی «عه قد» به هه لال دانه نین و وکو «سه بابا» ی ناموسولمان ره فتاریان له گه ل نه کهن... موفتی نیرانیسه کانی به «مورته دد» دانا که نه پی نه حکامی «نه هلی رده ده» یان به سهره به پیترن و. ولاته که یان به «دارو له عرب» دانه نین.

بابی عالی له گه ل روسیا ریککه و تننامه به کیان نیمزا کرد بز دابه شکردنی سه رزه مینی نیران (۱۷۲۱).

به پی ی ماده ی سینه می نه م ریککه و تنه: نه بو سنوری عوسمانی و نیران له شونینی ته و او بونی سنوری روسیا و تورکیا و له دواوانی کور و ناراسه و به لای رزوئاوای شاری نه رده پیل دا دس پی بکا به هیلینکی راست بکشی بز هه مه دان و کرماشان. نه گره نه مه سهری بگرتایه نهو دابه شونه ی کوردستان که به کرده وده دوا ی شهر ی جالدران بو بو. وه له په یمانه کانی ناماسیه و زه هاو دا شینوی قانونی به خویه وده گرت بو هه لته و هشا یه وده. هه مو ناوچه کوردنشینه کانی ژیردهستی نیران نه که وته ژیردهستی عوسمانیه وده. (۴)

فهرمانی سولتان. که پشت نه مستور بو به فتوای شینخولنیسلام و. تیککه یشتنی روسی. دهرجو بز والیه کانی سنور بز «فه تخ» ی نهو ناوچانه ی که هیشتا دهستی نه فغانیان نه که یشت بویه. حه سن پاشای والی ی به عداد و. عه بدوللا پاشای کوریللی والی ی وان و. نیبراهیم پاشای سیلاحدار والی ی

نوروزم هره که بان کرانه فرماندهی قزلی خوی بز به جیهیتانی فرمانی سولتان
و فتواهی شیخولاسلام (۱۱۳۵ ک / ۱۷۲۲ ز). (۵)

- ۵ -

حسن پاشا، وزیر به بغداد بز به جیهیتانی فرمانی سولتان دهرهاری
گرتنی نو و شرتانهی هیشتا دهستی نه فغانیان نه گه یشتبویه سپاه کی گهره
سازدا. زماره کی زور له نپله کانی عهره و کورد به شدار بون. له و کاته دا گهره
بابان خانه محمد به گ بو.

سپای رزم به سه رک دابه تی حسن پاشا به ره و کرماشان به ری کدوت. گهره
پیاده کانی کرماشان پیشوازیان کردن و به بن شهر شاریان به دهسته دا. له هه مان
کات دا وزیر هیزی ناره سر لوستان و نزیک هه مه دان. لوستان هاته بهر فرمان
و جافی جوانرؤ هاته ژیر نالای عوسمانیه وه.

خانه محمد به کی بابان له چوارچینهی نم ستراتیجه گشتیهی عوسمانی
دا به ره و ناوچهی ندره لان کشا. گهره کانی مریوان و هه ورامان به ره و پیری هاتن.
به بن شهر بونه هاوکاری. خانه پاشا به ره و سه چو. سه پایته ختی میرایه تی
نده لان بو. والی ندره لان به بن شهر سهی چؤل کرد. گهره پیوانی سه
پیشوازیان له حاکمی نوی کرد. نو ناوادی میر سلیمان له گل خوی برد بویه ژیر
گل نم هینایه دی. دانیشترانی شاری سه و قه له مرهوی ندره لان سونه بون. به لام
بنه ماله والیه کانی ندره لان بز مه بهستی سیاسی بیون به شیعه. له بهر نه وه
شتیکی ناسایی بو به خوشیه و پیشوازی دهسلاتی عوسمانی و خانه بکهن. هه مر
مولکی ندره لان که و ته ژیر دهستی خانه به گ (۱۱۳۶ ک / ۱۷۲۳ ز). خانه پله
پاشایه تی درایه و بیو به میری میران و، خالد به کی برایشی له قه لاچوالان بو
به پاشای بابان. سنوری دهسلاتی بابان له هه موکات فراوانتر بیو. له که رک که وه
تا نزیک هه مه دانی نه گرتنه وه. (۶)

میژنوسانی ندره لان به ستایشه وه له خانه پاشا نه دوتن. به پیوانیکی ژیر و
شاره زا و دادپه رور و به ویژدانی دانه نین که هه ولتیکی زوری داوه بز رازی کردنی
دلی خه لک و، جتگیر کردنی نارام و ناسایش و ناوه دانی. مزگوت و مده سه به کی
گهره له سه به نه نیست «دارو لحومه» وه بنیات نا (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۵ ز).
دو مناره ی بهرزه له مزگوت که دا به وه. تا سه ده به ک ناوه دان بو. نه مانوللا خان بز
نه وهی شوتنه واری بابان له سه به سرتنه وه. تتیکی دان و شوتنه کی کرد به «باخی
فیرده وس».

- ۶ -

حسن پاشا له کاتیک دا چاوه روانی گه یشتنی وهرزی به هار بو. بن نه وه
له شکر بیاته سر هه مه دان، له کرماشان مرد (۱۱۳۶ ک / ۱۷۲۳ ز). تهرمه که بان

برده‌وه به بغداد. نه‌حمده پاشای کورې، له وگاته‌دا، والی ی به‌صرا هو. فرمانده‌کاني
 حه‌سین پاشا داوایان له ده‌ولت کرد نه‌حمده پاشا له جینگای باوکی بکن به والی
 ی به‌غداد و سهرکرده‌ی سپا. داواکه‌یان زو وه‌لام درایه‌وه. نه‌حمده پاشا بو پرسه‌ی
 باوکی چهند روزتیکی کم له به‌غدا مایه‌وه په‌کسر به ری کهوت به‌ره و کرماشان.
 خانه پاشای میری نرده‌لان و حسین پاشای جه‌لیلی والی ی موسل و ژماره‌یه‌کی
 زور سهرانی نیلی عهره‌ب و کوردی له گه‌ل بو.

حسین پاشا داوای له خه‌لکی هه‌مه‌دان کرد به بن شهر خزیان به ده‌سته‌وه
 بدهن. به‌لام نه‌وان خزیان قایم کرد و به‌ره‌نگاریان کرد. سپای روم که‌مارزی دان.
 پاشا ماوه‌یه‌ک که‌مارژدان و شهری خزیانوی دیواری ده‌وری شاره‌که‌یان هه‌لته‌کانه و
 رژانه ناو هه‌مه‌دانه‌وه. گوشتن و تالان و دهلکردن ۳ روز به‌رده‌وام هو. خه‌لکه‌که
 داوای «نه‌مان» یان کرد و وه‌زیریش «نه‌مان» ی دان. میری نرده‌لان خانه پاشا و
 میری درنه نه‌حمده به‌گ له‌م شهره‌دا به‌شدار بون. (۷)

نهم شهرانه ۳ سال درژیه‌یان کیشا بو. وه‌زیر که‌راپه‌وه به‌غداد (۱۱۳۷ ک /
 ۱۷۲۴ز) هه‌ندئ له نیله‌کاني عهره‌ب یاخی بویون. جه‌رده‌یی و پرنگریان نه‌کرد.
 نه‌وه‌ی کرد به بیانونی په‌لاماردان و تالانکردن‌یان.

- ۷ -

نه‌وه‌مه‌ی نه‌شرف خانی نه‌فغانی تاجی شاهیتی نیرانی له سهرنا
 به‌شینکی فراوانی نه‌رزی نیران له لایه‌ن سپای عوسمانی و روه‌وه داگیر کرا هو.
 نه‌شرف گوسمانی نه‌کرد سپای عوسمانی به‌ره و روزه‌لاتی نیران بکشن و
 نه‌صفه‌هانیش بگری. که‌وته هه‌ولی به‌لاداخستی کیشه‌که به ناشتی.

دوای جلوس (دانیشتن له سهر ته‌ختی شاهیتی) به ماره‌یه‌کی کورت
 عه‌بدولعه‌زیز خانی به سه‌فیری خزی نارد بو لای باهی عالی له نه‌سته‌مول.
 عه‌بدولعه‌زیز خان ۳ نامه‌ی بن بو:

- نامه‌یه‌ک له نه‌شرفه‌وه بۆ سولتانی عوسمانی.

- نامه‌یه‌ک له نیعتی‌مادولده‌وله‌ی نه‌شرفه‌وه بۆ صه‌دری نه‌عظم.

- نامه‌یه‌ک به نیمرای ۱۹ مه‌لای نه‌فغانی بۆ موفتی و زانا نایناسه‌کاني

تری مه‌مله‌که‌تی عوسمانی.

عه‌بدولعه‌زیزخان که‌یشته نه‌سته‌مول. صه‌دری نه‌عظم پینشوازی لیت کرد. له
 کوزینکی که‌وره‌دا که به‌م بزنه‌یه‌وه که‌وبیونه‌وه عه‌بدولعه‌زیز نامه‌ی
 نیعتی‌مادولده‌وله‌ی دا به صه‌دری نه‌عظم و به ده‌نگی به‌رز خوتندرایه‌وه. هه‌روه‌ها
 نامه‌ی مه‌لاکاني نه‌فغانی دانن و نه‌ویش خوتندرایه‌وه. به‌لام وستی نامه‌که‌ی
 نه‌شرف که بۆ سولتانی نویسی بو لای خزی هه‌لبگری بۆ نه‌وه‌ی خزی پیدا به
 سولتان. نه‌وان نامه‌که‌یان به زور لیت سهند.

مه لاګانی نه فغان له نامه که یان دا نه و دیان روڼ کرد پوره که چزن سولستان
مافی هبه له لایم «نومعت» ی خزینه به «نیمام» دایری، هروها نه شرفیش
مافی نه و ی هبه له قهلمه وده که ی خوی دا له لایم میلله ته که ی خزینه به
«نیمام» بناسری. له بهرنه و ی نه شرف له لایم خه لکی شیرانه و به «فاتیح»
دانراوه نه و هغه به خوی نه دا و که شاه ی قانونی شیران هم و نه و شارانه دا و
بکاته و ده که تورک و روس گرتویانه.

کار به ده ستانی عوسمانی و موفتی و قازی و زانا ناینانه ناسراوه ګانی
عوسمانی زنجیره یه که کزونه و دیان کرد بز لیدوان له دا واکانی نه شرف. نه حمده
پاشای وه زری به غدا دیش ناګا داری کرد بز که نه فغان جهنګی پر و پاګانده یان له نا و
هیزه ګانی دا دس بز کرده دهراره ی «ناشهرعی» بونی شهر له ګه ل هارمه زه به
سونیه ګانیا ن دا.

له کزینکی ګه وړه دا بز دیاری کردنی هلویتست له نه شرف دو پرسیار له
موفتی ګرا.

- یه که میان، ناخو با و ده دارانی راسته قینه نه توان له یه ک کات دا پتیره ی
له دو نیمام بکن؟

- دوه میان، موسولمانان سولتانیان به نیمامی خویان داناره. بهرام بهر
که سینیکی که به زور و به ناره و نه صفه هان و دهر و بهری گرتوه زات نه کا دا وای
سهرزه میتی بکا که له ده ستانی شیرانیانی «رافضی» رزگار ګرا و، خوی به نیمام
داننه نه بهی چی له ګه ل بکری؟

موفتی هردو کیشه ی به لا دا خست.

دهراره ی پرسیاری یه کم وتی: دو نیمام له یه ک کات دا ناتوان سه لته نه ت
بکن مه ګر کتوبینکی ګه وړه ی وه کو نو قیانونی هیندیان له بهین دا بهن. بز
نه مشر «حدیث» ټکیان نه کرد به به لکه: «اذا برع الخلفین فاقبلوا الثانی منهما»
له وه لاسی پرسیاری دهره دا وتی: نه و ګا بهرایه یاخیه نه بهن دا وای ګو تر ا بهلی
لو بکری. نه ګر سهری بز سینه ی خوا له سهر نه رز دانه واند نه و ا کیشه نامیتن.
نه ګر نافه رمانی کرد به پتی ی قورنان حوکمی برتیه له: «ان یفت احدما علی
الاخری فقاتلوا التی تهی حتی تنفی الی امر الله».

وه لام بز نه شرف نوسرایه و ده. فتراګانی موفتی پشی له ګه ل نیردرا. (۸)

دانانی نه شرف به «یاخی» وه ګور ا ګه یان دنی رسمیی جهنګ بودی.
عبدولعزیز خان ګه رایه و لای نه شرف (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۶ ز).

له پایزی (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۶ ز) دا نه حمده پاشای والی ی به عداد به
هیزینکی ګه وړه له خور وده مشاهد و ده به و ده مه دان به ری ګه وت. نه شرف که
به موی زانی نه ویش خوی ساز دا و به هیزیکه و ده به ری ګه وت.

سپاګه ی نه شرف له ۱۷ هزار نه فغانی و ده ر ګه زنی و شیرانی تن

ننه پیری، ژماره یه کی کم «زه میرده» پان هه بو.

سپاکی تهحمده پاشا ۷۰ تا ۸۰ هزار کسه نه بو. تشکله و بوله تورک و عهروپ و کورد... تویرخانه یه کی گه ورده شی له گهل بو. (۹)

هیزی کورد له ناو سپاکی نهحمده پاشادا نژیکه ی ۲۰ هزار کسه نه بو. له لایه ۲۰ میری کورده وه سه رکردایه تی نه کران له وانه: حاکمی نامیدی، میری درنه و دهره تنگ نهحمده بهگ، میری باجه لان عهلی بهگ، میری کوزه عهلی بهگ، میری جاف صفی قولی بهگ، میری گهروس حهسه ن بهگ، میری حه ریر مصطفه نا بهگ، میری سه عدا باد سرحان ویردی بهگ، میری که له سور رهضا قولی بهگ، میری زهنگنه محمده بهگ، میری سه رتاس حهسه ن بهگ، میری نالتون کوزیری نهحمده بهگ، میری قزلجه فهرهاد بهگ زاده، میری شاربازیر فهرهاد بهگ، میری سرزچک حهسه ن بهگ... نه مانیش هه سوریا ن له لایه ن خانه محمده پاشای باهانه وه سه رکردایه تی نه کران. (۱۰)

نهحمده پاشا دوا ی نه وه ی هه مه دانی به جن هیشته پیامینکی پر له سوکایه تی بژ نه شرف نارد: نه فغانی به گهلنکی بی سه رو بهر دانا بو، که به ناره و ا شای قانون بیان له سه لته نه ت لاهرده. گوايه نه م هاتوه شای قانونی به خاتوه سه ر ته ختی سه لته نه ت. نه شرف له م په یامه نه ونده توره بو ناردی شا سولتان حهینی سه نه وریان سه ریری و که لله سه رده کی به هه ره شه وه نارد بژ نهحمده پاشا. سپای تورک ۸۰ میل له هه مه دان دور که و تبه وده. له نیوان نه وان و سپاکی نه شرف دا ۱۲ میلیان به یه بو. هه ردولا بار و بارگه یان خست.

هه ردو سپا چه ند رزوی له به ره گاکانی خزیا ن دا مانده. نه شرف که لکی له م چه ند رزو نارامیه وه ره کرت. چه ند که سینکی له باوه ریتکرا وه گانی خزی نارد نه ناو نوردوی عوسمانیه وه به تاییه تی بژ ناو کورده کان. میتر ونوسه ره سمیه کان نه لین گوايه نه مانه به رتیلنکی زوریان دا وه به میره کانی کورد و به لیننی پله و بایه ی «خان» یتیان به ن دا ون.

له کانتیک دا نوک ره کانی نه فغان خه ریکی تشکدان ی ریزه کانی سپای تورک بون له نا وه ده. نهحمده پاشا ۶ هزار کسه ی نارد تا ناگاداری له سه ر شوین و بار و دؤخی دور من کو بکه نه وه. چاوساغه گانیان له کوزره رتیه کی وه هادا عاسییا ن کردن. نه فغانیه کان یتیان به یون، ته فرد تو نایان کردن.

کسور چوار مه لای نه فغانی به سیما یه کی نورانییه وه به رامیه ر نهحمده پاشا له ناوجه رگه ی نوردوگا که ی دا دهر که وتن. نه وی له هه سوریا ن پیرتر بو ناگاداری نهحمده پاشای کرد که نه وان له لایه ن گه وری خزیا نه وه نیر درا ون تکا له تورک به کن دهس له شه ری ها و مه زه به کانی خزیا ن هه لیگرن و. له گهل نه وان «جههاد» ی نیرانییه رافضیه کان به کن. نه شرف سه ری سورما وه له وه ی تورک له گهل ده وله تشکی عیسا یی رتیک که وتوه بژ زه و تکردنی سه لته نه تی نه و. کابرای مه لا

قسه‌گانی به‌وه ترواو کرد که نه‌گهر نه‌حمده پاشا هر سور بن له سر په‌لاماردانی نه‌شرف، نه‌وا نه‌شرف به داخه بز رشتنی خوینی هاومه‌زه به سونیه‌گانی. نم قسانه کاری له همرو نه‌وانه کرد که گوتیان لن بو. له کاتیک دا نه‌حمده پاشا خبریکی گفستوگوژ بو له گهل مه‌لاکاني نه‌فغاني، ده‌نگی بانگ به‌رز به‌وه. مه‌لاکاني نه‌فغان هه‌ستان له ریزی تورکه‌کان دا بز نوژکردن ریزیان به‌ست. به‌م جوړه دیسان هاومه‌زه‌بیی خویان سه‌لماند. دواي ترواو بونی نوژ سر له‌نوژ مه‌لاکان داوایان لن کرده‌وه که خوینی موسولمانان نه‌پژئی و، گه‌رانده‌وه باره‌گاکه‌ی خویان. به کاره‌نیانی ناپین بز مه‌به‌ستی سیاسی تیغینکی دوده‌مه. سولتان به کاری نه‌هینا بز یه‌کخستنی ریزه‌گانی سپاکه‌ی و نه‌شرفه‌فیش بز هه‌لو‌شانندی.

نم پرژپاگانده زیره‌کانه‌به‌ی نه‌شرف کاری خوی نه‌کرد. نه‌حمده پاشا بز نه‌وه‌ی زیاتر ریزی سپاکه‌ی هه‌لنه‌وه‌ش دسه‌به‌جن فهرمانی هیرشی دا. به‌لام زوری سپاکه‌ی نه‌ک هر به قسه‌یان نه‌کرد. به‌لکوبالی راستی سپاکه‌ی که هیرزی میره‌گانی کورد بو به سرگردایه‌تی خانه پاشا به‌جینیان هیش. هه‌رچنده هه‌ولی دا بالی راستی سپاکه‌ی رنک به‌خانه‌وه و، دو جار هیرشی بن کردن بن سود بو. نه‌حمده پاشا که زانی هیرشه‌که‌ی سرکه‌وتونه‌بو به نارنکوینکی کشایه‌وه. ۱۲ هزار کوژراوی له مه‌یدانی شه‌ردا به جن هیش و بارگه و به و توخانه‌که‌ی به ده‌ستی نه‌فغانی و کورد به تالان چو. (۱۱)

وه‌زیر به شکاوی کشایه‌وه بز کرماشان (۱۱۳۹ ک / ۱۷۲۶ ز). زور له میژونوسه‌کان هوی دسه‌به‌لگرتنی کورده‌کان لهو شه‌ردها نه‌گه‌رنه‌وه بز فروفتلی نه‌شرف که گوايه په‌یانی پله‌و پایه‌ی به‌ریزی بن داون و، به‌رتیلی زوری بز ناردون، ره‌سول حاوی که‌رکوکلی له‌مه‌ش تن نه‌په‌رئ: نه‌یگه‌رنه‌وه بز کاری جادوگه‌رانی نه‌فغانی. (۱۲)

نمه نه‌گهر واین یا وانه‌بن نه‌بن دو مه‌سه‌له‌ی گرنک به‌هینرته‌به‌هر لیکدانه‌وه:

به‌که‌میان، کورد وه‌کوگه‌لیکی دیندار تا راده‌یه‌کی زور گویرایه‌لی قسه‌ی مه‌لاکان بو. نه‌نانت وا باوه به فتوایه‌کی مه‌لای خه‌تن که وتویه‌تی: «هه‌رکس شه‌ر له گهل له‌شکری خه‌لیفه‌هکا نه‌لاقی نه‌که‌وئ له‌شکره‌گه‌وره‌که‌ی میر محمده‌دی سوزان بلاده‌ی کرد و هه‌لو‌ه‌شا. لیره‌ش دا قسه‌ی مه‌لاکاني نه‌فغان نه‌بن کاریگره‌بوین.

دوه‌میان، چنده سالتی پیش نه‌و روداوه بو والیه‌گانی به‌غداد میر سلیمانی بابان و ۱۷ میری کوردیان کوشت بو و، میر به‌کرشیان له به‌غداد هه‌لو‌راسی بو. رهنکه نه‌مه‌ش تو‌له‌ی نه‌وه‌ بوین.

کاربه‌ده‌ستانی ده‌ولته‌ی عوسمانی هوی نم تیشکانه‌یان گه‌یرایه‌وه بز نه‌وه‌ی وه‌زیر راوژی به وه‌زیره‌کان و سرکرده‌گانی نه‌کرده‌وه و به هه‌له‌دا چوه. فهرمانی بز

ده چو جاريكي تریش خوی ناماده بکا توه بژ شهر. وه زیر جاريكي تر له شكري له کرماشانه وه به ره ده نصفه هان جولان. نه فغان داوای ناشتيان کرد. عوسمانی مراده قه تی کرد. گفتوگوي نه فغانی - عوسمانی به په میان نامه يه کی ناشتی ۱۲ ماده يی تهاو بر که لوړستان، حریره، کرماشان، کوردستان، نازره، بایجان، شیروان، نهرمه نستان، گورجستان له ژیر دهه لاتی عوسمانی دا بمینتته وه. سولتان نه شرفی به شای نیران ناسی، نویش سولتانی به پشمه وای جیهانی نیسلام ناسی (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز). (۱۳)

به لاه نه شاهیتی نه شرف تا سهر بری کرد و نه نم ریکه که وتنه ش سهری کرت، چونکه نه ستیره ی کارابه کی نه ناسراوی نیلی توزکمانی نه فشار هه لقات، کزتابی به دهه لاتی نه فغان هینا و. به شهر هه مونو نه نرزانه ی وه رگرتوه که تورک به شهر له نیرانی کرت بو.

له م ماوه به دا شای تازه ی صه فو ی و، ناووناویانگی سهر دازه شهر که ره که ی به هه مون نیران دا به لاه و بره وه.

خانه پاشا، دواي ۴ سال حوکمرانی، سنه ی پایته ختی نه رده لانی به بین شهر به جن هینشت (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز) و که رابه وه مولکی باهان. والی پیشوی سنه به فرمانی نادر که رابه وه سنه.

- ۸ -

کاتی که مارودانی نه صه هان، طه هماسی کوری شا حسینی صه فو ی ده رهاز بریو. له خوراسان خه ریکی کوزکودنه وه ی هیز بو. کارابه کی نه ناسراوی نیلی نه فشار به ناوی نادرخان په یدا بو. له ماوه يه کی کورت دا به هوی نازایه تی و لیوه شاره بیه وه ناوی دهر کرد و بر به سهر داری هیزه کانی طه هماسب.

نادر کوتابی به دهه لاتی نه فغان هینا له نصفه هان (۱۱۴۲ ک / ۱۷۲۹ ز). هیزی نیرانی کتیر هیرشی هینایه سهر هه مه دان و کرماشان. هیزه کانی عوسمانی ته فروتونا کرد. ولاتی لن سندنه وه (۱۱۴۳). نه محمد پاشا دیسانه وه خوی ناماده کرده وه بژ شهر. هیزیکي که وری کوزکوده وه ۳ مانگ له شاره زور مایه وه نیجا روی کرده کرماشان به بین شهر که وتوه ژیر دمستی. طه هماسب له نریک هه مه دان خوی بژ شهر ساز کرد بو. له زنجیره پیکادانیکي یه ک له دواي یه ک دا هیزی نیران شکا و به ره وه قه زوین هه لات (۱۱۴۴ ک / ۱۷۳۱ ز). له م شهرانه دا والیه کانی دیاره کر. سیواس و میره کانی مهرعش و ناماسیه و موسل به شدار بون. به لاه پشمه نگی هیزه کانی عوسمانی نیلاتی کورد بون. (۱۴) هه مه دان که وتوه دهس عوسمانی. طه هماسب دواي نم شکانه قورسه داوای له عوسمانیه کان کرد ناشتی بکه ن و نوتنه ری دهه لاتی خوی بژ نم مه به سته نارد. هه ردولا په پمانتیکیان مؤر کرد. نه و شوتنه ی عوسمانی به شهر گرتیونی نه بوايه به

دهس عوسمانیه وه یمنینه وه.

نادرخان خوی له بیانو بو له طه هاسب. نهم رینککه وتنهی روت کرده وه.
هینزکی که درهی ناماده کرد بز په لاماردانی به غداد.
هینزه کاسی نادر به ناو کوردستان دا هیرشیان دهس پین کرد. خوی له قزلی
کرماشانه وه بز درنه و خانه قین و، هینزکی تریشی به لای قه لاجران و سورداش دا
بز لای که رکوک. که ماروی به غدادیان دا (۱۱۴۵ ک / ۱۷۳۲ ز). له م ساله دا خانه
پاشا کوژراوه. به لام کتی کوشتیه تی و، له سرچی و له کوئی کوژراوه؛ سرچاوه کان
هیچ ناگاداریه کی رون به دهسته وه نادهن. (۱۵)

په راویزه کان

۱. العزازی: ۱۲۳ / ۵ - ۱۶۰.

۲. العزازی: ۱۹۱ / ۵؛ امین زکی، «کورد و...»: ۴۰۷؛ ههروه ها: «تاریخ
السیمانیه...»: ۶۴ - ۶۶؛ ریج: ۴۲۷؛ لوزنگریک: ۱۵۷.

به گوتیه گیترا نه وهی نوسری «سیر الاکراد»: «به کر بهگ کوپی فهرهاد بهگ
و سالی ۱۰۱۷ له جینگای باوکی دانیشه. له هه لسوکه وت دا لاسایی شاهه کانی
کردنه وه. «دارو حکومه ی له «داره شمانه» وه گوترا وه وه «ماوت» نینجا بز کردی
«به کراوا» له دهستی شاره زور. هینزکی له خه لکی دهره وهی ناوچه که پینک هیناوه
پینیان وتین «چه کمه زهره». نیله کانی ره واندز و کویه و هه ریر و بلباس شوشیان لئ
کردوه. په لاماریان داوه و شکاندویه نه. به کر بهگ رای کردوه بز شاخه کان. جارتیکی
تر هینزکی له خه لکی باهان رینک غسته توه وچوته سهریان له سهر زکی ی کویه
شکاندونی». باهانی: ۱۱۲-۱۱۴.

نهم گیترا نه وه به جینگای باوه ر نیه. ناوی باوکی و سالی حوکمرانی به هه له
تومار کردوه. له هیچ سرچاوه به کی تریش دا پستیوانی له م ناگاداریانه نه کراوه.

۳. نظمی زاده: ۱۹۳.

۴. لکه هارت: ۲۶۹.

۵. العزازی: ۲۰۵ / ۵ - ۲۰۶.

۶. العزازی: ۲۰۶ / ۵ - ۲۰۷؛ فخر الکتاب: ۱۳۶ - ۱۳۷.

۷. العزازی: ۲۱۳ / ۵.

۸. لکه هارت: ۳۲۸.

۹. پررگشتال: ۴ / ۳۱۲۲.

۱۰. العزازی: ۲۱۹ / ۵.

۱۱. الکرکوکلی: ۲۲؛ لکهارت: ۳۳۳ - ۳۳۴. پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۳؛
لۆنگریک: ۱۶۶؛ امین زکی، «گورد...»: ۲۰۰.
۱۲. الکرکوکلی: ۲۳؛ لکهارت: ۳۳۲؛ پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۲؛
لۆنگریک: ۱۶۶.

۱۳. العزاوی: ۵ / ۲۲۲؛ لکهارت: ۳۳۵ - ۳۳۶.

۱۴. العزاوی: ۵ / ۲۲۶.

۱۵. حوزنی موکریانی له‌م باره‌یه‌وه نویسیرتی: «هه‌روه‌کو بیژرا که نادر هه‌لات سه‌لیم بێگی بابان که‌رایه‌وه گوردستان نه‌حمه‌د پاشای والی ی به‌غدا له‌مێژ بو‌داخ له‌دلی خانک پاشا بو‌نه‌وش ده‌ترسا چونکه‌ بیاوینکی ناودار و حوکمدارینکی پالهدان بو، له‌شهری طه‌ماسبی صفه‌وی و گرتنی هه‌مه‌دان و مامله‌ت کردنی له‌گه‌ل نادر شا و که‌لیک بزوتنه‌وی دیکه‌شی لێ ی له‌دل گرت بو، هاتنی عوتمان پاشا تێپالی به‌که‌لین ژمارد و شکسته‌ی نادری به‌عه‌نیمه‌ت زانی به‌فیل خانک پاشای خواسته‌ به‌غدا که‌ هه‌تدیک مه‌سایل هه‌ن لێ ی ده‌دوتن. خانک پاشا له‌وه‌ دوردۆنگ بو‌وای به‌چاک زانی که‌ خالید پاشا بێرته‌ لای توپال پاشا به‌خیره‌هاتنی به‌کات و به‌ناغی مه‌وه‌ده‌ت دا به‌زرتیته‌وه‌.

که‌ خالید پاشای خسته‌ رێ و که‌یسته‌ که‌رکوک توپال پاشا که‌لیکی حورمه‌ت گرت و نه‌وازش و نیکرامیکی بێ ژماری نیشان داو بو‌ حوکمداری بابان نامزه‌دی کرد به‌لام بێ ی نه‌گوت له‌دلی دا رایگرت ناردیه‌ دوی خانک پاشاش که‌ بو‌شهری نادر شا و مه‌سه‌له‌ی تخوب مه‌شوه‌هه‌تیک به‌که‌ن به‌هه‌زار درۆ و فیل خانک پاشا خه‌له‌تاندر و له‌رێ ده‌رخرا، خانک پاشا بو‌به‌خیره‌هاتن کردنی توپال پاشا به‌هه‌زار سوار کورده‌وه‌ چه‌ که‌رکوک و سه‌لیم بێگی کرده‌ وه‌کیلی خۆی و له‌قه‌لاجوالانی دانا که‌ خانک پاشا که‌یسته‌ که‌رکوک عوتمان پاشا له‌ پاش میوانداری و نیحته‌رام گرتنی به‌خۆشی خۆی ناردیه‌ به‌غدا، نه‌حمه‌د پاشا چتیکی له‌خه‌ودا چاوی بێ نه‌ده‌که‌وت به‌ناشکه‌را دیتی. شه‌وی له‌خه‌ودا خنکاندی سه‌به‌ینه‌ پاژده‌ی ره‌ببع جه‌نازه‌که‌ی ناردیه‌وه‌ کوردستان». حوزنی موکریانی: ۱۰۴ - ۱۰۵.

حوزنی له‌گه‌ڕانه‌وی نه‌م هه‌واله‌دا نیشاره‌ت به‌هیچ سه‌رچاوه‌یه‌ک نا‌کا.
ره‌نجووری نویسیرتی: «گوشنی خانه‌ پاشا ۱۱۴۳». سه‌رچاوه‌کانی تر سالی
(۱۱۴۵ ک / ۱۷۳۲ ز) یان نویسه‌وه‌.

۱- سلام علی الورل الغریز و اء بحرام و ملا والاد
 بطول البقاء و اهل بیتة الدین و کرم
 بکشت عیالک باب داران رفیع الذخیرة
 عن کوراء فلم یبع کلالة و صیبت الی و الاء
 ارجوان یرفع الذخیرة عنینما فلم یسیر
 رذیائی و یطیب من عیشتی و حق
 من الخیر و یعیننا من الدینی یا یکنی
 صقیة و اضاف ان یاتی علی صا
 من یطیبنا من ذلک و لا ادره فیورنی
 لمقام و فضله و انا ضعیف عجز و اء
 فیکلک ان تدعونی و لستک و اهل بیک
 بالیغ من شکر الیم لازیم ساء
 مستحسب

ادعوی لجایب الباشا بالعافیة و سلام الاء
 ولسماع اعظم مرات الانسان و ادعوی له
 بالرجوع الی عباء الکائن ساکما للامم
 والاحسان قد ذکر عندنا ان الموم والجم قصاص
 علی رد هذه البلاد الی الموم لکن هذا الامر
 مجهول عندنا غیر معلوم فان صح هذا
 القول فیسرنا حتی نری علی القلوب و یتخرج
 الکروب ولله التواب الجزیل والاجر الجلیل
 وان کان هذا القول کاذبا فاضربنا حتی ندبر
 لنخرج الی بلاد الاسلام والراء المباد
 اکرم

۴. سلیم پاشا: تیکچونی هاوسه‌نگی سیاسی

-۱-

شا طه‌هماسبی دوم له به‌رده‌می نه‌شرف خانی نه‌فغانی دا شکا. به تیشکاوای روی کرده مازنده‌ران و، به سرگردانی له‌وی نه‌سوپایه‌وه. نیران بویو به میدانی ته‌راتینی هیزه‌کانی نه‌فغان، عوسمانی و روس. نادر قولی به‌گ، به‌کتن له سرانی هوی قرخلوی نیلی نه‌فشار، به پینج هزار شهرکری تورکمانی نه‌فشار و کوردی قوچانه‌وه چوه لای طه‌هماسب. سرزکی نیلی قاجاریش به ۳ هزار که‌سه‌وه دایه پالی. کویونه‌وی نم هیزانه جولانه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی دروست کرد.

نادر، طه‌هماسبی قانیع کرد. له پینش دا په‌لاماری خوراسان و، دواي نه‌وه په‌لاماری نه‌صفه‌هان به‌دن. نادر به پیلاننیک له کاتی شه‌ردا خانی قاجاری کوش و، خوی بویه به‌رکوردی گشتی هیزه‌کانی شا.

هیرش بق‌سر خوراسان ته‌واو بو. پاش چندین سال له‌شکری نیران سرکه‌وتنیکي جه‌نگی به دس هینا. مه‌شه‌د و هیرات گیران (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز). سره‌تای کوتایی ده‌سلاتی نه‌فغان ده‌ستی بن کرد. (۱)

له زنجیره‌یه‌ک شه‌ردا نادر له‌شکری نه‌فغانی شکان. نه‌صفه‌هان، پاش نه‌وی ۷ سال بو به دس نه‌فغانه‌وه بو، گیرایه‌وه. نه‌شرف به‌ره و قنده‌هار هه‌لات به‌لام له رینگا کوژرا. به‌مجوزه ده‌سلاتی نه‌فغان برایه‌وه. (۲)

نادر له مه‌راسیمی تاجگوزاری شا طه‌هماسب دا به‌شدار بو. له پاداشی خزمه‌ته‌کانی دا بو به سیاسالاری نیران و، حاکمی خوراسان و سیستان و مازنده‌ران. به‌لام نادر خوی له‌وه به زلتر دانه‌نا به‌م پایه‌یه رازی بن.

شای نیران، به‌رخسردار خانی نادره لای سولتانی عوسمانی و، داوای کیره‌نه‌وی ولایه‌ته‌کانی نیرانی لن کرد. بابی عالی کوی ی نه‌دایه داواکه‌ی. نادر نم هه‌وله دیپلوماسیه‌ی شای بن خوش نه‌بو. لای وابو عوسمانی تنیا له زمانی زور تن نه‌کتن.

نادر هیزنکی گه‌وره‌ی سازدا. له ماوه‌یه‌کی کورت دا هه‌مه‌دان، لوپستان، کوردستان، کرمانشاه و، به‌شینکی نازه‌ریایجانی له توپک پاک کرده‌وه. چوه‌سه‌ر قه‌لای نیره‌وان و گه‌ماروی دا. نادر نه‌یتوانی درنزه به شه‌ر بدا دوی عوسمانی چونکه نه‌به‌داله‌کان له هیرات شوق‌شیان کرد. نادر به‌ره و هیرات بق‌دامرکانه‌وه‌ی شوق‌شه‌کیان به دئی که‌وت.

شکائی هیزه‌گانی تورک له نه‌سته‌مول ده‌نگینکی خرابی دایه‌وه. په‌نیچه‌ری سولتان نه‌حمده‌ی سبیه‌میان لاهرد و، سولتان مه‌حمودی په‌که‌میان له‌جن دانا. هیزی عوسمانی په‌لاماری نیرانی دایه‌وه. بن شهر کرماشانی گرت‌وه. که‌وته پیشرو‌ی به‌روه همه‌دان. هارزه‌مان له‌گل نم له‌شکرکشیده‌ا خالید پاشای بابان هلی کوتایه‌ سر سه و گرتی (۱۱۴۴ک / ۱۷۳۱ز). والی نه‌رده‌لان ه‌لات. به‌لام پاشا سالتیک که‌ نادر که‌ونه‌ هیزش بز سر هیزی عوسمانی، خالید پاشا سه‌ی به‌جن هینت و، والی له‌ نه‌رده‌لان دایه‌وه (۱۱۴۵ک / ۱۷۳۲ز).

شا وستی خوی سرگردایه‌تی شهر ی به‌ره‌نگاری تورک بکا. به‌لام به‌ سه‌ختی شکا و، هم‌ونه‌و شوننه‌ای نادر نازادی گردېږن له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م دا که‌وته‌وه‌ دس تورک. شا ه‌لات بز نه‌صفه‌هان. صه‌فی قولی خانی شاملوی به‌ نوتنه‌رایه‌تی خوی نارد بز گفتوگو له‌ گل نه‌حمده‌ پاشای والی ی به‌غداد. صه‌فی و نه‌حمده‌ رتیکه‌و تنیکیان نیمزا کرد. نوتنه‌ری شا ده‌ستی له‌ و ناوچانه‌ ه‌لگرت برکه‌ تورک به‌ شهر گرتبونی.

نادر به‌م رتیکه‌وته‌ رازی نه‌بو. خوی له‌ شا به‌ به‌هانه‌ بو. که‌وته‌ قسه‌ دژی. تیشکانی جه‌نگی و، رتیکه‌وتنی زه‌لیلانه‌ی کرد به‌ بیانوی لیخستنی. نامه‌ی بز والی و حاکمه‌گانی نیران نارد که‌ رتیکه‌وته‌که‌ی به‌غداد هیچ‌ نرخیکي نیه‌و به‌ نه‌بوی دابنن. صه‌فی قولی خانی نارد بز نه‌سته‌مول که‌ ناگذاری سولتان مه‌حمود بکا رتیکه‌وته‌که‌ی به‌غداد ه‌له‌وشینراوته‌وه. دوه‌له‌تی عوسمانی نه‌گه‌ر به‌ ناشتی ولایه‌ته‌گانی نیران چول ناکا، با خوی بز جه‌نگ نامه‌ه‌ بکا. (۳)

نادر هیزیکی گه‌وره‌ی له‌ گل خوی برد بز نه‌صفه‌هان. طه‌ماسی له‌ شاهیتی خست. کسزیه‌یه‌کی چهند مانگه‌ی له‌ جینگای نه‌و دانا و، خوی کرد به‌ «وه‌کیلولدوله».

هارزه‌مان له‌ گل خو سازدان بز په‌لاماردانی تورک، ه‌ولی رتیکه‌وتن و ناشتی نه‌اله‌ گل روسیا. دوی مردنی پشته‌ری گه‌وره، له‌ ماوه‌ی ۵ سال دا ۳ قه‌بسر گزرا بو. روسیا به‌ وردی چاودتری گزرا نه‌گانی ناو نیرانی نه‌کرد و، سرکه‌وته‌گانی نادر وای لن کرد بون چاو به‌ ه‌له‌وستی خویان دا بگېرنه‌وه، به‌ تاییه‌تی به‌و په‌یمانه‌ که‌ له‌ گل عوسمانی بز دابه‌شکردنی نیران نیمزایان کرد بو. نادر و نوتنه‌ره‌گانی دوی زنجیره‌یه‌ک گفتوگو و هاتوچو له‌ گل روسیا، چهند رتیکه‌و تنیکیان نیمزا کرد و، زوری نه‌و ناوچانه‌ی کاتی خوی پشته‌ر گرت بونی، به‌ ناشتی چولیان کرد. نادر هزاره‌ی هیزنی روسی نه‌ما بو. (۴)

- ۲ -

نادر له‌شکرینکی گه‌وره‌ی ساز داو به‌روه همه‌دان که‌وته‌ رتی (۱۱۴۵ک / ۱۷۳۲ز) نه‌حمده‌ پاشا که‌ ه‌والی جولانی له‌شکری عه‌ده‌می بیست، که‌وته

قایم‌کردنی ناوچه سنوریه‌گانی درنه، مهنده‌لی، به‌دره، جه‌سان، به‌هیزی کورد، به‌تایبه‌تی هیزی نه‌ساره‌تی باهان، به‌لام نادر کتیر به‌لیکوتایه‌سریان، نه‌فروتونای کردن و، له به‌هرز له ناوی سیروان به‌پیه‌وه. (۵)

نادر هیزه‌کمی کرده دوه‌ش، به‌شتیکیانی به‌سهرکردایه‌تی نیرگز خان نارد سهر که‌رکوک، وه‌کو نه‌مین زه‌کی نه‌لن: «نم قۆله به‌سهر طوژخووماتودا رۆی و، ههر ولاتیکی هاته پیش ویران و تالانی کردو زولم و شهناعه‌تی نم نیرگز خانه له حد به‌دور بو، ژن و مندالشی له دست نه‌جات نه‌ده‌بو، نه‌ترانی که‌رکوکشی به‌م دهرده بردو له دواییدا روی کرده موسل له دواي موخاصره و ته‌ضیقاتیکی کم هیچی بن نه‌کرا و که‌رایه‌وه». له شهری به‌ره‌نگاری هیزشی عه‌جم دا دو که‌س له سهرکرده‌گانی کورد کوژران: نه‌حمده به‌کی میری درنه و باجه‌لان و، نه‌حمده پاشای کۆبه و حەریر. (۶)

به‌شی سهره‌کی هیزه‌کمی، له ژتیر فرمانی خزی دا له به‌هرز له ناوی سیروان به‌پیه‌وه بۆ سهر به‌غداد. نادر که‌مارۆی ناو شاری به‌غدادی دا.

سولتان، تۆپال عوسمان پاشای بۆ سهرکردایه‌تی نۆددوی رۆم بۆ به‌ره‌نگاری نارد. هیزی یارمه‌تی کورد که‌یشته تۆپال عوسمان پاشا، به‌ره و باره‌گای نادر که‌وته رینگا. نادر که به‌هاتنی نو هیزه‌ی زانی ۱۲ هزار که‌سی بۆ درتیره‌پیدانی که‌مارۆی به‌غداد کل دایه‌وه، پاشاوه‌ی هیزه‌کمی له گهل خزی برد بۆ به‌ره‌نگاری له‌شکری رۆم. ههر دو له‌شکر له که‌ناری روه‌باری دیجله له «دوجهیل» روه‌روی ربه‌کتری بون. عه‌جم شکا، ۱۰ هزار ی لئ کوژرا، نادر خزی به‌تیشکاری هه‌لات (۱۱۶۶ ک / ۱۷۳۳ز) به‌لام نادر له ماوه‌ی ۳ مانگ دا سهر له‌نۆق له‌شکری نیرانی ریک‌خسته‌وه و روی کرده‌وه عیراق، له‌و کاته‌دا تۆپال عوسمان پاشا له گهل هیزه‌کمی دا له نزدیک که‌رکوک بو، نم دو هیزه دیسانه‌وه له «لەیلان» نزدیک که‌رکوک به‌ره‌نگاری یه‌ک بون و، له که‌رمه‌ی جه‌نگ دا تۆپال عوسمان کوژرا و هیزه‌کمی شکار، نادر سهر که‌وت (۱۷۳۳ز) ۷۰. (۷)

نادر هه‌ولی دا که‌لک له‌م سهر که‌وته وه‌ریگری بۆ پینکه‌هاتن له گهل ده‌وله‌تی عوسمانی، به‌تایبه‌تی بۆ به‌ده‌شتیانی دانپیانانی ره‌سمیی به‌مه‌زه‌یی شیعه‌دا، به‌لام هه‌لگیرسانی شۆرشیکی ناوخۆ له‌ فارس دیسانه‌وه نادری ناچار کرد، که‌ بن نه‌وه‌ی به‌گاته نه‌نجام، به‌ خزی و هیزه‌که‌یه‌وه بکشیتسه‌وه بۆ سهر که‌وتکردنی پاخیبونه‌کمی فارس.

له نه‌نجامی هیرشه‌گانی نادردا ناوچه‌ی نه‌رده‌لان له ده‌س پاشاکانی باهان ده‌رچو، ناوچه‌ی باهان توشی زهره‌ری ماددی و گیانیی قورس بو.

نادر هه‌مه‌ر که‌وره پیاوه‌گانی نیرانی بانگ کرد بۆ کۆبونه‌وه له ده‌شتی موغان.

سەفیرەکانی روس و عوسمانی یەش بانگ کرا بون. نادر پەیمانیکی بۆ ئەم کۆزە نارد. نینی دا نوسی بوی دواى ئەوەی هەموو خاکی ئێران لە دۆزمن نازاد کراوه، نیتەر ئەو گەرەکیی بەگەریتەوه قەلاى کەلات. پاشماوەی ژیاى بە هێمنی بە سەر بیات. داواى لێ کرد بون کە یەکیکی شایستە بە «شای ئێران هەلبێژن. بەشداریی کۆزە کە نادریان هەلبێژارد (۱۱۴۸ ک / ۱۷۳۵ ز). بەلام نادر بۆ ئەوەی ئەم هەلبێژاردنە قوبول بکا ۲ مەرجی بۆ دانان:

۱. نابێ هیچ کەس پشتیوانی لە هێنانەوهی هەمەمالی صدەوهی بکات.
۲. نابێ نیتەر لە عەنتی ۳ خەلیفە کە ی نێسلا م و، عایشەى هاوسەری محەمەد و ئەو کەسانە بکەرن کە لای سوننە بەرێزن.
۳. هەموو سونند بۆ ئۆن کە دلسۆزی نادر و ئەوەکانی و هەمەمالی ئەفشار نەبن.

کۆزە کە مەرجەکانی پەسند کرد. بەلگەنامە یەکیان نێمزا کرد. نادر تاجکۆزاری کرد. بۆ بە شای ئێران (۱۱۴۸ ک / ۱۷۳۵ ز).

بۆ گەییاندنی ئەم هەوالە بە بابی عالی و، بۆ کۆتایی هێنان بە ناکۆکی شیعه و سوننە و، دانانی بناغەى ناشتی لە نێوان ئێران و عوسمانی دا نادر دەستە یەکی سەفەرەتی بە سەرکایەتی عەبدولباقی خانى زەنگنە بە دیاری و پێشکەشی هێژا و زۆرەوه بۆ ئەستەموڵ نارد.

سەفیری ئێرانی ۵ پێشپاری پێ بو:

۱. لە بەر ئەوەی خەلکی ئێران وازیان هێناوه لە لە عەنت کردنی سوننە، دەولەتی عوسمانی مەزەهەبی جەعفەری بە مەزەهەبی پێنجەمی نێسلا م بناسن.
۲. لە کە عەبە گۆشە یەک بۆ ئەم مەزەهە تەرخان بکەرن، وەکو چۆن مەزەهەکانی تر هەرە کە یان گۆشەى تاییهەنی خۆی هەیه.
۳. ئێران میر حەجی خۆی دا بن و، دەسلەتداریی تورک وەکو میر حەجەکانی شام و میصر رەفتاریان لە گەل بکەن.
۴. پەیمان لە بەینی هەردو دەولەت دا ببەسترن و، دیلەکانی هەردولا بەر بدرن.

۵. هەردولا لە پایتەختی بەکەری دا سەفیریان هەبن.

عوسمانیەکان نامادە بون بۆ بەستنی پەیمان و، پێکەوتن لە سەر مەسەلە سیاسیهەکان. بەلام بە هیچ جوۆی نامادە نەبون ئەو پێشپاریانەى لایەنی دینیان هەبو بەسەلێتن.

پەیمانیکی سەرەتاییان نێمزا کرد دەرپاری سنووری هەندێ لە ناوچەکان و، رەفتار لە گەل زانیەرەکانی ئێران و، کاروباری بازرگانی و گومرگ (۱۱۴۹ ک / ۱۷۳۶ ز). بەلام کێشەى سەرەکی کە ناسینی رەسمی مەزەهەبی شیعه بۆ بە چارەسەر نەکراوی مایەوه. (۸)

نه‌وش وه‌کو گریکویره‌ی ناگزیکه‌کانی نیتوان ه‌ردو د‌ولت مابه‌وه.
له پاش له‌شکرکیشی بۆ سه‌ر ه‌یند، نادر سه‌فیرتکی بۆ راگه‌یاندنی نهم
سه‌رکه‌وتنه‌ نارد. روسیا، ه‌روه‌ها سه‌فاره‌تیکه‌ی سه‌رله‌نوێ به‌ سه‌رۆکایه‌تی محممه‌د
ره‌ضا خان نارد. لای بابی عالی (۱۱۵۳ ک / ۱۷۴۰ ز) نهم سه‌فاره‌ته‌ش نه‌یتوانی
پینکهاتنی شیعه و سونه نه‌بجام بدا. (۹)

- ۴ -

ه‌یزی عه‌جهم ه‌یرشیکیان ه‌تایه سه‌ر مه‌نده‌لی و شاره‌زور (۱۱۵۴ ک /
۱۷۴۱ ز)، به‌لام ه‌یرشی گه‌وره‌ی عه‌جهم بۆ ده‌سگرتن به‌ سه‌ر عیراق دا سالی
(۱۱۵۶ ک / ۱۷۴۳ ز) ده‌ستی پین کرد، که دیسان نادر خۆی سه‌رکردایه‌تی نه‌کرد.
ه‌یزی عه‌جهم به‌ ۱۷۰ ه‌زار که‌س ته‌قدیر نه‌کرا له‌ شاره‌زور و مه‌نده‌لیه‌وه
که‌وته ه‌یرش بردن. له‌ د‌وای تالانه‌کردنی شاره‌زور که‌یشته که‌رکوک و پاش
ه‌فته‌یه‌ک گه‌مارۆدان گرتی و، له‌ زنی ی کویه په‌ریه‌وه بۆ سه‌ر ه‌ولتیر، نه‌ویشی
داگیر کرد و، باره‌گای خۆی له‌ یارمجه دامه‌زراند و که‌وته نابله‌ۆته‌دانی شاری موسل
(۱۱۵۶ ک / ۱۷۴۳ ز).

نه‌حمه‌د پاشا له‌ نامه‌یه‌ک دا بۆ بابی عالی له‌ باسی نهم ه‌یرشه‌دا
نوسیتی: «... عوسمان ناغا له‌ کرماشانه‌وه ناگاداری کردین که‌ د‌وژمن به‌ ته‌مای
په‌لاماردانی به‌غدايه‌... خ‌ۆمان و ه‌یزه‌کانی سنورمان ناماده‌ کرد... به‌لام ک‌تیر
به‌یانی ۲۶ ی جیمادی د‌وهم په‌لاماری درنه‌ی دا و بۆ نینواره که‌یشته خانه‌قین...
ه‌یزه‌کانی نازه‌ریایجان به‌ سه‌رکردایه‌تی خانی ته‌وریز له‌ لای نه‌لاچوالانه‌وه رویان
کردۆته که‌رکوک... هیوام به‌ ه‌یزه‌کانی کورد بو، به‌لام نه‌وانیش خه‌ریکی خ‌ۆیان و
خ‌یزانه‌کانیان بون، ناتوانن بگه‌نه‌ لامان و، هیوامان لێ به‌ریون...»

نینجا باسی که‌مسی ه‌یزه‌کانی خ‌ۆی و د‌وای یارمه‌تی نه‌کا و، بۆ نه‌وه‌ی
بابی عالی به‌رسینن نه‌لن: «نه‌که‌ر نیره‌ به‌شکێ تا نه‌نه‌دۆل پینگا گراوه نه‌بن». له
سه‌ره‌فتاری له‌شکره‌که‌ی نادر نوسیتی: «د‌وژمنه‌که‌مان ره‌فتاریکی نواندوه
لاسابی ه‌ۆلاکو و ته‌یموری کردۆته‌وه، خ‌ۆی به‌ یه‌کتی له‌وان دانه‌ن» (۱۰).

هاوزه‌مان له‌ که‌ل گه‌مارۆدانی موسل دا ه‌یزه‌تکی ۴۰ ه‌زار که‌سیی تر
که‌مارۆی شاری به‌غدادی داو. نه‌حمه‌د پاشای والی ی به‌غداد، بۆ ته‌فهره‌دانی نادر
شا وه‌کو ته‌لێن: «ناکه‌ر سوڕی له‌ من دورئ!» به‌لێنی داویه که‌ نه‌که‌ر موسل بگرت،
نه‌ویش به‌غدادی به‌ ده‌سته‌وه بدا، به‌لام خه‌لکی موسل به‌ سه‌رکردایه‌تی حسین
پاشای جه‌لیلی به‌ره‌نگاریه‌کی قساره‌مانانه‌یان کرد و، شاره‌که‌یان به‌ ده‌ست ناداره‌وه
نه‌دا.

- ۵ -

نوسه‌ری «جه‌هانگشای نادری» له‌ روداوه‌کانی سالی ۱۱۵۶ ک (۱۷۴۳ ز) دا

که هیرشی فراوانی نادر شاره زوری له گهل خزی رامالی بو نه لن: «... خالید پاشای حاکمی بابان و شاره زور و سلیم به کی نامزای له گهل مزن و سه رۆکه کانی کورد واریدی ده باری خه لافهت مه دار» بون و «به نازناوی خانی و نیالهت سه ریلند و، گشت نه و سه رزوبومه ی کوردستانی رۆم» که و ته ناو «سه رزه ی نیطاعه ته و ده» (۱۱)

نهم هه واله هه موسی راست نیه. کورده کانی ناوچه ی بابان به ده گه من هارکاریان له گهل نادر کورده. له کاتی هیرشه کی نادر دا خالید پاشا میری بابان بو. که نۆردوی نادر گه یشته کوردستان خالید پاشا له سه رده شت رینگای بون گرت. (۱۲) به لام هیرشی عه جه م نه و نه ده که و ره و خه نرا بو له توانای هیرشکی به جوکی وه کو له شکری بابان دا نه به وری به کری. له ماوه به کی کورت دا ناوچه کی کورت و، که رکوک و هه ولتیری داگیر کرد و، که مارۆی موسل و به لهادی دا. خالید پاشا به حارووخیزان و ده سینه و نه ده کانی وه روی کردۆته موسل. دانه ری «نۆزجۆزه» ی «ملحه الموصل» نویستی:

اذ جاء فرج زمر الاكراد
بالمال والعمال والاولاد
لقبل: من هذا لقالوا: خالد
حامي قرتي والان ذا المعاند
وسار يخفي امد والعسكرا
وانه منذر مما جرى
من بعد ان ضر قري النالكر
وساو بطوي سببا مع قفر
من بعد جاشا «فرج» وقد
ادخل للموصل في الدور رقد
من بعد ان ادى شروط الخدمه
في نادى والها كثير النعمه (۱۳)

له م سه ره دا خالید پاشا نه خۆشیه کی گرانی گرت. شیخ صادق. به کن له هاو سه فه ره کانی. «مونا جات» یکی درنژی پر سۆزی به کوردی هۆنیه ته وه داوا له حرا نه کا شیفای خالید پاشا هدات. نه وه ی زانرا وه تا نیسته نهمه به که مین شیعه به زارای بابان هۆنرا یسته وه. خالید پاشا به م نه خۆشیه له نۆزفا مرد (۱۵۶/ک / ۱۷۴۳ز).

وه کو دانه ری «نۆزجۆزه» که نه لن: قزج پاشا و هیزه کی هاو به شی به رگریی موسل بون و، به شن له هیزه کانی بهانیس له ناو شاری به لهاد بون هاو به شی به ربه رچه انه وه ی هیرشه کانی نۆردوی نادر بون. کاتن تهبال عوسمانی سه رکرده ی نۆردوی رۆمیش که یشته ناوچه که. وه کو ها مه ر نویستی. هیزه کانی کورده دا یانه پالی. له نار میره کانی بابان دا ته نیا سلیم به کی کوروی به کر به گ خزی له گهل

نادر شا سازانده و، نویش دواى نوهى نانومید بو له بهر هه لستى نۆزده کهى نادر شا.

لهو سهرده مه دا یه کت له پیاوه به ناوبانگه گانی ناوچه که شیخ حه سه نی گله زهرده (۱۶۷۷ - ۱۷۶۲ز) بو. شیخ حه سه ن مه لایه کی ناسراو و شیخی تهریفه تی قادری بو. نه ستیره وائیکى شاره زاش بو. له مه دره سه که ی دا روانگه یه کی بز حسابی بورجه گانی سال دروست کردوه. تا نیستاش حسابی گله زهرده له ناو خه لک دا ماوه.

نادر شا، وه کو هه ندی سهرچاوه ته گیریتیه وه. نامه یه کی بز شیخ حه سه ن ناردوه داواى لى نه کا بچى بز لای و، هه ره شه ی لى نه کا که نه گهر نه چى رق و تهره بونى خۆی به سهردا نه بهارتنى. به لام شیخ حه سه ن پیری و که نه فتى خۆی کردوه به بیان وه لامیکى نازایانه ی داوه تهره و نه چۆته سهردانى. (۱۴)

کورده گانی ناوچه ی بابان به گشتى هاوکار بیان له گه ل نادر شا نه کردوه. بز نه مه ش دو هۆی سهره کی هه به: یه که میان، هۆی مه زه بیى، نه وان شیهه بون و کوردی بابان سونه بن. دوه میان، ره ستاری خرابی له شکره که ی نادر له گه ل دانیشتوانی ناوچه که. نه مین زه کی نه لى: «موغامه له ی نادر دهره حق به کورد زۆر خراب بو و کورده کان نه یان بوغزانده. حه تنه دائیره به شه ری له گه ل توپال عثمان پاشادا، به له هجه ی گۆران هه جویه کیان بز هه لبه ست بو. سه به یی نه م نه فره ته ش زولم و خراپه ی نادر شاه بو...» (۱۵)

- ۶ -

مه زه بی سونه بنچینه ی تایدیژلۆجی دامه زران و چه سپن و مانى ده ولته ی عوسمانی و، مه زه بی شیهه ه ی سه وه ی بو. جیاوازی مه زه ب ماوه یه کی درتژ هۆی ناگۆکی خه رتیاوی نه م دو ده ولته و، هۆی دابه شبونى دانیشتوانان بو. دانیشتوانی نه م دو ولاته ی توشی کاره ساتی گهره کرد بو.

نادر شا، له سهرده می حه رکه سهرانی حۆی دا، هه ولتیکى زۆری دا بز نزیک خه سته وه ی شیهه و سونه له یه کترى و، ته نانه ت له کاتى تاجگوزارى دا له ده شتى موغان، یه کت له مه رجه گانی بز قولکردنى تاحى شاهیتى نیران نه وه بو که نیر زاناگانی شیهه ده س هه لبگرن له جینودان به سونه و حه لفه کابان، له هه مر نه و گفگۆزیاه دا که له نیوان نۆته رانی نیران و نورک دا نه کرا بز ناشتى. یه کت له داواکانى نۆته ره گانی نادر نه وه بو: ده ولته ی عوسمانی شیهه وه کو مه ره بی پینجه می نیسلام سه لمه نتن و، له که عبه گۆشه یه ک بز نه مان، وه کو مه زه به گانی تر، ته رخان بگری. بابی عالى هه رگیز نه م داوا یه ی بز نه سه لماندن.

پاشا نه وه ی نادر نانومید بو له گه رتنى موسل و به غداد، سه ره له نۆق هه ولتیکى تری دا بز نزیک کردنه وه ی هه ردو مه زه ب له یه کترى. داواى له والى ی

به بغداد کرد به کنی له زانا هه لکه وتوه کانی سونه بنیری بۆ پله بازی له گه ل زاناکانی شیعه. نه حمده پاشا، شیخ عه بدوللای نال سیدی نارد. سیدی لهو زه مانده ا به کنی له زانا گه وره کانی سونه بو.

سیدی که نه گاته لای نادر شا له حیلله. شا لئ ی نه پرسن: نه زانی تو یان بۆچی ناردوه، من به تایبه تی بۆچی تۆم وسته؟ شیخ نه لئ: نازانم. شا نه لئ: مه مله که ته که م دو فبرقه ی تن دایه: نه فغان و تورکستان له لایه ک و. نیرانیه کان له لایه کی تر، هه ر لایه «ته کفیره ی نه وی تر نه کا. له گه ل نه وه ی که «ته کفیره» شتیکی ناشیرینه، وستم نه وه یان له به یان دا نه هیلتم تۆم کردوه به وه کیلی خۆم و به شایه ت به سه ر نه وانده. (۱۶)

شا نه رمانی دا به رینگ خستنی کۆزه که. کۆزینکی گه وره له ژیر گومه زی نارامگای نیمام دا به ناماده بونی ۷۰ مه لا له زاناکانی شیعه و سونه ی نیران و نه فغانستان و نه و دیو روبا به ستر. بۆ تیکه یشتن له جۆزی بهیر کردنه وه ی مه زه به ی و، تیکه یشتن له بنچینه کانی ناگۆکیه که لهره دا له زمانی شیخ عه بدوللای سیدی وه، هه ندئ له وتووێژه کان نه گتیره وه:

«مه لا باشی روی کرده به حر لعیلم وتی: نه زانن نه مه کنی به، ده ستی بۆ من را کیتشا، نه مه له گه وره زاناکانی سونه یه، شا داوای له نه حمده پاشا کردوه بینیری بۆ نه وه ی له به ینی نیمه دا هه که م به ی و، وه کیلی شا به ی و، شایه تی نه وه ش به ی که له سه ری رینگ نه که وین.

یه که م په رسیاری کردی: نه و هه زیانه مان بۆ پرون به که نه وه که وای لئ کردون نیمه به کافر دا بینن بۆ نه وه ی به به رچاوی نه مه وه به ربه رچی به دینه وه، به یگومان نیمه کافر نین، له کتیی «جامع الاصول» دا هاتوه که نیسلام پینچ مه زه به و، مه زه به ی پینچمه نیمامیه، هه روه که له کتیی «شرح الهدایه» دا وتراوه: راسته نیمامیه له قیبله ته کفیره مه که ن. وه له کتیی «شرح الهدایه» دا وتراوه: راسته نیمامیه له فیرقه کانی نیسلامه. زاناکانی نیمه ش وه ها باسی نیوه یان کردوه، به لام تونده وه نه زانه کانی نیوه نیمه یان به کافر داناره، نه وه ش نه زانه کانی نیمه یان وای کردوه به هه مان شیوه روه روتان به یته وه و به کافرتان دا بینن. راسته که شی نه نیمه کافرین و، نه نیوه ش کافرن، با باسی نه مه به کین بۆ نه وه ی خراب له یه ک گه یشتن له ناوا نه میتین.

خواجا هادی وتی: نه وه ی له سه ر نیوه مان هه یه نیوه سه حابه کان به گومرا دانه نین و ته کفیریان نه که ن.

مه لا باشی وتی: سه حابه کان (خ. ر) هه مریان عدولن.

خواجا هادی وتی: نیوه نه لئین «میتعه» هه لاله.

مه لا باشی وه لامی دایه وه: «میتعه» لای نیمه حه رامه، ته نیا سه فیهه کانی نیمه باسی نه که ن.

به حرولعلیم هادی خواجه وتی: نینوه فهضلی عهلی نهدهن به سهر نهبریه کردا و، نهلین دوا ی پتفه مبر نهو خهلیفه ی به حق بوه.

مهلا باشی وهلامی دایه وه: باشترین خهلق له دوا ی پتفه مبر نهبریه کری کوری نهبریه خهلیفه، نینجا عومهر، نینجا عوسمان، نینجا عهلی خویان لی رازی بن و، خهلافه تیشیان به وحزیره به ریز بوه.

به حرولعلیم لی ی پرسى: نایا نهمانه له بنچینه گانی باوه رتانه؟

مهلا باشی وهلامی دایه وه: بنچینه گانی باوه ری نیمه پتیره وی بنچینه گانی باوه ری نهبریه من نهلنه شعهری نهکا.

به حرولعلیم وتی: مهرجینکم ههیه، ههروریاتی دینی که نیجماعی له سه ره نابین خهلاله گانی بگوزن به حهرام و، حهرامه گانی بکه نه به خهلال.

مهلا باشی وتی: نه م مهرجه مان قبوله.

به حرولعلیم وتی: مهرجینکی تر، نه بین خوتان لابدهن له و شتانه ی که چوار نیمامه که رتکن له سهر حورمهت گرتنی.

مهلا باشی نه مهشی قبول کرد. نینجا مهلا باشی روی کرده به حرولعلیم وتی: نیمه هه من نهوانه مان قبول کرد که باستان کرد، ناحو لیره به دوا وه له فیرقه گانی نیسلام دامان نه نین؟

به حرولعلیم ماوه بهک مات بو نینجا وتی: جنیودان به دو شیخه که کفره.

مهلا باشی وهلامی دایه وه: جنیودانمان به ههردو شیخ هه لگرتوه، مهرجه گانی پتیشه وه ی نینوه مان قبول کردوه، نایا له ریزی فیرقه گانی نیسلام دا دامان نه نین یان هیشتا به باوه ری نینوه نیمه کافرن؟

به حرولعلیم دیسان مات بو نه وه ی دوباره کردوه که جنیودان به ههردو شیخ کفره.

مهلا باشی وتی: نه ی جنیودانمان هه لگرت؟

موفتی نه فغان مهلا حه مزه که و ته دوان: نه ی به حرولعلیم نایا نهوانه پیش نه م کفره جنیویان به ههردو شیخ دوا وه؟

به حرولعلیم وهلامی دایه وه: نه خیر.

مهلا حه مزه وتی: که واته بوجی له ریزی فیرقه گانی نیسلام دا دایان نه نین دوا ی ده برینی نیلتیزام به جنیونه دان به ههردو شیخ له پاشه رزژدا، «وعلى الله عمار سلف؟»

نهوسا به حرولعلیم وتی: بهلن نهوانه موسولمانن «لهم ما لنا وعليهم ما علينا».

هه مویان هه لسان و دهستی به کتیریان گوش و هه رکه سه یان به وی تربانی نهوت برا مهرجه با.» (۱۷)

نه م رتکه که و ته له لایه ن هه من به شداره کانه وه نیمزا نه کری. نادر شا نه مه به

کردوته تکاکار. بهلام پین ناچین نو ههوالانه راست بن. نهم قسانه بیان کردونه بههاندی گهرا نهوی هیزه گهی والی به سهر نه که وتوسی.

نه خوشی هیزه که و نه حمده پاشای شیرزه کرد. له وتوه به پهله گهرا نه ده سهرای سهید صادق، که پاشاکانی بابان هرار و شکار دروستیان کرد بو. نه حمده پاشا له سهید صادقوه بز بیستانسور و نینجا گوینز قهلا. والی که وته لاهردن و دانانی حاکمه کانی نارچه که: سلیمانی کوری خالید پاشای بز بابان و، عوسمان پاشای بز کتیه و، قنوج پاشای بز هونیر و، محمده به کی بز قهره داخ و، عهبدوللا به کی بو درنه دانا. سلیمان له بنه ماله ی بابان و عوسمان و قنوج له بنه ماله ی میره کانی سوزان و عهبدوللا له بنه ماله ی میره کانی باجه لان، واته له ۳ بنه ماله ی جیاواز بون.

والی به نه خوشی گهرا یهوه بز زاده شت و عه بیاسان. به رتکای زهنگاهاد و قهره ته په و نارین دا گه یشته دهلی عه بیاس. والی. پاشا نزیکه ی ۳۰ سال حوکمرانی ۱۱ سالی له به صرا و، ۲۴ سالی له به غداد، له دهلی عه بیاس مرد و جه نازه که بیان برده وه بز به غداد (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز). (۱۸)

- ۹ -

دوای مردنی نه حمده پاشا بابی عالی نه بیرست دهسلاتی ناوهندی له به غداد دامه زینیتته وه. دو والیبان له دوای پهک دانا توشی شهر و بهر بهر که کانی بون له گهل یه نیچه ری. کورتخاکانی نه حمده پاشا، له ناو نه وانه دا سلیمان پاشا، خزی به شایسته ی وه زارهت دانه نا. خه ریکی پیلانگیتران بون دزی والیه کانی له نهسته موله وه دانه نران. سلیمان پاشا کتوله به کی نازاد کراوی نه حمده پاشا بو. ههروه ها میردی عادل خانی کچی بو. له و کاته دا ولایه تی به صرا ی پین میئردرا بو. کیتیه ی ململاتی دهسلات دو سال زیاتری خایاند تا سهره نجام به قازانچی سلیمان پاشا به لادا که وت. بابی عالی فرمانی وه زاره تی به غدادی بز دهر کرد.

نه که رچی نه حمده پاشا، پیش نه وه ی بمری، سه لیم پاشای له میرایه تی بابان خست بو. سلیمان پاشای کوری خالید پاشای له جینگا دانا بو. بهلام سه لیم که لکی له بز شایی دهسلاتی به غداد وهر گرتبو، ههر له کوردستان ما بهر وه له ململاتی دا بو له گهل سلیمان. وه زیری تازه ی به غداد سهر له نوئی سه لیمی دانا یه وه به میری بابان (۱۱۶۳ ک / ۱۷۴۹ ز). سلیمان پاشا به خوشی ملی نه دا بهر هنگاری کرد. بهلام شکار و کشایه وه بز نیران. به یارمه تی والی ی نه رده لان جارتکی تر هیرشی هینایه وه سهر سه لیم، دیسان سهر که وتو نه بو. (۱۹)

- ۱۰ -

نوسه ری «دوچه» نویسرتی: «ههلسر که وتی سه لیم پاشا له زهمانی نادر شاهه جینگی گوسمان بو. له نیرانه کان نزیک نه که وتوه و. له گهلپان ریک

نه کهوت. له وه زیر باخی نه بو و هه لسه که راپه وه و، کوئرا په لسی فرمانه کانی نه نه کرد. له و ماوه به ی دوا پیش دا له گه ل حاکمی کویه عوسمان پاشا پینک هات بو و، جیابونه وه و سهر به خوی راکه یاند بو، هه ردوکیان که وتبونه که ران و سوران به ناوچه ی کورده کان دا و، بهر به ره ده ستیان به سر دا نه گرت. نیتر وه زیر نه بته توانی لنیان پینه نگ بین، له مشکری کرده سریان و، خوی سهر کردایه تی له مشکه که ی کرد» (۲۰)

والی له مانگی شه عبانی ۱۱۶۴ ک (۱۷۵۰ ز) دا له مشکری کیشایه سهر سلیم پاشا. والی که یشته ده لی عه بیاس، نارین، قهره ته په، گزکته په، چیمه ن، نه سکی کفری، توز خورماتو. کورده کان بهر که یان نه گرت و شکان. سلیم پاشا به تیشکاوی هه لات بو نیران. پاشای درنه و باجه لانیس رایکرد بو نیران. عوسمان پاشا و قوچ پاشا له بهر بهر جدانه وهی هیرشی له مشکری نیران دا، شهر ی زوریان له گه ل نیران کرد بو، نه یانوترا په نا بو نیران به بن. عوسمان پاشا له کویه نه بته توانی بهر هنگاری بکا، هیزه کانی خوی ساز داو کشایه وه شاخی ناوه گرد له وی دامه زرا. قوچ پاشای برایشی له قه لای هه ولیر دامه زرا.

وه زیر له نزیک که رکوک چاودیری نه کردن. هیزه کی ناره سر ناوه گرد. قه لا و سه نگره کانی که مارو دان. رینگاکانی لئ گرتن و، ناوی خواردنه وهی لئ بهرین. نینجا هیرشینی قورسیان کرده سهر. قه لا و سه نگره کانیان هه لته کاندن و گرتیان. «نه کهرچی نازایه تی و بهر هنگاری به کی بین و نه یان نوانده به لام وه کو نوی سهری «دوچه» نه لئ: سهره نجام شکان و، خه لکینی زوریان لئ کوژا و، پاشماوه که شیان راو نان. عوسمان پاشا و براکانی: نیبراهیم بهگ و سلیمان بهگ و، کوره که ی: حه سن بهگ به دیل گیران. که له پهل و نازوقه و تفاقه کانیان که و ته دس تورک.

وه زیر خویشی له که رکوکوه به رینگای گزک ته په، نالتون کفری، بوستان (په ستانه)، دره بند (ی گز مه سپان) دا چوه سهر هه ولیر. نامه به کی بو مه لا و گه و ره په یاهه کانی هه ولیر نوی قوچ پاشای حاکمی هه ولیری ته سلیم بهکن. به قسه یان نه کرد. له ۱۶ ی شه وال دا تورک هیرشیان کرده سهری. له هه مه لاوه که مارو یان دا. پاش ۹ روژ قه لای هه ولیریان گرت. قوچ پاشا و لایه نگره کانی و عوسمان پاشا و نیبراهیم و سلیمانی برای و حه سن به کی کوری له روژی جه رنی قوربان دا به فرمانی وه زیر له گردنیا ن درا و، که لله سهره کانیان ناردن بو نه سته مول.

سلیمان پاشای ناموزای سلیم پاشا جینگیر بو. (۲۱)

- ۱۱ -

مملاتی دهه لاته له سهر تاج و ته ختی نیران هیشتا به لا دا نه کهوت بو. کهریمخانی زند، عه لیمرا دخانی به ختیار، محه مه د حه سه نخانی قاجار، نازایه خانی نه فغانی... هه ربه که یان له لایه ک و به جوژیک خه ریکی چه سپاندنی دهه لاتی

خوی بو و، هملی شاهیتیان نه‌دا. نازادخان به‌کنی بو له سه‌رکرده‌کانی نادر شا. له گه‌ل میهره‌کانی بابان دا تیکه‌لاو بو. به‌کنی له ژنه‌کانی کچی خالید پاشای بابان بو. همر به‌و یۆنه‌یه‌وه ماوه‌یه‌ک نازادخان که شکا و، خوی له که‌ریخانی زهند شارده‌وه. له شاره‌زور خوی حه‌شار دابو. (۲۲)

سه‌لیم پاشا دوا‌ی تیشکانی له به‌رده‌م نۆزدوی به‌غدادا ماوه‌یه‌ک له سنوره‌کانی نیران دا مایه‌وه. حه‌سه‌نع‌لی خانی والی ی نهرده‌لان له‌و کاته‌دا به له‌شکرکیشیه‌وه خه‌ریک بو. ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی شه‌ر بو له گه‌ل نیمامقولی خانی زه‌نگه که کرماشانی گرت بو، دوا‌ی شکاندنی نیمامقولی جو بۆ یارمه‌تیدانی میهر عدلی خانی تکه‌لوی حاکمی هه‌مه‌دان که له لایه‌ن که‌ریم خانی زه‌نده‌وه که‌مارۆ درا بو. که‌ریم خان و هه‌یزه‌که‌ی ده‌سیان له که‌مارۆ هه‌لگرت و که‌رانه‌وه ناوچه‌که‌ی خۆیان له پهری و که‌مازان له مه‌لایه‌ر. به‌لام حه‌سه‌نع‌لی خان له کۆلیان نه‌بوه‌وه له‌شکری کوردستانی برده‌ سریان. که‌ریم خان ڕویه‌رویان نه‌بوه‌وه. خه‌یزانه‌کانی ناره‌ده په‌نایه‌کی نه‌مین و خۆی که‌وته شه‌ری پارتیزانی له که‌لیان. حه‌سه‌نع‌لی ۴۵ ڕۆژ مایه‌وه هه‌یچی به‌ هیچ نه‌کرد. به‌لکو چه‌ندین جار هه‌رشێ ناگاوی نه‌کرا به‌ سه‌ر و خه‌لکی لێ نه‌کۆژا و ولاخ و که‌له‌یه‌لی لێ به‌ تالان نه‌برا، له‌م ماوه‌یه‌دا حه‌سه‌نع‌لی بیستی، که سه‌لیم پاشای بابان به‌ هه‌یزه‌کی که‌وره‌وه به‌ هاوکاری هه‌ندێ له که‌وره و ریش سه‌بیه‌کانی ناوچه‌ی نهرده‌لان، به‌ تایبه‌تی محه‌مه‌د عدلی سولتانی حاکمی بانه و هه‌ورامان، که ماوه‌یه‌ک له‌وه‌یه‌ر، حه‌سه‌نع‌لی چاوی ده‌ره‌ینا بو، که‌وتۆته ڕێ بۆ گرتنی سه‌نه. حه‌سه‌نع‌لی خان وا‌زی له‌ راوانانی که‌ریم خان هه‌ینا و به‌ په‌له که‌رایه‌وه کوردستان. له‌ نزیک سه‌نه له‌شکره‌کانی حه‌سه‌نع‌لی خان و سه‌لیم پاشا دایان به‌ یه‌ک دا. حه‌سه‌نع‌لی شکا و به‌ تیشکاوی هه‌لات. سه‌لیم پاشا چوه ناو سه‌نه‌وه. (۲۳)

وه‌کو سه‌رچاوه‌کانی نهرده‌لان نه‌گه‌ی نه‌وه. حه‌سه‌نع‌لی په‌نای بۆ نازاد خانی نه‌فغانی برده‌وه. به‌لام نازاد خان به‌رامبه‌ر چه‌رده‌یه‌ک پاره‌ی زۆر که له سه‌لیم پاشای وه‌رگرتوه، حه‌سه‌نع‌لی خانی به‌ گیراوی ته‌سلیم پاشای بابان کردوه. نه‌ویش دوا‌ی ۶ مانگ گیراوی کوشتیه‌تی (۱۱۶۴ ک / ۱۷۵۰ ز). به‌نه‌مالی والی ی نهرده‌لان له سه‌ره‌تاوه له گه‌ل که‌ریمان ناگۆک بو. محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خانی قاجار، به‌کنی بو له‌وانه‌ی داوا‌ی تاج و ته‌ختی نیرانی نه‌کرد و، که‌وره‌ترین مینه‌لی که‌ریمخان بو. خه‌سه‌روخانی نهرده‌لان، به‌ یارمه‌تی محه‌مه‌د خانی قاجار، سه‌لیم پاشای، پاش نه‌وه‌ی چه‌ند سالتی حوکمه‌رانی کرد، له نهرده‌لان ده‌رکرد (۱۷۰ ک / ۱۷۵۶ ز). (۲۴)

سه‌لیم پاشا له ناوچه‌ی بابان هه‌لکه‌نرا بو، سلیمان پاشای بابان له قه‌لاجوالان دا جێگیر بوو. له نهرده‌لانی‌ش دا هه‌لکه‌نرا بو، خه‌سه‌رو خان حوکمی

گرتیوه دهست. سلیم جیبیکی به دهستوه نهما بو. والی ی به عداد، سلیمان پاشا، به قسه‌ی خوش سلیمی هه‌لفریواند بچن بۆ به عداد. بۆ زیاتر دلنیا کردنی عادلە خانیش دهسه. کی ناویشمی به دیاری بۆ نارد. عادلە خانمی کچی نه‌حمەد پاشا، که هاوسه‌ری والی بو، رقی له سلیم بو. ره‌نگه هه‌ر هی نه‌وه بوسن که باوکی له له‌شکرکینشی دا بۆ سه‌ر سلیم نه‌خوش کهوت و له رێگا مرد. عادلە خانم دهستی به سه‌ر میرده‌که‌ی دا نه‌رویشت. والی هان دا بۆ کوشتنی. والی سلیم پاشای کوشت (۱۱۷۱ ک / ۱۷۵۷ ز). (۲۵)

سلیم پاشا که ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌ولی دا هاوسه‌نگیی له نیوان رۆم و عه‌جەم دا راهگری و، که‌لک له ناکۆکی هه‌ردولا وه‌ریگری بۆ چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتینکی سه‌ربه‌خۆ، سه‌ره‌نجام چاره‌نوسی نه‌میش، وه‌کو هی باوکی، له زیندانینکی به‌ عداد به هه‌لواسین ته‌واو بو.

په‌راویزه‌کان

۱. مهدوی: ۱۵۲.
۲. مهدوی: ۱۵۳.
۳. مهدوی: ۱۵۵.
۴. مهدوی: ۱۵۲ - ۱۵۵؛ پورگشتال: ۴ / ۳۱۷۷ و ۳۱۸۷؛ امین زکی، «کورد...»: ۲۰۳.
۵. پورگشتال: ۴ / ۳۱۸۷.
۶. العزازی: ۵ / ۲۳۵؛ امین زکی، «کورد»: ۲۰۴.
۷. پورگشتال: ۱۳۹۱؛ امین زکی، «کورد»: ۲۰۵.
۸. مهدوی: ۱۶۲-۱۶۴؛ پورگشتال: ۴ / ۳۲۱۸.
۹. مهدوی: ۱۶۹.
۱۰. العزازی: ۵ / ۲۳۵.
۱۱. مهدی خان: ۳۸۴.
۱۲. امین زکی، «تاریخ السليمانيه...»: ۷۳.
۱۳. الموصلي: ۱۰.
۱۴. چەند سه‌رچاوه‌یه‌کی نوێی باسی نەم نامەیه نەکەن لەوانە: نەمێن زەکی بەگ نیشارەت بۆ «دەفتەرەکی حسین ناظم» نەکا. هه‌روه‌ها شیخ محەممەدی خال له کتێبه‌که‌ی دا: «الشیخ معروف النودهی البرزنجی» و، مه‌لا که‌ریمی موده‌ریس له «علماونا فی خدمه العلم والدين». به‌لام له سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان دا باسی به‌رچاو ناکه‌وێ. نه‌مەش هه‌ردو نامە‌که‌یه که له «خال» وه‌ریکراوه:

نامه‌های نادر شاه:

بسم الله الرحمن الرحيم
منی الى الحبر التهليل، والشريف الغطريف الاصيل، ذي المائر والمنائب والمناقب، السيد
حسن، نسات التسليمات، ونفحات التحيات،
وبعد: فان اجل مطالبی واول ما یرى ترویج مذهب جدكم جعفر الصادق رضی الله عنه
الامام الهمام، منبع العلوم والحقائق، وان حبى لاجدادكم الامام جعفر المعلوم، وان محبتكم البنا لزم
اشد اللزوم، فهو صول امری اليكم اننا لتتبرک بكم وین لديکم، والا فستؤثر نار غضبی علیکم
والسلام.

وهذه نامه‌های شیخ حمزه:

والحمد لله رب العالمین، والعاقبه للمتقين، ولا عدوان الا على الضالمین، والصلاه
والسلام على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه اجمعین.
وبعد فقد اخذت كتابكم، اما دعوى حب اجدادی، فلا اعلم هذا الحب مشروب ببنفس
الاصحاب ام لا؟ فان كان مشربا ببنفسهم فلا ينفعك يوم الحساب، بل يكون سببا للعذاب
والعذاب!

واما قولكم: ان قصدی ترویج مذهب جعفر الصادق رضی الله عنه فهو، وان كان من
اجل التامعین، واكمل المجتهدین، لكن لا تقراض اصحابه ماصار مذهب مدونا، ولو علمنا
تدوينه لانتعناه لكوننا من ذريته، واما انا فكاسف الحال عليل الحال، لا اقدر على المجي. لكن
اوصيك بوصايا ان علمت بها فتجبوت، منها: ان لا تحارب مع السلاطين العثمانية، اذ قد اطلع
اهل الكشف على بواطنهم الى اقرب قیام الساعة بمنازين بخصائص لا توجد فی غیرهم. ومنها
ان ما اضمرت من تخريب الموصل والحرب مع اهلها، فلا تفعله، لان ذلك سببا لهلاك جندك.
ومنها ان تجعل فی التوبه والاستغفار قبل ان يفاجتك الحمام والبرار، فان بعضا من اقرارك اراد
قتلك، والسلام على من اتبع الهدى. ع. الحال. والشيخ معروف...: ٧٥ - ٧٦.

١٥. امين زكى، «كورد...»: ٢٠٧.

بهشتی له له شكره‌های نادر شاه كورد بون، به تاييه‌تی له كورده‌كانی خوراسان
بون، همدانی له سه‌رگرده‌كانی له شكره‌های كورد بوه. شهرى نادر له گه‌ل عوسمان
تویال كسراوه به داستانیکى هونراوه‌ی به زاراوى هه‌ررامى له ژیر ناوى «نادر و
تویال» دا. نعم داستان له‌ی‌نگری عوسمانی و دژی نادر، به‌لام له هه‌مان كات دا
«میرزا نعلاس خانى كه‌نوله‌ی» كه سه‌ره‌نگ بوه له هیزه‌های نادر شادا شه‌ره‌كانی
نادری به ستایش‌ه به هه‌ل‌به‌ست له «نادرنامه» دا به زاراوى گوران هونیه‌ته‌وه.

١٦. الكركوكلى: ٥٤.

١٧. الكركوكلى: ٥٥ - ٥٧.

١٨. الكركوكلى: ٩٣ - ٩٤. العزاوى: ٥ / ٢٧٩ - ٢٨١: امين زكى،

«تاریخی سلیمانى...»: ٧٣ - ٧٤.

عبدالله الشاوى هه‌والنامه‌ی نهم سه‌رکه‌وته‌ی بز خه‌لکى به‌غداد نویسى.
عبد الرحمن السویدى به‌م به‌زه‌یه‌وه قه‌صیده‌یه‌کى داناره له «حلیقه الزوراء» دا
نوسراوه.

١٩. العزاوى: ٦ / ١٩ و ٢٢.

۲۰. الکرکوکلی: ۱۱۷.
۲۱. الکرکوکلی: ۱۱۶ - ۱۱۸. العزازی: ۶ / ۲۴ - ۲۷: امین زکی.
- «تاریخی سلیمانی...»: ۷۴ - ۷۵.
- بهم بۆنهی وه عبدالرحمن السویدی و عبدالله السویدی سهرو قهصیده یان داناوه، له «حدیقه الزوراء» دا نوسراون.
۲۲. ورهه رام: ۵۰.
۲۳. گلستانه: ۱۶۵ - ۱۶۷.
۲۴. مستوره: ۱۰۳.
۲۵. لۆنگریک: ۲۰۳ و ۲۱۵.

۵. پینج براو ۳۷ سال براکوڑی!

- ۱ -

په پمانی ناشتی رږم و عهجه م له همدولاره په مند کړا (۱۱۵۹ ک / ۱۷۴۶ ز). په لام نادر شا بن رانه که پست که لکی لن ودریگری کوږا (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز). نه محمد پاشای وزیر نه موی به هل زانی سلیم پاشا لن بهخت و، مولکی بابان بهیننښته وه ژر رگینې ده سلاتی به غداد. له شکرکی که وړه کړه ده. میره کانی بابان و کزیه و باجه لان و هیزه کانیان به شداری نه له شکرکیشیه بون. وزیر نه یوست سلیمان پاشای کوی خالید پاشا له جیگای سلیم دابن. له سلاتی شهری رږم و عهجه م دا خالید پاشا به دلسوزی مابوه ده بډ عوسمانی، په لام سلیم له کول نیرانییه کان ده سی تیکه لاو کړد بو. خالید پاشا له نورفا مرد بو. چنده کورنیکي له دوا به جن مابون له وانه: سلیمان، نه محمد، محمده، ماحمود، عومور.

له شکرکیشیه که به هوی نه خوش کهوتی زوری سپاو سهرکرده که یانه ده به ته وای به نامانچ نه که پست. نه که رچی نه محمد: پاشا سلیمانی به پله ی پاشا به میری بابان دانا (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز) په لام سلیمی بډ نه کبیرا. سلیم له ناوچه که دا مایه وه. (۱).

مردنی نه محمد پاشا و په شینوانی هلموهرچی به غداد تا و وزارت به سلیمان پاشای (نه بوله یله) که پست وای کړد بو سلیمان به ته وای جیگیر نه بډ. سلیم له ناوچه که دا مابوه وه. بن نه چن ده سلاتیشی بون. نه بوله یله سلیمی دانا یه وه به میری بابان و. سلیمان هلات بډ نه ده لان (۱۱۶۴). سلیمان گیر وگرفتی که وړه ی بډ سلیم و بډ وزیر دروست کړد بو. وزیر سلیمی لبرده وه و، له شکرکیشیه کی که وړه ی کړه سوری. سلیمانی دانا یه وه.

سلیمان په کني له میره لیهاتوه کانی بابان بو. له ماوه یه کی کورت دا خوی جیگیر کړد. سنوری ده سلاتی که پستېره کزیه، هدریر، هملیر، به دره، جهسان، منده لی، زهنگاباد، قهره حه سن، نالتون کزیری، هدره ها سنه.

- ۲ -

سلیمان پاشای بابان بایه خنیکي زوری دا بو به مزگهوت و مده ده سه و کتیبخانه. له سهرده می نه م دا مده ده سه کانی قه لاچولان پر بون له مه لای که وړه و

قوتایی و فەقێ. لەو وەقەنامەیەدا کە سالی ١١٧٤ک (١٧٦٠ز) نووسیرێتی
 ئەلێ: «وعد فقد وفقت فرقت جميع عقاراتي من البساتين والرحى والحانات والاراضی
 والقنوات والدكاكين والتجاراات التي تملك بالشراء والاحياء، والاحداث فی شهردور وتواجهه
 وفي كرسنج ولواحقه وفي اربيل ومضافاته وفي كركوك ومايلیه وفي مریوان وقراه. علی
 مدارس قلعه چوالان ومدرسه وطلايه وجوامعه والجسر فيه وفي شهردور، وعلى الاهتمام
 المتعلمين بقلعه چوالان وعلى المتكففين فی عشر اخر رمضان والاهام المعدادات وعلى
 دارالضيافه والوعاظ والمترجمين والمصنفين فيها؛ وعلى مدرسه گلنهر ومدرسه وطلايه
 وجامعه، وعلى مدارس وطلاب ومدرسي قصبه كوی؛ وعلى مدرسه اربيل ومدرسه؛ وعلى
 المدرستين اللتين بينهما بكركوك؛ وعلى الطلاب والمدرسين بتفضيل كتب فی الحجب علی
 حد»

وەكو شېخ محەممەدی خاڵ نووسیرێتی ژمارە یەکی ژۆر لە زانا دینییه
 ناسراوە کانی ئەو سەردهمه. ئەم «وەقەنامە» یەیان مۆر کردووە. (٢)
 ئەم وەقەنامە یە جگە لەوێ سنووی دەسەلات و نووێزی سلێمان پیشان ئەدا
 نیشانی بایەخدانیکێ گەورە یە بە خۆتندن و خۆتندەواری.
 وەكو ژمارە کە ی پێچ باس ئەکا: سلێمان پاشا لە زەنگابادیش دا مزگەوت و
 حەمام و خانی دروست کردووە. کاتی خۆی دروستکردنی حەمامیش بە «کاری خێر»
 داتراوە.

-٣-

سلێمان پاشا بایەخیکی ژۆری بە پیشە و پیشەسازی داوه. مێژوونۆسەکانی
 تورک ئەلێن: کە لە قەلاچوالان کشاو ئەو لە گەل خۆی پیشەکارەکانی بردووە بۆ
 ناوچە ی سە، کە ساو یەک مەلەبەندی حوکمرانی ئەم بوو. مێژوونۆسەکانی
 ئەردەلانی ش ئەلێن: کە سە ی بەجێ هێشتووە ئەندێ لە پیشەکار و بازرگانەکانی
 ئەو ی لە گەل خۆی بردووە بۆ شارەزور.

یەکن ئەو پیشەسازیانی سلێمان پاشا خەریکی دامەزراندنی بوو.
 دروستکردنی باروت بوو. بێنگومان باروت کەرەستە یەکی گرنگی شەر بوو. پێ ئەچێ
 لەو سەردهمه دا لە ناو مەلاکان دا مشتومەر هەبوو سەبارەت بە «پاکیی» و
 «گلاوی» ماددەکانی دروستکردنی باروت. بۆ بەلاداخستنی ئەم کێشە یە سلێمان
 پاشا مەسەلە کە ی بەرو روی یەکن لە زاناکانی ئەو سەردهمه کردۆتەو. سەید
 عەبدوللە طیفی بەرزنجی، زانای دینی و شاعیر و نوسەر، بەمجۆرە کێشە کە ی
 بەکاڵا کردۆتەو:

«کثر التردد والتشاجر فی حجر البارود اهر طاهر او نجس؟

وغالب ما يشاهد فيه انه يتكون فی المزابل ونحو مرج الاغنام بعد كنسها، فاشار لنا
 الرالی ای سلیمان پاشا کردی. بتحقیق الجواب ولم نراه فی کتاب فہارت للامثال واللہ اعلم
 بحقیقہ الحال...

به مجوز کتبی به فتواکمی دینی:
 «ولنا وجه ان الاستحالة تطهر الاعيان النجسة فعلى هذا يكون طاهر العين وان لمحق
 تولد من عين النجاسة تطهر النواذر... على اننا قلنا بالوجه القائل بطهارة الدخان من
 النجاسة او بان الاستحالة تطهر الاعيان النجسة» (۳)

- ۴ -

سلیمان پاشای وزیر مرد (۱۱۷۵ ک / ۱۷۶۱ ز). گویا کانی همدیه که یان
 خزی به شایسته‌ی وزارت نمرانی و، همدیه داویان کرد که دولت به کیکیان
 دابنی. له نار نواندها علی پاشا دانرا به وزیر. علی پاشا کیکیه‌لی به سلیمان
 پاشای بابان نه کرد.

سلیمان پاشای نهموله کاتی خزی سلیمان پاشای بابانی له همدیه حاج
 به خشی بو. بونه‌وی نهو دهرامه ته تهرخان بگا بز سازدانی له شکر و زیاندن و
 چه کدار کردنیان. علی پاشای تازه وزیر. سلیمان پاشای همدیه بونه‌ی بزاردنی
 باجی که له که بوی دوانزه سالی رابوردو. چه ندی همدیه‌لی دا له وزیر تازه‌ی
 به که یه‌نن که وزیر کویچ کردو. کاتی خزی، لهم باجه به خشیوتی، که له کی
 نه بو. (۴)

علی پاشا له شکرکی گهره‌ی بز سهر سلیمان سازدا. سلیمان که به مده‌ی
 زانی نهمیش له قه‌لاچوانده به ری که وت و، همدیه کانی خزی کویچ کردو. پینج
 شش هزار سواره، حوت تا هشت هزار پیاده‌ی کویچ کردو. توپ و که ره‌سته‌ی
 تهاوی جه‌نگی ناماده کرد. له جه‌هل حمرین دامه‌زرا و له دامینی همدیه کانی
 «صقال توتان» سه‌نگری لن دا. ریگای هاتوچوی بری.

له شکر وزیر که پشته دلی عه‌باس، له شکر بابان خزی پین نه گیرا به
 چه می نارین دا به ره‌و دواوه کشایه‌وه. وزیر که وته دویان. همدیه بابان چه کفری له
 نیوان کفری و دوانزه نیمام دا له شوتینگ دا به ناوی «کوشکی زه‌نگی» هردو
 له شکر لیکیان دا. له شکر بابان شکا. زوری گیرا و کوزرا. سلیمان به زحمه‌ت
 خوی دهر باز کرد. بارکه و بنه و خیتوت و تیه‌کانی که وته ده‌ست له شکر مه‌مالیک
 - روم.

لهم له شکر کیشیه‌دا نه‌حمه‌د به کی برای سلیمان پاشا هاورپی ی سده‌ری
 وزیر و میوانداری همدیه‌کی بو. وزیر «خ‌لعت» ی میرایه‌تی کرده بهر نه‌حمه‌د و به
 پله‌ی پاشا له جینگای سلیمانی برای داینا (۱۱۷۶ ک / ۱۷۶۲ ز) (۵)

- ۵ -

وه‌گو نهمه‌ری «تاریخ زندیه» له روداو کانی سالی ۱۱۷۳ دا نویستی
 نه‌لت: «سلیمان پاشا، پاشای کوردستانی بابانیش به‌ندایه‌تی راکه یاند و،

دلسوزی و نؤکه رایه تی و فرمانبررسی خۆی ده‌ربری» (٦)
 سلیمان هه‌لات هۆنیران. نیشوانی له‌ گه‌ل که‌رمیخان هاش بو. که‌رمیخان
 نه‌رده‌لانی بن سپارد. والی ی نه‌رده‌لان گاتی خۆی به‌ یارمه‌تی سه‌نه‌لیخانی
 قاجار که‌را به‌وه‌ سه‌نه‌لیخان یه‌کن بوله‌ دوژمه‌نه‌ سه‌سه‌خته‌کانی
 که‌رمیخان.

وه‌زیری به‌ ئه‌دا له‌شکری سازدا به‌ هۆشه‌ری نبتلی که‌عب. هینزی به‌انی به‌
 سه‌رکردایه‌تی نه‌حمه‌د پاشا له‌ گه‌ل خۆی برد بو. محمه‌د پاشای به‌ هینزکی که‌مه‌وه
 له‌ قه‌لاچوالان دانا بو. سلیمان نه‌مه‌ی به‌ هه‌ل زانی به‌لاماری قه‌لاچوالانی دا
 گرتیه‌وه. به‌لام وه‌زیر که‌ شه‌ری که‌عبی ته‌واو کرد و ینگای به‌ نه‌حمه‌د پاشا دا
 به‌گه‌رته‌وه‌ بۆ قه‌لاچوالان. هینزکی که‌وره‌شی بۆ یارمه‌تیدانی له‌ گه‌ل نارد. سلیمان
 خۆی بن نه‌گیرا. زستانیکی سه‌خت بو. قه‌لاچوالانی به‌ جی هینشت به‌لام له‌ گه‌ل
 خۆی هه‌م وه‌ستا و سه‌ه‌تکاره‌کانی برد بو سه‌نه‌ (٧)

- ٦ -

مهمله‌کانی عه‌لی پاشا خه‌ریکی پیلانگیران بون بوله‌ ناوبردنی. عه‌لی
 پاشا کوژرا. عومه‌ر پاشا، که‌ یه‌کینکی تر بوله‌ کوئخاکانی سلیمان پاشای
 نه‌بوله‌یله. له‌ جینگای نه‌و بو به‌ وه‌زیر. عومه‌ر پاشا خه‌زی له‌ چاره‌ی نه‌حمه‌د پاشا
 نه‌نه‌کرد. دۆستایه‌تی کوژی له‌ گه‌ل سلیمان پاشا هه‌بو. نه‌حمه‌د پاشای لێ خست،
 «خه‌لعه‌ته‌ ی بۆ سلیمان نارد بۆ سه‌نه‌.

نه‌حمه‌د به‌ره‌نگاری نه‌کرد به‌لام ده‌ستپێوه‌نده‌کانی برده‌ نامیدی و خۆی چوه
 موست له‌وێ دانیش. عومه‌ر پاشا نه‌حمه‌دی برده‌ به‌غداد له‌وێ داینا. (٨)

- ٧ -

هه‌ندێ له‌ نوسه‌رانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌ ستایشیکی زۆره‌وه‌ هاسی سلیمان
 پاشایان کردوه‌.

نوسه‌ری «دوچه‌» نوسیوتی: «... له‌و پیاوه‌ صالحانه‌ بو که‌ ته‌قوای
 به‌زدانیان کرد بو به‌ شیعاری خویان و، له‌و کوئرایه‌لانه‌ بو که‌ نه‌م نایه‌ته‌ که‌رمه‌یان
 جیه‌جی کرد بو و اطه‌مرا الله والرسول واولی الامر منکم». حاکمی ناوچه‌کانی به‌هان و
 کوژی و هه‌ریر و هه‌ولیر و کوژیری و قه‌ره‌حه‌سه‌ن و زه‌نگاباد و جه‌سان بو. ماوه‌ی
 دوازه‌ ساڵ کاروباره‌کانی به‌ جوژی به‌پێوه‌ نه‌برد که‌ خوا و پێغه‌مه‌ر و ده‌وله‌تی به‌روزی
 لێ رازی بون. له‌و ماوه‌یه‌دا که‌سێ نه‌بو شکاتی لێ به‌کا یا به‌ریه‌ره‌کانی به‌کا یا لێ
 ی یاخی بون...

به‌لام له‌ ماوه‌ی دوازی دا که‌وته‌ کوژدنه‌وه‌ی ره‌سم و باج له‌و ناوچانه‌دا و، وا
 ره‌فتاری نه‌کرد که‌ وه‌کو موڵکی خۆی بن. به‌مجۆره‌ سامان و داراییه‌کی زۆری کوژ

کرده‌وه. نه‌وسا که‌وته پیری هه‌ل‌گه‌رانه‌وه له ده‌ولت و هه‌ندی که‌سیسی لئ کۆ
بووه... (٩)

نوسه‌ریکی تریش نویسنی:

«خۆی موته‌ده‌یین و، به‌مه‌زه‌ب شافیعی بو، خۆی له که‌موکۆپی لا نه‌دا و
زاهید و خاوه‌ن سه‌لاح بو» (١٠)

رسته‌یه‌کی نه‌وه‌بو، وه‌کو پهن‌تر پاس کرا، گنچه‌لی پاره‌یان پین نه‌کرد.

-٨-

سلیمان پاشا له سه‌وه تا که‌رکۆکی له به‌رده‌ست دا بو. به‌لام نه‌یا یه‌ک سال
وه‌ها مایه‌وه. له کاتینک دا له ماله‌کی خۆی دا له قه‌لاچوالان له ناو جینگادا نوست
بو فه‌قن نیبراهیم به‌خه‌نجه‌ر کۆشی.

مه‌لا عه‌بدوللای بێتونی، نه‌م روداوێ به‌چهند دێرێ له په‌راوتیزی یه‌کن له
کتیبه‌کانی دا به‌مجۆره تو‌مار کردوه:

«من‌زوێ مردنی سلیمان پاشای کۆری خالید پاشا.

شه‌وی هه‌ینی مانگی زه‌لحه‌جیه‌ی ١١٧٨ له ماله‌کی خۆی دا کۆرا،
که‌هرایه‌کی خه‌لکی شاروچه‌کی کۆیه ناوی فه‌قن نیبراهیم بو به‌شه‌و چوه ناو
حه‌رمه‌که‌یه‌وه خه‌نجه‌ریکی لئ دا له کاتینک دا له سه‌ر جینگاکی نوست بو. په‌و
خه‌نجه‌ره پاش چهند رۆژێکی که‌م مرد. خۆای گه‌وره ره‌حمی پین به‌کا» (١١)

سلیمان پاشا له قه‌لاچوالان به‌خاک سپێندرا و، له سه‌ر کینلی گۆره‌که‌یان

نوسی بو:

مفسدی نیمه‌ شبی با خنجر

جوهر جسم گرامش بسمید (١٢)

نیستا شوتنه‌واری کۆر و کینه‌که‌ی نه‌ماوه.

له سه‌ر هۆی کۆژانی سلیمان پاشا قسه‌ی حۆز او حۆز هه‌یه:

- نیپۆر، که‌ سالانی (١٧٦٥ - ١٧٦٦) هاتۆته عێراق، هه‌والی کۆژانی

سلیمان پاشا و پاسی قه‌لاچوالان به‌مجۆره نه‌گه‌یشتوه:

«ژماره‌یه‌کی زۆری نه‌م به‌مه‌اله‌یه بۆ به‌ده‌سه‌بتانی پله‌ی پاشایه‌تی له ناو
خۆیان دا رقه‌به‌ری له گه‌ل یه‌کتری نه‌که‌ن، له‌به‌رنه‌وه پاشای به‌عداد هه‌میسته
پاشایه‌ک له‌م به‌مه‌اله‌یه دانه‌ن، به‌لام نه‌وه‌یان دانه‌ن که‌ له‌وانی تر پاره‌ زۆتر بدا.
پیاو نه‌توانی پهی به‌وه ببات که‌ نه‌م ره‌عیه‌ته به‌سه‌رمانانه چۆن به‌ده‌س
چه‌وساندنه‌وه‌ی دو‌لایه‌نه‌وه گیریان خواردوه: له‌لایه‌ک حوکمی زۆرداری تورکه
زالمه‌کان و، له‌لایه‌کی تره‌وه حوکمی توقینه‌ری که‌ نه‌م به‌مه‌اله‌یه سه‌پاندویه‌نه به
سه‌ر کۆرده‌کانی قه‌لاچوالان و ناوچه‌که‌دا. بۆیه له‌م ناوچه‌یه‌دا شار و شاروچه‌کی تن
دا نیه. قه‌لاچوالانی گوندیکی پچوکی هه‌واره.

نه‌که‌ر به‌انه‌وی نمونه له سه‌ر ره‌وستی که‌لینک به‌هێنینه‌وه، که‌ سه‌فه‌تیکێ له

به کجوری دیاریان هه بن، نهوه به سهر کوردا جینه جن نه بن: گه لیکن هه ز له توله نه گهن و خزیان له پیتاوی سه ند نه وهی توله دا به گوشت نه دن. پیتش نه وهی به گمه موسل به ماوه یه کی گم، مه لایه ک شه له قه لا چوالان هه لی کوتاوه ته سهر پاشا له ناو جینگاکه ی دا کوشتویه تی، چونکه برا که ی نیعدام کردوه» (۱۳)

- نوسه ری «سیر الاکراده» نه لئ: «له نیتوان به مه مالی فه قن برایم و مالیکی تر دا له سهر ناشن یا کینلگه یه ک ناکوکی هه به وه. سلیمان پاشا داوه ری کردون. ناشه کی داوه به ناحه زه کانی مالی فه قن برایم. فه قن برایم به م داوه ری به رازی نه به وه. له توله ی نه وه دا کوشتویه تی» (۱۴)

- نوسه رانی مینروی نه رده لان رقیان له سلیمان پاشا به وه. هزی کوشتنی نه گینه نه وه به هه ندن هزی تر. (۱۵)

- ۹ -

که هه والی کوثرانی سلیمان پاشا به عومهر پاشای وه زیری به غداد گه یشت، له ر کاته دا نه حمده پاشا له به غداد به، محهمده ی برایان که له سلیمان به چو کتر و له نه حمده گه وره تر به له کورده ستان به. نه وه کو یاخی به و کیشه ساز به کا «خه لعه ت» ی پاشا به تی بهانی به محهمده پاشا نارد.

عومهر پاشا هینرش به دهسته وه به به سهر نیتله کانی عه ره ب. داوای له محهمده پاشا کرد به شدار به. ۲ هه زار که سی له گهل خزی هینا. نه رکی خزی به باشی به جن هینا. له م سه فه رده دا عومهر پاشا هه ندن ته کلیفی قورسی له محهمده کرد به، دلی ره لجه اند به، له دلی خزی دا به ریری دا به وه که گه رایه وه ولاتی خزی جارتکی تر نه به ته وه به لای نه م وه زیره.

نه حمده پاشای به رای له به غداد فه راموش کرا به. به زه بی به دا هاته وه. ناردی به دوی دا ناشی کردوه و، ناوچه کانی کویه و قه ره داخی به سپارد. عومهر پاشا ویستی هه لی به گینه یته وه له برا که ی. پایه یه کی به رزتری به به خشی. نه م قبولی نه کرد.

چهنه سالتی هه رده برا رینک به ون. به لام دوا بی تیکچون. نه حمده به خزی و ده سیرینه ده کانیه وه گواسته وه به زه نکه یاد. وه زیری به غداد به نه وهی ناکوکیه که یان گه رتر به کا به دره و جه سسان و مه ندله ی به به خشی.

له م ماوه به دا تا عه ون به لاو به به وه. شیرازه ی کاروباری ولات تیک چوبو. محهمده پاشا به رینک خستی هه ندن کار چو به به لای کویه. نه حمده پاشا به هه لی زانی که زما ره یه کی که م هیزی له که له به نیازی له ناوهر دنی نه مه یش چو به ناوچه ی کویه. له سهر ناوی زنی لای نالتون کویری هه ره یه که یان له به رینکی زنی دا به ون، خه ریک به به ی به شه رینکی قورس. ناوهر یکه ره به «قورنان» وه که وته به به نیانه وه رینکیان خسته وه. نه مجاره ش کویه و قه ره داخ درایه وه به نه حمده پاشا و محهمده

پاشا که راه‌وه بۆ قه‌لاچوالان. (۱۶)

دوای سالتی دیسان تینکچونه‌وه. نه‌حمه‌د پاشای بانگ کرد بۆ قزلجه‌و گرتی. هینزیکیشی ناره‌ده سه‌ر مه‌حمودی برای له‌قه‌ره‌داخ نویش بگرتی. به‌لام مه‌حمود زو پنی ی زانی هه‌لات بۆ به‌غداد. وه‌زیر به‌که‌رمی پیشوازی لێ کرد و ناوچه‌ی قزراهات (سه‌عدیه) ی بۆ ته‌رخان کرد.

- ۱۰ -

مه‌حمه‌د پاشا به‌هۆی به‌لاوبونه‌وه‌ی تاعونه‌وه نه‌یشه‌توانی داواکانی وه‌زیر جتیه‌جی بکا. له‌همان کات دا دۆستایه‌تی له‌گه‌ل که‌رمیخانی زهند دامه‌زارند بو. وه‌زیر له‌شکرته‌کی سازدا له ۵۰ به‌یره‌ق له‌وه‌ند و سیاسی و له‌وه‌نده‌کانی که‌رکوگ و هه‌ندی له (نوجاقلو) ه‌کانی خۆی به‌سه‌رگرده‌یه‌تی حاجی سلیمان ناغا بۆ سه‌ر مه‌حمه‌د پاشا. وه‌زیر مه‌حمه‌د پاشای لێ خست بو. مه‌حمودی برای له‌جینکا دانا بو. هینشتا هینزه‌که به‌رینگاهه‌و بو مه‌حمود پاشا که‌یشته‌لایان. «خه‌لعه‌ت» ی میرایه‌تییان له‌به‌ر کرد.

مه‌حمه‌د پاشا به‌ره‌نگاری پنی نه‌نه‌کرا به‌پنی شه‌ر کeshایه‌وه بۆ نیران. هینزی رۆم و مه‌حمود پاشا به‌پنی به‌ره‌هلستی چونه‌قه‌لاچوالانه‌وه. نه‌حمه‌د پاشایان له‌زیندان ده‌ر هینا. مه‌حمود پاشا به‌ناره‌زوی خۆی ده‌ستی له‌میرایه‌تی هه‌لگرت بۆ نه‌حمه‌د پاشای کاکێ.

نه‌حمه‌د پاشا بو به‌میری باهان. (۱۷)

ره‌نگه‌ نه‌مه‌یه‌که‌مین جار و دواین جار بۆینی میرته‌کی باهان به‌ناره‌زوی خۆی ده‌ستی له‌پاشایه‌تی هه‌لگرتنی بۆ به‌راکه‌ی.

- ۱۱ -

عومه‌ر پاشا والی ی به‌غداد به‌هۆی ره‌فتاری خراپه‌وه له‌گه‌ل نیرانییه‌کان نیتوانی له‌گه‌ل که‌رمیخان تینکچو.

نوسه‌ری ره‌سمیی «تاریخ گیتی کشا» هۆکانی تینکچونی نیتوان هه‌ردو ده‌وله‌ت و، له‌شکرکێشیی نیران بۆ سه‌ر به‌صرا به‌مجۆره‌ رۆن نه‌کاته‌وه:

تاعون له‌عیراق به‌لاو بووه‌وه. هه‌ندئ له‌و نیرانیانه‌ی له‌نزیك پیرۆزگه‌کانی شیعه‌ نیشه‌جی بون یا بۆ زیاره‌ت و کار و بازرگانی له‌وئ بون، به‌م نه‌خۆشییه‌ مردن. عومه‌ر پاشا که‌له‌پوری مردوه‌کانی زه‌وت کرد. بو نه‌ینه‌دایه‌وه به‌میراته‌گره‌کان. که‌سوکاری مردوه‌کان په‌نایان بۆ که‌رمیخان برد. که‌رمیخان نوینه‌رتیکی خۆی ناره‌ده به‌غداد بۆ لای عومه‌ر پاشا. داوای دانه‌وه‌ی میراتی مردوه‌کانی لێ کرد. عومه‌ر پاشا داواکه‌ی که‌رمیخانی پشت گوئی خست.

عومه‌ر پاشا کۆسبی نه‌هینایه‌ رینگای حاجییانی نیرانه‌وه. به‌پینچه‌وانه‌ی

ریتوسرتنی والیه‌کانی پیش خوی هندی باج و سهرانه‌ی تازه‌ی داهینا بر له و حاجیانیه‌ی نه‌سند که له نیرانه‌وه به ناو عیراق دانه‌چون بز حج. بز نه‌مش، که‌ریخان، داوای له عومهر پاشا کرد که دس له‌م کاره هه‌لگیری. عومهر پاشا گوی ی نه‌دایه.

له‌کاتی له‌شکرکینسی زه‌کی خان دا بز سهر عه‌ره‌به‌کانی عوممان، که نیرانییه‌کان به خه‌وارجیان دانه‌ن، داوایان لق کرد رینگا به له‌شکری نیران بدا له به‌صراوه تن به‌پرن. عومهر پاشا رینگای نه‌دان، به پنج‌ه‌وانه‌وه کارناسانی بز "خه‌وارج" کرد خواره‌مه‌نی له به‌صراوه به‌ن.

عومهر پاشا، محممد پاشای بابانی لابرد و، نه‌حممد پاشای له جینگه دانا. محممد پاشا په‌نای بز که‌ریخان برد. که‌ریخان و اتن که‌یه‌ترا بو محممد پاشا بویه لاه‌روه چونکه سهر به ده‌سلاتی زنده. که‌ریخان تکای له عومهر پاشا کرد بیگانه‌وه به میری بابان. عومهر پاشا گوی ی نه‌دایه داواکی که‌ریخان.

که‌ریم خان چند جار داوای له عومهر پاشا کرد ره‌فتاری دۆستانه له گهل نیران بنزین که‌لکی نه‌بو. هه‌روه‌ها داوای کۆپینی کرد گوتیان نه‌دایه. بز تمین کردنی عومهر پاشا که‌وته سازدانی هینزکی که‌وره بز په‌لاماردانی عیراق له لای سه‌روی و ناوه‌راست و خواره‌ویه. بز کرتنی "نومولیلادی به‌صرا و دارولسه‌لامی به‌غداد و ولایه‌ته‌کانی تری تابعی". (۱۸)

- ۱۲ -

که‌ریخان هینزکی ۱۰ هزار که‌سی به سهرگردایه‌تی عه‌لیمورادخان ناماده کرد له گهل محممد پاشا په‌لاماری ناوچه‌ی بابان بدا و، محممد پاشا له جینگه‌ی خوی داهینته‌وه. له‌شکری زنده له پیش دا هینزی دۆمیان شکاند. به‌لام سلیمان ناغا و نه‌حممد پاشا خویان ریک‌خسته‌وه له چپای سه‌رسیر بز دۆژمن دامه‌زران. هینزی نیرانییان شکاند جوار تا پینج سه‌د که‌سیان لق کوشق و عه‌لیمورادخان به دیل گیرا (۱۱۸۸). سه‌رچاوه نیرانییه‌کان نه‌لین عه‌لیموراد به سه‌رخوشی و تاکه‌سواره خوی کرده به نۆزدوگای دۆژمن دا. عه‌لیمورادیان نارد بز به‌غداد. باش ماویه‌ک عومهر پاشا به‌پرتزه‌وه نازاد و ره‌وانه‌ی لای که‌ریخانی کرده‌وه. (۱۹)

عومهر پاشا بز نه‌وه‌ی دۆژمنایه‌تی له گهل نیران بخه‌وینن، نه‌حممد پاشای له میرایه‌تی خست و محممد پاشای دانایه‌وه به میری بابان و هه‌ولیر و نالتون کۆپری. محممد پاشای برای و ته‌یور پاشای کۆیه به خویان و پیاه‌کانیانه‌وه چون بز که‌رکوک له‌وی دانستن. نه‌مه نیرانییه‌کانی شتگیرتر کرد. (۲۰)

که‌ریخان نه‌مجاره له‌شکرکی به سهرگردایه‌تی نه‌ظهرعه‌لیخان له که‌رماشانه‌وه بز سهر درنه و له‌ویوه بۆده‌شتی که‌رکوک و، له‌شکرکی تری به سهرگردایه‌تی شه‌فیخ خان له سنه‌وه بز سهر شاره‌زور و سلیمانی نارد. (۲۱)

هدهدها له شکرینکی گه وړه ی به سدرکردایه تی صادق خانی برای بز سر به صرا به ری خست (۱۱۸۹). صادق خان پاش گه مارژدانتیکی درنژ به صرای گرت.

-۱۳-

له م سدرده مه دا له هجی باهان وه کو زمانی نویسی شیعر، له لایه ن دو له زاناکانی کورده وه. به کار هنراوه: مه لا محمه دی نیبولحاج و مه لا محمه دی سنجی.

نیبولحاج ناوی محمه دی کوری حاجی حه سنی نالانی بو. زانایه کی پایه برز بو له زانسته کانی دین و ریزمانی عه ره بی دا. چن دین کتیب و شعر و په راویزی نویسه که تانیتاش له نار مه لاکان دا بره وی هه یه و، وه کو سدرچاوه یه کی باوه رپتیکراو که لکی لن وهر نه گرن. نیبولحاج به شانازییه وه باسی کوردایه تی خوی نه کا. له کوتایی یه کن له منظومه کانی دا نه لقی:

ایهاته تضحی کعضب بارق
وهر بهنا العصر من خوارق
لاسیما من عهد سوء آبن
کردی طبع نشاء من شاهق
ورینا لما یبشا فعال
ومن له فی فعله مقال
مروهه حاضر ربادی
بلحن بالعربا من الاکراد

مزگوت و مدهدهه که له گوندی هه زارمیردی خواروی سلیمانی بو. نه و سا سلیمانی هیشتا بنیات نه ترا بو. چن دین مه لای پایه برز له لای نه و خوتندویانه. له وانه: مه لا عه بدوللای بیتوشی و شیخ مارفی نودئ.

نیبولحاج به هزی «شورش عه جه» وه له ناوچه ی باهانه وه کزچی کورده بز ناوچه ی بادینان و، له گوندی «زه نته» ی نزیک که لی زه نته له مه لبه ندی ناگری کزچی دواپی کورده (۱۱۸۹). (۲۲)

نیبولحاج هه لبه مستیکی دینی درنژی به زمانی کوردی به ناوی «مه هدی نامه» وه داناو. پتکه اته له ۱۵۷ چوارینه. قافیه کانی نیوه به یتی یه که م و دو م و سیه می هه مه هه لبه ته که وه کو یه که و قافیه کانی نیوه به یتی چواره میشی وه کو یه که. هه لبه ته که باسی هه ندئ بیرو باوه ری دینی نیسلام نه کا و، نه به وی به زمانی ساده ی نزیک به زمانی خه لک، بزبان روه بکاته وه. (۲۳)

زانایه کی تری نه م سدرده مه «مه لا محمه دی سنجی» و، که خه لکی هه مان ناوچه یه. سنجی سالی ۱۱۹۲ کزچی دواپی کورده.

سنجی هه لبه مستیکی دینی درنژی به زمانی کوردی به ناوی «تذکره العوام» وه داناو. پتکه اته له ۱۲۷ به ند. هه ر به ندیکی ۲ به یته. نیوه یه که م و سیه م

و پنبه می به ندهکان یک قافیه بان هه به و، نیوی دوه و چوارم و شه شه میشیان
به یک قافیه.

هه رچه نده سنجی ناوی ناوه «تذکره العوام» گوايه به زمانیکی سازهی وه ها
هه لی به سته که عوام به ناسانی تنی بگن، به لام راستیه که ی پارچه یه کی
نده بی بهرز و پاراوه. پره له زارای دینی. (۲۴)

«مونا جات» هه کی شیخ صادق (که نه بن سالی ۱۱۵۶ هه لی به ست بن)،
له گه «مه هدی نامه» که ی مه لا محمه دی نینو لاج (۱۱۸۹) و، «تذکره العوام»
هه کی مه لا محمه دی سنجی (۱۱۹۲) سه ره تای هۆنینه وه ی شیعرن به له هجه ی
بابان. که دوا یستر له لایه ن نالی، سالم و کوردی وه که شه ی بن درا.

زانابه کی تری هه لکه وتوی نه م سه رده مه مه لا عه بدوللای بیتوشیه (۱۱۳۵ -
۱۲۱۰ ک). گوندی بیتوش له ناوچه ی نالانه، نزیک بو له قه لا چوالان. بیتوشی
لای نینو لاج، نینجا له ماوه ران لای حه یدیه ریه کان و، دوا یستر له به غداد
خوتندویه تی. مه لا عه بدوللا و مه لا محمودی برای هه ردو کیان رویان کردو ته
به صرا، نینجا کویت و، له نه حسا نیشته جن بون. بیتوشی ۳ جار سه ردانی
کوردستانی کردو ته وه. که چی له کوردستان نه ماوه ته وه و له نه حسا گیر ساوه ته وه.
به شی زوری ژبانی له وی به سه ر برده، له به صرا مرده. بیتوشی ده یان کتیبی
به نرخی له زانسته کانی دین و پیزمانی عه ره بی دا داناوه. ره نگه نه ویش هه ره به
هۆی نا نارامی و نا ره زاییه وه کوردستانی به جن هشت بن، نه گینا بو مه لایه کی
پایه به رزی کورد نه بن نه حسای نه وسا بو چی له کوردستان خوشتر بو بن.
بیتوشی له یه کن له مه نظومه کانی دا نه لی:

وان محمد شینا خلایک الادب

قالطبع کردی و هذا عری

له کاتی که ماوه ردانی به صرا دا له لایه ن هتزه کانی صادق خانی زه نده وه
بیتوشی له وی بو، له ماوه ی که ماوه که دا یه کن له مه نظومه به ناو بانگه کانی
داناوه. هه روه ها له کاتی گیرانی دا له وی بو. به م بو نه یه وه نامه یه کی به سۆزی بو
سلیمان شای نویسیوه، هانی نه دا به هاواری خه لکی به صرا وه بچن و ره گاری
بگن. (۲۵)

- ۱۴ -

له بهر نه وه ی عومره پاشا به مایه ی تیکچونی پنبه نندی نیران و عوسمانی
نه زانرا، پاش ۱۳ سال وه زاره ت، له وه زیری خرا (۱۱۹۰). به غداد دبان پشینی
تیکه وته وه. عومره پاشا کوژرا. بابی عالی نه یوست ده ستی مه مالیک له به غداد
بهری به لام نه پترانی. سه ره لجام عه بدوللا که هیه کرا به وه زیری به غداد و که رکوک
درا به حه سه ن پاشا، که هیه یه کی تری سلیمان پاشا. داوای لت کردن خه ریکی ره زگار
کردنی به صرا بن. حه سه ن پاشا که وته هه ولدان بو سازدانی هتزه بو په لاماردانی

تیران. محمد پاشای میری بابان و نه‌محمد پاشای میری کزیه و هدریری سازدا. نه‌بویه محمد له قه‌لاچوالانوه به‌رهو سه و نه‌محمد له زه‌ه‌ه‌وه به‌رهو کرماشان بکشین. بز هدر به‌که‌یان چهرده‌یه‌ک پاره و هندی س‌ریازی رومی بز ناماده کردن. نه‌محمد، له حه‌سن پاشا بیزار بو ماوه‌یه‌ک لای دسکهری زه‌ه‌و ه‌لی دا و چوه پال له‌شکری تیران. به‌لام محمد پاشا ه‌لی کوتابه س‌ر خاکی نه‌رده‌لان. خه‌سرهو خان ۱۲ هزار که‌سی له گه‌ل بو. هیزی بابان و نه‌رده‌لان له م‌ریوان له به‌کیان دا خه‌سرهو خان شکا. محمد دیله‌کانی نه‌رده‌لانی به‌رتزه‌وه نازاد کرد. (۲۶) که‌ریخان هیزیکی تری به‌س‌ر کردایه‌تی که‌لبه‌لی خان رتیکخت بز به‌لاماردانی دوباره‌ی کوزدستان. نه‌محمد پاشای بابان چوبوه پال نه‌م هنزه. میره‌کانی بابان دلسوزی و جینگه‌یان گزری به‌وه. نه‌مجاره‌یان محمد له گه‌ل عه‌جم و نه‌محمد له گه‌ل روم بو.

محمد پاشا به‌خزی دا رانه‌به‌رمو به‌ره‌نگاری بکا کشایه‌وه کزیه بز لای ته‌مور پاشا. داوای یارمه‌تییان له والی کرد که‌سی به‌نه‌ناردن. هیزی عه‌جم هیچ هیزیکی له به‌ر دم دا نه‌بو به‌ره‌لستی بکا ناوچه‌که‌ی رامالی (۱۱۹۱ ک / ۱۷۷۷ ز). نه‌محمد پاشا قه‌لاچوالانی گرت و لنی دانیت. هیزی عه‌جم به‌هزی به‌فر و س‌رمای زستانوه کشایه‌وه. (۲۷)

عه‌بدوللا پاشای وه‌زیر به‌نه‌خوئی ی‌سیل مرد (۱۱۹۲ ک / ۱۷۷۸ ز). که‌هیه‌کانی له ناو خویشان دا که‌وته‌شهر و پیلاگترین بز نه‌وی به‌کیکیان بین به‌وه‌زیر. محمد پاشا تالقزانی ه‌لوم‌رجی به‌غداد و کشانه‌وی هیزی عه‌جم به‌ده‌رفت زانی قه‌لاچوالان بگرتیه‌وه. هیزی خزی کز کرده‌وه بز س‌ر قه‌لاچوالان. نه‌محمد به‌می زانی. نه‌ویش هیزی خزی سازدا. له جیشانه ه‌ردو له‌شکر به‌یه‌ک که‌یشتن. هیزی نه‌محمد چواره‌کی هیزی محمد بو. ژماره‌یه‌کی زور له‌پساره ناسراوه‌کانی هنزه‌که‌ی محمد کوزرا له‌وانه ته‌مور پاشای میری کزیه. محمد دیش گبرا و، به‌دیلی ره‌وانه‌ی قه‌لای س‌ر‌چک کرا (۱۱۹۲ ک / ۱۷۷۸ ز). (۲۸)

نه‌محمد مه‌سه‌له‌که‌ی بز حه‌سن پاشای وه‌زیر نوی. له باتی نه‌وی لزمی بکا، جگه له مولکی بابان، کزیه و هدریری له گه‌ل «خه‌لعت» یکی نایاب دا بین به‌خشی. (۲۹)

چهند که‌سن له که‌هیه‌کانی وه‌زیری پیشو یاخی بون. هیزیکی که‌وره‌یان لن کزیه‌وه. وه‌زیر و به‌غدادیان خست بو مه‌ترسییه‌وه. وه‌زیر محمد به‌گی شای نارد بز قه‌لاچوالان هیزی بابان به‌تین بز کوزاندنه‌وی یاخی بونه‌که. نه‌محمد پاشا خزی ناماده‌کرد بز نه‌وی له گه‌ل شای به‌رهو به‌غداد به‌رئ بکه‌وی. محمد دی برای هیشتا له زندان دا بو له ترسی نه‌وی نه‌وه‌کو کیشه‌یه‌کی بز دروست بکا، ناردی چاو‌یان‌ده‌ره‌ینا.

نه‌محمد که‌وته رئ به‌رهو به‌غداد. له نه‌زم نه‌خوش که‌وت. که‌که‌یشته

نمره داخ، به هزی نوند بونی نه خوشبیه وه دوا کهوت و، له سه گرمه مرد (۱۹۲/۱۷۷۸ز).

نمره که بیان برده وه بزقه لاچوالان له وی ناشتیان. له سه رکیتی گزیه که ی نویس بویان:

شاه محازی احمدی لشکرشکن
انکه تیغش قلب اعدا میبرد (۳۰)
نیستا شونه واری کتل و گزیه که ی نه ماوه.

- ۱۵ -

که هه والی مهرگی نه حمده پاشایان دا به وه زیر له جینگه ی نهو مه حمود پاشای برای دانا به حاکمی بابان و کوزه و هدریر. نامه و خه لعه تی بز نارد و، داوای لئ کرد به پهله به گاته لای.

مه حمود پاشا هیزی بابانی سازدا. له گهل سواری عوبتد به سه رکردایه تی حاجی سلیمان به گی شادی و، هیزه کانی وه زیر به سه رکردایه تی عوسمان که هیه له (ام تل) به کیان گرتوه. له پتکادانیک دا لای خالص و له پتکادانیک ترا له (سبع رحی) لای مهنده لی هیزی یاخییه کانیانی ته فروتونا کرد. وه زیر جتگیر بو. (۳۱)

به لام ده سه لاتنی وه زیر نزیکه ی ۱۸ مانگ درتزه ی کتشا. خه لکی به غداد لئ ی هه لکه رانه وه و ده ریان کرد. بابی عالی سلیمان پاشای کرد به وه زیری به غدا. سلیمان پاشا له پیش گرتنی به صرا دا موته سه للیمی به صرا بو. داوای داگیرکردنی به صرا نهویش به دیلی نیردرا بو بز شیراز. داوای مردنی که ریمخان و چولکردنی به صرا نهویش نازاد کرابو. به یارمه تی شتخی مونه فیک که رابوه وه به صرا. له میژوی مه مالیک دا به سلیمان پاشای که ووه «بیوک سلیمان» ناوی نه یه ن. که که بشته به غدا ته نیا به ک شهوی تن دا مایه وه. هیزه کانی کز کرده وه بز په لاماردانی یاخییه کانی که دیاله یان کرد بو به مه لبه ندی خویان.

له سه داوای وه زیر مه حمود پاشا، عثمانی کوزی له گهل پتتج سه د سوار نارد بز به شداری له لم له لشکرکتشییه دا (۱۹۴/۱۷۸۰ز). (۳۲)

عوسمان به گی بابان له م شهرانه دا نهرکی خوی وه کو پتویست به جئ هینا. سه بهارت بهو نازایه تیه ی نواند بهی به قسه ی نوسه ری «مطالع السعود» والی بن ی وتوه: «انما انت با عثمان، من سلیمان کالعین الا لسان». به قسه ی نوسه ری «دوحه» ش پله ی پاشایه تی دراوه تی. (۳۳)

- ۱۶ -

چهند که ووه به یارویکی نمره ده لان له وانه: محمه مد ره شید به گی وه کیل و، که هزادخانی کوزی سرحانویردیخانی والی ی پتیشوی نمره ده لان، له خه سه ره و خانی

والی ندره نجین پنا نه بنه بهر مه محمود پاشای بابان. له هه مان کات دا محهمه د پاشا و عومره به گی برای مه محمود پاشا هه لدین و پنا نه بنه بهر والی ی ندره لان. خه سروه خان و مه محمود پاشا سه ودایک نه کمن. رتک نه کمن له سه رگورینه وه یان. مه محمود پاشا که هزاد و محهمه د رمشید نه نترینه وه بز سنه. خه سروه ویش محهمه د عومره نه نترینه وه بز قه لا چوالان.

مه محمود پاشا هه ردو کیسانی له ژتیر داره که وره که ی قه لا چوالان دا کورشت (۱۹۹۴ ک / ۱۷۸۰ ز). (۳۴)

-۱۷-

سلیمان پاشا، عوسمان که هیه ی وه زیری پینشو، که که هیه ی به غداد بو ویستی له خوی نریک به خاته وه موته سه لیلی ی که رکوکی پی به خشی. به مه رازی نه بو نه یویست بهیته وه به که هیای به غدا. دلی ره نجا بو ویستی له که ل عوسمان پاشای کویه و مه محمود پاشای بابان دا قسه یه که به خن و. کارنک له دوی وه زیر بهکن. وه زیر ده من بو له به هانه بو له مه محمود پاشا نه یویست بهیته سه ری.

وه زیر به له شکره وه روی کرده که رکوک. له که ناری شار خینه تگای دامه زران. مه محمود پاشا و عوسمان پاشا و، عوسمان که هیه پینچ تا شش هه زار سوار و پیاده یان کو کرده وه له «دهر بهندی بازبان» دامه زران. وه زیرش باره گاکه ی گونزایه وه بز «هان کیشه» ی نریک ده ربه ند

وه زیر بز نه وه ی ریزه گانیان تیک بدا و، به نه مالهی بابان بکا به گژ یه که دا. بز یه کن نه که را له باتی مه محمود پاشای دابنتی. حه سن به گی کوری خالید پاشای کوری سلیمان پاشا ریزی له شکر ی بابانی به جن هینشت و چوه ناوریزی هینزه کانی وه زیره وه. (۳۵) هه روه ها مه محمود پاشای کوری ته یور پاشای چوه لا. حه سنی له باتی مه محمود و، مه محمودی له باتی عوسمان دانا. مه محمود پاشا به مه زور تیک چو. مه لا و پیساو چاکانی کرد به نکاکار و نه که ره له جینگه ی خوی بپنینه وه هه مو مه رجه کانی والی قوبول بکا. حاجی سلیمان به گی شاری به نوینه رایه تی وه زیر چو بز لای بز رنکه و تن. داوایان لی کرد: عوسمان که هه دور به خاته وه. دس له کویه وه هه زیر هه لیکری. سن سه د کیسه دراو بدا. یه کن له کوره کانی به بارمه دابنتی لای وه زیر.

والی که رایه وه به غداد. مه محمود پاشا مه رجه کانی پی جینه جی نه کرا. هینزکی ناردده سه ر مه محمود پاشای ته یور پاشا له کویه. به لام والی یش هینزکی ناردده سه ر نه م. سه ر نه جام واریک که و تن کویه نه بز مه محمودی ته یور پاشا پی و نه بز عوسمانی مه محمود پاشا. به لکو بدری به نیبراهیم به گی کوری نه محهمه د پاشا (۱۹۹۶ ک / ۱۷۸۱ ز).

والی له ژتیره وه له که ل نیبراهیم به گی رتک که و ت بو، نه واز له مه محمود

پاشا بهینن، نه میس له جینگه نو به پیکا به میری بابان.
والی سرله نوئی له شکرکی گه وری سازدا به ره و که رکوک. مه محمود پاشا و
عوسمان به کی کوری له دهره ندی بازبان دامه زران.
وه زیر ناردی به دوی نیبراهیم به گ دا. نیبراهیم له که له مه مو براکانی
که بیستنه والی. هه ووه ها حه سه ن به کی کوری شیر به گ و، هه ندی له میر و
که ووه گانی تر. والی خزی چوه سر دهره ند، پله ی پاشا به تی به نیبراهیم به خشی و،
له جینگه مه محمود پاشا کردی به میری بابان و کویه و هه ریر.
پزی هیزه گانی مه محمود پاشا تیکچو. هیزتکی نه وتوی به دهره وده نه ما
به ره نگاری بکا. خزی و دهره وده گانی رزیشن بونیران. نیبراهیم پاشا چوه
قه لاچوالان. (۳۶)

- ۱۸ -

دوای مردنی که ریخان (۱۱۹۳ ک / ۱۷۷۹ ز) نیران شینوا بو.
میرانگره گانی که ریخان له ناو خزیان دا له سر تاج و تهخت خه ریکی شه ری به کتری
سرن. ده سه لاتی به مه مالی زه ند کز بو بو.
مه محمود پاشا له ناوایی باخچه ی نزدیک سه جینگیر بو. عوسمانی کوری به
دیاری به ووه نارد بولای عه لیمورادخانی زه ند، که له و کاته دا نیدیعی شایه تی نیرانی
نه کرد. عه لیموراد خان دهستی به سر هه مو نیران دا ته نه رزیشن به تاییه تی
نازه ریا بجان. له و کاته دا نه حه دخانی موقه دهم قه تلوعامی نیلی به لاسی کرد بو.
هزار پیروی بۆ میوانداری ده عوه ت کرد بو بۆ مه رانه و شه له خه ودا هه مو یانی
کوشت بو. نیلی به لاس ها واریان بۆ مه محمود پاشا هینا بو. وا گومان نه کرا
بودا خانی موکری له م پیلاته دا دهستی هه بو بن.
هه ندی سه رچاوه نه لین: عه لی موراد خان په شیمان به ووه له دانائی
مه محمود پاشا به حاکمی موکریان، نامه یه کی نه نیسی بۆ له مرانده که ی خزی و،
حاکمه گانی ناوچه که نویسه، که مه محمود پاشا بکوژن، به لام نامه که پیش نه و به
بگاته دهستی خاوه نه گانی. دهست نه ووه حمان پاشا که ووه.
مه محمود پاشا له «نیلتیمور» که ووه بوسه ی هیزی عه جه مه ووه گولله یه ک
پنکای و کوژرا (۱۱۹۸ ک / ۱۷۸۳ ز). کوره گانی مه محمود: عوسمان به گ و
نه ووه حمان به گ به تاره حه تی کشانه و بۆ سه قز. حاکمی سه قز، عه بیاسقولیخان،
له م پیلاته دا دهستی هه بو. عه بیاسقولییان کوشت و سه قزیان تالان کرد. به یارمه تی
نیلی به لاس کشانه ووه ره واندز. (۳۷)
به مجوره رزگاری پر شه ووشتم و براکوی و خو خزی نم ۵ براهه کز تایی
هات.

۱. الکرکوکلی: ۹۴.
  ۲. الحال. «الشیخ معروف...»: ۱۸: القزلی: ۲۶ - ۲۷.
  ۳. محمد، «شاعر بابانی»، کاروان، ژ. ۵۰، ل ۱۵۹.
  ۴. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۷۲.
  ۵. الکرکوکلی: ۱۳۷. العزازی: ۶ / ۳۴ - ۳۵.
- عبدالرحمن السویدی نهم روداوهی به شیعر هونیوه ته وه له «حدیقه الزورا»
دا نوسراوه.
۶. نامی اصفهانی: ۹۵.
  ۷. الکرکوکلی: ۱۴۶. العزازی: ۶ / ۴۴ - ۴۵.
  ۸. الکرکوکلی: ۱۴۶.
  ۹. الکرکوکلی: ۱۳۵ - ۱۳۶.
  ۱۰. العزازی: ۶ / ۳۴.
  ۱۱. نویسنده کی بیتوشی به عدره بی به مجوره یه:
«تاریخ وفات سلیمان پاشا ابن خالد پاشا: لیلۃ الجمعة من ذی الحجة سنة ۱۱۷۸ قتل فی بینه داخل الحرم دخل علیه لیلان رجلا من قصه کوی اسمہ فقه ابراهیم فضربه خنجرأ وهو نائم علی فراشه فسات من تلك الضربه باهام قلاقل. رحمه الله تعالى»
کتیبه که یش ناوی: «البهجة المرضیة فی شرح الالفیة» له مکتبه بی نهوقانی
سلیمانی به ژماره (۲۳۱۵).
  - رهنجوری یش نویستی: «کوشتی سلیمان پاشانی بابان سالی ۱۱۷۸»
گفته که ی له قه لاچوالان بوه و، له سدر کتله که ی چهند شیعرکی فارسی
نوسراوه. عه بدولعه زیز یا ملکی سالی ۱۹۱۶ چوته قه لاچوالان و سدرانی کوری
سلیمان پاشای کرده. دواپیتر له وتاریک دا به زمانی تورکی له سدری نویسه و،
به شتی له شیعر و نویسنه کانی سدر کتله که ی نویسه ته وه و له: «ژین» ع ۱۸،
نهسته مول، بلاوی کرده ته وه.
  ۱۲. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۵۷. نه میس له دهفته ره که ی حسین
ناظمی وه رگرتوه.
  ۱۳. نیبور: ۷۴.
  ۱۴. البابانی: ۱۲۱.
  ۱۵. بز نمونه پروانه: مردوخ کردستانی: ۲ / ۱۳۲.
- هندنی سرجاوهی کوردی روداوه که به جورکی تر نه گپرنه وه:
حوزنی نویستی: «سالی ۱۱۷۶ محمده پاشای کوری خالید پاشا که
سوپه هدار بو به ناره زوی حوکمداری له ژنر حوکمی سلیمان ده رچو و به له شکر وه»

چووه سهر قه لاچوالان. سلیمان پاشا چوه به راهبری له «تارن» دهست به شهر گرا
 سلیمان پاشا شکا و ههلات، محهمده پاشا که لیکه تالان و دیل دهس خست.
 سالی ۱۱۷۷ محهمده پاشا هیزی زیاد بولنگی دا سهر سلیمان پاشا له
 مهیدانی شهر دا سلیمان گیرا و کوژرا و لهشکه که ی بلار کراوه». حوزنی موکریانی:
 ۱۲۸.

هیچ سهر چاره یهک پشتیوانی لهم گیرانه و به ی حوزنی ناکات و، خوزنی
 نیشاره تی بز هیچ سهر چاره یهک نه کرده.
 محهمود نه محهمده محهمدهیش «به لکه نامه یه کی کوزا» ی بلار کرد و ته و تینی
 دا نوسراوه:

«هاها سلیمان دوا ی کوشتی دلا و هری مونه سهر پیری که رکوک نیت ناتوانی له
 داره شمانه دانیش نه چیتته قه لاچوالان. دوا له سید عومهر ناغا نهکا ماله که ی
 خوی بز چول بکا. نویش خانوه که ی خوی ناداتی. شهو سلیمان نه دا به سهریان دا.
 سید عومهر و زوری ماله کانی و هندی له دانیش توانی گوند نه کوژی و ماله که ی
 لن زهوت نهکا. به کن له کوهره کانی سید عومهر به ناوی سید علی هندی بز
 گوندی قاینه جه له شاره زور. سید علی کورنگی نه بن به ناوی سید نبیراهیم.
 سید نبیراهیم بز توله کیده و ی باپیری له قه لاچوالان نه بن به فحق. شه و یک
 هلی بز هه لسه که وئ له کاتی نوسن دا سلیمان پاشا نه کوژی له توله ی نه و ی
 باپیری سلیمان پاشا باپیری برایی گوشت بو». محهمد: «کاروان»، ژ ۳۶، ل ۱۳۸ - ۱۵۰.

نم به لکه یه، نه که رچی هندی له ناگاداریه کانی به وردی ریک خراوه، به لام
 به لکه که همسوی له هه به ستراو نه چن و، بن نه چن لهم سالانه ی دوا یی دا بز
 مه به ستیکی تایه تی نوسرابن، له به رنه و پشی بن نابه ستیری. «شه جهره» و
 «به لکه» ی دروستکراو زوره.
 ۱۶. الکرکوکلی: ۱۴۸.

۱۷. الکرکوکلی: ۱۴۸ - ۱۴۹؛ العزای: ۶ / ۴۷ - ۴۹.

۱۸. نامی اصفهانی: ۱۸۰ - ۱۸۳؛ وره رام: ۷۱ - ۷۲.

۱۹. الکرکوکلی: ۱۴۹؛ نامی اصفهانی: ۱۷۸ - ۱۷۹؛ ره نجوری:
 «شکستی علی مردان خان و محهمده پاشا سالی ۱۱۸۸»

۲۰. الکرکوکلی: ۱۵۱؛ العزای: ۶ / ۵۰.

۲۱. ره نجوری: «هاتی شه فی خان سالی ۱۱۸۹»

۲۲. السلفی: «کاروان»، ژ ۱۹، ص ۱۵۰ - ۱۵۱.

۲۳. ابن الحاج: «مه هدی نامه» ۱۹۷۵.

۲۴. مه لا محهمده ی سنجی: «تذکره العوام یا بهیتی نه و له و ناخر».
 ۱۹۷۹.

۲۵. شیخ محمدی خال به زمانی عمره‌بی له سر ژبان و بهره‌مه‌گانی
کتیبنکی به ناوی «البتوش» نویسه و سالی ۱۹۵۸ له به‌غداد چاپ گراوه.
۲۶. الکرکوکلی: ۱۵۸. ره‌نجوری: «شکستی خمره‌وخان له زربار سالی
۱۱۹۱»

۲۷. الکرکوکلی: ۱۵۸؛ فخرالکتاب: ۱۵۲؛ العزای: ۶ / ۶۶ - ۶۷.
۲۸. ره‌نجوری: «کوشتنی ته‌مور پاشای کزیه ۲۵ ی صه‌فهری سالی
۱۱۹۲». بنه‌ماله‌ی پاشاکانی کزیه نه‌چنه‌وه سر میره‌گانی سوران.
۲۹. الکرکوکلی: ۱۶۴؛ العزای: ۶ / ۷۵.
۳۰. الکرکوکلی: ۱۶۵ - ۱۶۶؛ العزای: ۶ / ۷۸؛ ره‌نجوری: «وه‌فاتی
نه‌حمه‌د پاشای بابان ۲۷ ی جیمادی دوه‌می سالی ۱۱۹۲»
۳۱. الکرکوکلی: ۱۶۶؛ العزای: ۶ / ۷۸.
۳۲. الکرکوکلی: ۱۷۲؛ العزای: ۶ / ۸۵.
۳۳. البصری: ۱۷۲.

۳۴. ربیع: ۴۳۲؛ فخرالکتاب: ۱۵۵ - ۱۵۷؛ ره‌نجوری: «کوشتنی
محمد پاشا و عومر پاشا ره‌مزانی سالی ۱۱۹۴»
۳۵. حه‌سه‌ن به‌گ کوری خالید پاشای سلیمان پاشا بو. خالید له لایه‌ن
نیرانه‌وه به حاکمی مهنده‌لی دانرا بو. خه‌لکی مهنده‌لی لقی هه‌لکه‌رانه‌وه و
کوشتیان. سهریان بری و که‌لله‌سهریان به دیاری برد بزوالی ی به‌غداد (۱۱۹۰).
العزای: ۶ / ۶۸.

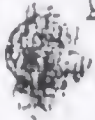
۳۶. الکرکوکلی: ۱۷۷؛ البصری: ۱۵۶ - ۱۵۷.
۳۷. الکرکوکلی: ۱۷۸؛ العزای: ۶ / ۹۰ - ۹۳؛ ادیب الشعرا: ۱۸۹ -
۱۹۱؛ ره‌نجوری: «کوزانی مه‌حمود پاشای بابان له مه‌حالی سابلخ و یه‌لتیمور
روزی یه‌کشمه ۶ ی جیمادی یه‌که‌می ۱۱۹۸».

بلغة من اسل لانه نغذيت وكراهته في كلام الشافعي المراد بها التحريم وقد يحمل على ما لا
 نغذيت فيه ان مقصوره ما لا دوح له كفائة ودواح لا يجب عارها على ما لكنها الرشد
 ولا تمنعها للمال وهي لا يجب نعم بكرة تركها الى ان تحزب لغیر مدركه سمى ذرع
 وشعرون راند راعا الارض وغرسها ولا ينافي ما معنا من عدم تحريم اضافية المال
 تصرعهم في وانشع بغيره لان محل الحرمة حيث كان سببها فعلا فالغاية ما لا يعبر
 ونكرامة حيث كان سببها تركا كهذه الصور والمنفعة العمل ما غير شديد فيلزم وليته
 عمارة دارة وارضية وحفظ ثمره وزرعه وكذا وكيل وناظر وقيد واما ذال الرشح الحارة
 فيلزم ما لكه ومائة مصلحه ومنها ابقاء عمل للفعل في الكوارة ان تعين لغذاها وعلف
 ودو القرم من ذوال الثوب وبيع فيه ماله كالبهيمة فاذا استكمل جان تجفيفه بالشمس
 وان اهدلكه لحصول فائدة كذبح الماكول ولا نكره عمارة لمجاجة وان طالت والاجاز
 الغالة على منع ما زاد على سبعة اذرع وان في الوعيد الشديد محمولة على من فعل
 ذلك للعيلاء والتخاير على الناس ونكرة الزيادة عليها اي لغير حاجة ومع ان الرجل
 ليؤجر في نفقة كلها الا في هذا الترابي ما لم يقصد بالانفاق في البناء به مقصدا صالحا

كما هو معلوم والله اعلم

ثم تلاه في يوم الجمعة من شهر ربيع الاول سنة الف وثمانين واربعمائة بعد
 الحجج النبوية على ما حرمها افضل الصلوة واذك السلام بقدر التغيير الى الشرا المغير
 بالذنب والتقصير الملبس غفر الله له ولوالديه وللمسلمين بآثام من فوقهم
 آمين وصلى الله وسلم على الشريفة العزومة والطريقة المستقيمة آمين يا اميرنا
 وكيلى بابان وكوى وحرر سليمان سبتا وامن الله محمد وولده
 الى ابيز الزمان امين المرحوم المغفور اليه من عبد الرحمن

يا شافع الله لهما ولسائر المسلمين آمين
 برحمتك يا ارحم الراحمين
 اليمين غيا يعقون وسلام على
 المرسلين والحمد لله رب
 العالمين

۶. نبیراهیم پاشا: بنیاتنانی شاری سلیمانی

-۱-

سلیمان پاشای گوره، وه کوره وزیره کانی پیش خوی، نهینه هینشت هیچ کام له کوره پیاده کانی عه ره ب یان کورد ماوهی درنژ له شونه کانی خویان دا بمپنه وه. زو زو نه یگترین بونه وهی دهسه لاتیان جیگیر نه بی و، له ناو خیزانه کانی خویان دا ملتوزمی بونه دوزینه وه. ویستی مه محمود پاشا لا بدات. چند جاری گتیچه لی بی کرد. دواچار تنیا بابانی له دهس دا هیشته وه. کویه وه ره بری سپارد به نبیراهیم بهگ.

نبیراهیم بهگ کوری نه محمد پاشای براگه وهی مه محمود پاشا بو. نه محمد پاشا دوا ی مردنی: نبیراهیم بهگ، عه بدولعه زیز بهگ و، خالید بهگی له پاش به جتی ما بو. نه مانه هه ره که یان به خوری له روداو کانی ناچه که دا دوریان بینی.

سلیمان پاشا له شکرکی کورده وه بوسه مه محمود پاشا. مه محمود پاشا له دهره ندی بازبان دامه زرا. سلیمان پاشا ژیر به ژیر له گهل نبیراهیم پیکهات بو، له جتیگه مه محمود پاشا، بیکا به میری بابان. نبیراهیم و براگانی و چند که سی تر له به گزاده کانی بابان که یشته نۆدوی وه زیر. به یارمه تی نه مان مه محمود پاشای شکان. مه محمود هلات بۆ نیران. نبیراهیم به پلهی پاشا بو به میری بابان و کویه وه ره بر (۱۹۷/ک / ۱۷۸۲ز).

-۲-

که مه محمود پاشا له نیتلیمور کورزا (۱۹۸/ک / ۱۷۸۳ز) کوره کانی ماوه بهک سه رکه ردان بو. مه محمود پاشا له دوا ی خوی چند کورتیکی به جتی هینشت بو: عوسمان بهگ، نه وره حسان بهگ، سه لیم بهگ، عه بدوللا بهگ، خالید بهگ... عوسمان بهگی کوره گوره مه محمود پاشا بار و بنه ی له سه قز پینچا به وه، له گهل خیزان و دهس پتوهنده کانی به یارمه تی نیتلی بلباس رۆشته ره واندز. که سوکار و خزمه کانی له وئی دانا و خوی چوه ناو نیتلی بلباس، دوا یستر چوه نامیدی، له ناوکر دانیش. (۱) له وئوه پتوهندی له گهل وه زیری به غداد، سلیمان پاشای گوره، کرد. وه زیر به هوی مسته فا ناغای سیلاح داروه «نه مان» ی بۆ نارد. عوسمان پاشا روی کرده به غداد. وه زیر دلنه وایی کرد. دوا ی ساوه بهک ناوچه کانی قزله بهات،

خانه قین و عه‌لیاوی پین به‌خشی. (۲)

نهمین زه‌کی له باره‌ی ره‌نجاندن و دلنه‌وای میره‌گانی بابانه‌وه نویسیوتی:
«نهم ته‌وجیه و دلنه‌واییه‌ی سلیمان پاشا، که خیلانی طه‌بعی بو جارجاری روی
نه‌کرده به‌عضنی نومره‌ای به‌به، له حسیکی نینسانی زیاتر به مقصده‌دپکی
سیاسی بو، نه‌یوست دائیمن به‌رامبه‌ر به حاکمیکه به‌به نه‌میریکه به‌به‌ی به
ده‌سته‌وه پین. له لایه‌گه‌وه حاکمیکه به‌به‌ی پین ترستی و له لایه‌کی ترسته‌وه نه‌گه‌ر
پین نه‌مری کرد ده‌سبه‌جن نهم ره‌قیبه بنتریته جینگه‌ی. خولاصه مقصده نیبقای
فیتنه و نیفاق له به‌ینی نومره‌ای به‌به‌دا بو» (۳)

-۳-

ماوه‌یه‌ک بو میره‌گانی بابان بیریان له‌وه کرد بره‌وه له قه‌لاچوالان پگوئزنه‌وه.
سهرانه‌ری قه‌له‌مره‌وی بابان شاریکی تی دا نه‌بو. قه‌لاچوالان، سورداش، بازیان،
قه‌ره‌داخ... که ناوه‌ندی به‌رته‌به‌رایه‌نیی هندی له ناوچه‌کان پین، نه‌مانه گوندی
گه‌وره پین.

مه‌حمود پاشا له نزیک گوندی مه‌لکه‌ندی سهرایه‌کی دروست کرد بو به‌تاما
بو بیکاته مه‌لکه‌ندی حوکمرانی. به‌لام فریا نه‌گه‌وت ته‌واوی بکا لایان برد. نیبراهیم
پاشا درتیه‌ی به‌م پرژه‌یه‌دا، بازار و خان و مزگه‌وت و چند خانویه‌کی لئ دروست
کرد و بنکه‌ی حوکمرانی له قه‌لاچوالانه‌وه گوزایه‌وه به‌شوتنی تازه که ناویان نا؛
سلیمانی (۱۱۹۹). بو دروستکردنی شاری نوی، خانه‌گانی قه‌لاچوالانیان روخاند
و، داروپه‌رده‌وه‌کیان له دروستکردنی خانه‌گانی سلیمانی دا به کار هیناوه. (۴)

له سهر ناوانانی شاره‌که به‌چونی جیاواز هه‌به. هندیک نه‌لین؛ نیبراهیم
پاشا به ناوی سلیمان پاشای والی ی نه‌وسای به‌غداوه‌وه ناوی ناوه. هندیکی تر
نه‌لین؛ به ناوی بابا سلیمانی دامه‌زیننه‌ری به‌مه‌اله‌ی بابانه‌وه بو. تا سهرده‌می
نیبراهیم دو له میره‌گه‌وره و لیها‌توه‌گانی بابان ناویان سلیمان بو. سلیمانی یه‌که‌م
بابیره‌گه‌وره‌ی نیبراهیم و، سلیمانی دوهم مامی نیبراهیم. چکه له‌وان، یه‌کنی له
کوره‌گانیسی ناوی سلیمان بو.

هه‌رجه‌نده بو لیکنده‌وه‌ی هوی دروستکردنی سلیمانی زور باس و باهت
نه‌گه‌رنه‌وه. به‌لام په‌نگه‌ هوی سیاسی و جه‌نگی گرنگترین هوی دروستکردنی
بوین. (۵)

سلیمانی بو به ناوه‌ندیکی گرنگی جولانه‌وه‌ی سیاسی و فهره‌نگی و
نده‌به‌ی له میژوی نوی ی کوردا.

-۴-

یه‌کنی له و بینایانه‌ی له گه‌ل دروستکردنی سلیمانی دا بنیات نراوه

مزگه و تیک به که ناوراه «مزگه وتی گه وره». نه مه تنها مزگه وتی سلیمانی به نونژی هه پیمانی تیا کراوه. نه گهر مزگه وته گانی کوردستان له گهل مزگه وته گانی به عداد و گه به لا و نه جف یا نه سفه هان و شیراز و تاران به راورد به کرتین، زۆر هزارانه دروست کراون. هیچ هونه ریکی نه ندازه و به ناسازیان تن دا به دی ناکرتی. به خستی کال و قوم و دار دروست کراون. مزگه وتی گه ورهش هه روا به. به لام نه مزگه وته کتیبخانه به کی دهوله مهن و گه وره تی دا به. ساموستای زانا و تیکه به ستوده رسیان تن دا وتوته وه. سه دان مه لای زانا و لیره شاوه ی تن دا پینگه به ستوه.

به کنی له و مه لایانه ی له سه ره تای بنیاتنانی سلیمانی به له مزگه وتی گه وره دامه زراوه شیخ مارفی نژدی (۱۱۷۵ - ۱۲۵۴) به. شیخ مارف له گوندی نژدی له شار باژیم له دایک به. له ساداتی به رزنجده به. به منالی له لای باوکی چۆته به ر خوتندن. ئینجا به راوته مه درسه که ی قه لا چوالان له وی ماوه ته وه تا کورانی سلیمان پاشا. به هوی نه م روداوه ماوه به که فه قیکان به ره وازه بهن نویش چۆته لای مه لا محمه دی نیپن نه لحاج له هزارمترد. ۴ سالیش له وی خوتندویه تی. هه ره نو کاته مه لا عه بدوللای به توشی به سه ردان له کوردستان نه بهن و ماوه به که له هزارمترد لای نیپنولحاج نه بهن. مه لا مارف له لای نویش به خوتنی، ئینجا نه گه به رته وه بز قه لا چوالان و له وی نیجازه وه رنه کرتی.

له مه زه ب دا سوننی شافعی و، له تدریقه ت دا قادری به. به هزی بهیروای نایبه وه له ناکۆکی ئیران و عوسمانی دا هه میشه له گهل عوسمانی به و، له ناکۆکی نیتوان پاشاکانی باهان و والی دا، هه میشه له گهل والی به عداد به. ژماره به کی زۆر کتیبی به په خشان و به هونراوه له زانسته گانی دینی نیسلام دا، هه روه ها له پێزمانی عه ره به ی و، به لاغته دا به عه ره به ی نویسه. دوای نه حمه دی خانی، شیخ مارف به که مهین که سه فه ره نهنگی «نه حمه دی» عه ره به ی - کوردی، به ناوی «کاک نه حمه د» ی کوربه وه، به هونراوه ی کوردی داناهه. ۱۴۷۵ وشه ی عه ره به ی گرتوته وه.

له گهل دروستکردنی سلیمانی نویش بانگ کراوته سلیمانی. له مزگه وتی گه وره دامه زراوه. خهریکی ده رس وتنه وه و، نویسن به و، سه ره رشتی کتیبخانه که ی کردوه. (۶)

-۵-

سلیمان پاشا هه ولتیک زۆری نه دا به دامه زراندنی کۆله مهن (مه مالیک) و دورخسته وه ی گه وره پیاوانی خوجینی عه ره ب و کورد له کاروباری حکومت. سلیمان به کی شاوی، به کنی له سه رزکه گانی نه ئلی عه ره به ی عوبید، دژی نه م سیاسه ته ی والی بو. له دانیشن و کۆره گانی دا توانجی له وه زیر نه گرت و گالته ی

به نسل و فاسلی نه کرد. له ههمان کات دا درې نه حمده ناغای موهردار بو، نه حمده ناغا په که پیاوی وه زیر و خاوم نرفوزیکي زور بو له ده زگای بهر تپه بهر ایه تی دا، دواپی بو به که هیه ی وه زیر. به لام له بهر نه وه ی پیاوړیکي ده سلاتدار بو و، زوری خزمه تی ده ولت کرد بو، والی نه یته توانی به ناسانی سزای بدا. والی، شای له به غداد دور خسته وه. شای له شونځیکي نریک به غداد هلی دا. پیاوه کانی نینه که ی خوی لن کزونه وه.

وه زیر هیزی کوگرده وه بینترته سوری. نه حمده ناغا و له شکری به غدادی ساز دا. ناردی نیبراهیم پاشا و له شکری بابانیش یتن. هیزه که خرایه ژتر سه رکړد ایه تی نیبراهیم پاشا. سلیمان به گ به خوی دا رانه په رسو بهر هنگاریس بکا. هلات بز تکریت. له ویش چونه سوری. بارونه ی به جن هیش و خوی کشایه وه بو دور و بهری خابور. که لویه له که ی تالان کراو له شکر که راپه وه به غدا (۱۲۰۰ک / ۱۷۸۵ز). (۷)

-۶-

سالی ۱۲۰۰ک (۱۷۸۵ز) وشکه سال بو. گرانی و قاتوقمې پلاو بره وه. خه لکی برسی له به غداد وروژان و هیزشیان کرده سهر سهرای حکومت. لیبان دان هندیکیان کوشتن و، هندیکیان گرتن و هلیان واسین. (۸)

-۷-

سلیمان به گی شای هیزی له خوی کوگرده وه و، له عانه دانیش. والی دیسان هیزتیکي ناره سوری. به شیکي نم هیزه دیسان کوړد بو. له نریک فلولوجه هردو هیز پیکا هه لپژان. هیزی شای له شکری والی شکاند. له شمره دا به کر پاشای کوی کوژا و، سه رکړده ی له شکره که و، مه حمود پاشای ته یور پاشای کویه به دیل گیران. به لام سلیمان به گ مه حمودی بهر دا و نسپ و که لویه له کانیسی دایه وه.

دواي نم شمره به مانگن سلیمان به گ هلی کوتایه سهر به غداد. که یشته ناو که رخ. به لام هیزه کانی والی هیزه کانی شایبان شکاند. شای دیسان کشایه وه. شای له گه ل شو دینی شینخی مونته فیک و حمده نال حمود شینخی خه زاعیل په یانی به ست و بون به هاوده نک. په ککرتنی نم ۳ هیزه مه ترسییه کی که وړه ی بز سهر والی دروست کرد. ده سلاتی مه مالیکی خست. بوه مه ترسییه وه.

وه زیر ناردی به دواي نیبراهیم پاشای باهان و عه بدولفه تاح پاشای درنه و باجه لان، که به خویان و هیزه کانیانه وه ناماده بن بز شمر. هردو کیان به هیزه کانیانه وه هاتن به لام وه زیر بیانوی نه وه ی پت گرتن، که هیزه کانیان وه کو پتو بست پزشته و ته یار نین. هردو کیانی لن خست. عوسمانی مه حمود پاشای له

جنگی نیبراهیم و، عه‌بدولقادی له جنگی عه‌بدولفه تاح دانا (۱۲۰۱ ک / ۱۷۸۶ ز). به‌لام هیزه‌گانی هه‌موانی برد بۆ شه‌ره‌که.

عوسمان، نه‌وره‌حمسانی برای به‌به‌له ناردوه بۆ کوردستان بۆ سازدان و کۆکردنه‌وی هیز. زۆری بۆ نه‌چو به ۲ هزار که‌سه‌وه که‌رایه‌وه بۆ به‌عداد. وه‌زیر ده‌ستی خست بوه ناو شتیه‌گانی مونه‌فیک و خه‌زاعیله‌وه. حه‌مود بۆ نامیر له مونه‌فیک و موحسین نال حه‌مه‌دی له خه‌زاعیل هه‌ل گه‌را بوه‌وه.

له‌شکری وه‌زیر چوه سه‌ر نیله‌گانی عه‌ره‌ب. سلیمان به‌گ و نه‌وه‌ینی و حه‌مه‌د نزیکه‌ی ۲۰ هزار سوار و پیا‌ده‌یان کۆ کرد‌بوه‌وه و حو‌بان بۆ شه‌ریکی که‌وره ناماده کرد بو. له شونتیک دا به‌ناوی (ام‌الخطه) هه‌ردو هیز لێکیان دا. عوسمان پاشای بابان سه‌رکردایه‌تی هالی چه‌پ و نیبراهیم پاشای بابان سه‌رکردایه‌تی هالی راستی نه‌کرد و. وه‌زیر خۆشی له ناوه‌راست دا بو. شه‌ریکی قورس قه‌وما. نیله‌گانی عه‌ره‌ب ۳ هزار سوار و پیا‌ده‌یه‌کی زۆریان لێ کۆژرا. ۳ مناره‌یان له که‌له‌سه‌ری کۆژاوه‌کانیان دروست کرد. شو‌شه‌که‌یان شکا و سه‌رکرده‌کانیان بلاوه‌یان لێ کرد (سه‌ره‌تای موحه‌ره‌می ۱۲۰۲ ک / ۱۷۸۷ ز). (۹)

عوسمان پاشا چوه سلیمانی و، نیبراهیم پاشا له به‌عداد دانیشت.

-۸-

مسته‌فا ئا‌گی کوردی «مونه‌سه‌لیم» ی به‌صرا‌رقی له وه‌زیر بو. به‌ نه‌ینی که‌وته پتوه‌ندی له گه‌ل عوسمان پاشا. دۆستایه‌تی کۆنیان له به‌ین دا هه‌بو. پتوه‌ندی له گه‌ل نه‌وه‌ینی شتیخی مونه‌فیک کرد. هه‌روه‌ها زۆر که‌وره‌پیاوی تری کرد بۆ به‌هاوده‌نگی خۆی. وه‌زیر وستی له‌شکرکێشی بکا بۆ سه‌ر مسته‌فا ئا‌غا له به‌صرا. عوسمان پاشای ناگادار کرد هیزه‌گانی کۆ به‌کاته‌وه بۆ به‌شداری له‌م له‌شکرکێشییه‌دا. سلیمان به‌گی شادی وستی تۆله‌ی کۆنیان لێ به‌کاته‌وه و دلی وه‌زیر له خۆی پاک به‌کاته‌وه. ناگاداری وه‌زیری کرد که نه‌وانه شتیکیان له به‌ین دا هه‌یه. داوای له وه‌زیر کرد باوه‌رپتیکراوێکی خۆی به‌ترن نه‌ینییه‌کانی بۆ بێن. وه‌زیر باوه‌رپتیکراوێکی نارد له‌ی. سلیمان به‌گی شادی کابرای باوه‌رپتیکراوی له که‌ینه‌یه‌ینی مسته‌فا ئا‌غای مونه‌سه‌لیمی به‌صرا و عوسمان پاشا ناگادار کرد، نامه‌گانی عوسمان پاشای دایه. وه‌زیر بۆ نه‌وه‌ی عوسمان پاشا فریر به‌دا بانگی کرد بۆ به‌عدا. خوازیینی خوشکه‌گی لێ کرد بۆ عه‌بدوللا به‌گی برای نه‌حه‌مه‌د که‌هیه و، رێگه‌ی دا به‌گه‌رتسه‌وه بۆ کوردستان، به‌و مه‌رجه‌ی له به‌هاردا به‌خۆی و له‌شکری بابانه‌وه بیت بۆ به‌عداد بۆ هاو‌به‌شی له له‌شکرکێشی دا بۆ سه‌ر به‌صرا.

به‌هار عوسمان پاشا ناماده بو. له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر به‌صرا ده‌ستی بۆ کرد. مسته‌فا ئا‌غا و نه‌وه‌ینی هه‌لاتن. بۆ شه‌ر به‌صرا گه‌را. والی که‌رایه‌وه به‌عداد. له نزیک به‌عداد ختیه‌تی هه‌ل دا. والی عوسمان پاشای له گه‌ل خۆی سواری که‌شتی

کرد و برده به بغداد.

له گزینیکی گشتی دا وهزیر بهر وه روی عوسمان پاشا بهر وه. تاوانباری کرد به «خیانت». وه کو بهلگهی نم خیانت ته نامه کانی عوسمان پاشا بز سلیمان بهگی شای نارد بو ناشکرا کرد. عوسمان پاشا گیرا و خرایه زندانه وه. له هه مان کۆردا قاوه بهگی ره هراویسان ده رخواورد دا. عوسمان پاشا له زندان دا نه خوش کهوت. نه خوشیه که می سه ختر بو. له زندانه وه گزینایانه وه مالی یه گتی له گه وره پیاوه کانی به بغداد: محممد سه عیدی ده فتردار. بز شک ترخان کرا بز چاره سه رکردنی. سودی نه بو. نینجا گزینایانه وه بز مالی دایکی محممد سه عید. دواي چند روزنی له وی دا مرد (۱۲۰۳ک / ۱۷۸۷ز). گه وره پیاوه کانی به بغداد، نه وانه نه حمده که هیه، له پشت ترمه که بهر وه رژیشتن، وا باو بو نم «نه حمده» ه ده رمانخواردی کرده. ترمه که می له گزستانی نیمام نه عظم به خاک سپردا. (۱۰)

نیراهیم پاشا له به بغداد دانیشت بو. والی له جیگهی عوسمان پاشا کردیه وه به حاکمی بابان (۱۲۰۳ک / ۱۷۸۷) و کۆیه وه بری سپارده وه به مه حمود پاشای کۆری ته یور پاشا. به لام له ماوه ده دا مه حمود پاشاش مرد. کۆیه وه بریسی سپارده به نیراهیم پاشا.

-۹-

عوسمان پاشا که بانگ کرا بو بز به بغداد، نه وره حمان بهگی برای له جیگهی خۆی له سلیمانی دانا بو. نه وره حمان بهگ که به گیران و مردنی عوسمان پاشای برای و، دانانی نیراهیم پاشای زانی، خۆی و که سوکار و ده سوتیه ونده کانی کۆ کرده وه سلیمانی به جی هیشت و روی کرده نیران. نامه یه کیشی بز والی نوی ناکاداری کرد بو که بریاری داوه نم ولاته به جی بهیلتی و سه ری خۆی هه لیگری بز نیران.

سلیمان پاشای وهزیر بز سه بران و راو چو بو بز نزدیک مه نده لی. نه وره حمان بهگ نه مده به هه ل زانی نامه یه کی تری بز نوی داواي لیبور دنی لتی کرد. والی له په نابردنی گه وره کانی کورد بز نیران نه سه مییه وه. هه ولی نه دا زو چاره ی بکا. ناردی به دوی نه وره حمان بهگ دا و «نه مان نامه» ی بز نارد که به دنیایی بهگ ریته وه.

نه وره حمان بهگ خۆی و ده سوتیه ونده کانی چونه به بغداد و له وی نیشته جی بون.

والیه کانی به بغداد هه رگیز نه یانته هیشت پاشا کانی بابان ماوه ی درژ له شوتنه کانی خویان دا به ناسوده یی بمیننه وه. زوزو نه یانگۆرین و، بمیل و ملۆز میان له نار بنه ماله کانی خویان دا بز نه دۆزینه وه. والی بئ نه وه ییج بیانویه کی به جی ی به دسته وه بئ دیسانه وه نیراهیم پاشای لتی خست و، نه وره حمان بهگی به پله ی

پاشا له جنگه دانا، ناوچه‌ګانی بابان و کوزیه و هوریری پټ سپارد (۱۲۰۴ ک / ۱۷۸۹ ز).

میره‌ګانی بابان له ناو خویان دا، له ګډل په کتري، زور خراب بون. که په ګینګیان لا نه‌برا و په ګینګی که له جنگی دانه‌نرا، ده‌سپینوینده‌ګانی پاشای پیتسویان نازار نه‌دا و نه‌یان روتانده‌وه، ته‌نانه‌ت هندی جار خیزانه‌ګانیسیان، که به زوری خزمی خویان بون، لم تنګ پټ هه‌لچینه‌ه دهر باز نه‌نه‌بون. له‌هر نه‌وه نیبراهیم پاشا که بیستی لاپراوه و، نه‌وره‌حمان پاشا له جنگی دانراوه، خیزان و بار و بنه‌ی پتجایه‌وه له سلیمانیه‌وه ره‌وانه‌ی به‌غدایان بکا. عه‌بدولعه‌زیز به‌ګی برای له ګډل ناردن.

نه‌وره‌حمان پاشا له پټش خوی دا سلیم به‌ګی برای نارد کاروباری سلیمانی بگرته ده‌ست. سلیم به‌ګ له ګډل زهرده توشی کاروانه‌ګی عه‌زیز به‌ګ بو. هو به شهریان. عه‌زیز به‌ګ له کاتی شهر دا له ولاخه‌ګی ګلا و به برینداری به دیل گیرا. نیبراهیم پاشا که زانی پټګی به‌غدادی لن گیراوه روی کرده نیران. نه‌وره‌حمان پاشا عه‌زیز به‌ګی به گیرای نارد بټ به‌غداد.

والی زانی نیبراهیم پاشا به ناچاری روی له نیران کرده. عه‌زیز به‌ګی به‌ردا و، محمده‌د به‌ګی شای نارد بټ نیران به دوی نیبراهیم پاشا دا.

نیبراهیم پاشا ګه‌رایه‌وه به‌غداد. والی به رتزه‌وه له به‌غداد داینا و، ناوچه‌ګانی قزل‌ره‌بات، قوله، خانه‌قین، عه‌لیاوا، دینه‌اته‌ګانی به‌شیر و تازه‌خورماتوی بټ ترخان کرد (۱۲۰۵ ک / ۱۷۹۰ ز). (۱۱)

-۱۰-

له‌و کاته‌وه که نیبراهیم پاشا لیخرا بو (۱۲۰۴ ک / ۱۷۸۹ ز) به ګوښه‌گیری له به‌غداد دانیشت بو. والی ویستی دلخوشی به‌داته‌وه. نه‌وره‌حمان پاشای بانګ کرد بټ به‌غدا. ده‌سپه‌سهر ګلی دایه‌وه. ناوچه‌ی بابانی لن سه‌نده‌وه و، دیسانه‌وه سپاردی به نیبراهیم پاشا، کوزیه و هوریر به ده‌س نه‌وره‌حمان پاشاوه مایه‌وه، سلیم به‌ګی برای سه‌ریه‌رشتی نه‌کرد. (۱۲)

-۱۱-

سلیمان پاشای والی مرد (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز). علی پاشا بو به والی. والی نوی کاره‌ګانی به تالانکردنی نیلاتی کورد ده‌س پټ کرد.

نیلی بلباس له ګډل کار به ده‌ستانی نیران تیکچو بون. حکومتی نیران داوای له ده‌ولت‌ی عوسمانی کرد بو نویش ته‌من یان به‌کات. نیلی بلباس بټ له‌وه‌رخوی تا نزیک کوزیه و هه‌ولتر نه‌هاتن. والی نه‌مه‌ی به هه‌ل زانی. له‌شکری کوز کرده‌وه بټ سهر بلباس. نه‌وره‌حمان پاشای بابان و محمده‌د پاشای کوزیه و عه‌بدولفه‌تاح پاشای

باچه لان له گمل هیزه کهی خوی بون. فرمانی دا به نیراهیم پاشا، نویش به
لهشکری بابانهوه له لای غزه وه بچن بز سرکو تکردنی بلباس.
لهشکری والی به بغداد بهرئ کهوت بهرو نالتون کزیری و لهوتوه بز ههولیر.
نیراهیم پاشا نیشته سر بلباس و، دهسکهوت و تالانی له گمل خوی برد و، له
ههولیر له گمل والی بهکیان گرتوه (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز).
نمو تالانییهی کهیشته ههولیر، جگه له وهی له رنگه مردار بووهوه یان خودا
بو: شمس ههزار سر ناوئل و، دو ههزار سر مانگا و، زیاتر له دو ههزار نیستر
بو. (۱۳).

-۱۲-

والی هه له ههولیرهوه نمو لهشکری کوی کرد بووه سازی دا بز سر
بهزیدییهکانی سنجار. بهرو موسل رزیشتن و، ههلیان کوتایه سر سنجار و
ناواییهکانی بهزیدییهکان. نم شهره یان خست بوه قالبی شهره دینی نیسلام
کافروه.

نوسری «دوحه» رهوتی شهره که بهمجوره نهگرتتهوه:
«دهوری یاخییهکانیان گرت و، به توندی ناگربارانیان کردن به جزئی که ناچار
بون مال و خانوهکانیان به جی بهیلتن و، بزوزگارکردنی کیانی خویان رایان کرد به.
لوتکهی چیاکان، هیزه که مال و گوندهکانی داگیر کرن و، ههرجی کهلویهل و
نازوقه یان تن دا بو بردیان و، رهز و باخهکانیان ویران کردن...
...هیرشه که تنگی به بهزیدییهکان ههلچنی و له ههمولایه کهوه دهوریان
دان، زوریان بون به نشانهی گرلهی تهنه گچهکان کوژران و بریندار بون، رنگه درا
بهو خیتلانهی له گمل لهشکرکیشیه که بون: عوبند و نال جهربا و هی تر،
پهلاماریان بدن. نووانیش کهوتنه راوانان و راوکردنیان، خهریک بو به توادری له
ناو بچن، نهوانه یان به زیندویهتی ما بون خویان به دهستهوه دا و، کوترایهلی و
سهردانه واندین راگه یاند.» (۱۴)

نیراهیم له کاتی نم شهره دا نهخوشیه کی گرانی گرت. سرگردایه تی
لهشکری بابانی به خالید بهگی برای سپارد. نیراهیم پاشایان له ناو تخته پرهوان دا
بردهوه بز موسل، لهوتی مسرد و، له «نهبی یونس» نیسژرا (۱۲۱۷ ک /
۱۸۰۲ ز). (۱۵)

-۱۳-

نیراهیم پاشا پیاریکی تیگه یشتوی ههله کهوتوبوه. له کاروباری
به پره پهردی دهولت دا شاره زا بوه. رهزی له زاناکان گرتوه. وا باوه، له ژانی
رهژانه دا و، له ههلسوکهوتی دا له گمل خهلهک وه کو شازادهیه کی ندریستوکرانی
رهفتاری کرده. گرنگترین کاری بنیاتنانی شاری سلیمانی بو، بهلام به هوی

ناآرامی سیاسی و، ناگزینی ناوختی میره‌گانی باهانه‌وه، نه‌یتوانی له‌م‌شاره‌دا که خوی دروستی کرد بو، به‌ناسوده‌یی بزی، ته‌نانه‌ت جینگه‌گورن‌کیشی به‌نسیب نه‌بو.

چهند که‌ستی له‌زانا ناسراوه‌گانی نو زه‌مانه‌ستایشیان کردوه. له‌وانه: سه‌ید عه‌بدولله‌طیفی به‌روژنجی، به‌عه‌ره‌بی و، مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی، به‌فارسی، چهند شیعرن‌کیان له‌ستایشی دا‌داناوه. (۱۶)

په‌راویزه‌کان

۱. ناوکر: ناوچه‌یه‌که له‌نیوان روباره‌گانی کومل و خا‌زر دا له‌قه‌زای شیخان.

۲. العزازی: ۹۳ / ۶.

۳. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۹۷.

۴. ره‌نجسوری: «ناوکرده‌وی سلیمانی و رو‌خاندنی قه‌لا‌چوالان سالی ۱۱۹۹».

۵. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۸۹ - ۹۰؛ خور‌شید: «کاروان»، ژ ۵۴، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.

۶. شیخ محم‌م‌دی خال له‌سه‌ر‌ژبان و به‌ره‌مه‌گانی شیخ مارف کتیب‌کی به‌عه‌ره‌بی له‌ژیر ناوی: «الشیخ معروف النوده‌ی البرزنجی» نویسه‌وه، سالی ۱۹۶۱ له‌به‌غدا چاپ کراوه. له‌م‌سالانه‌ی دوایش دا به‌شینکی به‌ره‌مه‌گانی چاپ کراوه.

۷. الکرکوکلی: ۱۸۲؛ البصری: ۱۶۹.

۸. الکرکوکلی: ۱۸۲؛ البصری: ۱۶۹.

۹. الکرکوکلی: ۱۸۴ - ۱۸۷؛ البصری: ۱۷۲ - ۱۷۷.

۱۰. الکرکوکلی: ۱۸۸ - ۱۹۱؛ البصری: ۱۷۹ - ۱۸۳. العزازی: ۶ / ۱۰۳ - ۱۰۶.

له‌سال و رۆژی مردنی عوسمان پاشا دا سه‌ر‌چاوه‌کان جیاوازن. «مظالم السعوده نه‌لتی: «له‌کۆتایی ره‌مه‌زانی ۱۲۰۳» دا بوه. نویسه‌ری «دوچه» یش هه‌مان سالی نویسه‌وه، به‌لام ره‌نجسوری نه‌لتی: «وه‌فاتی عوسمان پاشا له‌به‌غداد ۹ ی جیمادی یه‌که‌می ۱۲۰۴» له‌به‌رنه‌وی ره‌نجسوری خوی له‌روداوه‌کان و داووده‌زگای باهانه‌وه‌نزیک بوه ره‌نگه دیار یکرده‌که‌ی نه‌م له‌هه‌مویان زیاتر جینگه‌ی باوه‌ر بن.

۱۱. الکرکوکلی: ۱۹۳؛ البصری: ۲۰۱ - ۲۰۲؛ العزازی: ۶ / ۱۰۷ - ۱۰۸.

۱۲. الکرکوکلی: ۲۰۳؛ البصری: ۲۱۱؛ العمری: ۴۷؛ العزازی: ۶ / ۱۰۹.

۱۲. ره نجوری: «داناتی شیراهیم پاشا له سهر سلیمانی به تنیا سالی ۱۲۱۲ له
 ۱۶ ی ذولقعه عیده داه
۱۳. الکرکوکلی: ۲۲۲ - ۲۲۳: البصری: ۲۴۷: العمری: ۶۲.
۱۴. الکرکوکلی: ۲۲۳.
۱۵. الکرکوکلی: ۲۲۳: البصری: ۲۴۷ - ۲۴۸: العزازی: ۶ / ۱۵۵.
۱۶. یدکنی له شیره گانی مه ولانا خالید نم قه صیده یه به فارسی:
 از پس حمد ملک ذوالجلال
 بعد درود مه برج کمال
 به که به اوصاف شه دادگر
 خامه کنم رشک ده نیشکر
 ان شه دریا دل والا تبار
 داور دارا سیر جم وقار
 کوه شرف، کان سخا و هنر
 هرکه شود از کرمش بهره ور
 رتبه (ی) غالیش بد انسان شود
 تاج سرش صیقل کیوان شود
 کشتی تن در یم احسان او
 خرد کند موجه (ی) توفان او
 خصم خجل گشته (ی) شمشیر او
 چرخ سراسیمه (ی) تدبیر او
 خواست برد سر به دراز امر او
 خورد دو سیلی ز کف قهر او
 اینکه بر او چشمه (ی) شمس و قمر
 مانده نشان بسته ز حوزا کمر
 شاهد اقبال در اغوش او
 صد جم و کی غاشیه بر دوش او
 عالم و رحمت ده ایاب شرع
 ارض و سمائی است به اصل و به فرع
 گشت ز همنامی او پیش ازین
 اتش نمرود چو خلد برین
 تا زده ان مهر عدالت علم
 رخت برون برده ز عالم الم
 باز به گنجشک دهد دانه را
 شمع نسوزد بر پروانه را

الغرض از حمایت امن و امان
 داغ نهد بر دل نوشیروان
 مهدی اگر گردد ازین باخبر
 « بحسبه سنه خیر البشر »
 بانى این بلده (ی) جنت نهاد
 رشک ده روضه (ی) « ذات العماد »
 بس که فرح می دهد ان گلستان
 حافظ شیراز بلاغت نشان
 بیند اگر یک نفس جای خویش
 نسخ کند نعت مصلاى خویش
 کرد خرد ختم سخن اینچنین
 « انک فیها لمن الخالدین »
 معتمدی: ۲۲۹ - ۲۳۰.

سره تا و کزنایی عه قیده نامه گوی مه ولانا خالید

بند کتاب عقیده نامه کرده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ تَسْتَعِينُ

اگر کسی در پرست اسلام جبه اسلام پنج رکن هئیه

لله هو مسلمان عاقل بالغ بل واجب له زانیت علمش

بی بکا اول آوئه اشهد بدل ذرا نم بنیقین بزبان

ولیم باختیار آن لا الهه هیچ معبودی بحق نیه

لا ینق به پرستن بی الا الله الا آو زانیه نه ببت

واجبه بولم بی مثله همو صفتی کمال حیه هیچ نقیق نیه

اسماء حسابان ککل بکن سیدین بواده یه کنه کار

نماوینه جهنمی خلاصیان بکن لعذاب چوارمیدین بواوینه

دری که جهنمیان بیننه دروه لپاش او انه پنجمین بواوینه

مرتبه جا کو عالی پایه بلند یان بدله لبشتی هه

نمت کتاب عقیده نامه کرده

مستغاث حضرت مولانا خالید

رحمه الله از دست محمد

کامله از دست محمد

مبارک الله

۷. نوره حمان پاشا: خولیای سهریه خوی

-۱-

نوره حمان پاشا له ۱۲۰۴ ک (۱۷۸۹ز) دوه حوکمرانی بهرده وام بو تا ۱۲۱۲ ک (۱۷۹۷ز). له و ماوه به دا ولات به دوه سوژانده جو. تاسایش چه سپی بو. کاروباری ولاتی به رنګریتکی به رتیره نه برد. والی به بنی نورینی والیه کانی پیتش خوی نه نویست میری بابان ماره به کی وا درتیز بیتنه دوه ځنګیر بین و بنه ماله که بیان په ک، پخت.

ماوه به کی درتیز بو نیبراهیم پاشا به کوزه گیری دور له کاروباری سیاسی له به بغداد بو. والی ویستی ناروتکی لن بداته وه. ناردی به دوی نوره حمان پاشا دا بو به بغداد. نه خوش بو له ناو تخته پوهان دا هینان بویه بغداد. به لاه له کهل خوی دیاری زوری هینا بو. له وانه جل دمت جل و، مهرش و، پاره. والی نوره حمان پاشای له به بغدادا گل دایه وه. به بیانوی نه خوشی به که گوايه کاروباری ولاتی بن به رتیره نابری ناوچه ی بابانی لن سنده وه دای به نیبراهیم و، تنیا کوزه و هریری له دهس دا هینشته وه. نویش سپتر درا به سلیم به کی برای. دهس پینونده کانی نوره حمان پاشا چونه کوزه (۱۲۱۲ ک / ۱۷۹۷ز). (۱۱)

چوار سال نوره حمان پاشا به دهس به سهری له به بغداد مایه وه. سلیم به ک سهری رشتی کوزه نه کرد. له کهل مستهفا به کی حاکمی په واندز بو به شه پان (۱۲۱۶ ک / ۱۸۰۱ز). په کتن له سهر کرده کانی هینزه که ی سلیم به ک کوژا. مستهفا لای والی به بغداد شکاتی له سلیم کرد. والی داوای له سلیم کرد له کهل مستهفا پتک بن. به لاه سلیم فرستی له مستهفا به ک هینا نژیک نالتون کوپری کوشتی. والی له مه توره بو. فرمانی دا به نیبراهیم پاشا، سلیم بگری و، په وانه ی به بغدادی بکات. سلیم له پیتش دا هلات بویه رکوک و، دواپی خوی چوه به بغداد.

والی خوی له به هانه بو له نوره حمان پاشا. گوايه «یاخی نه به له و فرمانانې له به بغداد وه بنی نه کرانه نهمی کرد به بیان، کوزه و هریری لن سنده وه و، دای به محمد به کی محمود پشای کوزه. نوره حمان و سلیم گرت و، به گیرای په وانه ی زندانی حیللی کردن (۱۲۱۶ ک / ۱۸۰۱ز). (۲)
نوره حمان، قینی له محمد پاشا هلاکرت. پاشان توله ی نهمی لن

کرده‌وه.

دوای گیرانی نه‌وره حمان پاشا و سه‌لیم به‌گ، براکانی: خالید به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عه‌بدوللا به‌گ و، ناموزاکانی به‌چواره‌د سواره‌وه په‌نایان بو موسل برد. محه‌مه‌د پاشای نال جه‌لیلی دالده‌ی دان و، دایه‌زراندن و، موچه‌ی مانگانه‌ی بو برینه‌وه. لای والی به‌غدادیش «شفاعه‌ت» ی بو‌کردن. والی لن پان خوش بو. (۳)

-۲-

لهم ماوه‌یده‌دا تاعون له به‌غدا به‌لاو بروه. هه‌روه‌ها وه‌هابیه‌کان هه‌لیان کوتایه‌ سر که‌ریه‌لا و تالانیان کرد و نزیکه‌ی هه‌زار که‌سیان کوشت. والی فەرمانی بو‌عه‌لی پاشا ده‌رکرد بچن بو‌ده‌رکردنی وه‌هابیه‌کان و، خوژی له ترسی نه‌خوژی به‌ماله‌وه چو بو‌خالص.

وه‌زیر سلیمان پاشای که‌وره‌ مرد (۱۲۱۷ک / ۱۸۰۲ز). نزیکه‌ی ۲۴ سال حوکمی به‌غدادی کرد بو. وه‌زیر ۳ کوپ و ۴ کچی هه‌بو. کوپه‌کانی: سه‌عید، صالح، صادق، پچوک بون. که‌جه‌کانی دوانیان درا بون به‌شو: په‌کیتکیان هاوسه‌ری عه‌لی پاشای که‌هیه‌و، نه‌وی تریان ژنی سه‌لیم ناغای موته‌سه‌رپیفی به‌صرابو. دو که‌جه‌که‌ی تری: په‌کیتکیان ماره‌بری داودناغا (داوایی داودپاشا) و، نه‌وی تریان ماره‌بری نه‌صیف ناغا بو.

وه‌زیر به‌ر له‌مردنی وه‌سیتی کرد عه‌لی پاشا، که‌په‌کتی له‌کوبله‌ نازاکه‌روه‌کانی خوژی و زاوایشی بو، جیتکه‌ی به‌گریته‌وه و، داوای له‌وانی تر کرد هه‌مویان گوته‌رایه‌لی و پشتگیری به‌کن.

نازاوه‌یه‌کی که‌وره‌ دژی عه‌لی پاشا ده‌ستی بن کرد. سه‌روکی په‌نیچه‌ری و سه‌لیم ناغا له‌پشتی نازاوه‌که‌وه‌ بون. بو‌نه‌وی نازاوه‌که‌ به‌خه‌وتین، وستیان سه‌عید به‌گی کوپی سلیمان پاشای که‌وره‌ له‌جیتکه‌ی والی داهنن. سه‌لیم بو به‌هتیزکردنی خوژی، ناردی نه‌وره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی برایان له‌حیلله‌ هتینایه‌وه به‌غداد و نازادی کردن. نازاوه‌ درتزه‌ی کیشا، سه‌ره‌نجام عه‌لی پاشا نازاوه‌که‌ی دامرکانده‌وه. نه‌وره‌حمان پاشا هه‌لات به‌لام له‌نه‌عظه‌میبه‌ گیرایه‌وه. سه‌لیم به‌گی برای ده‌رباز بو‌بو‌موسل. نه‌وره‌حمان پاشا خه‌ریک بو‌لهم هه‌رایه‌دا سه‌ری تن دا بچن. محه‌مه‌د پاشای نال جه‌لیلی و، چند پیاوماقوینکی والی بژی تن که‌وتن له‌مردن رزگاریان کردن.

عه‌لی پاشا له‌نه‌سه‌موله‌وه‌ دانرا به‌ وه‌زیری به‌غداد (۱۲۱۷ک / ۱۸۰۲ز). (۴)

نه‌وره‌حمان پاشا له‌به‌غداد نیشته‌جن بو. وه‌زیر نه‌یوست له‌خوژی نزیک بخاته‌وه.

لهو لهشکرکتشییه دا که عملی پاشا بز سر بلباس و یه زیدییه کانی سنجاری کرد. داوای له نوره حمان پاشا کرد نهویش بهشدار بن. نهویش ناردی به شوین سلیم بهگ و براکانی دا. که له کاتی پشتیرییه که ی بهغداد دا رایان کرد بوه موسل و نال جهلیلی دالدهی دابین. هاتن و همریان له بهغدادا کزونهوه.

والی. نوره حمان پاشا و. محهمده پاشای تهمور پاشای کزیه و. عهبدولفه تاح پاشای باجه لانی خسته پال خوی. فهرمانیشی دا بو. نیبراهیم پاشای بابانیش. له لای خزیهوه. بهلاماری بلباس بدا. بلباس سه رکوت و تالان کرا. لهشکر روی کرده سنجار. له بهختی نوره حمان پاشادا. نیبراهیم پاشا له موسل دا مرد و. بهمهش ملتزمینکی بههیزی له کزل بروهه (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز).

عملی پاشا وستی خالید پاشای نهحمده پاشا له جتکه ی نیبراهیم پاشای برای دا دابین. گهروه پیاده کانی بابان. نوره حمان پاشایان پهسند کرد. والی له سر داخواری نهوان نوره حمان پاشای دانایهوه به حاکمی بابان (۱۲۱۸ ک / ۱۸۰۳ ز). (۵)

وههابییه کان روهو بهصراکشا بون. دهوله تی عوسمانییان خست بوه غایلهوه. سولتان فهرمانی ده رکرد بز والی ی بهغداد. تهمیتیان بکات. نهویش کهوته خوی و به لهشکرده روی کرده حیلله. نوره حمان پاشای بابان و. محهمده پاشای کزیهش بانگ کران. دواي چند روزی پاشای بابان گهشته باره گای وهزیر. وهزیر سلیمان بهگی کههییه خوشکهزای و. نوره حمان پاشای ناردی سر بهصرا. لهشکرکه «زوبینر» ی بری و روی کرده «نهحسا» و. به چند بهلاماری وههابییه کانیان دهه پراوند و. زوریان لن کوشتن و. به سرریان دا سه رکهوتن. لم لهشکرکتشییه دا به هزی گهرمای بیابانهوه. سهدان کهسی بابان مردن. نوره حمان پاشا هاتهوه حیلله.

لم ههله دا شتخی خهزاعیل سه رکیشی کرد بو. وهزیر خوی و. نوره حمان پاشا و. محهمده پاشای کزیه ی بردنه سر. دواي سه رکهوتن گهرانهوه. وهزیر. نوره حمان پاشا و محهمده پاشای کزیه ی له حیلله دا هیشهوه تا ماوه بهک ناسایش و نارامیی ناوچه که رابگرن و نهوجا بگهرینهوه کوردستان. خویشی (۲۲ ی ذیلحه جبهی ۱۲۱۹ ک / ۲۰ ی مارتی ۱۸۰۵ ز) گهرایهوه بهغداد. (۶)

دواي مانگ و نیوی. خالید کههییه سه رزکی ناخاکانی والی له حیللهوه گهرایهوه بهغداد. دواي ۸ روزی تر. نوره حمان پاشا و محهمده پاشای کزیهش نیزنی گهرانهویان بن درا. چند روزتکی کهمی خایاند ههوال گهشته والی که

کۆکردنه‌وه‌ی هیزه‌کانی خبلی عوبید.

والی، دیسان داوای له نه‌وره‌حمان پاشا و محهمه‌د پاشا کرد هیزه‌کانیان کۆ بکه‌نه‌وه و، به نه‌وره‌حمانی راگه‌یاند له که‌رکوک دا چاره‌ی بێ و، داوای له محهمه‌دیش کرد به هیزه‌که‌یه‌وه بگاته لای نه‌وره‌حمان و، پیتکه‌وه ڕوه‌و خابور بڕۆن. و «کونوسه‌ری» «دوحه» باس نه‌کا: وه‌زیر رقی له هه‌ردوکیان به‌وه، چونکه «یه‌که‌میان به هه‌م‌رێگه‌یه‌ک له پایه‌ی وه‌زیری گه‌م نه‌کرده‌وه... و دوه‌میشیان له‌و سنوره‌ی بۆی دیاری کرا بو ده‌رچو بو... وه‌زیر نه‌یویست به هه‌رچی چۆنی بێ له کۆل خۆیان بگاته‌وه» (۷)

له جینگه‌یه‌ک به ناوی «به‌ت» (۸) ڕوه هه‌ردوکیان به یه‌ک گه‌یشتن. نه‌وره‌حمان رقی کۆنی له محهمه‌د هه‌لگرت بو. هه‌لی به ده‌ره‌فت زانی و کوشنی، زۆریشی له هیزه‌که‌ی کوشن و دیل و په‌ره‌وازه کرد، و البیشی، به داوای ئیبره‌دنه‌وه، ناگادار کرد و، چو بۆ که‌رکوک. (۹)

والی له‌و کاته‌دا نه‌ینه‌توانی شتی به‌رامبه‌ری بکا. هه‌ندێ گله‌یی لێ کرد و، نامۆزگاری کرد حارێکی تر شتی و هه‌ا دوباره به‌کاته‌وه. بۆ نه‌وه‌ی زیاتریش دلنیا‌ی بکا مولکی کۆژراوی به بکوژ به‌خشی. کۆیه‌و هه‌ریری پێ سپارد و فەرمانی بۆ نارد.

- ۵ -

موتنه‌سه‌رپینی که‌رکوک، وه‌زیری ناگادار کرد که گوايه هیزه‌که‌ی نه‌وره‌حمان پاشا، له رینگه‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی دا، زانی له کشتوکی خه‌لکی داوه و، تالان و برۆی کردوه و، خه‌لکی کوشنوه. له لایه‌کی تریشه‌وه، وه‌زیر گومانی په‌یدا کرد بو که خالید ناغای که‌هیه و عه‌بدوللا ناغای «موتنه‌سه‌لیم» ی پینشی به‌صرا، به نه‌ینی له گه‌ل نه‌وره‌حمان پاشا رێک که‌وت بێ و ده‌نگریاسی بۆ به‌ئێرن. هه‌روه‌ها نوسه‌ری دیوانی وه‌زیر، محهمه‌د فه‌یضی لوطفوللایشی له‌م باسه‌دا تاوانبار کرد.

وه‌زیر، له پینش دا نه‌و دوانه‌ی گرت و، به‌ندی کرێن. سینه‌میشی لا‌برد. ئینجا که‌وته هه‌لگیرانه‌وه‌ی باهانه‌کان، باهانی به‌ریه‌وه بۆ خالید به‌گی کۆزی نه‌حه‌هه‌ پاشا، که چهند مانگێ بو ڕه‌وانه‌ی نامیدی کرا بو بۆ یارمه‌تیدانی قوباد پاشا، کۆیه و هه‌ریریشی به‌ریه‌وه بۆ سلیمان به‌گی کۆری ئیبراهیم پاشا و فەرمانی پاشایه‌تی و خه‌لعه‌تی بۆ ناردن.

وه‌زیر له مانه‌وه‌ی خالید که‌هیه و عه‌بدوللا ناغای به‌ندکراو نه‌سه‌میه‌وه، به‌که‌مبانی کوشن و، دوه‌میشیان به په‌ندی نه‌فی کرد بۆ به‌صرا. ئینجا له ۵ ی ڕه‌بیعی به‌که‌می ۱۲۲۰ ک (۴ ی حوزه‌یرانی ۱۸۰۵ ز) دا ڕوی کرده کوردستان بۆ په‌لاماردانی نه‌وره‌حمان پاشا.

نه‌وره‌حمان که زانی والی له کۆلی نابسته‌وه، ده‌پیشخه‌ری کرد، رستی به

نورده حمان که زانی والی له کۆلی ناهێتوه. دهسپێشخه‌ری کرد. ویستی به خوشی رازی بکا، که لکی نه‌بو. ناچار که وته خۆی له لایه‌که‌وه شینخی عوبید: صامن نال همه‌د و. شینخی غریر: همه‌د نال همه‌سی بانگ کرد بۆ هاوکاری و. له قه‌رده‌سه‌من دا جێگیر کرد. له لایه‌کی تهره‌وه. بۆ به‌رگرتن له عه‌بدوله‌تاح پاشای درنه و باجه‌لان و زه‌هاو، سه‌لیم به‌گی برای به ۵ سەد سواره‌وه ناردە سەر و، راوی لا و ناوچه‌که‌ی گرت. خۆشی بۆ به‌ره‌هلێسی خالید به‌گی نامۆزای ساز دا، که له موسڵ و هه‌ولێر دا له‌شکری حرم نه‌کرده‌وه.

والی ی موسڵ زیاتر له هه‌زار که‌سی بۆ وه‌ریر نارد. حاجی قاسم ناغای «موتسه‌لیم» ی هه‌ولێرش له گه‌ل خالید به‌گی بابان هه‌زار که‌ستیکیان کۆ کردوه. نه‌م هه‌یزانه په‌کیان گه‌روه و به‌ره‌و ناڵتن کۆیری کشان. نورده حمان پاشا وه‌لامی بۆ عه‌بدوللا به‌گی قه‌رده‌سه‌نه‌دا زاده‌ی سه‌رکرده‌ی هه‌یزه‌که‌ی موسڵ نارد له ناڵتن کۆیری نه‌په‌رێته‌وه. نه‌و گوتی نه‌دا به و حه‌ریکی هه‌ل‌دانی خه‌نه‌وت و. پێک‌خه‌ستی خه‌نه‌تگا بو. نورده حمان پاشا هه‌یزه‌کی ناردە سەریان. خالید به‌گ و حاجی قاسم ناغای به زه‌حه‌ت له مردن ده‌ریاز بون. زۆری هه‌یزه‌که‌ حوی هه‌وێشه‌ ناوی «زێ» وه. له هه‌یزه‌که‌ی موسڵ ۵۰ که‌س له سه‌رکرده‌کانیان و ۲۰۰ سه‌ریاز و ۲۰۰ په‌نجه‌ری له ناودا خنکان. له هه‌یزه‌که‌ی هه‌ولێرش ۱۰۰ که‌س خنکا و ۱۰۰ که‌سه‌ش به زه‌ندویه‌تی به دیل گیران و ڕوت کرانه‌وه. له‌شکری بابانی ۲۵۰ خه‌نه‌وت و ژماره‌به‌گی زۆر چه‌ک و ولاخ و نازوکه‌ی ده‌س که‌وت (۱۰) ی په‌یعی دوه‌می ۱۲۲۰ک / ۹ ی حه‌زه‌یرانی ۱۸۰۵ز) (۱۰)

عه‌زیز به‌گی برای خالید به‌گ، خۆی له‌م شه‌ره‌ دا ده‌ریاز کرد. له پێکه‌ی دوزخه‌رماتو و به‌یانوه خۆی گه‌یانه‌د وه‌زیر و په‌وتی شه‌ره‌که‌ی بۆ گه‌نجه‌یه‌وه. نورده حمان پاشا گه‌یانه‌وه قه‌رده‌سه‌من. وه‌زیر له‌شکره‌که‌ی گه‌یه‌شته که‌رکوک و نورده حمان ناگادار نه‌بو. ناچار گه‌یانه‌وه دواوه به‌ره‌و ده‌ریه‌ندی بازبان. شینخی عوبید و شینخی غریر هه‌لان و ڕویان کرده سنجار به‌ره‌و خاسر و له‌ویوه بۆ شامیه. به‌لام له پێکه‌دا که‌وته بۆ سه‌ی شه‌ره‌که‌رانی نیلی شه‌مه‌ره‌وه کۆژان.

نورده حمان پاشا له ده‌ریه‌ندی بازبان دا سه‌ه‌گه‌ری قایم کرد و. ده‌می ده‌ریه‌ندی گرت. له‌شکری وه‌زیر گه‌یه‌شته شیه‌سه‌ر. خالید و سلیمان و ده‌ستپه‌وه‌نده‌کانیشیان له گه‌ل بو. وه‌زیر بۆ پێکه‌یه‌کی ناسان نه‌گه‌را که‌ په‌شت له هه‌یزه‌کانی بابان بگرێ. خالید و سلیمان پێکه‌یه‌کیان دۆزیه‌وه نورده حمان پاشا نه‌یگرت بو. په‌شتی هه‌یزه‌کانی نورده حمان پاشا گیرا. شه‌په‌کی قورس قه‌وما ۳۰۰ که‌س له له‌شکری بابان کۆژا. نورده حمان پاشا شکا. عه‌لی پاشای وه‌زیر فره‌مانی دا سه‌ری دیل و کۆژاوه‌کانی بابان به‌رن. ۶ سه‌وتی له‌ن پر کرد و به‌ دیاری ناردی بۆ ده‌وله‌ت. نورده حمان پاشا ناچار بو ڕو بکا ته‌ ولاتی نه‌رده‌لان (۱۲۲۰ک / ۱۸۰۵ز).

بزنکهای میرایه‌تی غویان. خالد بن سلیمان و سلیمان بن کویه. (۱۱)

- ۶ -

نور محمد خان پاشا پهنای بنو مانوللاخانی والی نورده‌لان برد. (۱۲) له سه‌قز
نیشته‌جن گرا. وزیر ده‌ستی به‌سهر سلیمان دا گرت. نه‌مانوللاخانی نورده‌لان
کیشته‌ی نور محمد خان پاشای گه‌یاندۀ فم‌تعمه‌لی شای قاجار. رژیشتنی نور محمد خان بنو
نیران تن‌گوچه‌له‌مه‌یه‌کی دیپلوماسی له‌پنوه‌ندییه‌کانی هردو ده‌ولت دا دروست
کرد. والی به‌غداد نه‌محمد چله‌بی بنو گفتوگو و گیراندنه‌وی نور محمد خان پاشا
نارد بنو تاران. نه‌محمد چله‌بی له‌گفتوگوکانی دا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی نیران به
نه‌نجامی و سترای نه‌گیشته.

فم‌تعمه‌لی شا نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بنو والی به‌غداد نویسی به‌میرزا
محمد صادق خانی وه‌قانع نیگارداناردی (۱۲۲۰ ک / ۱۸۰۵ ز). له‌نامه‌کی
دا داوای له‌والی کردبو له‌نور محمد خان پاشا بیوزی و، بیگنیرته‌وه‌سهر جینگه و
رینگه‌ی خزی. (۱۳)

والی گوئی نه‌دایه‌تکای شا. سلیمان به‌کی فم‌خبری بنو دوباره‌کردنه‌وی
خواسته‌کانی ناردوه‌بنو دهراری شا. له‌کاتیک دا سلیمان به‌گ‌خبریکی گفتوگو
له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی نیرانی نور محمد خان پاشا گه‌یشته‌تاران و سهردانی
فم‌تعمه‌لیشای کرد و، دایناه‌وه‌به‌حاکمی بابان. فم‌تعمه‌لی شای ریزی زوری له
نور محمد خان پاشا گرت. نیگاری نور محمد خان پاشا له‌ریزی پیاره‌گه‌وره‌کانی نه‌و
سهرده‌مه‌دا له‌سهر دیواری «کاخی نیگارستان له‌تاران کیشراوه. شا فرمانی دا به
محمد محمد علی میرزا، که نور محمد خان پاشا بیاتوه‌سلیمان. (۱۴)

علی پاشا گوئی نه‌دایه‌داوکانی شا. له‌باتی نه‌وه‌خزی بنو هیرشیک
گه‌وره‌ناماده‌کرد.

محمد محمد نمین ناغا، به‌کن له‌سهرکرده‌کانی. له‌گه‌ل چهند تیپ سواره‌نارد
بنو یارمه‌تی خالد پاشا. خوزشی له‌به‌غداوه‌به‌ری کوه‌ت له‌سیروان په‌ریه‌وه
گه‌یشته‌شاره‌بان. خالد پاشای حاکمی بابان و، عه‌بدولفه‌تاح پاشای
موتنه‌صهریفی درنه و باجه‌لان و، حه‌سه‌ن خانی فیلنی گه‌یشته‌لای. نه‌مانه‌ره‌نیان
وابو: پیش نه‌وی هه‌نگاو بنین پرس به‌بابی عالی بکری. به‌لام وزیر بنی له
سهره‌نی خزی داگرت.

وزیر، «زه‌هاو» ی کرد به‌بنکهای خزی. به‌رای هیزه‌کانی گه‌یشته «بای تاق»
و «ماهیده‌شت». گه‌وتنه‌راووروت و تالان. خه‌لکی کرماشان ترسان هه‌ندیکیان
چون بنو هه‌مه‌دان. نم هه‌والانه‌گه‌یشته‌وه‌شا. شا فرمانی دا به‌محمد محمد علی
میرزا پارتیزکاری سنو بکا و. نه‌گه‌ر هاتنه‌ناو نه‌رزی نیرانه‌وه‌دهربان به‌کن.
هه‌روه‌ها فرمانی دا به‌فه‌ره‌جوللاخان بجن. بو یارمه‌تیدانی نه‌مانوللاخان و
نور محمد خان پاشا.

وزیر هینزیکسی ۳ تا ۴ هزار کهسی له چه کداره کانی کزیه و هدریر و کدرکوک به سرگردایه تی سلیمان که هییه نارد بو یارمه تی خالید پاشا. بابی عالی فرمانی دابو به علی پاشا ریزی په میانشامه کزنه کان بگری و. هیچ له شکرکشیه که بز سر نیران نکا. کاتی نم فرمانه هات نوردوی والی سنوریان به زاند بو.

سلیمان که هییه کابرایه کی هه له شه بو. له پای تاقوه به ره و شاره زور کشا بو. له گهله هیزه که ی خالید په کی گرت بو وه. خالید ویست بوی قانیعی هکا ماوه به ک پشوبه له شکره که ی هدا بز حه سانه وه. کوئی ی لن نه گرت بو. له سنور تیه پری بو که پشت بوه زریبار. له ماوه ی چند روژیکه که م دا رینگه په کی شاخوی سه ختی بری بو. له شکره که ی و ولاخه کانیان ماندو بون.

نوره حمان پاشا نه به پشت پشوبدن په لاماری دان. له ماوه به کی زور کورت دا. زیاتر له هزار کهسی لن کوشتن. زوریشیان گیران له وانه سلیمان که هییه. خالید پاشا به زه حمت دهر باز بو. نه مه سرکه و تینکی گه وره بو بز نوره حمان پاشا (جیمادی دوه می ۱۲۲۱ ک / ۱۸۰۶ ز).

کاتی نم هه واله به وزیر گه پشت خوی له شیروانه بو. محمده علی میرزا نم دستدریزی ی رومی کرد به بیانوی راو ورت. هینزیکسی نارد سنوریان به زاند هه تا قزراپاتیان تالان کرد و گه رانه و نیران. (۱۵)

نیرانییه کان، محمده علی میرزا له لایه ک و، نه مانوللاخان له لایه کی تره وه نم سرکه و تنه به هی خویان نه زانن. به لام ره کو ریج نه بگریته وه: هینزی نیران نه که و تنه ته شه ره وه. نه وه ی شه ره که ی کرده و هینزی رومی شکانده، نوره حمان پاشا و نه و هینزی بابان بو که له گه لی بون. له م شه ره دا سه لیم به کی برای نوره حمان پاشا کوژا. سه لیم به ک له فرمانده نازاکانی نوره حمان پاشا بو. (۱۶)

- ۷ -

میرزا شهنشاه صه دری نه عظه می نیران له نامه به کی دریزدا بز نیبراهیم پاشای صه دری نه عظه می عوسمانی نوی بوی که رهفتاری خرابی علی پاشای والی به عداد وای له نوره حمان پاشای بابان و نبهله کانی عه ره ب کرده بیتزار بن و رو به که نه نیران. کار به دهستانی دولهت نامزگار بیان کرده که نه وانه ناشت به کاته وه به لام له بهر نه زانی به قسه ی نه کردن. خوی به هینزیکسی عه ره ب و وهابیه وه روی کرده کرنه له کرماشان و، سلیمان که هییه و خالید پاشای له سلیمانی و شاره زوره وه نارد کوردستان. شازاده محمده علی میرزا...

نه کهر شاره زابه ک به تیرن بز لیکوژینه وه نه زانن لاشه ی کوژاوه کان له نه رزی کام مه مله که ت دا که و تنه و کام به ک له م دو سپایه پتی ناوه ته سنوری نه وی تره وه. (۱۷)

والی کشایهوه به عداد. شینع جه غغوری خوزاعی، که له نهجهف دانه بیشت،
بوشفاعةت نارد، لای محممد علی میرزا و له وپوه چو بو تاران. یوسف افندی
والی ن نر زرم. مدیسی محمود نه نمدی بولای عه بیاس میرزا نارد بوشفاعةت
بوشفاعةت که هیه بکمن. فو تفعالی شا. سلیمان که هیه نازاد کرد و له گهل میرزا
صادق حاسی و فانیع نیگارد ناردییهوه بوشفاعةت. (۱۸)

نم شه ره که کاتیک دا روی دا مهره سه نه بیست هاوپه یانشتیه کی دوقولی
له نیوان عه جهم و رزم دارنگ به خات. ناهلیزن بونو مه به سه ده سه یه کی
نونه رایه تی تیکه لای له که وره نه فسران و شاره زاپان، به سه رزکایه تی جه نرالی
گاردان، نارد بو بو نیران.

شینخولنیسلام ناقا نیبراهیم، که به سه فارهت نیردرا بو نه سه مول له گهل
محممد ره فیع نه نمدی دا که رایهوه بوشیاسی به کگرتنی ۳ قولی. ره فیع له
گفتوگوکانی دا له گهل عه بیاس میرزا و میرزا عیسی قائمقام به هیچ نه نجامینی
سه رکه وتوانه نه که بیشت له به رنهوه که رایهوه نه سه مول (۱۲۲۲ ک /
۱۸۰۷ ز). (۱۹)

- ۸ -

دوای نم شه ره نه وره حمان پاشا که رایهوه سلیمانی. والی به ناچار خالید
پاشای لبرد و نه وره حمان پاشای دانایهوه به حاکمی باهان. جه نرالی گاردان له به کن
له راهیزته کسان: اوشامهانی، وهزیری دهرهوهی ناهلیزن، له م باره یهوه
هه سه نگاندنی حوی نویسه:

« له دواییه دا راستی نم هه والیم بن که بیستوه که خه لعه تی پاشایه تی
شاره زوریان به نه وره حمان پاشا دوه، له گهل هه مونوهش دا و دهره که وی ناشتی
نیوان سلیمان پاشا و نم سه رکه ده یی کورد. دیسان شتیکی دوالهت بن. » (۲۰)

- ۹ -

تاتیک له کار به ده سه کانی به عداد پیلاتیکیان له علی پاشای وهزیر گتیرا.
به جه نجهم کوشتیان (۱۲۲۲ ک / ۱۸۰۷ ز). سلیمان که هیه به موقت بو به
قائمقام. بابی عالی یوسف ضیا پاشا، صدری پنشو و والی ن نر زرمی، دیاری
کرد ببن به وهزیری به عدا. والی تازه پیش نهوهی بگاته به عداد، خه لعهت و
بیوردی بو نه وره حمان پاشا ناردوه. بن نه چن نه وره حمان پاشا له و کاته دا نومیدی
به کار به ده ستانی عوسمانی نه بویت و، زورتر به هیوای پشتیوانی نیران بویت.
نه مه ی کرده به هه که تری خوزن بکخته وه و باوه به ده سه نیانی نیران.
بیوردی و خه لعهت که ی ناردوه بوشازاده محممد علی میرزا، له نامه که ی دا
نوسیختی:

«... به یقین قهرمانی شاهنشاهی نه گمرد دوزمنی بوسه زکار له لایه نه وه په پیاوړتیا، دوزمنی نه و دوزمنه نه یې... والی نه وروڼه به په پیاوړتیا ماسپرل دا بیړلې و کورنی ناردوه... هیچ پایه ختیځ به خپله نه و... په سرلږی باسکرو نه و دراه... هیچ پرتیکي نیلجیه کهش نه گیراوه... بڼه وهی بیړلږی په کوښته به وږجاوی کاریه ده ستانی حکومتی شاهنشاهی بیړلږی له نیلجی وهرگیراوه و نیسردراوه بڼه دارولسه لطف نه ی تاران و تا هاتنه وهی و هلام نیلجی لیسره گل دراه و نه وه...» (۲۱)

مه مالیک نه یان هیشت یوسف ضیا کاروبار بگریته ده ست.
نورده حمان پاشا ویستی که لک لم پشینویه وهریگری کویه و هریس و کفری به پښتیه و ژیر ده ستانی خوی. به لام سرکه و تر نه بو. (۲۲)

- ۱۰ -

سلیمان پاشا و نورده حمان پاشا هر زو ناکوکیان که و ته به ینه وه. سلیمان رقی تیشکانی زریباری له دل دا بو. نیران که همدوکیانی به «ده سنیر ی خوی نه زانی، چونکه نورده حمان پاشا به یارمته نه مان حوکرانیی باهانی که و ته به و ده ست و، سلیمانیش به دیلی که و ته به ده ست نیران و، نازادیان کرد بو. یقین نه چن نیران هولتیکي داین بز پرتک خستیان. گاردان له نامه یه کی دا بڼه و زری دهره وهی فدرنسا، لم باره به و نه نویستی:

«شازاده عه بیاس میرزا... قهرمانی داوه همدو هیزه کانی له له شکرگاه کی خوی دا له خوی کوښنه وه. فدره جوللا خانیشی به سوارنیزامه کانیوه ناماده کردوه. نه م سرتیه... دواي نه وهی چو ناوچه سنورییه کانی کوردستان نه یونی بوله وئ پښتیه وه و، نه و ناکوکیانی له کوښنه له نیوان سلیمان پاشا و نورده حمان پاشا دا به لاهه لا بکا، له قهلاچوالانوه که و نه و نه لای شازاده...» (۲۳)

به و االت واده نه که وئ که دهری نورده حمان پاشا له تیرکردنی ناکوکییه کانی نیران و عوسمانی دا کاریگر بوین. به لام راستیه که دهری نه و لاوه کی به و، ناکوکییه کانی نه م دو هیزه زور لوه و قوولتر به و... نیران نامالجي تاییه تی خوی هه به و له کوردستان و له عیراق دا گاردان له نامه یه کی تر دا نویستی:

«پایه به رز گره کیتی پښو ندی دۆستانه ی خوی له گډل بابی عالی دایمه زرتن، بو نه وهی پښو ندی له گډل فدرنسا، له ریگای نه سته میله وه، ناسان بکا. به لام به هیچ جوړی نه و ره فتاره ی نه گزیر به که به رامسهر ولایه ته تورکییه کانی دراوستی نیران هدیو. وهر جاران ده ست و نه داته نه و ناکوکییه کانی که له نیوان پاشای به غداد و پاشای سلیمانی دا هیه. له شکرپانی نیران له جولان دان به و نه و کوردستان. نه توانی پښیښی بکری، سهره پای همدو نه و دلیاگردنه گرده برانه ی

وزیر دهری برون، نه چنه ناو قهله مروهی عوسمانییه وه.
 پایه بهرز دهستی ههله گرتوه له داواگانی سهبارت به عیراکی عهده پ و
 گهله مروهی به عهده د و به صرا. یهک له دوا یهک دان به وه دا نه نی که چاوه پروانی
 ههلی له باره بۆ نه وهی بیانگری. به لام دیاره پتیرسته سلیمان پاشا به تهواوه تی
 پتیره وی نیران هکا. نه گهرچی دیار نهیه که پایه بهرز دهستی هه برون له دانانی نه ودا
 به حوکمرانی به عهده. لای وایه له کاره دا یارمه تی نه وی داوه، چونکه که سلیمان له
 شهری عهلی پاشا له گهله نه وره حمان پاشا دا به دیل گیرا، نه و نازادی کرد. پاشای
 به عهده د پریایه تی نینگلستان و نیران نهکا: پریایه تی نینگلستان نهکا به هوی
 به صرا و بازگانی له ونه له گهله هیند. پریایه تی نیرانیش نهکا چونکه ناگاداری
 ریسته گانی فته عهلی شایه و، ترسی هه به له دهسته ورذانی نه وه همیشه به
 قازانچی نه وره حمانی پاخی. به لام نه فره تیکی توندی به رامهر هه رشتن هه به که
 ناوی نیرانی پتیه بن. « (۲۴)

- ۱۱ -

سلیمان که هیه که به سلیمان پاشای هچوک (کوچک سلیمان) ناسراوه به به
 وه زیر. به ناغهی دۆستایه تی له گهله شای نیران دامه زراند به.
 نه وره حمان پاشاش گوئی ی نه نه دایه وه زیری به عهده د به سه ریه خۆی کاری
 نه کرد. وه زیر له شکری سازدا بۆ سه ری. سلیمان تیشکانه که ی زرباری له چاری
 خالید پاشا نه ناسی. خالیدی فه راموش کرد بو. به لام محممه د پاشای کوپی خالید
 پاشا و سلیمان پاشای کوپی نیبراهیم پاشای کرد بو به هاوده نگه خۆی.
 نه وره حمان پاشا به خۆ که وت. چوار تا پینج هه زار که سی ناماده کرد.
 نه مجارهش له دهره ندی بازبان دامه زرا. (۲۵)

والی، وه کو جاری پتیشو، نه میش ریستی پشت له هینه گانی نه وره حمان
 پاشا به گرتی. له لای راستی دهره نه ده وه، تهنه نگه چیه گانی که رکوک و هه ولیر و
 هه ندیکی باهان به سه رگر دایه تی محممه د به گی که هیه ی وه زیر و، به چاوسا غی
 محممه د به گی کوپی خالید پاشا و، له لای چه په وه سلیمان پاشای کوپی نیبراهیم
 پاشا، به شه له هه ردو لاوه سه رکه وتن و شوته گانی خزان گرت. که رتۆ به وه
 قۆله گانی سه رشاخ له لای خویانه وه و، وه زیرش روه ره له دهره نه ده وه هیرشیان
 کرده سه ر نه نگه ره گانی له شکری باهان، نه وره حمان پاشا به رگی نه گرت. به شکاوی
 کشایه وه. محممه د و سلیمان تا قۆلجه به دوی که وتن (جیمادی یه که می ۱۲۲۳).
 وه زیر سلیمان پاشای به حاکمی باهان و، محممه د به گی به موه ته سه ره ری
 قۆیه دانا. خه له ته تی له بهر گردن. (۲۶)

خالید پاشا له میتر بو فه راموش کرا به بن سوچه و بن کار له که رکوک
 دانیشته بو. پینج تا شه س سوار ی کو کرده وه له به یی کفری و قه ره ته په وه چو بۆ

زه‌ها و له‌ونیه جو بۆ دێ نوڤه‌حمان پاشا بۆ مهریوان.
 وه‌زیر بو سه‌ره‌ی ئه‌شه‌که که‌وره نه‌بێ سلیمان پاشای له سلیمانی کیشایه‌وه
 به‌عداد. مه‌نده‌لی و حانه‌قین و عه‌لیاوا‌ی پێ به‌خشی. مو‌لکی بابانی دایه‌وه به
 نوڤه‌حمان پاشا (۱۲۱۳)، (۲۷)

- ۱۲ -

سکا‌لا و گازانده له سلیمان پاشای وه‌زیر زۆر که‌یشته‌وه بابی عالی.
 ده‌ستدریزی کردبوه سه‌ر سنوری هه‌ندی له ولایه‌ته‌کانی دراوسێ ی. پێش نه‌وه‌ی بێن
 به وه‌زیر به‌لێسی دابو قه‌ره‌زه‌کانی والیه‌کانی پێش خۆی به‌داته‌وه. بابی عالی
 نه‌یوست گۆتایی به ده‌سه‌لاتی مه‌مالیک به‌پێن و به‌عداد راسته‌وخۆ به‌خاته‌وه
 ژێرده‌ستی نه‌سه‌مۆ.

له نه‌سه‌مۆله‌وه حا‌له‌ت محممه‌د سه‌عید، سه‌رۆکی دیوانی هوما‌یونی، هاته
 به‌عداد. ده‌سه‌لاتی ته‌وا‌وی گۆڕینی وه‌زیر و دانانی وه‌زیرێکی تازه‌ی درا‌بویه.
 ته‌نانه‌ت فه‌رمانی وه‌زاره‌تی هه‌تا بو ته‌نیا چێگه‌ی ناوه‌که‌ی به‌ بۆشی هه‌تلاره‌وه، بۆ
 نه‌وه‌ی خۆی کۆ ی به‌ په‌سند زانی بپه‌وسن.

حا‌له‌ت دا‌وا‌ی له سلیمان کرد: یان به‌ رێک‌گرتنی ده‌رامه‌تی ده‌ولت بنێری،
 یان واز له‌ پایه‌ی وه‌زیری به‌پێن. (۲۸)

حا‌له‌ت ماوه‌یه‌ک له به‌عداد مایه‌وه هه‌چی پێ نه‌کرا. نه‌یتوانی خواسته‌کانی
 ده‌ولت به‌پێته‌ دی. نه‌ قه‌ره‌زه‌کانی پێ وه‌رگیرایه‌وه و نه‌ وه‌زیریشی پێ لا‌برا. له‌ به‌ر
 ده‌سه‌لاتی زۆری وه‌زیر نه‌یوترا نیازی راسته‌قینه‌ی خۆی به‌رکێتی. به‌ ده‌ستی به‌تال
 به‌عدادی به‌ جێ هه‌شت و چوه مو‌سل چاوه‌روانی ره‌نی ده‌ولت بێ.

به‌لام حا‌له‌ت کۆلی نه‌دا. بۆ نه‌و مه‌هه‌سته، پێوه‌ندی له‌ گه‌ل والی ی مو‌سل
 کرد. والی ی مو‌سل ره‌زامه‌ندی بۆ به‌جێهێنانی فه‌رمانه‌کانی ده‌ره‌ری. هه‌روه‌ها
 پێوه‌ندی له‌ گه‌ل نوڤه‌حمان پاشای بابان کرد. نه‌ویش ره‌زامه‌ندی ده‌ره‌ری.
 هه‌ردوکیان رقیان له‌ وه‌زیر بو.

حا‌له‌ت، مه‌حمود پاشای والی ی مو‌سل و شێخی طه‌ی و میری شه‌مامک و
 سو‌اره‌کانی له‌ گه‌ل خۆی هه‌تا و له‌ که‌رکوک گۆڕه‌نه‌وه، نوڤه‌حمان پاشا زیاتر له‌ ۱۰
 هه‌زار سو‌ار و پیا‌ده‌ی له‌ گه‌ل خۆی هه‌تا بو. له‌ ناو نه‌وانده‌ سو‌اره‌ی جاف به
 سه‌رکردایه‌تی قادر به‌گ و که‌یخوسه‌وه به‌گ. ئه‌له‌کانی عوبید و غه‌زیر و به‌یاتیشیان
 که‌یشتن. سلیمان پاشا خۆی ناماده‌ کرد بۆ به‌رگری. (۲۹)

حا‌له‌ت به‌ نه‌هینی خه‌لکی به‌عداد و کار به‌ده‌ست و ده‌ست‌پێوه‌نده‌کانی وه‌زیری
 ناگادار کرد که‌ فه‌رمانی لێخرا‌نی ده‌رچوه. نه‌مه‌ش پشێوی خسته‌ ناو په‌زه‌کاتیانه‌وه.
 له‌ ناو خۆیان دا هه‌ندی ورده‌ شه‌ر قه‌ومسا. هه‌ندی له‌ هه‌یه‌زه‌کانی وه‌زیر له‌ وه‌زیر
 ته‌که‌ینه‌وه.

هیزه‌ک‌هی حالت به‌رهو به‌غدا کشا، و وزیر به‌ره‌نگاری کردن. شهر یکی قورس روی دا. له به‌لاداخستی شهر که‌دا له‌شکری نو‌ره‌حمان پاشا ده‌ور یکی کاریگری هه‌بو. له به‌لاماردانی شه‌ونکیان دا نزدیکه ۸۰ که‌س له سواره‌گانی کوژران، به‌کیکیان عه‌بدو له‌عزیزه‌کی کوژی نه‌حمه‌د پاشا بو، که ناموزای نو‌ره‌حمان پاشا و زاواشی بو، هه‌روه‌ها ۱۵۰ که‌سی لڼ بریندار بو، سلیمان پاشا هه‌لات بۆ‌ناو نڼله‌گانی عه‌ره‌ب. گه‌برایه‌کی عه‌ره‌بی خڼله‌کی به‌هه‌لی راسی کوشتی و که‌لله‌ک‌هی هڼایه‌وه بۆ نو‌ره‌حمان پاشا (۱۲۲۵)، لهو رۆژانه‌دا یه‌که‌مین ده‌سه‌لاتداری به‌غدا نو‌ره‌حمان پاشا بو. (۳۰)

به‌غدا بڼ وزیر بو.

- ۱۳ -

هڼشتا ململانی ده‌سه‌لات له به‌غداد به‌لا‌دا نه‌که‌وت بو، دو که‌س لهو نڼرانییانه‌ی سه‌روکاریان له که‌ل کاروباری عیراق هه‌بو چه‌ند نامه‌یه‌کیان ده‌رباره‌ی بارود‌لخی عیراق بۆ ده‌رباری نڼرانی نویسه‌وه.

محهممه‌د حسین خان، که ماوه‌یه‌ک ده‌کارگوزاری نڼران بوه لای وزیر به‌غداد له نامه‌یه‌ک دا بۆ عه‌باس میرزا، نانیبولسه‌لفه‌نه‌ی نڼران، نویستی:

«پیش نه‌وه‌ی نو‌ره‌حمان پاشا بڼسته باعسی نعم فیتنه و فه‌ساده و حولانی له شاره‌زوره‌وه تا قه‌ومانی شه‌ره‌که و چۆنه‌تی کوژرانی و وزیر، رۆژ به‌ رۆژ و مر به‌ مر، به‌ خاکی بڼی مراره‌کی شه‌هریاری که‌به‌نراوه... سلیمان پاشای باهان نیستا برینداره و گیراوه له‌وانه‌یه بیکوژن... خه‌لک له خزیانه‌وه رویان له وزیر وهرگتیرا و لڼی ته‌کینه‌وه... وهریزش که به‌وه‌ی زانی له که‌ل چه‌ند که‌س هه‌لات، له که‌ناری روه‌باری دیاله به‌ ده‌ستی عه‌ره‌ب کوژرا... دواي نه‌وه فه‌یضوللا ناغای که‌هه‌ خه‌زانه‌دار و مه‌سه‌ره‌فڼشی کوشت و داراییه‌کی زۆری له‌وان و له زۆری نه‌عیانی به‌غداد زه‌وت کردوه... نه‌لڼن پاره‌یه‌کی زۆری له محهممه‌د سه‌عید به‌کی ده‌فته‌ردار سه‌ندوه و کوشتویه‌تی... که‌یشتی نه‌و که‌سانه و سه‌ندنی نه‌و هه‌مه‌ر پاره‌یه له خه‌لک، هه‌موی نو‌ره‌حمان پاشا نه‌یکات. ره‌نڼس نه‌فه‌ندی وکو میوانتیکي نه‌ناسراو له‌وئ دانڼښتوه و خۆی له هیچ ناگه‌یه‌نڼ، هه‌ر که‌سڼ نو‌ره‌حمان پاشا بیکوژئ یا لایه‌رنئ یا دایڼڼ، نه‌و یا که‌سڼکی تر ده‌سه‌لاتی نڼه...»

..یه‌که‌مجار کارگوزارانی ده‌ربار... ناگادار گران که نه‌گه‌ر بیروپای کاریه‌ده‌ستانی ده‌ولت... بڼسته سه‌ر گرتنی عیراقی عه‌ره‌ب هه‌لی له‌مه‌ه‌اشتر هه‌لناکه‌وئ... دواي نه‌وه‌ش دوباره ناگادار گران که نه‌گه‌ر دوسن هه‌زار که‌س و... چه‌ند طوئرا و فه‌رمان ده‌ربکړئ... هه‌مو عیراقی عه‌ره‌ب به‌ناسانی نه‌که‌وښته دوس کاریه‌ده‌ستانی نه‌م ده‌ولته‌مه‌زنه... نه‌وه‌ش نه‌کرا. نیستا کار به‌ نڼره‌ که‌یشت نه‌خڼڼ بو به‌ هزی به‌دناوی نه‌م لایه‌نه.

نور محمد حسان پاشا که له سهره تاره بقی نه فل و شینت بر نیسناسا که
مه مله که تیکی و هکو عیرانی عه ره بی گرتوه و، چمد کرور سامانی که وئوته دهس،
هه له ته مینشکی تیک نه چن. هه ندی جولانه وی ناله باری لی نه وه شینتوه له و
لایه وه هه مو رۆژی له گه ل والی ی کوردستان و له م لایه وه له گه ل نه هالی نه،
سهر سنورانه هه را دروست نه کا و سهره نجام نینجیه ی دولای دوله ت... نه گه...
نوماسا سرگوتکردن و ته من کردنی له دژواری و نیشکال خالی نابن، به لا...
چاره کردنی ناسانه.

هه رگاتی... نه م... هینتا کاروباری عیرانی عه ره ب ریک نه خراوه و وه زیری
دانه نراوه و پشینوی ته واولو ناوجه به دایه، بۆ نمونه له م ماوانه دا له چوار فرسه خی
نه جه فی نه مشرف ههوت هه د تا هه ش هه د رانییری نیرانی روت کراونه ته وه و
هه دو په نجا که میان لی کوشتون و، له نیتوان قه سر و خانه قینیش دا په نجا هه شت
که س روت کراونه ته وه و پینج هه ش که میان کوشتوه و، له نیتوان کاظمه یین و
به غدادیش دا تا قمن تالان کراون و هه ش ههوت که میان کوشتوه و، ناراوه یه کی زۆر
له کاروباری نه وی دا هیه، به نه ندازه ی دوانزه هه رار سواره و ته نکچی... مه سور
و، دانیشتوانی نه م دوست و لایه ته ی دراوسن ناگادار بکن، نیشانه لا بکه و نه
ده فی هه سادی نه وره حسان پاشا، به ناسانترین شیره کار بۆ پینشه وه نه روا...
چونکه مه به سستی نه ویلای دوله ت، یه کگرتنی هه ردو دوله ته... نه م موفسیده
سهره نجام نیتوانی هه ردو دوله ت تیک نه دا... (۲۱)

مه محمد صادقی خان، که بقی نه چن له و کاته دا حزی له به غداد به یین، له
نامه یه ک دا بۆ میرزا شه فیع، هه دری نه عظه می نیران، نیسیوتی:

... دوا ی کوشرانی وه زیر و، دهس به سهره دا گرتنی دارولسه لام له لایه
نور محمد حسانه وه، هه رچی که له یه لی دیار هه بو له شتی فروشته نی و لاخ و چه ک و
که ره سته ی جه نگ و تۆب و زه نه بۆرک به تایه فعی بابانی به خشی، له وانه دا هه ش
هه زار سهر نیشتر که هی وه زیره کانی به غداد بو درا به تایه فعی بابان... هه رچی دراو
بو له نه مشرفی و شتی تر له دارایی سلیمان پاشا و عه لی پاشا و نه م وه زیره کوشراوه
هه مو ی برده... که هیه ی کوش و هه رچی هه بو زه وتی کرد... پاش ناخا و خه زینه دار
و حیشه ت ناخاسی و تا قمنیکی تری له نه عیانی به غداد کوشتوه و، هه مو که له یه ل
و دارایی بینه نگ و ده نگداری زهوت کردون... ده فته ردار و کوه که ی گرتوه، دو
ته عاری نه سته مواسی زتی، که نه کاته ۱۲۰۰ مه نی ته وریزی، لی نه سهندون...
سهره رای نه وی هه مو نه وانه ی برده هینتا داوا ی پاره له بازارگانه کانی به غدا -
خزمالی و بیکانه نه کا... سه د هه زار قروشی له کلیلدار و مه وه لی کاظمه یین
سه ندوه... بۆ گوتراوه ی که له یه ل، ولاخه کانی وه زیر به شتی نه کرده، له سلیمانی و
دوره وره یه وه ولاخیان هیناوه... پیاوینکی ناسراوی له به غدادا نه هینتوه، سلیمان
پاشای کوری نیبراهیم پاشا، که له ناو تایه فعی بابان دا ناو نیشانیکی هه بو و،

خه لکی بابان لایه نگیری بون، گرتوه و کوشتوه.. نیتسا دنیا به ناره زوی نم پیاوه
 شیتته هر هه وابه نه گهری.. عه بدوللا پاشای خه زینه داری عملی پاشا، که نؤگهری
 نه وره حمان بو، کردویه تی به قایمقام.. وه کو بیستراوه نامه یه کی نویسیوه بؤ
 کار به دهستانی رۆم، به لینی داوه چهرده یه کی زۆر پاره بدا نه گهر وه زاره تی بده نی..
 نه گهر وه زاره تی نم قبول نه کن، وه بری بؤ به غداد نه دوزیتته وه، که نؤگهری خۆی
 بئ.. زه هاو، خانه قین، به عقریه، مهنده لی به فتاح پاشای زه هاو داوه، به و
 مهرجه می که سالی دو هزار سوار ناماده بکا.. دوا ی جهرنی ره مه زان خدیالی
 گهرانه وهی هه یه بؤ سلیمان.. ره نیس نه فندی میوانیکه له گوته دا که وتوه.. له
 دهوری به غداد و سه ربرد و ناوشار و قزرا بات و خانه قین و قه سردا سق چوار زانیهر
 کوژراون و، ده دوا نزه هزاریش روت کراونه توه.. (۳۲)
 له م دو راپۆزته نه گو لجنی چهند نه لجام گیری به کهری:

۱. پنش نه وهی وه زیر لئ به خیری و هه لئ و به کوژرتی، داوایان له ده رباری
 نیرانی کردوه، پشتیوانی له وه زیر بکا بؤ نه وهی به نیتته وه، به لام ده رباری نیرانی نم
 پتشیاریزی جتیه جئ نه کردوه، نیتر له بهر نه وه بهر روداوه کان نه ونده به ختیرایی
 هاتون نیران فریای یارمه تیدانی وه زیر نه که وتوه، یان به چاکی نه زانیوه خۆی له و
 کتسه یه هه ل بقور تیتن، نه مه با سکی جیا وازه.

۲. له کاتی به شترانی هه لومه رچی به غدادا، به تایبه تی دوا ی کوژرانی
 وه زیر، پتشیاریان کردوه نیران هیز به نیری بؤ گرتنی ناوچه که و، نه و کاته یان له
 هه م کاتی بئ له بار تر به، بؤ له شکر کتشی به کی وه ها.

۳. له بهر نه وهی مه ترسی نه وه یان هه بهر، نه وره حمان پاشا دوا ی نم
 ته نگوچه له مه به به هیز بئ، ده رباری نیرانی یان هاو ده ره له سه ره تاوه چاری
 به کن و، نه هیلن به هیز و ده سه لاتدار بئ.

گومانی تن دا نیه، هه ردو کار به دهستی نیرانی به گیانیکی دوزمنانه وه،
 روداوه کان یان زلتر کردوه له وهی هه بهر بؤ نه وهی کار به دهستانی نیرانی دژی
 نه وره حمان پاشا به روژین، چه ندین هه وال و دهنگوباسی ناراستیشیان تن دایه.
 نه گینا دوا ی نم روداوه به چه ند سالتن داود پاشا په نای بؤ میری بابان نه نه برد و،
 جارنکی تریش له شکری بابان نه یه توانی داود پاشا بهاته وه به غداد.

عوسمان پاشای بابان کاتی خۆی له به غداد ده ومانخوارد کرا بو، هه ندی له
 که وره پیاوه کانی به غداد ده ستیان له م پیلته دا هه بو. نه وره حمان پاشا نه و قینه ی له
 دل دا ما بو. نم هه لمی بؤ هه لکه وت، به کوشتن یا به تالان کردن، توله ی له وانه
 کرده وه. که ده ستیان له کوشتنی کاکای دا هه بو. (۳۳)

سه ره رای نه مه ش، له شکری بابان، به سه رگر دایه تی نه وره حمان پاشا، دهوری
 کار به گهری هه بهر له به لا داخستنی شه ره که دا و، زۆری کوژراوه کانیش له وان به، له
 بهر نه وه به هه قی خۆیان زانیوه له باتی خۆنی کوژراوه کان یان تالان و بهر به کن. له

ناو تالانییه که دا توپ و خیموت و قورسایی بو. نووره حمان پاشا دوازه توپی ناردوته و بوسلیمانی له که رکوک هیزی به نیجه ری پنگه یان به کاروانه که گرتوه. و بستویانه نه هیلتن بیگوتیزنه و بوسلیمانی. و تویانه: «نمه خیانه تیکی گه و ره به توپ له گرنگترین شوتنی مهمله که تی عوسمانییه و بهیری و بنبردری بزدنی بهک» (۳۴)

یه نیجه ری سه ره نجام پنگه یان به کاروانه که دا تن بهیری و، نه یانتوانی کلی بده نه و.

- ۱۴ -

والی ی به عداد عه بدوللا ناغای خازن و طاهیر ناغای به فی کرد بو بوسلیمانی پاشا چند مانگی لنین بود و داوای لن کردن بگه پنه و به عداد. ترسان بوسلیمانی بانگ کرا بن. نه یانوترا بگه پنه و بوسلیمانی. که گه یشته قورنه له پنگه ی حوتزه و هه لاتن بوسلیمانی. نه و توه هاتنه سلیمانی. له گه له نووره حمان پاشا ناسیایی کونیان هه بو. نووره حمان پاشا به گه رمی مبرانداری کردن و پتزی لن نان.

عه بدوللا ناغا له کزیه نازاد کراوه کانی سلیمان پاشای گه و ره بو. حالت له جولته که ی دا به ره و به عداد نه میشی له گه له خوی هتتا و کردی به قائمقام. حالت له دلی خوی دا حمزی له چاره ی مهملیک نه نه کرد. به نه نینی گه و ته نازاوه نانه و بوسلیمانی به یه کترین بهاری. وای بلا و کرده و به عه بدوللا ناغا، له لایه نووره حمان پاشا و دانراوه، نویش سه به نیرانه. هانی دان نووره حمان پاشا دهر بکه و سه عیدی کوری سلیمانی گه و ره دابتن. نه مه شه پتکی ناوخوی هه لگیرساند. خه ریک بو حاله تی تن دا بکورتی. به لام نازاوه که کورتی نرایده و. حالت ناچار بو فرمانه که ی بوسلیمانی ناغا پر کرده و. عه بدوللا پاشا بو به و هیری به عداد (۱۲۲۵ ک / ۱۸۱۰ ز). (۳۵)

- ۱۵ -

نه کاته ی حالت نه نه ندی بوسلیمانی نه که را دای بن به والی. نووره حمان پاشا، له ناو گه و ره پیاده کانی عیراق دا. له هه مویان به ده سلاتر و، به ناو بانگتر، رهنگه لیتوه شاه و تریش بوین.

سه رچاوه کوردییه کان، و کورپچ نه گتیرنه و به: حالت «... داوای له نووره حمان پاشا کردبو، که له جتی سلیمان پاشا بهینه والی به عداد، که چی نووره حمان پاشا زور مهردانه و به توندی داوا که ی روت کرد به و به و تپوی: راسته من به و. پله ی به که می و هیری نه درتی، به لام قورمیک له ناری چیاکانی کوردستان، به ... دخت و به ختی ده و له تی عوسمانی ناگرت به و. رهنگه چونیشم

بۆ به غداد، گوزهرانیشم زۆر خوشتر بکات، بهلام نه بجامه که ی نه بیته هوی له ناو
چونی بهمهاله ی باهان. (۳۶)

نوسه ری «سیرالاکراد تهلق: ... نهوسا تاقیق له سه رانی ولاتی داواکرد
بۆ راویز کردن له سه ر دانانی وه زیر. به کۆمه ل وتیان: «نیمه له حکومه تی نیوه
خوشحالی و، جگه له تو که سی تر بۆ سه روکایه تی عیراق دانانین. گه وه کانی
باهان وتیان: «پاشا نه رستی کوردی و خینلایه تی له دهس مه ده و، دهس له ولاتی
خۆت هه ل مه گره. ژبان له عیراق - تکلیفی مالایطاقه - نه م چرایه نه وه نده روشن
نابن. به نان و دۆی خۆمان هه ل نه که بن و خه ریکی شتی نه بین.» (۳۷)

بهلام سه رچاره عوسمانیه کان نه لێن: نه وه حسان پاشا زۆری هه ول داوه،
ته نه انت ناماده یی ده ربریه که باجی سالانه ی ولایه تی به غداد پینچ قات به زیاده وه
پیشککش به بابی عالی هکا. بهلام حاله ت رازی نه بوه. بابی عالی هه رگیز رازی
نه بوه گه وه پیاوینکی عه ره ب یا کورد به والی ی به غداد دا نه ئی. چونکه نه ترسا
عیراق به ره و جیا بو نه وه و سه ره خۆبی بیمن. به تایبه تی له گه وه کانی باهان که
پنه ونه دیان له گه ل نیران هه به ره. (۳۸)

بهلام نه وه ی گومانی تن دا نیه نه وه حسان پاشا هه ولتیک ی زۆری داوه له
باتی نه وه ی بیه ستری به والی ی به غداد وه، راسته و خۆ سه ره به بابی عالی بن. له
به رامبه ر نه وه دا ناماده به به باجی سالانه زیاده هکا. (۳۹)

- ۱۶ -

نیران سلیمان پاشای به ده سنه ئی خۆی دا نه نا. نه م گۆرینه یان پین ناخۆش بو.
جگه له وهش عه بدولفه تاح پاشای مو ته سه ره پینی درنه و باجده لان له گه ل نه وه حسان
پاشا هات بو بۆ یارمه تیدانی حاله ت، بهلام که مه ته ر خه می کرد بو. سه ره رای نه وهش
چه ند جاری له له شکرکیشی رۆم دا بۆ سه ر نه وه حسان پاشا به شداری کرد بو. وه زیر
له سه ر داوای نه وه حسان پاشا عه بدولفه تاحی لا به رد و، خالید پاشای نامۆزای دا نا.
مه مه مه د عه لی مه سرزا داوای له وه زیر کرد به یخاته وه جینگی خۆی. وه زیر له ژیر
گوشاری نه وه حسان پاشا دا داواکه ی بۆ جینه جی نه کرا. سه ره نجام عه بدولفه تاح و
عه بدولعه زیری کوری له گه ل په یاهه کانیان په نایان به رد بۆ شازاده له کرماشان. دو
جاری تر شازاده داواکه ی دوباره کرده وه. هه ردو جار نه وه حسان پاشا لاساری کرد و،
نه به نشت عه بدولفه تاح پایه ی پینشی پین به ریته وه.

بۆ ته نگا کردنی نه وه حسان پاشا نیران به رداق خانی مهیری سه بلاخی به
له شکرکه وه نارد بۆ گرتنی سه رده شت. سه رده شت له و کاته دا به شتی به له مولکی
باهان. نه وه حسان نیزنی له وه زیر خواست به گه ریته وه کوردستان. وه زیر ریتگی دا
(۱۱) ی سه نه ری ۱۲۲۶ ک / ۵ ی مارتی ۱۸۱۱ ز).

نه وه حسان گوئی نه نه دایه وه زیر. هه ره ها گوئی نه نه دایه شازاده. ساردی
که وته به نییانه وه. هه ردو لایان ریت که وتن نه وه حسان پاشا ته منی به کن. خالید

پاشا له و کاته دا له زه هاو بو. وه زير موافقه ته تي کرد له جنگي نوره حمان بپيته
ميري باهان. نوره حمان واي نوزاني خاليد پاشا له گهل نوه. نهينه زاني له ژيره وه
له گهل دوزمه کاني رنک که وتوه. نوره حمان خوي ناماده کرد بز به رنکاري و.
سلطاني نارد بز به ره هستي وه زير.

محمد علي ميرزا هينژي ۶۰ هزار که سي بز سر نوره حمان ناماده
کرد. نوره حمان لاي و ابو هينزه که ي خوي و هينزي خاليد پاشا به سن بز به رگري دري
شازاده. به لام که شازاده که يشته زه هاو خاليد پاشا، له سر داوای وه زير، چو به
پيړيوه و که و ته گهل هينزه که ي. نوره حمان به خوي دا رانه پرمو به رنکاري بکا
خوي و حيزانه که ي و هندی له پياوه کاني کشانه وه کويه. کوي ي قايم کرد دري
که مارو دان و هينزي له شكري عجم.

وه زير خه لغت و پيرلدي ميرا به تي باهان و کويه و هيري بز خاليد پاشا
يارد. نه مه جاري دوم بو خاليد پاشا جنگي نوره حمان پاشا بگري. شازاده ش
دوري کوي ي کرت. وه زير له هاو کاري شازاده به شيمان بو وه. ترسا کورستان به
تا به تي که رکړکي له دوس دري چن. شازاده ۱۵ روزه نوره حمان پاشاي که مارو دا.
نوره حمان پاشا خفتا تا هشتا شه رکړي باهاني له گهل بو. نازايه تيه که ي زوريان
نواند. (۴۰) شازاده ناوميد بو له گرتني له گهل ي رنک که وت: باهان بز خاليد
پاشا بې و، کويه و هيري ش بز نو (۱۲۲۶ ک / ۱۸۱۱ ز). سالانه هندی ديار ي
بز بنيري. (۴۱)

پاش ۳ مانگ نوره حمان پاشا به ناوي راوه وه چوه شورينکي نزيک
سلطاني. خاليد پاشا هينژي که مي هه بو ترسا. سلطاني به جت هشت. چو بز
زه هاو و له و يوه بز منده لي. نوره حمان پاشا چوه سه رچار. ناگداري وه زيري کرد.
به هزي هاتني وه زري زمستانه وه وه زير له شکر کيشي به باش نوزاني. کوي ي خوي
له م روداونه خه واند و سلطاني به نوره حمان سپارد و، خاليد ي بانگ کرده وه بز
به عداد و منده لي بز ترخان کرد (۱۲۲۷). (۴۲)

- ۱۷ -

له (۱۲۲۶ ک / ۱۸۱۱ ز) دا روسيا و تورکيا رنک که و تنامه ي «بوخارست»
يان نيمزا کرد. له م رنک که و تنده به هيچ جوړي ناوي نيران نه هات بو. نيران واي
دائنا له پشته وه خه نجهري لي دراوه. نيران له رنکي سه فيري به ريتا يوه ناره زايي
خوي به بابي عالي که ياند. صه دري نه عظمي عوسماني له وه لام دا وت بوي: له
کاتېک دا دوه له تي عوسماني له جمنک دا بو دري روسيا، نيران نه که هيچ
وه لامنيکي باشي عه بدولوه هاب نه فندی نه دايه وه، به لکو پشيواني له ياخيوني
نوره حمان پاشا کرد و، په لاماري ويلايه ته کاني روزه لاتي دوه له تي عوسمانيان
دا. نه بې چاوه رواني چ دؤ ستايه تيه که له نيران بکه ين؟

شا له ههلوښتی بابی عالی سهبارت به پښکھانن له گهل روسیا بڼ
ناکاداری نیران دلگران بو. جاوهروانی ههلی بونم داخهیان پڼ برېژی. (۴۳)

- ۱۸ -

سهرله نوی وهزیر کهوته وه گڼچه له به نه وره حمان پاشا. بزجاری سښیم
خالیدی له جڼگه دانابه وه. هڼزڼکی که وړه ی برده سهر نه وره حمان پاشا. نه وره حمان
خوی بو نامهاده کرد. له شورتڼکی نریک کفری له شکری بابان و روم لڼکیان دا.
سهره تا له شکری وهزیر شکا و به شڼکی هڼزه که ی له مه دانی شهر هه لانت. هڼزه که ی
خوی و، تفهنگچیه کانی عوقه بل و، هه ندی شهر که وری بابان و، تن پخانه که ی
مایه وه. نه مانه به سهر کردایه تی داود نه فندی (دوایی داود پاشا) له شهر که دا
خوځان راگرت و شکستیان به له شکری نه وره حمان پاشا دا. له شهر که دا خالید به کی
برای نه وره حمان پاشا و زور که سی تر کوژان (۱۲۲۷ ک / ۱۸۱۲ ز). مناره به کیان
له سهری کوژاوه کانی کورد دروست کرد. روم باره کا و که لویه لی باره گاکه ی
نه وره حمان پاشایان تالان کرد. (۴۴)

وهزیر به یی کهوت بز که رکوک. موته سه لیم و قازی و میرنالای که رکوک و
ناغای به غداد و ۳ کهس له که وړه پیاوه کانی شه موری تاوانبار کرد به ده سڼکه لاو
کردن له که ل نه وره حمان پاشا و سزای دان. والی ی موسلش به هه مان توهمت
تاوانبار بو. لام به دیاری و پارانه وه خوی په رانده وه.

نه وره حمان پاشا دیسان په نای بز نیران برد. شا نه مه ی به هه زانی.
فرمانی دا به محمد علی میرزا یارمه تی نه وره حمان پاشا بدا. (۴۵)

شازاده دالده ی دا و، داوای له وهزیر کرد بیگنیرته وه سهر میرایه تی بابان.
وهزیر داواکه ی جڼبه جڼ نه کرد. شازاده روی کرده قزرايات و تالانی کرد و،
خه لکه که ی هه لانت. وهزیر خوی سازدا بز به ربه رکه کانی. له م کاته دا سه عیدی کوری
سلیمان پاشای که وړه، له ترسی گیانی خوی، هه لات بز ناو موته فیک. عه بدوللا
له مه کهوته په ژاوه وه. ترسا به فیتی ده ولت نه مه ی کرد بڼ. وازی له شازاده هڼتا
و، داواکانی جڼبه جڼ کرد. خالید و سلیمانی له بابان و کوڼه وه هریر لاداو.
نه وره حمانی بز گڼسرایه وه (۱۲۲۷ ک / ۱۸۱۲ ز). به لڼی دا خه رچی
له شکرکڼشیه که ی شازاده ش بدا. بز نه وه ی ده ستی بز سه عید به گ والا بڼ. (۴۶)

نیران و روسیا په یانی گولستانیان نیمزاکرد (۱۲۲۸ ک / ۱۸۱۳ ز). به
گوڼره ی نه م رڼکه که وته نیران. ناوچه کانی تفلیس، قه رباغ، شیروان، شه کی،
دیره ند، باکو ی له دهس دا. تورک لای وابو نیران به داگیرکردنی نه رزی عوسمانی
نه یه وی بیتنه وه مایه و، زه وړه کانی پر به کاته وه.

بز دهر پڼی ناره زایی له له شکرکڼشی نیران بز سهر نه رزی عوسمانی، بابی
عالی جه لاله ددین محمد نه فندی له رڼکه ی به غداد وه نارد بز تاران (۱۲۲۸ ک)

(۱۸۱۳ ز). جه‌لانه‌ددین له‌گفتوگۆکانی دا‌پنی له‌سه‌ر خۆتی هه‌لنه‌قورتاندنی
نیران له‌کاروباری ناوخۆی عوسمانی و، گێترانه‌وه‌ی نمو نا‌لانیانه‌ی دانه‌گرت که له‌
دوا له‌شکرکێشی دا‌برد‌ه‌ویان. نیرانی‌ش له‌به‌ر، به‌ر نه‌وه‌دا دا‌وای گێترانه‌وه‌ی
که‌له‌وه‌لی تالان‌کرا‌وی زانی‌رانی نه‌کرد. نمو سه‌فاره‌ته‌ش به‌نه‌نجام نه‌گه‌یشت. به‌لام
هه‌موه‌واته‌جۆیه‌ک زیاتر ڕه‌نگه‌ی له‌به‌که‌گه‌یشتنی نزی‌ک نه‌کرده‌وه...

- ۱۹ -

نه‌که‌رچی سه‌رده‌می نه‌وره‌حمان پاشا زۆر نا‌تارام بوه. شه‌روشه‌ری زۆری تی دا
قه‌وما‌وه. له‌ما‌وه‌ی ۲۴ سال دا نه‌وره‌حمان پاشا پینج جار لا‌بروه. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش دا
نه‌وره‌حمان پاشا هه‌روه‌کو سه‌رکرده‌یه‌کی هه‌لکه‌وته‌ی مه‌یدانی جه‌نگ بوه. هه‌روه‌ها
پیشه‌نگێکی مه‌یدانی خۆنده‌واری و ڕۆشنی‌ری بوه. بن مه‌لامه‌ت نه‌یه‌ره‌نجو‌ری به‌
بۆنه‌ی گێرانه‌که‌به‌وه‌ شیعه‌ریکی پر ستایشی بو‌نه‌نیرنی بو‌زیندانی حیلله‌ و، م.
خالیدی نه‌قشه‌ندی ستایشی نازایه‌تی و دا‌په‌روه‌ری نه‌کا و، له‌شه‌ری نمو و والی
ی به‌غدادا. که‌لایه‌کیان له‌شکری هه‌لیفه‌ی نی‌سلام و لایه‌که‌ی تری شه‌ر شکرکێکی
یاخی کو‌رده. پشیمانانی له‌شه‌ر شکرکێه‌که‌ نه‌کا و، شیوه‌ن بو‌کو‌ژرا‌وه‌کانی نه‌کا. یان
عه‌لی به‌رده‌شانی شه‌ره‌کانی به‌«به‌یت» ی درێژ نه‌هه‌زینیه‌وه‌ و، نه‌که‌وه‌یه‌ سه‌ر زمانی
شایه‌ر و گو‌رانیه‌تێ و کۆژ و دانیه‌شتنی پنی گه‌رم نه‌که‌ن.

نه‌وره‌حمان پاشا له‌بواری هاندانی خۆنده‌واری دا چه‌ند کاری گرنگی کو‌رده:

۱. دروستکردنی مزگه‌وت و مه‌درسه‌ی نوێ.
  ۲. هینانی مه‌لا نا‌وده‌ره‌کان بو‌قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی خۆی و، دا‌په‌نکردنی
پنیه‌سته‌کانی زیان و خۆندن و ده‌رس وته‌وه.
  ۳. کپین و نو‌سینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ گرنگه‌کانی خۆنده‌نی مه‌لایه‌تی و، وه‌قف
کردنی له‌سه‌ر مزگه‌وت و مه‌لاکان.
- گرنگی دانی نمو مه‌یره‌ مه‌زنه‌ به‌خۆنده‌واری له‌وه‌دا ده‌رنه‌که‌وتی، سه‌ره‌رای
که‌شه‌مه‌کێشی نمو ڕۆژگاره‌ی نه‌وی تی دا‌زیاره‌وه‌کو نه‌گێترنه‌وه‌ خۆشی هه‌ندی جار
ده‌رسی به‌هه‌قف و قوتابی مزگه‌وته‌کان وتۆته‌وه. (۴۷)

- ۲۰ -

عه‌بدوللا پاشای وه‌زیر له‌شکرکێکی گه‌وره‌ی سازدا بو‌سه‌ر مو‌نه‌فیک که
دا‌لده‌ی سه‌عه‌یدبان دا‌بر. له‌م له‌شکرکێشییه‌دا زۆری هیه‌زه‌که‌ی وه‌زیر له‌ وه‌زیر
هه‌لکه‌رانه‌وه‌وه‌ وه‌زیر به‌دیل گه‌یرا و کو‌ژرا (۱۲۲۸ / ۱۸۱۳ ز). سه‌عه‌ید بو‌یه
وه‌زیری به‌غدا.

له‌م ما‌وه‌یه‌دا نه‌وره‌حمان پاشا نه‌خۆش که‌وت و، (شه‌وی ۱۷ ی ڕه‌یبه‌ی
دوه‌می ۱۲۲۸ / ۲ ی ماره‌ی ۱۸۱۳) مرد. له‌مزگه‌وته‌ی گه‌وره‌ی سلیمانیه‌ به‌

خاک سپید در آوه. و کور پیچ نه گیتی ته و نه وره حمان پاشا له سوره مهرگا و روز آوه
چونکه به که ساسی له جنگه دا نه مری له کاتیک دا له و همو شه رانده نه کور آوه.
عینایهت بهگ، به کن له شاعیره گانی نه و سوره مه، له شیوهنی نه وره حمان
پاشا دا شیعرینکی فارسی داناوه له دراه بهیتی دا نه لن:

چو بود او ظل رحمن در حقیقت
از ان شد سال فوتش (ظل رحمن: ۱۲۲۸) (۴۸)

په راویزه کان

۱. الکرکوکلی: ۲۰۳؛ العمری: ۴۷. العزای: ۱۲۰ / ۶ - ۱۲۱:
ره نجوری: «ره یشتنی نه وره حمان پاشا بز به غداد دواي کوشتنی نه حمده که هیه
خو به نه نونو غلی و لیخرا نی له حکومتی سلیمانی سوره تاي ره مه زانی ۱۲۱۲»
۲. الکرکوکلی: ۲۱۶؛ العمری: ۱۶۰. العزای: ۱۴۳ / ۶.
ره نجوری بهم بز نه یه و نه شیعرینکی داناوه نار دویه تی بز «پاشای کوردستان»
نه وره حمان پاشا له زیندانی حیلله. نه مه چند به یتیکیتی:

ره وان به راهی چون بهرق ره هوار
مدارا مه کور تا وه «به غدا» شار
نه بارگی خاصان بوازه هیمهت
ره کور نه ماوای قدیس پر بهینهت
دهور بهر نه مولک «بابل» به نه ندیش
بشز وه جاین «حیلله» ماچان پیتش
شهزادی جه نه سل به گزاده ی بابان
جه نه وه ی نوجاغ مالیک ربقابان
والی ویلایهت گشت کوردستانه
نیسم شهریش عهده وره حمانه
ستاره ی به خشن قیران نه حسمه
جه «حیلله» ی دنیا نه «حیلله» حه بهمن

دیوانی ره نجوری: ۲۰۵ - ۲۰۷. بلا و کوره وهی دیوانه که نه لن که شیعره که
ناته واره و. به شینکی فه و تاره.

۳. العمری: ۶۱ - ۶۲.

۴. الکرکوکلی: ۲۲۱؛ العمری: ۶۲؛ العزای: ۱۵۱ / ۶.

۶. الکرکوکلی: ۲۲۷ - ۲۲۸؛ زکی. «تاریخی سلیمانی: ۱۰۶؛
العزازی: ۱۶۲ / ۶ - ۱۶۳.
  ۷. الکرکوکلی: ۲۲۸.
  ۸. عباس العزازی له «رحله المنشی البغدادی» دا نه‌لن: «بهت» روبری
«عوظیم».
  ۹. العمری: ۶۸؛ لونگریک: ۲۷۹. بنی نه‌چن دواي کوزرانی محمدهد
پاشا، نه‌وه‌گانی ته‌مورد پاشای کویه نیتر ده‌ورتیکی نه‌وتزیان له روداو‌ه‌گانی
ناوچه‌که‌دا نه‌مابن.
  ۱۰. العمری: ۶۸ - ۷۰.
  ۱۱. الکرکوکلی: ۲۲۸ - ۲۳۱؛ العمری: ۶۸ - ۷۰؛ لونگریک: ۲۷۹؛
العزازی: ج ۶، ص ۱۶۴ - ۱۶۷.
  ۱۲. دنبلی: ۱۶۶. دونبولی نه‌لن: نزیکه‌ی ۵ هزار مالی له‌که‌ل بو.
ره‌نگه‌ نه‌م ژماره‌ زوره‌ راست نه‌بن.
  ۱۳. نصیری: ۵۱ / ۱.
  ۱۴. نصیری: ۱ / مقدمه / ۲۱ - ۲۲؛ العزازی: ۱۷۲ / ۶؛ الکرکوکلی:
۲۳۴؛ باپانی: ۱۳۰؛ دنبلی: ۱۶۶.
  ۱۵. الکرکوکلی: ۲۳۴ - ۲۳۷؛ لونگریک: ۲۷۹ - ۲۸۰؛ العزازی:
۱۷۱ / ۶ - ۱۷۷؛ دنبلی: ۱۶۷ - ۱۶۹.
  ۱۶. العمری: ۷۱ - ۷۲. مه‌ولانا خالیدی نه‌تشبه‌ندی دو «مه‌رثیه» ی
جیاوازی بو سه‌لیم به‌گ و به‌کیتکی تر له میره‌گانی بابان به‌ ناوی میرعوسمان
نوسیوه. نه‌بن میر عوسمانیش له‌و روداو‌انه‌دا کوزرا بن. سالی کوزرانی به‌ حسابی
نه‌بجه‌د دیاری کردون.
- «مه‌رثیه» ی په‌که‌م:
- هزیر بېشه‌ی مردی سلیم بن محمود انکه
به‌ نوک نیزه‌اش بس عقه‌ی وانا شده، واشد
زکینش رزمکه‌ شد دشت چین از بس تن بی جان
تر می‌گونی زجبه‌ش قابض الارواح هویدا شد
تقنا داشت پیش شیر شیران داور اعظم
کشد خودرا و اخر عمر او دراین تقنا شد
بسوی اشیان قدس در پرواز شد جانش
روانش طوطی نزهتگه‌ فردوس اعلی‌ شد
به‌ ماتم داریش اشفته‌ شد شاهنشاه ایران
به‌ چشمش روز روشن چون شب تاریک یلدا شد
زمرگ او بسی اه و دریغا در جهان افتاد
همین تاریخ سال مرگ او «اه» و «دریغا» شد: (۱۲۲۱)

«مهرنیه» ی دوهوم:

داد ازین گردون دون، فریاد ازین
نیست جز مردان حق را در کمین
بحر احسان، کوه عرفان، کان جود،
فخر دوران، ناصب اعلام دین
میرعثمان انکه رای روشنش
بود نظم ملک را حبل المتین
گشت جاننش تیر قدرت را هدف
باد بروی رحمت از جان افرین
ماه ذالحجه بد و بیست و یکم
رخش همت کرد در یکشنبه زین
رخت بیرون برد ازین دنیای دون
خیمه برافراشت در خلد برین
شد ز صهبای شهادت جرعه نوش
گشت با همنام پیشینش قرین
خاک بر فرق فقیران کرد و رفت
خاطر خوشنود عالم شد حزین
بسکه کرد غم بجنبید از جهان
کس نداند آسمان را از زمین
زاریش را شب همه شب تا سحر
دیده ها بگشاده چرخ هشتمین
از پی تاریخ سالتش گفت دل

«باد صد باره به مرگش افرین»: (۱۲۲۱)

معتمدی: ۲۰۱، ۳۱۷ - ۳۱۸.

۱۷. نصیری: ۱ / ۵۷ - ۵۹.

۱۸. دنلی: ۱۶۸.

۱۹. نصیری: ۱ / مقدمه ۲۲.

۲۰. نفیسی: ۱ / ۱۴۷.

۲۱. نصیری: ۱ / ۲۱۰.

۲۲. العزازی: ۶ / ۱۹۱.

۲۳. نفیسی: ۱ / ۱۴۱.

۲۴. نفیسی: ۱ / ۱۳۶.

۲۵. بن نه چن م، خالیدی نه قشبه ندی به بونه ی نم خوناماده کردنه وه نم

چهند به یتهی له ستایشی نموره همان پاشادا هونیته وه:

عبد رحمن، شیر میدان، شاه گردون، جاودان
با عموم شهرتش، مهر است مانند سها

توپ لژدروار را چون بر عراده تکیه داد
پاره شد خمپاره‌وش قلب عدو زین اعتنا
حسب حال خصم ملهم گشت تاریخش بدل
«دشمن بد چون رهد از شیر یا از لژدها»: (۱۲۲۳)
معتمدی: ۳۲۱.

۲۶. العزازی: ۶/ ۱۸۴ - ۱۸۵: الکرکوکلی: ۲۴۲ - ۲۴۳.

۲۷. الکرکوکلی: ۲۴۴: العزازی: ۶/ ۱۸۶.

۲۸. لژنگریک: ۲۷۳.

۲۹. بابانی: ۱۳۴.

۳۰. العزازی: ۶/ ۱۹۵ - ۲۰۱: دنبلی: ۲۴۲ - ۲۴۳: بابانی: ۱۳۵:

نصیری: ۱/ ۱۱۹ و ۲۱۴.

۳۱. نصیری: ۱/ ۱۱۹.

۳۲. نصیری: ۱/ ۲۱۴.

۳۳. فائق بک: ۴۱.

۳۴. العمری: ۱۲۱.

۳۵. العزازی: ۶/ ۲۰۶ - ۲۰۷.

۳۶. ریج: ۱۱۵.

۳۷. بابانی: ۱۳۷.

۳۸. نوار، «داود باشا»: ۵۰: «تاریخ العراق»: ۱۱۳: لژنگریک: ۲۷۳.

۳۹. ریج: ۱۱۵.

۴۰. رهنکه نو قد صیده درتیهی میترونوس، عثمان بن سند، که به هوی
صهغه توللا حدیده ریبه وه ناردویه تی بز نه وره حمان باشا و، وه کونه یشلتی، وه لامی
وه رنه گسرنوته وه، به بونهی نم شهره ی گزیه وه بن که سه روتا و ناره راست و
کوتاییه که ی نه مه یه:

البه محبات حسان تواترت
فاهدت من المدح الغریض له الہا
محبات صب لم یزل ذا حشاشه
مفرحه من حب من قطن الہا

*

وکیف و بیض الکرد تعجزم للعلی
لشورتها کسراً و تمنعها نصبا
قفت «عابد الرحمن والفارسی الذی
له صدرت لخطان فی وردھا الحریا

*

فدونکھا حسناً ترفل بالشنا
منی انشدت فی الרכب اطربت الרכبا

فخنها فان السعد من ختمها بها
البحري، واصفى الموارد...: ٧٥ - ٧٧.

وهو كونه لثين تا نيتستاش له كسويه، له نزيك «پهزي شوختن» شويته واري
گوزستاني «شه هيدى عهجه مان» ماوه، كه كوزراوه كاني نو شه پريان تن دا
نيژراوه...

٤١. الكركوكلى: ٢٥٢ - ٢٥٣: دنبلې: ٢٦١ - ٢٦٢: العزاوى: ٦ / ٢٠٩ و ٢١١.

٤٢. الكركوكلى: ٢٥٥.

٤٣. نصيري: ١ / مقدمه / ٢٥.

٤٤. الكركوكلى: ٢٥٦ - ٢٥٧: لوزنگريك: ٢٧٤ و ٢٨١.

٤٥. نصيري: ١ / مقدمه / ٢٥.

٤٦. الكركوكلى: ٢٥٧ - ٢٥٨: دنبلې: ٢٨٠ - ٢٨١: لوزنگريك:

٢٧٥: العزاوى: ٦ / ٢١٢ - ٢١٤.

٤٧. القزلي: ٣٧: الخال، «الشيخ معروف»: ٢٦.

٤٨. الكركوكلى: ٢٦١: ربيع: ٣٢١: العزاوى: ٦ / ٢٢٠: الخال، «الشيخ

معروف»: ٢٥: رزوى نوى: ١، ١٩٦١.

۸. مه‌حمود پاشا: هه‌لته‌کاندنی بنچینه‌ی نه‌ماره‌تی بابان

-۱-

نه‌وره‌حمان پاشای کۆری مه‌حمود پاشا دوا‌ی ۲۶ سال میرایه‌تی بچر‌بچری پر شه‌روش‌شۆر و ده‌ریه‌ده‌ری و حوکمرانی له‌ سالی (۱۲۲۸ ک / ۱۸۱۲ ز) دا به نه‌خۆشی له‌ سه‌ر جینگه‌ مرد.

له‌ پیش مردنی دا «هه‌مه‌به‌گ و ناغا و شبنخ و سه‌ید و عالم و سه‌رانی عه‌شایه‌ر و کۆتخای گونده‌گان» کۆبونه‌وه مه‌حمود به‌گی کۆریان له‌ جینگه‌ی نه‌وره‌حمان پاشا به‌ میری خۆیان هه‌لبژارد.

نه‌وره‌حمان پاشا دوا‌ی مردنی خۆی ۳ برا: عه‌بدوللا به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ریه‌گ و، چهند کۆریک له‌ وانه: مه‌حمود به‌گ، عوسمان به‌گ، سلیمان به‌گ، حه‌سه‌ن به‌گ، عه‌زیز به‌گی... به‌جێ هه‌شت بر.

والی ی به‌عهداد سه‌عید پاشا، «خه‌لعت» و «به‌یولدی» بۆ مه‌حمود به‌گ ره‌وانه‌ کرد و به‌ پله‌ی «پاشایه‌تی» لیواکانی باهان و کۆیه و هه‌ری پێ سپارد.

دوا‌ی ساوه‌به‌گی کۆرت مائه‌کانی: عه‌بدوللا به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ریه‌گ، خۆیان و ده‌سپێوه‌نده‌کانیان مه‌حمود پاشایان به‌ جێ هه‌شت. به‌ کۆمه‌ل رۆیان کرده به‌عهداد. (۱)

په‌شت‌په‌ش خالید پاشای به‌حمه‌د پاشا و محه‌مه‌ده‌گی کۆری چۆبونه به‌عهدا. والی ی به‌عهداد نه‌مانه‌ی لای خۆی کل دابه‌وه و، بۆ دابین کردنی ژیا‌نی خۆیان و سواره‌کانیان داها‌تی ناوچه‌کانی مه‌نده‌لی و خانه‌قین و عه‌لیاوا و زه‌نگاباد و نالتون کۆری... بۆ بری بۆنه‌وه. له‌ به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا خۆیان و سواره‌کانیا‌نی به‌کار نه‌هه‌تا: بۆ پاراستنی خۆی له‌ مه‌ل‌سۆمه‌کانی و، بۆ سه‌رکۆت‌کردن و تالان‌کردنی عه‌شیره‌ته‌کانی عه‌ره‌ب و، بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میری باهان و، بۆ لێخه‌ست و کۆپینی میره‌گان...

-۲-

نوسه‌ری کتیی «داود پاشا»، له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی سیاسه‌تی سه‌عید پاشا و، هۆی سه‌رنه‌که‌وتنی له‌ درێژه‌پێدانی وه‌زاره‌ت دا نه‌لی: «سه‌عید له‌ سیاسه‌ته‌که‌ی دا به‌ شتیه‌به‌گی بنچینه‌یی په‌شتی به‌ عه‌ره‌ب نه‌به‌ست، به‌مجۆزه سه‌عید به‌ هه‌ت‌ری

مه‌مالیک حوکمی نه‌نه‌کرد، به‌لکو به هی عه‌رب به تاییه‌تی هی مونته‌فیک و عوبتد حوکمی نه‌کرد. رۆژگاری سه‌عید بۆ عه‌رب بو له کاتیک دا رۆژگاری عه‌بدوللا بۆ کورد، هه‌ردو لا - مه‌به‌ستی کورد و عه‌ربه - شه‌ره‌فی دانانی والیان بۆ برا بو. (۲)

نعم لیکدانه‌ویه دروست نیه چونکه:

به‌گه‌م، مه‌مالیک بێگانه‌ بون به‌ کورد و عه‌رب له عیراق دا. کۆمه‌له‌کانی کورد و عه‌رب له‌و سه‌رده‌مه‌دا کۆمه‌لی خاوه‌ن رێکخراوی خێله‌کی بون. رێچه‌له‌ک و بنج‌رینا‌وایان به‌ لاوه‌ گرنه‌ک بوه. مه‌مالیک له‌ ناو عیراق دا ره‌گیان نه‌بوه. نیل و عه‌شیره‌ت و بنه‌ماله‌ و، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کوردی یا عه‌ربه‌بیشیان نه‌بوه. به‌ منالی به‌ پاره‌ له‌ بازاره‌کانی قافقاس دا که‌ردا بون و گرا‌بون به‌ کۆیله. به‌ کۆیله‌یی هه‌ت‌را بون بۆ به‌غداد و په‌روه‌رده‌یان کرد‌بون بۆ کاروباری حکومه‌تی.

دوهم، نه‌گه‌رجی عه‌بدوللا به‌ یارمه‌تی کورد حوکمی گه‌رت هه‌ست، به‌لام هه‌روه‌کو له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر نیلاتی عه‌رب نه‌کرد، که‌ خۆی قایم کرد چوه‌ سه‌ر پاشای کورده‌ستانیش، له‌ کاتیک دا نه‌و هه‌ت‌ری سه‌ره‌کی بو له‌ دانانی دا.

سێهه‌م، نه‌گه‌رجی سه‌عیدیش به‌ یارمه‌تی نیله‌کانی عه‌رب کاروباری گه‌رت هه‌ست، به‌لام هه‌روه‌کو له‌شکری نه‌نارده‌ سه‌ر کورد تاوه‌هاش له‌شکری نه‌نارده‌ سه‌ر عه‌رب.

رۆژگاری عه‌بدوللا هی کورد و، رۆژگاری سه‌عید هی عه‌رب نه‌بو، وه‌کو میژونوسی میصری نه‌لق، به‌لکو رۆژگاری هه‌ردو‌گیان هی مه‌مالیک بو. نیله‌کانی کورد و عه‌ربه‌یان بۆ سه‌ه‌باندنی ده‌سه‌لاتی خزیان به‌ کار نه‌هه‌تا.

هه‌ر له‌و ساوه‌یه‌دا داودیش به‌ یارمه‌تی کورد بو به‌ والی. نه‌ویش پشپه‌وی هه‌مان رێبازی حوکمه‌تی کرد.

سه‌عید پاشا که‌نجیکی بۆ ته‌جروبه‌ بو. که‌نجیکی جوانیش بو بو به‌ هاوڕێ و هاوده‌می ناوی هه‌مادی نه‌بو عه‌قله‌ین بو. سه‌عید له‌ قسه‌ی هه‌مادی ده‌رنه‌نه‌جو. نه‌ویش ته‌گه‌یری خرابی بۆ نه‌کرد. سه‌عید چه‌ند جارێ سلیمان پاشا و خالید پاشای له‌ جێگه‌ی یه‌گه‌تری له‌ کۆیه‌ و هه‌ریر دانه‌ناو لانه‌برد. هه‌مادی زۆری له‌ سه‌عید کرد مه‌حمود پاشا لێ به‌خا و عه‌بدوللا پاشای مامی مه‌حمود له‌ جێگه‌ی دا‌هه‌ن. سه‌عید فه‌رمانی لا‌بردنی مه‌حمود پاشا و دانانی عه‌بدوللا پاشای ده‌رکرد (۱۲۳۱ ک / ۱۸۱۵ ز). عه‌بدوللا پاشا له‌ گه‌ل هه‌ت‌ری رۆژ دا به‌رێ که‌وت به‌ره‌و که‌رکوک له‌ «قزل ده‌گه‌رمان» خه‌وته‌ی هه‌لدا. مه‌حمود پاشا به‌ریاری دا به‌ره‌نگاری بکا. هه‌ت‌ری بابانی به‌ سه‌رکردایه‌تی عوسمان به‌گی برای نارد بۆ ده‌ریه‌ندی با‌زیان. (۳)

مه‌حمود پاشا داوای له‌ ئه‌یران کرد هه‌ت‌ری بۆ یارمه‌تی دانی بنه‌ین. له‌ هه‌مان کات دا نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ی بۆ کاریه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی که‌رکوک نارد داوای لێ کردن عه‌بدوللا پاشا له‌ که‌رکوک ده‌ریکه‌ن. (۴)

سه‌عید پاشا جنگی لعق و، ناحه‌زی زور بو بو. داود پاشا زاوای سه‌عید بو. له خوی ترسا بیکوژن، له بهر نه‌وه به ناوی راوشکاره‌وه له به‌غداد دهرچو، به‌رو کوردستان ه‌لات و، چو بز سلیمانی. مه‌حمود پاشا خوی به پیشوازیه‌وه هات بو بز کداری شار. (۵)

سه‌عید به راگردنی داود شیرزه بو. ه‌والی بز شیخی موئنه‌فیک جه‌مود نال نامر نارد به خوی و هیزه‌کانیه‌وه بچن بز به‌غداد. ه‌روه‌ها عه‌بدوللا پاشاش له که‌رکوه‌ه گه‌رایه‌وه بز به‌غداد. مه‌حمود پاشا مه‌ترسی هیزشی عه‌بدوللای نه‌ما. داود پاشا چل رژوئی له سلیمانی مایه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌وانه‌ی ه‌لات بون بز نیران هاتنه‌لای داود. سلیمان پاشای نیبراهیم پاشای حاکمی پیشوی کزیه و ه‌ریر، خه‌لیل ناغای (موئنه‌لیم) ی که‌رکوک، رژسته‌م ناغای (موئنه‌لیم) ی به‌صرا، سید علیوی ناغای پیشوی یه‌نیچه‌ری به‌غداد، نه‌مانه له داود کزونه‌وه. مه‌حمود پاشاش هیزه‌کانی خوی ساز دا. (۶)

داود پاشا نامه و مه‌زه‌ته‌ی به ته‌ته‌ری تاییه‌سی دا بز باهی عالی نارد. داوای لیخستنی سه‌عید و دانانی خوی ک‌د بو. داود به پشتیوانی هیزه‌کانی مه‌حمود پاشا و سلیمان پاشا به‌رو که‌رکوک به رتی که‌وت. خالید پاشا له‌و کاته‌دا حاکمی کزیه بو گوئی ی نه‌دایه داود پاشا. عه‌بدوللا پاشاش ه‌روه‌ها.

داود له گردنی ته‌قماقلو بو له نزیک که‌رکوک که فه‌رمانی لیخرانی سه‌عید و دانانی خوی به والی ی به‌غداد له باهی عالییه‌وه بن گه‌یشت. داود وینه‌ی فه‌رمانه‌کانی نارد بز که‌وره‌بیاوه‌کانی به‌غداد. سه‌عید گوئی ی نه‌دایه نه‌م فه‌رمانه بریاری دا به‌ره‌نگاری بکا به‌لام ناو ریزه‌کانی ده‌رویشتی پشتیوبیان تن که‌وت و، که‌وته ه‌لاتن بز لای داود پاشا. سه‌عید بز نه‌وه‌ی سه‌ر له مه‌حمود پاشا تیک بدا، که له‌و کاته‌دا له گه‌ل داود بو، عه‌بدوللا پاشای به هیزه‌که‌وه نارد ه‌مه‌ر سلیمانی و، داوای له خالید پاشاش کرد یارمه‌تی عه‌بدوللا بدا. عه‌بدوللا په‌لاماری سلیمانی دا به‌لام جه‌سه‌ن به‌گی برای مه‌حمود پاشا چهند رژوئی به‌ره‌نگاری کردن تا هیزه‌که‌ی شکاندن.

داود پاشا به هیزاشی نه‌جولا نه‌یوست ه‌لومه‌رجی ناو به‌غداد ناماده بن. چوه تو‌زخ‌رمات‌ور جه‌دیده پاش ماوه‌یه‌ک چوه نزیک به‌غداد و، پیشوازیه‌کی گه‌رمی لن کرا. سه‌عید خوی قایم کرد بو به‌لام په‌لاماریان دا و کوشتیان (۱۲۳۲ک / ۱۸۱۶ز).

عه‌بدوللا پاشا و خالید پاشا به په‌شیمانی «ده‌خاله‌ت» یان کرد. داود لینیان خوش بو.

داود پاشا بو به وه‌زیر. (۷)

نوسه‌ری «داود پاشا» لیره‌ش دا لیکدانه‌ویه‌کی خۆ‌کردی هیتاوه‌ته ناو

پاسه‌کده. هزی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی داود پاشا له سه‌عید نه‌گه‌رتنه‌وه بۆ هه‌ستی
نیشتمانیه‌روه‌یی عیراقیتی. گوایه داود بزیه شۆرشێ کردوه بۆ نه‌وه‌ی به‌ری
په‌ره‌سه‌ندنی نفوژی نێرانی به‌گرن چونکه ترساوه نێران به‌غداد داگیر بکا و، به‌ج،
واته نینگلیز، نفوز و ده‌سه‌لاتی زیاد بکا. (۸)

هیچ به‌لگه‌یه‌کی مینبۆویی به‌ ده‌سته‌وه نیه بۆ سه‌له‌اندنی نهم بۆ چونه.
راسته‌یه‌کی وه‌کو هه‌م سه‌رچاوه‌کانی ده‌ستی په‌که‌م نه‌یگه‌رتنه‌وه نه‌وه‌یه: سه‌عید
نه‌ترسا داود پیلانی لێ بگه‌رت و جیگه‌یه‌کی داگیر بکا، له به‌ر نه‌وه رێوشوونی له
ناوبردسی دانا. داودیش به‌ مه‌ی زانی له ترسی گیانی خۆی هه‌لات بۆ کوردستان.
که‌وته هه‌ولێ لادانی سه‌عید و، به‌ده‌سه‌پنهانی وه‌زاره‌تی به‌غداد. به‌ نامانجه‌که‌شی
گه‌یشت.

نوسه‌ری «داود پاشا» که له تیکرای کتێبه‌که‌ی دا به‌ ستایشه‌وه له داود
نه‌دۆ. به‌مجۆره باسی سیاسه‌تی داود پاشا نه‌کا به‌رامبه‌ر بنه‌ماله‌ی بابان:
«هیزی کورد له‌و گاته دا مه‌ترسه‌یه‌کی که‌وره بو له سه‌ر داود له‌ کاتیک دا
هینشتا جیگه‌یه‌ی خۆی قایم نه‌کرد بو. نهم مه‌ترسه‌یه به‌ ته‌نیا له هیزی جه‌نگی
بابان دا نه‌بو، به‌گه‌ له‌و هاوکاریه‌ کوردی - نێرانییه‌دا بو که له پایه‌ی پاشای
مه‌ملوکی لای بابی عالی نه‌هینایه‌ خوارێ، به‌وه‌ی که ناتوانی دلسۆزی کورد بۆ
سولتان دا به‌ین بکا. داود له‌ توانای دا نه‌بو له‌و هه‌لوته‌یه‌ زه‌وی حوکمه‌رانییه‌که‌ی دا
جگه له‌ پێشه‌وه‌ی رێبازی کۆن له‌ به‌رامبه‌ر یاخیبونی کوردا کاتێ وستی نینگۆ
مه‌حمود بکا به‌ دو رینگه‌ هاوه‌که که نه‌ویش:
۱. ده‌س نانه‌ بینی بۆ ده‌س به‌ سه‌ردا گرتنی هه‌ندق ناوچه‌ی ستراچی کرنگی
کرد.

ب. راکێشانی په‌که‌ن له‌ مێره‌کانی بابان.
هه‌ردو پیلانی جه‌نگی و سیاسی به‌ جێهێنانیان ئاسانه له‌ سه‌ره‌تاوه، له
به‌ر نه‌وه‌ی هیزی پاشای کوردستان چنده‌ زۆر به‌ن، هه‌میشه دو هه‌ره‌شی له‌ سه‌ره:
۱. له‌شکری مه‌ملیکی به‌غداد.

ب. خیانه‌تی په‌که‌ن له‌ نه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی پاشای ده‌سه‌لاتداری بابان.
به‌مجۆره ره‌هینه‌ له‌ به‌ر بو بۆ دارشینی پیلان دژی مه‌حمود پاشا و، بۆ نه‌وه‌ی
داود هاوچه‌ییانی به‌ هه‌تله‌ ناو خۆدی نه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی بابان دا بدۆژنه‌وه،
عه‌بدوللا پاشای داواکاری حوکمی سلیمانی هاوچه‌ییانی کرد، هه‌روه‌ها حه‌سه‌ن
به‌گ - برای مه‌حمود پاشا - که به‌ رینگه‌وه بو به‌جی به‌ن به‌ هارمه‌ لای سازاده له
کرمانشه (۹)

داود له‌ ده‌وری سالی ۱۱۸۸ ک / ۱۷۷۴ ز له‌ تفلیس له‌ خه‌یزارانیکی
گورجیی مه‌سیحی له‌ دایک بو بو. به‌ مه‌ثالی به‌ که‌رین له‌ بازاری تفلیس یان به
فراندن هه‌تا بویه‌ به‌غداد. له‌ پێش دا کا به‌رایه‌ک به‌ ناوی مه‌سته‌فا به‌گ که‌ری بوی

و، دواپی فروشت بویه به سلیمان پاشای گهوره. سلیمان پاشا خستیه فیرگی تاییه تیه وه که بز پوره ده کردنی «مه مالیک» دای مزراند بو.

داود کوپنکی قوز و زیرک بو. لای زانا گه وره کانی عیراق زانسته کانی دینی خویند و شاره زای نه ده بی عمده بی، فارسی و تورکی بو. له شهرعت و حدیث دا شاره زاییه کی زوری پیدا کردو، له چند باهتی گرنک دا نیجازه ی له مه لا به ناو باه کانی نو سرده مه وهرگرت. سلیمان پاشا نارادی کرد و کردنی به «خه زندهاره ی خزی و، یه کن له کجه کانی شی لئ ماره کرد.

سهرده می وه زاره تی داود پاشا (۱۲۳۲ - ۱۲۴۷ ک / ۱۸۱۶ - ۱۸۳۱ ز) کوردستان نارام و ناساینی لئ برا و، بویه مهیدانی مملاتی له شکره کانی تورک و عجه م و، مهیدانی زورن سازی حوثناوی و ویرانکهری میره کانی بابان. نازاوه و پشتیوی و همزاری و شهوشونکی بت برانه وی تن خست.

- ۴ -

مه محمود پاشا له سهرده می باوکی دا ماویه کی دریز وه کر بارمه له نیران گل درابوه وه. ناسیای و پیوهندی له گهل زور له کاربه دهسانی نیران به تاییه تی شازاده محمده عدلی میرزای حاکمی کرماشان هه بو. هه روه ها کچی خانی فدیلی درا بویه و، کوپنکی به ناوی عدلی لئ ی هه بو. نهوانه هه ره له نیران مابونه وه.

داود پاشا له سهر نهرستی حاکمه کانی پیش خزی بز نه وی نه هشتن هیچ میرنکی باهان جیگیر بی و، به ناسوده بی میرایه تی بکا گه ونه پیلانگیران له مه محمود پاشا. حه سن به کی برای تفره دا. له گهل ۵۰۰ کس هه لات بز به عداد (۱۲۳۳ ک / ۱۸۱۷ ز). داود، عینایه توللا ناغای موهرداری به نوینه رایه تی حنی نارد بز لای مه محمود پاشا گوایه ناموزکاری بکا پیوهندی له گهل نیران بیرئ. کوزه و هه ریری لئ سنده وه. عوسمان به کی لئ لاهرد و، حه سن به کی لئ دانا (۱۲۳۳ ک / ۱۸۱۷ ز).

مه محمود پاشا له خزی ترما داوا ی له نیران کرد هتیزیک بنترین بز پشتیوانی. محمده عدلی میرزا، بز ههل نه گه را دهس بخاته نا، کاروباری عیراقه وه. هتیزیکی به سهرگردایه تی محمده عدلی خانی شامیه پاتی و، هتیزیکی تری به سهرگردایه تی حه سن خانی فدیلی له گهل له شکر لور بز سهر مهنده لی و، هتیزی عدلی خانی که لرم و که لبعه لی خانی که روس بز سهر به دره و جه سان، نارد. داود پاشا به خز کهوت هتیزی نارد بز پاراستنی مهنده لی و به دره و جه سان و هتیزیکشی نارد رینگه ی پیوهندی نیوان هتیزه کانی نیران و مه محمود پاشا بیرئ. خزشی هتیزیکی زلی ساز دا به ره و که رکوک له وینه بچن بز سهر مه محمود پاشا. له م کاته دا داود پاشا توشی گیر وگرفتی ناوخو بو. صادق به کی برای سه عید پاشا هه لات بز ناو نیله کانی زوبیتد و قاسم به کی شاوی هه لات بز ناو خه زاعیل.

داود پاشا وازی له سه فیهری که رکوک هینا بۆ نه وهی خه ریکی کوراند نه وهی شوژشه که ی نه مان بن. به لام عه بدوللا پاشا و محه مه د پاشای خالید پاشای به هیزکی گه وره وه نارد بۆ که رکوک و، ناگاداری نیله گانی دزه یی و شه مامکی کرد نه وانیش بچه که رکوک و هه مریان له عینایه توللا ناغا کۆبینه وه. سازاده هه که ی سه رکردایه تی له پای تاق دانا بو. خزی و هیزکی گه وره له وی هه لیان دابو.

هیزی نهران که یشته کوردستان. هه ندی ورده شه ریان کرد به لام هیز چینه که یه کی گرنگیان هین نه گیرا. چه ند جاری سه فیر له نیوان داود پاشا و سازاده دا هاتو چۆی کرد بۆ به لاداخستی کتسه که. نهران نه یوست به هۆی پاشاکانی بابانه وه نو فۆزی خزی له کوردستان دا به هیز بکا.

داود پاشا، سه ری بۆ گوشاری سازاده دانه واند. هه سه ن به کی له کۆیه کتشیاه وه. سلیمان پاشا له زهنگاباد و، عه زیزه گ له درنه و باجه لان و، عه بدوللا پاشا له کۆیه و هه ریر و، مه محمود پاشا له سلیمانی دانرا نه وه.

هیزه گانی هه ردولاکشانه وه شوژنه گانی خزیان (۱۲۳۳ ک / ۱۸۱۷). (۱۰).

-۵-

کلۆدبۆس جه یس ریچ، نوته ری کومپانیای هیندی رۆژه لات له به عداد، نفۆز و ده سه لاتینکی زۆری هه بو. نه خوش که وت. بۆ گۆزینی ناووه وه و به رباری دا له گه ل هاو سه ره که ی و، ده سه پتیه نه گانی دا گه شتیکی چه ند مانگه به کوردستان دا بکا. بۆ نه مه ش نیزی له داود پاشا و هرگرت. ته ناندت داود نامه ی بۆ مه محمود پاشا نویسی، که پتزی ریچ به گرت و، گه شته که ی بۆ ناسان بکا و، هۆکانی هه سانه وه ی بۆ دا هین بکا. به لام داود پاشا، کومانی له ریچ نه کرد و، هه زی به گه شته که ی نه نه کرد و، لێ ی دلنیا نه بو. لای و ابو پیلاسی لێ نه گه پت و پاشاکانی به ابانی لێ هان نه دا. سه یر نه وه یه نو سه ره گانی عه رب هه تا نیستاش له سه ر هه مان به یروران.

ریچ له گه شته که ی دا بۆ سلیمانی چه ند مانگن مایه وه و، سه ردانی بانه و سه نه شی کرد. به درتزیای گه شته که ی سه رنجی ورد و زیوه گانه ی له سه رباری سیاسی و، هه لومه رچی کۆمه لایه تی و نابۆی و، جوگرافیای سه روشتی و مرۆیی ناوچه که تو مار کردوه. به یره وه ره گانی که رۆژانه نویستی به سه رچاوه یه کی به نرخ دانه نری بۆ لیکۆلینه وه ی نه وه سه رده مه.

-۶-

نه وه هه مان پاشا تا ما بو، خالید پاشا به کتی بو له ملتۆمه لاساره گانی. دوی مردنی نه ویش نارام دانه نه نیش. کۆیه گانی له که رکوک دانه نیش. پیاوه گانیان له

دیهات کانی دهرو پشت جهردهیی و رتگریبان نه کرد. چهند جارئ ناگاداری محمدهد پاشای کورپان کرد نه هینتی پیاره کانی کاری ره ها بکن، که لکی نه بو. محمدهد پاشا خرایه زندانه وه. به لام پیاره کانی هه لیان کوتایه سر زندانه که و محمدهدیان رزگار کرد. له باتی نهو خالید پاشای باوکیان گرت. محمدهد چره ناو شوان ماوه یک له ویره که و ته گفتوگو. وه زیر لنبان خوش بو. راکرده کان گهرانه وه و کیره وه کان به دران (۱۲۳۵). (۱۱).

محمدهد پاشا دواي ماوه یک پیاره کانی خوی کز کرده وه هه لات بز کرماشان. سلیمان پاشا تاو انبار کرا به وهی له گهل ناحه زانی داود پاشا پیوندهی هه به نویش هه لات. عه بدوللا پاشا، ماوه یک له سلیمانی کیرا له سر نه وهی گومانیان لئ کرد بو نامه ی له شارزاده وه بز هاتنی، دواي به ربونی نویش هه لات (۱۲۳۶) ک / ۱۸۲۰ ز). نه مانه هه مو له کرماشان کزونه وه. (۱۲).

-۷-

م. خالید (۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ ک) کوری نه حمدهد کوری حسین له تیره ی مکایه لی جاف له ناوچه ی قهره داخ له دایک بو. به مندالی جزته بهر خوتندن. لای مه لا گه وره کانی نهو سرده مه خرتندویه تی و، له سه لای شبنخ قه سیمی مه ردوخه یی نیجازه ی وه گرتوه. سالی ۱۲۱۳ که ماموزستانه کی: سهید عه بدولکه رمی به رزنجی به تعاون نه مرئ، نه وره حمان پاشا نهو له جینگه که ی نهو له مزگه و ته که ی دا، که خوی دروستی کرد بو، دانه نی. نه مهش به لگی لنبهاتوی بو بهو که نجیه له جینگه ی زانایه کی وا گه وره دابرنی. سالی ۱۲۲۰ به رتکه ی موسل، دیاره کر، حه لب، دیمه شق. دا نه چن بز حه ج. دیسان نه که رتته وه بز سلیمانی. سالی ۱۲۲۵ نه گاته دهلی له هیندستان، ته رفعت له شبنخ عه بدوللا ده هله وی وه رنه گرت و، نه که رتته وه ماوه یک له به غداد حنکیگر نه بن نیجا دتته وه بز سلیمانی.

مه لا خالید نیتر نه بی به مه ولانا خالید. ناوبانگیکی زور ده رنه کات و، هه زاران موزید و مه نسوب و خه لیفه پهیدا نه کات. وهک مه لا عه بدولکه ریم نویستی: «... بهشی زوری مه نسویه کانی مه ولانا له زانا نایشانه پایه به رزه کان بون و، که سی تر له ناو پیرانی ته رفعت دا هه لته که و تره نهو هه مو مه نسویه ی له ریزی مه لا پایه به رزه کان دا بیی»

نهو ماوه یه هاوزه مان بو له گهل ناکوکیی نه وره حمان پاشا و والی ی به غداد له لایه ک و، ناکوکیی نه وره حمان پاشا و سلیمان پاشای کوری نیبراهیم پاشا له لایه کی تره وه. هه روه کو پیشتریش شایه تی ناکوکیی نیبراهیم پاشا و عوسمان پاشا و، درایتر نه وره حمان پاشا و، نیجا خالید پاشا و نه وره حمان پاشا و، نه وره حمان پاشا و والی ی به غداد بو.

تەریقەتی نوێی کراوەی «نەقشبەندی» لە ماوەیەکی کورت دا پەرهی سەند. تا
ئەوسا تەریقەتی «قادری» باوی بو. شێخانی تەریقەتی قادری لەم تەریقەتە نوێیە
نارەحەت بون و چۆنەو بەگرمی دا. زانای پایەبەرز و گەورە ساداتی بەرزنجە: شێخ
سارفی نووی، سەرکردایەتی ئەم بەگژدا چۆندی نەکرد. کەوتە هاندانی والی ی
بەغداد و مەلاکانی عێراق و میرەکانی بابان دژی م. خالید. دواپەڕە کەشی نەشت
بۆنەو.

م. خالید سلیمانی بە جن هینشت (۱۲۲۸) و چۆلە بەغداد درتێزی بە
نیرشاد و دەرس وتەو دا. لەوێش، لە ماوەیەکی کورت دا، جێگەی خۆی کردووە و،
نەستیری کەوتە درەوشانەو.

کاتی کە سەعید پاشای والی ی بەغداد کوژرا و، ژاود پاشا بە یارمەتی
هێزەکانی مەحمود پاشای بابان شاری بەغدادی گرت و، بو بە والی ی بەغداد و
شارەزور و بەصرا. مەحمود پاشا بێنی م. خالید پایەیهکی زۆر بەرز ی لە بەغداد
هەیه، تەکای لێ کرد بگەڕیتەرە بۆ سلیمانی. م. خالید گەڕایەو. بۆ رێزلێنانی م.
خالید، مەحمود پاشا مزگەوت و خانەقایەکی بۆ بیات نا و، تا ئێستاش بە ناوی
«خانەقای مەولانا خالید» دۆ ناسراو.

م. خالید زانایەکی گەورە نایناس و، رابەری تەریقەتی نەقشبەندی، لە
سەرئەسەری رۆژەهلانی ناوەراست دا هەزاران مۆزید و مەنسوب و خەلیفە ی
هەبوو. بە فارسی و عەرەبی و کوردی: بە هەردو زاراوی گۆزان و بابان، شیعری
دانوو. دیوانەکە ی چەند جاری چاپ کراو. چەندین کتێب و پەرەویزی لە
زانستەکانی دین و رێوشوونی تەریقەت دا نوسیو.

م. خالید رەنگە یەکەم کەس بێ کە بناغە ی نوێینی پەخشانی کوردی بە
زاراوی بابان دانابن. «عەقیدەنامە ی کوردی - لویی عەقانی» ی بە پەخشان
نوسیو. دوا ی نوێش شێخ حسینی قازی (۱۲۲۵ - ۱۲۹۲) «مەولودنامە» ی بە
پەخشانی کوردی نوسیو. بە چارلێکەری ئەم دو نامەیکە کوردیە، مەلاکانی کورد
چەندین «عەقانی» و «مەولودنامە» ی تریان بە زمانی کوردی نوسیو.

م. خالید پێش ئەو ی بێت بە مۆرشیدی تەریقەت، چەندین شیعری لە
ستایشی میرەکانی بابان دا دانوو بە تایبەتی لە ستایشی نێبیراھیم پاشای
بنیاتنەری شاری سلیمانی و، نەورەحمان پاشای بابان دا. هەروەها بۆ «سوکواری»
میرە کوژراوەکانی بابان چەندین شیعری هۆنیو تەو، بە تایبەتی بۆ سەلیم بەگ ی
کۆری مەحمود پاشا کە لە رێتیار لە شەری والی ی بەغدادا کوژرا و، بۆ میرەعوسمان
کە نوێش هەر لە یەکێ ئەم شەرەندا وەکو م. خالید نەلێ: وەکو هاوناوی پێشوی
نەمیش قومی لە «سەھای شەھادەت» داو.

م. خالید هەولی داو بەکێشی لە ناو میرەکانی بابان دا پێک بهێنێ:
مەحمود پاشا و عوسمان بەگ ی برای و عەبدوللا پاشای مامیان پێک بهێت و

به میانیکیان بن بهیستی. نه مانه هه رستکیان له بهرده می م. خالید دا سوهند به قورنان و نه لاق و خه لجهر نه خۆن، که خیانت له یه کتری نه کهن و، هه ر کاتی نامه له حاکمی کرماشان یا والی به غدادوه بۆ یه کینکیان بن، له یه کتری نه شارنه وه و، له بهرده می م. خالید دا بیکه نه وه. بن ناچن م. خالید باوه ری به په یانه که یان و نو میندی به ریککه و تنه که یان هه برین، وه کو خۆی له نامه یه ک دا بهز داود پاشای نوسیه.

سالی (۱۲۳۶ ک / ۱۸۲۰ ز) به هزی نا نارامی سیاسی و، نا کۆکیی ناوخۆی میره کانی باهانه وه، به یه کجاری سلیمانی به جن هیش و، سه ری خۆی هه لگرت بۆ به غداد.

م. خالید دواي نه وه ی به به شینخی ته ریه ت هیچ شه رینکی بۆ ستایشی هه یه کام له میره کانی بابان داننا وه، هزی نه مهش بینگرمار نه وه یه که نهر نه وه به ته مای هیچ ده سک و تینکی دنیایی نه ماره، جگه له وه رهنگه که سییشیانی به شایسته ی ستایش کردن نه زانی بن. به پتجه وانه وه نامه کانی که بۆ مه حمود پاشای نوسیه پریتی له گله یی و، نامۆگاری. ته نانه ت نه مه حمید پاشا داوای که رانه وه ی لښ کرده بۆ سلیمانی، بن پتچ و په نا، داواکه ی ره ت کرده توه و، داویتی به ره لۆمه و پلار. کاتیکیش که بۆ به سه ربردنی هاوین رو نه کاته گوندیکی ناوچی سلیمانی و، مه حمود پاشا بن ته زانی و نه یه وئ بۆ ناشت کرده وه و دله وایی کردنی، فازی سلیمانی به نهر ته لای، م. خالید بن راهه ستان دور نه که ویتته وه بۆ یه کن له کونده کانی هه ورامان له کوردستانی نهران و، له وپوه نه که ریتته وه بۆ به غداد. بن نه چن داود پاشا و، ده سه لاتدارانی عوسمانی یش مانه وه ی نه میان له به غداد بن خوش نه بوین، بۆیه له ویش نه مایه وه و، چو بۆ شام.

م. خالید سالی ۱۲۳۸ ک (۱۸۲۲ ز) له به غدادوه چوه شام و له وئ جیگیر بو، سه ره نجام به نه خوشی تاعون له ده ربه ده ری و له ته مه نی ۵۱ سالی دا له ۱۱ ی زیلقه عه ده ی ۱۲۴۲ (۷ ی حوزهیرانی ۱۸۲۷ ز) دا مرد و، له شاخی قاسبۆن ناشیان. (۱۳)

-۸-

نهران به ته مای له شکر کیشیه کی فراوان بو بۆ سه ر خاکی رۆم. شازاده عه بباس میرزا له ته ورته وه بۆ لای نه رز رۆم و شازاده محه مه د عه لی میرزا له کرماشانه وه بۆ سه ر کوردستان و به غداد.

داواکانی شازاده زۆر و قورس بوین، به تایبه تی پاره ی زۆر و دیاری داوا نه کرد. به مه حمود پاشا هه لانه سه روا. شازاده وستی مه حمود پاشا لابدات و عه بدوللا پاشا له جیگه ی دا بن.

مه حمود پاشا داوای له وه زیر کرد هتزی یارمه تی بۆ بنهری. وه زیر هتزیکی

که می بزنارد به سرکردایه تی کابرایک به ناوی «محمد که هیه». محمد له به غدادوه به ری کهوت ماره ویدک له کزکس لای زهنگاهاد و زیاتر له مازگن له شیروانه مایه وه.

شازاده هیزکی بزه بدوللا پاشا ناماده کرد بو که یسته خواجهی. که یخه سره وه کی جاف که نه بر یارمه تی مه محمود پاشا بدالی ی هه لکه راپه وه دایه پال عه بدوللا پاشا.

هیزی محمد که هیه هاته باریکه له نزدیک تانجه رو هه لی دا، به لام نه خوشی له هیزه که دا بلاو بو وه. هه مو روزی چند که سیکلی لی نه مرد و، نه وی تریشی له بهر نه خوشی و لاوازی نه یسه توانی نه که گانی، خوی به جن بهینن. عه بدوللا پاشا که به موی زانی له خواجه پیسه وه به ری کهوت به ره و گه وره قه لا و زه ره لیکاو و له دهر بهند دامه زرا.

شازاده له پای تاقه وه به ری کهوت بزه هاو. له سیروان په پیسه وه قه ره نولوسی له زهنگاهاد تالان کرد.

محمد که هیه هیزه نه خوشه که ی له باریکه وه برد بزه بیستان سور و نهنجا قه ره گزل.

نیرانیه کان بزه درژه پندان تا که یشتنی هیزه که ی شازاده به ناوی عه بدوللا پاشا وه که و تنه گفترگز.

هیزی هه ردولا پینکا هه لیژان. هیزه گانی به غداد و باهان شکان. میژونسه گانی داود پاشا نه شکسته نه دهنه پال خیانه تی که هیه. که هیه ش پاش چند روزی له شکانه خوی و براکانی و خزمه گانی هه لاتن بزه لای شازاده. عه بدوللا پاشا چوه ناو شاری سلیمانی. شازادهش روزانی موچه ره می له ری به بهر برد. شازاده به ره که رگوک چو. وه زیر به غدادی قایم نه کرد ترسی هه بو په لاماری به غداد بدا. محمد که هیه ش بر بو به هاوسه فوری شازاده.

نه خوشی کولیرا له هیندستانه وه داکهوت بو. که یشت بو به صرا و به غداد و کوردستان. نه نه خوشیه کهوت بو ناو نوردوی نیرانیسه وه. شازاده نه یوست به به له پیک بکه وی. به هزی یه کن له ناخونده ناو داره گانی شیعه وه گفترگز دهستی بن کرا. شازاده داوای نه کرد: عه بدوللا پاشا له سلیمانی و محمد پاشا له کویه داهنن و، نه وانمی که په نایان بزه نیران هیناوه چاو پو شیبان لی بکری. له شکری نیران ناوچه گانی دافرق، توزخوماتو، کفری، قه ره ته په و ده لی عه بیاسیان تالان و ویران کرد بو. شازادهش توشی نه خوشی کولیرا بو بو. له نزدیک قزبات سرد. ته رمه که بیان برده وه بزه نیران (۱۲۳۷). مردنی شازاده کوتایی بهم له شکر کشیه هینا و داود پاشا له یه کن له دوزمنه گه وره گانی رزگاری بو. (۱۴)

نیرانیه کان کبشانه وه به لام بزه پشتیوانی له عه بدوللا پاشا هیزکیان له سلیمانی دانا بو. مه محمود پاشا چوه به ریان هیزه که ی راونا و عه بدوللا پاشای

دهر کرد. به لام محمد پاشا به هزی بلاز بونه وهی نه خوشییه وه له سلیمانی نه مایه وه
عه بدوللا پاشا فرسه تی هینا سلیمانی گرت وه. به مجوزه چهند جاری ده ستاردهستی
کرد. (۱۵)

- ۹ -

دوای مردنی محمد علی میرزا، شا کره کهی: محمد علی حسین میرزای له
جینگه دانا، به لام نعم وه کو باوکی بن نه کرا. فتح علی شا کاروباری کوردستان
و عیراقلی عه ره بی به عه بیاس میرزا سیارد. عه بیاس و محمد علی حه زیان له
چاره ی یه کتری نه بو. له شه ری روس دا محمد علی یارمه تییه کی نه وتی
عه بیاسی نه دابو.

عه بیاس میرزا، یه کن له پیاهه ژیر و ناو داردکانی حوی به ناوی محمد
حسین خانی نیشکنا قاسی به نامه یه که وه نارد بۆ لای محمد پاشا. نیردراوی
عه بیاس میرزا له کهرکوک محمد پاشای بینی و نامه کهی دابه. بن نه چن محمد
پاشا بن نومید بو بن له داود پاشا و، یارمه تی جهنگی پۆم. عوسمان به کی برای
له گه محمد حسین نارد بۆ ته ورئز بۆ بینینی عه بیاس میرزا. لعم ماوه یه دا
عه بدوللا پاشا دیسان له گه داود پاشا سازبو کوئی نه دابه نیران. نیرانیش
خهریکی گفتوگۆی ناشتی بو له گه عوسمانی. بۆ سه ودا ی ناو نه و گفتوگۆیه
پنویستی به پاشاگانی باهان بو. عه بیاس میرزا فرمانی دا به نیراهیم خانی
سه رتیبی باکوئی دو فوجی ته ورئز و مه رانجه له گه عوسمان به گ به چنه سه ر
عه بدوللا پاشا له سلیمانی و، محمد پاشا دابینه وه.

نیراهیم خان، محمد پاشای له جینگه ی عه بدوللا پاشا له سلیمانی و
عوسمان به کی له جینگه ی محمد پاشا له کوئه دانا و گه رایه وه نیران. محمد
پاشا له دوای نعم له شکرکیشیه خوشی چو بۆ ته ورئز بۆ بینینی عه بیاس میرزا
(۱۲۳۷ ک / ۱۸۲۷ ز). (۱۶)

- ۱۰ -

له و کاته وه که میر محمد کاروباری میرایه تی سۆزانی گرت ده ست،
میرایه تی سۆزان چوه قوناخچکی نوئی پشکهدتن و به هیزیه وه. به هه ر چوار لای
حوی دا که وته په له اوشتن و په ره سه ندن. پاشایه تی باهان به هزی ملسلاتی ی
ده سه لات وه له نیوان محمد پاشا و مام و نامۆزا و به راکییه وه و، به هزی
ده ستیه وردان و له شکرکیشی نیرانه وه کز و لاواز بوو. میری سۆزان نعم هه له ی به
ده رفه ت زانی له قه له مه روی باهان دا که وته پشروه ی لای روزناوای زئی ی پچوکی
هه مو گرت و، ده سه لاتی گه یسته قه مچوغمه و سورداش و، له قه شقۆلی به نکه یه کی
جهنگی دامه زراند (۱۲۳۷).

مه محمود پاشای بابان به هژی ناکۆکی ناوخۆه هیزیکێ نهوتۆی به دهستهوه
 نهما بو رینگه له میری سۆزان بگرن، شکاتی نهبرده بهر عهیباس میرزا، ناوچهکهی
 بز بیارتۆی. میری سۆزان له موکریانیش پشیرهوی کره بو، شنۆ و سهردهشتی هیتابوه
 ژێر دهسهلاتی خۆیهوه. عهیباس میرزا له دهس میری سۆزان به تنگ هات بر،
 سکالای بر دۆته بهر گۆنسۆلی ئینگلیز و، کار به دهستانی عوسمانی و، داوای لێ
 کردون پێکهوه لهشکر کشییهکی هاوبهش بگن دژی میری رهواندز. (١٧)

- ١١ -

لهوکاته دا هینتا حالتی نهجنگ و نهناستی به بهر پشوهندی نیرانی -
 عوسمانی دا زال بو. ههردولا خۆیان کۆ نهکردهوه بۆ عولیکێ تری شهرو، له ههمان
 کات دا له ههولی گهستوگزی ناشتی دا بو. عهیباس بۆ نهوی به چاکترین شنبه
 کهلک له کارتی بابان وه بگرن سیاسهتی دهرباری قاجاری بهرامبهر مهسهلهی
 کرد، به تایبهتی بهرامبهر ناوچهی بابان و پاشاکانی، بهم جۆره داڕشته که له دو
 نامه دا بۆ فتح علی شاه رونی کردۆتهوه.
 - نامه ی یهکه:

«من به خاکی بێ ی نه لهک فهرسای هومایون سوتند نه خۆم و دۆشمی
 خۆتی با محهکی شاهنشاهی بم، نه گهر هه رگیز له باره ی بێ سپاردنی خزمهتی
 شاره زور و بابان، خه یالی نهوهم هه بۆین، بۆ ناره زوی نهفس ته ماعینکم لهوئ دا
 هه بۆین، و یست بستم سنۆی دهسهلاتی خۆم فراوان بکه، نه م بوه و نیمه، نه م
 خۆتیه لفر تاندن و پر کیشیه شم سه بارهت به نۆکه رایهتی و به ندایهتی هه رگیز
 نه نه کرد و به جائیزم نه نه زانی که به بێ پرس و بێ نیشارهت فهرمون له خۆمهوه
 دهسپشکه ری عهرز کردنی نه م جۆره باسانه بکه، خوا نه یزانن که هیچ شتی نه بوه
 به هژی نه م عهرز و جهسارهت، جگه له وهی که له م دو ساله دا که جهنگی دهولهتی
 عوسمانی له گۆڕی بو، هه ر جارێ که من بۆ خزمهت و سه فهر نه رۆشتم له
 کۆنستانه کان و کوردستانه کانی سنۆی ورمی و سابلای دا دهسدریزی ژۆر نه کرایه
 سه ره عیبت و ولایه ته کانی شاهنشاهی، نه مسال به هار ویزانیه کی ژۆر توشی
 ناوایی و به رو بومی هه ندئ له ئیلات و ناوچه کان بو، که منی ناچار کردو، وای لێ
 کردم که بۆ رینگه نه دانی ویزانی بونی نه م ویلایه ته به عه رزی خاکی بێ ی پیروژ
 جهسارهت بکه و، بۆ رینگه خستنی کاروباری سوله یانیه و بابان به خۆ که وین، بۆ
 نه وهی هه ر کاتن له لای نه رز ورم و موش و قارسه وه بکه وینه رێ و خزمهتن بکرن،
 له م پشته وه سه ری دنیایی و فەرمانه تی ته واره تصدقی فرقی شاهنشاهی بۆ
 نۆکه ریک که له ولایه ته وه نه چن بۆ سه فهر و خزمهت، نیسته ش که قیله ی عالم
 -روح العالمین فداء- خزمهتی رینگه خستنی نه و لایه ی که به من سپاردوه، نه و
 مه سه له یه دیاره که نه و جۆره کارانه له من که گرفتار و خه ریکی چه ندین کارم،

نه توانم بز پیشه‌وه بیه‌م یان شتیکی ترو، که خزمه‌تی گوره‌ی هه‌مان یه‌ک کار
بئ» (۱۸)

- نامه‌ی دوه‌م:

«عذرزی نوابی نانیبولسه‌لظه‌نه، دام ایام اجزله، نه‌مه‌یه که:
له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌مو دوه‌لته‌تی کافر له‌م سه‌رده‌مه‌دا خه‌ریکی ناشتی و
سازانن، منیش هه‌میشه‌ هه‌ول و ته‌قه‌للامه و، ته‌لاش و ره‌نجم له‌و به‌واره‌دا بز نه‌وه
به‌و، که ناکوکی له‌ نیوان دوه‌لته‌تی نیسلام دا نه‌مینن. تا سالی پار، کار له‌ ناشتی
و پینکه‌هاتن ترازو و، ماوه‌ی سازان نه‌ما، دوا‌ی بپشروه‌ی موش و بایه‌زید و نه‌رجیش
که گه‌راینه‌وه ته‌وریز له‌ لای حومه‌وه قایمقام به‌ نیازی سازان نارد، نه‌وان وه‌لامی
راستیان نه‌دایه‌وه، چه‌ند جار له‌ کوشه و که‌ناره‌وه له‌ دهرگای ناشتیمان دا، به‌لام به
هیچ جینگه‌یه‌ک نه‌گه‌یشتین، تا نه‌مسال به‌ خراستی خوا و به‌ختی شاهنشا، گیانی
هه‌مومان به‌ قوریانی بئ، توشی نه‌و تیشکانه‌ بون، دوا‌ی نه‌وه ده‌سه‌جق خه‌ل‌کسان
نارد و له‌ لای خزمه‌نه‌وه به‌ ناشکرا داوا‌ی رتی‌ککه‌وتنسان کرد و، دوا‌ی تر میرزا
ته‌قی مان نارد و نه‌و خزمه‌ته‌ پیروزه‌مان بئ سپارد، نه‌ویان ناردوه‌و و به‌لنیشیان
دابویه له‌ ماوه‌ی چل رۆژدا وه‌لام بده‌نه‌وه، به‌لام به‌جینیان نه‌هینا، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش
دیشان چه‌ند جارن له‌ رتی‌که‌ی نینگلیزه‌کانه‌وه، به‌ هزی نیلچییانه‌وه له‌ نه‌سته‌مبول
نه‌وه‌مان دهر پریره، به‌لام تا نه‌سته‌ش به‌ هیچ جزوی وه‌لامی نه‌وان نه‌گه‌یشتوه، به‌لکو
له‌ هه‌مو لایه‌که‌وه به‌ گهرمی خه‌ریکی خوش‌ازدانن بز جه‌نگ و هیچ نیشانه‌یه‌کی
ناشتی و سازین دیار نیه، له‌ گه‌ل زانیی نه‌مه‌دا، هه‌ر کات نیمه‌ش که‌ نوکه‌رانی
نم دوه‌لته‌ و سنورداری نم مه‌مله‌که‌ته‌بئ، نه‌گهر به‌ هیوا‌ی ناشتی پالی لق
بده‌ینه‌وه، خوش‌ازدان پشت کوئی بخه‌بئ، نه‌وه پینچه‌وانه‌ی به‌رزه‌وه‌ندی دوه‌لته‌تی
قاهره‌یه، بۆیه له‌ روی شاره‌زایی و دلسوزیه‌وه به‌ ناشکرا نم مه‌سه‌له‌به‌ عه‌رز
نه‌که‌م:

نه‌گهر له‌ لایه‌ن نیمه‌وه پینش ده‌ستی نه‌کری و، مانگی دوه‌می به‌هار نه‌چینه
ناو خاکی دوژمنه‌وه، نه‌وه‌نده دوا بکه‌وین تا جه‌وزا و سه‌ره‌طان بگا و قشور و
توخیانه و هیزو خواره‌مه‌نی رۆمی له‌ هه‌مو لایه‌که‌وه کوتیته‌وه و، کورده‌کان خیزان
و ران و ره‌وه و که‌له‌یه‌له‌کانی خیزان له‌ کویتستانه‌کان و هه‌واره‌کان دابه‌زینن و،
سواره و سپاییان له‌ هه‌مو لاره‌ و که‌و میروله و کولله هتیش به‌یتن، نه‌وسا نه‌گهر
بمانه‌وی جه‌نگ بکه‌بئ یاخود بمانه‌وی ناشتی بکه‌بئ کاره‌که‌ گران و، چاره‌ دژوار
نه‌بئ، لوتبه‌رزی و له‌ بخوایی بونی رۆمی له‌ ناشتی دا و، هیزو توانایان له‌ جه‌نگ
دا زۆر زۆر زیاد نه‌بئ، به‌لام هه‌ر کات نیمه‌ لینه‌وه زو به‌جولین، تا کویتستانه‌کان
به‌فری لق نه‌چوته‌وه و نه‌وان ناتوانن له‌ که‌لنه‌کانی دا به‌حه‌وتنه‌وه، به‌چینه ناو خاکی
دوژمنه‌وه و له‌ پینش نه‌وه‌دا قشونی عوسمانی کوتیته‌وه شه‌راره‌تی نه‌شراری کوورد،
که‌ مایه‌ی هه‌مو شه‌ر و فه‌سادینک هه‌ر نه‌وانن، به‌ فه‌زل و که‌ره‌می نیلاهی و

تالیعی سرکه‌وتوی شاه‌نشاهی له بهر یهک همل بره‌نشین و، به ویستی خورا له موش به‌ره و خوار راویان بنشین، نه‌وسا نه‌گه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ یا ناشتی به‌کین، به یارمه‌تی خوی گه‌وره، ناسان نه‌بین و به سوکی مه‌سهر نه‌بین، لوتبه‌رزی و بایبونی رومی نه‌گژی به خوشروی و زهر و زوریشیان نه‌بین به کزی و ناتوانی.

له‌به‌ر نه و هزیانه نه‌گه‌ر به‌ری پیروزی شاه‌نشاهی هاته سر نه‌وی که پیش ده‌ستی به‌کری، قشونی سواره، که مه‌نمور و ته‌رخان نه‌کرتن، نه‌بین کاتن له‌ویوه به‌جولین که له کوتایی حمل دا یا نه‌گه‌ر زور دوا به‌کون له سهره‌تای نه‌وردا به‌گه‌نه ته‌وریز، تا قشونی نیره‌ش دوا نه‌کسه‌وی، به بن چاره‌روانی به و به‌ری پشت نه‌ستوریه‌وه، نینسانه‌للا، هر له و کاتانه‌دا به‌کونه خزه‌به‌ت، له‌م حاله‌ته‌دا که نه‌گه‌ر له سهره‌تای نه‌وره‌وه ده‌س به کاری نه‌م لایه به‌کری نومینده‌وارین تا سهره‌تای میزان، به ناشتی بن یا به جه‌نگ، بتوانری له‌م لایه‌وه دنیایی به ده‌س بن.

کاتی له‌شکرکشی بز سر به‌لغدادیش هر له و ده‌مانه دایه، کام نیعمه‌ت باشت و به‌رزتره له‌وی که له‌م عه‌زیه‌تی شاهانه‌یه‌دا په‌روانه‌ی نیحضاری نیمه بگات، له‌م سه‌فه‌ره‌دا مولایمی ریکابی فه‌له‌ک فه‌رسابم و، گیانه‌خته‌کرانه له حوضوری مه‌را ده‌ر به‌کون، له به‌ری جولانی مه‌وکیبی جیهان‌گه‌روه فه‌رمان فه‌رمانی نه‌شرفی هومایونه، به‌لام له به‌ر نه‌وی له روی که‌مالی عاطفیه‌ته‌وه له نیمه پرسپارتان فه‌رمو بو، به پتی فه‌رمانی بالایان عه‌رز نه‌کرتن که مه‌وکیبی پیروز هرچی زوتر له سولتانیه‌وه به‌کوتنه ری بز سازدانی سوپا و کزکرنه‌وی سه‌ربازانی سرکه‌وتو، په‌دا بز نیحسبایی روس و روم و دنیایی ولایه‌ته‌کانی سنور باشت و خوشتره، به‌لام به دیاره له پاش مانگی شه‌ووال دا زور زوه و، نه و کاتانه زور زور پیروزه و له هیچ جینگه‌یه‌که‌وه کوسب و گرفتاری نابن، به‌گه‌ر پیشکه‌وتی هه‌مو کاره‌کان به‌جوزی که چه‌ندین جار ته‌جرو به‌ کراره طالعی هومایونی له زیاد هونی شاه‌نشاهی که به فضل و ته‌نید و ته‌وفیقی نیلاهی تیشکی چاودتری سولتانی له هه‌ر که‌س هدات و، روی جولانی پیروزی به‌کاته هه‌ر لایه‌ک، هه‌ر کاتیک به‌ته پشه‌وه بن زه‌حمه‌ت و په‌شوکان بز پشه‌وه نه‌روا. له‌به‌ر نه‌وی قبول وایه هه‌ر به‌ریانک ده‌ریاره‌ی نه‌و لایه به‌ری به دریزی عه‌رزی خباکی بن ی پیروز به‌کری، نه‌ره‌نده نه‌خسته به‌ر چار، که حکومه‌تی شاره‌زور و به‌بان و ده‌وروشته‌کانی به‌گویره‌ی رینگه پیدانی پیروز دراوته مه‌مه‌د پاشا (مه‌به‌ستی مه‌حمود پاشای کسری نه‌وره‌حسان پاشایه) دنیایی له راستی ی باوه‌ر و خزمه‌تگوزاری نه‌و که نه‌بین نیسته و پاشه‌روژ به دی بیت، به چه‌ند شتیک نه‌هینرته‌وه که‌وا به‌که‌یه که‌ه‌رز نه‌کرتن:

یه‌که‌م؛ گل‌دانه‌وی به‌رسته، له‌به‌ر نه‌وی کسره پاشه‌کانی نه‌و و، نه‌و و عوسمان به‌ک، که هه‌ردوکیان له کرماشان بن، له گه‌ل نه‌ومش دا نه‌م سه‌ری‌تیجیه‌یان له یه‌ک دوو سال دا کرد، گل‌دانه‌وی نه‌م جوژه به‌رسته‌یم به مایه‌ی دنیایی نه‌زانی

و برپاری نمودم دا له کاتی سه فهری خیر نمسردا، عوسمان بهگ خوی له گل هزار سوار پا زیاتر له نعیان و گه وره و گه وره زاده کانی باهان نیشانه لالا و تعالا له گل بخا و له پیشرویی سبای سرکه وتودا، به راشکاو و ناشکرا دژی سپا و سرعه مکه ری عوسمانی بجهنگن.

دووم: به ناموشی محممد پاشا و عوسمان بهگی برای که ماوه یک بهر له نیستا عوسمان هات، ماتگنیک له توریز مایه و، شوی جمرن پاشا خوی نکای کرده، نیشانه لالا و تعالا دیت و، نو که روشت دیسان عوسمان به فزلی حوا دیتوه و، بهو شهرتهی بئیم له گه رانه ودا به هه مان رنوشون ناهیلیم دیسان له هاتوچو سارد بینه و.

سپیه م: سه ره پای هه برنی قشون و سپا و نیستیعدادی ده ولتهی قاهیره له ویلایه تی باهان که تا نیسته نیبراهیم خانی سه رتیپ، که چن جار له تاqm و سپای باهان زورتر و زالتیره و، لهو شونانه بوه، له روزانی سه فهریش دا، باوه ر پتکراوتیک له وی دانیم و نه وندهی قشون که له غازیانی سه رتاز و سواره ی ریکابی به ساخلو له وی داهنیم، له باتی نه وان له سواره ی باهان و بلباس و هی تر نه به م بو سه فهر و، له راستی دا خه لکی کوردستان و نه رده لان و ساخلاخی موکری هه مویان پشتگر و یارمه تیده ر نه بن و، نه گه به قازانچی ده ولتهی بزان نیشاره تی خدیو بیانه سه باره ت به یارمه تیدان له کاتی پتوست دا نه فهرمون.

چواره م: هوی سه ره کی په ژاره یه ک که که سانی وه کو محممد پاشا هه یانه له وه به که هاری سه نگینی دراو و که لریه ل و طه موع و ته ووه قوع به خرته سه ر شانیان و، له عوده ی نه یه و، به لین و گفتنیک بدن و دواپی بزبان حبیبه جن نه کری و له هه ردولاهه بیته هوی ترس، نیمهش نه له مدلولیلا نه هاریکمان خستزه سه ر شانی نو و، نه طه موع و ته ووه قعوعتیکمان هه یه، ناسان ناسان پیشکه شی سه رکاری پیروزیش که له حه زره تی هومایون دا نه ختینه مان گرتزه خن نیشانه لالا تعالا نه یده بن، بو نیبراهیم خانان نویسه لهو مهر و گا و قاتر و یابو نو جوژه شتانه مان لی وه ریگری و، به قشونی نه رمان بن دراوی بدات و به فاضلی خرا حسابی نه و هه، بریتیه که ی هه ر چونیک بن له که لریه لی بن که لک و دراوی بن به و تا خزمان بو سه فهر نه رویشترین نه یده بن، بنگومان نه وانه که بریتیه که ی دا و حزمه تی باشی کرد، بن هوه نه م خزمه ته له دهس نادا و، پاش دانی پاره که پیچه وانه ی رنوشوننیک ناجولیتوه که بیته هوی ناره حه تی بیری هومایون.

پنجه م: ولایه تی شاره زور و کزیه و حدیر له سن لاهه به ساخلاخ و نه رده لان و سنوره کانی کوردستان و کرماشانه وه به ستران، که سه مله که تی یاریزراوی سه رکاری شاهنشایه و، لایه کیشی به شونی ده سه لاتی وه زیری به عه داده وه به ستراره، له هه ر رتیه که وه نازاوه و فهادنیک لهو ولایه ته و نه م تایه فیه وه بگات، ته نیا لهو لایه یه وه و بهس، نو لایهش له م کاته دا که نیبراهیم خانی

سه‌رتیب و محمدمهد پاشا تا موصل رقیستن و که‌رکوک و هه‌ولنیر و بردی سور
 عاشره‌ی دلسوزی و گوتراپه‌لیان ده‌ریپوه، وه‌زیری به‌غدادیش به‌جزئی خرمه‌ت و
 ساردانی پیشان داوه که تا نیسته دوسن جار پیاری نو و هاتونه‌ته لای سه‌رتیب و
 محمدمهد پاشا و، به‌پنی نامه‌یه‌ک که نویسی بویان به‌گنستی کاره‌کانی نه‌وی
 نه‌روا، نه‌گه‌ر له‌پنشن چونی نیمه‌دا بز سه‌فره‌نیشان‌ه‌للا ته‌عالا، به‌شینیه‌ک که
 مه‌به‌ستی نه‌ولپای ده‌ولته‌نی قاهره‌یه، کاری به‌غداد و وه‌زیر بز پنشوه‌چو، له‌و
 لایه‌شوه‌ده‌دلیا نه‌بین و، نه‌ویش له‌حوکمی ولایاتی مه‌حروسی شاهنشاهی دا
 نه‌بین و، هه‌ر کاتی پیتشکه‌وتنن پتیک هات، عه‌زمیتیک که له‌کاری به‌غداد
 مه‌به‌ستی هیمه‌تی به‌رزی سولتانیه له‌و به‌هار و هاوینه‌دا کاروباری نه‌وی به‌لادا
 نه‌حات و نه‌گه‌ر ناتوه‌اوویه‌ک به‌پنن له‌فهرستی پاییزدا، نه‌گه‌ر بزین، له‌کاتی
 که‌رانه‌وی نیمه‌دا، نیشان‌ه‌للا نه‌توانین زستان له‌گه‌رمیانی عیراقی عه‌ده‌ب دا به
 سه‌ر به‌رین و، به‌غداد نیسته له‌سایه‌ی سه‌ری هوما یونه‌وه نو و توانایه‌ی نه‌ماوه
 به‌رگی هه‌له‌تی له‌شکری جیهانناشویی شاهنشاهی به‌گرتی.

شهم؛ عه‌بدوللا پاشا که گه‌وره‌ترین و به‌سالاجوترین پاشایانی بابانه، له
 گه‌ل هزار مالی نیلی بابان، که زو‌زیان له‌پیاری ناسراو و ناغاو گه‌وره‌کانیانن،
 لیره‌ن. به‌وپه‌ری ریز و به‌رزییه‌وه‌گلمان ناوتوه و به‌ته‌ما هه‌ین له‌م روزه‌ندا له
 ده‌وروبه‌ری سه‌بلاخ به‌ش و تیورلی بده‌ینتی. له‌به‌رنه‌وی نه‌بین هه‌ر که‌س له‌نه‌ه‌لی
 روزه‌کار به‌ترس و هیوا گل به‌دینته‌وه، نه‌م رینگه‌یه‌ش ترسی مه‌حمود پاشا نه‌بین.

به‌پنی نه‌م رنوشوین و شنبه‌یه که به‌درنژایی خرابه به‌رچاو، نومیندم وایه
 له‌کاتی لیره نه‌بونی نیمه‌دا له‌کاروباری نه‌م لایه‌دا هیچ چه‌وتی و که‌موکوپیه‌ک رو
 نه‌دا. به‌فه‌ضلی خودا و باطنی نیحامه پاکه‌کان مته‌وه‌کیلین و، به‌نیمدای طالعی
 نه‌قه‌ده‌سی هوما یون مته‌وه‌میلین، نه‌و ته‌گبیره‌ی به‌بیری نیمه‌دا هاتوه به‌م درنژیه
 روغان کردۆته‌وه و رونی نه‌که‌پنه‌وه، نیشان‌ه‌للا له‌گه‌ل ته‌قدیر موافیق نه‌بین و،
 نکام وایه که هه‌ر به‌کنی له‌و به‌رگانه به‌گاته به‌ر خاطری عه‌رش مه‌ظاهیری وه‌حی و
 ته‌نزیل به‌نیرشادو هیدایه‌تی به‌فرمون و، نامه‌ی پیروز زوتر به‌گات که هیچ کاری
 بن نیجازه و عه‌رزی شه‌ریاری نه‌کرتی (۱۹)

- ۱۲ -

نیران و عیوسمانی له‌شه‌ری به‌کتری ماندو بویون. روسیا بویه هه‌ره‌شه‌به‌کی
 به‌رده‌وام به‌سه‌ر هه‌ردوکیانه‌وه. نوینه‌رانی رۆم و عه‌جم له‌نه‌رز رۆم کۆبونه‌وه.
 هه‌ردولا گه‌پشینه‌ن رینگه‌که‌وتنی به‌که‌می نه‌رز رۆم (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز).
 له‌م رینگه‌که‌وته‌دا کیشه‌کان باس کران و چاره‌ی سه‌ره‌ناییان بز داترا؛ کیشه‌کانی
 سنو، بازرگانی، حج و زیاره‌تی پیروزگا‌کانی عیراق، دیار به‌کردنی رنوشوینی کۆچی
 گه‌رمیان و کونستان، ره‌فتار له‌گه‌ل راکردوانی به‌کتری.

ماده‌ی پدکهمی نهم ریتککوتنه ده‌ریاره‌ی بابان بو؛

«هر دو دوله‌تی به‌رز نم‌بن دوس ورنه‌ده‌نه کاروباری ناوخوی پدکتریه‌وه. لیشره به دواوه خۆ تن هه‌لقورتان له لای به‌غداد و کوردستانه‌وه نه‌شیاره، له‌وانه مه‌لبه‌نده‌گانی سهر به سنجقه‌گانی کوردستان، به هیچ به‌هانه و له هیچ رویه‌گه‌وه دوله‌تی به‌ری نیران نابن رێ به خۆتن هه‌لقورتان و، ده‌سدرتژی و، په‌لامار بدا و، دالده‌ی موته‌سه‌ر پرفه‌گانی بيشو و له‌مه‌ود وایان بدات.

له‌و شوتنه‌دا ناوبراون، له‌بابه‌ت ره‌سمی ناسایی گهرمیان و کونستان و، ههر ده‌عوایه‌کی تر، بۆ نه‌وه‌ی نه‌بیته هژی ناخۆشی نیتوان هه‌ردو دوله‌ت، نه‌بن له‌لایه‌ن نه‌میرو و له‌یعه‌ده‌ی دوله‌تی نیران و وه‌زیری به‌غداده‌وه به‌لا دا به‌خړی.»

گفتوگوگانی نیران و عوسمانی و، پتکها‌تنه‌بان له‌نه‌رزپۆم، له‌ناو لایه‌نگرانی پۆم و عه‌جهم دا له‌بابان دا، به‌دو جۆزی جیاوا‌ز ده‌نگی داوه‌ته‌وه.

شینخ مارفی نو‌دی له‌نامه‌یه‌ک دا، که‌دور نیه‌بۆ مه‌حمود پاشای بابانی نویسی بن، نه‌لتی:

و ادعوا لجناب الهاشا بالعاقبة وسلامة الایمان، وهما اعظم مهمات الانسان، وادعوا له بالرجوع الى هذا المكان، سالکا سالک العدل والاحسان

قد ذکر عندنا ان الروم والعجم تصالحوا على رد هذه البلاد الى الروم، لكن هذا الامر مجهول عندنا غير معلوم، فان صح هذا القول فبشرنا حتى نخبر الناس، فتطمئن القلوب وتفرج الكرب، ولك الثواب الجزيل والاجر الجميل، وان كان هذا القول كاذبا، فاخبرنا حتى ندير للخروج الى بلاد الاسلام

الداعي (٢٠)

والدعاء لله كلام ختام

شینخ مارف، لای خۆیه‌وه، گرده‌بر کیشه‌که‌ی به‌لا‌دا خستوه، که‌نه‌گهر له‌و ریتککوتنه‌دا بابان درابسته‌وه به‌پۆم نه‌وا مژده‌ی بده‌نی بۆ نه‌وه‌ی نه‌میش به‌خه‌لک بلین، خۆ نه‌گهر وان‌دن و ناگاداری بکه‌ن بۆ نه‌وه‌ی ولاته‌که‌به‌جن به‌یلتی و پو بکاته‌ولاتی نیسلام، مه‌به‌ستی ناوچه‌گانی ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانی به‌وه.

چهندین سال‌بو ده‌ریاره‌ی نیران به‌هژی پاشاگانی بابانه‌وه نفوزیان له‌کوردستان دا جینگیر بویو. نهم ریتککوتنه‌نفوزی تیرانی له‌کوردستان دا نه‌نه‌هیشته‌، پین نه‌چن پاشا و میره‌گانی بابان، نه‌وانی سهر به‌نیران بون، له‌م ریتککوتنه‌ترسا بن و، هانایان برده‌یته‌به‌ر فه‌تعه‌لی شا که‌نیران ده‌ستی لی هه‌لگرتون.

فه‌تعه‌لیشا له‌نامه‌یه‌ک دا بۆ عه‌بیاس میرزای کوی و، نایب‌ولسه‌لظه‌نه‌ی خۆی، که‌له‌باتی نیران لایه‌ن بو له‌م ریتککوتنه‌دا، نویسنی:

«... وینه‌ی هه‌مو به‌نده‌گانی مو‌عه‌ده‌نامه‌که‌له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی خرایه‌به‌رچاو.»

نه‌گهرچی زۆری ماده‌ه‌گانی به‌پین‌ی و‌ست و داواکارییه‌گانی دوله‌تی عوسمانی دا‌پت‌ژاوه‌و، قازانجی نیران له‌هه‌ندێ ماده‌ی دا ره‌چاو نه‌کراوه‌به‌لام

چونکه جنگری هومایونی نیمه ناره‌زوی له نارامیی ولات و خه‌لک و، نه‌مانی خویننژئی و نه‌ساده و، نو رۆله‌یه‌مان بۆنم مو‌عاهده و مو‌صالحه‌یه ده‌سه‌لات و رینگه دابو وه‌کاله‌تی ته‌واومان دابویه هه‌مو نه‌رک و مه‌رجه‌کانی له به‌لگه‌ی نیردراودا نو‌سرا بو‌قبول و نیم‌زامان کرد و، له بنجینه‌ی رینگه‌کوتن و ناشتبه‌نوه‌ی هه‌ردو ده‌وله‌تی نی‌سلام نه‌وه‌ری خوشی ده‌رنه‌برین...

له باهت هیچ ماده‌یه‌کیانه‌وه قسه‌ی نیه «مه‌گه‌ر له باهه‌تی ئیلی بابانه‌وه که ساله‌های ساله روی ته‌وه‌ککولیان کردۆته نهم ده‌وله‌ته و، ده‌ستی ته‌وه‌سولیان به داوینی خادیمانی ده‌رگای نهمه‌وه گرتوه و، هه‌رکات نه‌وان حوکمه‌ن و حه‌قه‌ن به وه‌زیری به‌غداد به‌سپهرین... شکانی شانه بۆ ده‌وله‌ت و پتیچه‌وانه‌ی غیره‌تی سه‌له‌ته‌نه‌تی. له به‌ر نه‌وه‌ی نو رۆله‌یه تکای ده‌وله‌تی عوسمانی سه‌باره‌ت به نیلاتی هه‌یده‌رانلو و سیپکی که له زه‌مانی زوه‌وه سه‌ر به ده‌وله‌تی نیران بون و، دانیشتری خوی و نیره‌وان بون جیبه‌جی کردوه له که‌ل نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی نهم دو هۆزه به هیچ جوژی رینگه‌ی قسه‌ی نه‌وان نه‌بو ته‌نیا بۆ نه‌وه‌ی شکانی شانی نو ده‌وله‌ته‌ی تیا نه‌بن و، توشی عوسر و هه‌ره‌ج نه‌بن سه‌ختگیری و نیستاده‌کی نه‌کراوه و قازانج و چاکه‌ی پینکه‌هاتی نیوان موسولمانان بۆ میه‌امی ده‌وله‌ت و دین لهم شته پچوگانه ره‌چاو کراوه... نه‌بن له باهت ئیلی بابانه‌وه گفتوگۆیه‌کی مه‌صله‌حه‌ت نامیز و مه‌وه‌ده‌ت نه‌نگیز تاوه‌کو چۆن له‌و لاوه‌ شانی ده‌وله‌ت و غیره‌تی سه‌له‌ته‌ت ره‌چاو کراوه بۆنم لایه‌ش ره‌چاو به‌کری...» (٢١)

عه‌به‌باس میرزا، له نامه‌یه‌ک دا بۆ محمده‌ ره‌نوف پاشا والی ی نهرزۆم نهم داوایه‌ی کردوه که وه‌کو چۆن نیران ده‌ستی هه‌لگرتوه له داوای گێراندنه‌وه‌ی ئیله‌کانی سیپکی و هه‌یده‌رانلو، عوسمانی یش ده‌س له داوای گێراندنه‌وه‌ی ئیلی بابان هه‌لبگرت...» (٢٢)

عوسمانی داوای گێراندنه‌وه‌ی ئیلی بابانی نه‌کرد بو، به‌لکو داوای له نیران کرد بو ده‌سه‌لبگرت له ده‌ستیه‌وردان و خۆتیه‌ه‌لقوراندن، نهمه‌ دو باهه‌تی جیاواز بون.

له نامه‌یه‌کی تر دا عه‌به‌باس میرزا که دیسان بۆ ره‌نوف پاشای نویسه ده‌رباره‌ی هه‌مان مه‌سه‌له‌ ناگاداری کردوه، که حسین خانی بیکله‌رینگی نهریوان راسپهردراوه به دوی نهم مه‌سه‌له‌یه به‌گه‌وتی و، نه‌لجام وه‌ریگرت. (٢٣)

محمد حسین خان سه‌رداری نهریوان چهند نامه‌یه‌کی بۆ کاریه‌ده‌ستانی عوسمانی سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه نویسه. نامه‌یه‌کیان بۆ ره‌نوف پاشای والی ی نهرزۆم. لهم نامه‌یه‌دا نویسرتی: «... به‌لام له باهت ئیلی بابان و هه‌ندئ به‌رگه‌ی جوژنه‌وه که شاهانی شانی ده‌وله‌تی قاهره نیه ره‌خنه‌یه‌کی پاشایانه به وه‌لیعه‌هه‌د کراوه... چونکه نه‌عیانی ئیلی بابان نیستیده‌ا و داخوازیان له شاهشا کردوه، که سپاردنه‌وه‌ی نیمه به ده‌ستی به‌ستراو به ده‌وله‌تی عوسمانی له سه‌روه‌ت دور و

پنجه وانهی غیره تی شاهانه به...» (۲۴)

به هه مان ناوه روژک نامه به کی تری بزو والی ی قارس نویسه. حسین خان له نامه گانی دا هه وئله دا نه مانیش بکاته هاوده نگی بزو نه وهی بابی عالی رازی بکه نه دهسکاری نه و ماده ده به بکه نه سباردت به نبتلی بابان. (۲۵)

نهم نامانه هه موی ۱۲۳۹ واته یهک سال دوا ی نیمه اگردنی رینکه که و تنه که نوسراون. بابی عالی بپی ی داگرت له سهر مانه وهی هه مو ماده ده گانی په یمانه که و. به هه ج جوزی ملی نه دا بزو هه ج گۆپین و دهسکاری بهک. سه ره نجام نیرانش، بپی نه وهی گۆن بداته گله بی پاشا گانی بابان، وه کو هه بو قوبولی کرد.

chalamuhamad@gmail.com

بپی نه جپی مه محمود پاشا نامه میند بپی نه له وهی ده رباری نیرانی بیه وئی یا بتوانی هه ج گۆپینی به سهر رینکه که و تنه که ی نه رزیزوم دا به نین. دیاره له چاره نویسی حو ی و. پاشه رۆزی مانه وهی له نیران دلتیا نه بوه. مه محمود پاشا نامه به کی بر له پارانه وهی بزو داود پاشا نویسه و. «نالی به کی نامو زای له باتی حو ی بزو ده خالده روهانه ی ده رگای لیبوردن و به خشی بپی پایانی هه زره تی وه لی نبعه ت» کرده. له نامه که ی دا به یتیکی پر مه عانی مه وله وی رۆمی نویسه که نه تی:

له ده سپی کردنی سه رده می ناده مه وه تا زه مانی پادشا
له که وه رکه ان لیبوردن بوه و. له ژیره ده سه ته کانیش گوناح. (۱۲۴۰ ک / ۱۸۲۴ ز). (۲۶)

بپی ناچپی مه محمود پاشا به خشرای بپی. یا وه کو به و جزوه ی ویستبیتی به خشرای بپی. چونکه دوا ی نه ووش پیوهندی له که ل نیران، به تاییه تی له که ل عه بیاس میرزا، ههر به هیز بوه.

- ۱۴ -

عه بیاس له نامه به کی دا که بزو مه محمود پاشا «حاکمی سلیمانی و شاره زور و کۆبه و هه ریه ی ناردوه (۱۲۴۲ ک / ۱۸۲۶ ز) گله بی لپی نه کا که وه کو به لیتی دابو سواره ی بابان له کاتی دیار بکراودا نه که یشتون بزو ها به شی له شه ری روس دا. داوا که ی لپی دوباره نه که نه وه و. بیری نه خاتمه که نه مه قازانجی دین و دنبا ی نپی دانه. (۲۷)

سواره ی بابان نه بپی له م شه رده دا به شدار بپی. چونکه ههر راسته وخو هه مان شه وی مۆز کردنی په یانی ناشنی تورکمانچای (۱۲۴۳ ک / ۱۸۲۷ ز) عه بیاس میرزا نامه به کی بزو مه محمود پاشا نویسه ناگاداری نه کا له رینکه که و تنه که وه. داوا ی لپی نه کا هه واله که به حه لک رابگه یه نپی. (۲۸)

مه محمود پاشا له نامه به کی تاییه تی دا نه هه واله و. هه ندی له ناوه روژی

رتکه و تنه که ی بز سید مه حمود نویسه که ناگاداری کار به دهستانی به عدا
بکا. (۲۹)

- ۱۵ -

له کاتیک دا مه حمود پاشا هیزی سازدا بو بچتی بز گرتنه وی هر بر هینتا
له نزدیک کویه بو، سلیمان به کی برای تاقینکی زوری کرد بر به هاوده نگی حوی و،
له مه حمود پاشا هل گه رایه وه. سلیمان چوه گله زهرده داسه زرا و، دوی نه وه چوه
کفری. نوک ره کاسی له وی دانا و حوی چوه به عداد، داود پاشا رقی له مه حمود پاشا
بو. نم هل ی قوتسه وه. مه حمود پاشای لن خست و، سلیمانی به پهی پاشا کرد
به حاکمی بابان و، هیزی دا به سلیمان بچتی بز گرتنی سلیمانی.
هر دو برا به حویان و هیزه ک نیانه وه له «نره گوله» نیک هل چون. مه حمود
پاشا شکا (۱۲۴۳ ک / ۱۸۲۷ ز). سلیمان پاشا چوه سلیمانی و مه حمود پاشا
کشایه وه بز بانه.

مه حمود پاشا له شکری هیزه کانی بانه، سه رده شت، پشده و مهره گی
کوکرده وه و، دیسانه وه چوه وه سه ر سلیمانی. سلیمان پاشا له «کرده گرو» به ره نگاری
له شکره گی مه حمود پاشا بو شکانی (۱۲۴۴ ک / ۱۸۲۸ ز).

مه حمود پاشا کولی نه دا چوه تو ریز نه مجاره له شکری عه جده می هینا و،
قه هرمان میرزای کوی عه بیاس میرزایی له گهل حوی هینا بو بز سلیمانی
(۱۲۴۶ ک / ۱۸۳۰ ز). به ته ما بر کجینکی حوی بدا به قه هرمان میرزا و،
کجینکی عه بیاس میرزای بز یکنی له کیره کانی بهین. سلیمان پاشا، سلیمانی به
حق هینت کشایه وه ره گاباد. هیزی له به عداد داوا کرد. هیزان بو نارد و چوه سه ر
سلیمانی. مه حمود پاشای ده رکرد. به لام مه حمود پاشا له شکری نیرانی له گهل حوی
هینایه وه. هر دو له شکر دیسان له نالباریز تیکه له چون. سلیمان له م شه ده دا بریندار
بو، به برینداری هلات (۱۲۴۷ ک / ۱۸۳۱ ز). مه حمود پاشا چوه سلیمانی وه،
به لام سلیمان پاشا دیسان حوی ساز دایه وه و، یارمه تی و هیزی له به عدا داوا کرد.
مه حمود پاشای ده رکرد و حوی گه رایه وه سلیمانی. (۳۰)

- ۱۶ -

به هزی ناگزینی نم دو برایه وه: مه حمود پاشا و سلیمان پاشا، ناوچه که
کاره ساتینکی گه وه ی سیاسی، کومه لایه تی، نابیزی، نره ه نگی به سه ر هاتوه.
- ناوچه که بر به ژیر پنی له شکره کانی نیران و تو رکیا وه، چند جاری له
به پنی نم دو هیزه دا ده ستا و ده ستی کرد. ده ستیوه ردانی نیرانی له جاران زیاتر بو،
ته نانه ت وای لن هات، نیرانی به کان «پادگان» یکی هم همیشه بیان له سلیمانی دانا،
همیشه چند سه ر یازنکی نیرانی تن دا بو. نه مانه بوسن به بارتیکی قورس
به سه ر ورگی دانشترانی ناوچه که وه.

- له نه لجامی شهروشنوی بهره وام دا ولاته که کاول و، دانیشتونانی کهم بۆته وه، تا عونیش بۆته سهرباری نه که تییه که، فره یزه که له سه رده شته وه بهرهو سلیمانانی به پئی نه که وئ، به درپژایی پئی که که گوندیکی ناوه دان به دی ناگا، ته نانت که نه گاته سلیمانانی به ناو که لاوه ی خانوی روخوا ودا نه یی به بۆته و خانوه داته به وه ی ترخان کرا بو بۆته و، بهره ی که سابق بۆی را بخن، سلیمان پاشاش نه که ناری شاردا له ناو خه به و تیکی همزارانه دا، بن هبج ده ده به یه کی پاشایانه، پیشوازی له م میوانه نه کات.

زۆری پیشه کار و بازرگان و جوتیاره کان هه لاتون بۆره واندز و که رکوک و موسی. دانیشتون سلیمانانی له و کاته دا له پینچ همزار کهس که مته بۆته وه، - خه لک نه و نه ده همزار و نه دار نه م، کاتی سهرگرده ی هه زه نیرانییه که نه کاته سهر پاشای بابان ۲۰۰ ته بیان بۆ دابین کردنی پتو سییه کانی ژانیان بۆ پهیدا بکا، سلیمان پاشا، به خۆی و هممه ده و له مه نه ده کانی سلیمانانی، نه و چه رده که مه ی پئی هه لئاسو پئی.

مه مه ده نه بۆی ره وه ی که دوایی به به نه ستیره یه کی زانسی پرشگداری ناسمانی عیراق و، سو به موسی هممه عیراق، له و کاته دا مه لای مزگه وتی نه و به حه مان پاشا نه م، هاوسه ره که ی مالی نه م، زه هاوی، له باتی نه وه ی به م نه و زاده دلخوش بین، په زاره دای نه گری، چونکه نه و نه ده یاره ی پئی نا بین خۆراک بۆ بۆنه زه به ستانه که ی یا جله به رگ بۆ کۆزیه ساوا که ی به گری، له کاتیک دا مه لا کۆزه رانی به و جۆزه بوین، نه م خه لکی ساده چۆن ژیا بین. (۳۱)

- باری خۆنده واری نه و نه ده بۆ دواوه چوه. شیخ مارفی نودی له نامه یه که دا که بۆ والی ی به غدادی نویسه نه لئ له وه تی شای عه جهم نه و ولاته ی داگیر کردوه، شه رازه ی دین و دنیا تیک چوه، ناوا یه کان ویران بین و نویزی حه ماعه تیان تین دا ناگری، مه دره سه کان چۆن له قوتایی... مه دره سه که ی نه و پینستر ۷۰ قوتایی تینی دا خۆنده یه تی به لām له و سه رده مه دا که میوه ته وه بۆ ۱۰ کهس. (۳۲)

- نا نارا می به جۆری ولات دانه گری که فره یزه نه یه وئ به جی بۆ سه یی شه رنه واره کانی عه ربه ت، پاشا پئی که ی نا دا له ترسی نه وه ی نه وه کو روتی به که نه وه. عه ربه ت چه نه د که لۆمه ترن له سلیمانیه وه دور به.

نه م کاره سانه بئگومان کاری کردۆته سهر پاشه پۆژی نا وچه که و، زه مینه ی لاواز بون و روخانی میرابه تییه که شی خوش کردوه.

- ۱۷ -

بابی عالی نه یوست ولایه ت کانی عیراق به خاته وه ژیر ده سه لاتی راسته وخو، پینستر چه نه د جارئ هه ولی دابو، والی له نه سه موله وه دانه ترا. به لām هممه جارئ له نه لجامی پیلانگه رانی مه مالی که دا سه ری نه نه گرت و، سه ره نجام والیه که له

«مه‌مالیک» دانه‌را و، بابی عالی به ناچاری قبولی نه‌کرد.
 داود پاشا به هیز بو‌بو. هه‌ولی نه‌دا سه‌ره‌خو‌بن. بابی عالی برپاری دابو
 کوتایی به ده‌سلاتی مه‌مالیک به‌یتن. بۆ‌نم مه‌به‌سته عه‌لی ره‌ضا پاشا ناماده‌یی
 خزی ده‌ریئ.

عه‌لی ره‌ضا والی حه‌له‌ب و، شاره‌زای کاروباری عیراق بو. بۆ‌نه‌وی له‌م
 نه‌رکه‌دا سه‌رکه‌وتو‌بن. سه‌ره‌رای حه‌له‌ب، سولتان ولایه‌ته‌کانی به‌غداد و موصل و
 دیاره‌کرشی بن سپارد.

عه‌لی ره‌ضا هیزی ساز دا بۆ‌سه‌ر به‌غداد. داود پاشا ویستی به‌ره‌ه‌لستی
 بکات. پاش ماوه‌یه‌ک جه‌نگی ره‌وانی و پرۆپاگانده و هه‌ندی ورده‌شهر، هیزه‌کانی
 عه‌لی ره‌ضا له‌ره‌به‌یی دوه‌می ۱۲۴۷ک / نیلولی ۱۸۳۱ز چونه‌به‌غداوه. داود
 پاشا خزی به‌ده‌سته‌وه‌دا. عه‌لی ره‌ضا به‌گیرای ره‌وانی نه‌سته‌مولی کرد. له
 کۆنه‌وه‌یه‌کیش دا که نه‌بو نه‌رمانه‌که‌ی سولتانی تی دا بخو‌نرتته‌وه عه‌لی ره‌ضا
 مه‌مالیکی ته‌تلوعام کرد. به‌مجوزه کوتایی به ده‌سلاتی مه‌مالیک هات.

- ۱۸ -

لابردنی داود پاشا (۱۲۴۷ک / ۱۸۳۱ز) و، پاش نه‌مه‌ش به‌ماوه‌یه‌ک
 مردنی عه‌بیاس میرزا (۱۲۴۹ک / ۱۸۳۳ز)، کاری له‌روداوه‌کانی سلیمانی کرد.
 عه‌بیاس چای ته‌ماعی بری بوه‌کردستان. بۆ‌نه‌و مه‌به‌سته پشتیوانی له
 مه‌حمود پاشا نه‌کرد. به‌مردنی عه‌بیاس، مه‌حمود پاشا پشتیوانیکی به‌هیزی له
 ده‌س دا. به‌لیخران و گیرانی داود پاشاش، له‌دورمنیکی سه‌ره‌خت و خو‌نه‌خو‌ن
 رزگاری بو. به‌و هیوایه‌ی سه‌رله‌نوی بگه‌رتته‌وه سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خزی گه‌رایه‌وه
 سلیمانی و، به‌رواله‌ت له‌گه‌ل سلیمان پاشای برای دا ناشت بو‌وه. زیانیکی
 گوشه‌گیری بۆ‌خزی هه‌لبژارد. به‌لام رۆزی نه‌لخایان دیسان که‌لکه‌له‌ی حوکمرانی له
 که‌لله‌ی دا.

له‌کاتیک دا سلیمان پاشا چو‌بو بۆ‌له‌شکرکشی بۆ‌سه‌ر ره‌واندز، مه‌حمود
 پاشا هه‌لات بۆ‌که‌رکوک. عه‌لی ره‌ضا پاشا بانگی کرد بۆ‌به‌غداد و، به‌ناوی
 یارمه‌تی دانی والی موسسه‌وه‌ناردی بۆ‌موصل. له‌وی خزی ده‌سه‌سه‌ر ره‌وانی
 نه‌سته‌مول کراو به‌لاوه‌شیان به‌نۆکه‌ره‌کانی کرد (۱۲۵۰ک / ۱۸۳۴ز). (۲۳)

- ۱۹ -

که‌مه‌حمود پاشا له‌کردستان دور خرایه‌وه سلیمان پاشا نیتر هیچ
 سئوزمیتکی نه‌ما به‌ره‌ره‌کانی له‌گه‌ل بکا. به‌ناسوده‌یی که‌وته به‌رتوه‌بردنی
 کاروباری ولات. به‌لام رۆز نه‌مایه‌وه‌مرد (۱۲۵۴) له‌گردی سه‌یوان له‌سلیمانی
 ناشیان. نه‌حمه‌ده‌گی کۆری له‌جینگه‌ی نه‌و بو‌به‌پاشای بابان. «نالی» به‌م

بۆنه يەوە شیعەرنکی هۆنیوەتەوە ستایشی هەردوکیانی کردووە، و شیوەنە بۆ مردنی سلیمان پاشا و ستایشە بۆ نەحمەد پاشا، سالی مردنیشی بە حسابی نەهەجد دیاری کردووە. (٣٤)

- ٢٠ -

شیخ مەرفی نوێی بەکێ بوو لە پیاو بە تەمەنەکانی سلیمانی. لە قەلاچولانەو تا دروستکردنی سلیمانی، و داوی ئەوەش بەنجای سالی زیاتر هاوژەمانی پاشا و میرەکانی بابان، و شایەتی روداوەکانی ناوچەکە بوو. شیخ مەرف بەرەمێکی زۆری بە جێ هێشتووە، بەلام توخنی روداوەکانی ناوچەکە نەکەوتووە، و هیچی لە سەر نەنوسیوە. چەند نامەیەکی لە دوا بە جێ ماو، نەمانە نرخی مێژوبیان هەبە.

شیخ مەرف زۆر بیتزار بوو لە لەشکرکێشییەکانی نێران، و لە ململانی و ناگۆکیی ناوخۆی میرەکانی بابان، لەو نامانەدا بە جێ ماوان بە لایەنی کەمەو ٢ جار و لە ٣ سەر دەمی جیاوازا و یستوبەتی سلیمانی بە جێ بهێلتن:

- جاری یەکەم نامەیەکی شیعەری دورودرنزی بۆ سولتانی عوسمانی نویووە. سکاڵا لە دەس هەلومەرجی ناشارامی ناوچەکە، و پەڕیو بەرانی خراب نەکا، و داوای لێ نەکا شۆتینکی تری بۆ دیاری بکا کۆچی بۆ بکا.

- جاری دووەم نامەیەکی بۆ داود پاشا نویووە لەویش دا هەمان داوای دوبارە کردۆتەو.

- جاری سێیەم نامەیەکی بۆ عەلی رەضا پاشا نویووە. داوای لێ نەکا بە خاوەنخانەو بیکۆتزننەو بۆ کەرکوک، و پێویستەکانی ژبانی لە داھاتی بەشیر و ئەو ناوچانە بۆ دا بین بکا، وەک لە سەر دەمی داود پاشادا بەلێنی بێن دراو.

یستەکە ی شیخ مەرف نەهاتۆتە دی، حا حۆی دواجار وازی لە گۆچکردن هێناو یا داواکەیان جێبەجێ نەکردووە. یا قازانجی دەولەت و والیکان لە مانەوی شیخ دا بوو لە سلیمانی، دیار نییە. شیخ مەرف سالی ١٢٥٤ ک (١٨٣٨ ز)، کە هەمان سالی کۆچی سلیمان پاشای ئەوێرە حەمان پاشایە، مردووە، و لە گردی سەیان بە خاک سپێردراو. (٣٥)

- ٢١ -

نەحمەد پاشای کۆری سلیمان پاشا، پیاویکی هەلکەوتوی پۆشنبیر و شارەزای کاروباری بەڕێوەبردنی دەولەت بوو. لەو ماوە کورتە ی حوکمرانی دا دەستی کردووە بە نەهجامدانی چەند کاری گرنگ لەوانە:

- هەولینکی زۆری داووە بۆ ڕیکخستنەوی هینزی چەکدار «نیزام» لە سەر شێرە ی سەپا ئۆتیەکانی دنیا. چوار تیپی هەزار کەسی ڕیک خستووە. یلە ی سپایی بۆ دیاری کردون، و مەشق و جلە بەرگ و موچە و چەکی بۆ دا بین کردون. (٣٦)

- پایه خنکی زوری داوه به خویندن و خوینده‌واری. مزگه‌وتی تازه‌ی دروست
 کرده و، ریزی مه‌لاکانی گرتوه و، ژبان و پیوستیه‌کانی دابین کردن. گوندی له
 سه‌ره‌قف کردن و، کتیبخانه‌کی مزگه‌وتی گهری ناوه‌دان کردۆتوه. ژماره‌یه‌کی
 زوری کتیبی بۆ گریون یا به نویسنه‌وی داوه. نه‌نانه‌ت دوا‌ی دور‌خرانه‌وه‌شی له
 کوردستان به‌رده‌وام کتیبی به نرخ و نایابی بۆ نه‌م کتیبخانه‌یه ناردۆتوه. دوا‌ی نه‌و
 هه‌مو‌کاره‌سانه‌ی به سه‌ر سلیمانی و کتیبخانه‌که‌دا هاتره تا ئیستاش ده‌یان کتیبی به
 نرخ که نه‌حمه‌د پاشا وه‌قفی کرده هیشتا له کتیبخانه‌ی نه‌وقامی سلیمانی دا‌ماوه.
 هه‌ر له‌م سه‌رده‌مه‌دا شیعر به له‌جی بابان گه‌شه‌ی کرد و، «قوتابخانه‌ی
 شیعی بابان» له لایه‌ن ۳ کوچکی هه‌لکه‌وتو: نالی، سالم و کوردیه‌وه، دامه‌زێرا.
 - هه‌ولێکی زوری داوه بۆ چه‌سپاندنی ناسایشی سه‌ر و سامانی هه‌لکی
 و، سزادانی هه‌رده و پنگر و چه‌ته.
 - هانی کشتوکال و بازرگانی و پیشه‌سازی داوه...

- ۲۲ -

چه‌ند سالتی بو مه‌حمود پاشا دور خرا به‌وه بۆ تورکیا. سه‌ره‌نجام ده‌ولت
 به‌خشی و، رینگه‌یان دا به‌گه‌رتنه‌وه بۆ کوردستان. والی ی به‌غداد، علی ره‌ضا
 پاشا، داینایه‌وه به پاشای بابان و نه‌حمه‌د پاشای کیشایه‌وه به‌غداد (۱۲۵۶ ک /
 ۱۸۴۰ ز).

مه‌حمود پاشا نزیکه‌ی سالتی حوکی سلیمانی کرد. علی ره‌ضا نه‌می لا‌دا
 و، نه‌حمه‌د پاشای له‌جینگه‌ی داینایه‌وه. مه‌حمود پاشا به‌خزی و خه‌یزان و
 ده‌سپێنه‌ده‌کانیه‌وه دیسانه‌وه هه‌لات بۆ نێران (سه‌ره‌تای ۱۲۵۷ ک / ۱۸۴۱ ز).

- ۲۳ -

له نه‌نجامی گه‌ستوگۆگانی نه‌رزۆم دا، لیژنه‌یه‌کی چوار قۆلی نێرانی،
 تورکی، روسی، نینگلیزی خه‌ریکی دیاریکردنی هه‌تله‌کانی سنوری نێران -
 عوسمانی بۆن. هه‌ردو ده‌ولت له ناوچه‌کانی سنوردا کێشه و گه‌یروگه‌ڕه‌شتیان بۆ
 به‌گه‌ری دروست نه‌کرد و. زۆریان له دانێشتوانی سه‌ر سنوره‌کان نه‌کرد بۆ نه‌ه‌ی
 خه‌بان به‌هاوولاتی نه‌و ده‌وله‌ته‌ ساغ به‌که‌نه‌وه. نه‌حمه‌د پاشاش هه‌ولێکی زوری دا
 له ناوچه سنورییه‌کانی خزی دا بۆ نه‌ه‌ی به‌لای عوسمانی دا رایان بکێشن.
 کاره‌ده‌ستانی نێرانی لێ ی داخ له دل بۆن. چه‌ند جارێ گه‌زانه‌یه‌ان لێ نه‌کرد و،
 داوای دور‌خه‌سته‌وه‌یه‌ان له‌کاره‌ده‌ستانی عوسمانی نه‌کرد.

نه‌حمه‌د پاشا ته‌یوێست ناسایش له ناوچه‌کی خزی دا بیاریزی. له سنوری
 نێرانه‌وه چه‌ند جارێ ده‌ستدریژی ته‌کرایه سه‌ر ناوچه‌ی بابان و، نالانی نه‌کرا و،
 نه‌که‌رانه‌وه هه‌روامان. نه‌حمه‌د پاشا، بۆ ته‌من کردنیان، هه‌لی کوتایه سه‌ریان و

زهره‌تکی زوری لن دان. نیران نه‌می کرد به بیانو دیسان شکاتی له نه‌حمده پاشا کرده‌وه. گاربه‌دهستانی عوسمانی نیت به تما بون ده‌سلاتی میرایه‌تیه‌کان نه‌هیلن. والی ی به‌غداد بۆ هه‌لن نه‌گه‌را بۆ دورخسته‌وه‌ی میره‌کانی بابان و، هه‌له‌کاندنی بناغه‌ی ده‌سلاتیان. شکاتی نیرانیه‌کانی کرد به بیانو، نه‌حمده پاشای بانگ کرده به‌غداد و، به بیانوی نه‌وه‌ی ده‌ستدزیی کردۆته سه‌ر ناوچه‌یه‌ک که له ژهر ده‌سلاتی نه‌ودا نییه، له به‌غدا گلی دابه‌وه (مارتی ۱۸۴۲ز). عه‌بدوللا به‌کی برای بۆ سه‌ره‌رشتی ناوچه‌که دانرا. (۲۷)

- ۲۴ -

مه‌حمود پاشا له سلیمانی که هه‌لات په‌نای بۆ ره‌ه‌ساقولی خانی والی ی نه‌رده‌لان برد (سه‌ره‌نای ۱۲۵۷ک / ۱۸۴۱ز). (۲۸)
ره‌ه‌ساقولی خان کوری خه‌سه‌وه خانی ناکام بو. دایکی کچی فه‌تعه‌لی شا و توپاخانی هاوسه‌ری کچی غه‌بیاس میرزا و خوشکی محمه‌ده شا بو. له‌م رینگه‌یه‌وه نزیک هر له ده‌ربار. پاش نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک مه‌حمود پاشا به په‌ماه‌ری لای والی مایه‌وه، ره‌ه‌ساقولی خان و نه‌یا خانم بردیان بۆ تاران بۆ سه‌ردانی شا. شا له دوی بینیان خه‌له‌تیی به‌نرخ‌ی دانی و رینگه‌ی دان بگه‌رینه‌وه کوردستان. فه‌رمانی به ره‌ه‌ساقولی دابو که دوی گه‌رانه‌وه‌یان پرس و راوێژ به وه‌زیر و گه‌وره پیاوه‌کانی نه‌رده‌لان بکهن، نه‌گه‌ر به چاکیان زانی مه‌حمود پاشا بگه‌رنه‌وه سه‌ر کاری خوی له سلیمانی و ملۆزه‌که‌ی ده‌ر بکهن.

والی له گه‌رانه‌وه‌دا بۆ کوردستان پێش نه‌وه‌ی به‌جێته‌وه ناو شاری سه‌نه له باختکی که‌ناری شاردا خێنه‌تی هه‌لدا و، که‌وته سازدان و کوژکردنه‌وه‌ی هینز، به نیازی دانا نه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا به حاکمی مولکی بابان. له‌شکرته‌کی زۆر پۆشته‌ی ناماده کرد. هینزه‌که‌یان کرد به دو به‌شه‌وه:

- به‌شینکیان به سه‌رکردایه‌تی نه‌مانوللا به‌کی وه‌کیل له گه‌ل مه‌حمود پاشا نارد بۆ سه‌ر سلیمانی.

- به‌شه‌که‌ی تریان له گه‌ل والی له مه‌ریوان بارگه‌یان خست.

مه‌حمود پاشا و له‌شکره‌که‌ی هینا هوی به‌بن شه‌ر گه‌یشه‌ نزیک

سلیمانی. (۲۹)

له‌و کاته‌دا دوامیری بابان نه‌حمده پاشا ده‌ستی له کارکێشراوه‌وه به ده‌سه‌سه‌ری له به‌غداد نه‌ژیا. گاروباری بابان به عه‌بدوللا پاشای برای سپێدرا بو. ده‌وله‌تی عوسمانی خه‌ریکی ته‌واو کردنی پێشوتنی له ناوهردنی میرایه‌تی بابان بو.

عه‌بدوللا پاشا له نامه‌یه‌ک دا، که له رۆژی ۵ ی جیمادی الاخری ۱۲۵۸ / ۱۴ ی ته‌موزی ۱۸۴۲ دا به بۆنه‌ی نه‌م شه‌ره‌وه نو‌سیرتی. له رینگه‌ی نه‌حمده

پاشای برابره ناردویه تی بز کار به دهستانی عوسمانی. نه حمده پاشاش نامه گه ی بز
 سه رعه سکه ری رزم له نه رز رزم ناردوه، ره وتی روداوه کان به مجزوه نه گیتنه وه:
 «له هاتنی والی ی سه و مه حمود پاشا بز سه ر سنوری ولایه تی شاره زور و،
 له ده ستر تر بیانم ناگادار کرد بون. در تژیی باسه که به مجزوه به:

ره ضا قولی خان والی ی سه بو دانانی مه حمود پاشا له سلیمانی به هیزکی
 زوره له سه وه به پی گه وت تا گه یشته سه ر سنوری شاره زور. له هه مر لایه که وه
 نازاوه و پشیریان نایه وه. له شگری هه وارا مانیان نارد مه حاله کانی گولعه نهر و
 هه له بجه یان داگیر کرد. له لایه کی تر وه مه حاله کانی قزلجه و تهره تول و نالان و
 سیوه یلیان گرت و، پیای خویان بز حو کمرانی له سه ر دانا. له به رنه وه ی کار به م
 راده به گه یشت و پی ی بیگانه داخلی مولکی مه حروسه ی شاهانه بو، غولام ناچار
 بو له شاری سلیمانییه وه بز پاراستنی سنوره کان چومه شاره زور. حسین ناغای
 نه نده رونی و حاجی محمد ناغای میرنا خوری پیشوم نارد لای والی ناوبراو که
 نه م جزوه جولان و ره فتارانه ی بهرام بهر مه مالیکی مه حروسه ی شاهانه ی نه نوتن،
 به ته واری پیچه وانه ی مه رجه کان و قانونه کانی نیوان هه ردو ده ولته. نه گهر هه ر
 کاتی لای کار به دهستانی ده ولته تی خویان به هانه یه کیان به ده سه وه بن، پیشانی
 بدهن بز نه وه ی نیمه ش هه ولی چاره سه رکردنی بده بن، نه گینا دهس له م کارانه
 هه لبرگرن و. ناوچه داگیر کراوه کان به جی به یلتن و بکه رینه وه، والی ناوبراو قسه ی
 حسابی قبول نه کرد، به زوری له شکره که ی مه غرور و به قسه ی نه وان وایان زانی
 بو له زوری له شکره که یان نه ترسم، دو مه نزلی تره اتنه پینشه وه تا گه یشته
 پینجوتن له وی خیره تیان هه لدا. له وه بن ناگا بون که من له لیتیر سینه وه ی شه هریار
 و گله یی داوه ر سل نه کم نه له ترسی زوری نه وان.

من بز دورینی هینواش هینواش مه نزلنکم نه کرد به دوان و سنیان تا
 که یشتنه لای قزلجه بز نه وه ی دهستی ده ستر تر بی بز سه ر مولکی پاریز زوی
 شاهانه کورت بکه بنه وه و، شونه گیراوه کان به جی به یلتن و بکه رینه وه، که لکی
 نه بو و به هیچ جیه که نه گه یشت. نه ر روزه ی من که یشته قزلجه، نه و شه وه والی
 هه زار کهس ساری به سه رکردایه تی نه مانوللاخان (راسته که ی میرزا
 هیدایه تول لایه)، کورده زای محمد ره شید به گ، که له به نه ماله گه وره کانی
 کورد سانه، بز دانانی مه حمود پاشا له سلیمانی نارد بو و، ۷ سه د تفه نکجی به
 سه رکردایه تی قوباد به گی فه راشباشی له رتگی شاخه وه نارد بز دهری نه د، که له
 پشتی نوردوی منه وه بو بز نه وه ی رتکه له من بگرن. چونکه نه وه رتگی هاتوجزی
 نیمه بو، نیمه شیان به تا قمیکی که م نه زانی، خویشی له گه ل پینج شه ش هه زار
 سواره و تابورنک نیزام هاته سه ر نوردوه که ی من... شه به ناچاری نیکه ی گرتم.
 پشت به خوا که وتینه به رهنکاری. له نزدیک نوردوه که ی نیمه وه هه ردولا له یه کیان
 دا. پاش نیو سه عات سن چاره که به پی ی نایه تی: «کم من فنه قلیله غلبت فنه

کثیره باذن الله، سره‌رای که می‌نیمه و زوری نه‌وان توانای به‌ره‌لستیان نه‌ما و
میدانیان به جتن هشت و شکان، نریکه‌ی نیوسه‌عات دویان که‌وتین و گه‌راینه‌وه.
نه‌گه‌رجی میدانی شه‌که نه‌وزی عیراق بو، به‌لام له نیوسه‌عات زیاتر دویان
نه‌که‌وتین نه‌وکه‌له سنور تن به‌مین، له بیتش شه‌ره‌کش دا هه‌مو عه‌سکه‌ره‌کافان
تن گه‌باند بو که به هیچ جزئی له سنور تن نه‌مین.

نه‌و شه‌وه له شرتنی شه‌ره‌که‌دا ماینه‌وه، به‌یانی زو به‌سندنه‌وه‌ی سلیمانی
له ده‌س نه‌مانوللاخان و محمود پاشا رومان کرده سلیمانی. قریاد به‌گ که سر
پنگی له نیتسه گرت بو، به بیستنی شکانی والی هه‌لات و، محمود پاشا و
نه‌مانوللا خانیش که جویوه سر سلیمانی، به بیستنی گه‌رانده‌ی من و هه‌والی
تیشکانی والی، شار و ناواییه‌کانی نریکیان تالان کرد بو. چه‌ند که‌سینکشیان به
نا‌ره‌وا کوشنوه. که‌لویه‌لی تالان‌کرایان به ولاحی ناغایان و نۆکه‌ره‌کانیان و
قه‌تارچییه‌کان گواستۆته‌وه. به‌سندنه‌وه‌ی نه‌م تالانییه دویان نه‌که‌وتین چونکه
نه‌بو بچینه ناو سنوری نه‌وانه‌وه. نه‌وش به‌ن فرمان و بیستی ناصه‌فانه نه‌که‌را.
ده‌ستان له هه‌مر نه‌و که‌لویه‌ل و نیستر و مابین و ره‌وه و که‌له‌یه هه‌لگرت.
ناوچه‌کانی شاره‌زور که‌داگیریان کرد بو هه‌مویان تالان کرده‌وه. چه‌ند ژن و پیاویان
کوشته‌وه. سق سه‌د خیزانیان بۆ لای بانه راگواستوه.

من که گه‌بشته‌وه سلیمانی مه‌مله‌کەت ویران و تالان کرا بو، زه‌ره‌ر و زیانی
که نه‌م جاره به هۆی ره‌ضا‌قولی خانی والی ی شه‌وه به سلیمانی و ناوچه‌کانی
شاره‌زور گه‌یشنوه. له حساب نایه‌ت» (٤٠)

عه‌بدوللا پاشا زۆر له سر تیشکانی والی و، نه‌و زه‌ره‌ره گیانییه‌ی له
هیزه‌که‌ی گه‌وره‌پیاوانی نه‌رده‌لان و، ناووناوبانگی والی که‌وته‌وه، نه‌دواوه.

میترونۆسه‌کانی نه‌رده‌لان هۆی نه‌م تیشکانه نه‌ده‌نه پال خیانه‌تی مهربزا
هیدایه‌توللای وه‌زیری والی، وانه‌گیر نه‌ره‌کاتن والی له تاران بو له کۆزپنکی
تایبه‌تی حۆی دا هه‌ره‌شه‌ی کوشنی له میرزا هیدایه‌توللا و میرزا جه‌عه‌وه‌ی کوری
کرد بو. میرزا هیدایه‌توللا ترسی نه‌ودی نه‌مین که نه‌که‌ر والی به سرکه‌وتوبی له
سه‌فهره‌که‌ی بگه‌رتنه‌وه نه‌م له ناو بیات، له‌به‌رنه‌وه گوايه: هه‌م ته‌گیرنکی خرابی، به‌
دابه‌شکردنی هیزه‌کانی والی کرده‌وه و، هه‌م به نه‌پشتن پشوه‌ندی له گه‌ل عه‌بدوللا
پاشادا هه‌به‌وه. له جموجولی له‌شکه‌ره‌کیان ناگاداری کرده‌وه. (٤١)

ره‌نگه نه‌مه بیانو به‌ن بۆ نه‌و شکسته قورسه‌ی به سر والی دا هاتوه. نه‌کینا
هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌نه‌وسا و نه‌نیستا به ده‌سته‌وه نیه پشتیروانی له‌م قسه‌یه‌ی
میترونۆسه‌کانی نه‌رده‌لان بکا. میترونۆسه‌کانیش یه‌ک له دوا یه‌ک قسه‌کانی
نه‌وانه‌ی پینش خۆیان دوباره کردۆته‌وه.

دوا ی نه‌م روداوه وائی له کار خرا.

نه‌م تیشکانه، نه‌وی راستی به‌ن، تیشکانی محمود پاشا و پاشابه‌تی بابان

بو. زیاتر پالی به هردو دهلته وه نا زوتر ههولی به لاداخستی کیشه کانی سنور
و، دانانی سنوری بز نم جزه گیروگرفتانه دابنن.
دوای نم سه رکه و تنه والی رتکه ی به نه محمد پاشا دا بگه ریته وه کوردستان.
کویه و هه ریش خرایه وه ژیر ده سه لاتی نم.

- ۲۵ -

رتکه و تنی یه که می نه روزم (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز) چاره ی بز زور له
کیشه کانی نیوان هردو دهلته دیاری کرد بو، به لام کوتایی به نا کوکیه کانیان
نه هینا، گفتوگو و، کیشه کیش له نیوان هردو دهلته دا به رده وام بو، روسیا و
به رتسیا که وتبونه به به وه بز نزیک کردنه وه ی باری سه رنجی هه ردولا له به کتری.
نه وانیش له کتونه وه کانیان دا به شذاریان نه کرد و، بیرو بز چونی خویان له سه ر
سه سه له کان دهر نه بری. سه ر نه بجام هه ردولا که یشتنه یه ک، رتکه و تنی دوه می
نه روزمیان نیمزا کرد (۱۲۶۳ ک / ۱۸۴۷ ز).

له م رتکه و تنه دا، بن یان له سه ر به نده گرنه کانه ی رتکه و تنی یه که م
داگرته وه و، هه ندی کیشه ی گرنکی تریان به لادا خست. له سه سه له ی کوردستانی
دا سه و دایه کیان کرد و رتک که و تن، مادده ی دوه می رتکه و تنه که بز نه مه ته رخان
کرا بو، نه لن:

«دهولته ی نیران به لنین نه دا که دهس له هه مو نه رزه دهشتایه کانی و لایه تی
زه هاو، واته نه رزه کانی لای رزناوای، بز دهلته ی عوسمانی هه ل بگری، دهلته ی
عوسمانیش به لنین نه دا دهس له لای رززه لاتی و لایه تی زه هاو، واته هه مو نه رزه
شاخاویه کانی نه وئ له که ل: دهری کردن بز دهلته ی نیران هه ل بگری.

دهولته ی نیران به توندی به لنین نه دا که واز به ینین له هه مو خواسته کانی
خوی له شار و و لایه تی سلیمانی دا و، هیچ کاتی دهس وهر نه داته مافی خاوه نیتی
دهولته ی عوسمانی که له و لایه تی ناوبراودا هه به تی.

دهولته ی عوسمانیش، به توندی به لنین نه دا که شار و به نده ری موحه مه ره و
جزیره ی نه لخصر و له نگه رگا و نه رزه کانی لیسواری رززه لاتی، واته لای چه بی
شه طولعه ره ب که به دهس نیله ناسراوه کانی نیرانه وه یه، به مولکایه تی له دهس
دهولته ی نیران دابن، سه ره رای نه ووش، مافی نه وه ی نه بن که شتی ی نیرانی به
نازادی ته واوله و شوینه وه که نه ریتنه دهریاوه تا شوتنی یه کانگیری سنوری هه ردولا
له ره باری ناوبراودا ها توچ بکا»

نم رتکه و تنه هه ناعه ی سیاسه تی هاو به شی هه ردو دهلته ی به رام به ر
میرایه تی به کوردیه کان و سه سه له ی کورد دارشت و، کوتایی به حوکه می به مه ماله
خوچن ییه کان هینا له هه ردو به شی کوردستانی عوسمانی و نیرانی دا.

عبداللہ بہک کہلکہلہی میراہتی لہ سہری دابو، شہویک لہ کہل
نوکہرہ کانی ہلات بزہمداد، نہجیب پاشا بہ خوشیوہ پیشوازی کرد، نہجیب پاشا
نہیوست دہسلاتی نم بنہمالہ خوجن پیانہ لہ بنہرتوہ ہلثہکتین، بن ی خوش
بومیرہ کانی بابان لہ ناو خویان دا ناگزک بن، نہجیب پاشا لہ لشکری ساز دا بز سہر
نہحمد پاشا لہ نزیک کویہ بارہ گای خست، ہیزہ گہی نزیکہی ۳ ہزار کہس نہبو،
عبداللہ بہک چاوساخی لشکر بو، نہحمد پاشا ہیزہ کانی خزی سازدا، فوجہکان
و سوارہی نیلہ کانی کوردی کز کردوہ، نہویش لہ نزیک کویہ ہرامبہر نوردوی
تورک بارہ گای دانا،

شہویک نہبت بہ توفان و گیزہلوکہ و رہشہا، چمد سعاتن درتوہ نہکیشن،
توفانیکی بن وینہ نہبت، تنہنگینک بہ ہزی گیزہلوکہوہ ہر نہہستوہ سہر نہرز،
گولہیہکی لٹ دہرنہجٹ، لہشکری بابان و انہزانن شہہیخونی تورکہ، نہمانبش
ہر کہسہ لہ ناستی خویہوہ دہس نہکا بہ تہقہ، نہحمد پاشا زور ہول نہدا
نارامیان ہکاتوہ و تہقہ راہکرن، کہلکی ناسن، لہشکر ہلاوہی لٹ نہکرن، نہحمد
پاشا بہ نانومندی سواری ولاخہ گہی نہسن و نہگہرتتوہ سلیمانی، لہشکری بز کو
ناکرتتوہ، نہجیب پاشا ہیزہکی ۲ ہزار کہسی لہ کہل عبداللہ بہک نہنیرٹ بز
راوانانی، نہحمد پاشا ہر نہوہندہ فریا نہکہوٹ خیزان و دہسپتوہندہ گہی دہریاز
ہکا و، رو نہکاتہ مہریوان، عبداللہ بہ پلہی پاشا لہ لایہن نہجیب پاشاوہ بہ
قایقماقی سلیمانی دائہنرتی (۱۲۶۴ ک / ۱۸۴۸ ز)، (۴۲)

ہروہکو کاروباری میراہتی بابان بہروہ تیکچون نہرؤشت، کاروباری
میراہتی نہردہلانیس بہروہ نہمان خلز نہبوہوہ، ہشوی و ناژاوہ و پاشاگہردانی
تق کہوت بو، خہسروہ خان کہ مرہ (۱۲۵۰) کورہکانی: رہضاقولی خان و غولامشا
خان، ہیشتا مندا لہون، رہضاقولی خانی کورہ گہورہی تہمدنی یانزہ سال بو، لہ
جینگہی باوکی بو بہ والی نہردہلان، لہ ہاتی خزی دایکی کاروباری بہرتوہ نہبرد
ناکوکیی نہوان رہضاقولی و غولامشا و، ہیلانگترانی ژنانی سہر بہ دہریار نہوانی
کور و دایک و، برا و برای تیک دا، ناگزکیہ کانیان وہا قبول بوہوہ و درتوہی
کیشا سہرہلجام دہریارہی قاحار بیری لہوہ کردوہ کہ کوتایی بہ دہسلاتی بنہمالہی
نہردہلان بہتین، کہسانی لہ دہروہی نم بنہمالہیہ ہکاتہ حاکمی کوردستان،
ہلومہرجی نہردہلان بہ تہوای شتوا، لہ نہلجامی نم نانارامیہ سیاسیہ دا زور لہ
کہسایہتیبہ ناسراو و دہسلاتدارہ کانی نہردہلان ناوارہی نہملاوہولا ہون، لہ ناو
نہوانہدا دو لہ کہسایہتیبہ رزشنیرہ ہلکہوتوہکانی نہردہلان: شاعیر و میژونوس،
مہستورہ و، شاعیر و سیاسی، حسہیقولی خانی کوری نامانوللا خانی نہردہلان،

ناواری سلیمانی بون و. همدوکیان به ناکامی له وی مردون.
 مه ستوره، ماهشهره فغانی کچی نه بلحه سمن به گی قادری، کاتی خوی
 وه کو به شتی له نرخی ناشتوبه وهی بنه ماله کدی نه وان و والی ی ندره لان دا درا بو
 به خوسره و خان. مه ستوره، نوسه ری «تاریخ اردلان» یه کتیکه له ژنه هه لکه وتوه کانی
 کورد. سهره رای نه وهی میژوی ندره لان ی نوسیه وتوه به شتیکی کرنکی هه واله کانی
 مبرایه تی بابانیشتی له ناو میژوه به نرخیه کدی دا توهمار کردوه. میژوی بابان تا
 راده یه کی زور قهرزازی نم ژنه بلیمه ته یه.

حسینقولی خان، به شیعه سبایه کانی هه ندن له روداو کانی سهره می
 خوی، له وانه شهره کدی ۱۲۵۸ ک / ۱۸۴۲ ز، به بیرنکی ورد و هه شتیکی به سوز
 توهمار کردوه و، شیوهی بۆ قوریانیه کانی کردوه.

مه ستوره خوی کۆچی ناچارسی خویان له سنه وه بۆ سلیمانی و، مردنی
 ناوه ختی حسینقولی خانی پورزای و، نینجا نه خوش کهوتی خوی، که نیت له
 تهمه نی ۴۴ سالی دا به سهری دا مردوه، به مجوره نه گپرتیه وه:

«له به ره وه تر باسمان کرد، کاتی که خوسره و خانی کورجی (نهرمه نی)
 که یشته ناوچه ی کوردستان و به به لین و سوتندی فراوان ره زاقولیکانی هه لفریاند
 و به لای خوی دای راکیتشا، محهمه د سولتان خان و سهره به ری پیاوماقولا نی
 ولایه تی ندره لان مال و ژن و مندالی والی و زوری خه لکی ندره لان یان به ره و
 هه ورامان کۆچ دا و له و کاته دا من، نویاری نم دپترانه یه کتی له و کۆچ کردوانه بوم.
 هه ر که که یشته شوتنی که ناوی هوشبارانیه، حه من سولتانی هه ورامی به پیری
 کۆچ کردوانه وه هات و به شینویه ک که شایانی یله و پایه یان بۆ ری و ره سمی
 پیتشوار لی کردنیانی به جی هینا.

له و ده مه دا خان نه حه مد خان که له گه ل والی دا دوری نیر یه ک قه پیلک و
 نه مستیره ی یه ک بورج بون، فهرمانه وای مه ریوان بو، سه به رت به وهی که والی له
 گه لی دا نیرانیان خوش نه بو، نه مه ی به هه ل زانی و، به ره و ناوچه ی هه ورامان
 هات و مرخی له گرتنی کۆچ کردوه کان خوش کرد بو، به لام هه ر که دیتی خه لکه که
 به جاری ده ستیان له گیانی خویان شوشته و هه روا به ناسانی خویان به ده ستیه
 ناده ن، له و کاره کشایه وه.

نه و شه وه کۆچ کردوه کان که له هه زار که س زیاتر بون، له گوندی هوشبارانیان
 به سهر برد. بۆ سه به یینی که هینشتا رۆژ هه ل نه هات بو بنه و باریان رادا و له
 رینگه یه کی ناهه موار و سه خته وه، که هه لوی به سهر دا فیه یا به ری ده وه ری و مانگی
 بۆ سوکی ناسمانی لینه تن به ری با ده که وته خواری بۆ نیر که نده لان و هه لدیری
 به مستی و هه پرون به هه پرون ده بو، تن به رین و به گوندی له گونده کانی شاره زور
 که یشتن، که نیری سهر که ته و له وی لی ی گیرسانه وه، نینجا له ویتوه محهمه د
 سولتان و میرزا عه بدوللای موشی باشی چون بۆ سلیمانی و به خزمه ت عه بدوللا

پاشای باهان که پشتن و پی و ره سمی پیشسواز لن کردنیانی به جن گه یاند و
پیاماقولیکی له ته کیان دا نارد بز ناوچهی شاره زور، بز نه وی نو خه لکه به سر
گونه کانی شاره زوردا بیهرینه وه و دابین بکرتن.

له باسی خونجهی باخی حوسره وانی، نویاوهی بیتانی کامه رانی،
نه مانوللاخانی ثانی دا له بیرمان کرد له وه بدوین که لهو کاتانه دا دلسوزانی گیان
فیدای نهو زاته هه دهسته به کیان که و تنه ولاتیکه وه و هه برنکیان له بهارنیک دا
گیرسانه وه. حوسهین قولیخانی مامی نه مانوللاخان که پورزای من، نویاری نم
کتنبهش بو، روی له سلیمان کرد و بهو په پی پتزه وه له وی پیشسوازی لن کرا و
گیرسایه وه و کاتیکیش هه والی کزچی نیمه بیسته وه خه لکینکی زوری به نه سب و
هینتره وه نارد، سه دکه من له به مالهی نیمه بگوتزنه وه و له لایه خورشیه وه
جینگهی هینورین و گوزهرانی بز نامه ده کردین و هه به گهی به پی ی پنداوستی
خوی کومه گ و یارمه تی ده دا و له خزمه تی دا کاتمان به خوشی به سر ده برد، به لام
پاش جه نانت، چاره نوی خودا له خوش گوزهرانی نیمه رازی نه بو، نه وه بو له روزی
۱۴ ی مانگی زلیحجهی ۱۲۶۳ ک (۱۸۴۶/۱۱/۲۳ ز) دا جه نابی حوسهین
قولی خان نه خوشی به سدی دا زال بو، له ماوهی شهو و روزنیک دا گیانی به
به هه شتی به رین شاد بو و له پرسه گهی دا هه زاران سینهی به هه ل دران و منی
مه ستورهی سهر لن نشیرو و ده ربه دهریش له دوری لیک دابرائی نهو گیانه نازیزم
دوستی روزنیکه لهش و روح به به لای تای نه خوشیه وه ده تلپته وه. بزاین خودا چیمان
به سر دین و ناره زوی به چیه...» (۴۳)

مه ستوره بهم نه خوشیه کزچی دواپی کردوه. به مجزوه نم دو که سه
هه لکه وتوه له سلیمان کزتابی به زیانیان هات.

«سالم» که به ده ربه دهری گه پشتوته «حیلله» وتوبه تی:

ناخ و داخ دل غافلله نازانن قیسمه ت چی ده کا

نهمرق و الیرم به لام ناخو به یانی کریم ده با

شتری ته قدیر که پیشکه وت. راتده کیشی و توده روی

کانتی ده یزانی که وا خستریه نار دامی به لا.

- ۲۸ -

نه محمد پاشا، پاش نه وی له به ردهم نه جیب پاشادا شکا، سهر دانیکی والی
ی نه رده لانی کرد. به موه قهت له ره وانسهر جینگیر بو. هه ندی له گه وره کانی باهان
به لینیان پی دا هاوکاری به کن. جارتیکی تریش هه ندی هتزی کو کرده وه، به لام له
که ناری روباری سیروان عه بدوللا پاشا جوه سهریان و راوی نان. دواپی چهند مانگن
مانه وه له ره وانسهر به لای کرماشان دا به رهو شه مزینان به پی که وت. چهند مانگن
له لای سید طه های شه مزینان مایه وه. له ویتوه جوه موسل خوی به دهسته وه دا.

به کسر رهوانه‌ی نه‌سته‌مولیان کرد.

نه‌حمود پاشا له نه‌سته‌مول ماوه‌یه‌ک دس به‌سەر بوو. نیزنی له ده‌ولت خواستوه و چوه بۆ پاریس. دو سالی له‌وی ماوه‌ته‌وه. دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ نه‌سته‌مول له به‌ر لی‌هاتویی چ‌ه‌ند جارێ کر‌اوه به‌ والی له ح‌ی‌ج‌از، یه‌مه‌ن، وان، نه‌زهرۆم. پاشاوه‌ی ژبانی له نه‌سته‌مول به‌ سەر بر‌دوه. (٤٤)

- ٢٩ -

دوا‌ی نه‌م روداوه ره‌ضا‌قولی خان لی خ‌را. ته‌نانه‌ت یه‌کێ له بی‌اوما‌قوله‌کانی سه‌ی نارد بو بۆ تاران بۆ رو‌ن‌کردنه‌وه‌ی ه‌زی تیش‌کانی، له‌وی گر‌تیان و کر‌شیان. مه‌حمود پاشا ماوه‌یه‌ک سه‌رگه‌ردان بو. بانگ کر‌ا بۆ ده‌ربار. خ‌زی چ‌و بۆ تاران و ده‌سه‌ری‌شه‌نده‌کانیشی له سه‌و بلوکه‌کانی نی‌شته‌ج‌ن کران. سالی ٨ ه‌زار ته‌م‌ن مو‌چه‌یان له «مالیات» ی کورده‌ستان وێری‌یه‌وه. ٥ سال له ن‌یران مایه‌وه تا مه‌مه‌دشاهی قاجار مرد (١٢٦٤ک / ١٨٤٨ز).

مه‌حمود پاشا، مه‌مه‌دنه‌مین به‌گی کوری عوسمان به‌گ، که به‌رازای بو نارد بۆ لای ناصره‌دین شا به‌ریاری چاره‌نوسی به‌دا. وا به‌ریار درا مه‌حمود پاشا و نه‌وانی له گه‌لین له سه‌رده‌شت نی‌شته‌ج‌ن بک‌رین. هاو‌پ‌نگانی مه‌حمود پاشا ج‌نگ‌یر بونیان له سه‌رده‌شت په‌سند نه‌کرد. زۆریان به‌ریاریان دا بگه‌ڕێته‌وه ولاتی خ‌ویان. مه‌حمود پاشا خ‌زی و چ‌ه‌ند که‌سێ مایه‌وه. نه‌ویش به‌ریاری دا خ‌زی به‌ ده‌ست عوسمانییه‌کانه‌وه به‌دا. خ‌یزانه‌که‌ی نارد‌وه بۆ سلیمانی و، خ‌زی له پ‌نگه‌ی شاره‌زوره‌وه له گه‌ل کوره‌کانی؛ نه‌وره‌حمان و حه‌مه‌سالح و عه‌بدوللا، ب‌ن نه‌وه‌ی لا به‌داته سلیمانی به‌ره‌و به‌غدا به‌ رێ که‌وت. نه‌جیب پاشا به‌رێزوه پ‌ن‌شو‌ازی کرد. پاش ماوه‌یه‌ک به‌رێ کر‌ا بۆ نه‌سته‌مول. تا مرد جارێکی تر رێگه‌یان نه‌دا بگه‌ڕێته‌وه کورده‌ستان. (٤٥)

- ٣٠ -

عه‌بدوللا پاشا له سلیمانی به‌ قایم‌قام دانرا. نه‌جیب پاشا لا‌برا (١٢٦٥ک / ١٨٤٩ز) عه‌بدولکه‌ریم نادر کر‌ا به‌ والی. نه‌م‌یش ١٨ مانگ مایه‌وه. نه‌ویش لی‌خ‌را مه‌مه‌د وه‌جیه پاشا دانرا. پاش ١٠ مانگ نه‌ویش لا‌برا نامیق پاشا دانرا (١٢٦٦ک / ١٨٤٩).

نامیق پاشا، عه‌بدوللای بانگ کرد بۆ به‌غداد و گلی دا‌یه‌وه. له ج‌نگه‌ی نو نی‌سماعیل پاشای دان‌ا به‌ موته‌سه‌ره‌رف‌نی سلیمانی. به‌مه‌ کوتایی هات به‌ میرایه‌تی با‌هان.

دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌بدوللا پاشا ماوه‌یه‌ک له به‌غداد دس به‌سەر مایه‌وه ره‌وانه‌ی نه‌سته‌مول کر‌ا. رێگه‌یان نه‌دا بگه‌ڕێته‌وه کورده‌ستان. له کاتی شه‌ری قرم دا هاته‌وه به‌غداد بۆ نه‌وه‌ی بگه‌ڕێته‌وه بۆ کورده‌ستان بۆ کوژ‌کردنه‌وه‌ی له‌شکر. ره‌شید

- ٣١ -

له و سه‌ده مه‌دا که میوه‌کانی بایان به ده‌سبه‌سری له نه‌سته‌مول نه‌بن، جارنکیان دیواخانه‌کی نه‌حمه‌د پاشا پر نه‌بن له میوان. عه‌بدوللا پاشای براشی هه‌ر له کۆره‌که‌دا نه‌بن، قاوه‌چیه‌که‌ی نه‌حمه‌د پاشا قاوه نه‌گیرئ، چهند جارئ به ریز به ناو میوانه‌کان دا دئ و نه‌چن. هه‌مو جار عه‌بدوللا پاشا رو نه‌کاته قاوه‌چیه‌که و ده‌س نه‌با بۆ ده‌می خۆی. نه‌م کاره چهند جارئ دوباره نه‌کاته‌وه به جۆزئ که سه‌رجی زۆر له میوانه‌کانیش رانه‌کیشی. میوان بڵاوه‌ی لئ نه‌که‌ن. نه‌حمه‌د پاشا و عه‌بدوللا پاشا نه‌میته‌وه. نه‌حمه‌د پاشا رو نه‌کاته عه‌بدوللا پاشا و لئ ی نه‌پرسن: عه‌به نه‌وه بۆچی وات نه‌کرد؟

عه‌بدوللا پاشا نه‌لئ: زۆرم تیتو بو نه‌مویست ناوی خوارد نه‌وه‌م بۆ به‌یتن. نه‌حمه‌د پاشا نه‌پرسن: له به‌اتی نه‌وه‌ی نه‌و نیشاره‌ته ناشیرنه بکه‌ی بۆچی داوای ناوت لئ نه‌کرد؟ عه‌بدوللا پاشا نه‌لئ: قوریان له حوزوری جه‌ناپت دا شه‌رمم کرد له ناو نه‌وه هه‌مو میوانه‌دا قسه بکه‌م.

نه‌حمه‌د پاشا نه‌لئ: عه‌به! تا له ولاتی خۆمان بوین و له‌وتی حاکم بوم و ده‌سه‌لاتم هه‌بوو، خه‌لک ریزی لئ نه‌گرتم، جوی له‌شکری توژکت هه‌تیایه سه‌رم، نیشاش لێره که به که‌سانی که‌وتوین له حوزوری من دا شه‌رم نه‌که‌ی داوای ناو له قاوه‌چیه‌که‌م بکه‌ی؟ به خۆمت بو‌تایه نه‌حه‌ی ... هه‌سه ناوم بۆ به‌ته! (٤٧)

به‌راویزه‌کان

١. الکرکوکلی: ٢٦٢ - ٢٦٣: العزای: ٦ / ٢٢٠ - ٢٢٢.
٢. نوار، «داود پاشا»: ٦١.
٣. الکرکوکلی: ٢٦٩ - ٢٧٠: العزای: ٦ / ٢٣٠.
٤. نصیری: ١ / ٢٠٦.
٥. الکرکوکلی: ٢٧٢: العزای: ٦ / ٢٣٢.
٦. الکرکوکلی: ٢٧٣.
٧. الکرکوکلی: ٢٧٣ - ٢٧٦: العزای: ٦ / ٢٣٣ - ٢٤٤.
٨. نوار، «داود پاشا»: ٦٦.
٩. نوار، «داود پاشا»: ١٢٣ - ١٢٤.
١٠. الکرکوکلی: ٢٨٢ - ٢٨٦: العزای: ٦ / ٢٥١ - ٢٥٥.
١١. الکرکوکلی: ٢٩٢.

۱۲. الکرکوکلی: ۲۹۴.

۱۳. بوناگاداری زیاتر له سر مولانا خالیدی نه قشبهندی و خلیفه کانی، پروانه: عبدالکریم مدرس: «یادی مردان»، ۲ بهرگ، چاپی به غداد: د. مهیندخت معتمدی: «مولانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت او»، انتشارات پاژنگ. (تهران ۱۳۶۸).

۱۴. کرکوکلی: ۲۹۵ - ۳۰۰: دنبلی: ۲۷۰ - ۲۸۱.

۱۵. دنبلی: ۳۷۱.

۱۶. دنبلی: ۳۷۱ - ۳۷۴.

۱۷. میرزا صالح: ۱۴۴ / ۲ - ۱۴۶.

۱۸. نفیسی: ۲ / ۲۰۷.

۱۹. نفیسی: ۲ / ۲۰۷ - ۲۱۰.

۲۰. نم نامهیه و گه لن نامه ی تر، کاک که مال ره نوف محمده ساغی کردونه ته وه، و، پراوتیزی بوناوسیون. له کتیبکی تاییه تی دا له سر «نه ده بی نامه نویسی کوردی» ناماده ی کرده. هینشتا ده سنوه.

۲۱. نصیری: ۲ / ۴۲.

۲۲. نصیری: ۲ / ۴۹.

۲۳. نصیری: ۲ / ۵۱.

۲۴. نصیری: ۲ / ۵۲.

۲۵. نصیری: ۲ / ۵۴.

۲۶. نصیری: ۲ / ۶۶.

۲۷. نصیری: ۲ / ۸۶.

۲۸. نصیری: ۲ / ۹۶.

۲۹. نصیری: ۲ / ۹۸.

۳۰. بابانی: ۱۴۸: امین زکی، «تاریخ السلیحانیه»: ۱۵۵.

۳۱. المدرس: ۵۶۶.

شیخ مارفی نودن، لم باره یه وه، نامه کی بونا که سیککی نزیککی، که رهنگه کاک نه حمده ی کوری بن، نویسه، لیتره دا ده قاوده ق وه کو خوی نه بنوسمه وه:

اسلم علی الولد العزیز وادعو له ولاولاده بطول الحقاء والعافیه فی الدنیا ویموم اللقاء.
کلمت علی بگ بهاب دارنا فی رفع الذخیره عن قرانا، فلم یسمع کلامی، وبعث الی والده ارجو ان یرفع الذخیره عنها، فلم یسمع رجائی. وطلب منی عشرين حقه من الخبز ولبس عندنا من الدقيق ما یکفی حقین، واخلأ ان یاتی علی من المعجم من یطلب منی ذلک ولا اجدہ، فبؤذنی بمقاله وفعاله، وانا ضعیف عن ذلک، فعلیک ان تدعو لی ولنفسک واهل بھتک بال حفظ من شر المعجم، لازلم سالمین.

محبت
معروف

که مال رهنوف: هه مان سه رچاوهی ده سنوس.

۳۲. المدرس: ۵۷۷.

۳۳. بابانی: ۱۵۱.

۳۴. نامه شیعه رکی «نالی».

تا فلهک ده وره ی نه دا - صد که و که بی نارا نه بو -

که و که بی میله ری میاره ک طه لعه تی پهیدا نه بو

تا نه گریا ناسمان و، تهم ولاتی دانه گرت.

گرتل چه مهن نارا نه بو، ههم لیتی غونچه وا نه بو

تا چه مهن پیرا له سهر، نه صلتی دره لختی لانه دا.

فدرعی تازه، خوهرهم و بهرز و بوله ند بالا نه بو

تا «سوله یمانان» نه بونه صددری نه لختی ناخیرت.

«نه حمه دی موختار» ی نیمه شاهی نه خت نارا نه بو

قیصه بین په رده و کینه ایت خوشه: شاهی من که وا

عادیلن بو قهت عه دیلی نو له دنیا دا نه بو.

بزو نشینگه ی مورعی رژی نو که عالی فیه رته

جینگه یی خوشتر له ره وضه ی «جنه الماوی» نه بو

وهک قیاسینکی که موئبت بین، نه تیجه ی بیته جن

حه مدو لیللا شه که عالیجا بو، خالی جا نه بو

شاهی جه مجا، نالیا «تاریخ جم» ته نریخه

دا نه لنین له م عه صره دا نه سگه ندری جه مجا نه بو

«تاریخ جم» به حسابی نه بجه نه کانه ۱۲۵۴ ک (۱۸۳۸ز) که سالی

مردنی سلیمان پاشا و، هاتنه سهرکاری نه حمه د پاشایه. دیوانی نالی: ۳۷۰ -

۳۷۴.

۳۵. شیخ مارف نامه یه کی بزو عدلی رهضا پاشای والی ی به عداد (۱۸۳۱

- ۱۸۴۲) نویسه، لیره دا ده قاوده ق نه بنوسمه وه:

«حضرة والی مدینه السلام، بان ینتظم امیر دولته علی احسن نظام، عاملا لایام

حیاته بو طائفه دین الاسلام، و بان تکرر و فاته علی الایمان عند حلول الحماهم، و بان به مصم من

حول المطلع و عذاب الہرنخ و عذاب دار الانتقام، و بان یفرز فی زمن الابرار یخلوہ دار السلام،

وکل واحدة من هذه الدعوات احب من ظلام الارض ذہا الی من کان من ذوی الاحلام.

وبعد: فسادہ برزخجہ لهم فی مملکة باہان منذ قرون اکثر من خمسمائة عام قری کثیرة

متوطنین بها فی ارغد عیش و انا حال، متمکنین من القامة امردهم علی ما امر به الشرع،

ومنذ استولی شاه العجم و عساکر الارفاض من جنود الشیعة علی هذه الممالک، اخفقت امیر

الدنیا والدين، فلم یبق من القرى القامة الجماعات والجمع، وکانت القرى کلها عامرة، والهرم

اکثرها عامرة، و تعطلت مدارس البلدان والتدريس ولم یبق لیسها من المحصلین الا شرفة

لقلین، وکان مہرستنا اکثر من سہمین طالبا والهرم بها اقل من عشرة، وخریت حجرات

مدرستنا و حجر اكثر المدارس، ومن ثم عزمتا معاشر سادة برزخية، عزمتا على الرحيل باهلها وجميع من يتعلق من الخدام والاحياء الى مملكة افندينا. وقد اعطانا في سابق الزمان دارد باشا بشير، ولم يقدر لنا الاشتغال اليها، فرائق الرجا. من جناب حضرة افندينا ان يعطينا للبحر والزروع بشيرا، او غيرهما من القرى التي تناسب احوالنا وتكفيينا لامرر معاشنا ويعطينا بكر كوك دارا واسعة نسكنها ومدرسة ندرس بها ووظيفة للمدرسة ووظيفة لنا لقضا. حواتجنا بالبلد واطعام ضيوفنا واكله طعامنا لندعو نحن واولادنا باليسالى والاهاام والدعاء. لله كلام ختام.

في الحديث أربعة انابهم شفيح يوم القيمة: المكرم لذريتي، والفاسي لهم حوائجهم. والساعي لهم في امورهم اذا اضطروا اليه، والمحب لهم بقلبه ولسانه. فاذا قضى جناب الوزير على باشا الحاجة التي عرضها عليه كان مسترجعا للشفاعة يوم القيمة على ما نطق به. هنا اخذت وفي هذا الباب احاديث كثيرة رواها شيخ مشايخنا ابن حجر عليه الرحمة والسلام.

الداعي الملهوف

محمد الشهير بالمعروف

كه مال زهتوف: هه مان سه رچاوهي ده سنوس.

۳۶. «نالي» نهم شيهري له ستايشي نهم هتزه دا داناره:

نهم فقاچه مومنازه كه وا خاصه بي شاهن

ناشوي دلي مدملكه كوت و تهلي سوياهن

صهف صهف كه دههستن به نه طور خه ظطلي شوعاعن

حلقه كه دههستن وهكو خه رمانه بي ماهن

نهركس نه كه ده و ساق سه مهن، كورته به نه فشن

مر سونبول و، رومك كول و، هم لاله كولاهن

كولزاري دهه و دهشتن و غيلمانى به دهشتن

ناهو صهف و، ناتهش به كهف و، تيز نيگاهن

صهحرا به ته جهللي ده كه نه وادبي نه مهن

قامدت شه جهر و، مهظهري نه لطافى نيلاهن

كه ده طاوس و، كه ده كه بكن و، كه ده بوقه له مونن

كه ده ناتهش و، كه ده شوعله، كه هت دودي سياهن

لالهن به به دهن، نه طله سى نه خضه ر كه له بهر كهن

نه ورهسته كولن، بهسته له كه دل دهسته گياهن

ته نهايي سه مهن بهرگي به نه وشه كه له بهر كهن،

وهك نوزي دلي مونمين و ظولماتى گوناهن

بو سه يري خه راميدنه نهم سهرو قه دانه.

صزفي له طه له بدان و، هه مر ساليكي راهن

بو زولف و روخ و نه برؤي چون زولفى سياتان

عالم وهكو «نالي» هه مو با ناله و ناهن

«نالی» به خودا حریفه دهره نجینتی دلی حوت
نم طاقمه مه خسرصه هه مو صاحبی جا هن
دیوانی نالی: ۳۴۰ - ۳۴۵.

۳۷. نوار، «تاریخ العراق»: ۱۱۶.

۳۸. سهرچاو هکان له ژماره‌ی هاوسه فهره‌کانی مه حمود پاشادا جیوا وزن: فخر
الکتاب: ۲۱۸. نه‌لن: مه حمود پاشا له گهل ۱۰۰ سوار په‌نای بزوه‌نسا قولی خا
هیناو پاش یک سال چو بز دیده‌نی شا بز تاران: بابانی: ۷۴. نه‌لن: له گهل هه‌زار
حیزان له گه‌وره مه‌زنه‌کانی بابان: وقائع نگار کردستانی: ۱۸۱. نه‌لن: له گهل
هه‌زار حیزان له گه‌وره مه‌رنه‌کانی نه‌و ولاته و پاش دو ماسک چو بز بهیسی شا.
۳۹. فخر الکتاب: ۲۱۸ - ۲۲۴. وقائع نگار کردستانی: ۱۸۱ - ۱۸۳.

۴۰. نصیری. ۲ / ۱۸۴ - ۱۸۶.

۴۱. ساعیر نیکی سته‌یی، حسه‌ینقولی حانی کوپی نه‌مانیر لاجانی نه‌رده‌لان
و مامی ره‌ضا قولی خان، نم روداوه‌ی به فارسی کردوه به شیعر، نه‌لن:
طلع باری تا قضا در تحنه (ی) کیهان کشاد
مه‌ره (ی) بدنایمی اندر طاقس کردستان صاد
حیف کردستان که تا نامی بدر از رشد و غی
غی او مهر نمایان چون سها پنهان رشاد
معذرت پس مدعا گویم که از بابان زمین
کهنه پاشای مفتن رخ به کردستان نهاد
کوه برشد از سوار و دشت سنگین شد ز خلق
کهنه پاشا بر کهن یابونیت امد در طراد
لشکر اندر جنبش امد میر ان لشکر که بود
طفلك غازی طلب بر باده (ی) تازی نژاد
جیش را شرط است اول یکدلی وین مشت خلق
ان باین اندر لجاج واین بان اندر عناد
شرط دوم هر سه‌سال را استادگی است
ان سه‌پید ایستاد اما پس کوهی ستاد
حرب را رکنی دگر رای وزیر اوخ وزیر
با موالف در عداوت با عدو در اتحاد
نامه‌ای بنوشت زی دشمن که اسب کین بتاز
میر در سکر است و من در فکر فردا بامداد
اندر ان ساعت که دستور معظم گفته بود
بهیخبر والی نظر بر چهره (ی) دشمن کشاد
روز نامد بود ورنه اردلان خالی نبود
مرد را نامرد نامد میکند نامد میاد
فخر الکتاب: ۵۱۲.

شیخ رزای تالهانی چند سالن دوی له ناوچونی میسرایتی باهان یادی
 مانی نه کاته وه. هاسی شهری والی ی سنه و قایقاسی سلیمانی نهکا نهلن:
 له بهرم دئ سوله یانی که دارولولکی باهان بو
 نه مه حکومی عه جهم، نه سوخره کیتی نالی عوسمان بو
 له بهر قاپی سهره، صفیان ده بهست شیخ و مهلا و زاهد،
 مه طافی که عبه بز نه ربایی حاجت گردی سه یوان بو
 له بهر تاپوری عه سکه ر پئ نه بو بز مه جلیسی پاشا
 صدای موزیقه و نه ققاره هدتا نه یوانی که یوان بو
 درنخ بز نه و زمانه، نه و ده مه، نه و عه صره، نه و روزه،
 که مه یدانی جرید بازی له دهشتی گانی ناسکان بو
 به ضرری حمله به به غدادی ته سخر کرد و تی ی هلدای
 سوله یانی زه مان، راستت نه وئ، باوکی سوله یان بو
 عه ربه ا نینکاری فضلی ننه و ناکم، نه فضه لن، نه ما
 صهلا عه دین که دنیای گرت له زومره ی کوردی باهان بو
 قبوری پر له نوری نالی باهان پر له ره حمت هین
 که بارانی که فی نیحسانیان وهک هوری نیسان بو
 که عه بدوللا پاشا له شکری والی سنه ی شر کرد
 رهضا نه و وهخته عومری پتنج و شش، طیفلی ده برستان بو
 ۴۲. پروانه چتروکی «مامه یاره» له نویسی مه محمود جهوده ت.
 ۴۳. مستوره، «وهر گترای کوردی»: ۲۳۶ - ۲۳۸.
 ۴۴. شیخ رزای تالهانی له ستایشی نه محمد پاشادا نهلن:
 به عنی هدم نامی نه بی حفره ده تی نه محمد پاشا
 نه خری دین، گانی حه یا، به خری که رهم، کوهی و یقار
 مه دخی نیحسانی بهکم، عیلمی بهکم، نه زلی بهکم
 به خودا خار بجه نه و صافی حه میده ی له شمار
 که فی زه به خشی که و مه نه عی دور و که وه ره
 میسلی به خرنکه نه ساحیلی بهت و نه که نار
 طه بی جه واد و که ری هره کو قانانی ده لن:
 «زر به قنطار همی بخشد و اشتر به قنطار»
 تاوه کو دوره بکات و بهگه ری چهرخ و نه لهک
 تاوه کو دپت و ده چن، بهت و بهچن له یل و نه هار
 به مورادی بهگه ری شه مس و قه مهر، چهرخ و نه لهک
 طه فدر و نه نخی قدرین، به ختی مو عین، طالعی بار
 ره نی نه و با عیسی ته نزی می نوموراته وه لن

بؤكۆره‌سى عالم نىمگان بوته قوطى مەدار

۴۵. باھانى: ۱۵۶ - ۱۵۹.

۴۶. نوار، «تارىخ العراق»: ۱۲۰.

۴۷. مامۇستا ئىبراھىم ئەھمەد لە كۆزىتىكى مىواندارى دانەم

سەرگۈشتەيدى كىتاپخانا.

که واهی نامه ی نیرماعیل پاشای داگیر کردی سلطانی بزرگ کن له هاو کاره کانی

[illegible]

۹. له زمانى گه وړه پياوړه کاني کورده وه: هوکاني روخاني ميرايتى بابان

- ۱ -

سالى ۱۸۲۰ کلزديوس جديس ريج نوښه وړى کومپانيای هيندى روزه لات له به خدا، گه شتيكى چهند مانگه ي به کوردستان دا کرد. له گه شته گه ي دا به کوردستاني عوسمانى سهرداني ميرايتى بابان و، يو کوردستاني قاجارى سهرداني ميرايتى نوره دلاني کرد. لهو کاته دا مه محمود پاشا ميرى بابان و نه مانوللاخان والى نوره دلان و، داود پاشا والى به خدا و، شازاده محمدهد غلى ميرزا سهردارى کرماشان بو.

ريج، لهو چهند مانگه دا چندين جار گفتوگوى قولى سياسى، نابورى، کومه لايه تى... له گه ل مير و موزن و ده سلاتدار و گه وړه پياوړه کاني کورد کرده. سهرنجه کاني خوى به وردى تومار کرده. له زمانى نه وانه وه هوکاني لاوازي و روخاني ميرايتى بابان و له ناوچونى نم بنه مالهمه و ده سلاتيان پش پيلى نه کا. مير و پياوړه تيگه يشتو کسانى کورد، به راشکاوى و بى ترس، بيرو بوزونه کاني خويان سهاره ت به: خرابى هلو مخرجى ناوچه کيان، نه بونى نارام و ناسايش، دواکه وتنى کشتوکال، خرابى خانويه و خوشنى زيانيان، خو خورى و ناکوکى ناو خوى بنه مالهمه بابان، ده سته وړداني به خدا و کرماشان له کاروبارى ناو خوى ولاته که و زيانى ناو خوى بنه مالهمه بابان دا... دهرنه برن.

لنږه دا چهند نمونه يکى وه کو خوى نه گيږنه وه:

- يده که مين روزه که ريج نه گاته سلطمانى، مه محمود پاشا نه چن بو به خير هاتنى له ناو قه کاني دا: «پوزنى بو بارى ولاته که ي هيناپه وه... و که و ته سکا لا دهر برن سهاره ت به گوزهرانى ميرنشينه گه ي و نه و گير و گرفتانه ي که ميرنشينه گه ي نه يکيتى به ده ست نه و وه که که و توت سهر سوري دو ده سلاتى نه به يک، چونکه يده که ميان که (نيران) ه، به ناوى دا و اکردنى باج و سهرانه وه، ده سته وړداني چه و ساندنه وه ي نابن، دوه مېشيان که ده سلاتداريتى (تورکه کسان) ه و، ميرنشينه گه ي نم پاه نديتى، به هياوى نه وه ي که خزمه تى نيران نه کات و باجيان نه داتى، زور سهر نه که نه سهرى.. که چى که شازاده ي کرماشان ده سترترتسى کرده سهرى و، نه وه ي مه به ستى بو، به توپزى هيناپه دى، تورکه کان نه بهر گرريان پشکرا

و، نه مه به مستیشیان بو بهرگری بکهن. چونکه نه میشیان خوش نه نه ویست. بویه به سنگ فراوانی و لیزانییه وه، باسی نه نجاسه ناهه مواره کانی نه م به پویه برده دوقاییه کرد، که چند زبان نه به خشن به سامان و گه ته کردنی میرنشینه گه ی... - له کاتی سهردانی ریج دا بز مالی میر. مه محمود پاشا نه لئ: «خوالیخو زخوبی باو کم نه م ژوره ی دروست کرده، به لام پیویستی به ده ست پیداهیتانه وه یک هه به» پاشان له سهر قسه گه ی رژیشت و وتی: «کن جینگه یه ک چاک نه کاته وه، نه گهر بزانیته تبی دا ناحه سیته وه؟ هاکا تورکه کان، بان نیرانییه کان چند روزتیکی ترویرانی نه کهنه وه»

- محه مه داغا یه کن له ناسیا وه کانی تری ریج له گفتوگزه ک دا وتویه تی: «هزی سهره کی کاول بونی نه م ولاته، نه بونی ناسایشه له هه م ناوچه که ماندا، چونکه نیمه ی خینله کی، نه گهر دلنیا نه بین له وه ی نه ناوچانه هی خومانه، نه وسا خوشمان تهرخان ناکه بین بو کشتوکال تن دا کردنی و، به م رهنگه ولاته که ش که شه ناکات و پیش ناکه وی، بو وتیه: من نه گهر بزانیتم سهر که کم جله وه ی فرمانره وایی به ده ست وه نامینی و، خوشم تا وه رزی هه لگرتنی خه له و خهرمان، زه وییه که م به ده ست وه نامینی، یه ک ته غار تزو ناکه م، له به رنه وه له جیاتی نه وه ی خزم زه وییه که م تزو بکه م، نه یده مه ده ست لادییه کان. خویان چونی نه کهن با بیکن و، من به شی خویان به شیوه ی زه کات، یان ده یه ک یان هه ر لئ نه سینم، سهرباری نه مهش به هه ر شیوه پهلپ و بهانویه ک بن، شتیکی تریان لی نه سینم»

- له کورتیکی تریش دا عوسمان به گ نه لئ: «ولاته که مان له باریکی زور ناهه مواردا به، چونکه نه گهر خزمه تی تورکه کان نه که یه به سوک سهرت نه کهن و، هه ر کاتی ناره زویان کرد لات نه بن. نه گهر خزمه تی نیرانییه کانیش نه که یه، هه میشه به داوکردنی پاره بیتارت نه کهن»

میره کانی باهان له ناو خویان دا زور ناکوک بون، برا له گهل براو ناموزا له گهل ناموزاو، مام له گهل برازا ناریک بون. له پیناوی ده ست لات و پاره دا پیلانیان له یه کتری گیرا وه، هیزی بیتگانه یان هیتا وه ته سهر یه کتری و، یه کتریان کوشتوه. دور نیه له سونگه ی تم خو خورییه وه بن که س به شانازی ندرانی بن میژوی میرایه تی باهان بنوسیته وه، که چی چندین که س میژوی نه رده لانیان نویسه.

له ماوه میرایه تی مه محمود پاشا دا مه ولانا خالیدی نه قشبه بندی ماوه یه ک له سلیمانی بو، هه ر نه ویش خانه قاکه ی بو دروست کرده. وه کو ریج نه یه کتریه ته وه: مه محمود پاشا و براکانی و مامه کانی پتکه وه له به رده می مه ولانا خالیدا به «قورنان و تلاق و شمشیر» سوتند نه خوزن، پشتیوانی مه محمود پاشا بن و، هه رکه سیکیان نامه یه کی له لایه ن کاربه ده ستانی نیران یا عوسمانیه وه پت بگا، له به رده می مه ولاناو به ناماده بونی چند که مستی که خویان له سهری ریک بکه ون نامه که بکه نه وه. سهره رای نه م به یانه پیروزی له گهل یه کتری به ست بویان که:

خیانت له یه کتري نه کهن، که چی هر له و ماوه کورته دا که ریچ له سلیمانی به ۳
رودای په میان شکستیان لږ پروندات:

- هر له و ماوه به دا عبدالللا پاشا نه گيری له سر نه وې نامې شازاده
محمده عدلی میرزای له کرمانشاهه بز هات بو، به لام ناشکرای نه کرد بو، و هکړ
له سدری پټک گوت بون.

- له سر نه وې عوسمان به گ فرمانی مه محمود پاشای براکه وړې به جن
ناهیتن سهرپرستی کوږه و هریر بکا، مه محمود پاشا همدو دهلات و مولک و
مالی لږ نه سپنږته وه.

- همسره به گ که پشستر به فیتی والی ی به عداد هلات بو بز به عداد، له
لابدن والی ی به عداوه به که ساسی نه درسته وه دس مه محمود پاشای برای. سالی
پشتریش عبدالللا پاشای مامی به دستو وه دابو.

ریچ دیسان نه گپړته وه:

له گفتوگوز به گ دا دهر به رې به مهاله گوره کانی کورد، به کټیک له دانیشتران
وتی: «شوریه یی نیه بز سهر که کاغان رازی بهن به به عداد، له وې مل که چ بکه ن بز
تورکټیک، که هر پش ماوه به گ، وک ولاخ، به چند سهر قروشنیک فروشراوه، له
هر کامیکشمان توره بیت، پیمان نه لږ: کوردی که را به کټیک تر له دانیشتران
هلی دایه، وتی: «رکه به ریی نیران میره کاغان، خویان، خویان له ناو نه هات،
چونکه نه تورک و، نه نیرانی، ناتوان به سهرمان دا زال بن، نه کهر دویه رکی و
ناکوکي نیران به مهاله کانی سهر که کاغان نه قوږنه وه، نیمه نه مه باش نه زانین،
که چی سهره رای نه مهش تورکه کان همیشه و، بهم فیلته نا به به کټیک تر، نه توان
به سهرمان دا زال بن، به راستیش نیمه ی کورد درهنگ تینه گه یی».

کانتق باسی روخواوی و پیسی نه و خانو شم کرد که تیایدا م، هر هه مان
پیاو وتی: «راست نه که بیت، خانو که ت پیس و روخواوه، به لام بزچی خانوی چاک
دروست بکه یی و، همدو ده منیکش چاکي بکه یی نه وه، نه کهر دلنیا نه یی له ژبانی
خومان و له وې تا دوا هه ناسه مان تیای دا نه حه وینه وه؟ جا چ جای بز نه و کاغان،
نم پاشایه نه روا و، به کټیک تر له هه مان به مهاله، به خوی و دوست و
خرمه کانیه وه دیت و هه مومان له مال و حال و زهوی و زارمان درنه به پرتی و
نهدات به وان، هوی سهر کی کاول بونی نم نیستمانهش نه ویه که ناسایشی تیا
نییه و، میره کانش فرمانره وایه تیای زور ناخایه نی. فرمانره واش هه رجونی نم یی
بابین، به لام نه کهر دلنیا بهن له وې تا دوا یی ژبانی حوکم نه کات، که لکی لږ
و نه گری».

ناکوکي خویه خوی ناو به گزاده کانی باهان به راده به گ مه محمود پاشای نانومید
کرد بو، هر ریچ له میانه ی قسه کانی دا نه گپړته وه:

سدرنجم دا هر مشتمل بر یکم له گهل نه کرد، ره قبی نیشان نه دا، تا له دواپی دا به گالته و پتم وت: «نه گهر به هیوا به همو کارامه پی خوی بو دوزینه و هی کزسپ و ته گهره به کار به پتم، بو چاک کردنی میرنشینه کی، نه واهموی کرده و هیچ نه ماوه بیگات، سهره رای نه ووش له خوا نه پارتیمه و خیر و خوشی و توانا بدات به بنه ماله که و میرنشینه کی». له وه لامدا وتی: «ماده م بنه ماله که، نم همو فره کو پخایه پی تیاپی، نه و روزه هر نایه که میرنشین و بنه ماله کی به هیزه پی». منیش سور بوم له سهر رای خوم و، وتم: «رهنگه نه و روزه هر بیت». نه ویش وتی: «رهنگه نه و روزه بیت، نه گهر خوا به لایه کمان بو بنیری له یه کینک زیاتر که سمایی لن دهر نه چن» منیش دوباره پتم وته و: «به پی نه مانهش رهنگه هر بی، چونکه خوا همو شتیکی له دست دیت» وتی: «بیکومان خوا نه توانی ناگری دوزه خیش بکورتینته و، به لام نایکورتینته و...»

- ۲ -

کشنه پی دیار کردنی سنوری نیران و تورکیا و، وهر گرتنی حاجی زورو ناره واه له حاجی و زانیرانی نیرانی و نازاردانی به رده و امیان و، دروستبونی گیر و گرفتنی هاتو چوی نیله کسان سنور و په نادانی دوزمان و را کردوانی به کتری... به چاره نه کراوی ما بونه ووه، ته بون به هزی گزینی نیرانی هردو ده ولت. نیران به تمای دا گیر کردنی همدن له نهره گانی عوسمانی بو. عه بیاس میرزا له توریز و محمدهد علی میرزا له کرمان خان خزان بو نم له شکر کیشیه ناماده نه کرد.

هیشتا ماوه یه کی زور به سهر گفتوگوانی ریج و گه وره پیوا هه گانی کورد دا تن نه پهری بو، که چند کهس له پاشاو به گه کانی بابان به هه لاتی پی له کرمانشان کزوبونه ووه، خزان و سواره و ده سو پیونه ده گانیان خستبوه ژیر فرمانی سازاده ووه. ماوه بهک بو سلیمان پاشای نبیراهیم پاشا په نای برد بو سازاده له کرمانشان، دواپی نه ویش عه بدوللا پاشا، تینجا محمدهد پاشای خالید پاشا.

محمدهد علی میرزا له شکره کی له چند لاهه ناره سهر کوردستان. قزلبکی به دره و جه سسان و مهنده لی و کفری و قزرا بادی هه تا قهره ته په و کفری گرت و تالانی کرد. قزلبکی تریشیان که عه بدوللا پاشا سهر کردایه تی نه کرد له شاره زوره که کشا مه محمود پاشای راونا و دهستی به سهر سلیمانی دا گرت. سازاده روزهانی عاشورای له سلیمانی دا به سهر برد.

به لام نه خوشیه کی کوشنده له ناو هیزه که پی دا بلا و بو ووه. ژماره یه کی زوری لن کوشتن. سازادهش به سه حتی نه خوش که وت. نه پتوانی پهری نم سهر که و تنه بخراو بیکا به سهره های سهر که وتی گه وره تر. به سهری دا مرد. تهرمه که یان برده ووه بو نیران.

هر چه نده دواپی کشانه ووهی هیزی نیرانی مه محمود پاشا سلیمانی گرت ووه و

عبداللہ پاشای دہرکرد، بہ لام نیر میرایہ تیہ کہی مہ محمود پاشا خوی نہ کرتہ وہ۔
 مہ محمود پاشا کہ ریج لہ چہند ہونہدا ستایشی زوری نکا بو بہ ملتوزمینکی
 لاسار و کہللہ روقی ہمو نہوانی لہ دوی نو بہ میری بابان دانہ نران. زوری پین
 نہجو عبداللہ پاشای مامی لہ کرماشان و، عوسمان بہکی برای لہ کزیہ و حہسہن
 بہکی برای لہ سلیمان بہ نہخوشی مردن. تنیا سلیمان بہکی برای مابو. میرایہ تی
 بابان بہو سپتر درا. مہ محمود پاشا روی کردہ نیران. ماوہیک لہ توریز و ماوہیک لہ
 سنہ بو. ماوہیکیش لہ بہغداد و نہستہ مول. نہبن سالم لہ دہرہدہری و کوزجورہوی
 نیران دا هاوسہ فہری مہ محمود پاشا بوبی و، نیلہامی شیعہ کانی: «نہلودیاع نہی
 مولکی بابان» و «نہی قیبلہی مورادم» و «لہ گہل دل شہرتہ» و «تہخمیسی
 شیعہ کہی مہولانا» ی لہم روداوانہ وەرگرتین.

مہ محمود پاشا چہندین جار بہ یارمہ تی لہشکری نیران ہاتہ سہر سلیمان
 پاشای برای لہ سلیمانی. وہکو، عبدالقادر بابانی، شایہ تیکی نہو سہر دہمہ
 نہیگرتہ وہ. لہ ماوہی ۴ سال دا ۶ جار سلیمانی، مہلہندی دہسہلاتی بابان، بہ
 شہر لہ بہینی نہم دو ہرایہدا: مہ محمود پاشا بہ یارمہ تی عہجہم و سلیمان پاشا بہ
 یارمہ تی رزم، دہستادہستی کردہو. نہبن ج ویرانیہک بہ سہر نہم ناوچہ نگبہتہدا
 ہاتین.

جہیس بیلی فرہیزہر (۱۷۸۳ - ۱۸۵۶) گہریدہیکہ سکوتلاتدی، سالی
 ۱۸۳۴ واتہ دوی ریج بہ ۱۴ سال، بہ کاریکی دیبلوماسی گہشتنکی درنژ لہ
 نہستہ مولہوہ ہونیران نکا. لہ توریزہوہ دہس نکا بہ تومار کردنی سہرنج و
 گفتوگونکانی و، لہ شہوی نامہدا رہوانی نکات ہو هاوسہرہکی. پاشان بہ دو
 ہرگ بلاری کردزتہوہ.

لہ نامہکانی دا ہاسی کوردستانی موکریان، نہردہلان، سوران و، بابان نکا.
 لہ رینگہی سہردہشتہوہ چوتہ سلیمانی و، چہند رژیکی گہمی لی ماوہتہوہ.
 سلیمان پاشای بابانی بینہوہ و، لہ سہگرمہوہ چوہ ہوکفری و لہویوہ ہو بہغداد.
 لہ نامہیکہ دا کہ رژی ۱ ی تشرینی دہمی ۱۸۳۴ لہ سلیمانہوہ
 نویسرتی، نہلن: «وانیمرق گہیشتنہ شونینک لہ لای راستمانہوہ ریزہ شاختیکی
 سہرگہش ہہو کہ لہ ولاتی پاشای رہواندزدا ہو، لہ ہاردہمیشمان دا ملہیک ہہو
 کہ ہولنیر و کہرکوک نہودیوی کہوت ہون، لہ دوریشہوہ بہ لای چہپ دا رینگہی
 بہغدادمان لہ پشہوہ بو.

بہ گردیکی روتن دا ہاتینہ خورای، نیو سہعات پش رز ناوا گہیشتنہ
 قونناغ، بق نہوی لہو ساکہوہ لہ سہردہشت دہرجوبن توشی ناواپیہک ہوبین.
 ہہرچہندہ جولی رینگہوبان دلی پیای تہنگ نہکرد، بہلام نزیک کہوتنہوہمان لہ
 شاریش و نہبن دلی رون کردینہوہ، ہہرگیز کوتہلہ کوختہ و ویرانی وا دامار و
 ہزارم بہ پیردا نہتہات. بہروہ بارہگای پاشا بہ نار سہرہنیلک دا تنی ہہرین.

جگه له قوږېنې که خېزانې پاشای تن دا بو، هه موی وتران و چول بو. پاشا خوی له خینو تپک دا بوله ده ری شار.

له پېشه وه پیاوړیکم نارد که جینگه یه کمان بڼه پیدای بکات. له پاش که مینک کابرا ه ته وه، به ناو که لاوه یه ک دا بردیسی بڼه و جینگه یه ی بزمان دانر، بو، شونډه که مان خانوی پیاوړیکې که وړه ی خزمې پاشا بو، خوی چو بو بڼه و وریز و خانوه که ی به جن هېشت بو. خانو به کی له قوږ دروست کړاو بو. ده سته یه ژوری سر بهر له لای تن دا بو، که کاتی خوی دیاره هڅه ی ته و او بوڼ، له ناوه راستی دا شینکی چوار کښه ی تن دابو که لای خوی حوز و فواره بو. من یه کینک له ژوره کانم بڼه خوم هه لېژد که له هه مو لایه که وه با نه یگر ته وه...

پاشای بابان باوه پېکراوړیکې خوی به ناوی عمول خدر ناغاوه بڼه چاوساغي و پښه ری له که ل فره یزه نه مېرن، بڼه وه ی له سلیمانیه وه به سه لامه تی بیگه به نینه کړی.

ده مه و به یانی بڼه تاشی نه که نه گوندی «حاضر» بڼه لای مه لیم ناغای سر و کی خپلی ده لږ. نه بیس نه سب زین کړاو و، توله و تاغی و باز ناماده کړاو و. ناغا و نو که ره کانی خزان ساز داوه بڼه راو. له بهر نه مان بهر نامه که ی تپک نه دا و نه مینښته وه. نانی به یانی بڼه میوانه کان نه هین.

سه لیم ناغا له میانه ی قسه دا داخی خوی درېږی چونکه که ره سته ی ته و او ی حه واند نه و به یانی نیه و، خوار دنه که شی باش نیه به جوری شهرم نه کا به مجوزه . میوانداریان بکا. نینجا نه لن: «نیمه ی کورد که سانیکې ره قی له ده شت و چیا دا نه رن. هیچ کاتی هیچمان نه به شانازی پڼو به که یڼ. نیستاش نه و که مه ی هه مان بو نه مان ماوه. نیمه مانان له میره و تا پاشا به ته مای کولیره به کڼ». ده سته ی برد بڼه پارچه یه ک نانی ره ش که له که ل نه ختن ماست له سر سبیه ک بڼه نیمه یان دانا بو، و تی: «پروانه چی نه خوږن؟ نیمه و ولاخه کانان هه مان شت نه خوږن. کاتی خوی نه مان ترانی نانی که تم پشکه ش به میوان به کڼ، به لام نه و زه مانه تن په ری و. نه بڼ نیستا به شتی هرزان قه ناعت به کڼ». سه لیم ناغا له سر قسه کانی نه روا و نه لن: «نیمه ی کورد له سر ده مینک دا سر بازی به هین بوڼ، تنیا بیرمان له سوار ی و مده شی شه ره شیر و شه ره ږم و راو و شکار و، یاری له و باه تانه نه کړه وه، چونکه نه و سا به شی گوزرانی خوږمان هه بو، جوتیاره کانان نه رزیان بڼه نه کڼلایڼ. به لام نیستا هه مومان ناچار ښ شیر و ږم دابڼن و خوریکې جوت بڼ. که ورده! سر بازی که ل کڼکی نه میتنی که ده سته دایه کاسن؟ داواکاریه کانی نیرانیسه کان و پاشا ته و او ناښ. نه لجامی نه وه ش چی نه یڼ؟ جوتیار هېچی بڼ نامینښته و اکر دن نه یڼ بڼه واندز و کرماشان و موصل یا هر شونډیکې تر له باتی نه وه ی لیره بڼښته وه. له بهر نه وه وکو نه بڼی ولات له دانیشتون چول بو».

فره یزه و عه ولی پښه ری به درنژایی رنګه ده مه ته قی نه که نه له سر

نانه مینبی پنگه دبان و، بهلا بونه وای جهرده و پنگر و، تالان کردنی کاروان، له وانه
 کاروانی زانیسانی نیرانی و، نه نانهت روت گردن وای ژنان، دهر باره ی به کن لم
 جهر دانه فره یزه له عدول نه پرسی: «نه ی پاشا له سهر نه مانه چی نعلنی؟ ناخو نم
 ناغایه له نؤکه رانی پایه به رزی نیه؟»

عدول وهلامی دایه وه: «پنگومان، نه گهر شتی واکا پاشا بابی نه سوئیتن.
 بهلام گهرده ما چی بلیتم پاشا له ولاته که ی خزی دا گیر وگرفتی زوره. هیچ حاکمینی
 نیمه ماره یه کی نه و نه ده درتژ نامیتنه وه تا نه و نه ده به هیز بن بنوانن باریزکاری
 هیمینی گشتی و نارامی بکا... هر عدول له میان ی قسه کانی دا نعلنی: «...
 بهلام نه مه له سهرده می نه وهره حمان پاشای باوکی سلیمان پاشا و مه محمود پاشا دا
 وه ها نه بو. له سهرده می نه ودا کاری لم بابیه تانه روی نه نه دا. له وهری قهله مهر وای
 پاشایه تیه وه تا نه میهری، له سهرده شته وه تا کفری و، له کزیه وه تا بانه، گه وه رت
 به سهرده بوایه و زرت به ده سته بوایه. نه تتوانی برزی بن نه وای هیچ کس
 هیچ لن به پرسی. دنیای نیره مه لامر نه له یک و عه لیگومر سه لام بو. بهلام
 ناگزکی نیوان هردو برا ولاتی ویزان کرد و به لای به سهردا هینا. جارنک مه محمود و
 جارنک سلیمان، بن نه وای هیچیان له ۳ سال زیاتر بمیننه وه. دوا ی نه ووش عه جهم
 خویان له به لاداحتنی کیشه که دا ههلقورتان. ولاته که یان بز خویان برد و، نه وان و
 نؤر ده که یان ولاته که یان خوارد. به دوی نه ووش دا تا عرن و برستی هات، نه مانه
 خه لکیان له ره گورته دهر هینا، هر دوژمنه کان مانه وه. حال وای لن هاتوه: که دزی
 نه کرن، هر لایه ک لاکه ی تر تا وانه بار نه کا. نؤکه ره کانی سلیمان نه یدنه پال
 نؤکه رانی مه محمود و، نؤکه ره کانی مه حمودیش نه یدنه پال نؤکه رانی سلیمان
 راستیه که یی نه ویه: پاشا هیزی بنویتی به ده سته نه ماره سزای تا وانکار و
 گونا هبار هبات و، پنگه له وانه بگری خراپه نه کن، چونکه نیرانییه کان
 هر چیه کیان بکه ویتنه بهر دست ههلی نه لوشن. له بهر نه وه پیاره پاکه کان ناچارن
 را بکن و، دزه کان له ولات دا نه مینه وه.»

دوا ی مردنی سلیمان پاشا (۱۸۲۸/۱۲۵۴) نه حمده پاشای کوری جینگه ی
 گرتیه وه. ململانی ده سلات له نیوان مه محمود پاشا و نه حمده پاشا دا درتژ ی کیشا
 هه تا هه موبانی پنگه وه هاری، دوا یین پنگادان نه ویه که عه بدوللا پاشای برای
 نه حمده پاشا، وه کو شیخ رهزا نعلنی: «له شکری والی سهری شر کرد و مه محمود پاشا
 به یه کجاری شکا. شاعیرنکی سهری به ناوی حسه ی نقولی خانی نه رده لان که نم
 رودا وه به شیعر هونیوه ته وه، مه محمود پاشا «به کونه پاشایه کی فیتنه گنره ناو نه با.
 ناگزکی ناو خو، میره کانی بابانی له لای کار به ده ستانی نیران و عوسمانی
 سوک کرد بو، وه کو مایه ی فیتنه ی نیوان دو ده ولت باسیان نه کن و، به سوک و
 بن نرخ ته ماشایان نه کن.»

مه حمده عدلی میرزا له نامه یه ک دا، بز والی ی موسل، نویستی:

«... چند سال قبل که عبدالرحمن پاشای باهان از علی پاشای وزیر سابق وحشتی حاصل نموده روی نیاز به استان.. شهنشاه.. آورده، علی پاشای مزبور.. جمعیتی فراهم آورده، روی به سرحدات ایران آورده، از آن تاریخ الی حال هر یک از جماعت گرجیه که در بغداد بر مسند وزارت نشسته در حین حیات عبدالرحمن مفسد به اغوا و افساد او، بعد از فوت او اولاد او فرصت غشیمت یافته، گاهی خود را به وزرای بغداد منسوب و باعث فساد می شدند، گاهی به این دولت علیه خود را محسوب نموده، مرعوب غباری گردیدند...»

عده بیاس میرزا له نامه یک دا، بنویلچی نینگلیزی لای بابی عالی، نویسی: «... اوضاعی که در این دو سال فی ما بین این دو دولت.. اتفاق افتاده و باعث حصول فتنه و نفاق شده است.. سبب وقوع این جنگ و دعوی و آشوب و غوغا که بین المملکتین رو داده.. رفتار و کرداری که هر بار در وقتی که ما اراده صلح کرده ایم، از جانب افراد بد نهاد و سرحد نشینان آن طرف برای گرمی هنگامه فساد ظاهر شده...»

قائیمه قام له نامه یک دا، بنویلچی نینگلیزی لای دهرباری قاجار، نویسی: «... امری که باعث حدوث فتنه و فساد مابین دو مملکت گردید این بود که جماعت افراد از دو جانب بنای آشوب گذاشتند...»

تعدادت نم نالوزی و پشتیبانی میره کانی باهان دروستان کرد بو، کاری کرده سر پیوندهی سیاسی هر دو دولت تی نیران و تورکیا و، یدکتی بوله و هوانه ی پالی به هر دو لاهو نا زوتر رتیککه و تناسمی یدکه می نه رزرقم له ۱۸۲۲/۱۲۳۸ دا و هی دوم له ۱۸۴۷/۱۲۶۳ دا مؤر بکن، که نیتیر به یدکجاری کوتایی به دهسلاتی میرایه تییه کانی کورد هتیا، لهوانه میرایه تی باهان، ماده ی یدکه می رتیککه و تنی نه رزرقم بزه لاداختنی کیشه ی باهان تهرخان کرابو، مدحمود پاشاش سره نجام ناتومید بو، خوی دایه وه دست عوسمانی، عوسمانیه کان همو گوره پیاوه کانی باهانیان له کوردستان دور خسته وه، هتا مردن نه یان هیش جاریکی تر بگه رتینه وه کوردستان.

-۳-

لینکولینه وهی ده مه تفتن و گفتوگوانی ریج و فره یزه و گه و ره پیاوه کانی کورد و خد لکی تر رای دهر نه خن، هؤکانی روخانی میرایه تی باهان له دهوری دو ته و ره ی سره کی بخولینه وه؛

یدکه میان؛ هه لکه وتی ناله باری جیو پوزلیتیکی کوردستان، کوردستان که وت بوه نیتوان دو دهسلاتی له خوی به هیتز تر وه، بویه مه یدانی

ململالتن و ناوچدی له مپهری نمو دو هینزه ناکۆکه. همدو لا چاویان تن بهری بو. دهستیان تن وهرنه دا و تهراتیانیان تن دا نه کرد. پیاره دهسه لاتداره کانیان نه کرد به کۆ به کتری دا. داهاتی نابوریان هه لئه لوشی. له نه نجام دا ناسایشی تایبه تی سه و سامانی هارولاتی و ناسایشی گشتی ولات و سامانی نهیشتمانیی تیکچو بو. که په که مین مهرجی پتوبستی گه نه کردنی نابوری و ناوکردنه و هی ولات بو. دوه میان: ناکۆکی ناوخۆ

کاربه دهستانی همدو ده ولت دهستیان وهرنه دایه کاروباری ناوخۆی ولات و ناو خیزانی کاربه دهسته وه. به ته ماعی دهسه لات و پاره دژی په کتری به کاریان نه هینان و نه بیانکردن به گز په کتری دا. له نه نجام دا ولاته که تالان و ویران و خه لکه که دی همزار و نابوت و به نه ماله ی دهسه لاتدارش کۆ و که ساس نه بون. بیکگومان جوگرافیا و پیلانگیزانی بینگانه کاریکی خراپیان کردۆته سه و چاره نوسی میرایه تی بهان، به لام لیره دا پرسیاریکی به جی دپته پتیشه وه:

- نه گهر له ناو خودی به گزاده و پاشاکانی بهان دا ناماده یی نه بهوایه بز خوخنۆزی و پیلانگیزان له به کتری و دهسکیشی له شکری بینگانه، ناخر شازاده کانی نیران له گهرماشان و ته ورتزی یا والییه کانی تورک له به غمداد وا به ناسانی نه باینتوانی خویان له کاروباری کوردستان هه ل بقورتیتن؟

په راویزه کان

بهانی: ۱۴۸.

ریج: ۹۳ - ۹۴، ۱۰۱، ۱۰۹ - ۱۱۰، ۱۱۵، ۱۲۰، ۱۴۸، ۱۶۳.

۳۲۴، ۳۲۳

العزای: ۶/ ۲۲۰، ۲۲۵، ۲۲۹، ۲۳۲، ۲۷۱.

فریزر: ۴۹ - ۵۱.

میرزا صالح: ۲۴۷، ۲۴۹.

نصیری: ۲۵۴/۱.

۱۰. سالم: قاره‌مانی و شهی کوردی

-۱-

باسی میرایه‌تی بابان و تیکچونی به بین باسی سالم ناته‌واوه.
سالم (۱۸۰۵ - ۱۸۶۹) ناوی نه‌وره‌حمان به‌گ و، کوری محمد به‌گی
قهره‌جه‌هنه‌می کوری نه‌محمد به‌گه و، له به‌ماله‌ی ساحیبقرانه. به‌ماله‌ی
ساحیبقران له به‌ماله دمه‌لاتداره‌کانی سرده‌می بابان بوه و، هاوکاری میره‌کانی
بابان بون، وه‌کونه‌لین بویه ناو نراون ساحیبقران، چونکه سرکه‌وره‌ی نه‌م
به‌ماله‌ی به‌گی بوه له سرکرده جه‌نگیه‌کانی له‌شکری بابان و، روی کردوته هر
مه‌یدانگی شهر دوزمنی شکاندوه و، به سرکه‌وتویی که‌راوه‌ته‌وه. ساحیبقران واته:
«خاوه‌ن به‌ختی باش». ره‌نگه نه‌م نازناوه خوشه‌یان هه‌لبارد بین بز له بیر بردنه‌وه‌ی
نازناوه‌که‌ی تریان: «قهره‌جه‌هنه‌نم» واته: «دوزه‌خی ره‌ش».

نومه‌ری «سیر الاکراده خۆی وا به‌ناسین نه‌دا که ناوی عه‌بدولقادره و کوری
رۆستم به‌گه و، له به‌ماله‌ی ساحیبقرانه. رۆستم به‌گ نه‌بین برای مه‌حمود به‌گ و
محمد به‌گی کوری نه‌محمد به‌گ بین، له ناو به‌سه‌کانی کتیه‌که‌ی دا‌چهند جارێ
نیشاره‌ت بز باووبایی و مامه‌کانی نه‌کا.

به‌بینی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌م: مه‌حمود به‌گ له شهرێ «کۆشک نه‌سپان» دا، که له
نێوان له‌شکری مه‌حمود پاشا به‌یارمه‌تی داود پاشا و، له‌شکری محمد عه‌لی
میرزا به‌یارمه‌تی عه‌بدوللا پاشا دا روی داوه، سرکرده‌ی له‌شکری بابان بوه. له‌و
شهره‌دا نه‌بین مه‌حمود به‌گ خۆی به‌سه‌ختی بریندار و، فه‌تاح به‌گی برا پچوکیشی
کوژرا بین.

دوای نه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا دور نه‌خهرته‌وه بۆ نه‌سته‌مرل، سلیمان پاشا له
سلیمانی نه‌هیت به‌دمه‌لاتداری بین ملتۆم. مه‌حمود به‌گ له‌و کاته‌دا به‌گی له‌پیاوه
ده‌س‌رۆشترو له‌پیشه‌کانی ده‌زگای سلیمان پاشا بوه. به‌لام چهند که‌سه‌ن له
که‌وره‌پیاوه‌کانی سلیمانی ناماده نابین سه‌ر بز سلیمان پاشا دانه‌وتین، له‌وانه:
رۆستم به‌گ و، حاجی به‌گی مه‌سره‌ف که‌خالۆی رۆستم و ژنبرای مه‌حمود پاشا
بوه. نه‌مانه کۆچ نه‌که‌ن بۆ که‌رکوک و، له‌وێ جێگیر نه‌بین. سلیمان پاشا نه‌یه‌وێ
نه‌یاره‌کانی ناشت به‌کاته‌وه. نه‌محمد به‌گ (دوایی نه‌محمد پاشا) ی کوری نه‌نیرته
لایان. مه‌حمود به‌گیش دنیایان نه‌کا له‌نیازهاکیی پاشا.
نه‌یاره‌کانی پاشا نه‌که‌رنه‌وه سلیمانی، به‌لام پاش ماوه‌یه‌کی کورت لێیان

نه که ورته گومان و بیانو، همویان نه گری و، زوریان نازار ندا و، پاره به کی زوریان لن نه سینن. نیجا به که فاله تی گران نازادیان نه کا. له سر نه مه زیز نه بن و به که مه ل کویج نه که نه وه بز که رکوک. نه مجاره مه محمود به گیش به خاور و خیزانه وه. له داخی په میان شکستنی پاشا، له که لیان کویج نه کا. مه محمود به گ بیارونکی به ده سلات و نازا بوه. سلیمان پاشا هیزنکی ناردو ته سهریان، رینگایان یی بگرن، به لام هیزه که بیان شکاندوه و، دریزه یان داوه به که چه که یان. له که رکوک جنگیر بون.

دیاره نه مانه به نارامی له که رکوک دانه نیشتون. بز تیکدانی ده سلاتی سلیمان پاشا نازاوه یان ناوه توره و، پیاوه کانیان راو وروت و جهره ییان کردوه. عدلی رهضا پاشا (۱۲۴۷ - ۱۲۵۸ ک / ۱۸۳۱ - ۱۸۴۲ ز) له به عدادوه هیزنکی ناردو ته سهریان. به فیل محمود به گیان گرتوه و، خنکاندویانه.

به هزی نم روداوه وه، خزم و ده سویتونه دکانی محمود به گ، له وانه روستم به گ، توراون و به دلی شکاوه وه رویان کردو ته نیران له رتگا هم مه وه ند هه لیان کوتاوه ته سهریان و، روتیان کردونه توره. به لام خزیان که یاندو ته نیران و له وتی نیشته جهن بون. (۱)

به گویره ی گنبرانه وه ی همرونه وانه ی ژیننامه ی کوردی و سالمیان نویسیوه، مه محمود به گ باوکی مستفا به کی کوردی و، مامی نوره رحمان به کی سالم بوه. نه وه ی گومان نه خاته ناو هه واله کانی نوسه روه نه وه یه: له و شه جهره یه دا که سه جادی باسی نه کا، روستم به کی تن دانیه. سهره یی نه مهش کتیه که ی له سالی ۱۲۸۶ ک / ۱۸۶۹ ز دا نویسیوه، له و سهره مه دا سالم و کوردی دو شاعیری به ناویانگ بون له ناوچه که دا و، نه یی هردو کیان ناموزای نوسه ر بون و، له و کاته دا هردو کیشتیان له ژیان دا نه مان، که چی نم له کتیه که ی دا به هیچ جوزی ناویان نابا. (۲)

-۲-

له ململان ی ده سلات دا، مه محمود پاشا پستی به عهده م و، سلیمان پاشای برای و، نه محمد پاشا و عهده ولا پاشای برازی پشتیان به رزم به ستوه. که مه محمود پاشا لن ی قه وماره، لایه نگره کانی رویان کردو ته نیران، له سنه و میاندواو و توریز بلاو بونه توره. که سلیمان پاشا و نه محمد پاشا و عهده ولا پاشا لن یان قه وماره، لایه نگره کانیان له که رکوک و کفری و به غدا بلاو بونه توره. یی نه چی بنه مالعی صاحبقران له که ل محمود پاشا بون. له سهره مه ی ژبانی سالم دا دو روداوی گرنگ رویان داوه، هردو کیان، کاریان له ژبانی تایبه تی نه و کرده و، به شیعه کانیوه دیارن؛ په که میان، نانارامی بهرده وامی هه لومه رچی سیاسی سلیمانی و، له

نه نجامي نه وهش دا چهند جاري دهره دهريون و گه رانه وه و ديسان دهره دهريون.
دوه ميان، رتيكه و تني ههردو دهولت: رۆم و عه جهم له نهرز رۆم. جاري
يه كهم له سالي ۱۲۳۸ك / ۱۸۲۲ز دا و، جاري دوهم له سالي ۱۲۶۳ك /
۱۸۴۷ز دا. له نه نجامي نه وهش دا روخان و نه ماني ميرايه تبي بابان.

سالم هاوچهرخي مه محمود پاشا، سليحمان پاشا، نه حمه د پاشا و عه بدوللا
پاشا بو. به لام وا پتي نه چن هاوسه فهري گۆچوره وي مه محمود پاشا بوين. پتي نه چن
به شداريزنه كه شي، له م گۆچوره وه دا، به ناره زوي خۆي نه بويت، خۆي نه لتي: «بۆ
پيلادي رافضي... روه پروي مه شريق... بۆ مولكي رهي... وهك نه سيري توركومان
ده مبه نه زۆره. به لكو به هۆي «نيلتيزامي» به ماله و خيزانه كه يانه وه به ناچاري

بوين. **chalakmuhamad@gmail.com**

پتي نه چن ماوه يهك له نيران زينداني گرابن. له م روه وه ته لتي:

شۆره زاري خاكي رهي نه مجاره دامه نگيرمه
رو له هه ر وادي ده كهم خاري وهكو زنجيرمه
نييتيدا بۆ رهي كه هاتم فيكري عه قليم لي نه كرد
چه پسي تارانم گوناھي كاري پتي ته دهيرمه

به عه قتل نه مروژه پتم زاني ده فهوتن
كه سالم عازمي مولكي عه جهم بو

ماوه يه كيش له سنه بو به لام دياره له ویش نه حه ساوه ته وه. نه لتي:
چ بليتم؟ حاله تي دل چۆنه له هيجرا سالم؟
صه حني گولزاري سه نه ندوج وهكو زينداني منه

به پتي روي تو فه ضاي باغي سه نه ندوج
له ناو دلما وهكو ناري سه قهر بو

ده لتي ي فيرده وهسه گولزاري سه نه ندوج
وه لتي پتي تو له لاي من وهك دهرهك بو

سالم له سليحمانی دا له دايك بو و، هه ر له ویش دا گه وه بو. شاره كهي و
ولانه كهي خۆي تا راده ي په رستن خوش وسته. به چن هيشتنی و لي دوركه و تنه وي
نازارتيكي گه وري له لا دروست كرده. نه مه له شيعري «نه لوي داغ» دا به ناشكرا
دهر نه برئي. شيعره كاني سالم نه وي له نيران دياناون هه موي ناره زايي و دهره ددل و
گله ييه له نيران و ده زگاي به رتوه به رايه تيه كهي. ته نانه ت شيعرتيكي ته رخان كرده بو

ههجوی رافیضی و شیعه. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش «له‌گه‌ل‌دل» ی خوی «شه‌رت» ی کردوه که «به‌ه‌شت‌گه‌ر‌ه‌بته‌ده‌شتی‌ره‌ی» هیتشتا نه‌و به «نیران» دا‌گ‌وزه‌ر‌ناکات. نه‌مه نه‌و قسه‌یه‌پوچ نه‌کاته‌وه که گوايه سالم مه‌یلی نیرانی هه‌به‌وه. سالم خوینده‌وارتیکی رۆشنییر و زمانزان به‌وه. له‌به‌مه‌اله‌یه‌کی ده‌سه‌لاتدار و نام‌راویش به‌وه. دور نیسه مه‌حمود پاشا که‌ل‌کی لێ وه‌ر‌گرتبێ، نه‌میشی خست‌ه‌بته ده‌سته‌ی نوینه‌راه‌یه‌تی خۆبه‌وه به‌و‌گفتوگۆ له‌گه‌ل‌کاربه‌ده‌ستانی نیرانی. هه‌ر‌به‌و به‌ونه‌یه‌وه چوینته تاران و، له‌و‌ئێ‌ره‌فتاری ناله‌باری نیرانییه‌کانی دی بێ. سالم چه‌ندین شیعرێ هه‌یه له‌کاتی ده‌ره‌ده‌ری دا له‌نیران هه‌لی به‌ستون. که‌له‌ی له‌زه‌مان نه‌کار، نار‌ه‌زایی ده‌ره‌نه‌برئێ له‌هه‌لومه‌رجی ژبانی ناخۆشیی خۆی، به‌تایبه‌تی له‌تاران. نه‌مانه‌ی لێره‌دا نو‌سرا‌ونه‌ته‌وه چه‌ند نمونه‌یه‌کین.

- ۳ -

- ۱ نه‌ل‌ویدا‌ع! نه‌ی مول‌کی با‌هان نه‌ل‌ویدا‌ع
نه‌ل‌ویدا‌ع! نه‌ی جایی جانا‌ن نه‌ل‌ویدا‌ع!
۲ مو‌سته‌عی‌ده‌م بو‌ه‌یلا‌دی رافیضی
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی نه‌ه‌لی نی‌مان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۳ وه‌ک نه‌سیری تو‌ر‌کو‌مان ده‌مه‌ن به‌زۆر
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی شا‌هی خو‌بان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۴ ده‌شتی هی‌ج‌ره‌ت تاره‌وه‌ک ده‌ریایی قیر
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی می‌ه‌ری ره‌خ‌شان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۵ ره‌به‌روی مه‌شریق ده‌چم به‌و‌مول‌کی ره‌ی
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی قی‌یله‌یی جان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۶ نه‌ش‌کی ده‌ده‌م ره‌نگی گول‌ناری هه‌به
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی ناری بو‌ستان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۷ صی‌ح‌حه‌تی دا‌وه‌صلی تو، هی‌ج‌رت مه‌ره‌ض.
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی ده‌رد و ده‌رمان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۸ دل به‌راه‌بر زول‌فی تو‌وا‌ض‌یح ده‌لێ:
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی سو‌نبو‌ل‌ستان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۹ زه‌خمی دل، به‌و‌نابی په‌یکان، ته‌شه‌ما
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی تیری مو‌زگان نه‌ل‌ویدا‌ع!
۱۰ که‌ر‌چی به‌و‌نه‌حوالی سالم بێ غه‌می
نه‌ل‌ویدا‌ع، نه‌ی نا‌مو‌سو‌ل‌مان نه‌ل‌ویدا‌ع! (۳)

- ۱ نئی قبیله‌یی مورداد! ناخو به رۆژگارن
جاری نه پرسی له کەس: حالی غەریبی تاران؟
- ۲ بهو سوتنده‌کە ی که خواردم من هەر نه‌وهم که دیوتم
حاشا بکەم فەرماوش می‌شاق و عەهدی جارن
- ۳ تا نه‌قشی خاطرەم بێن خوێهرەم به‌هاری حوسنت
ده‌تکتی له هه‌وری چاوم نه‌شکم به‌میثلی بارن
- ۴ شو تا سه‌حه‌ر له هه‌جرت بۆ من جه‌رامه‌ خه‌وتن
هەر دێ صەدا‌یی گریه‌م وه‌ک ره‌عدی نه‌وبه‌هارن
- ۵ لاکێن له نه‌صلی کارا ناسیومه‌ حاله‌تی تو
سه‌نگینه‌ گوێ ی سه‌ماعه‌ت بۆ دادی داد-دارن
- ۶ تو هەر نه‌وی که چاوت جه‌رگی بریم به‌ نیما،
من هەر نه‌وهم که عه‌شقه‌ت کردومی وێلی شارن
- ۷ سالم له جه‌وری دوله‌ر، کۆتا که شه‌رحی ده‌فته‌ر،
تو بێ خه‌به‌ر له تاو نه‌و، نه‌و بێ خه‌به‌ر له یاران! (۴)

- ۱ خۆز که ده‌مزانێ له تاران نه‌جانه‌ کە ی ده‌بێ
کویی یاره‌ مه‌شه‌ه‌م، یا مه‌دفعه‌م هەر ره‌ی ده‌بێ
- ۲ طه‌بی نه‌رزم بۆ نه‌کا گه‌ر شاه‌ی نه‌قشه‌بەند،
کە ی به‌ بێ ی به‌ تابه‌لم وادی فیراقت طه‌ی ده‌بێ؟
- ۳ هه‌ر که‌سێ زانی له‌ سۆزی ناله‌، حالی ده‌ردی دل،
مه‌طله‌بی نای هه‌مو حالیی له‌ فەحوای نه‌ی ده‌بێ
- ۴ نینسی حه‌بیبه‌ی زولفی له‌ یلا راسته‌ مه‌جنون کوژ بوه
خۆ گه‌زیده‌ی ماری وا قه‌د نامری، هەر حە ی ده‌بێ
- ۵ عه‌یشی وه‌صله‌م برده‌ سه‌ر، نه‌ندوه‌ی هه‌جریش سه‌ر ده‌چێ
مه‌وسیمی نو‌ردی به‌هه‌شتم دی، ده‌به‌تکیش ده‌ی ده‌بێ
- ۶ گه‌ر به‌ خو‌ججه‌ت بێن رو‌خم ثابیت ده‌کا صیدقی دلم
مایلی سینی رو‌خت ره‌نگی به‌ میثلی به‌ی ده‌بێ
- ۷ من له‌ نه‌شنه‌ی جامی له‌ علت تا حه‌شر نا‌ئیمه‌ هه‌ژش
جامی وا سالم له‌ ده‌ورا قیسه‌تی جه‌م کە ی ده‌بێ؟ (۵)

- ۱ به من بن، سینه‌یی سه ختم به قه‌لغانی نه‌ظهر ناکهم
نیشانه‌ی تیری خوتن‌ژوت به جوز له‌ختی جگهر ناکهم
- ۲ دهمی نازت، به روزه‌ختی که تابی تیری غه‌مزهم بو،
له روی تیغی جه‌فاتا به‌عه‌دیزین جه‌وشه‌ن له بهر ناکهم
- ۳ له ناوشانت له چینی زولفتا دل جه‌لقه‌های لت دا
خوا گهر وا بدا قودره‌ت به من که‌س دهر به‌دور ناکهم
- ۴ له فردی وه‌صفی یارا عاره ناوی موده‌عی بردن
له رشته‌ی فیکرما خه‌رموهره هه‌مسلیکی گوهر ناکهم
- ۵ له یاقوتی له‌بت، یدک بوسه مایه‌م بن، دهمی ناخر
تله‌ف که‌م، گهر سه‌ر و مال‌م، له سه‌وداتا ضه‌ره‌ر ناکهم
- ۶ نه‌گهر پایانی بن هیجرت، له دهرگاتا هه‌تا نه‌مرم،
به مه‌حضی جه‌وری حاجیب یدک وه‌جه‌ب مه‌یلی سه‌فه‌ر ناکهم
- ۷ له ره‌شکا گهر سه‌راسه‌ر نوطقی طوطی به‌تته سه‌ر هه‌جووم
له مه‌دحی لیتی شیرنت نیت‌ر مه‌یلی شه‌که‌ر ناکهم
- ۸ له که‌ل دل شه‌رته سالم گهر نه‌جاتم بن له تاراا
به‌هه‌شت گهر به‌تته ده‌شتی ره‌ی به نیرانا گوزهر ناکهم (۶)

«تخمیس» له سه‌ر شیعره‌ی مه‌ولانا خالید

سالم نه‌م شیعره‌ی م. خالیدی نه‌قشبه‌ندی (۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ک) به بن
مه‌لامه‌ت هه‌لنه‌ه‌زاردوه. م. خالید نه‌م شیعره‌ی له دهر به‌دوری دا هون‌ه‌ره‌ته‌وه له
کاتیک دا له سه‌فه‌ری هیندستان دا بوه. جا له چون دا بوه یا له که‌رانه‌وه‌دا، له هه‌ر
کامیتکیان دا بن هه‌ستیک‌ی مروغانه‌ی پاک سه‌باره‌ت به دوری له «یار و دیار»
دهر نه‌بیری و، باسی سه‌یرانگاکانی سلیمانی دیتته‌وه پیری.

م. خالید له ناو ته‌که‌یشتوانی کورد دا، به تایبه‌تی ه‌ی سلیمانی، وه‌کو
قوریانیی چه‌وسانه‌وه‌ی بیروباوه‌ و، ململاتی نا‌جوامیترانه و، ره‌مزی نا‌واره‌یی و
غوربه‌ت ته‌ماشای کراوه. حاجی قادری گزی له باسی نا‌واره‌یی م. خالیدا نه‌لت:

قو‌طبی زه‌مانه خالید، وه‌ک من بوه نا‌واره

بن قه‌در و قیمه‌ت و شان، بن خانمان و بن نان.

ه‌ینگومان م. خالید «بن قه‌در و قیمه‌ت و شان» نه‌به‌ه، وه‌کو حاجی وتویه‌تی،

له زه‌مانی خوی دا له ناو خه‌لک دا پایه‌یه‌کی به‌رز و به‌رتزی هه‌به‌ه.

هه‌ر حاجی له‌و شیعره‌ درتزه‌دا که بز باسی شاعیر و زاناکانی کوردستانی

تەرخان کردو، بەمجۆرە ستایشی م. خالد ئەکا:

«مەعدەنی عیلم و عالیم و عامیل

قوطبی دەوران و مورشیدی کامیل

هەر لە ئەووەڵ جەنابی مەولانا

نەقشبەندی رەواقی الا الله»

سالم دەربەدەری خۆی و مەولانا تێکەلار ئەکا و ئەلن:

۱. دڵ لە میحەت کەیلە پێم کەن بە لە غەم دەرجم لە شار

نەمۆ ژۆژیکە لە جەمعی مەردومان بەگرم کەنار

دەستە نەمۆژ دانیشم بۆ حالی خۆم بەگرم بە زار

«موسم عیداست و ما نوێد از دیدار یار

عالی در عیش و نوش و مار دو چشم اشکبار» (۱)

*

۲. نەم جیهانە خولە بۆ مەردوم، وەلێ بۆ من سەفەر

عومری شیرینم بە تالیی چو لە بەر طولی سەفەر

قەت لە مودەدی عومری خۆم دا هەفتەین نەمەدی حەضەر

«سینە سوزان، دڵ فروزان، کۆچە کۆچە دریدر

کس مبادا هەمچو من اواره از یار و دیار» (۲)

*

۳. دپتە گوتم دايم بە زاری نالەیی مەحزونی دڵ

بێ قەدراری و نیضطیرایە سال و مەھ قانونی دڵ

داتەپی کۆشکی مەراد و، تێکشکا نەستونی دڵ

«بکەرە جوونی شد زهر چشم روان از خون دل

عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچاره

*

۴. کەس نەبێ سالم لە دنیا دا وەکو من توشی دەرد

بێ ئەوا کە وتومە غەریبەت ناتەوان و پەنگی زەرد

شێری مەولانا نەخوێتم هەلنە کێشتم ناھی سەرد

«خالدا گر نیستی دیوانە و صحرانورد

تو کجا و کابل و غزنین و خاک قنداره» (۷)

-۸-

تێکچوونی پاشایەتی بابان، یان راستەر نەمانی دەسلاتی کوردی، کاریکی
قوڵی لە دڵ و دەرونی سالم کردو. سالم بەم بۆنەیەو چەند قەصیدەیەکی سیاسی
درێژی هەلبەستو، قەصیدەکان، ئەگەرچی لە کاتی جیاوازی و بە بۆنەی جیا جیاو

دانراون، بهلام همویان پتیکوه بهستراون. همویان یک بابت پتیک نه هین و، له دوری نو مینه تیه نه توایه تیه نه خولینه وه که دواي هاتی دهسلاتی راسته و خوی تورک ترشی ناوچه که به. رهنکه نو له همو کهس باشتر هه لومه رجی ناوچه ی سلیمانی له ژیر دهسلاتی تورکی داگیر که ردا گیرا بیتته وه. خوتنده وهی سه رله نوئی نم شیرانه پتیکوه ونه به کی گشتی زیانی پر چه وسانه وه و، کرتیره وهی نه و سامان بزرون نه کاته وه.

قه صیده کان نه مانن:

۱. باسی پورتشانی نوکهرانی بابان دواي نه مانی دهسلاتی خو جیتی
  ۲. ستایشی عزیز بهک
  ۳. شهری عزیز بهک له گه له شکری تورک
  ۴. مژده ی گهرانه وهی عه بدوللا پاشا
  ۵. قه صیده که ی نالی و، وه لامه که ی سالم
- رهنگه هندی شیرینی ترشی دانابن، فهورتا بن، یا هیشتا نه دوزر ابیتته وه.

- ۹ -

- ۱ به ده نه حوالی نه شخصان که خاصی مولکی بابان
- له بیتدایی فلهک هه ر یک سه راسیمه و هه راسانن
- ۲ جهوانانی سه هی قه ده بهسکه داماون له بن چیزی
- له ژیر باری عه ما هه ر بهک له خه مدها میثلی چه وگانن
- ۳ له بابانا گرفتارن پورتشان خاطر و بن کهس
- به جه معییه ت سیه به ختانه وهک گیسوی خویان
- ۴ که دان و بهر که دا ده رگانه وانا کهن له بن چیزی
- وهکو نه پرادی دانا هه ر له فیکری خانه بهندانن
- ۵ له ظولسی چه رخی دونپه روه سه خی طهبعانی خاتم دل
- به راهی کوبی دونانا له هه رسو کاسه کهردانن
- ۶ به دهستی که شمه کهش هه رسو دره بهرگی خودنارانی
- قه بایی نوکهر و نالما هه مو بن چاک و دامانن
- ۷ له بابانا نه میسته چونکه قاوه ی نوکهری دوغه
- له حهلقه ی نه هلی حه سه رتا هه مو که موله فنجانن
- ۸ نهوانه ی تورمه پزش و شه هه توش و ناز به روه بون
- نه میسته خانه بهر دوش و نه خوش و زار و غوریانن
- ۹ نهوانه ی جن نشیمه نیان له گزشه ی تهختی حاکم بو
- به دهستی شه هه زورا جومله وهک غولی بیابانن

- ۱۰ دهله رزن هه وری نه و گهر بېته روی گهر دون له پایزدا
- به روتی کزنه خه زویشان له فیکری بهرگی زستانن
- ۱۱ صه فی پاشانی باهنو غلی له دئی ی کوزسته و ده پاشانا
- به ده وری گهلله دا چوماغ ده رکف جومله چوبانن
- ۱۲ موریدی خانه قا زون له عه هدی عدلی رومی دا
- له ناغا یانی بن بهش حو جره ها جن ی تقه کارانن
- ۱۳ نه گرجی طاعه تی جه بهر وه تی عیله ت به بیکاری
- وه کو قاری به کایه ک حافیظی سی جزمی قورنانن
- ۱۴ له طولی روزگارانا له هه رلا خادم و مه خدم
- وه کو نه صحابی پیغه مبه ر عومهن روزه دارنن
- ۱۵ سیه به ختانی بن ده ولت، له بهر بن مالی و عوسرت
- گه ه تی حه مالی مالانن، گه ه تی عه للاقی مه یدانن
- ۱۶ ..... له فو جی له شکری نیسلام
- له خه وفا طیفلی مه ردوم وه ک عه یالی نه هلی زهنگانن
- ۱۷ صه فی مه قروضی قهرزی نیلتیزامی حاصلی رومی
- له ناو هه ورانی و کوردا هه مو ته بدیل و پهنهانن
- ۱۸ له فیکری نیلتیزاما شه ده کهن شورا له بهر عوسرت
- سه حه ر بز هه ولی قوتی شه له ناو شارا په ریشانن
- ۱۹ نه وانه ی بهر شکستی نیلتیزامی حاصلی رومن
- له تاو بینه و نیه گاکهل چهرتی میری جافانن
- ۲۰ زه ره رکده ی نیجاره ی پادشاهی چوته ده رویشی
- فه قیری مولکی هه وشار و لهر بی شاری تارانن
- ۲۱ به دیهقانی هلاو بون دایه ری بن کس به قزی دا
- له بهلخه و دۆکه رۆ و نه وتی و ده لوجه و سید ستانن
- ۲۲ به کهو بازی خه ریکن ده سته ی مه عزولی بن ناغا
- موقیمی قه هره مان و مبولی و تیمار و باخانن
- ۲۳ حه یادارانن بن حورمه ت له تاو بن مالی و عوسرت
- فه قیری دئی فقهیره و ته کیه و نه ستیل و تافانن
- ۲۴ گروهی جه مچه ناش هه ره کو نوستادی خونساری
- له دئی ته نکى... و تبهار و دۆلانن
- ۲۵ نه ریمانی قه دیمی موسته عینن بز خه ره ک داری
- به یادی توره و، کا و جز و نهفسار و پالانن

- ۲۶ قەدىم تەن پەرورەرى نازن بە بازارا غوبار نالود
نەگەر گا باری گا ناوەر وەگەر ھېزەم فرۆشانن
- ۲۷ لە بېمى تازىيانەى مەردى رۆمى سەيید و صوفى
بە نومیدى گەزۆ و مازو لە بن دارى مەریوانن
- ۲۸ ھونەر مەندانى شېئراوژەن، قەوى دەستانی پیل نەفگەن،
لە روى غەوواصى نە تراکا وەکو روپە گوریزانن
- ۲۹ کوھەن سەوداگەرى شارى لە شورا مەصلەحەت بېتەن
و لەن نۆگەر بە بەقالى تەرازوبازى دوکانن
- ۳۰ کرىکارانن ناکەس بۆ باغەى کولەبى دېھقان
لە خانەى گاولى نۆگەر پەياپەى خشت کيشانن
- ۳۱ بە رى ئى بېم و خەتەردا يەك بە يەك بۆ قاصىدى چاکن
بە بىن تەکلىفى رەھزەن، خود بە خود بىن چېز و عورىانن
- ۳۲ صەفى مەقروضى بىن تەوسەن لە سەھمى سەت سەتى نە تراک
و ەکو عاشق لە ھېجرانا پەکا يەك نە شک رېزانن
- ۳۳ گەھن قەلبولنە سەد بەسکە بە بىن سايەن لە وادى دا
و ەکو مەجنونى سەحرایی لە بن خارى موغەيلانن
- ۳۴ کزە و دودى کەباب دەردى لە مەطەبەخەى بىن دودا
بە يادى قوتى شامى شەو جگەرھا بەسکە بریانن
- ۳۵ طەلەب ناکا گەدا قەد سۆى سەفرەى صاحىبى نېعمەت
لە تاو نەحوالى بىن نانى لە ھەر جا خانە مېھمانن
- ۳۶ بە ظاھىر خورەم و شادەن لە روى تورکى نەرومى دا
لە دل دا گەرچى دېک ناسا بە مەخفى جوملە جوژشانن
- ۳۷ بە نەحوالى ملوکانى گەدا پەرورەر دلم سوتا
لە بابانا نەمىستە موستەھەققى خېر و نېحسانن
- ۳۸ لە جەورى چەرخى گەردون بەسکە ھەيرانن بە ناچارى
بە لەب خەندان و شادانن بە دل غەمگین و گریانن
- ۳۹ بە نامەردى سەراسەر مېشلى گورگین لە لای رۆمى
نەگەر رۆبېن تەنى عەھدەن و ەگەر سامى نەرمیانن
- ۴۰ نىظامانى مولاژم مەنصەبى ماضى بېحەمدېللا
لە لادى دا بە دو شایى ھەمو جۆزېنى دېھقانن
- ۴۱ خەيانەت پېشەکانى فەوجى برنجى لە برسانا
بە ناچارى لە دى ئى صرفیلەرا وەرزىرى دۆمانن

۴۲ مه‌لخ طه‌بعن له هیتشوی ده‌غللی دیهقان به همر لادا

له ناو جاری گهنم همره‌ک وه‌کو داهزلی خهرمانن

۴۳ درتغا بز سواره‌ی خاصی پایته‌ختی سلیمانی

له قرکه و قزله‌ر و قوزخ به پروتی جومله گاوآن

۴۴ به‌سن سه‌گمه‌رگ و بتی عار و گرانجان و سوپوک عه‌قلن

نه‌وانی نه‌هلی باهانن به دل له‌م عه‌هده خه‌ندانن

۴۵ له نه‌وضاعی سلیمانی نه‌وانی شاد و ناسوده‌ن

له فدرعا نوظفه‌ی حه‌یضن له نه‌صلا جنسی شه‌یتانن

۴۶ له نه‌صلا بان‌ی نه‌م کاره کاسیه‌ای شه‌ه‌ری بون.

له نه‌مری فیتنه نه‌نگیتزا سه‌راسه‌ر میثلی مه‌ردانن

۴۷ گه‌هن هه‌مه‌ده‌ردی نه‌تراکن، گه‌هن هه‌مه‌هیشی نه‌کرادن

له به‌کلا ماده‌ری به‌پره‌ن، له به‌کلا یاری گورگانن

۴۸ له ظولمی چه‌رخ‌ی چه‌پکه‌ردش، درتغا حه‌سره‌تا دهردا

به میثلی سالمی بیه‌کس گه‌لن کس ویلی شارانن. (۸)

هه‌روه‌کوبه سه‌رناوه‌ک‌ه‌ی دا دهرنه‌ک‌ه‌وئ: «له وه‌صفی په‌ریشانی نوکه‌رانی

دوای رزیتشتی عه‌بدوللا پاشا بز قوسته‌نتین»، سالم نه‌م قه‌صیده‌ی له

دوای لیخ‌رانی عه‌بدوللا پاشا و، کیشانه‌و‌ه‌ی بز به‌غداد و، دورخسته‌و‌ه‌ی بز

نه‌سته‌مرل، هزنیوه‌ته‌ره، والی به‌غداد نیسماعیل پاشای به‌موته‌سه‌ر‌پرفی

سلیمانی داناوه.

نیسماعیل پاشا نۆردوی تورکی هیتاوه. بنکه و باره‌گای له سلیمانی داناوه.

بز نه‌و‌ه‌ی شرتنه‌واری ده‌سه‌لاتی باهان نه‌هیلن، داووده‌زگای پیتشوی گۆزیوه و، هی

تازه‌ی له جینگا داناون، زۆر کس له‌وانی له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی باهان دا خاوه‌ن پله

و پایه و ده‌سه‌لات و نیستاز بون لاهراون و لئ یان قه‌وماوه. نه‌مه‌ش کاری کردۆته

سه‌ر باری ژبانیان.

سالم له‌م قه‌صیده‌یه‌دا باسی چه‌ند شتن نه‌کا:

۱. خرابی باری ژبان و هه‌لومه‌رجی گۆزه‌رانی «هه‌لبژارده» ی دانیش‌توانی

سلیمانی: بنه‌ماله‌ی میره‌کان و، کار به‌دست و موجه‌خۆره‌کانی ده‌زگای باهان...

نه‌مانه به‌جزئی له‌باز و نییعت که‌وتون، که‌وتونه‌ته‌ سوال و، ناچار بون شوانی.

گاوانی. حه‌مالی و عه‌للانی... به‌کن.

۲. هه‌ندیکێ تریش له‌ترسی زولموزۆری ده‌سه‌لاتی تورک له‌شاردا خۆیان

گۆشه‌گیر کردۆه‌ خۆیان داوه‌ته‌خانه‌قا و مرگه‌وت و خۆیان به‌نۆیژ و خۆبندنی

قورنانه‌وه‌ خه‌ریک کردۆه‌ و، هه‌ندیکێ تریش له‌دیبهاتی ده‌ورو به‌ری سلیمانی دا

خۆیان حه‌شار داوه‌ و، هه‌ندیکیش ناواره و ده‌ربه‌ده‌ری شوێنان بون.

۳. لهو سدرده مهش دا، وهكو هدمو سدرده ميتك، تاقمېنكي قازانچېه رست و دورو خزيان له ده سلاتي داگير كړ نزيك خستو ته وه بونه ته هاو كار و چاوساغيان، له گڼ «دايكي پدېرخ» شپږه نيان كړدو و، له گڼ «گورگ» گور شيان خواردو و. سالم جنتوي قورس په مانه ندا كه له «نوضاعي» نه وسای سلیماني «شادان و ناسوده» بون.

۴. «كاسبه كاني شاره» كه له نانارامي درېو خاڼاني سدرده مي ده سلاتي باهان و، نه ماني ناسايشي گشتي و تايېه تي، دياره نه ونده پتزار و هراسان بون، هاو كار بيان له گڼ ده سلاتي داگير كړ كړدو و. سالم نه مان به «هاني نم كار»، واته نوبالي نه، مېنه تيبه له كېر دني نه وان توند نه كا. راستيېه كې نه مان به رېرسي نو وړد او نه بون، چونكه نه مې نه لجامي سياسي ناوېندي ده ولېتي عوسماني بو، نهك پيلاني هكاسبه كاني شاره.

۵. هندنې بيرو بېوچوني سالم سېاره ت به «ره عيسيه ت» و «كاسب» و «پشه كار» لم شيعر هدا و له شيعره كاني ترېشي دا هديه، له گڼ تېگه پشتمني نم زه مانده ناگو نچين، به لام هدمو بيرو بېوچوني نه بين پېرته وه زه مان و زه ميني خوي و، په سېنگ و ترازوي نو سدرده مه و، له چوارچيره ي هلمو مرجي سياسي، كومه لايه تي، نابروي، فدره نكي... نه وسا كه دا بېكشترين، نهك به «نيستا» و، له هلمو مرجي نيستادا.

- ۱۰ -

ستايشي عزيز به گي باهان

سالم قه صيده به كي درېږي ته رخان كړدو بې ستايشي سېز به گي باهان. عزيز به گ كړي نه وړه حمان پاشا و، بهرې مه محمود پاشا و سلیمان پاشا و، مامي نه حمده پاشا و عېدوللا پاشا بو. كه تورك ده ستې به سر سلیماني دا گرتو، عزيز به گ سوري بېر دانه نه وان دون، بهر بهر كاني كړدون و، خورېكي پكې خستې بهر گري بو. سهره تاي قه صيده كه به مجوزه دس پت نه كا:

ده كا دنيا يې پر شورش به دايم فيتنه ها پيدا
به نه پړه نك و نسون هدردهم له هدر موين و غا پيدا
تا نه لږ:

په نا هم شه سوارېكه گوزه ركا كړ به نه لېورزا
ده كا نو كي سمې نه سپي له خارا توتيا پيدا
به حوجت نيزه كړ لږ دا، سپهر وه كا غه زې قه نده
به هدر ضررين له گڼ بازويي نو، حوكمي قهضا پيدا

*

له سېه مي حمله يي نو، بېر عېدو هدر جا حه زه ر لازم

له دوس نو بو، کراسی رژیمان شتوی قهبا پهیدا

*

له دورای مدعره که ی تیغی نه ههنگی گهر نمایان بن

له ناو نوردوی تورکانا دهبن شین و صه دا پهیدا

سالم، سهره تای ستایشه که ی وهکو له سهره وه نوسراوه، په «موباله غه» دوس
بن نهکا و، له سهرانه دوی قه صیده که دا نه ونده په نازایه تی و لیتوه شاولی و
سوار چاکسی عهزیز بهگ دا هه ل نه دا نه گاته راده ی هه لسانیککی بن تام. به لام
هینگومان نم هه لوستی سالم، هه لوستیککی سیاسی بوه و، جینگای ریزلن نانه.
سالم به تهمای هیچ پاداشتیکی ماددی نه بوه له عهزیز بهگ. عهزیز بهگ له وه سلهاتی زالی
نهک هه ر ده سلهاتدار نه بوه، به لکو شور شگینرکی یاخی بوه له ده سلهاتی زالی
تورک و، دواپستر له هی نهرانیش، سالم باسی عهزیز بهگ نهکا وهکو قاره مانی
نه توهی کورد له بهرام بهر تورکی داگیر کړ دا، له ورژوه دا نازایه تییه کی بن وینه
بوه که سن زات بهکا، به چک یا به قه ل م، بچن به گژ ده زگای حوکرانی عوسمانی
دا، نه مه له دولاوه غه زه بی به سهر نو که سه دا بهاراندوه، په که میان، غه زه بی
ده سلهاتی داگیر کړ، که نه به به هزی گیران و ده به دهری و بن به شی له هه مو
نیستیا زه کانی نژیکایه تی له حوکم. دوه میان، غه زه بی دژایه تی «خه لیفه ی
موسولمانان»، که له سهر ده مه دا له بهر چاوی زور که س، به تاییه تی پتسه وایانی
دینی، «نیطاعت» ی «واجیب» و «فهرض» بوه.

دوای دور خسته وه ی مېره کانی باهان «هز شایی سهر کردایه تی» دروست بوه.
سالم له شه ره که ی دا به ناشکرا باسی نه مه نهکا و، له خوا نه پارتی وه عهزیز بهگ
رزگار بهکا یا بیگیتیه وه به نو وه ی سهر کردایه تی مولکی باهان بگرتیه دوس و، له
دوس تورک دهری بهختن و، ره واجی بز پهیدا بهکا.

عهزیزم وا له ناو چاها خودا وه ندا نه جاتی ده ی

له جیه ره ی نو بهکا په عیوسی دل ره مزی صفا پهیدا

خودایا مولکی باهان بن ره واج و قه لیه، سا لوفتن!

به نیکسیری وجودی نو بهکا، وهک مسک، به ها پهیدا.

-۱۱-

شهری سواره ی بههان و نوردوی رژیم

سالی ۱۲۶۳ / ۱۸۴۷ رتیکه وتنی دوه می نه ورژیم له نیوان دهره تی

نیران و تورکیای عوسمانی دا به چار دیری دهره ته که وره کانی: بهر تانیا و روسیا،
نیمزاکرا و هردو دهره ته په سندیان کړد. نه مهش بهناعی سیاسه تی هار به شی
هردو دهره تی بهرام بهر مه سله ی کورد و میرایه تیبه کوردیه کان دارشت. پاشاکانی
باهان نیر براری موناوهره و، نه مېر و نه بهریان نه ما.

سالی ۱۲۶۴ / ۱۸۴۸ نه جیب پاشای والی ی به غدا، نه محمد پاشای بابانی به به کجاری لیخت و، عهدوللا پاشای برای له جینگای نو دانا به قایقامی سلیمانی.

دوای نه جیب پاشا، عهدی پاشا بو به والی ی عیراق. محمد به کی برای عهدوللا پاشا، به هیوای نو له جینگای عهدوللای برای به کن به قایقام، هلات بز به غدا، له به غدا گلپان دایه وه.

سالی ۱۲۶۶ / ۱۸۴۹ نامیق پاشای والی ی به غدا، عهدوللا پاشای بانگ کرد بز به غدا، له وی گلی دایه وه. نیسماعیل پاشای دانا به قایقامی سلیمانی و، هیزکی ۲ هزار که سی له گت نارد. نامیق پاشا له پتیش دا محمد به گ و، دوای نو به چند روزی عهدوللا پاشای به گسرای رهوانی نه ته موک کرد. نه کی نیسماعیل پاشا له سلیمانی دا نه وه بو: شوتنه واری ده سلاتی بابان نه هیلن و، ده سلاتی ناوه ندیی تورکی تن دا دایه زرتنن.

نیسماعیل پاشا به که مین حاکمی بیتگانه بو له سلیمانی.

عزیز به کی نه وره حمان پاشا سدری دانه نه واند و، که و ته ختر ناماده کردن بز به ره ه لستی و، ده رکردنی نوردوی تورک. حسین به کی برای و، محمد دهمین به کی کوری عوسمان به کی برای و، هندی له به گزاده کانی تری بابان و، هندی له سواری هه مه وهند و هیزه کانی تر بون به هاوده نگی.

عزیز به گ و سواریه کانی هه مو روزی له ده وره به ری سلیمانی دا پهلاماری سه رازه کانی تورکیان نه دا. هیزه کانی تورکیان شپزه کرد بو. نیسماعیل پاشا ته نگار بو. مو شیر نامیق پاشا هیزی زیاد و هندی تویی نارد بز به هیزکردنی نوردوه کی سلیمانی. به لام عزیز به گ به رده و ام بو له سدر شالاره کانی.

عزیز به گ به نیازی گرتنه وهی سلیمانی خوی ساز دا، له مهش دا محمد دهمین به گ و، کوره کانی سلیمان پاشا: قادر به گ و حه سن به گ و، چند که سیکسی که له به گزاده کانی بابان هاوده نگ و هاوکاری بون. پت نه چن هندی له بابانه کان له نار هیزی «نیظام» دا بوین و بز «فیل» به لینی هاوکاریان پت دابن، به لام له کاتی شه که دا به لینه که یان به جت نه هینا پت.

هیزی عزیز به کی بابان به کومه ل هیزشیا بون نار سلیمانی کرد.

نیسماعیل پاشای تورک به ره به رچی دانه وه. به توندی توپبارانی کردن و. سه رازه کانی تورک نار کولانه کانیان لیختن. شه پتکی قورس قهوما. سواری بابان له ناگری توپ و تفه نگی تورک زه ره رتکی زوریان پت که بشت و، شپزه و په رتشان بون، ژماره به کی زور کورزان. محمد دهمین به گ به گولله بریندار بو. به زه محمد تیکی زور له شار ده راز بو. خوی که یانده ناواییه کی دوری شار به لام چونکه برینه که کی کاربگر بو پاشا ۳ روز مرد.

ژماره به کی زوریش گیران. براکانی نه محمد پاشا: قادر به گ و حه سن به گ

و، سلیمان به کی هله بهجه بی به دپل گیران و، به گیرای رهوانه ی نهسته مول کران. پیرمیرد، له کورته باسنگی نهم شه ردا، وه کو شه رکه ی خستزته مانگی ناورجه ژانی ۱۲۶۶ / ۱۸۵۰ هره، ماوه ی که مارژدانی له شگری تورک و، باسی فیل که یشی کرده. نلن: «عزیز به کی مامی نه حمده پاشا عوسپانی کرد و، به نجایه ک رژژ دهره ی سلیمانی به ست. ناخری به فیل و، به ناوی عه سگری نه حمده پاشا و دهسته و دانیره ی مورته دده گانه وه - واته به ناوی نیزامیه کانی نه حمده پاشاوه - کاغه زیان بز نوی: وهره نیمه ته مسلم نه بینا نویش به دلپاک ی و بین پاک ی هاته سر قشله و تیخانه، له پرده سترژی توب و تفهنگیان لن کردن. زوریان لن گوشتن. همزه ی مسره فی باپیرم له و شه ردا پانزه برازا و که سوکاری کوژرا. خزی به برینداری گیرا. له چوخه کی هه ساری مالی کاک نه حمده ی شینگ هه پس بون. شو به لجه ره ی شان و رایان کرد.»

نیماعیل پاشای قائمقامی سلیمانی و نه فسرده داگیر که ره کانی له شگری تورک، له ۲۹ ی رجه بی ۱۲۶۶ / ۱۲ ی حوزه برانی ۱۸۵۰ دا، بز «پاکانه کردن و نافه رین» ی محمه ده به کی کوپی خالید به ک و کوره کانی: عه بدوللا، عه بدوره حمان و، حسین، که ماوه ی چل رژژ، به ۳۰۰ سواره وه له سهنگری تورک دا دژی عزیز به ک جهنگین، شه هاده تنامه یه کیان نویسه. هه نه مانه ش فیلان لن کرده. له بهر نرخی میژی نوی نهم به لکه نامه یه لی ره دا ده قاده و وه کو خزی نه نویسه وه:

له به گزاده و خانه دانه قه درگرانه کانی سلیمانی: محمه ده به کی کوپی خالید به ک، که دلسوز و گیانه خشی سه لته نه تی سامدارتانه و که یشتزته نه مهنی تهاو و، له لایه ن هه موانه وه و، به تاییه تی له ناو عه شیرته که ی دا په سهند کراوه و، راستگزی و خزمه تگوزاری شایسته ی په سندی شاهانه تان به و، له گمل که یشتی عیزه ت مناب نیماعیل پاشای دانراو به قائمقامی سلیمانی، میری ناوبراوه ناوچه ی قزلجه دا له کاتی یاخی بونی به گزاده و نو که ره کان دا، چالاگانه کاری کرد بز راکنشانیان و پیای تاییه تی ناره سریان و، به هه مو جوزه نامژگاری و دلانه وه به ک له گه لیان خه ریک به و.

به بزنی نو کاره چاک و راستانه ی خزی وه که به کاری برد و یاخیه کان و مرخالیفه کان لییان نه بیست و گو ترایه لی نه بین، هه روه ها له و ساتی که رینگاو بانی هاتو جوتیش به ستره بو، نو له ناوچه ی قزلجه وه پتر له ۳۰۰ سوار و پیاده ی خزی هتا بز سلیمانی و له لایه ن پاشای ناوبراو رتیمایی کرا و دامه زرا و، خزی و مال و که سوکار و، رژژله گیانه خه کانی شه و رژژله قشله دا پینشخزمه تی پاشای ناوبراو بون و، تا به سه ر چونی ترسی یاخیه کان، ماوه ی ۴۰ رژژ نه که پرایه وه ناو خیزانه که ی.

له رژژانی شه ریش دا، له لایه که وه خزی و کوره کانی: عه بدوللا به ک و

عبدوره حمان و حسین بهگ، هاوکاری نو و سواره و پیادانه‌ی ژنرال فرمانی بون و،
خهریکی بهرهلستی کاری ترسناکی ناله‌باره‌کان بون، که به غیرت و دل‌سوزیه‌وه،
خوین له رویان دا توند راگرت. له لایه‌کی تره‌وه، نیتسه له دلپاکیی و راستگویی و
به جبهتانی نهرکیان دلتیا بوین.

له کوتایی دا، له باره‌ی غیرت و دل‌سوزی بهنراوی میری ناوبراو و کوپ و
به‌گه‌کانی که باس و تاریفیان ته‌واو نابین و به‌راوردی ونه‌ی به‌گزاده‌کانی تر
ناکرتین، له هه‌مو رویه‌که‌وه شایسته‌ی لی‌بوردن و مه‌رحه‌مه‌نی که‌وره‌یی
پایه‌به‌رزیتانه.

له بهر نه‌مانه، نیتسه نهم شه‌هاده‌تنامه‌یه‌مان بز باره‌گای به‌رزتان نویسی و
پیشکه‌شمان کرد. فرمان فرمانی هه‌زه‌ره‌تانه. له ۲۹ ی ره‌جیمی سالی ۱۲۶۶ دا

به‌نده میرنالای پیاده حمه‌ن

به‌نده میرنالای نه‌ندامی نه‌نجومه‌ن نیسماعیل راتب

به‌نده میرلیوا و قایقامی سلیمانی نیسماعیل

به‌نده بینکبانی پیاده تاهیر

به‌نده بینکبانی سواری محمده‌د شه‌فقی

به‌نده کاتب لیوای سواری سه‌عید

به‌نده قولناغاسی پیاده حسین

به‌نده قولناغاسی سواره عومه‌ر

به‌نده یوزبانی پیاده حسین

به‌نده مولازمی پیاده محمده‌د

*

نهمه دواپین شه‌ری بابان بو له گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی.

عه‌زیزه‌گ له گه‌ل ژماره‌یه‌کی کم ده‌ریاز بو. ماوه‌یه‌ک ویل و سه‌رگه‌ردان له
ناوچه‌کانی سنوری رۆم و عه‌جه‌م دا سوپایه‌وه. حکومه‌تی عوسمانی داوای له نیران
کرد، حاکی کرماشان، عه‌زیز به‌گ ده‌ریکا، عه‌زیز به‌گ له هیچ لایه‌که‌وه هیوای
نه‌صابو. سه‌ره‌نجام به‌ تنیا رتیگای نه‌سته‌مولی گرت و خوی به‌ ده‌سته‌وه دا، له
جینگایه‌کی دور له کوردستان ده‌س به‌سه‌ر دایان ناو مرچه‌یه‌کی مانگانه‌یان بز
به‌ریه‌وه.

میره‌کانی بابان له کوردستان دورخرانه‌وه، نه‌گه‌رچی زۆریان پله‌و پایه‌ی
ده‌وله‌تییان بپه‌خشین، به‌لام هه‌تا مردن نه‌یان هه‌شت جارێکی که‌ بپه‌نینه‌وه سه‌ر
خاکی کوردستان. (۹)

سالم نهم شه‌ری به‌ هه‌لبه‌ستینکی درێژ هه‌زیه‌ته‌وه. دیمه‌نی شه‌ره‌که‌ وه‌کو
شه‌رتیکی نه‌ته‌وه‌یی نژی ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌ر و، عه‌زیزه‌گ وه‌کو قاره‌مانیکی

نه ته و بهی شهرې بهر ښکاري ښکانه باس نه کا.

- ۱ لېنم گه پټن با گوښه گیر بم، د سته و نه مړنو، کف زه نان
گيژه لورکي بای نه دامت ناری کرد صه فحی جیهان
- ۲ شاره زور به هر و، سلیمانی له سر نه و گه میه په رنگ
بژ شکستی وهک نه هه رنگ به فیتندی ناخر زمان
- ۳ کنی دوعای کردین به سوز نه مسال له کشتی شه ره زور
دایبارتین له تنخوای تهرزه، پژمی ناسمان؟
- ۴ راسته گه ردون چابوکه بژ په رنگی به د پیتن، وهلی
نارینن په رنگی بهم په رنگه به موده ی صه د قیزان
- ۵ به زمی صهیدی نیمه صه یاددی له لک کارکی کرد
په رنگه بالای تیرقه ددان بیتنه ترکیبی که مان
- ۶ ضیعفی طالبع جاذیبه وهک که ره به بژ خوتن و دم
سه پری چیره ی به ختی من کن به به په رنگی زه عفهران
- ۷ نه به هاری من خه زانه و فینکھی صو بم تموز
په ته وی ماهه غم و چاکی دهر ونم وهک که تان
- ۸ ناگری نه گیت له خه رمه نه پای طالبع که وتوه
شه می دولت هر طه روف ده گرا هه مو خاموش کران
- ۹ حله ده دین یاران بلا ناشرفته به خت و تیره پژ
پژگار دنیای له نیمه کرده گیسوی دوله ران
- ۱۰ هه وری به ده ختی که هاته روی له لک وهک په رنگی قیر
که وکه به ی ماهی مورادی نه هلی باهان به نیهان
- ۱۱ صاعقه و به رقی نه دامت ظولمه تی دا شرق و غروب
به رده بارانه به مخصصی له سر مولکی به بان
- ۱۲ چاوی عبیرت هه لبره نه ی دل له وضعی دهری دون
سه یرکه سا تورکی له لک چی کرد به زومره ی کور دزبان
- ۱۳ چاره سه رکن نه هلی دهریش نانی مونه عستان هرا
لرله به سفره و نواله، ون کراوه ظهرف و خوان
- ۱۴ نه هلی سادات و مهلا و حاجی بلا شین کن به سوز
ده فته ری نه هلی وه ظایف دیم عموم من حدک کران
- ۱۵ عرصه یی مه پدانی چه رخه نیسته جدولانگاهی بوم
به به لانه ی زانمی به دخو ناشیانه ی باله بان
- ۱۶ دل له میحنت که یله تابی سه پری ناوشارم نیه

عهینی چاوم خوئنی تن زاوه له داعی مردومان
 ۱۷ بن زه بان، کوکوزه نان، هدر خانه دان، تن ده فکرم
 عه نکه بوت خراجانشینه و جوفته جوغدن دیده بان
 ۱۸ حاکمه رۆمی له سه ر تهختی سوله یمانی درتغ
 که و ته دهستی دتیری دون موهری سوله یمان نه لنه مان
 ۱۹ مه جلیسن و این مو شه خه ص دودی گزگرد عوده بۆی
 ده ویش ناغا بو، له جن ی مستو هه مو شه و نه غمه خوان
 ۲۰ عه زل و نه صبی کرد به ته دبیری که یا مه نصری رۆم
 قاره چی نه ولای قاپی بیت و، سران پاله وان
 ۲۱ کتی ده کا ته تقیمی مه نصب و ا موقاپیل شه ننی شه خص
 بۆ عه زیز سه ر وازی که وم و حاجی قادر ناشه وان
 ۲۲ نالوگزی مه نصبی دو شه خصی عالیجاه کرا
 مه محمود ناغای زل هه کیم باشی، هه مامچی باهه جان
 ۲۳ کۆل به دۆش، با خه رقه پۆش بن، تاج و که شکۆل هه لگرن
 رو به که نه نه ملاکی (...) بچه شاری خامۆشان
 ۲۴ نه سکه مل بیتن قه راریان ده ن له جن ی ناغاله ران
 مه جلیسی شورا نه منسته خاصه بۆ نه صافه کان
 ۲۵ وا که ریم ناغای نه نئ ته دبیری هه سته ی جاف ده کا
 خاله هۆمه ر دارو غه ی شاره و مودیری حاجی نه جان
 ۲۶ که س نه چیتته پیتشه وه حاجی غه نی ته دبیری به
 مه نموری نه بته نفوسه و شاغیلی باجی دوکان
 ۲۷ حاجی میرزا که و ته ناو کار و ته رازوی شاره وه
 مه صرف ناسا حاسیبه بۆ خاصه جاتی مالوان
 ۲۸ میری خولمار و ده لئین نه مسال مه ظه ننه صالحه
 باز به جه بیاریان سپارد با قتل نوموری دۆمه کان
 ۲۹ ناغه طاها مه شه وه نجویه له که ل سه رکاتبی
 واده زانم وه رگری حوکی چیا سه وز و شران
 ۳۰ بۆ که رانی ده وری شار نه مشه و مه لا یونس ده جن
 مشته که ی گورز و، که مه ندی کشته ک و، ده رزی سینان
 ۳۱ حامید و، وه ستا حسینی کۆل له شارا که زمه چین
 هه ردو بۆ خوئین پیتنی دز کویه کو توشنه ن به جان
 ۳۲ شیر ی قه یچی، تیری ده رزی، زه رگی نیو که ز، زه رعی رم

نەخ کە مەند، نە سپەر و تو، جەوشەن پەتی، بەن نەردەوان
۳۳ ئەلبە ئەلبی هە ی بکوژ هەلسا لە دەشتی چوارباغ
قادری دەلاکە هەرشەو تا سەحەر گە پاسبان

۳۴ سەتلی سەرج و، سینی تەپل و، نەسپی قاپقایی حەمام

لۆنگی جەوشەن، شیرێ گزەلک، تۆیزی گازی ددان
۳۵ وا موسەللەح بون بە نەسباب، پەلی نە جارری شار

بۆ کە مینگاهێ گۆزەر وەک شیرێ بەندی بەردران

۳۶ ناخج و تیر و کەمان و زەرگ و دەشنە و دەهرە بو
نەسکەنە و تیشە و مشار و لیسک و مەنگەنە و کەوان

۳۷ چاکی کرد میرزا سلیمان پاسی دەککە ی زیندرو

سەنگەری دەستگایە بۆ شەر، شەر هەتا وەختی بەیان

۳۸ مشتەبی نایە هەمانە و دەپوشتینی میثلی گۆز

کازنی تیری نەخج، زوبین درەفش، نە سپەر هەمان

۳۹ مونسپی خاص و نە دەب ناموز پاشایە بزە

بۆ نە دبی چون دزەش بێتن لە تیمار و کچان

۴۰ باشخە یاطی خەرقەبی کە هیا نە لە ی کۆیاندرۆ

نەحمەد ناغای دەرزپاشی بو بە قاطرچی خەران

۴۱ هە ی پەنا بە خودا لە دەس نێلی ئەوارە ی دەوری شار

کافرۆشی و چنگنی و چوچانی و جافی تەلان

۴۲ عەززی هەر کاری بکا فەرخەن نە کەر کاک نەحمەدە

وای دەمالن سێ کەرەت تا دێتە کانی ناسکان

۴۳ بۆ نە جیبانی ولایت بۆنە نافەت نانە جیب

جامەبی شەهری لە دەست سەحرانشین بەس، دادران

۴۴ بەلەنی و نەولا سوتەل هەردو شەریکی قیسەتەن

نەهتی طوغرا بون بە حوکمی مەرەت و سەمتی قەشان

۴۵ لوطفی رۆمی پەرتەوی رۆژە لە نیک و بەد دەدا

لەقلەق و نێریش دەچن بۆ ضابطی نەهری موان

۴۶ کەس نەلێ رۆمی لە تەسخیری مەمالیک چاپوکن

سستی بەختی عەشیرەت بو بە چالاکیی نەوان

۴۷ وەرەنە رۆستەم وەک نەمان کە ی دێتە دەست بۆ چاپوکی

وا بە جورنەت، وا بە غیرەت، وا پەل و صاحب سیمان

۴۸ وەختی حەملە ی رۆژی مەیدان موددەعی وا پەن دەکن

دښته له لغزش بڼې پرېکاب و، مست دېښ دېستې عه نمان
 ۴۹ شترې بښه یې مولکې بابان، مردې مهېدان، ظاهره
 کهر کهسې بښته خاطر دېستورېدی کهرمیان
 ۵۰ مەرگی تورکاني جفافو صد قه دهم پښ گولله کهوت
 تا په له ننگوشتې بزمې، نو که بښته سر نښان
 ۵۱ نيحتراعي تورک له دل دا مشقجوي شتوه شوغال
 په کهکه تازی کورده له دونبالې وهکو شترې رښان
 ۵۲ خوله بيمې تيفې جان فرساي مير نو روژه تورک
 ميشلي کهوباري هه لږين شمش جيهت ليک هه لوه شان
 ۵۳ هر که شوعله ي ماهيچه ي تيفې پوره هه بو ظهور
 وهک قولنگي شهو چرابين تېکه لاو بون روميان
 ۵۴ گولله توب وهک تزي قايش بو له ناقار غيره تي
 طه بعي جزاي به زمي شلليک بو له جن ي سينه که مان
 ۵۵ بو غيماري معره که تيفې به روتې ناهري
 بوجه لاي جهوهر له خوتني موده عي ورده گري قان
 ۵۶ شوري مه خفي روميان زانيوته بو ظاهر دهبو
 نوکي نه ي ده پخوتند له دليانا هه موراي نيهان
 ۵۷ نيسي قاييض بو له حق ي جهوهر له حدره ره زمي نو
 وهک چه پهر پوخته ي نه جهل هات و به تورکي دا نښان
 ۵۸ وهخته بو تاي پيره همن گفني حديات کهن بو مه مات
 هر له ناکاوا نيظام دايان له پزي باله بان
 ۵۹ ناهي نهم حاکمانه ته حقيقه نه گهر نه گري نيظام
 قهومي نوحيش ده چنه جهننت بڼ شک و شويه و گومان
 ۶۰ صهرقي نه قدي روحي شيرين بو هه تا په روره ده بون
 به چه گورگ ناسا له ناخر کهوتنه کوزي دوده مان
 ۶۱ فهرقي فخری ميرنالا که بيه به هرام و نه سه د
 کهوتنه قه غري چاهي غم له او حاله ميری بازيان
 ۶۲ باز وهکو بازي ته وار دهورنکي کرد و هاته وه
 دهوري که هيا و شاري دا ديسان به راري نو که ران
 ۶۳ ناغله ر وهک گورچکي گا هه ربه کني فیکري له دل
 خو نيظاميش مثلي سوسن جومله خوږو و دوزيان
 ۶۴ هاته ژتر پاساري ته نک له شکر پرېکاب نه مندر پرېکاب

که دوتنه سهرکزولان و بن رینگه عنان نه ندر عنان
 ۶۵ بو به جی ی بهر و غه ضنه فر کوچه کوچه و ناوسوقاق
 سهرمه حله رهنگی بیشه ی گرت له نیزه ی جان ستان
 ۶۶ رهنگی صحرای مه حشری بو شیوه کی لای پیرمه سور
 گرمه گرمی تیزین رومی، هه وه وه ی سواره ی به بان
 ۶۷ به یکی ته قدیر بو به سه قا راویدی طولمی به دوش
 ناوی نه لماسی به تیژی رسته حله ی ته ردلان
 ۶۸ ناره قن، نابن، نه بو غه یزه شه رهنک مینایی تیغ
 بینهودی نه شنه ی خه موشی تا حشر بو بو یه لان
 ۶۹ بو به جاروبی محله هه هر طه ره ف به نهجی به ریو
 پتیکراو بن یی له میدان، به هله وان وهک پاله وان
 ۷۰ سن سنی سواره نیظام و، گیل نولانی تورک نوچاخ،
 بگره بگری کورد زه بان و، ناخ ناخی تورکمان
 ۷۱ قه هرناک و سه ریوره نه، ناتهش نه فشان، حمله وه
 جهنگجو بون، یهک به یهک، هه سو وه کو به بری به بان
 ۷۲ هه ی خودا رز له و دمه چی کرد غه وای توپ و تفنگ
 سهرزه مین تاریک و، دنیا توژ و، کهر گوی ی ناسمان
 ۷۳ ماهی طالبع ری ی مه حاق و رژی نه گهت جیلوه کهر
 خهرمه نی شادی له بهر با، به رقی غم ناتهش نشان
 ۷۴ لاغیری طالبع شکاندی حهره تا بازوی قهوی
 نه خته ری بورجی موطه فقه ر خوی له نیمه کرد نیهان
 ۷۵ کهرچی پشاپنش به هه بهت چون و نازا که دوتنه مال
 حهره تا باز هم نه یان زانی نیظام و این حه یان
 ۷۶ سن بلوک لای پستی گرت و، سونگی ده وران هاتنه پتش،
 فیرقه یی لای پیرمه سور و نیوی کزلانی نه حان
 ۷۷ پتشی ده میان نزلله مه ی توپ، پستی سهر نه و ناگره،
 گیه جه رخی هه فته مین، له و حینه دا، نا و فوغان
 ۷۸ غهیری تیغی ته ره گروی له ب توشه کان ناوی نه دی
 کوشته گانی کورد زه بان ده توت شه هیدی کهر به لان
 ۷۹ گوی ی فلهک کهر بو له بهر ناله و نه فیری نه هلی شار
 لامه کانی گرت صه دای ناله و فوغان و نه لنه مان
 ۸۰ موده عی کوتر بن! نیظام نیغلیج! مه کان ژتروزه بهر!

- میری سورداش و، نه مینهی پیاری، هردو نه نگوان
- ۸۱ گهر عه شیرت گریه کهن هه ریدک هه تا ده مرن که مه
کوشتنی نهو، بای موخالیف بو له شه معی دوده مان
- ۸۲ رژوی قه تل نه مرزیه نه لحق «وا حوسهین» ی بئ دهوی
بو نه دایی قه ضییه سه راسه ر نیلگونه ناسمان
- ۸۳ یازگاری حاکمان و، حانشینی سیلسیله
نامررادو نه ورس و، مه قصه د نه دیوو نه وجه وان
- ۸۴ سا فه لک که یخوسره ویی خوشتی سیارهش گوم مه که
پوخته می ثانی عه زیزه و، مودده می تورانیان
- ۸۵ قادری قودره تنوما تو قودره تی خوژ کرده کار
قادری نیت مه سه لسیل خسته بهندی رومیان
- ۸۶ وهرنه قادر تو ده زانی قه ط که سق قادر نه بو،
وا به مه قه وری، بکا قادر نه سیری رومیان
- ۸۷ گولله وهک ته رزه ده باری نه هلی له شکر که وته یال
پای ریکا بیان قودس له نگه ر بو، سووک دهستی عه نان
- ۸۸ هاتنه ناو کوزیلکه وه، چه ندنیک سه لامهت چونه ده ر،
به عضق کوژران، جومله گیران و، چه ندن پوت کران
- ۸۹ نه م له غم دا هاته جوش، نهو سیر و، نه میان بو غه می
سه گ له لاک، عه سکر له مال و، دل له تیغی قاتلان
- ۹۰ ده ریه رین باز مه یلی نیقدامیان نه بو له و بیدعه ته
حه سه رتا یهک دل نه کهینه شیوه که ی کردی گولان
- ۹۱ گهر مه للی گریه بو نه و وه خته من زور بئ که نیم
پوره ماتان نه حمه د ناغای پرده شکلی دۆمه کان
- ۹۲ گهرچی میصره شاره زور نه ما خه رابه بئ عه زیز
رو ده داله م خه لقه ناخر حاله تی که نه انیان
- ۹۳ شیری پیتشه ی مولکی باهان بو عه زیز، نه ما درتغ،
وهک گری ی داموسکی، بئ نه و، قه ومه که ی زو هه لوه شان
- ۹۴ دیده ناپینایه وهک یه عقوب له هیجرانی عه زیز
توی خودا صاحب مه کان و توی خودایا لامه کان
- ۹۵ که وکه به ی به حتی عه زیزم وا له چاها بینه ده ر
شه عشه می نه مری مونه ووهر کا زه مین و ناسمان
- ۹۶ چنگلی شه بهازی بازی بازیانیی باز نه دی

فش هلات كه هيا له سهر به پىضى طه مەع وهك ماكيان
 ٩٧ بۆ مه دارى نانى عوشهت، قهط مه دارى كى نه بو
 ناشه كى طه بهى به ناوى كه يدى پۆمى هاته دان
 ٩٨ به ختى سوتن، سا له رى ي حق، «حق» حقى لى وه رگرى
 به دنگ گيرى نكك بى، وهك نه وانى دا به مان (١٠)

نەم قەصیدە یە چەند بابە تێکی گرنکی تێ دا کۆکراوە تەرە. مێن لە لایەنی
 نە دەبێی نادوێم. نە وێ لێرە دا مێن مە بەستە لایەنی مێژوویی و، ناوەرۆکی سیاسی
 و کۆمەڵایەتی هۆنراوە کە یە. لێرە دا چەند گۆشە بەکی رۆن نە کە مەرە:
 ١. کله یی له رۆژگار

سالم سەر هتای قەصیدە کە ی بە سکاڵا دەس پێ نەکا. چەند جاری وشە ی:
 فەلەک، گەر دۆن، رۆژگار، ناسمان، دەهری دۆن.. دوبارە نەکا تەرە. نە وێ بە سەر
 کۆرد هاتەر نە بە مستی تەرە بە پیری فەلە کەرە. پێ نە چن سالم بارەری بە «قەدەرە
 هەبوێن.

٢. تەشکیلاتی داوودەزگای حکومەتی
 دوا ی نە مانی دەسهلاتی بابان و، هاتنی دەسهلاتی تورک، وهکو بهشی له
 سیاسەتی چەسپاندنی دەسهلاتی ناوەندیی تورک کاربە دەستانی داوودەزگای بابانیان
 لا بردو و، هێ تازه یان له جێ دانان. هەر چەند هەندێ له مانە کۆرد بوێن، سالم
 دژی راورە ستاوه. بە گالته پێ کردنەوه باسیان نەکا. چونکە فەرمانبەری تورک و
 هارکاری نهوان بوێن.

٣. شەری ناوەرامبەری کۆرد و تورک
 سالم باسی نەم شەرە نەکا وهکو شەڕێکی نە تەرە وایەتی کۆرد له دژی دەسهلاتی
 تورکی داگیرکەر. بەلام بە داخوهر باسی ناوەرامبەری نەم در هێزە نەکا له چەک و
 ژمارە دا. شەری تەنبە تەنی ناوشار، له نار شارێکی پچوکی وهکو نەوسای سلیمانی
 دا، له نیوان ناخمینکی شۆڕشگیر و. هێزێکی گەرە و وهکو نۆزدی عوسمانی دا.
 بێگومان هەر ناوەرامبەر نەبوێ. سالم بە شانازی وەه باسی نازایەتی سوارە ی بابان
 نەکا، بە ستایش وەه له هەلمەتی شیرانە یان نەدوێ.

٤. ستایشی قارەمانەکانی شەرەکە
 نەم شەرە دژار بوە. پاداشتیکی ماددی پالی بە سالم وەه نەناوهر بۆ دانانی
 قەصیدە یەکی وەها، نە وێ پالی پێوهر ناوهر هەستی نە تەرە وایەتی و، خوشە وستی
 قارەمانەکانی شەرەکە بوە. نەکینا ستایشی عەزیز بەکی باخی له دەسهلاتی تورک
 و، ستایشی میری سورداش و پیاوهر کە ی که هەردو له شەرەکە دا کۆژراوێ و.
 ستایشی قادری که به دیلی کەوتۆتە دەس هێزی داگیرکەر نەبوێ چ قازانجێکی به
 سالم گە یاند بێن جگە له رق و سزای کاربە دەستانی عوسمانی.

سالم زوری به نازیاهی تی عزیز بهگ دا هلداده، بهلام بینگومان، سالم نه گهر له عزیز بهگ نازاتر نه بوین، نازیاهی تی نم لهو که متمر نه بوه. پشوانه ی نازیاهی تی تنبا شمه تفنگ نیمه. نازیاهی تی له دهر برینی هلویتستی سیاسی، فیکری، کومه لایه تی دا وه کو نازیاهی تی میدانی جهنگ یا بگره زیاده تره. پیاویک لهو رزورگاره تاریکه دا، که زولم و زور داری تورک که یشتوته نه و پهری، ستایشی قاره مانه کانی شورش دزی دهسه لاتداران بگا، به ناشکرا هیرش بیاته سر تورک و، به ناو جنیو بهو کوردانه بدا که هاوکاری داگیر کریان کردوه. نهمه سهره پای دوژمنایه تی کار به دهستانی حکومت، دوژمنایه تی له گهل زور پیاوی دهسه لاتدار و بنه مالیه کار به دهستی سلیمانی بزدروست کردوه.

۵. گالته کردن به «نه صناف»

خاوهن پیشه و دوکانداری بازار همیشه و، له ههمو شونین، ناسایش و نارامییان نه وی. دیاره نا نازامی سیاسی و، مملاتی ی ناجوا میرانه ی نیوان میره کانی بابان دانشترانی شاری سلیمانی و ناوچه که ی به حقونکی و زور بیزار و همراسان کردوه، که دهسه لاتی تورک که یشتوته سلیمانی دوکاندار و پیشه کاره کان و، هندی له ناخاکان... هاوکار بیان له گهل دهسه لاتی تورک کردوه. به تایبه تی بوز پارتیزکاری ناسایشی شار له دز و جهرده.

-۱۲-

مژده ی گهرانه وی عبدالللا پاشا:

هیوا به کی نه هاته دی

عبدالللا پاشا دوا بین حاکمی بابان بیه له سلیمانی. پیش نه وی به یه کجاری لن بخری و دور بخریتوه بۆ نه سه مول، ماوه یهک له لایم والی به لعداوه به «قایمقام» ی سلیمانی دانراوه. له سر نهمه زور کهس هلاری له عبدالللا پاشا گرتوه و به «موچه خوری تورک» له قهله میان داوه.

دهوله تی عوسمانی لاواز بو بو، دهوله تانی نه وروپی تا ته هات نفوزیان زیادی نه کرد و، ته ما عیان نه کرده که لاکه که ی، له شه ره کان دا نه دؤرا و، رینگه که وتنی فورس و گرانبه هایان به سر دا نه سه باند.

بابی عالی له شهردا له گهل دهوله تانی نه وروپی، به ناوی «جهاد» وه، هیزی عه شانیری ساز نه دا و، نه یناردن بۆ به شداری شهردا، له شهردا قرم (کریمه) دا روسیا بالادهس بو. تورک باری گلا بو. بابی عالی نه ترسا نیران نم هله بقوزیتوه بۆ به لاساردانی تورکیا. عبدالللا پاشا ویستی که لک لم هله وهریگری، بابی عالی رینگایان دا بگره پتیه و کوردستان «مرجهامیدین» ی بابان کوزیکاته وه بۆ هاو بهشی له شهردا روسیادا، یان وه کو هندی سرچاوه ی تر نه لقی: بۆ پاراستنی سنوری عوسمانی له دهسدری نیران.

بن نه چن عبداللہ پاشا هوالی گه رانه وې خوی گه یاندېشته کوردستان.
 سالم دپاره ناگاداری گه رانه وې بوه، نهو شیعره ی هم بونه پوهه، هونښه توهه.
 عبداللہ پاشا گه یشته به غداد، والی ی به غداد، رهشید پاشای گونزلگی
 (عهینک له چار) ړنگای نه دا بگه ړنه وه کوردستان، له به غداد کلی دایه وه.
 له مهش دا رهشید پاشا درستی کرد بو به بیانو:

یه که میان، گنډانه وې میړنکی باهان بز ناوچه که وانه که یه نډه سولای
 تورک له به ړتوه پردنی کاروباری ناوچه که دا سرکه وتو نه بوه، بزیه گاهرای کوردیان
 هیناوه توهه.

دوه میان، معترسی نه وې، له وکاته ناسکه دا که دوه لته نې غوسمانی تونی
 کښه به کی که ووه بوه له وانه یه ړنگادان به گه رانه وې میړنکی کورد بز ناوچه که،
 بېنښه هانده وې که ووه کانی کورد نهم هله به دهرفت بزانی، له دوه لته
 هه لېکه ړنه وه و شورش به ریا بگن. (۱۱)

والی، عبداللہ پاشای روه وانه ی نه سته مړل کرده وه. نه یه یشت بگه ړته وه
 سر «مولکی مهرورنی باهان». هیوا که ووه که ی سالمش نه هاته دی. دپاره تا نیستا
 ناهه تی دهرپاره ی نهم پیاره کراوه، پلاری قورس و توانجی سوکیان تن گرتوه، نه گینا
 که سیکي کورد په ووه وې وه کو سالم به مجوزه ستایشی نه نه کرد و. به تانویزی دا
 نه نه هات.

- ۱ تیروش دېنه گوزهشت و عهده ی نیسان هانه وه
 بولبولی بیدل له دوری گول به نه فغان هانه وه.
- ۲ سه ختگیری کرد نه کهر سرما وه کو نه فراسیاب
 بادی نه وروزی به میثلی پوری دهستان هانه وه
- ۳ له شکری گول جومله خندانن ده لېن سرما شکا
 تا سلیمانی صبا به دیوی زستان هانه وه
- ۴ باخه پرمورده ی خهزان و خورپه می نه وقاتی حوت
 ماهی نه وروزی به عه کسی ماهی تابان هانه وه
- ۵ پای شه مال هینایه جونبوش قامه نې سرروی سه می
 بز خیابانی چه مهن قورمی به نالان هانه وه
- ۶ ساره دل داده ی شکوفه ی شاخساری تهرنی باخ
 بینخو و ره قفاص و سرمه ست و غه زه غوان هانه وه
- ۷ بز شکوفه ی طیفل واری یه که شه ی شاخی درخت
 ره حمه تی نیززه له گل هر قه طره باران هانه وه
- ۸ روه وروی طیفلی نه باتاتی چه مهن موشتاق وار

- دایه‌ی نه‌بری به‌هاری نه‌شک ریزان هاته‌وه
- ۹ ده‌نگی سه‌د ره‌نگی گولنگ و قاز و سزنه و بزرجین سازوش هه‌رسو له گوتی سه‌بزه و شه‌تاوان هاته‌وه
- ۱۰ سه‌بری گولشه‌ن کن له چیه‌ری گوتی شه‌وی نویدی به‌هه‌شت هه‌ر طه‌ره‌ف بز به‌جلیسی بولبول چراغان هاته‌وه
- ۱۱ سه‌بزه وه‌ک مه‌خمد له هه‌رجا فه‌رشه بز سه‌حلی چه‌مه‌ن مه‌وسیمی عه‌یش و طه‌ره‌ب بز مه‌ی په‌رستان هاته‌وه
- ۱۲ بز ده‌ماغم عه‌هدی گوتی نه‌فسوزده‌گی سه‌ردی نه‌ما تا له گولشه‌ن دا به سه‌رما بزنی ره‌یحان هاته‌وه
- ۱۳ بن ی وتم دوی شه‌و له گولجی مېخنه‌تا واضیح سروش وا چراغی دودمانی نه‌هلی بابان هاته‌وه
- ۱۴ چیه‌ری مه‌قصه‌د هه‌ویدا بو له هه‌رجا صوبح وار موژده نه‌ی په‌عقوبی دل، یوسف به‌که‌نعان هاته‌وه
- ۱۵ ناشکارا هه‌ر طه‌ره‌ف هه‌دهود له په‌روازا ده‌لی: رده‌روی مولکی سه‌با ته‌ختی سوله‌یان هاته‌وه
- ۱۶ به‌رق وه‌ش بز مولکی مه‌وروشی له قوسطه‌نطینه‌وه حاکی مه‌نفی به‌نه‌مری صدر و سولطان هاته‌وه
- ۱۷ ناصه‌فی ثانی موژه‌خه‌ص بو به نه‌مری پادیشا بز نیظامی مولکی به‌بنی رۆم و نیران هاته‌وه
- ۱۸ من وتم: چۆن بو له ناغدنگز نه‌جاتی؟ دل وتی: شاه‌که‌بخوسره‌و به‌جه‌یحونا به‌نیران هاته‌وه
- ۱۹ فیتنه‌خیزه‌ راهی قوسطه‌نطین به‌میثلی هه‌فتخوان نه‌م به هه‌ر خوانق وه‌کو رۆبین ته‌ن تاسان هاته‌وه
- ۲۰ نۆکه‌رانی بن ره‌مه‌ق کرد خیسسه‌تی طه‌بعی مونیب بز ته‌نی موژده‌ی خه‌لاییق یه‌ک به‌یه‌ک جان هاته‌وه
- ۲۱ شه‌د و ته‌لخه‌ لوطف و قه‌هری بز قه‌راری نیک و به‌د شاه‌نه‌حل تاسا به‌یادی نوش و نیشان هاته‌وه
- ۲۲ خۆش نوما شمشیری نه‌و بو وه‌ک هیلالی شامی عید ماهی نه‌و ده‌رکه‌وت و عیدی روزه‌داران هاته‌وه
- ۲۳ بز قیصاصی مرسته‌حق و قه‌بط و به‌سطلی موژده‌عی شیر مه‌ردی، گوردی پیل نه‌فگه‌ن له مه‌یدان هاته‌وه
- ۲۴ خۆشه‌ نه‌مجا بز ته‌رده‌دود بازبان و شه‌ره‌زور

عادلی نادرهش بزجانی دوزدان هاتهوه
 ۲۵ بین به هم با دهنگی گریه می مولید و خنده می موزید
 بز نه مانی کفر و ظولمت به دری نیمان هاتهوه
 ۲۶ شب نشینانی خفته با زهره ناسا بیتنه ره قص
 و له بورجی دهوله تا خورشیدی ره خشان هاتهوه
 ۲۷ چونکه دیهان نزکهر و، بهگ چه رچیه و، ناغا به قال.
 بز نیظامی نزکهر و به قال و دیهان هاتهوه
 ۲۸ بچه سر صنعتی نه ووهل که فشدوز و پینه چی
 حاکمی مهرکه زشوناسی نه هلی دیوان هاتهوه
 ۲۹ دیم له باهانا ره عیبت ظالم و نزکهر فقیر
 مونه کیس بو قه ضییه و ابایی فقیران هاتهوه
 ۳۰ شق و هشتین ناماده بن بز کاسبی شورانشین
 پشتی له شکر، صه دری مه جلیس، میری میران هاتهوه
 ۳۱ گریه کا تا دهنگی دهر دئی با که ریم ناغای نه نن
 حاکمی مه عزول کرده می نهو به شادان هاتهوه
 ۳۲ ته پتی بدرتین، عه له م ون کا، جه نابی کاک نه مین
 قابیلی به بداخ و ته پتی و له شکر و سان هاتهوه
 ۳۳ خوی به پت نه مجا بهتاسین مودبری پت له مل
 صاحبی چه تر و لیوا و موهوق و فرمان هاتهوه
 ۳۴ خرس خو که هیای ماضی بو له دهشتی شه ره زور
 پی ی بلتین: خوی راگری، و اشیری غهر ران هاتهوه
 ۳۵ چونکه شینوی زانگی بو سه رکاری که هیای موده تن
 بز شکاری نهو له سه ردا بازی تهر لان هاتهوه
 ۳۶ سه نگه ری عه هدی عه ریز بهگ که لکی که هیای ناگری
 صاحبی شمشیر و درع و خود و خفتان هاتهوه
 ۳۷ ره نگه نه مجا بیتنه کاران سه رجه دی مولکی سه
 رم و هشتینی مه عره که می دهشتی مه ریوان هاتهوه
 ۳۸ که و فهر با که م بکا والی به فوجی چیشکه رو
 پشتبندی له شکری و هندات و جافان هاتهوه
 ۳۹ طابری دهولت بهیحه مدیلا به نه مری شه ره زور
 بوسته عید و خورهم و یازان و تازان هاتهوه
 ۴۰ که و ته ناو که ففی که رهم دوباره خهرجی شه ره زور

طالعی ده رویش و مرفلیس بو، که قانان هاته وه
 ۴۱ من به شک ده موت نه جاتی کدی ده بن پاشا له رۆم؟
 دل وتی: سالم یه قینت بن به قورنان هاته وه
 ۴۲ نه هلی دانش خاتمی به خشش به نه بجه د کهن حساب
 با نه لیتن: کانی کهرم کدی بو به باهان هاته وه؟ (۱۲)

-۱۳-

شیهرنامه کدی نالی و،
 وه لامنامه کدی سالم:

۱ قوریانی تۆزی رینگه تم نهی بادی خوش مرورا
 نهی په یکی شارهزا به هه موشاری شاره زورا
 ۲ نهی لوطفه کهت خدی بی و هه وخواه و هه مده مه
 وهی سروه کهت به شاره تی سه رگوشه بی حوضورا
 ۳ نهی عدم میزاجی نه شککی ته و کهرمی عاشقان:
 طوفانی دیده و شه رهی قلبی وهک ته نور!
 ۴ گاهن ده بی به ره و روح و ده کدی باره شینی دل
 گاهن ده بی به دم ده ده شینی ده می محوور
 ۵ مه حوی قه بولی عاطر شه میسته
 کهردی شمال و گیتی جه نوب و کزه ی ده بور
 ۶ سوتا ره واتی خانه بی سه برم، دل و ده رون
 نه میاوه غهیری گوشه بی ذیکر تکی یا سه بور
 ۷ هه هه هه عدنانی نا هه و، هه هه ریکابی نه شک
 ره حمن بهم نا هه و نه شککه بکه، ههسته بن قصور
 ۸ وهک نا هه کهم ده وان به هه تا خاکی کویی یار
 وهک نه شککه کهم ره وان به هه تا ناوی شیوه سور
 ۹ بهو ناوه خۆت بشۆ له کودورانی سه رزه مین
 شاد بن به وه صلی یه کدی: که تۆی طاهیر، نهو طه هور
 ۱۰ نه مجا مه وهسته تا ده گه یه عهینی سه رچنار
 ناو پکه پر له نار و چنار و گول و چنور
 ۱۱ چه شمتکه میثلی خۆر که له سه د جن، به رۆشنی
 فه وراتی، نوری صافه له سه ر به ردی وهک بلور

- ۱۲ یا عه کسی ناسمانه له ناوینه دا که وا
نه ستره کانی راهگشین وهک شه هابی نور
- ۱۳ یا چه شمه ساری خاطری پر نه یضی عاریفه
یه نبوعی نوره دابرتنن له کتوی طور
- ۱۴ دهم وت دو چاری خومه نه گهر به کره جزیی نه شک
نه بویه تیر و بن نه مهر و گهرم و سوتر و سور
- ۱۵ داخل نه بی به عه نه بی سارایی خاک و حزل
هتا نه کی به خاکی سوله یانی یا عوبور
- ۱۶ یه عنی ریاضی ره وضه که تیندا به چمن دهمی
موشکین نه بن به کاکولی غلمان و زولفی حور
- ۱۷ خاکی میزاجی عه نه و، داری ره واجی عود،
به ردی خه راجی گوهه و، جویاری عه یینی نور
- ۱۸ شامی هه مو نه هار و، فصولی هه مو به هار،
توزی هه مو عه پیر و، بوخاری هه مو بوخور،
- ۱۹ شارتکه عدل و گهرمه، له جینگیکه خوش و نه رم،
بژده فعی چاوه زاره ده لنین شاری شاره زور
- ۲۰ نه هلینکی وای هه یه که هه مو نه هلی دانشن
هه ناظیمی عوقودن و، هه ناظیری نومور
- ۲۱ سه پری بکه له به رد و له داری مه حله لکان
ده وری بده به پرشش و ته فیش و خواروزور
- ۲۲ داخو ده وونی شق نه بویه پردی سه رشه قام؟
پیر و فوتاده تن نه بویه داری بیرمه سور؟
- ۲۳ نیسته ش به بهرگ و باره عه لم داره شتخ هه پاس،
یا بن نه واور بهرگه گه راوه به شه خسی عور؟
- ۲۴ نایا به جمع و دائیره به ده وری کانی با،
یاخو بویه به ته فرقه یی شورش و نشور؟
- ۲۵ سه یوان نه ظیری کونه دی که یوانه سه بز و صاف،
یاخو بویه به دائیره یی نه نجومی قوبور؟
- ۲۶ نیسته ش مه کانی ناسکه یه کانی ناسکان،
یاخو بویه به مه لعه به یی گورگ و لوره لور؟
- ۲۷ نیسته ش سوروشکی عیشقی هه یه شیوی ناودار،
یاخو بویه به صوفیی وشکی له حق به دور؟

- ۲۸ داخو دهرونی صافه، گورهی ماوه تانجه رو،
 باخو نه سیری خاکه به لیلی دهکا عبور؟
- ۲۹ سه پرتکی خوش له چیمه نی ناو خانه قا بکه
 نایا ره بیعی ناهووه، یا چایی ستور؟
- ۳۰ سه بزه له دهوری گول تهره وهک خه ططی روی یار
 یا پوشی وشک و زوره وهکو ریشی کاکه سور؟
- ۳۱ قهلبی مونه ووه ره له حه بیانی نازنین،
 یا وهک سه قدر پر له ره قیانی لهنده هو؟
- ۳۲ دس به ندیانه دین و ده چن سه رو و ناره ون،
 یا حه لقه یانه صوفی مل خوار و مهنده بو؟
- ۳۳ مه یلت بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه؛
 نه وراقیان موقه ددیمه بی شینه یا نه سور؟
- ۳۴ حه وزی پری که نانیسی دیده ی منه له وئ،
 لیلای دانه هاتوره وهک سه یلی شیوه سور
- ۳۵ نیسته ش که ناری حه وشه که حق ی باز و که وشه که،
 یاری نیایه، یا بووه ته مه عره ضی نور؟
- ۳۶ چاوی بخره له سه بزه و سترابی دانیره
 جن جیلوه گاهی چاوه که مه نهرمه یا نه زور؟
- ۳۷ تو خوا فضایی دهشتی فقهنگان نه مهسته که ش
 مه حشر میثاله یا بووه ته چزلی سه لم و تور؟
- ۳۸ واصل بکه عه بیری سه لام سه حو جره که م
 چپی ماوه، چپی نه ماوه، له هه یوان و تاق و زور؟
- ۳۹ نه و غاری یاره نیسته پر نه غیاره، یا نه خور
 هدر غاری یاره، یا بووه ته غاری مار و مور؟
- ۴۰ زارم وهکو هیلال و، نه حیفم وهکو خه یال
 نایا ده که و مه زار و به دلدا ده که م خوطور؟
- ۴۱ له م شهر حی دهردی غوریه ته، له م سوزی هیجره ته،
 دل ره نگه بن به نار و به چاوا بکا عبور!
- ۴۲ نایا مه قامی رو خسته له م بهینه بهیمه وه،
 یا مه صلحه ت ته و ققوفه تا بهومی نه فخی صور؟
- ۴۳ حالی بکه به خوفیه: که نه ی یاری سه نگ دل
 و نالی، له شه و قی تزیه ده تیری سه لامی دور (۱۳)

و هلا منامه کی سالم:

- ۱ جانم فیدایی سرود که ت نهی باد که ی سه حه را!
- نهی په یکی موسسه عید له هه مو را هی پر خه طه را!
- ۲ نهی میروه چی جه مالی مه هاسای دوله را نا!
- وهی شان زهن به کاکولی تورکانی سیم به را!
- ۳ جار و کهشی مه نازیلی جانان له خه لوه تا!
- فهر راشی فهرشی به هار ان له دهشت و ده را!
- ۴ مالش دده ی به دهم له دهمی خوا بی صوبه دهم
- هم زولفی قیره گزنه وو هم چیه ره بی قه مهر
- ۵ هاری به سرود که ت به شنه ی، ننگه بی نی گه ز
- گرتویه جون بوشت به هم ناغوشی نیشکه ر
- ۶ وه قتی طه وافی عاریضی دوله ر شنو بی تو
- له غزش ده خا به طور ره له سر تا به بن که مهر
- ۷ که ی دپته خنده غونچه، دهمی، بن وه زیده نت!
- گه ر تو نه بی دره ختی چه من ناگری نه مهر
- ۸ نیحیا کونی جه میعی نه باتاتی عالمی
- ره عنا گوشا له تهر بییه تی قامه ت شه جه ر
- ۹ نابی حه یات و ناتشی نه فسورده به دهمت
- ته حر یکی تویه گر له تهنورا که دپته در
- ۱۰ میحنه ت نه ونده زوره، دلم هینده تنگ بووه،
- دودی هه ناسه کی سه حه رم هه وری گرت به ر
- ۱۱ هیحه مت که چاپو کانه به نیج رای بی مه طله بم
- له م سر بر ز وه کو به رید و، له وئ بن وه کو ته ته ر
- ۱۲ بو مولکی شامه نامیدی من، سوی نالی یه
- هر حه رفن، نه و له وه ضعی ولایه ت دده خه به ر
- ۱۳ پرسیره طاهیرن له ره فیقانی یه ک جیهه ت
- نه حوالی نه هلی شه هر و ره فیقانی سر به سر
- ۱۴ له و سایه وه که حاکمی باهان به در کران
- نه دیره که س له چیه ره بی که س جه وه ره ی هونه ر
- ۱۵ تا بو به جایی مه طله عی خورشیدی به ختی رزم
- سوتا گیاه و، ته شنه وو خوشیکیده بو نه مهر

- ۱۶ ناکدن ههواپی هیچ که باین ذهللی شهر
 بوریانه بهس له ناری غه ما پاره پی جگر
 ۱۷ جوزگاه گاهی ناھ و ناله له نه یامی رۆمیان
 نه مدیوه را بین له عه دالت له بی به شهر
 ۱۸ سه یوان پره له شه حصی سه مدیده خواروژور
 هه قهبری پر غه مانه له هه لا ده کم نه طهر
 ۱۹ جتی ی توز که کانی رۆمه دهر و ژوری خانقا
 غافل هه مو، له جای موریدانی باخه بهر
 ۲۰ نهو جه وضه پر ده بو که وه کو چاوه کانی تو
 ته غییره ناوی وهک دلی معرداسی پر که دهر
 ۲۱ سونا دلم به حالتی جویاری سه رجدر
 لیتاره چه شمه ساری وه کو چاری بی به صهر
 ۲۲ نهو ده شته جایی یارسی یارسی حوچه بو
 به کسهر مه قاسی رۆمیه هه وهک ته می سه هه
 ۲۳ زستانی نهو لیل بو دریا بهرگی شتیخ هه پاس
 رۆمی نهو نه ده شومه له شه خصبش ده خه نه شه بهر
 ۲۴ وهک پیری سالخوردده، حه مه، داری بهر مه سوز
 مه شغولی له غز شه هه مه جا، پایی تا به سه را
 ۲۵ نهو بهر ده کانی ناوی نرا قصنی شه خصه که
 دایان به شاخی داره که یا تورکی بی هونه
 ۲۶ وهک چاوی بی غه مانه هه مو شیر ناودار
 بهس موشکیله له چه شمه بی نهو قه طره بینه دهر
 ۲۷ نهو سا مه کانی ناسکه بهر کانی ناسکان
 نیسته له دهنگ و رهنگی رۆمی پره له کهر
 ۲۸ تا دوزدی وه قتی نیمه شه بین تورکی بی نیظام
 دوزدن هه مو له خه رمه نی مونهیم وه کو شهره
 ۲۹ شارنکه پر له ظولم و، مه کانیکه پر له شین،
 جائیکه پر له شور و، ولاتیکه پر له شهر
 ۳۰ نه مرۆ فضا بی بازیکه می جایی رهز نه
 لهو ده شته دین له غه بیوه ناوازی نه لحه دهر
 ۳۱ سه ربانی پر له کمر دهم و، دیواری پر له مار،
 کولانی پر له رهز نه و، صه حرای بی پر خه طه

۲۲ دل ناپه‌لن بلیتم چیه سامانی حویره‌که‌ت
 هه‌ر تاری عه‌نکه‌بوته‌هه‌جایی بیرون و ده‌ر
 ۲۳ ناین صه‌دا له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی جو‌ز فرغانی جو‌غد
 غه‌یره‌ز شه‌قامی مور نییه‌ شرتنی بێن گوزه‌ر
 ۲۴ تو خودا بلی به‌ حه‌ضره‌تی نالی: ده‌خیلی بېم
 به‌م نه‌وعه‌ قه‌ت نه‌کا به‌ سوله‌یانییا گوزه‌ر
 ۲۵ «سالم» صیغه‌ت له‌ بێن که‌سییا با نه‌بێن هیلای
 من کردم نه‌و نه‌کا له‌ غه‌ما خوینی خۆی هه‌ده‌ر
 ۲۶ نه‌م مولکه‌ نه‌ظمی نابێن به‌ بێن شه‌ه‌طی واریش،
 بێن نه‌و به‌ قه‌صدی نه‌م طه‌ره‌فه‌ با نه‌کا سه‌فه‌ر (۱۴)

په‌راویزه‌کان

۱. بابانی: ۱۵۰ - ۱۵۲.
۲. بۆژیان و شیعه‌ه‌کانی سالم و کوردی بروانه:
- دیوانی سالم، بلاوکرده‌وه‌ی: کوردی - مه‌ریوانی، به‌غداد، ۱۹۳۳
- دیوانی سالم، بلاوکرده‌وه‌ی: گیوی موکریانی، هه‌ولێر، ۱۹۷۲
- علا، الدین سجادی: «میژوی نه‌ده‌یی کوردی»، به‌غداد، ۱۹۵۲، ل ۲۲۸ - ۲۴۶، ۲۹۶ - ۳۰۸
- د. مارف خه‌زنه‌دار: «له‌ باب‌ه‌ت میژوی نه‌ده‌یی کوردی یه‌وه»، به‌غداد، ۱۹۸۶، ل ۲۰۱ - ۳۲۰، ۲۰۴ - ۲۰۶، ۲۳۵ - ۲۵۲
- دیوانی کوردی، بلاوکرده‌وه‌ی: کوردی - مه‌ریوانی، به‌غداد، ۱۹۳۱
- دیوانی کوردی، بلاوکرده‌وه‌ی: گیوی موکریانی، هه‌ولێر، ۱۹۶۱
۳. وشه‌ گرانه‌کانی شیعه‌که:
- ۱ - ۳. نه‌لویده‌اع: خراخافییز. جای جانان: جینگای گیانه‌کان، مه‌به‌ستی شرتنی خۆشه‌ویسته‌گانه.
- ۲ - ۲. موسته‌عه‌ید: ناماده. بیلادی رافضی: ولاتی رافضیه‌کان، مه‌به‌ستی نیرانه‌ که‌ دانیشتوانی له‌ سه‌ر مه‌زه‌بی شیعه‌ن. له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ خکومه‌ته‌کانی نیران و عوسمانی ناکوکیی مه‌زه‌بی نیران شیعه‌ و سونه‌یان تیر کرد بو، به‌ شیعه‌یان وتوه‌ رافضی و، له‌ پیزی موسلمانان دا دایان نه‌ناون.
- ۳ - ۳. شاهی خویان: شای باشه‌کان یا جوانه‌کان.

- ۲ - ۴. هیجرت: گزجکردن، دور که وتنهوه. تار: تاریک، رهش. میهری
رهخشان: رږزی روناک.
- ۳ - ۵. مه شریق: رږژه لات، مه بهستی ولاتی نیرانه که که وتنوته رږژه لاتنی
مولکی بابانهوه. رهی: تاران و به شینکی نیران پتی و تراوه رهی. نیوه بهیتی دوم
نه گونجین له باتی قیله یی جان، قیله یی جیهان بڼ.
- ۳ - ۶. نه شکی دیده: فرمیسکی چاو. گولنار: دارنیکه له به بهستی
داره نار، بهر ناگری، به لام گولنکی سوری که ووه و جوان نه گری. ناری بوستان:
هه ناری باخ.
- ۳ - ۷. صیحه: لهش ساغی. وهصل: به یه که بهیشتی دو
خوښه ویست. هیجر: به حن هښتن، دور که وتنهوه. مه رهش: نه خوشی.
- ۳ - ۸. واضیح: ناشکرا. سونبول: گولنکی بوخوشی جوانه.
- ۳ - ۹. زهخم: زام، برین، ناب: ناو. په یکان: تیغینکی تیږه له ناسن
دروست کراوه. کردویانه به نوکی تیر و تیږه وه. ته شنه: تینو. موږگان: برزانگ،
برږډل.
۴. وشه گرانه کانی شیعه که:
- ۴ - ۲. فهراموش: پست گوی خستن، له بیر خو بردنه وه. میثاق: په یمان.
عهده: به لښ.
- ۴ - ۳. خاطر: بیر، خه پال، خوږره م: خوش، حوسن: جوانی، میشل: وهکو.
- ۴ - ۴. سه حمر: په یانی زو. سه دا: دهن گدانه وه. ره عده: هه ووه گرمه.
- ۴ - ۵. لاکین: به لام. سه نگین: گران، قورس. سه ماع: بهیستن. داد:
شکات، سکالا. داددار: شکات که ر.
- ۴ - ۶. نیما: نښاره ت. ویل: ناوړه، سه رکه ردان.
- ۴ - ۷. جهور: زولم. کوتا که: بهیږنه روه وه. بڼ خه بهر: یه که میان مه بهستی
«بڼ هوش» و دوه میان «بڼ ناگا» به.
۵. وشه گرانه کانی شیعه که:
- ۵ - ۱. گزی یار: بهرده رگای مالی یار. مه شهده: شوننی گزونه وهی
حده لک، شوننی کوږان یا شهید بون. مه دفعن: گز، شوننی ناشتی مردو.
- ۵ - ۲. تهی کردن: پینوایی ږنکه. ناهله: ناوړه. وادی فیراق: دډلی له یه که
جیابونه وه.
- ۵ - ۳. مه طلب: مه بهست. نای: لهی، شمخال. حالی: تینکه یشتن.
فه حوا: ناوړوک
- ۵ - ۴. نښ: پښه دان. که زینی مار. حهیه: مار. که زیده: مارانگا، مار

پتوه داو. حەي: زیندو.

۵ - ۵. عەبسی وەصل: ژبانی خوشیی بە یەك گەشتن. نەندوھی ههجر: خەمی دوری و لە یەك جیا پوئەوه. مەوسیم: وەرزی، گات. نوردی بەهەشت: دوەمین مانگی سالنامە ی نیرانیە، لە نیوان مانگەکانی فەرورەدین و خورداد دایە، خوشترین مانگی وەرزی بەهەرە. دەي: دوەهەمین مانگی سالنامە ی نیرانیە. سەختترین مانگی وەرزی زستانە.

۵ - ۶. حوججەت: بەلگە و بیانوی سەلماندن. روخ: رو. صیدق: راستگوویی. مایل: نارهزۆکەر. سیتب: سبتو. بەي: بەهق. لای شاعیرانی نوو سەردەمە سبتو نیشاندی رەنگسوری و. بەهق نیشاندی رەنگزەردی بۆ.

۵ - ۷. لەعل: بەردێکی بە نرخە لە خشل دا بە کناری نەهیتن. دەمیان بۆ جوانی و رەنگی ئال شوپەاندووە بە لەعل. دەر: مەبەستی ریزی دانیشتی مەپتۆشەکانە کە ساقی بە ریز جامیان نەداتن. قیسمەت: بەش. جەم: جەمئید، یەکن لە شاهە گەرەکانی نیرانە جامینکی هەبۆ وەکو ناوتنە هەموو دنیای تی دا دبوو.

۶. وشە گراندەکانی شیعرە کە:

۱ - ۶. سینه: سنگ. سەخت: رەق. نەظەر: تەماشاکردن. جوز: جگە. لەختی جگەر: پارچە ی جگەر.

۲ - ۶. رۆسەختی: روقایی. تاب: تاو. ترانا. غەمزە: نیگاکردن. بەعده زین: دواي نەمە. جەوشەن: زری، کراسێک بوو لە زیرە ی ناسن دروستکراو کاتی شەر پۆشویانە.

۴ - ۶. فەرد: یەك بەیت شیعر. عار: شورەیی. رشتە: ملوانکە، زنجیرە. خەر مەرە: مۆرە کەرانی، گۆزە کەرانی. هەم سلک: لە ریزی یەك دا دانان. گۆهەر: گەوهەر. ولاخی بار هەلگرتن لە بەر خوشەووستی و بۆ رازاندنەوی دهنکە مۆروی گەرەیان نەکرد بە سەر کەللە ی دا.

۵ - ۶. لەب: لیتو. بوسە: ماچ. مایە: سەرمايە. دەمی ناخیر: کاتی د. اهناسە، سەر مەرگ. تەلەف: فەر تان و، لە ناو بردن. سەودا: موعامەلە ی بزرگانی.

۶ - ۶. پایان: کسوتایی، تەواو بوون. مەحض: لیتەردا لە باتی سەرەرای بەکاری هیناو. حاجب: پەردەدار، دەرگاوان. وەجەب: بەست.

۶ - ۷. رەشک: خەسودی. نوطق: قسە کردن. هەجو: پێچەوانە ی مەدح.

۶ - ۸. گۆزەر: تێپەرین.

۷. شیعرەکانی حاجی لە چاپی هەولیتری دیوانە کە ی حاجی قادری کزی

وهرگبراره و، شيعره کاني سالم له بهر ده سنو سيکي ماموستا نه جمه دين مه لا
نوسراوه ته وه و، شيعره فارسپه کاني م. خاليديش له بهر چاپي تاراني ديوانه کي م.
خاليدا راست کراوه ته وه.

وشه گرانه کاني شيعره که:

۷ - ۱. که بيل: پر. جه ممي مهردومان: کومه لاني خه لک. که نارگرتن:
گوشه گيري. پيره ميترد له سر هه مان کيش و قافيه شيعره کي م. خاليدی کردوه به
کوردي. نم به يته ی وه ها وهرگبراره:

روزي جه رته من توريک و بن به شي ديداري يار
خه لکي خوړپرم، من به خوړپرم ناو له چاوم دپته خوار
۷ - ۲. خولد: به هه شت. مهردوم: خه لک. سه قهر: دوزخ، طولي سه قهر:
درتزه کيشاني سه قهر. جه ضر: ناوه داني. پيره ميترد نم به يته ی وه ها وهرگبراره:

دل سوتاو و جهرگبرار، کولان به کولان دهر به دهر
که س به دهردي من نه چن دورکه وتيبي يار و ديار
۷ - ۳. بن قهرار: ناوارام. نيسطيراب: شلمزان، په شوکان، نه ستون:
کوله کي راگرتني ره شمال، به کره جز: گوند و چه ميکي نزیک سلیمانیه، سرچار:
سرچاوه ی ناو و سيرا ننگايه کي نزیک سلیمانیه.

۷ - ۴. بن نهوا: دامارو. غوريه ت: ناواريبي و دهر به دهری، ناتوان: بن
توانا، کابل و غه زنه ين و قه نده هار: ناوی شوين و جينگان له نه افغانستان.
پيره ميترد نم به يته ی وه ها وهرگبراره:

پيم بلتي خاليد نه گهر تو شيت نه بي و، سه حرا نه وه رد
توله کوئي و، غه زنه ين و کابل، خاکی هيند و قه نده هار

۸. بويه که مين چار د. که مال فواد، نم قه صبه يه ی له ژماره (۳۵) ی
۱۲ ی ناغستوسي ۱۹۷۱ ی روژنامه ی «ژين» ی سليمانی دا بلار کردو ته وه.
مه رناوی شيعره که به فارسي به مجوزه يه: «در وصف پریشانی نوکران بابان بعد از
رفتن عبدالله پاشا بفسططين». گبوی موکرياني له چاپي دوه می «ديوانی سالم» دا
جارتکي تر بللای کردو ته وه.
وشه گرانه کاني شيعره که:

۸ - ۱. بهد: خراب. خاص: هه لبراره. بشدادی: زولم و بن عه داله تی.
سراسيمه: سه رلشيتواو، هه راسان: بيزار و وه رس.

۸ - ۲. جه وان: لاو. سه هي قه د: به زن و بالا رتيک و ره وان. به سکه:
نه ونده، چيز: شت، بيجيزی: نه بونی، بن شتی. خه م: چه ماوه، کوماوه، چه وگان:
کوزجان.

۸ - ۳. په رشان خاطر: به شيتواو بير. جه معيه ت: که مه ل. سیه به خت:

به خترهش. گیسوی خوبان: نه گریجه‌ی نافره‌تانی جوان. مه‌به‌ستی ره‌شیه، پان
نالوسکانه به هژی باوه.

۸ - ۴. گه‌دا: سوال‌کهر. دهرگانه واناگه‌ن: دهرگا ناکه‌نه‌وه. نه‌رر‌اد:
تاو‌له‌چی. له یاری (نه‌رد: تاو‌له) هوه وهرگیراوه. خانه‌به‌ندان: خانه‌گرتن وهرکوله
تاو‌له‌دا ههر یاری‌کهریک ههلنده‌دا خانه‌له‌وی تر به‌گری. مه‌به‌ستی داخستنی دهرگای
ماله‌له دهر‌وزه‌کهر به هژی نه‌بونیوه.

۸ - ۵. سه‌خی له‌بع: نه‌وانی ته‌بیعه‌تیان به‌خشنده و ده‌سبلاون. حاتم:
حاته‌می ته‌ی یه‌کیتکه له به‌خشنده به ناوبانگه‌کانی عه‌ره‌ب. راه: رینگه. کوی
دونان: به‌ر دهرگای مالی که‌سانی نزم و سوک. ههرسو: ههرلا. کاسه‌گه‌ردان: کاسه
گه‌ران. هه‌زاره‌کان نه‌واران کاسه‌پان گرتوه به ده‌سته‌وه له دهرگای مالانیان زاوه
حواردنیان به‌تن بکه‌ن.

۸ - ۶. که‌شمه‌که‌ش: که‌شمه‌کیش، بگروه‌به‌رده. خودنارانی: خورازاندنه‌وه.
قه‌با: که‌وا. چاک: نیتخه. دامان: داو‌تن.

۸ - ۷. نه‌مینسته: نیتا. دوغ: دز. که‌م‌وله: کاسه‌یه‌که له دار تا‌شراوه
تایبه‌ته به‌تیکردنی دز. که‌م‌وله دز و، فنجان قاوه‌ی تن کراوه.

۸ - ۸. تورمه: جوتیک بوه له قوماشی به نرخ. شه‌هد: شیرینی.
هه‌نگوین. خانه‌به‌رد‌وش: خانه‌که‌ی به‌کولی خویه‌وه‌یه‌تی. عوریان: روت.

۸ - ۹. جن نشیمن: شوونی دانیشتن. جومله: هه‌مو. غول: شتیکی
نه‌فسانه‌یه. وه‌کو دتو و درنج. لاشه‌یه‌کی گه‌وره و ترسناکی هه‌یه. له چول و بیابان
دانغری.

۸ - ۱۰. خه‌ز: ناوریشم. فیکر: بیر.

۸ - ۱۱. ک‌سته و ده‌باشان: دو گوندی په‌چوک بون له سه‌روی سلیمانی.
که‌لله: رانه‌مه‌ر. جومات دهر که‌ف: کونه‌ک به ده‌سته‌وه. چریان: شوان.

۸ - ۱۲. مورید: لایه‌نگری دل‌سوز، به تایبه‌تی هی شینخی ته‌ریقه‌ت.
عه‌هد: سه‌رده‌م. عه‌دلی رومی: دادپه‌روه‌ری تورکی عوسمانی. حوجره‌ها: ژوره‌کان.
تویه‌کار: نه‌وه‌ی تویه‌ی کرده‌وه.

۸ - ۱۳. طاعت: گوته‌رایه‌لی و سه‌ر به‌دانه‌واندن. جه‌بر: مه‌به‌ستی نه‌رکی
دینییه. عیله‌ت به‌بیکاری: به هژی بیکارییه‌وه. قاری: نه‌وه‌ی قورنان نه‌خو‌تنی.
حافظ: نه‌وه‌ی قورنانی له به‌ر بکرده‌وه.

۸ - ۱۴. طولی روزگاران: به درت‌زایی روزگار. خادیم و مه‌خدوم: خزمه‌ت‌کار
و ناغا. عوموم‌ن: به‌گشتی. روزه‌دار: به‌ر‌وزو. روزه‌وان.

۸ - ۱۵. بن ده‌ولت: هه‌زار. بن سامان. مال: دارایی. عوسره‌ت:
ده‌سته‌نگی. که‌ه: ده‌میک. حه‌مال: ک‌زله‌ه‌لگر. عه‌لاف: نه‌وی دانه‌ویله نه‌ک‌ری و
نه‌فروشتی.

۸ - ۱۸. نیلتیزام: جزونیک بوه له به کریگریزی زهویوزار له حکومت. شورا: کزونهوه و پرس کردن به یه کتری. سهحر: به یانی زو. قوت: خواردن.

۸ - ۲۰. نیجاره: به کریگریزی. هوشار: ناوچه یه که له سهقر.

۸ - ۲۲. کهویازی: جزونیکه له سهرگرمی کهو رانه گرن و شه ره کهوی پی نه کن. مه عزول: لینخراو. قاره مان، مینولی، تیمار، باخان: چوار گوندن له تهره داخ.

۸ - ۲۷. بیم: ترس. تازیانه: قامچی. مهره: پیاو.

۸ - ۲۸. شیراوره ن: شیرشکین، نهوی شیر له نهرز نه دا، نازا. قهوی: به هیز. پیل نه فکن: نهوی فیل له نهرز نه دا. غه وواص: نهو مهله وانه ی نه چینه ژیر دهریاوه بز دهرینانی سرواری. نه بن له کهل وشه ی «قه وواس: که واندازه» لنی تیکه لاو بوین. روبه: رتوی. گوریزان: له راگردن دان.

۸ - ۳۱. قاصید: نیردراو. نهوی نامه یا په یام له به کیکه وه نه با بز یه کیکي تر. ته کلیف: داوا. ره هزن: پنگر، جهرده ی پتکه و بیان. خود به خود: خزه خو.

۸ - ۳۴. دود: دوکل. مه طه خها: چینه ستخانه کان. شام: شتو، نانی نینواره. جگرها: جهرکه کان. بوریان: سزاو.

۸ - ۳۵. سو: لا. هرجا: هرجی. میهان: میوان.

۸ - ۳۷. ملوکان: له (ملوک) شاهه کان.

۸ - ۳۸. لهب: لیتو. خندان: دم به پتکه نین. شادان: خوشحال.

۸ - ۳۹. گورگین، روپیتنه، سامی نریمان: پالووانی نه فسانه کانی نیرانن.

۸ - ۴۲. مه لهخ: کولله. مه لهخ طبع: تبعه تی وه کو کولله وایه. ده غل: په له ی گهنم و جو. جاری گهنم: نهو پارچه زهوییه ی گهنی تی دا چینراوه. داهول: شتیکه به په رز له شینوی مرزف دا دروست نه کړی بز نهوی مهل لنی ی پترسی و لنی ی بره ویته وه.

۸ - ۴۳. قرکه، قزله، قوزخ: گوندن له نزدیک سلیمانی.

۸ - ۴۴. سوپوک عهقل: عهقل سوک، گهوج.

۸ - ۴۵. نوظفه: تزوی مرزف. حه یض (به هله «حیط» نوسرا پر):

دوهری خوینی نافرهت. نه مه جینورکی زور قورسه، سالم به وانه ی داوه که به داکیرکردنی نه وگاته ی سلیمانی له لایه ن تورکه وه «شاد و ناسوده» بون.

۸ - ۴۶. بانی: دامه زرنه ر. کاسبهای شه ری: کاسبه کانی شار. نه مر:

کاروبار. فیتنه نه نگیز: هه لگیرسینه ری فیتنه.

۸ - ۴۷. هم دهره: هاوهره. هم عهیش: هاوژیان. ماده ری به رره: دایکی

به رخ. یاری کورگ: دوستی کورگ.

۹. باهانی: ۱۶۹ - ۱۷۱؛ امین زکی، «تاریخ السليمانية»: ۷۴ - ۲۷۵؛
العزاوی: ۷/ ۹۱ - ۹۲؛ نوار، «تاریخ العراق»: ۱۲۰؛ حفته نامی «ژین» ژ
۸۷۷ و ۸۹۴

نهمین زکی له «تاریخی سلیمانی» دا له باسی عزیز بگ دا نه لئ: له
شهریک دا له گه ل نوردوی تورک له بانی مقان کوژراوه. به لام به لکه زوره که نهم
هه واله راست نیه.
نهم به لکه نامه یه له نارشیفی کاک عه بدوله قیب یوسف وه رگیراوه.
ماموستا نه حمده خواجه مه ته تورکیه که ی نویسه و ته وه و کردویه تی به کوردی. کاک
که مال ره نوف محمده دای رشتوته وه.

۱۰. نهم شیعره له چاپی یه که می «دیوانی سالم» دا به لاو نه کراوه ته وه. ره نگه
نوسا له بهر هوی سیاسی و کومه لایه تی فهراموژیان کردین. به لام له بهر گرنگی
ناوه رۆکی سیاسی نهم شیعره چهند جاری به شی زوری یا هندیکی لئ به لاو
کراوه ته وه:

- یه که م جار گۆفاری «گه لایژه وه کودیاریه ک بۆ خوند وه واره کانی له
نامیلکه یه کی جیا وازا به بۆنه ی تیپه پینی سالی یه که می ده رچونیه وه به لاوی
کردۆته وه.

- علاء الدین سجادی له میژوی نه ده بی کوردی دا له باسی سالم دا چهند
به یتیکی به لیدوانه وه لئ هه لپژاردوه.

- رفیق حلمی له بهرگی دوه می «شیعر و نه ده بیاتی کوردی» دا له باسی
سالم دا نویش چهند به یتیکی به لیدوانه وه لئ هه لپژاردوه:

- کۆتایی شه سته کان که ده ستمان کرد به به لاو کردنه وه ی گۆفاری «رژگاری»
تکامان له محمده مسته فا کوردی کرد شیعره که مان بۆ ساغ به کاته وه و، مه عنای
وشه قورسه کان و به یته کاغان بۆ لیک به داته وه. ماموستا کوردی، کوردینوستیکی که م
وتنه و شاره زاییه کی زوری له نه ده بی کلاسیک دا هه بو. چندی ته قه نلامان دا
ته واری شیعره که مان ده س نه که وت. نه وه ندی په یدا کرا ماموستا کوردی ساغی
کرده وه به رنجیره به لاو کراپه وه.

- گیسوی موکریان ی له چاپی دوه می دیوانی سالم دا نهم چهند به یتیه له
«رژگاری» دا به لاو کراپه وه، خیتۆته دیوانه که وه.

- به شینکی زوری نهم شیعره، به بۆنه ی تیپه پینی ۲۰۰ ساله وه به سه ر
دامه زانندی سلیمانی دا، له لایه ن ده رگای را که یانندی یه کبیتی نیشتمانی
کوردستانه وه به لاو کراوه ته وه.

- کاکه ی فلاح ره نجیکی زوری داوه بو ساخ کردنه وه ی نهم شیعره و، له
گۆفاری «کاروان» دا به لیدوان و، لیکدانه وه ی وشه گرانه کانه وه، به لاوی

کرد و تیره. له ناو تېڅکته بلاوگراوه کانی نم شیعره دا نه وې نم له همریان
درېژتړه، به لام کره کې چنده ناته واوریه کی تن ډایه؛
۱. همدو قصیده کې دس نه که و تیره.

۲. هندی له وشه کانی بو ساغ نه کراوه تیره. یان له و که شکوله دا که نم لن
ی وه رگرتوه، به هله نوسراوه تیره و نه میس به هله گواستویه تیپه وه. یان به
دروستی بزی نه خوښراوه تیره.
- جمه مال بابان له کښه کې دا له سر سلیمانی به ښکی نم شیعره ی بلاو
کرد و تیره..

من دیارپه کې که لا ویزم نه دیوه. لښره دا تېڅک ای شیعره که م جارنکی تر
نوسپوه تیره پست نه ستور به دو ده... نوی کون؛
په که میان، فزوکزی نم قصیده، به که له دیوانیکی ده نسوس وه رگراوه. د.
که مال فوناد له نامه خانې پرو میادا د ژر و ښه وه. دیوانه که سالی ۱۲۷۸ /
۱۸۶۱ له سر داوای سالم به خه ښکی خوش نوسراوه تیره. کوتایی دیوانه که
به مجزوه هاتوه:

« بدرجه افام رسید در شب یک شبه بیست و دوم شهر شعبان المعظم ۱۲۷۸
حسب اغراض مخدوم مکرمه عبدالرحمن بیگ الکردي که الحق در فن شعر سازی
سحر بازی مینماید اللهم اغفر له ولکاتبه ولسائر جمیع المسلمین بحرمة محمد خاتم
النبین امین امین »

دوه میان، فزوکزی که شکولنکی ده سخته که سالی ۱۲۸۷ / ۱۸۷۰ له
« مه نزلې توڅاخ ته په نوسراوه تیره. نم که شکوله هی مه حمودی یاروه یس بوه.
مه حمودی یاروه یس نه دیب و شاعیر و. دوستنکی نریک و خوشه ویستی مه ولوی
بوه. کزیه کانی نم که شکوله به باخی نه خوښراوه وه.
سه رنای قصیده که له ده نسوسی په کم دا به مجزوه یه:

« رزم عزیز بیگ بابان با اسماعیل پاشای رومی ».
له هی دوه هم دا به مجزوه نوسراوه:

« ذکر محاربه میر جلیل الشان عزیز بیگ بابان با طائفه رومی سنه ۱۲۶۶
(۱۸۴۹) و تسخیر ولایت بابان بدست رومی و اسمعیل پاشا ».

بن نه چي نم شیعره چنده جارن ده سکاری کرابن و، نالوگوز له هندی
وشه و بیستی دا کرابن، « تسلسل » له بابه ته کانی دا نه ساوه. رهنگه سالم له بهر
هزی سیاسی و کزومه لایه تی خزی نالوگوزی تن دا کردین، چونکه لم دیوانهش دا
نالوزان به شیعره که وه دیاره. هندی له و بهیتانه ی کاکه ی فلاح بلاوی کرد و تیره و.
پنښ نویس عدلانه دین سه جادی و رفیق حیلې له سر یان نویسوه لم مه تنه دا
نیه. جا یان سالم خزی وازی لن هیناون، بویه لم دو ده نسوسه کونه دا نین، یا
دوایی په کښکی تر بزی زیاد کردوه.

و شه گرانه کانی قمصیده که:

۱ - ۱. کشف زنهان: له پی دهمت به یک دا دان له داخ و خه فست دا.
ندامت (ندامه): په شیمانی، له فارسی دا نه گبه تی و مهینه تی. تار: تاریک.
صفحه ی جیهان: روی دنیا.

۱ - ۲. شاهه زور، یا شه هره زور: له سرده می عوسمانی دا «ولایه تنیک»
پوه همو ناوچه کانی کهرکوک و سلیمانی و هولیری گرتوته وه. ناوونده کوی شاری
کهرکوک پوه، نیستا پوه دشته به پیته نه لټن که له عمر به توه دهس بن نه کا تا
بناری کینه کانی هورامان ناوړندی به رتوه بردنی نیستای سید صایقه، که میه
رهنگ: وهکو که شتی. شکست: شکان، نه ههنگ: حوت، نهو ماسیه که وړاندی له
دور یا زله کان دا نغزین و توانای وهر که راندنی که شتیان هه به. کورد که له خوا
نه پار پته وه داوای لن نه کا: «له شهری شهیتان و، به لای ناگهان و، فیتنه ی ناخر
زمان» بیپاریزی.

۱ - ۳. کشت: کشتوکال، ته خوا: له باتی. تهرزه که به سر شینایی دا
بیاری، نیشانه ی نه هاته. چونکه که لا و کول و بهری به جوزی نه کوتن نهو ساله
نیتر یا بهرومی نابن، یا زور که نه بن.

۱ - ۴. چاهوک: کور جوړ کول، په نگی بهد پټن: په نگی خراب پشتن، به
زمانی نه مړو: «دانانی پلان بو خراپه». وهلی: به لام، قیران (من قرن یقرن): نزدیک
که و تنه وه له به کتری، به پی ی تینگی شتی نه ستیره وانه کانی کون، نه ستیره
که ر که کانی ناو بز شایی ناسمان جار و بار دوانیان یا زیادتر له بهک نزدیک نه پنه وه،
یا له بهک نه دهن، پی ی نه لټن: «قران کواکب». نه لټن که دانه هندی جار نه پیته
مایه ی هبنانی خوشی و بهختیاری «سعد» و، هندی جار نه پیته هزی کاره سات و
نه گبهت «نحس». تپه پنی قیران: به سه رجونی دورانی نه گبه تی و ناخوشی.

۱ - ۵. صید: راو، نیچیر، صیاد، راو کهر، تیر قه د: بهرن و بالای و نیک
هه لچو وهکو تیر، ته رکسی که مان: چه ماره وهکو شپوری که وان.

۱ - ۶. ضیعت: لاوازی، طالع: بهخت، جاذب (به هاله «جاذب» نوسرا
بو): را کیشه، دم: خون، یا خود زار، جبهه: چاره، رو خسار، زه عفه ران: گیاه که
بنجه که ی پیساره، لاسکه که ی پاش وشکر که نه وه له ناوی که رم دا نه توفرنه وه
په نگی زهر دی لن په پیدانه بن نه گرنه خوار د نه وه، به تایبه تی سر برج، بز
زهره گردنی په نگی که ی.

۱ - ۷. نهو به هار: کاتی کول گردنی دار و درخت، خه زان: کاتی وهرنی
که لای دار، که لا ریزان، صریح: به یانی، ته موز: مانگی هه و ته می سالی زایینه و،
زور که رمه، په رتوی ماه: پر شنگی مانگ، چاک: له تپهت، یا خود باش، که تان:
گیاه که له لاسکه که ی قوماش و کاغزو، له تپوه که ی رزن و په ننگ دروست
نه کری. قوماشی له که تان دروست کړاو زور بهر که ناکری. زو نه رزی و پارچه پارچه

نه بن.

۸ - ۱. خه رمه نها: خه رمانه كان. خه رمانی دانوئله به رهمی ره نجی
سالیکی جوتیار و خیزانه که یه تی، که ناگری تن که وت. به مالتوئراییه کی که وره
دانه نرنی. شه معی ده ولت: مزمی به خت و خوشی و ده سلات. هر طه روف: له
همه لایه که وره. خاموش کران: کوئینرانه وره.

۹ - ۱. حه لقه ده بن: له ده وری به ک کوئینه وره. هلا: ها. ناشوفته به خت:
به خت شتوار. تیره روزه: روزره ش. گیسوی دولبه ران: نه گریجه ی نافره تانی دلفرین.
نیشانه به بز ره شی، یان نالوزان و به شتوانی قری نافره ت به تاییه تی که بالنی ی
نه دا.

۱۰ - ۱. که وکه به: نه ستیره ی که وره. نیهان: ناوا بون. شارد رانه وره
۱۱ - ۱. صاعیقه: هه وره ترشفه. به رق: هروسکه. طولمت: تاریکایی.
شرق و غرب: خوره لات و خوز ناوا.
۱۲ - ۱. عیسرت: به ند. وه ضع: بارودوخ. هه لومهرج. ده هر: زه مانه.
زومره: تا قم.

۱۳ - ۱. مونعیم: نانیده. لوله بو: پتچرایه وره. نواله: خوراک، توشو.
ظه رف (به هه له «ضرف» نوسرا بو): قاپ و قاچاگی نان خواردن. خوان: سفره ی
نان خواردن.

۱۴ - ۱. نه هلی وه ظایف (به هه له «وضایف» نوسرا بو): مویچه خورانی
داووده زگا حکومه تیه کان. عومومعن: به گشتی. حک: کوئانه وره.

۱۵ - ۱. عه رصه: مه بدان. چه رخنه و، باله بان: دو مه لی راوکه رن له
تیره ی هه لوز. جه ولانگاه: فرینگا. بوم: کونده په بو. به بن ی تیکه یشتنی کوئن
کونده په بو به مه لیک شوم دانه نرنی چونکه جه زی له چوله وانیه و، هیلانه له
که لاره دا نه کاو، له سه هر مال و ناواییه ک به خوتنن ویران نه بن. زاغ: قه له ره ش،
به مه لیک سرک و گهنده خور دانه نرنی. ناشیانه: هیلانه.

سالم لیره دا له پاتی «هیلانه» وشه ی «لانه» ی به کار هیلانه. له زمانی
فارسی دا نه گونجی «لانه» بز هیلانه ی بالداریش به کار به تیرن. به لام له کوردی
دا، لانه: بز شونی نارامگرتنی درنده ی کتوی وه کو شیر و پلنگ... و، هیلانه: بز
شونی نارامگرتنی مه لی کتوی وه کو هه لوز، کوئر، چوله که... و، کولانه: بز مه لی
مالی وه کو مرشک... به کار نه هتیرن.

۱۶ - ۱. میحنه ت: مه بنه ت، ناخوشی، تاب: تاو، توانا. عه بن: چاو،
یا خود گانی. مه ردومان: خه لک

۱۷ - ۱. زه بان: زمان. کوکو: مه لیک پچوکه به ناوی ده نگه که په وره که
نه لن کوکو ناوئراوه. تاقساقکه ره. خانه دان: خیزان، به ماله. عه نکه بوت:
جالجالوکه. خواجه نشین: دو سه کوی پچوکه لای راست و چه پی ده رگای حه وش له

دیوی دهرهوه له دیوار نه هیلرته وه بز دانیشتن. جوفته جوغد: جوته کونده په پو. دیده بان: نو که سدی له جینگایه کی به رزهوه چاودیری دهورو پستی شرنه که نه کا، دیده وان. خانوی جاران له سهریانه که ی دا «هه وره بان» ی هه بوه به پلیکانه بوی سهرکه وتون له ویره سهری دهورو به ریان کردوه.

۱۰ - ۱۸ موهر: موژ. وا باوه که سوله یان پیغه مبه ر موژکی هه بوه هر شتیکن داوا لئ کردوه بوی جن به جن کردوه، به لام دپوه کانی لپیان دزیوه. دون: نزم، سوک.

۱۰ - ۱۹. موشه خخه ص: لینه دا به معنای بیتگومان. دود: دوکول. دوکولی گزگرد زور بژگنه. عود: دارنکی باریکی بزنخوشه، بز خوشکردنی بونی مه جلیس و مال نه سوتینن. بز: بز، یاخود بز نو. نه غمه خوان: گوزانیبیز. مستو: کورتکراوه ی مسته فایه، گوزانیبیزکی ناوداری نو سرده مه بوه. مسته فا به کی کردی له باسی گوزانیبیزه کانی سلیمانی و، مه قامه کانی گوزانی دا نه لئ:

مستو نیبراهیمی و، نو وره حمان نه وا و، نه غمی حه زین

مسته فا نایی و سینگا، یونس بلن: دهشتی و حیجاز

۱۰ - ۲۰. عهزل و نه صب: لاهردن و دانان له سهر کار. که هیا: به کورخاکانی والی به غداد و تراوه. مه نصب: دانراو. «نه ولا» به (اوضا) نو سراوه. کاتی خوی مه لا و خرنده واره کانی کورده پیتی «ضاد» یان به لامی قه له و خرنند و ته وه. بز غونه وه کوله سورده تی فاتیحه دا: «ولا الضالین...» نه ولا کورتکراوه ی عه بدل لایه.

۱۰ - ۲۱. ته تقیمی مه نصب: دابه شکردنی پله و پایه. موقابیل شهنی شخص: شایسته به و که سه. سهر اوژی که وم: سهر به رشتی داهاتی خورتلین و مه مله حه.

۱۰ - ۲۲. عالیجاه: پایه به رز. حکیم باشی: سهر وکی پزیشکه کان. له باتی «زل» نو سراوه «ذل» دور نیه نه مه نیشانه بن بز نو وه ی زمانی مه حمود ناغای حه مامچی «پسک» بویت، یاخود مه به سستی «زه لاله ت» بن. باباجان: سهر وکی حه کیمه کانی سلیمانی بوه له سرده مه کانی سلیمان پاشا و نه حمده پاشای بابان دا. سلیمان پاشا به گوتیه ی «حوکم» تک که له ۲۹ ی موحه رده می ۱۲۸۴ (۱۸۳۲) دا ده ری کردوه، گوندی «هزمه ره کویر» ی له نژیک سلیمانی به خشیوه به باباجان بز دابین کردنی گوزه ران و پتو بیستیه کانی ژیا نی.

۱۰ - ۲۳. کول: بار. دوش: شان. خه رقه: پالتویه کی زیر و پینه کراو بوه دهر ویشه هم زاره کان له به ریان کردوه. تاج: جزوه کلاویک بوه دهر ویشه کان وه کور نیشانه ی ده سه لگرتن له دنیا له سهریان کردوه. که شکول: ده فرتک بوه دهر ویشه کان به زیره به ملیان دا هه لیانوا سپره سواليان تن دا کوزکرد و ته وه. شاری خاموشان: شاری بیده نگه کان، مه به ست گزستانی مرده کانه. له م به بته دا وش ی ناو که وانه که

ساخ نه کرایه وه.

۱ - ۲۴. نه سکه مل: کورسی. مه جری نه لنی:

نه لک هدرگا که سینگی هه لیری وه عده ی هبلکه تیه

که مل بۆ کهینه بهت بین، بین له کورسی و نه سکه مل چی بکا؟

ناغاله ر: ناغاکان. مه جلیسی شورا: نه نجومه نی راویژ و برس. نه میسته:

نیستا. خاص: تاییه تی. نه صاف (صف): خاوه ن پیشه و دوکانداره کانی ناوبازار.

۱ - ۲۵. ته دبیر: ته گبیر. دانانی ریوشوین. هه سته: باج و سه رانه.

داروغه: بهرپرسی پارتیزگاری ناسایش. حاحی نه حان یا حاجی حان: گه ره کینکی

سلیمانی بوه.

۱ - ۲۶. مه نموری نه بتی نفوس: کاریه دهستی سه رزمیری. شاعیلی

باجی دوکان: کاریه دهستی کوکرت نه وه ی باجی دوکانه کانی ناوشار.

۱ - ۲۷. مه صرف: ناوی نه و به ماله یه بوه که له سه رده می ده سه لاتی

بابان دا کاریه دهستی کاروباری دارایی بوه. حاسب: موحاسب. ژمینر بار.

خاصه جات: مولک و زهویزار. مالوان: گونده. هه زه ها جزگه یه که له شاره زور

نه رزخته چه می تانجه رۆ.

۱ - ۲۸. خولمار: خورمال. نیستا ناحیه یه کی قه زای هه له بجه یه. ده لئین:

جزگه یه که له شاره زور له چه می زه لم هه لته گیرن. نومور: کاروبار. دۆم: هۆزینکی

پیشه کار و ده سه رنگین بون. بینرنگ و قه نه زی که و کلاشیان دروست کرده.

په نندینکی باوی کوردی نه لنی: «دۆم بین و کلاش بۆ خۆی بکا». له و سه رده مه دا

پیشه کاری به چاوی سوک سه یری کراوه.

۱ - ۲۹. مه شه ورنجو: خه ریکی برس و راویژه. سه رکاتب: سه رۆکی

نوسه ره کانی. یان سه رکاتب: نوسه ری کاروباری نه بینن. چیا سه وز: گوندینکه له

ناوچه ی ناغجه له ر. شوان: ناوی عه شیره ت و، ناوچه یه که له نزیک که رکوک.

۱ - ۳۰. منته: پارچه ناسنیکه سه ری بان و ده سکه کی پر به ده سته

ته خته ی په رۆ و چه رمی بنی کلاشی بین نه کورته وه. «مشته ی ناو هه مانه که»

په نندینکی باوی کورده یه. کشته ک: ده زویه که بنی کلاشی بین قایم نه کرتن. هه روه ها

ته زییح و ملوانکه ی بین نه هۆزینته وه. ده رزی: نامرازی درونه. گورز: کورسینکی

نه سوره سه رینکی به خه ری گرتن دراوه. که مه مند: کورسینکی قایمه له شه ردا بۆ گرتنی

دورژمن گرتنه ته مل و که مه ری. بۆ گرتنی ولاخیش به کار هتیاروه. سینان: رم.

منته، کشته ک، ده رزی: که رسته ی دروستکردنی کلاش بون.

گورز، که مه مند، سینان: که رسته ی شه ر بون.

۱ - ۳۱. که زمه چی: هه سه هس، پاسه وانی شه و. کوه کو: که ره ک به

که ره ک. ته شنه: تینو. جان: گیان. حینن: کۆل: کۆل، نه گونجین مه بهستی نه وه بین

ده ستینکی سه قه ت بوه. یان سه سینن کۆل: سه بن که کوتالی به کۆل گنیراوه بۆ

فرزشتن. جاران نعم پیشه به به بود.

۱ - ۳۲. قه‌چی: مقدمت. زهرگ: شیشیکی ناسینی نوکتیزه. نیوگه‌ز و زهرع: دو نامرازی پیوانه بون له باتی مەتر و یارده. ذهرع: به نندازه‌ی دریشی بالی زه‌لام به. پندتیککی باوی کوردی نلت: «که‌زی چی و جاوی چی؟». نه‌خ: ده‌زو. نەسپەر: سوپر، قه‌لغان. جه‌وشن: زری، سەر‌ه‌رگینک به له زیره‌ی ناسن دروست کراوه کاتی شهر بۆ پاراستنی له‌ش له تیر و شیرینی دوزمن له بهر کراوه. بهن: نه‌و داوه‌ی له خوری نەرم دروست نه‌کرتی له ده‌زو نه‌ستورته. نەرده‌وان: په‌یژه.

قه‌چی، ده‌ری، نیوگه‌ز، زهرع، نه‌خ، وتو، پەت و، بهن: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی کوتال فرزشتن و به‌رگدرون بون.

شیر، تیر، زهرگ، رم، که‌مه‌ند، جه‌وشن و، نەرده‌وان: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.

۱ - ۳۳. غه‌لبه غه‌لب: هه‌راوه‌ریای قه‌ره‌بالخی. چوارباخ: که‌ه‌کنیکی سلیمانیه. ده‌لاک: نه‌وانه‌ی له هه‌مام دا زه‌لامیان شیناوه. سه‌حه‌رگه: پیش به‌یانی. سپیده‌دهم.

۱ - ۳۴. سه‌تل: ده‌فرتیککی قه‌وله ناوی تن نه‌کرتی. سه‌رج: زین. سینی: ده‌فرتیککی به‌له شتی له سه‌ر دانه‌نری. ته‌پل: جۆره ته‌پلنکی بچوک به کراوه به قه‌لبوزی زینی نه‌سب دا له کاتی شهر دا بۆ هاندانی شهر که‌ره‌کان لن دراوه. قاپقاپ: پیناوه‌یکه ژیره‌که‌ی ته‌خته‌یه له که‌رماو له پین کراوه. لۆنگ: به‌شته‌مال. گزلیک: چه‌قوئ بچوک، قه‌له‌مبەر. تۆیز: تپلایه‌کی دار یا ناسن به سه‌ره‌که‌ی تیپنکی خری بۆ مارپیزی پتوه به. گازی ددان: گازی هه‌ل‌کیشانی ددان.

سه‌تل، سینی، قاپقاپ، لۆنگ، گزلیک، گاز: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی کار که‌رانی ناو که‌رماو به.

سه‌رج، ته‌پل، نه‌سپ، جه‌وشن، شیر و تۆیز: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.
۱ - ۳۵. موسه‌للەح: چه‌کدار. یەل: شیر، نازا، پاله‌وان. نه‌جارب: دار تاش. که‌مینگاه: جیگای بۆسه نانه‌وه. گۆزه‌ر: تیپه‌رین، یاخود نه‌و ریزه دوکانه‌ی جۆزه پیشه‌یه‌کی تن دا کۆبۆته‌وه، بازار چەند گۆزه‌ری تن دا به، وه‌کو: گۆزه‌ری ناسکه‌ره‌کان، گۆزه‌ری که‌وشندروه‌کان. شیری به‌ندی: شیری گیراو.

۱ - ۳۶. ناخج: جۆرنکه له نیزه‌ی نوکتیز. که‌مان: که‌وانی تیر ها‌یشتن. ده‌شنه: نیزه‌یه‌کی بچوکه سه‌ره‌که‌ی دوفاق به له شهر دا گرتوانه‌ته دوزمن. ده‌هره: نیزه‌یه‌که سه‌ره‌که‌ی وه‌کو داس چه‌ماوه‌ته‌وه. نه‌سکه‌نه: نامرازی که بۆ کونکردنی دار. تپشه: ته‌شوئ. مشار: نامرازی به‌رینه‌وه‌ی دار و ته‌خته. لیسک: تیپنکی که‌وانه‌یه ناو که‌وچک و کاسه‌ی پین هه‌له‌که‌کۆلری. مه‌نگه‌نه: نامرازی له قه‌لبدانی ته‌خته به تاپه‌ته‌ی دوا‌ی که‌تیره‌لیدان. که‌وان: دارنکی که‌وانه‌داره چه‌رمینکی دریزی به . . . ده‌داری پین کون نه‌کرتی.

ناخج، تیر، کهمان، زهرگ، دشنه و دهره: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.
 نه‌سگنه، تیشه، مشار، لیسک، مدنگنه و کهوان: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی
 دارتاشی بون.
 ۱۰ - ۳۷. پاس: پاریزگاری، به زوری بوسه‌گ به‌کار نه‌هتیری. ده‌که:
 سه‌کۆ.

سالم به شیعرنکی درنژ ده‌جوی «میرزا سلیمانی زیندرو» ی کرده. له
 سه‌ره‌تاکی دان‌له‌ی:

میرزا وهره لیم لاده ده‌ستی من و دامانت
 نه‌یمن مه‌به لیم نه‌ک بیم ده‌فمه به مه‌یدانت
 تو قاز و نه‌من شاهین، مه‌قرینه به ده‌روم دا،
 نه‌ک حمله به‌رم، گیر که‌م چنگی له جیقه‌لدانت!
 به ده‌جوه‌که‌دا را ده‌رنه‌که‌وی میرزا سلیمان شاعیر بوه.

۱۰ - ۳۸. هه‌مانه: له پینستی مه‌ری خوشه کراو درست کراوه. له باتی
 جانتای نیستا که‌لوپه‌لی تن خراوه. زوبین: نیزه. دره‌فش: دره‌وش، سوزنیکی
 نوکتیری ده‌سک دار بوه بۆ کونکردنی چه‌رم. پینشین و تویانه: «مست له دره‌وشه
 نه‌که‌پیشه‌وه». هه‌سان: به‌ردیکی ره‌ق و لوسه تیغی پت تیژ نه‌کری.

۱۰ - ۳۹. مونیس: هاو‌دهم. ته‌دب ناموز: ماموستا، ته‌دیب، بز: بز. بزن.
 نه‌دیم: هاو‌دهم. تیمار و کچان: دو گوندن له ناوچه‌ی قه‌ره‌داخ.

۱۰ - ۴۰. باش خه‌یاط: سه‌رۆکی به‌رگدروه‌کان. نه‌له: کورت‌کراوه‌ی عه‌لی.
 کۆیان: جلی نیستر و گوند‌رتژ. ده‌رزباشی: سه‌رۆکی به‌رگدروه‌کان. قاطر: نیستر.
 قاطرچی: کاروانچی. خه‌ران: که‌ران.

۱۰ - ۴۱. نیلی غه‌واره: به‌و هه‌زانه و تراوه که جاف نه‌بون و، خۆیان
 هاو‌یشته‌وه په‌نای جاف. کافرۆشی، چنگنی، چوچانی: ۳ تیره‌ن تا نیستاش له
 نزیک سلیمانی ماون. ته‌لان: گوندیکه له ناوچه‌ی سورداش.

۱۰ - ۴۲. عه‌زم: بریار. فه‌رضه‌ن: گریان. کاک نه‌حمه‌د: حاجی کاک
 نه‌حمه‌دی شیخ کوپی شیخ مافی نۆدی یه. زانایه‌کی که‌وره‌ی زانسته دینییه‌کان بوه.
 له سه‌رده‌می خۆی دالای حه‌لک زۆر که‌وره و پایه‌به‌رز و پیروز بوه، تا نیسته‌ش
 سوتند به‌ گه‌ره‌که‌ی نه‌خۆن و، «گولله‌به‌ند» ده‌کی به‌ ناو بانگه. سالم مه‌به‌ستی
 نه‌وه‌یه، رتکه‌وبانه‌کان نه‌وه‌نده نا‌نارام و نا‌نه‌مین، نه‌که‌ر کاک نه‌حمه‌دی شیخ به‌و
 هه‌مو ریز و پیروزییه‌وه به‌و ناوچه‌یه دا تن بیه‌رن تا نه‌گاهه که‌ره‌کی کانیسکانی ناو
 شاری سلیمانی ۳ جار روتی نه‌که‌نه‌وه. کانیی ناسکان: نه‌وسا ده‌شتاییه‌کی ته‌خت و
 سه‌رچاوه‌یه‌کی ناو بوه، نیستا که‌ره‌کینکی سلیمانیه.

۱۰ - ۴۳. نه‌جیبانی ولایت: خانه‌دانه‌گانی ولات، نافه‌ت: وه‌با،
 نه‌خۆشیی کوشنده. نانه‌جیب: نا‌ه‌سه‌ن. جامه‌ی شه‌ه‌ری: کراسی شاری.

صحرانشین: دانش‌توانی لادی.

۱۰ - ۴۴. ته‌تی طوغرا: له سهر کاهه‌زی ره‌سمبی عوسمانی نوسرا.
ماوه‌ت: ناحیه‌یه‌که له قه‌زای شاربازتیر. قه‌شان: گوندیکه له ماوه‌ت.

۱۰ - ۴۵. لوطف: لوتف، دهر‌پینی خوزه‌ویستی. نیک و به‌د: چاک و خراب. نیری: سابرتین، ته‌که. ضابط (به‌هه‌له «ضابط» نوسرا بو): نه‌فسه‌ره، رنیک‌خهر. نه‌هر: چه‌م. موان: گونده و، جزگه‌یه‌که له شاره‌زور.
۱۰ - ۴۶. تم‌سخیری مه‌مالیک: داگیرکردنی ولاتان.

۱۰ - ۴۷. وهرنه: وه‌نه‌گر نا.

۱۰ - ۴۸. حه‌مله: هیرش. موده‌عی: دوژمن. له‌غزش: خزان. خلیسکان.
ریکاب: ناوزه‌نگی. عه‌نان: جلّه‌و.

۱۰ - ۴۹. پیشه: دارستانی چر، شرتینی ژبانی شیر. ظاهر: ناشکرا.
خاطر: بیر، ده‌ستورده: جابوکی.

۱۰ - ۵۰. جه‌فاجو: نه‌وی به‌دوی جه‌فادا نه‌که‌پئی. قه‌ده‌م: هه‌نگاو. په‌له:
په‌له‌پینکه‌ی تفه‌نگ، بوسی: ماچی کرد.

۱۰ - ۵۱. نیختیراع: داهینان. مه‌شق جو: نه‌وی به‌دوای مه‌شق کردن دا
نه‌که‌پئی. شوغال: جه‌قه‌ل. یه‌که‌تاز: سواری بن‌هاوتا. دونبال: دوا، له‌دونبالی: به‌
دوا‌به‌وه. شیري ژبان: شیري توره‌ی رقه‌ستاو.

۱۰ - ۵۲. بیم: ترس. جان‌فهرسا: گیان‌کیش. که‌ه‌بار: به‌چکه‌ی که‌و.
جیه‌ت: لا.

۱۰ - ۵۳. شوغله: بریسکه. ماهیچه (راسته‌که‌ی: ماهچه): نیشانه‌یه‌ بز
خواری ده‌می تیغ که‌ وه‌کو مانگی یه‌کشه‌وه جه‌میوه‌ته‌وه. تیغی بوزه‌هه: تیغی
روت. قولنگ: مه‌لنکی ره‌وه‌نده له‌تیره‌ی قاز، له‌قاز گه‌وره‌تر و بالایی به‌رزتره، له
که‌ناری ناو دا نه‌زی، مل و قاچی درتزه، به‌چرا به‌شواره نه‌که‌وئ و، راوی نه‌که‌ن.
شواره به‌کینکه له‌شیره‌ کوزه‌کانی راوی کورد. به‌شهو، به‌نایبه‌تی شهوانی باران،
چرایان هه‌لگیرساندوه له‌که‌ناری چه‌م و ناو شه‌خه‌ل و زبه‌نگی چردا. نه‌و مه‌لانه‌ی
ته‌پیی باران که‌نه‌فستی کردون و، نه‌پانه‌وئ نارام به‌گرن، که‌روناکی چراکه له‌چاوی
دان، نه‌که‌ونه‌ باله‌ فره‌و خویان ناشکرا نه‌که‌ن. به‌لام ناتوانن خویان دهر‌باز به‌که‌ن،
چونکه‌ روناکی چراکه به‌شواره‌یان نه‌خاو، نه‌گیرتن.

۱۰ - ۵۴. تزی قایش: فوتبول. ناقار: ناست. شلیک: ده‌سرتیز، ته‌قاندنی
به‌کوزه‌لی هه‌مو نه‌و گوللانه‌ی له‌توپ و تفه‌نگ دایه. سینه‌که‌مان: که‌مانچه،
نامرازی موسیقایه.

۱۰ - ۵۵. غیماری مه‌عه‌ره‌که: گه‌رمه‌ی پینک‌دادان، له‌مه‌ته‌که‌دا «قمار»
مه‌ره‌که «نوسراوه، ره‌نگه‌ سالم له‌وشه‌ی «قمار» مه‌به‌ستی «قمار» بن و، به‌هه‌له
وه‌کو هه‌ندئ وشه‌ی عه‌ره‌بی نوسیه‌وه نه‌م وشه‌ عه‌ره‌به‌شی نوسی بن. فارسی

رهمه کی زور قاف به غمین (تلفظ) نه کن. جه لای جه وه در: بریقانه وی جه وه وی تیغ. خوینی موده وی: خوینی دوژمن. قان: خوین.
۱۰ - ۵۶. شوری مه خفی: کزبونه وی نهی. نهی: قامیش، شمشال. راز: نهی.

۱۰ - ۵۷. نیم: ناو. قابیض: گیانکیش. دهرینه وی گیان. حهرب: شهر. چه پر: ته تر، نه وی نامه له نیوان شونه کان دا نه گوتزته وه. نه جل: مدرگ.
۱۰ - ۵۸. تا: توی. پیروه دن: کراس. مه مات: مردن. نیظام: نهو سه رازانه بون که له سر شتوی نوئی بؤ کاروباری جه نگیی رتک خرا بون. نه حه د پاشا له سلیمانی چوار تآوری له م هیزه دروست کردوه. باله بان: جوزه نامرازیکی موسیقاً بوه له کاتی ناماده کردنی له شکر و شهر دالین دراهو.

۱۰ - ۵۹. ته حقیقه: بنگومانه. قهومی نوح: له بهر گرمایی خوا غه زه بی لن کرتن و له توفان دا خنکان و له ناو چون. جه ننت: به هشت. شویه: گومان.
۱۰ - ۶۰. به چه گورگ ناسا: وه کو به چکه ی گورگ. کوز: شوینی پاکرتنی کارو به رخ. پیشینان وتیانه: «کزی کارگل بیله، نیجا قه پوچک دابگره». گورگ درنده که که نه که ویتته ناو مهر جگه له وی ته یخوات. جه ندی بتوانن ملی مهر نه شکینتی. نه گهر بکه ویتته ناو کوزی به رخ و کار هه میان نه کوژی.

۱۰ - ۶۱. فهورق: ته وقی مهر. فخر: شانازی. میرنالا: پله یه کی سه ربازی نژدوی عوسمانی بوه. میرلیوا. به هرام: ناوی یه کنی له بورجه کانی ناسانه. نه سه د: ناوی یه کنی له بورجه کانی ناسانه. قه عر: ناخ، بن. چاهی غم: چالی غم. بیری غم.

۱۰ - ۶۲. یاز: دیسان. بازی ته وار: بازی من که نامسراوه به چابوکی و نازایی. نژهران: له مهرده مه دا نژکر به سورجه خور و چه گذاره ره سیه کانی میره کانی ده زگای بابان وتراوه. نیسا به مانای خزمه کار به کار نه هینری. دهوردان: که مارودان.

۱۰ - ۶۳. گورچکی گا: مه بهستی نهویه پنج و په نا، یا فروینیلی زوری تیایه. سوس: جه ند مه عابه کی هیه: مارمیلکه، به رازی ناوی، مؤدانه، لیره دا رهنگه مه بهستی مؤدانه بن. جومله: هه مو. خودرو: هیچ ته ریعت و ته علمینکی دا نه دراهو.

۱۰ - ۶۴. ریکاب نه ندره ریکاب: ناوزه نگی به ته نیشت یا له دوا ی ناوزه نگی. عه نان نه ندره عه نان: جله و به ته نیشت یا له دوا ی جله و. له کاتی هتیش دا که سواره شهر که ره کان ناوزه نگی به ته نیشت ناوزه نگی وه و، جله و له پیزی جله وی یه کتری دا بؤ پیشه وه نه رۆن.

۱۰ - ۶۵. به بر: به ور، به وری به بیان، درنده یه که له تیسره ی پلنگ. غه ضه نفر (به هه له «غظنفر» نوسرا بو): شتر. کویچه: کۆلان. سوقاق: کۆلان.

مه‌حلله: گه‌ره‌ک، یا شوتین، بجان‌ستان، گیانستین.

۱ - ۶۶. صحرای مه‌حسەر: نه‌و ده‌شاییه‌ی له‌ رۆژی «قیامت» دا هه‌م‌و خه‌ل‌کی تن‌ دا «حه‌شر» و «نه‌شر» نه‌کړی. پیر مه‌سور: کور‌تکراوه‌ی «پیر مه‌نصور».

۱ - ۶۷. په‌پیک: نامه‌به‌ر. ته‌قدیر: چاره‌نوس. سه‌قا: ناو‌کش‌ش. راویه (من‌روی‌ی‌روی): مه‌شکه‌ یا کونده‌ی پر له‌ ناوی خوار‌دنه‌وه‌ که نه‌دری به‌ کۆل‌ دا. دوش: شان، کۆل. ناوی نه‌لماس: کینایه‌یه‌ بۆ تیش‌ی تیغی سه‌ر‌پ‌رین. تیز: تیش، پرته: پرته. حه‌لق: گه‌رو.

۱ - ۶۸. نه‌به‌ره‌ز: جگه‌ له‌ شه‌ره‌نگ: زه‌هر، شتی زۆرتال، کۆژال‌ک. بێخود: له‌ حۆجو. خه‌مۆشی: کبی و بێده‌نگی.

۱ - ۶۹. جیاروب: گه‌سک. پینکراو: نه‌نگ‌سوراو. په‌هله‌وان: پاله‌وان. پاله‌وان (پالوانه): مه‌لی نه‌بابیل، مه‌لینکی پچوکی ره‌ش و سه‌به‌ هه‌م‌یشه‌ له‌ فرین دایه‌ قاچه‌کانی کورته‌ که بکه‌وتنه‌ سه‌ر نه‌رز ناتوانی هه‌ستینه‌وه‌.

۱ - ۷۰. سه‌ن سه‌ن: تۆتۆ. گتیل ئولان: وه‌ره‌ کۆره‌، نه‌مانه‌ وشه‌ی تین‌چو‌پ‌نی کاتی شه‌رن به‌ تو‌رکی.

۱ - ۷۱. ته‌هه‌رناک: دل‌ پر له‌ قین. سه‌ره‌سوره‌نه: سه‌ره‌روت. نات‌ه‌ش نه‌فشان: نا‌ک‌ر‌پ‌ژ‌تین. حه‌مله‌وه‌ر: په‌لامار‌ده‌ر. جه‌نگ‌جو: نازا، دل‌یر. هه‌رسو: له‌ هه‌م‌و لایه‌که‌وه‌.

۱ - ۷۲. غه‌وا: گوم‌را، مه‌به‌ستی گوله‌ی وێله‌. له‌ هه‌ندێ ڤونوسی بلاو‌کراوه‌دا له‌ پاسی غه‌وا، ده‌عوا و ته‌قه‌ نوسراوه‌.

۱ - ۷۳. مه‌حاق: ناواب‌زی مانگ. جیلوه‌گه‌ر: ده‌رکه‌وتو

۱ - ۷۴. لا‌غیر: له‌ر. حه‌سه‌رتا: به‌ داخه‌وه‌، مخابن. نه‌خته‌ر: نه‌ستیره‌. موفقه‌فه‌ر: سه‌رکه‌وتو.

۱ - ۷۵. نه‌گه‌ر‌ل‌ح‌ق له‌ باتی «ماله‌» «یال» بخو‌ن‌ن‌ر‌ت‌ه‌وه‌ که به‌ مانای به‌رزایی و کرده‌.

۱ - ۷۶. ڤل‌وک: یه‌که‌یه‌کی سه‌رباز‌ی نۆ‌د‌وی تو‌رک بو‌ه وه‌کو «سه‌ریه‌». سونگی: نیشه‌. ده‌وران: سوران، خولانه‌وه‌. سونگی ده‌وران: نه‌بن تاک‌تیکی جه‌نگ‌ی په‌لامار‌دان بو‌بن. فیرقه‌: تیبی له‌شکر.

۱ - ۷۷. چه‌رخ‌ی حه‌فته‌مین: ئاسمانی حه‌وته‌م. حین: کات، دهم. فو‌غان: گریان.

۱ - ۷۸. غه‌یری: جگه‌ له‌ له‌ب ته‌شه‌نگان: لیش‌وتینه‌و‌گان. کوشه‌گان: کۆژاوه‌گان. شه‌هیدی که‌ریه‌لا: مه‌به‌ستی نیمام حستینی کۆری نیمام عه‌لی و یاره‌کانیتی که له‌ ده‌شتی که‌ریه‌لا‌دا کۆژاون و به‌ تین‌ویه‌تی گیانیان ده‌ر‌جو.

۱ - ۷۹. نه‌فیر: هاوار. لامه‌کان: جیهانی نوله‌وبیه‌ت. سه‌دا:

دو گدانه وه، نه لته مان: داوای «نه مان».

۱ - ۸۱. پای موخالیف: پای پیچه وانه. قه په کی عه ره بی نه لن: «تهب الراح بما لا تشتهي السفن» واته: با به ناره زوی که شتی ناوه زنی. دوده مان: خیزان، بیه ماله، هوز، نه زاد.

۱ - ۸۲. روزی قه تل: نه و روزی نیمام حسین و یاره کانی تن دا کوژ راه. «واحسین»: هاوارنکه شیمه کان له عاشوراده یلین، نه دای قه ضبیه: حنبه حق کردنی مه مه له که، مه بهستی گنیرانی شینی کوژ راه گانه. نیلگون: شین، رهنگی نیلی که له برسه دانه یوتری.

۱ - ۸۳. یادگاری حاکمان: مه بهستی کوپ و نه وهی میره کانی بابانه. جانشینی سلسله: جیشینی زنجیره ی بیه ماله ی بابان، نامرود: به شامانج نه که یشتو. نه ورهس: تازه بنگه یشتو. مه قصه نه دیو: به هیوا نه که یشتو.

۱ - ۸۴. که یخوسره و سبیه مین پادشای زنجیره ی که یانی و، کوپری سپاوهش، هشتا له سکی دایکی دا بو که نه فراسباب باوکی کوشت. که یخوسره که له دایک بو، به فرمانی نه فراسباب، نه وهی ناگای له هدوالتی باو و بایرانی نه میتن دور خرایه وه بز کتیه دوره کان و نیجا بو قه لایه کی قایم. گوی کوپری گوده ور دوزیه وه وه، نه و دایکی هینایه وه بو نیران. که یخوسره و فرسوره له سر جیشینی بو به نا کوکیان. پالو وانه کانی نیران واینکه هاتن که هور کامینکیان قه لای به همن بگری، نه و به شایسته ی پادشایی دایری، که یخوسره و «نه وری که یانی» له گه ل بو قه لای گرت، بو وهر گرتنه وهی توله ی خوینی باوکی چوه سر نه فراسباب و، کوشتی. نه مه یه کینکه له نه فسانه کانی شانامه.

«خوینی سپاوهش» بو له بیرنه چونه وهی خولیای توله سندنه وه و، درنزه کیشانی دوزمنایه تی و، رزانی خوینی زور، له زمانی کوپری دا بو به پمند. رزسته می ثانی: رزسته می دوهم، مروده عیسی تورانیان: دوزمنی تورانیان. به گوتیه ی نه فسانه کانی شانامه دوزمنایه تی به کی خوینی دور و دریز له نیوان نیران و توران دا بو.

۱ - ۸۵. قادری قودره ت نوما: مه بهستی یه زدانه. قیدره ت: تورانی، قادری نیمه: مه بهستی قادر به کی کوپری سلیمان پاشایه که له و شه رده ا به دلیل گیراوه. موه سلیل: مه بهستی به زنجیر کراوی.

۱ - ۸۶. وهرنه: وه گه رنا، نه گینا، مه قه پور: تیشکا و، خه مگین.

۱ - ۸۷. نه هلی له شکری: مه بهستی خه نگاره وانی له شکره که ی عمریز به که. پای پیکاب: پنی ناو ناو زهنگی. سووک دست: ده ست سوک. بو نه وهی ولاخ تاو بدری پنی له ناو زهنگی دا قه رس و گیر نه کری و، جله وی بوشل نه کری.

۱ - ۸۸. کوژلیک: کوژ. جینگای مزل دانی کاروژله و به رخوله.

۱ - ۸۹. سیر: تیر. نه نی: دهر له مه مند. قاتیل: بکوژ. نه و: مه بهستی

سد که «له لاک تیر» یوه. نه میان: مه بهستی عه سکره «له تالانکردنی مال غه نی» یوه. نه: مه بهستی له «دل» ی خویه تی «له غه می تیغی قاتلان دا هاتوته جوش».

۱۰ - ۹۰. مدیل: نارهزو. نیقدام: دوس پیشکوری. بیدعت: شتی تازه داهینراو. گردی کولان: گردیکه لای روزه لاتنی سلیمانی. نیستا به گردی مامه باره به ناوبانگه. پیره میردیش له وئی نینژراوه.

۱۰ - ۹۱. گهر محه للی گریه بو: نه گهرچی شوننی گریان بو. بوزه ماتان: نه من ناوی په کن له ژنه ناسراوه کانی هوزی دژم بوسن که نه حمده ناغای به شینوهی دژمکان پرگار کړوه.

۱۰ - ۹۲. عزیزی مبصر و حاله تی که نعیان: نیشاره ته به چیرزکی یوسفی کوری په عقوب که له توران دا باس کړاوه. که نعیان: قه وسه که یه عقوبی باوکی یوسف بون. مبصر ولاتینکی دوه لمه مند یوه. به لام حوت سال له سر بهک باران نه باری و که نعیانیه کان توشی قاتوقری هاتن، عزیزی مبصر، که یوسف بو، فریایان که وت له بریستی پرگاری کردن. سالم لیره دا عزیز به کی بابان نه شپه پتن به عزیزی مبصر. خه راه: ویرانه.

۱۰ - ۹۳. داموسک: موی کلکی ولاخ. گریی داموسک زو نه کرتیه یوه.

۱۰ - ۹۴. دیده: چاو. نابینا: کوریز. یه عقوب: باوکی یوسف. عزیز: یوسف. یه عقوب که بیستی یوسفی کوری نه ماوه کوریا ی داهات، به لام که کراسه که یان بز برد و بزنی یوسفی به سر دا هات، بنایی گه رایوه چاوه کانی. صاحب مکان: خاوه نی جیگا. لامکان: جیگا نادیار، جیهانی نولوهییت.

۱۰ - ۹۵. چاه: بیر. چال: شه عشه عه: پرشنگ، دره و شانه وه. مونه ووه: پروناک.

۱۰ - ۹۶. چنگل: چنگ و نه نوکی باز. شاه باز: شاه باز. باز: هی یه که مان، مه لیکي راو که ری گزشتخوره و. هی دوه میان، دیسان، بازبان: ناوچه په که که وتوته رزوناوای سلیمانی له سر رتگی که رکرک. فش هلات: کر که وت. که هیا: کوتخا. به یضی طه مع: هیلکه ی نه مع. ماکیان: مرشک.

سالم له بهیته و له بهیته ۶۲ دا باسی کا برایک نکا به ناوی که هیا که هوکاری له که ل: اکبر که ر کرده. لهو قه صیده یه ش دا که به بزنی که رانه و هی عبداللا پاشاوه دایناوه له بهیته کانی ۲۴ و ۳۵ و ۳۶ دا دیسان باسی نکا. ریج له گشته کی دا بز سلیمانی دهر باری که هیا نه لنی: «نه حمده که هیا که دوا ی مردنی عه لی پاشای والی ی به غداد هلات بو. هات بوه سلیمانی و به هوزی زرنکیی حویه وه. نهو ماوه روره له سلیمانی ماوه توه. نیسته و هو که یه کن له ناغا یان په کن له خانه دانه کانی کورده و، چندان گوندی دوه لمه مندیشی له لایه ن میری نیستای سلیمانی و پتشیوه دراهوتن، له بهر نه وه نیسته نه که چاکترین پایه و پله یی به دهن، ناره زوی به غداد ناکات. وا دیاره نه م حاله ی نیستای زور به دل بت». رهنکه

سالم مہ بہستی نہم کہ ہمایہ بن، کہ سہرہ رای نہو ہہمو چاکہ یہی لہ گہ لی کراوہ،
کہ چی سہلہ یی و «بہ دغہ کی» کردوہ بہرامہر میرہ گانی بابان.

۱۰ - ۹۷. مہ دار: ہہ لسوراندن، گنیران، خولگہ، عوشرہت (عشرہ):

نہ گونجی «عوشرہت» خوش راہواردن بن، یان «عشرہت» بن بہ مہ عنای
عہ شیرہت، ہوز، طہع: تہ بیعہ تی مرؤف، کہ ید: فروفنیل، واتہ بز ہہ لسوراندنی
نانی راہواردن خوی، یان بز ہہ لسوراندنی نانی عہ شرہتہ گہی، لہ ہیچ
حولگہ بہک دا نہ نہ مایہوہ و نہ یگوری. نشانہ یہ بز ہہ لہ رستی.

۱۰ - ۹۸. غمک: خوبی. بہ دغہک: سہلہ و بن وہ فسا. بہ خستی سوتی:

بہ دہخت و چارہ رش بن. «حق» حق لی و ہر گرتی: «حق» مہ بہستی خواہ، خوا
ہہ قی لی ہستی و تزلہ لی ہکاتہوہ. «بہ دغہک گیری غمک بن» یا «بہ د
غہ گیری غمک بن»: نہ مانہ دوعای شہرن.

۱۱. نوار، «تاریخ العراق»: ۱۲۰

۱۲. د. کہ مال فوناد، نہم قہ صیدہ یہی دوزبوتہوہ و، بز بہ کہ مین جار دوا
ساغکر دتہوہ و لینکذانہوہی وشہ گرانہ گانی، لہ گوفاری «چریکہ ی کوردستان -
لہ ندن» دا بلاوی کردوتہوہ. سہرناوی قہ صیدہ کہ لہ دہ سنوسنکیان دا نوسراوہ: «در
ذکر آمدن ہندکان عبداللہ پاشای بابان از دربار ہمیون بسوی عراق و روم و نظم
سرحدات بین روم و ایران از گفستہی سالم» واتہ: لہ باسی ہاتنہوہی بہ ندہ گان
عہ بدوللا پاشای بابان لہ دہراری ہومایون بہرہو عبراق و روم و رتیکختنہوہی
سنوزہ گانی روم و نیران لہ وتی سالم، لہوی کہ یان دا نوسراوہ: «تہنہی مرخص
شدن عبداللہ پاشای بابان از قسطنطنین و آمدنش بعراق بغداد» واتہ: پیروزبایی
رنگہ بن درانی عہ بدوللا پاشای بابان و گہرانہوہی بز عیراتی بہ غداد.
وشہ گرانہ گانی شیعہ کہ:

۱۲ - ۱. تیروہش: وک تیر. دیمہ گوزہشت: تن نہ بہرم. عہدی نیسان:
دہمی بہ ہار و خوشی. بن دل: دلتہنگ، مات، نہ فغان: ہاوار و شین و گریان.
رہنگہ: «بہ نہ فغان ہاتہوہ» راست بن نہک «با فیغان ہاتہوہ».

۱۲ - ۲. سہ ختگیری کرد: سہ ختی نواند. نہ فرامیاب: پاشای دہ یہمی
پیشدادیان (بہ بنی شاہنامہ ی فیردہوسی). ہاد: ہا، ہوا، پور: کور. دہستان:
نازانای زالی، باوکی روستہم. پوری دہستان: کوری زالی (روستہم).

۱۲ - ۳. خندان: دہم بہ پینکینین. صہبا: ہہوای خوش.

۱۲ - ۴. ہڑمورہ: ژاکاو، سیس. نہوقاتی حوت: دوا مانگی زستان

(۲/۲۱ - ۲/۲۰). ماہ: مانگ. ناہان: مانگی ہشتہم بہ بنی سالنامہی

نیرانی (۱۰/۲۲ - ۱۱/۲۱). خہزان: پایز.

- ۱۲ - ۵. جنبش: جوله. قامت: بالا. سه روی سه هی: سه روی راست و ریک. خیابان: راسته. پنگه ی نار باخ و گولزار. چه من: چیمه ن.
- ۱۲ - ۶. سار: بهرگی سه وزی خونچه. دل داده: عاشق. شکوفه: خونچه. شاخسار: لق و پوی زور و جر. طهره فی باغ: که ناری باخ. ره قفاص: سه ماکه ر، به هله به رکن و سه ماره. سه رمه ست: سه رخوش. غه زه لخوان: غه زه ل خون، گتوانی چین.
- ۱۲ - ۷. طفیل وار: وهک منال. به کشه به: به کشه وه. شاخه: چلی دره خت. نيزه: به زدان، خوا.
- ۱۲ - ۸. موشتاق وار: به پهروشه وه. دایه: دایه ن. نه بر: هور. نه شکر یزان: فرمیسک ریژ.
- ۱۲ - ۹. سونه و بوزجین: دو جزوه مراوین. سازوهش: وهک ساز. هه رسو: له هه ر لاره.
- ۱۲ - ۱۰. نوردی به هشت: مانگی دوم به پنی ی سالنامه ی نیرانی (۴/۲۱ - ۵/۲۰)، که رمه ی به هار.
- ۱۲ - ۱۱. مه خمل: قه یغه (قه دیغه: جزوه کوتالیکه). له هه ر جا: له هه ر لاره. سه خنی چه من: شونی چه من. ده ماغ: لوت. عه هدی گول نه فسورده گی: ده می سیس بونی گول.
- ۱۲ - ۱۳. سروش: فرشته ی هه وال هینر (جویرانیل). چراغ: چرا.
- ۱۲ - ۱۴. هوهیدا: دیار، ناشکرا. صوح وار: وهک ده می به یان.
- ۱۲ - ۱۵. هوهود: په بر سلیمان. په رواز: فرین. مولکی سه با: ده وله تی سه به. (سبا). سوله یان: مه به ست له سوله یان پینغه مبه ره وهک له قورنن دا باسی هاتوه.
- ۱۲ - ۱۶. بهرق وهش: وهک بهروسکه. قوسطه نطین: نه سته مول. صودر: مه به ستی «صه دری نه عظم»: سه رهک وه زیرانی عوسمانیه. سولطان: سولتانی عوسمانی.
- ۱۲ - ۱۷. ناصف: وه زیری ده سته راستی پینغه مبه ره سوله یان (به راوینکده ری زیرهک و زانا نه وتری). موره خخص بو: به ره لالا بو. رینگه پین دراو.
- ۱۲ - ۱۸. ناقدنکز: ده ربای سبی ناوه راست. جه یحون: روبارنیکه نه که وپته ناسیای روسیه وه، به شتیکی سنوری روسیا و نه افغانستان پتیک نه هینن. پینشی نه وتری ت نامو ده ریا.
- ۱۲ - ۱۹. فیتنه خینز: به ناشوب، به گو به ند. هه فستخوان: به کبیکه له داستانه کانی شاهنامه که به رتیه له به سه رها ته کانی روستم له رینگه ی مازنده ران. کاتی چونی بوزرگار کردنی که یکاوس له به ندی، روستم له رینگه توشی ههوت شه به که به سه ر یه که وه به هه فستخوانی روستم ناسراوه. روبین ته ن: لهش

ناسنین، به یه کینک نه و ترتیت که شیر و تیر کاری تن نه کات. نازناوی روسته مه.
۱۲ - ۲۰. بن ره مق: بن نان. خیسست (خسه): نزمی. مونیب: بن
بار، په شیمان. خه لاتیق: خه لکی.

«منیب» ناوی یه کنی له کار به دهستانی نوسای عوسمانی بوه.
۱۲ - ۲۱. شه هد: شیرین. تلخ: تال. لوطف و قهر: نهرمی و توندی،
میهره بانی و توره بون. نه حل ناسا: وهک ههنگ. نوش و نیشان: نوشین و پیره دان.
۱۲ - ۲۲. خوش به ما: وینه جوان. هیلالی شامی عید: مانگی په کشه وهی
نیواړی جمن. ماهی نو: مانگی نو.
۱۲ - ۲۳. قیصاص: سزادان. قهض و بهسط: گرتن و بهردان. گورد: دلبر.

پالمان.

۱۲ - ۲۴. تهره دود: بهردان. نادرهش: وهک نادر. دوزد: دز.
۱۲ - ۲۵. بین به هم: بین به یهک دا، تیکه لاو بین. گریه: گریان. خنده:
پینکهن.

۱۲ - ۲۶. شهب نشیانی خه هفت: نوانه ی شو به خه فته توه روزه
به که نه وه. زهره ناسا: وهک زهره، وهکو گرد و ته پوتوز. خورشیدی ره خشان: روزه
رونک.

۱۲ - ۲۷. دیهقان: جوتیاری خاوه ن زهوی.

۱۲ - ۲۸. که فشوز: که وشدرو. مهرکه زشوناس: شاره زای کاروباری
دولت. نه هلی دیوان: شایه نی دانیشن له باره گای دوله تی دا. لیره شاهی نو
شونه.

۱۲ - ۲۹. ره عییت: دانیشنونی میرنشین بابان به گشتی.

۱۲ - ۳۰. شعت و شین: جاران هر به نه ساله به کی ده سه لاتدار و خاوه
مولک چند که سینکیان هه بوه به ناوی شعت و شینه وه بزگرتن و لیدانی نوانه ی
سرکشیان کردون. شیرانشین: نوانه ی له نه نجومه نی پرس و راویژدا دانیشنون.
صه در: سه روک.

۱۲ - ۳۱. که یم ناغای نه نی، کاکه مین، مودیری پت له مل، که هیای
ماضی و، که سانی تر که له شیعه که دا ناویان هاتوه، نوانه ی که له گه ل هیزی
داگیر که ران هاوکار بون.

۱۲ - ۳۲. سان: پیشان دان و نواندن سربا (استعراض).

۱۲ - ۳۳. لیوا: نالا. طهوق و فرمان: تهوق و نه لقه ی فرمانره وایی که
له لایمن دوله توه، به فرمانی سولتان به خشراوه و، کراوه ته مل.
۱۲ - ۳۴. خرس: ورج.

۱۲ - ۳۵. زاغ: قهله رهش. سه رکاری که هیا: وه کیلی که هیا. شکار: راو.
بازی تهرلان: جوړه بازی که له راودا زور چابوک و نازایه.

۱۲ - ۳۶. عه‌زیزه‌گ: عه‌زیز به‌گی بابان. دهرع: زری، قه‌لخان. خود:
کلاوی ناسنین که له کاتی جه‌نگ دا له سه‌ر گراوه. خه‌فتان: جوژه به‌رگتیکی تایه‌تی
بوه له ژیر نه‌سبایی جه‌نگه‌وه له به‌ر گراوه.

۱۲ - ۳۷. کاران: لیدان و به‌یک دا هاتن، شه‌ر و جه‌نگ. سه‌رحه‌د:
سنور. مولکی سه‌: ولایه‌تی نه‌رده‌لان که پایته‌خته‌کی سه‌ بوه.

۱۲ - ۳۸. که‌ر و فهر: لیدان و هه‌لاتن، په‌لامار و کشانه‌وه. چیش که‌ر:
چی بکه‌م. نه‌م وشه‌به هه‌ورامیه‌ بۆ گالته‌ پین کردن به‌ کار هینراوه. نیشانه‌یه بۆ
نه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی فوجیکی هیزه‌کی والی ی نه‌رده‌لان هه‌ورامی بون.

۱۲ - ۳۹: طایری ده‌ولت: مه‌لی به‌خت و نیقبال. له نه‌فسانه‌ی کۆن دا
نه‌لین «هوما» به‌ سه‌ر هه‌ر که‌سینگ دا فهری بون، بوه به‌ سه‌رمانه‌وای ولات، یان
«بازه» به‌ سه‌ر هه‌ر که‌سینگه‌وه نیشت بیته‌وه، بوه به‌ شا. بازاران: پایه‌داران،
ده‌سه‌لاتداران. تازان: به‌ تاو، به‌ پرتاو.

۱۲ - ۴۰. که‌فغه: تای ته‌رازو. که‌ره‌م: به‌خشنده‌یی. خه‌رجی شه‌ه‌ره‌زور:
ده‌سه‌کوتی ده‌ولت له خه‌رج و باجی شاره‌زور.

۱۲ - ۴۱. قانان: خان، نازناوی پاشاکانی «مه‌غول» بوه.

۱۲ - ۴۲. به‌قینت بون: دلییا به‌، گومانن نه‌بن.

۱۲ - ۴۳. نه‌هلی دانش: زاناکان. حاته‌می به‌خشش: حاته‌می به‌خشین.

۱۳. دیوانی نالی: ۱۷۴ - ۱۹۷.

نه‌م دو قه‌صیده‌یه به‌ ناوبانگن و زۆرجار به‌لاو کراونه‌ته‌وه.

- له زۆری دیوانه ده‌سنوسه‌کانی هه‌ردو شاعیردا نوسراون.

- بو‌یه‌که‌مین جار پیره‌مێرد له‌ گۆفاری «ژین» ی نه‌سته‌مول دا به‌لاوی

کردونه‌ته‌وه و، وه‌ریگنیراون بۆ توڤکی.

- له چاپی به‌که‌می دیوانه‌کانیان دا هه‌یه.

- گۆفاری «که‌لاویژ» یش به‌لاوی کردونه‌ته‌وه.

- له سه‌ره‌تای شه‌سته‌کان دا، غه‌فسه‌ره‌شید دارا، هه‌ردو قه‌صیده‌ی له

ژماره‌کانی سالی ده‌می گۆفاری «پۆژی نوی» دا به‌لاو کرده‌وه و، وشه‌ گرانه‌کانی
لینگ دا‌په‌وه.

- عه‌لانه‌دین سه‌جادی له «میتروئ نه‌ده‌بی کردی» دا نوسی بوی: نالی نه‌م

شعیرانه‌ی سالی ۱۸۲۴ داناره، کاتج هیشتا نه‌ماره‌تی بابان ما بو. چه‌ند که‌سی

له‌ نوسه‌رانی کورد نه‌مه‌یان به‌ راست نه‌زانی بو، سه‌جادی بۆ سه‌لماندننی بۆ‌چونه‌که‌ی

خۆی هه‌ردو قه‌صیده‌ی دوا‌ی ساخ‌کردنه‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی وشه‌ گرانه‌کانی، به‌

لیک‌کۆڵینه‌وه‌یه‌کی ته‌روه، له‌ نامیلکه‌یه‌ک دا به‌لاو کردۆته‌وه. بۆ‌چونه‌ کۆنه‌کانی خۆی

دوباره‌ کردۆته‌وه. سوره‌ له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌م شعیرانه‌ هی دوا‌ی روخانی نه‌ماره‌تی بابان

نښه. په لکه کانی لاواژن بایی سه لماندنې بڼه کانی نابڼ. فاتیحی مهلا کهریم له پیښه کی «دیوانی نالی» دا نهم هله مېژویي و نه ده پیښه راسته کړدو ته وه و. به شپوه کی زانستی سه لماندویه تی که شیعره کان دواي تیکېجونی داووده زکای بابان نوسراون.

وښه گرانه کانی شیعره که:

۱۲ - ۱. مرور: تیپه پرین. خوش مرور: ختیرا.
۱۲ - ۲. خه فی: نهیني. به شاره: مژده. گژنه: سوچ.
۱۲ - ۳. هم میزاج: هاوسروشت.
۱۲ - ۴. گاهي: جاریک. روح: فتنکیس. دم - په گم - : ده مدهی ناسنگر. موشه دمه.

۱۲ - ۵. عاطر شه مسم. بن خوش. شیمال: بای شه مال. جه نوب: بای گرمی باشور. ده بور: په شهبای.

۱۲ - ۶. دواق: هدیوان. حانه: خور.
۱۲ - ۷. هم عنان: هاو جله و. هم پک: هاوړ کینف. دیناوزه نگی.
۱۲ - ۸. دوان: نه وې به ډاگردن پروا. روان: جاری. شپوه سوز: شپوکه له نریک چه مچه ماله وه.

۱۲ - ۹. کودورات: تیز و خول. ظاهیر: پاک. ظهور: پاک کهره وه.
۱۲ - ۱۰. عهین: کانی.

۱۲ - ۱۱. چه شپوکه: گانیپه که. نوران: هلقولان.
۱۲ - ۱۲. چه شمه سار: سر چاره. عاریف: خواناس. په نبوع: کانی. کینوی طوز: نه و کینوهی خوا قسمی له گم کنه زړه تی موسا تی دا کړد و. نوری خوی تی دا پیشان دا.

۱۲ - ۱۴.
۱۲ - ۱۵. سارا: صحرا. دهشت. خاک و خول: گوندپکه له نریک چه می تانجه روژ. جني له دایک بونی نالیپه.

۱۲ - ۱۶. ریاض (کزی روضه): باخ. به ههشت. موشکین: بون خوش وهک که سن موشکی له باخه ل دابڼ. کاکول: قزی درتزی پشت سهر. غیلان (کزی غلام): کوری تازه پینکه یشتو.

۱۲ - ۱۷. میزاج: تیکول. سروشت. جزیار: جزکه.
۱۲ - ۱۸. شام: نیواره. نه هار: روژ. فصول (کزی فصل): وهرزه کانی سال. بوخار: هلم.

۱۲ - ۲۰. دانش: زانین. ناظم: هونه روه. عوقود (کزی عقد): ملوانکه.
۱۲ - ۲۱. مه حله: کهرهک. دور: خول. پرسش: پرسبار.
۱۲ - ۲۲. سره قام: گهره کیتی سلیمانیه. کاتی خوی کاروانی به غدادی

بن دا تن په پوه.

۱۳ - ۲۳. به پورگ و بار: پزشته و پدراخ. عه لم دار: داری نالا و پدرو
پیا هه لواسراو، یا سرزفی نالا هه لگر. شیخ هه باس: نارامگای پیاو چاگنی بوه،
داری گه وړی له سر بوه، چند جزلانوی له سر هه لخواوه. نیستا گه وړه کتیکي
سلیمانیه.

۱۳ - ۲۴. کانی با: سهیرانگایک بوه له روزه لاتنی سلیمانی و، گلکزی
پیاو چاگنیکي لن بوه خه لک بز چاک بونه وه له نه خزشی باداری چونه نه سهری.
شورپش: هه را و هوزیا. نوشور: روزی قیامت که هه موزیندوان نه مرن.

۱۳ - ۲۵. سهیران: گردنیکه له روزه لاتنی سلیمانی دا، نیستا گورستانه.
که یوان: نه سیره ی زو حهل. نه نجوم (کزی نجم): نه ستیره.

۱۳ - ۲۶. مه لعه به: کالته جار.

۱۳ - ۲۷. نیوی ناودار: شیریکه له روزه ناوای سهروی سلیمانی.

۱۳ - ۲۸. تانجه روق: چه مینیکه به خواروی سلیمانی دا نه وړا بز شاره زور له
دواران نه رزفته سیروانه وه.

۱۳ - ۲۹. خانه قا: مه بهستی نو مزگه و ته به که مه محمود پاشای باهان بز
مهولانا خالیدی نه قشبه ندی دروست کید. ره بیع: به هار، گروگیای به هار. ناهو:
ناسک. چایر: به هار به ند، ته وبله. ستور: چواریت.

۱۳ - ۳۰. زور: زیر.

۱۳ - ۳۱. قه لب: دل، دهرن، ناووه. مرونه ووه: نورانی، روناک.
له نده هور: چوارشانه و که ته گهت. مه بهستی له کهسانی وایه نه وهنده زه به للاح بن
خه لک لینان بترسن.

۱۳ - ۳۲. دهست به ند: دهستی بهک گرتن. ناره ون: دره خستیکي پورزو
که وړی لق و بزپ چری گه لا وده، له حدرشی زور له ته کیه و خانه قاکان دا هه به بز
سینه و، بهری نیم. حمله: گزبونه و سزفیه کان بز یادای خوا و پیرانی ته ریهت و
بیر کردنه وه له مدرک و قمبر و قیامت، له گه ل به کار هتانی ورده به ردی گوی چم
دا له جیاتی ته زیح. مهنده بور: به دبه خت.

۱۳ - ۳۳. نه وراق (کزی ورق): گه لا. موقه ددیمه: لای پتیشه وه، سهرو تا.

۱۳ - ۳۴. نانیب: جی نشین. سهیل: لافاو.

۱۳ - ۳۵. که نار: قه راق، باز و که وشهک: وهرزشی بازدان، یه کباز و
سباز.

۱۳ - ۳۶. سیراب: تیراو، بهو چیمه نه لجن که ناوی زوری درا بن بز
نوهی هه میسه گمش و تیراو بن. دانیره: بازنه، ده ورو بهر. جیلوه گاه: جینگای
دهرکه و تن و ورشه دانه وه.

۱۳ - ۳۷. دهشتی فه قنیکان: ته ختایهک بوه له سر کاریز فه قنیکان یاریان

تن دا کرده.

۱۳ - ۳۸. واصل بکه؛ بیکه یه نه.

۱۳ - ۳۹. غار: نه شکوت. نه غیار: بنگانه. مور: میزوله.

۱۳ - ۴۰. زار: لاواز. هیلال: مانگی یه کشته وده. نه حیف: له ر. خه یال:

خه یال کرده وده. خوطور: تپیه رین.

۱۳ - ۴۱.

۱۳ - ۴۲. روخصت: رینگه دان. ته و ققوف: وهستان، چاوه روانی. بهوم:

روژ. نه فح: فو کردن. صور: شاخیکه له روژی قیامت دا نیرافلی فرسته ی

مراندن و ژيانده وده دو جار فوی پین دا نکا. به فوی یه کهم هدمو زیندوان نه مرینتی

و. به فوی دوه هم هدمو مردوان زیندو نه کاته وده.

۱۳ - ۴۳. خوفیه: نهینی. سهنگ دل: دل رهق وه کو بهرد.

۱۴. دیوانی نالی: ۱۹۹ - ۲۰۱.

وشه گرانه کانی شعره که:

۱۴ - ۱. جانم فیدای: گیانم به قوریانی. سروه: شنه پای فینک. باده که ی

سه حمر: پای به یانی. په یکی موسته عید: نامه بهری نامه وده. راهی پر خه طهر:

رینگه ی پر مه ترسی.

۱۴ - ۲. میروه حه: باوه شین. جه مالی مه ه ناسا: جوانی وه کو مانگ.

دولبر: دلرفین، بار. شانه زن: شانه کمر. کاکول: قژی بهرد واده ی پشتی سر. سیم:

زیو.

۱۴ - ۳. چارو که ش: که سکه وده. مه نازیل (کزی مه نزیل): مال، شوینی

حه وانه وده ی کاروان. جانان: گیانه کان، خوشه ویسته کان. خه لوت: شوینی ته نیایی.

گوشه گیری سو فیه کان. فدراش: راخه ری فدرش، خزمه تیچی.

۱۴ - ۴. مالش: مشتومال. دهمی خوابی صوبحه دم: کاتی نورستنی

به یانیان. قیرگونه: رهنگی رهشی وه کو قیر. چیه ره قه مهر: روی مانگ.

۱۴ - ۵. باری: جارتیک، که ره تیک. شنه: شنه ی با. نه نگه بیینی که ز:

هنگوین یا دوشاوی که زو. جونوش: جموجول، جوش و خروش. ناغوش: باوه ش.

نه ی شه که ر: جوتیکه له قامیش شه کری لن دهرنه هینری.

۱۴ - ۶. وهقت: کات. طه واف: که ران و خولانه وده به دهوری شتیک دا.

عارض: روخسار. شق: شنه. له غرش: له رینه وده. خلیسکان. طور ره: نیمزای

سولتانه کان، لیره دا مه بهستی لولی نه کریجه یه. که مهر: نا و قده.

۱۴ - ۷. وه زیدن: وزان. هه لکردنی با. نه مهر: بهری درهخت.

۱۴ - ۸. نیحیاگون: زیندو که ره وده. جه میع: هدمو، گشت. نه باتات (کزی

نه بات): ره وک، گروگیا. ره غنا: جوانی به ژن. گوشا: کرانه وده. ته رییه ت: په وده وده

کردن. قامهت: بهژن و باللا. شهجهر: درهخت. نم نیوه بهیته ره بگه له نویسنه وه دا
تینگ چوبن و به مجوزه بوین: «ره عنا گوشا له تهریبهت، قامهتی شهجهر».

۹ - ۱۴. نابی حیات: ناوی زیان، تهو ناوهی خدری زنده خوار دویه تیه وه
و. تا هه تایه نامری و. ههر کهس لنی ی بخواته وه تا هه تایه نمزی. ناتمش
نه فسرده: ناگری نالتز او. تهحریک: بزواندن، هان دان.

۱۱ - ۱۴. هممهت: توانا نواندن. نیجرای مه طله بيم: جیبه جن کردنی
داواکهم. بهرید: پزسه. ته تهو: نهوهی نامه له بهینی شوتنیک و شوتنکی که دا
نههینی و نهیا.

۱۲ - ۱۴. مولکی شام: ولاتی سوریا که ناوه تده کهی دیمه شقه، نهو
سهرده مه ویلایه تینکی عوسمانی بو، سوی نالیه: بز لای نالیه. وهضعی ویلایهت:
ههلمه رجی ولات. خهبر: دهنگریاس و ههوال.

۱۳ - ۱۴. ظاهره: به روالهت. جیههت: لا. نههلی شههر: خه لکی شار.
سهر به سهر: یک به یک.

۱۵ - ۱۴. جا: شوتن. مه طله عی خورشید: ده رکه وتنی رۆژ. خوشکیذه:
وشک.

۱۶ - ۱۴. ههوا: نارهزو. ذهلیل: کهساس. بوریان: برژاو. نار: ناگر. پاره:
پارچه.

۱۷ - ۱۴. حوز: جگه له. گاه گاه: جار جار. نه بیام (کۆی یوم): رۆژان،
رۆژگار. وابهین: بکرنه وه.

۱۸ - ۱۴. شهخص: کهس، گلکۆی پیواچاک. سته مدیده: زۆر لنی کراو.
قهبر: کۆن. نه ظه: ته ماشا.

۱۹ - ۱۴. محافل: بهن ناگا. سوریدان: لایه نگرانی ته ریفهت. باخه بهر:
ناکادار.

۲۰ - ۱۴. حموض: نهستیل، مه بهستی حموزی ناوی خانه قایه. ته غییر:
کۆزان. که دهو: خهم، ناوی لیل و قور او.

۲۱ - ۱۴. جزیار: جزو کهی ناو. چه شمه سار: سهرچاوه. به صهر: چاو،
مه بهستی بیناییه.

۲۲ - ۱۴. پارانی حویره: دوست و هاو پیکان که له ژوری فه قنیکان دا کۆ
نه بو نه وه. مه قام: جیگا. ته هی سه قدر: ناخی دۆزهخ.

۲۳ - ۱۴. نهوه لاین: یه که مین، سه ره تا. بهرگ: جل و بهرگی مرۆژ.
که لای درهخت.

۲۴ - ۱۴. سالخورده: به سال دا چو. خهم: چه ماوه، کز ماوه. مه شفرل:
خدریک. هه مه حا: هه مو جیهک. پا: بهن.

۲۵ - ۱۴. قسن: نهو کۆمه له بهردهی که له دهوری گلکۆی پیواچاکان

دانه نرنی. شاخی دار (راسته کدی شاخه په): لقی دار.

۱۴ - ۲۶. چاوی بن لعمان: مهبستی نه ویه چونکه خهم و خفه تیان
نیه، چاویان وشکه و فرمیسی لئ نایهت. موشکیل: گران، زه حمت. چه شمه:
سهرچاوه، کانی. قه طره: دلویه.

۱۴ - ۲۷.

۱۴ - ۲۸. نیمه شب: نیوه شهو. بن نیظام: نارینکویتیک، بن سهر و بهر.
خهرمن: خهرمان. مونعیم: به خشنده، نایده. شهره: پریشکی ناگر.

۱۴ - ۲۹. شین: شیوه و گریان. شور: ناژاوه.

۱۴ - ۳۰. فضا: بو شایی، چولسی، بازیگه ه: یاریگه. غه یب: په نهانی،
نادیار. الحذر: وریابه، بترسه.

۱۴ - ۳۱. کمژدوم: دوشک، صه حرا: بیابان، مهبستی ده شته.

۱۴ - ۳۲. سامانی حوجره کهت: که لویه لی ناو ژوره که ی نالی له
خانه قاکه ی م. خالیدا. تاری عنکه بوت: تهونی جالجالوکه. حیجایی بیرون و دهر:
په رده ی بهینی دهره وه ناو ه وه ی ژوره که.

۱۴ - ۳۳. صه دا: ده نگدانه وه، زایه له. فو غانی جوغد: ناله ی کونده په پو،
شه قامی مور: رینچکه ی میرو له.

۱۴ - ۳۴. حه صره ت: که وړه ی به ریز. بهم نه وعه: بهم جزره. قه ط: هر کیز.

۱۴ - ۳۵. سالم صیفه ت: وه کو سالم. هه دهر: فیهرو.

۱۴ - ۳۶. نهم مولکه: مهبستی ولاتی بابانه. نه ظم: ناداشیش و
رینکریکی. ضه بط: راگرتن. واریت: میرانگر. مهبسی که رانه وه ی ده سه لاتی
یه کن له روله کانی بنه مالعی بابانه. قه صد: نیاز. نهم طره وه: نهم لایه، سلیمانی
و مولکی بابان.

پاشکوی یه کهم

۱. رینگکه و تننامه

۱. ۱. بیتکهاتی روسی - عوسمانی (۱۱ ی حوزه ایرانی ۱۷۲۴)

بیشه کی: له بهر نهوهی مه محمود نه صفه هانی داگیر کرده، شای هاویشته زنده انهوه، گیر وگرفتی کهوره له نیران روی داوه، تورکیا ناچار بوه هیزی بنیری بۆ دهس به سهر اگرتتی نهو شارانهی گرتن بنی به پیوست نه زانی. قه یسه، دۆستی بابی عالی، دهر بند و باکو و چند شاریکی گرتوه. نهو مه سه لهی سپاردنی نم شارانه و ولایه ته گانی که یلان و مازنده ران و نوستر ابادی به پی ی رینگکه و تنی له کهل طه ههاسب ته نمین کرده. قه یسه و پاپ ریوشو ریتکیان داناوه که یار مه تی طه ههاسب بدری، وه نهو تا دلتیا نه بن له وهی که طه ههاسب، نهو شارانهی تورکیا داوایان نهکا بهو دهوله ته نه سپیری. له ته قه لا باشه گانی خوی درخی ناکا.

مارکی دوشنک له لایه ن روسیا و تورکیاوه بۆ کاری ناوهری هه لبر تدر اوه. ماده دی یه کهم: سنوری روسیا و تورکیا نه بن لهو شوینه وه دهس پی بهکا به ماوهی ۲۲ سه عات سواره پی له دهر بنده وه بۆ ناوه وهی وشکایی. سنوره که نه بن لهو کتله وه که له م شوینه دا دانه نری تا کتلیکی تر که نه که ویشه سی - یه کی رینگه ی شه ماخی بۆ دهر یای خه زهر درت نه بیته وه. له شونی دوه مه وه نه بن هیلکی رایت تا دواوانی روهاره گانی کورا و ناراس به کیشری، روسیا و تورکیا، هه ردوکیان له نزیکایی نه م شوینه ی دوا بیانه وه مافی دروست کردنی قه لایان هه یه، به لام جینگه کانیان نه بن ۳ مه نزل له سنوره وه دور بن. کار پی سپتر دراوانی هه ردو لایه نی به یانکار، له کهل کار پی سپتر دراویکی که نیمپراتوری فه رانسه دای نه بن نه رکی دیاری کردنی سنور هه ل نه گرن. هه ردو لای به یانکار نه توانن له ناوچه گانی خویان دا قایمکاری به کن و بنکه ی لن دایمه زین، به لام نابن نه م قایمکاریانه ماوهی ۳ سه عات سواره پی له سنور نزیکتر بن.

ماده دی دوه: شه ماخی که نه بن باره گای خان یا حاکمیتی سه ر به شیروان بن، به هی تورکیا نه ناسری، به لام نابن قایمکاری لن به کری یا بنکه ی تورکی لن دانه ری. له کاتی رودانی نا زاوه دا نه شن سپای تورکی بۆ بنیردری.

ماده ی سینیهم: سنوری تورکیا و نیران نه بن له شونی ته واو بونی سنوری

روسیا و ترکیا، واته له دواوانی روبره کانی کورا و ناراسه وه دس یی بکا. نه بن
 لم شوتنه وه هیلن تا شوتنیکی تر که ماوه ی ۱ ساعات سواره یی که وتوته روظناوای
 شاری ندرده بیلوه بکشری، هه مو نه و نرزانه ی نه که ونه روظناوای نهم هیله وه،
 نه که ونه ژیر دهسه لاتی تورکیا وه. لم شوتنه وه که دوراییه که ی تا روظناوای ندرده بیل
 ۱ ساعات سواره یی یه، نه بن هیلنیکی راست بۆ هه مه دان و له وتشه وه بۆ کرماشان
 بکشری.

ماده ی چواره م: قه یسه ره به پتی ی نه و رتیکه که وتنه ی له گهل طه هه ماسب
 کردویه تی به لئین نه دا تا دلنیا نه بن له سپاردنی هه مو شاره کانی، که له ماده ی
 سینیهم دا ناوبراون، به بابی عالی، ته قه لای باش نه دا. به لام نه که ره طه هه ماسب
 نه چوه ژیر باری جتیه جتی کردنی نه و رتیکه که وتنه وه، روسیا و تورکیا هه ردو به جوته
 بۆ گرتنی هه مو نه و نرزانه ی که هی نه وانه پتیکه وه هه نگاو نه بن، دو دهوله تی
 گوزین، پاشماوه ی نیران دوا ی نه وه ی ناسایشی تن که رایه وه، به که سیتیکی نیرانی
 نه سپین، که زوزتر شایسته یی فرمانره وایی هه بن. نه و که سه خاوه نی سه لته نه تی
 ته واه نه بن و سه ره خۆ نه بن.

ماده ی پتیجه م: نه که ره طه هه ماسب، له نه نجامی ناوبری قه یسه رد، به
 ناره زوی خۆی نه و شارانه ی له ماده ی سینیهم دا ناو براون به تورکیا به سپیری،
 تورکیاش نه و به شای نیران نه ناسن و، هه مو جو ره یاریده ی که نه کا. قه یسه ره به پتی
 ی رتیکه که وتنه که ی خۆی له گهل طه هه ماسب، یاریده ی کاریه گری نه کا و هه مو
 گفته کانی خۆی به رامهر نه و جتیه جتی نه کات مه تا نه و به عینوانی واریش قانونی
 بتوانن نیمه راتوزی نیران و نه صه هان له دهستی مه حمودی داگیرکه ره زگار بکا.
 نه که ره مه حمود، له م باره دا، هیرش بیاته سه ره تورکیا، روسیاش نه که وتنه کار بو
 یارمه تی دانی تا نه و له نیران ده ره بکری. تورکیا و روسیا به پتی ی نهم پتیکهاته بۆ
 دانانی طه هه ماسب له سه ره ته ختی نیران پتیکه وه هه نگاو نه بن.

ماده ی شه شه م: نه که ره طه هه ماسب له سپاردنی نه و شارانه ی تورکیا داوا یان
 نه کات خۆی بوارد، نه و ولاته و روسیا له پتیه وه نه که ونه گرتنی به شه کانی خزان،
 وه کاتن له و ولاته دا نارامی و ناسایشیان دامه زران، فرمانره واییه که ی به که سیتیکی
 نیرانی نه سپین، که به ته واه ی سه ره خۆ به بن. نه و که سه یش له لایه ن دو دهوله تی
 ناوبرا وه له سه ره ته خت دانهری و، گوئی نادرته هه چ نوته رتیکی مه حمود و، هه چ
 جوزه پتیکهاتنیکی له گهل ناگری.

نه بن نهم رتیکه که وتنه به بن هه چ لئ ده چوونی بته ره و ی به کری بۆ نه وه ی
 ناشتی هه میشه یی دا بن به کری و، به م جوزه نه و شارانه ی دراو نه به تورکیا و روسیا
 به به که جباری و تا هه تابه له دهستی نه وان دا بچینیته وه و، نیرانی له نوئی
 دامه زینراو، به هه یر به بن.

سولتان نهم پتیکهاته، پاش نه وه ی له لایه ن قه یسه ره وه په سند کرا، نه ویش

۱. ۲. په میان نامه ی زه هاو

بسم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله

له پاشان: له بهر نه وې به مه شینه تی جه نابی ذوالعرش المجید و نیراده ی
حه ضره تی فعالی ما یرید، نیستظامی نه سبابی عالم و رتق و فتق نوموړی به نی
نادهم، به ند و به بستراره به ته وافسوق و نولفسه تی سولتانه کانی روی زه مین و
خا قانه کانی هیدایت قهرینه وه، که مه مظهری نایه تی که ریمه ی «الذین جاهدوا» و
می صداقی «والموفون بعهدهم اذا عاهدوا».

له ژیر بالی حمایه تی نه وان دا مه مالیکی نیسلامیه له شه روشتر مه نمون
و مه مالیکی مونمیین به که مالی نه من و سه لامه ت مهره ونه، به تاییه تی به
مه دلوی «انا جعلناک خلیفه فی الارض» پله ی به رزی سه لطفه نه تی کوبرا و پایه ی
بلندی خه لافه تی عولیای نیمه ی مونته هالفا یاتی هه مرطه بقره کان قهرموه.

به خوشی خزمه ت کردنی حرمین الشریفین «شرفها الله تعالی» ذاتی قودسی
صیفاتی نیمه ی شهرف و عیزه ت و، به موتا به عه تی سونه تی سونیه ی هه ضره تی
رسول الشقلین «صلی الله تعالی علیه و سلم» دایره ی ده ولت و سه لطفه نه تی نیمه ی
فراوان و به رین کردوه، دهرونی صفا مه شحونی نیمه ی به نهواری موحیه تی نال و
نه صاحب موحه للا و موصصفا و پنبه ووی ری ی پر توفیقی نهوانی کردو ته هزی
پرکاری روژی جهزا،

نیمه ی به فدهوای «فاحکم بین الناس بالعدل» مالیکی مه مالیکی عه دل و
داد و به نمری لازمونیتمیثالی «جاهدوا فی الله حق جهاده» سالیکی مه مالیکی
غدهزا و جهاد قهرموه و،

فدهوای شهرفی «ان تنصرو الله ینصرکم» به ردهوام له بیري نیمه دایه و
بروتن به بن ی لوطفی خرداوه ندی هه میشه کار و پشه ی نیمه بهر،

شمشیری ظه فدهر قهرنی نیمه ی بزده فعی کافران و موشریکان کردو ته دیواری
ناسنین و له دهواری سنبوری مه مالیکی موسلیمین دا کردو ته قه لای پته و.

روژانی ده ولته تی روزنه فزونی نیمه ی نه بات و دهوام و، سیلسیلله ی
سه لطفه نه تی هوما یونی نیمه ی نه به دولده هر نیستقرار و نیستی حکام دا «جل مالا
یعد نعمانه، قدمت ذاته و اسمانه»

پاش پیشکه ش کردنی ته سلیماتی وافیات و نه تحافی ده عواتی صافیات به
حضوری - موصافات ظهوری عالی هه ضره ت، مه عالی مه نقه بهت، سامی

روتبهت، گيرامی مه نزيلت، مه سنده نشینی نیقلیمی نیران، حامی فارس و
مازندران، فرماندهی مولکی عهدهم - شاه صفی - دام منظورا بهنایت ربه
الرفی، انها، مسالت انتها - که:

نامی خلت خیامی نیروی به هزی عینونه عیان موحه که قولی - رزقت
سلامته - که یشته عهده بهی عملیعی گهردون و یقار و سدهی سونیهی عالم
مهداری نیمه، خلاصهی دهوای به لاعت نیحتوای نو نایهتی نولفت عینوان
«جعل بینکم موده» ی تفسر و به بان گریعی کهرامت نشانی «والقیث علیک
محبه» ی تفریر و عیان کرده، له بهر نهوی به سیراطی موده قسمی موصافات
موفته دی و به شیمه کی ربهی قوده: ما موقته دی و ظالیمی صولح و صلاح و
راحمی فهور و به لاج بوی، عومده توخته و اص و ملوقه پره بین صاروخان - زید شده
- تان به وه کیلی خوتان نارد بوله کهل - ده ستیری نه کهرم، موشیری نه فخم،
نیظامولعالم، ناطیر موناظیولومم - موصطه ما پاشا - ادام الله اجلاله - که
وه زیری نه عظمی جهیلولیقهداری نیمه و - هردار و سپاسالاری روزه لاتا، له
زه هاو یه کتریان پینی و، له باری رنکختی کاروباری صولح و عهدی جینه حق
کردنی کیشه کانی سنور دوان و، بریاران دا:

له سنوری لای به غدداد و نازربایجان دو شوتن به ناوی جه سان و به دره هی
نیمه بن، قه صبهی مهنه لی تا دهره تنگ، که سه رمیل به سنوری دیاری کراوه، له
کهل دهشته کانی بز نیمه بن، شاخه کی نزدیکی بز نه ولا بن، میلباشی بوته سنور.
دهره تنگ و دهره هی نیمه بن.

هوزه کانی ضیادین و هارونی له نیلی جاف هی نه علاحه ضرهتی هومایونی
نیمه بن و، پیره و زهردویی یش بز لاکه کی تر ماوه ته وه.

قه لای زنجیر که به لوتکه کی شاخه وه به ویران بکری، نه و گوندانهش
که وتونه ته روزه ناوی قه لای ویرانکراوی ناوبراو بز نیمه نه مینیتته وه و نه
گوندانهش نه که ونه روزه لاتا بز نه ولا نه بن.

له نزدیکی شاره زور نه و کیشهی که وتونه نه ولای قه لای زهلم هه رشوتینکی
بروانق به سه قه لای ناوبراودا له لایه نی هومایونی نیمه وه زهوت کراوه، قه لای
هه ورامان له کهل گونده کانی ده وروپه ری بز لایه نه که کی تر، گهردنه ی چهقان دائراوه
به سنوری شاره زور، قزلجه و ده وروپه ری هی نیمه بن و مه ریوان و ده وروپه ری هی
لایه نه که کی تر.

ههردولا بریاران داوه قه لای قوتور و ماکو له سه سنوری وان و، قه لای
مغازیرد له لای قارس کاول بکه بن.

له بهرنه وهی له و نامه یه دا رهامندی خوتان به قهول و قهراری پاس کراو،
به و جزه ی رون کراوه ته وه، راکه یاند بو وه به لیتت دابره به دواوه نم مه راسیمی
مواعهده و موصافات به عیادت و مواسات و موالاتی لازم حیانت بکه کی و، به

نیمانی خوت وهفا نه کهیت و له کهسر و حله فی خوت لانه دهیت. وه داوات کرد بو که به لگه ی موزکراوی که یشتوی نیه، له لایه نی هوما یونی نیمه وه قبولی بکری، حا له بهر نه وهی «المجاز الوعد من دلایل المجد» له پیناوی ناسایشی خه لایق و عیباده و نارامی مه مالیک و بیلاددا، نم صلحی موقه پرره و صهلاح شموله قبولی کرا بهو مهرجه ی طانیفه ی قزلباش دوس هه لیکر له و مه حازل و شونین و دهشت و ندرانه ی که به بهشینکی مه مالیک و بیلادی نمومینردی که له ناو سنوری دیار بکراوی نه علاحه ضره تی نیمه دان و له ژنر سایه ی عه داله تی پایه بهرزی نیمه دان. به پنی «الشی» اذا ثبت ثبت بلوازمه «نمو نوزانه نیترج ناوه دان بن یا جزله وانی له کهل ته وابع و له و احیقی دا له دهستی ته ضه پرونی موه ککیلانی باره گای بهرز و مونه عهیدانی دهرگای بلندی نیمه دان.

سه ره رای نه وانهش که ناوبران، نه بن نه وان ده مدرنی نه که نه سه ر قیلاع و بیقاع و نه واهی و صه حاری و بهراری و تیلال و جیبالی که له ناو سنوری ناخسقه، قارس، وان، شاره زور، به غداد، به صرا دان.

به پنی شه رته موعته به ره سه ر حه کانی نه و په یاننامانه ی له زه مانی سه عاده ت نیفتیرانی نه جدادی عیظامی نیمه دا - انار الله تعالی براهینهم - بو نه سلافی نیوه نیردراوه، وه به مه دلولی قسه ی: «الدين النصيحة» نه سافیل و نه دانی که له ژنر دهستی حکومه تی نیوه دان نه بن یتکه نه درین، ده مدرنی بکه نه سه ر شبخین ذوالنورین و هاوسه ری پاکیزه ی رسول الشقلین و گشت نه صحابی هه لبرارده و نیمامه مرجه عهیده کان - رضوان الله تعالی علیهم اجمعین - حاشا، دیسان حاشا، یتکه ده مدرنی نه درین و، لبیان قه ده غه بکری و، به هیچ جزوی ری نه درین بز نه وهی نم صلحه موقه پرره، الی انتهاء القرون، ثابت و بهر قه رار بیتی.

ماده م له لایه ن نیوه وه پینچه وانه ی عه ده و میثاق جولانی ناشایسته رویه دا، له قهرینولشه رفی پادشاهانه ی نیمه شه وه، به شتوی باسکراو، شروط و قیود بهو جزوه ی نوسراون پیره وی نه کری. په لاماری ره عیبت و مه مله که تی نیوه نادرین. له بهرام بهر نه و به لیتنامه یه ی ناردراوی نیوه دا، نم نامه هوما یونیه بر له راستگوزیه نوسرا، که دوزمنه تی له ناوا نه مینن و، له جاران زیاتر په عابه تی مه راسیمی نولعت موافقه ت بکری.

سه فیری مه نسوری شه رفی ماچکردنی بیساطی عیزه ت نینبیاطی شاهانه ی نیمه موفته خیر بو، دوا ی نه وهی نادابی رساله تی - کما هو حقه - به جن هینا، به نیجازه ی شاهانه ی نیمه یتکه درا بکه رفته وه لاتان، هاوړی له کهل نیفتی خارولنه ماجید و له کاریم موچه مده، دامه مه جدو هو، که له خزمه تگوزارانی دهرگا و مه نسوری ته بلیفی نامه ی هوما یونی نیمه یه، ره وانه کران.

صهلاح نه ندنیشانی دین و دوهلت هه رده م مه ظه ری نیحسانی ملکی

مهنان بن، برب العباد و بالنی واله الامجد.
له سهره‌تای مانگی شه‌والی سالی هزارو چل و نوی هجری (کانونی
دوهمی ۱۶۳۹) دا نوسرا.
(سهرچاوه: مشیر الدوله: ۷۴ - ۸۱)

۱. ۳. رنککه‌وتننامه‌ی کردان

له نیران نادر شاه و سولتان مه‌حمود خانی یه‌که‌م
به هوی:

وه‌گیلی نیران حمه‌ن علی خان
راسبیردراوی عوسمانی والی ی به‌غداد نه‌حمه‌د پاشا
له مانگی شه‌عبانی ۱۱۵۹ ک (۱۷۴۶ز) دا به‌ستراه
پیشه‌کی: دیاریکردنی سنوری ه‌ردو مه‌مله‌که‌ت.
فه‌سلی یه‌که‌م: ده‌بارهی حاجیان.

فه‌سلی دوهم: دانانی نریتمرانی ه‌ردو ده‌ولت له ده‌رباری یه‌کتری دا.
فه‌سلی سینه‌م: دیله‌کانی ه‌ردو ده‌ولت.

فه‌سلی پاشکۆ: ده‌بارهی سنوری ه‌ردو مه‌مله‌که‌ت و ه‌ندئێ مه‌رج له‌ بارهی
دین. چهن مه‌رجن ده‌بارهی زانیران و ره‌عیه‌ته‌کانی نیران له‌ عوسمانی دا - دانوه‌ی
هه‌لاتوان.

بنچینه - نه‌و رنککه‌وته‌ی له‌ سهرده‌می سولتان مورداخانی چواره‌م دا له
نیران ه‌ردو ده‌ولت دا کراوه‌ پشیره‌وی نه‌کرت و، نه‌و سنورانه‌ی له‌ رنککه‌وته‌ی
گۆزین دا دیاری کراون بن هیچ ده‌سکاری و گۆزین و ده‌کو خویان نه‌مین.

مه‌رج - لیره‌ به‌ دواوه‌ نه‌بن فیتته‌ خه‌وتوبیت و تیغی دوژمنایه‌تی له‌ کیتلان
دا بن، نه‌وه‌ی شایه‌نی شانی ه‌ردولا و چاکه‌ و خبیری ه‌ردو ده‌ولت بن، له‌ ه‌مو
برازنک دا جینه‌جی بکرت و، ه‌ردولا خویان له‌و کارانه‌ بیه‌ترین که‌ نه‌به‌ هوی
ناخۆشی و، پیچه‌وانه‌ی ته‌بابی و ه‌زگرین.

فه‌سلی یه‌که‌م: حاجیانی نیرانی که‌ له‌ رئی ی به‌غداد و شامه‌وه‌ نه‌چن بۆ
بیت الله الحرام، نه‌و والی و حاکم و ته‌میر حه‌جانه‌ی له‌ سهر رنگیان دان، نه‌بن
نه‌وانه‌ به‌ نه‌مینی و سه‌لامه‌تی له‌ شوێنیکه‌وه‌ به‌گه‌یه‌ننه‌ شوێنیکێ تر، صیانه‌تی حال
و په‌یایه‌تی نه‌حوالیان به‌ لازم بزائن.

فه‌سلی دوهم: بۆ به‌هیزکردنی دوستانه‌تی و زیادکردنی یه‌کیتی له‌ نیتوانی
ه‌ردو ده‌ولت دا، ه‌ر سن سال نه‌بن یه‌کیتک له‌ لایه‌ن ده‌ولته‌ی نیرانه‌وه‌ له‌
عوسمانی و یه‌کیتک له‌ لایه‌نی عوسمانیه‌وه‌ له‌ نیران بن، مه‌سره‌فی نه‌وانه‌ش له‌

سهر هردولا بن.

فهللى سنيهم: ديله كانى هردولا بهرديرين، كهين و فروشتيان ره وانیه.
هر كهنيكان ويستی بهگه رفته وه ولانى خوى ريگه لى نه گيرى.
فهللى پاشكو: نو سوره لى له سرده مى سولتان سورا خان دا ديارى
كراوه جيه جى بگرى.

دهه لاندانى سوره كان كاريك نه كمن بيه وانه دؤستى هردولا بن.
سهره پاي نه مانه، له بهرنه وه خه لكى نيران وازيان هيناوه له وه حواله
ناشايسته يه، له سرده مى صفه ويهت دا، دايان هينا بو، وه له نوصرلى
عه قانيدا چونه ته سهر ريگه نه هلى سونهت، بويه خوله فاي راشيدين به خه يري
معرضى نه بن ياد به كن و، ليره به دواوه له گه لكى نيران كه هاتوجتى كه عبه ي
موكه پرهمه و مدينه ي مونه ووره و سه انسرى ولاتانى نيلام نه كمن، نه بن ههمان
ره فتاريان له گه لكى بگرى كه له گه لكى حاجيان و زائيراني روم و ولاتانى نيلامى تر
نه كرى، وه به ناوى دورومه يا به ناويكى تروه كه خيلانى شهرع و قانون بن
هيجان لى نه سترى.

هروه ها نه زائيرانه ي نه چن بو عه ته باتى عاليات، مادم مالولتيجاره يان
بن نه بن حاكم و سوباشيراني به عداد داواى باجيان لى نه كمن و، هر كه سنى
مالولتيجاره ي بن بو به بنى قاعيده و عاده تى. ديرنه گومرگ بدا و له وه زياترى
لى داوا نه كرى، له ولاش له گه لكى تاجير و نه هالى روم به ههمان شتوه ره فتار بگرى.
له دواى تاريخى نم به يماننامه يوه نه كمر له خه لكى نيران بو روم و له
خه لكى روم بو نيران هه لائن دالده نه درين و، نه كمر داوا كرانه وه بدرينه وه ده ست
وه كيله كانى هردولا.

سهرچاوه: نوانى: «نادر...» ۲۷۲ - ۲۸۳

۱. ۴. عهدنامه ي يه كه مى نه رز روم

مه بهت له نوسيني نم نامه ناوازه يه نه وه يه لهم چهند ساله دا به هوى
رودانى هه ندى عه واريضه وه له نيران هردو ده ولته تى به رزى نيلام دا
پتوه ندييه كانى صلح و صفه وه و ضه وابطى دؤستى و نولفته تى ديرين گزرا به
نيقار و خصومت و بويه هوى جهنگ و كدورت. به موقته ضاى جيهه تى
جاميحه ي نيلام و رازى نه بونى هردولا به رزاني خزين و رودانى نه جزيره
قه ومار و غه وعايه، هردو ده ولته تى كه وره ناره زو و موافقه تيان ده ريره بو
گيرانه وه ي ناشتى و موده دت و نوي كرده وه دؤستى و مه بهت.
به بنى فرمانى هومايوني ده علاحه ضررت، كه بهان جيهه ت، مولك
به خش، مولك گير، نارايشى تاج و سهرير، خديوى زمين و زهمان، جه مالى

نیسلام و موسلیمین، جه لالی دنیا و دین، غیائی حق و یه قین، قاره مانى ناو و گل، سینه ری خوی راگتشر او به سر هردو نهرز دا، حافظی حه وزه ی موسلمانى، باسطی بیساطی جیهانبانى، داوهرى جه مشید جاه، سوله یان ده ستگاه، نه نجرم سپا نیسلام پهنا، زینت به خشی ته ختی که یان، مه لیکی ملوکی جیهان، تاج به خشی کامه ران، شاهنشاهی مه مالیکی نییران، خاقان کوپی خاقان، غازی: نه تحه لى شا، خلد الله ملکه و اقباله، وه حرکى مه نموریه تنامی {ره فیعه ی غوره ی غه رای ده ولت و شه ریاری، ده وحی عولیای شه وگت و جیهاندارى، مالیکی ریقاب، گه ردون جه ناب، که یوان هیمت، به رجیس فیطنهت، مولک فه زای، مولک ستای، روکى ره کین جه لال، غوصنى ره طبیب نیقبال، شازاده ی نازاده، وه لیعه هدی ده ولت نی عله یی نیران عباس میرزا، عز نصره، نم عه ده مه ملوک و چاکیره جان نه ثاره ی به وه کاله تنامه موباهی و، مه مخصوص گردوه.

له لایه ن ده ولت نی به رزی سیمانییشه وه، نامه و نه رمانى، نه علا حه ضرهت، که یوان مه نزلهت، خزی فله کی شه ریاری، مانگی ناسوی تاجدارى، پادشاهی نیسلام پهنا، سولتانی هردو نهرز و هردو، خادیمی حه ره مه پنی شریفه یین، خاوه ن شه وگت و شه هامت، سولتانی کوپی سولتان، غازی: مه محمود خان، ابد الله ملکه و اقباله، نامه به جه نابى «عیزهت نیصاب، نه بهالت نینتیصاب، جه لالت نیکتیصاب، ته واکه ری نوموری جمهور به بیرى تیز، ته ختکهرى قه واعیدی نومور به ره نی راست، صه درى نه سه قی نه کرم، والی ی ولایه تی نهرزه نی روم، سه ره سه کهرى لای روزه لات، مرجه مده نه مین ره نوف پاشا، دامه مه جدوهو، عطا و عینایهت کراوه.

نم عه ده مه ملوک له شاری ناوبراو له گه ل سه ره سه کهرى ناوبراو، پاش نالوگوزی وه کاله تنامه پیروزه کانیا ن بز نه نجرمه نی گفتوگو بیک هاتن، موصاله حه ی پیروز بهم نایینه ته رتیب و ته عین کرا.

هنچینه - په پمانى ناشی که له ۱۱۵۹ دا به ستراره، ده ریاره ی سنوره کانی کون و، سه رجه کانی پیشو سه بهارهت به حاجیان و بازرگانان و گیترا نه وه ی راگردوان و بهردانی دیله کان و دانیشتی که سینیکی دیاریرکراو له ده ریاره کانی هردو ده ولت دا به ته وای هه موی وه کو خویان ماون و کاریگر و نرخدارن و به هیچ کلزجن خه للی تی نه که وتوه، له نهران هردو ده ولت نی بلندا سه رجه کانی دؤستایه تی و پیوستیه کانی ته پایى و خوشه ویستی هه میشه نه بی کارى یی بکری.

مه رج - شمشیرى ناواوه و دوژمنایه تی له کیتلان دا نه بن، له نیوان هردو ده ولت نی به رزدا کارى که بهیته هوی ناخوشی و ساردی و، پیچه وانه ی ناشی و ناسایش یی رو نه دات و،

نه و شوتانه ی له ناو سنوری کونى ده ولت نی عوسمانى دا بون و له کاتى جهنگ و بهر له وه، که وتونه ته دهس ده ولت نی مهنى نیران، له وانه قه لا و زهوی و

قهزا و قهصه به و گوئند، له رۆژی نهمرا کردنی نهم رۆژککه و تننامه خیره وه تا شهست
 رۆژی تر، به تهواری نهدرینه وه دهولهتی عوسمانی.
 بز رۆژ لهنانی نهم رۆژککه و تنه خیره کیراوه کانی ههردو لا، بێ و نکرودن و
 شاردهنوه بهر بدرین و، پتووستیییه کانی رۆژککه یان وه کو خوارده مهنی و شتی تر بز
 دابین بکری و، بهگه یه نرینه وه سه ر سنوره کانی ههردو دهولهت.
 مادهدهی یه کهم: ههردو دهولهتی بهرز نه بێ دس و هه نه ده نه کاروباری
 ناوخۆی یه که تر یه وه. لیره به دواوه خوتیه لقورتان له لای به غداد و کوردستان وه
 نه شیاره، له وانه مه له بنده کانی سه ر به سنجه که کانی کوردستان، به هیچ به هانه و
 له هیچ رویه که وه دهولهتی به رزی نیران نابێ رێ به خوتیه لقورتان و، ده سدریزی
 و، په لامار و، دالدهی موته سه ر په کانی پشور و له سه ر دوایان هدات.
 له و شوتانه دا ناوبراون، له باهت ره سمیی ناسایی گه رمیان و کونستان و،
 هه ر ده عریایه کی تر، بز نه وه ی نه بیته هزی ناخۆشی نیوان ههردو دهولهت، نه بێ له
 لایم نه میر و ولعه هدی دهولهتی نیران و وه زیری به غداد وه به لا دا بخری.
 مادهدهی دوه: له به رنه وه ی نهم مه سه له یه له مه رجه دتیره کانه که ره فشار له
 که ل نه هالی نیران، نه وانه ی هاتر چۆی که عبه ی موکه ره مه و مه دینه ی مونه وه وه و
 گشت ولاتانی نیسلامی نه که ن وه کو حاجی و زانیس و گشت نه هالی ولاتانی
 نیسلامی ره فشار بکری و، به ناوی دورومه یا به ناویکی تروه که خیلانی قانونی
 شه رعی بێ شتن داوا نه کری، هه روه ها له زانیسانی عه ته هاتی عالییات مادهم
 که له به یی فرۆشته نیان بێ نه بێ داوای باج نه کری و، نه که ر شتی فرۆشته نیان بێ
 بێ مافی گومرگی به بێ ی قاعیده ی کارپشکرا و ره یگیری وه شتی زیاتر داوا
 نه کری و، له لایم نیرانی شه وه، هه مان ره فشار له که ل بازرگانان و نه هالی
 عوسمانی بکری.
 له به رنه وه لیره به دواوه له لایم و، زیرانی گه روه و، میری «حاجی و میری
 مرانی به ریز و، هه مو ضابطان و حاکمانی عوسمانی بز جتیه جی کردنی نهم مه رجه
 کۆنه ده ره قی حاجیان و بازرگانانی نیران نوسراوه نه بێ دیققت و په یایهت بکری
 له شامی شه ریفه وه تا حه ره میه نی موخته ره مه ی و له و توه بز شامی شه ریف.
 له لایم نه مین سه ر په (پریاسکه دار: به رپرستی کاروباری دارایی) ی
 هومابونیه وه چاودیری بکری که پنجه وانه ی مه رجه کان هیچیان لێ وه رنه گیری و،
 پشتیوانی ناوبراون بکری و، نه که رله ناو نه وانه دا ناکوکی روی دا له ژتر چاودیری
 امین سه ره ی هومابون و به ناوبری باوه پشکراو نیکی نه وان لێ ی بکوژرینه وه و،
 ژنانی حه ره می شاهنشاه و حه ره مه کانی شازاده مه زنه کان و هه مو که وره کانی
 ده وله تی نیران که نه چن بز حه جی شه ریف و عه ته هاتی عالییات به بێ ی مه رته به ی
 خویان حورمهت و ریزیان لێ بگیری.
 هه روه ها ده ریاری مافی گومرگی بازرگانانی نیران به هه مان به ریار ره فشار

بکرتی که له گهل بازارگانه کانی نیسلامی ته به عی عوسمانی ره فتار نه کرتی و، له که لویه لی بازارگانی نه وانه ته نیسا په کجار ۴ قرژش له ۱۰۰ قرژش گوسرگ وه بگیری، به پنجه وانه ی وسلن که پین یان نه درتی و ماده م که لویه لی بازارگانی نه چوته دهستیکی تر له جینگه یه کی تر سه رله نوی حقوقی گوسرگی داوا نه کرتی و، بازارگانه کانی نیران که چوبوقی شیراز - جوزنگه له تخته - بز دارولسه عاده - مه بهستی، نیسلامبوله - نه هینن، کرین و فرژشتنی پاوان نه کرتی، به هر که سینک که بیانه نوی بیفسروژش، وه له گهل بازارگان و نه هالی همدو دولته که بز مهمله که تی یه کتری هامش نه کن، به پنی ی پیروسته کانی جامععی نیسلامیه ره فتاری دوستانه بکرتی و له همدوزه ره و نازاری پاریزراو بن.

ماده ی سیمه: نووی له نیله کانی حیدره انلو و سیکی که همدو دولته له سوری ناگزک بون، وه نه مرز له خاکی دولته ی عوسمانی دا دانیشتون، ماده م له لای نه وانش، نه گهر ده سدرتژیان کرده سر ولاتی نیران و زهره ریان دا، سنورداران نه بین له ری پین نه دان و ته من کردنیان دا دیققت بکن. وه نه گهر ده ستیان هله نگرت له ده سدرتژی و زبانی و کاربه ده ستانی سنور پتگیان لنی نه گرتن، نه بین دولته ی به رزی عوسمانی واز له دالده دانیان بهینتی.

وه نه گهر نه وانه به ناره زو و ویستی خویان بگه رینه وه بز نیران، دولته ی عوسمانی دالده دانیان نه دا و پتگیان لنی نه کرتی، پاش نووی که گهرانه وه بز ناو دولته ی به هییه ی نیران و، دواپی بینه وه بز ناو خاکی عوسمانی به هیچ جز نابین دالده بدرین و، وه بگیری.

له حاله تیک دا که نه وانه بگه رینه وه ناو نیران و نهو کاته له سنوری دولته ی عوسمانی ته جاوهز بکن، زیان بگه یه نن، سنورداران ی دولته ی به هییه ی نیران له ری گرتن و ده سدرتژیان دیققت نه نوتن.

ماده ی چواره م: به پنی ی مهرجه کانی دیرین، نابین هه لاتوانی به کیری دالده بدرین و له وانه عه شایه ر و نیلات، هر که سیکیان دواپی نه مه، له دولته ی به رزی عوسمانیه وه بز دولته ی گه وری نیران و، له دولته ی به هییه ی نیرانه ره بز دولته ی به رزی عوسمانی به ژون، نه بین نوو تپیه ریوانه دالده نه درین.

ماده ی پنجم: نوو که لویه لی بازارگانیان ی نیران که له دارولسه لطفه نه و گشت ولایه ته کانی دولته ی به رزی عوسمانی دا، به ناگاداری شرع و دهفته ر، به هه لگیروای گل دراوه ته وه، له رژی نه م به لگه یه وه تا ماوه ی شست رژی، له هر جتییه ک بت، به پنی ی نوو دهفته ره نوسراوانه و، به ناگاداری شرع و باوه پینکروای دولته ی نیران، به خاوه نه کانی بدرینه وه، جگه له که لویه لی هه لگیروا، نووی له کاتن رودانی دوژمنایه تی دا له حاجیان و بازارگانان و خه لکی تری نیران که له ولاتی عوسمانی دا بون، له لایه ن هندی وزیر و کاربه ده ستیه وه به زور سه ندراره، پاش نیفاده و نیظهاری دولته ی گه وری نیران و فرمانی له دولته ی به رزی

عوسمانیه به عوذی وه کیلی نوان له هه ر جیهک، دهریجن، پاش نیسپاتی
شهرعی، وه ریگیرته وه و بدرته وه.

ماددهی شه شم: له مه مالیکی ده ولته تی به رزی عوسمانی دا له خه لکی
ولاتی هه ردولا که نه مرن، نه گه راریث و وه صی شرعییان نه بو، مه نمورانی
به یتمال، به ناگاداری شرع ده فته ری که لویه لی کابرای مردو به گیری و، له سبجلی
شهرعی دا ته سبجیل به گری و، هه مو نه و که لویه له وه کر خوی له جیه که یه کی نه مین،
تا ماوه ی سالتیک هه ل به گیری تا واریث و وه کیلی شهرعی مردوه که ئی، به پی ی
ته سبجلی سبجله شرعییه که که له پوره کانی بدرتی و، رسوم ناسایی و کری ی
شورنی هه لگرتنی نه و شتانه، له ماوه ی باسکراودا سوتا یا له ناو چو داوای
نه کری.

نه گه ر له ماوه ی باسکراودا واریث و وه صی نه گه یشتن، مه نموره کانی
به یتمال که لویه لی هه لگیرا به ناگاداری باوه پیکراوی ده ولته وتی به رزی نیران
نه فروشتی، نرخه کی هه لته کری.

ماددهی حه وتم: به پی ی مه رجه کانی پینشو، بو پشتیوانی له دۆستایه تی و
خۆشه ویستی، هه ر ۳ سال یه ک که س (هه ریه که ی له ده ولته تیکه وه) له هه ردولای
به رز جیگیر نه بین، وه له هاوولاتیانی هه ردو ده ولته ته وه، که له کاتی جهنگ دا بو
هه ردولا چون، به رامبه ر به وان، بو ریز لیتانی نه م پیکهاته خیره، سزا نه درئ.

دوایی: نه وه ی له بهنجینه و مه رجه کان و مادده کانی سه رودا باس کران، به و
پی یه ی نوسراوه که به گفتوگو له سه ری پیک هاتون، له هه ردولا وه قوبول کراوه،
ده رباره ی نییدیما ی که لویه لی تالانی و شتی فه وتا و دابینکردنی خه رجی جهنگ
هه ردولا «نه وه ی رژی رژی: مضی ما مضی» یان له سه ر وتوه و چاوپوشییان لی
کردوه. وه له لایه نی هه ردو ده ولته ته وه به پی ی عاده ت ته صدیقنامه کانیان به گۆنه وه
و به هزی سه فییری وه سه ط له رژی نه م به لکه یه وه تا ماوه ی شه ست رژی له سه ر
سنوری هه ردو ده ولته ته کتری نه بین و، نه نیردرئ بو ناستانه ی هه ردولا.

به م پی یه به ستن و نوی کردنه وه ی نه م مو صاله حه خه بیریه له رژی
به ستنیه وه پینره ویکرا و کار یگه ر نه بین و له هه مو لایه که وه ناگری ناخۆشی و
دورمهانی نه نامنن، هیچ لایه کیان دۆخ و جولانی به شیوا نه زانن که پینچه وانه ی
دۆستی و پینچه وانه ی نه م مه رج و به لته تانه بین.

وه له لایه ن وه کیلی مو شار نیله یه ی سه بهاره ت به ریتاندانی ته واری له لایه ن
ده ولته تی عوسمانیه وه له رژی به کشه مه ی ۱۹ هه می مانگی ذیلقه عیده ی شه رفیه ی
سالی ۱۲۳۸ (۲۸ ی ته مموزی ۱۸۲۳ ز) دا به لکه ی نه م مو صاله حه یه مۆر و نیمزا
کرا.

له م لایه نه شه وه نه م عه به دی مه ملوکی ده ولته تی به رزی نیرانه به پی ی
ریتاندانی ته واری خۆی بهنجینه و مه رج و مادده کانی گۆزینی وه کو باس کراوه قوبول

کرد و، نم به لگه یه نوسراو له گه له وه کیلی دهسه لانداری مشار الیه دا نالوگن کره.
 بالخیر والسعاده والیمن والبرکه والحمد لله اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً.
 (سهرچاوه: مشیر الدوله: ۱۸ - ۲۲)

۱. ۵. مرعاه ده نامه ی دوه می نهرز پوم

ماده ی یه کهم: ههردو دهوله تی موسولمان به به سه ندکردنی نم پتکهاته،
 چاوپوشن له هه مو داوا مالیه کانی خویان نه کهن که له یه کترین هه بو، به لام نم
 پتکه ووتنه، نهو مه رجانه ی له ماده ی چوارهم دا بو به لاداخستی کیشه کان
 دیار بکراوه، ناگوزن.

ماده ی دوه: دهوله تی نهران به لنین نه دا که دهس له هه مو نه رزه
 دهشاییه کانی ولایه تی زه هاو، واته، نه رزه کانی لای روزه ناوای بو دهوله تی عوسمانی
 هه ل بگرن، دهوله تی عوسمانیش به لنین نه دا دهس له لای روزه لانی ویلایه تی
 زه هاو، واته هه مو نه رزه شاخاویه کانی نهو: له گه له دهوی گرنه بو دهوله تی
 عوسمانی هه ل بگرن.

دهوله تی نهران به توندی به لنین نه دا که واز له هه مو خواسته کانی خوی
 به رامبه ر شار و ویلایه تی سلیمانی به یتن و، هه چ کاتن دهس وه نه داته مافی
 خاوه نیتی دهوله تی عوسمانی که له ویلایه تی ناوبراودا هه به تی.

دهوله تی عوسمانیش، به توندی به لنین نه دا که شار و به نه دهوی موچه مه ره و
 جزیره ی نه لخصر و له نگرگا و نه رزه کانی لیواری روزه لانی، واته لای چه پی
 شه طولعه ره ب که به دهس نیله ناسراوه کانی نهران وه یه، به مولکایه تی له دهس
 دهوله تی نهران دابن، سه ره رای نه وهش، مافی نه وهی نه بن که شتی ی نیرانی به
 نازادی تهواو لهو شوته وه که نه رزته ده ریاوه تا شرتنی یه کانگیری سوزی هه ردولا
 له روباری ناوبراودا هاتریچو بکا.

ماده ی سینه م: ههردولای په بیان به ستو، به لنین نه دهن که به م پتکهاته ی
 نیتا، هه مو خواسته کانی بنشویان نهو نه رزانه ی دهشیان لنین هه لگرتن، به بن
 دواکه وتن له ههردولاه مو هه ندیس و مه منور دیاری نه کترین، بو نه وهی به بن ی
 ماده ی بیتو، سنوری نیوان ههردو دهوله تی دیاری بکهن.

ماده ی چواره م: ههردولا موافقن له سه ره هه لیزاردنی ده سه جتی نوینه رانی
 خویان بو لیکۆلینه وه و به لاداخستی عادلانه ی نهو زه ره رانه ی که هه ریه ک له م
 دولایه، له زه مانی قبولی پیشنباری دۆستانه وه، که له پتکه ی دو هتزی زلی
 ناوبراوه وه، تۆمار گراون و له مانگی جیمادی یه که می ۱۲۶۱ د، ناگادار گراون.
 ههروه ها لیکۆلینه وه و به لاداخستی هه مو نهو کیشه انه ی په یوه ندیان به دانی
 قهرزی له وه رگای نهو سالانه ی دوا که وتون.

ماده‌ی پنجم: دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا سازاده په‌نادراوه‌کانی نیران له بورسه دابنیشن و، رینگه‌یان نه‌دا نو شاره به جی بهیتلن یا په‌یوه‌ندی نه‌پنی له کهل نیران بهسه‌ستن. هردو دوله‌تی مه‌زن به‌لین نه‌دهن به په‌کتری، به پنی پتکهاتنی پیشوی نه‌رزووم، گشت په‌نا به‌ره‌کانی تر بده‌نوه دوس په‌کتری.

ماده‌ی ششم: بازرگانانی نیرانی رسمی گومرگی که‌لو به‌لی بازرگانانی خزیان به پنی ترخی (رژ) به پاره یا به شت به جوقی که له ماده‌ی ششمی په‌پانامه‌ی نه‌رزوومی ۱۲۳۸ له هاری بازرگانیه‌وه نوسراوه، نه‌دهن، له‌وه‌ی له ماده‌ی ناوبراودا دیاری گراوه نابین زیاتریان داوالی پکری.

ماده‌ی هفتم: دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا، وه‌کو له په‌پانامه‌ی پیشودا له سهری ریک که‌وتن، نیم‌تیا زاتیک که پتویست بپا به زانیرانی نیرانی تا به‌توان به هیمنی توادوه به نه‌وه‌ی توشی هیچ جوزه نازاری بپا زیاره‌تی پی‌رزگانانی ناو قه‌له‌مرویی دوله‌تی عوسمانی که نه‌په‌وی په‌یوه‌ندی دۆستانه و په‌کیتی له نیوان هردو دوله‌تی موسلمان و هاوولاتیه‌کانیان دا به‌هتیزو پتو و، به‌لین نه‌دا باشرین رتوشوین دابنیشن بپا نه‌وه‌ی زانیرانی نیرانی له همو نیم‌تیا زاتیک که له ناو مه‌مالیکی عوسمانی دا هه‌پانه نه‌وانیش به‌هره‌م‌ند بپا و، نه‌بپا بیارتیزین له همو جوزه زولم و دوسدریژی و سوکاپه‌تیه‌ک چ له کاروباری بازرگانانی و چ له کاروباری تردا.

سهره‌رای نه‌وانه‌ش دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا بالیوزی هه‌لیژتردرای دوله‌تی نیران له شاره‌کانی قه‌له‌مرویی عوسمانی دا، جگه له مه‌ککه‌ی موکه‌پرهمه و مه‌دینه‌ی مونه‌ووره، لهو شوتنه‌دا که هونی نه‌وان پتویسته، هزی قازانچی بازرگانانی یا بپا پاراستی بازرگانان و هاوولاتیانی نیران به رسمی بناسن و، همو نه‌و نیم‌تیا زه شه‌خسانه‌ی به کونسولی دوله‌تانی دۆستی تر دراوان، نه‌بپا به‌وانیش بدری.

دوله‌تی نیرانی پتویست له لای خزیه‌وه به‌لین نه‌دا له به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا هه‌مان ره‌فتار بکا، له هاری نه‌و کونسولانه‌وه که دوله‌تی عوسمانی، لهو شوتنه‌ی نیران، به هه‌لسه‌نگاندنی نیران پتویستن، هه‌روه‌ها به‌رامبه‌ر بازرگانانی عوسمانی و گشت هاوولاتیانی - که سهردانی نیران نه‌کهن.

ماده‌ی هشتم: هردو دوله‌تی مه‌زنی موسولمان به‌لین به په‌کتری نه‌دهن، بپا گرتن له دزی و پیشگیری له جهره‌یی که له لایه‌ن هوز و که‌سانی دانیشتوی سنوره‌کاته‌وه نه‌کری، رتوشوینی پتویست دابنیشن و جتیه‌جی ی بکه‌ن، وه بپا نه‌م مه‌به‌سته که‌سانی نیزامی له شوتنایی مناسب دابنیشن.

سهره‌رای نه‌وش به‌لین نه‌دهن، به‌رامبه‌ر هه‌مو جوزه کارکی دوسدریژکه‌رانه وه‌کو تالان، چه‌پاو، کوشن که له سنوره‌کانیان به‌ه‌ومن، نیه‌دامانی جیددی بکه‌ن.

سه بارهت به و نیتلتهی که جنگای ناکزکین و ، دیار نیه له ژیر دهسه لاتی کام
دهولت دان. هردو دهولتهی مه زن یهک جبار بز هه میسه نازادی تهوای
هه لباردنی شونی دانیشنیان به خویان نه دا. تا لیره به دواوه هه میسه لهوئی دا
بژین. نه و نیتلتهی تابعییهت یان دیار نیه ، ناچار نه کرتین که بگه رتنه وه قه له مرهوی
نه و دهولتهی که سر به و بون.

مادهی نوییم: هه مر بهنده کانی پیکهاته کانی پینسو، به تاییه تی پیکهاتنی
۱۲۳۸ (۱۸۲۳) ی نه رز ژوم که له م پیکهاته نه دا ده کاری نه کراوه ، یا
هه لنه وه شینراوه تهیه لیره دا سر له نوی تهوای هینزی جینه جن کرانی ناوهر ژکه که ی
دوباره نه کرتته وه ، وه کو نه وه ی وشه به وشه له م پیکهاته نه دا گونجینرا بئ.

هردو دهولتهی مه زن پیکهاتن له سر نه وه ی پاش گوزینه وه ی نه م
ریکه که وتنه ، هردوکیان قبول و نیمزای بکن و ، له ماوه ی دو مانگ دا یا که متر ،
به لکه په سه ند کراوه کانی بدهن به یه کتری.

۱۶ جیمادی یه که می ۱۲۶۳ (۱ ی نیسانی ۱۸۴۷ ز)

نیمزا : نه نوهر نه هندی میرزا تهقی خان

(سرچاوه: مشیر الدوله: ۴۳ - ۴۷)

۲. ۱. بهیتی:

کاکه میر و کاکه شیخ

کاکه میر و کاکه شیخ ناغای مه رگه بیان بون. مه یته ریان بۆ وه لاغی خویان قهت نه ده گرت. ده بوژنی ره عیه تان بن ته ویله ی بمانتی، نه سپان ناو بدا، کا و جویان بداتنی. نه گهر جه لاس ده بو به چشته وه، ده یانگرت، ده رگه یان لێ ده گرت، ده بان گا و ده بان نارده وه. ژن و کهیان هیچ نه به شت. هه یده ر گوزان پیاوێکی ره شید بو، خه لقی دنییه که ی پاکی وه خه ر کرده وه، پاکی قورعانی خوارد، کوتیان: «ده بن قسه مان به ک بن، سبحه یین ده بن بانگ نیشته یان به که بن بۆ ماله هه یده ر گوزانی، فه سلی نه هاری»

کاکه میر و کاکه شیخ، دوازه هه را بون، بانگ نیشته یان کردن، هه ر براهه کیان ده نه یوانی دو کهرمانج دا، دانا. نانیاان هینا، دایان نا، کوتیان: «هیس میللا». ده ستیکیش کوتی: «یا نه لالا». هه ر کهس جیرانی خوی گرت. سه ری هه ر دوازدان له مه جلیسپان به ی، خوتن به سه ر نانی دا رها، رایان کیشا ماله کاکه میر و کاکه شیخان، کچی وانیاان فهاد کرد. به توله ی خویان، عیوه زیان کرده وه، هه یده ر گوزان هه مر مه خلوقه که ی هه لگرت، پاکی برده سه ر خمت، پاکی ده خمت نا، پاکی ده قورێ نان، رۆبین بۆ نه سه مبولتی بۆ شکایه تی سولتانی.

بای نه ستی ده لێ به یای به غدانێ:

«خوشکی دلم به غلوره، چه ندی به غلوره»

نه ماشای نیشته رخانه ی کاکان به که، ده به ر بوو و به روانم که و توه جل و هه وسار و توره

له دیوه خانی کاکان هه لگیراوه هه ژده مونه کا و دوازه مافوره

نهو رۆژانه خوشکی کاکان سه ر به قورپان نه گه ر له سه ر مالی کاکێ مه یان هه لگرت که وێ و قاترم و سه مبه ره

نه وێ رۆژی مل به کسوتن های، نه گه ر له داری جه نگی له شکر، له دوی کاکێ مه ده بو جه مبه ره به جه مبه ره

نیستا بنی صاحب بوم، حدودی بنی نیشانه، بنی سلا بون خانگی ده رو سوره
چندم کوت: کاکه مه جز ماله هیده ری، پیاویکی غه یان، له دوستایه تی به

خه لقی مهرگا! نه من چیکم چیکریم؟
بز خوم ده عوایه ک بهکم، یا به سولتانی رابگه یتیم؟
نه من خوتنی دوازده برای خوم له کن بستیم؟
یای به عدان ده لقی:
«یای نه سبیه!»

خوشکنی نو ههلا و ههرا بهت بز چیه؟
جاری بچین، جه نازه یان بنینه وه، له ماله هیده رگوزانتی، ته سلیمیان
بهکین به کلییه

نه وه من مه سله حه ننی لقی ده که بن بزاین ته گبرمان چیه؟
چه ندی نژکه ر و پیشخز مه ته راوه ستاوه
نه وی ره عیبهت بنی له ولاتی مهرکنی دا نه ساوه.
چونه ماله هیده رگوزانتی، جه نازه ی برایان هه لده گرت و، ده یان هیتاوه
بانگ له سر بانگیان لقی داوه
ده لقی: «هیچ کهس وای لقی نه قه و ماوه!
له دوازده برا بهک نه ماوه
پاکی کفن و دفن کراوه
پاکی چوده خاکنی کراوه
مه خلوق بز مالتی کراوه.
یای نه ستنی ده لقی:
«خوشکنی یای به عدانتی!»

خه بهر یکم ده بیست، بهکم ده دینه
غولونیک له ده رکی ماله بابین مه یه، نازانم نو غولوه نه شاییه و نه شینه!
کن بوله کاره که ری گوار زترینه
له و لایم را ده چو به گوشادی و به بیکه نینه
له و لارا ده هاته وه به کریان و رو بچرینه
ده لقی: خاتونینه!

وه رن هه مو ویکرا بکرینه!
نه و غولوه له ده رکی ماله با بمان بو، شایی بو، لشیان بو به شینه
له دیوه خانی کاکانیان هه لگرتن نافتاوه و مه سینه
له نیخته ر خانی کاکای مه یان ده رهیتنا جوانوله ی ده نه وزینه
خاتونیان پیل ده گرت و ده ریان ده هیتنا

سواری جوانوله یان ده کردن به قهره پوژی ده شینه
به مردن و تالانیس قابل نه بون زنیان به نیخسیر بردینه
جا مه ته گبیری چلون بکه بن، خه به ری بده بن به سولتانی نه مینه؟
یای به غدان ده لئی:

خوشکن چەندم کۆت: کاکه مه چۆ به ری مه رگتی به میوانی!
مه چۆ ماله هه بده ری ده گه ل گزوانی

فیتی وانم گه لیک زۆرتن له فیتل و فهره جی شه یسانی
قهت بو، له کنه خۆت، پیاوه نی بکه ی، بده یوه نانی
قهت واش ده بن، بن روحمی و بن نیسانی

سه ری دواژه برایان به ری له سه ر سه ری ده نانی!
خولا بکا مه رگه بیان به بنیم هه ر وه ایان به سه ری

رسقنی وانم به چیتته سه ر پستی ماکه ری

سه د باری ره حه تان به بن له کۆری میوی ده گه ل میره دسکه ری
به تۆله ی ناغای خۆی هه ژده ی دانه به ر خه لجه ری

هه ژده ی ده دیشی داوینته به ری

له زه به ری ده ستان و له خۆینی جکه ری

نه واکه ی شل ده بو له خه لجه ری

نه حه لت له بابی نه و وه ستایه بن له پاش کۆره میره دسکه ری

نه گه ر سن به زماران نه دا له گۆی خه لجه ری

نه گه ر خه لجه ر به زمارای به بن، له ده سکی نایه ته ده ری

هه ی رۆ، براله رۆ!

نه و جی ی کاکه میر و کاکه شیخ لیبیان ده کرد شه قین و شه ره گز

نیستا مه رگه یی گوخۆریاب ده یکه نه برنجار و په مو

کهس نیه جۆته ی ده ناغایان، جۆنه ی ناسکه سواران، هه لگۆی و بیانباته وه

مۆقبره ی کن بابین خۆ»

«ره حمان» خوش به ن، «ساحیبه» ره حه ت له تۆ.

سه رچاوه: نۆسکارمان: «تۆفه ی مظفریه»، ساخکردنه وه و هینانه وه ی

به سه ر رینۆسی کۆردی: هینمن، له بلالو کراوه کانی کۆری زانیاری

کۆرد، به غداد ۱۹۷۱، ل ۶۸۵ - ۶۸۹.

*

نەز خولامی چاوی دە کلتۆلیم!

خانێ قەیفان

نوسینی: توفیق وههبی

دو چیرۆکی لاوچاکی

چەند رۆژێ لەمەوپێش نۆنەری سلیمانی نەحمەد ناغای حەمالغا بۆ دیدەنی
هاتیبووە لام، لە کاتی یەک دواندا وتەمان هاتە سەر «قەلای ویسونا سکە».
وتیانە قەلایەکی کۆن هەیە لە ناو دەریەندی بۆدەر لە بەری چەپی روبرای زۆی
خوارو، واتە لە بەری دێی «سەربان»، پێی ئەلێن «قەلای ویسونا سکە». من
بە منالی چیرۆکی «ویسونا سکە» م بیست بو، لە ناعام پرسی کە نەم چیرۆکە
نەزانێ یانە؟ دیار بو ناغا شتیکی وای لێ نەزانێ. بەلام لە گەڵ ئەوەدا کە وتە
دامێ کە بۆم بپرسن، خۆی چیرۆکیکی تری بۆ گێڕامەوە کە دراوەتە پال حاکمیتیکی
بەبە. نەحمەد ناغا گێڕاوە:

«لەشکری حاکمی بەبە، پێر بوداغی قەیفان لە گەڵ لەشکری دوژمندا
لێکیان نەدا. پێر بوداغ لە دورەو نەبیشت کە نۆکەرێکی لاوچاکی زۆر مەردانە شەر
نەکا، هەر شمشیرە نەبیشتێتی و هەر کەلێ دوژمنەو نەکەوت، پێر بوداغ خۆی
نەکە بیشت نەلایەو، نەبە کە هەرچەندە شیر دانەوشینی، نەچریکینی:

- نەز خولامی چاوی دە کلتۆلیم!

پێر بوداغ هیچ دەنگ ناکا، بەلام نۆکەرە کە نەختی لا نەکاتەو، پێر بوداغ
نەبیشت، دانەچلەکت و، دەس بەجێ نەچریکینی:

- نەز خولامی خانێ قەیفان!

شیرەکی لە دەس نەکەوتە خوارەو،

خان پێی ئەلێ:

- شیرەکت هەلکەرەو، ئەوا کلتۆل تەلاق دا و دام بە تۆ.

شەرە کە بە پیروزی پێر بوداغ نەبیشتەو... نەکە پێندەو مالهو. خان
نۆکەرە کە بانگ نەکا و پێی ئەلێ:

- وەکو پێم وتی: کلتۆل داو بە تۆ و بیبە، بەلام نیشت نابێ تۆ نۆکەری من
بێ، بۆ من شەرمەساری یە. نەبێ بیستە گاوان، وە ژنەکت هەم نۆوارەیک بیستە
بەر مالی نیمە و، بانگ بکا:

- مالی خانێ، مال ناوا، نانی گاوان!

لاوچاک کلتۆل نەباتە مالی حۆی و، لە سەر فەرمووی خان نەبێ بە گاوان.
کلتۆل ژنێکی زۆر جوان بو. ناوبانگی جوانیی ئەو لە هەموو ولاتی بەبان و
سۆدان و مەزکیان دا بھلاو بوو، گشت کەسێ سەر سەرما بو کە جۆن پێر بوداغ

دوس له ژنيکي و ناسک و نازدار هل نه گړئ. کس پروای به نه نه کړد که پير بوداغ هتا سر کنولي له پير بچينه وه و دنی پروایي بدا که هی که مینکی تر بن. نم قه و ماوه، هر که به چه شینکی لیک نه دایه وه.

روژنیک ناگا نه دهن به گاوان که خان خواستی کوشتی نه وی هیه، لاوچاک له ترسانا کنول هل نه گړئ و نه چن له «کوی ره به نان» دا خوین نه شار نه وه. پير بوداغ که نه بین دپار نین، پیاو نه نیرئ له شونښان بکه رتن. نه یان دوزنه وه و نه یان هینه وه. پير بوداغ لاوچاک بانگ نه کا، بن ی نه لن:

- خراگرتو، له بهرچی ترسایت و هل هاتی؟ من له پاداشتی نو تازاییه دا که کړدت، به خوشی خوم کلولم دایتی، جارتیکی تر چوڼ لیت نه مننمه وه؟ دلنیا به، کلول هر یو تو، وکو پیم وتوی، گاوانی خوت بکه و له گهل کلولا پینکه وه برین. «چیروکه کی نه حمده ناغا لیره دا برایه وه. له ناغام برسی که «قه یغان» کن بو، وتی که «قه یغان دایکی پير بوداغ بو» نینجا چیروکه به ناو بانگه کی «فه قن نه حمده و قه یغان» م هاته وه پير. نم چیروکه میستر ریچیس ۱۲۳ سال له مه و پیش، له ۴ ی تشرینی یه که می ۱۸۲۰ دا له سلیمانی له پیاوړکی پیری دارشمانه بی پیستوه و، له نامه زور به به هاکی دا که ناوی «گنیرانه وی دانیشویه که له کوردمستانا» یه نویسیویه تیه وه، من که له نه حمده ناغا حوی بومه وه، نامه کی میستر ریچم دوباره خوینده وه و ناره زوی که سیتی «قه یغان» دای گرتم. نه وانوی له م شونه دا پیم بن بردون، و ا بزائم که لکینکی پچوکیان هیه یو دتريک. به لام له پیش نه وه دا که نو سه رنجاننه منان بخرمه پیش چاو، وای به باش نه زائم که چیروکه کی «فه قن نه حمده و قه یغان» تان له نامه کی میستر ریچمه یو وهریگنیم. گنیرانه کی میستر ریچ له نیسکی نو گنیراره ی نه مرؤ له ناو نیمه دا بلاوه، به به هاتره، چونکه ۱۲۳ سال له مه و پیش له پیرکی دارشمانه بی پیستوه. میستر ریچ له سلیمانی، له سرده می مه حمود پاشای نوره حمان پاشای به به دا، له نار قه و ماوی روژی ۴ ی تشرینی یه که می ۱۸۲۰ دا، نه مه ی تو مار کردوه:

«نه مرؤ پیاوی له دارشمانه وه که بشته نیره. هومر ناغا که نه زانی من به په روژم یو شتی سه مه ره (عجابه ب)، دوس به چن چو یو چاو بن که وونی، له گهل نه وه دا که به لینی دا که به بین نه ی هینن بوم، نم... په یونده به به لچیه ی خانم واده ی به به ره، مرؤ فی نیستای نو دنی یه (دنی دارشمانه) گشتیان له و خانم واده ی و، فیزنکی تایبه تی نه دهن به خوین، هندی له وان جار جار سیر له سلیمانی نه دهن، نوره حمان پاشای که وره ناموزا کوستانیه کانی خوی به ریز نه گرت و، هر چه ند نه هاتن، به هندی دپار یه وه نه ی ناردنه که شیاوی بار و بنوستان بن. نه وان له به رده م نوره حمان پاشا دا سه به سیه کی که وره، تا نه نانت به رزتیشتیان نه نواند، به بونه ی نه وه که به لنی که وره ترن، یه کنی له وان که به

هه چه هه چه ی که نه که وه نه هات بز سلیمانی، راست نه چو بز لای پاشا، له بهر ده میا دانه نیش پینش نه وه که بن ی بلین؛ دانیشه، قنده یه کی کونی چلکنی دهر نه هینا، تن ی نه کرد، دای نه گیرساند، چند قومیکه لنی نه کینشا و روی نه کرده پاشا؛

- «نن، ناموزا، چونی؟»

لیره وه میستره پیچ واله سوری نه روا؛

«با بن پندره سر چیرزکه که ی من؛

دو برا بون له دارشمانه، فه قن نه حمده و خدر. نه مانه له دژمانه یه یی بلتاسه کان که مرزقی هره توانای پزدهر بون، زور له نازاردا بون. فه قن نه حمده که پیانیکه زور نازا و به خوناز بو، دئی یه که ی خوی به جن هینشت و، سوتندی خوارد که هر گیز نه که پیتسه وه نه وی تا کو له باریکا نه بنی که بتوانی توله ی خوی به سبتن. لنی ی دا، چو بز نه سته مول و، له وی چره که لکی تورکه وه. وا پئی که وت که سولتان له وه ده مده له جهنگ دا بو نه گهل فهرنگ دا (خزمه که وتی، له گهل نینگلیزدا). له ورزانه دا شهر به تاکه پالوهان نه کرا. پالوهانیک له له شگری فهرنگه وه هاتره پیتسه وه و، پینچ رزور بو له سر بهک پالوهانی تورکی له ناو نه برد. فه قن نه حمده خواشستی کرد که خوی بز نه م دژمنه ناوداره دهریچن. له سر نه م سولتان ناردی به شونیا، له پاش نه وه که لنی ی برسی که کنی یه و کورنده ریه و له دیمه و دیداری خوشنود بو، هینشتی که خواشسته که ی به نیتته جن. له پینش هه موشتیکا نه سپیکه باشی دایه و پر چه کی کرد. فه قن نه حمده چوه مه بیانوه بز فهرنگه نازاکه و، دای به زهوی دا، خهریک بو سهری برئی، به لام به واق وری به وه دی که دژمنه به زهوه که ی که نیشکیکه که لنی ی نه یار پیتسه وه، سهری نه برئی، نه بنی به ژنی. فه قن نه حمده که نیشکه که ی به پیروزی هینا به وه له شکرگای تورکه کان. له سر نه م سولتان لنی ی برسی که چی پاداشتیکی نه وی، نه وه فرمانیکه رست بو نه وه ی بنی به «بهگ» و دئی ی دارشمانه و زهویه کانی نه وی ی بنی به خسرئ بز پشتا و پشت، دهس به جن فرمانه که ی بز نوسرا. لیره دا فه قن نه حمده شهرم، یان نه زانیی کرده، نه که ره هه مو کوردستانی بو ستایه، نه ی درایه. فه قن نه حمده به م دهسکه وته زور خوشنود و، به پیروزی که ره به وه ولاتی خوی له گهل ژنه تازه که ی دا، له م ژنه دو کوپی بو، «سلیمان به به» و «بوداغ که یغان»، ناوی که نه یه نینگلیزه که «که یغان» هر. فه قن نه حمده نیتر له گهل بلتاسه کانا که وته شهروشه روه و، گهلن به یده سی کردن. رزور له رزوران که خوی له مال نه بو، چوار مه پینچ سه د سوارن له بلتاسه کان دایان به سهریانا بز تالان. که یغان به ته نیا لیان راهری، گهلنیکه لنی کوشتن و هلی برین. که یغان له پاش نه وه نیجا مرزقی دارشمانه ی کز کرده وه و، بنی ی وتن؛

- نه ی مرزقی دارشمانه. فه قن نه حمده گیانی منی به خشی له کاتیکا که له ژنر چنکیا بوم. من هره نه وم نه ویست و چاوه روانی نه وه بوم که نه و چاکیه ی

بده موه، وانه موز داموه. نیتا هدرجه کتان چارو پین کھوت، بز فقتن نه حمه دی
بگنهنه وه، پین ی بلتین کهوا من رژیستم بز جنی یه هدرگیز چاری به من
ناگه ویتنه وه، پین ییشی بلتین که نامه وی شونیم بکه وی، چونکه پین سود نه پین و،
نازاریشی نه دم که، خوا نه ی زانن، به خوایشتی خوم نامه وی بیهه هوی نه وه.

سوری نه سپه که ی ودرگیزا و، له پاش چمند ده قیفه بک له چارو و ن بو.
فقتن نه حمه د که گه رایه وه، له م قه و ماهه سوری سور ما و، به له دوس چونی
که یغانی خوشه و رست زور خه فته تبار بو، خوی پین رانه گیرا، بریاری دا، شونیم
بکه وی به پینجه وانه ی نه هیشته که ی نه و.

له دؤلی «خدران» دا که له پزده ره (وه ها) توشی بو و، تکای لن کرد که
بکه ریتنه وه، که یغان ونی:

- ناگرن، تو موسولمانی، من فمهرنگم، نه چمه وه ولاتی باوگم، به درودا
نزیکم مه که وه، نه گنا نازارت نه دم.

فقتن نه حمه دی شهیدا دمی هال نه گرت له پارانه وه، که یغان نیتزه که ی هال
بری و کردی به ناو شانیا. فقتن نه حمه د کھوت و که یغان دایه چوار ناله، به لام
هیشتا دور نه کھوت به وه، بهیری کرده وه که پاداشتیکی پین فمهری دابره وه بهرامبر
به و به خوشینه ی نه و له کاتیکا که گیانی له ژیر چنگیا بو، نه و هدرچنده
موسولمانیش بو، له گال نه مه شا بارکی مناله کانی بو، له سدر نه مه نرم به وه و
که رایه وه، دی که هیشتا هه ناسی تیا به، مده مینکی به کاری نایه سدر برینه که ی
بز نه وه که ترکزه ی (خطر) لن دور به خاتنه وه هتا فریای پین نه گا که زور دور نه بو.
نینجا به جنی هیشته وه.

فقتن نه حمه دی دلداری سوتا و مینرد، هدر که برینه که ی ساریژ بو، پین نه وه
که شرمه سار پین له و کرده وه ره که له دوس نه وی دی بو، له سدر بریاره که ی خوی
رزی، دیسانه وه شونیم که و ته وه، هتا که یشته فمهرنگستان، له وی رژنا واپه ک
که یشته شاریکی گه و ره، دهنگی شایبه کی بهر گوئی کھوت، موزیفه یان لن نه دا،
شاره که چراغان کرا بو و، هدمو پیرسته کی شایی رنک خرا بو.

فقتن نه حمه د که نه ی نه زانی چی بکا، یان له کوئی شو رابویری، بریاری دا
که خوی بدا به دم هه لکه و ته وه و، له هدر کوئی یه نه سپه که ی به وستی، له وی
بمینته وه، به م چه شنه جلوه ی بز نه سپه که ی شل کرد و، نه سپه که ش له بهر دهرگای
مالی پیریزنیکا وه ستا. پیریزن له پینشا هه ندن دژواری پینشان دا، به لام دواپی
به ره دواپی دا که بیکا به میوانی. فقتن نه حمه د بز نه ی نم شایی و زه ما و نه دی له
پیریزن پرسی. پیریزن تنی که پاند که که نی ی قه رال چو بز شهری موسولمانه کان،
نه مه چمند سالیکه شونیم نه بو، نه و هتا نیتا گه راده ته وه و، له ناموزا که ی ماره
نه کن، فقتن نه حمه د تکای کرد که پیریزن کاریکی وه ها بکا که خوی بتوانی بچیتنه
نم شایبه بز سهر کردن. پیریزن دواپی به ره دا بو، به لام به گره وی که نه و بهرگی

ژنان بیژن، نه قن نه حمده جو بوشایه که و، له دوی خوی کوتایه جی په که وه که
 ناماده بن له نوخسه ژوانی که یغانی جوان و دهسگیرانه که یدا، بانو هاته بهر وه،
 زاوای دلرهق له پرنکا شه پاز له یه کی کیشا به بن گوئی یدا و بن ی وت:
 - تو دیل بوی له ناو موسولمانه کانا، تو نابروت تکبیراوه، هیشتا نه ویری
 له به یم ما خوت ده رخی؟

بوکن له داخانا به زمانی کوردی که چاکی نهرانی هاواری کرد:
 - نه قن نه حمده، حوزگه لیره بورتایه!

که سدی هاوار بو براو ده سه جی پری دا به ناوا، زاوای سه بری و بوکن ی
 رفاند بو نهسته مول، له نهسته مول سولستان سه رباری نه وهی پیتشه وه هی ترینی بن
 به خشی.

نه قن نه حمده و ژنه نیستا خوا یشتکاره که ی پیکه وه که رانه وه پژدهر، له دوی
 پیکه وه هدا سه به ختیارانه ژبان، نه قن نه حمده له پیتش مردنیا هه مو هه ریمی
 پژدهر و مهرکه و ماوه تی خست بو ژیر دهس، له پاش نه کوری که وری، سلیمان
 به به چو جی ی، سلیمان به به که با پیره که وری سیره کانی نیستی سلیمانیه، نه و
 پارچانه ی تری کوردستانی داگیر کرد که له ژیر دهسبانه یه، کوری دوه بوداع که یغان
 بن فرزند مرد.

میسره ریج له ژیر نه م چیرۆکه دا وا نه نوی:

«پاشا له وه پیتش هه ندی پارچه ی نه م چیرۆکه ی به تیکه ل و پیکه لی بو گتیرا
 بومه وه، وه به چونه وه نه سه ر نه رو پایه تی، له که یه انه وه، نه ی نازی، وه نه ی وت
 که نه شق خز می من بن، به لام قه و ماوه که ی نه دایه پال با پیری سلیمان به به،
 بانو هه کانی خانه وادهش هه ر نه و چیرۆکه یان بو میسر ریج گتیرا و ته وه.

له م چیرۆکه دا، که هه مو وشه کانی چیرۆک بیتزه که ده کار هینایه و، هه چه
 لن پتر نه کرده و نه م گتیرا، که لن گسانی لاوچاکی هه به که روزه ده لاتیه کان به
 ته وای پیکانه لن ی، هه چ نه بن له م روزه ده دا، قه و ماوه کان به ته وای پیکانه
 به شتواز و سروشتی هه ل به ستیان و، وا دیاره که له هه ندی قه و ماوی راسته قینه وه
 هه ل گتیرا بن سه ر به سه رده مینک بن ژور کونتر له و سه رده م ی چیرۆک بیتز نیشانی
 کرد، نه شق که نه مه به چینه وه سه ر هه ندی چیرۆکی لاوچاکی سه رده م ی سرؤفی
 چه لپا، ده م ی سه لاهه دین که سولتانیک ی کورد بو و، له وینه گتیرا ره که وه رگسانی
 له لایه ن چیرۆک بیتزی نه زانی کورده وه که به سروشت نای داته پال هه چ سولتان
 بیتجه که له سولتانی نهسته مول و نه یه وی پیکا به چیرۆک نیکی سه مه ره بو با پیرانی
 راسته و خزی سلیمان به به ی قاره مانی خوزه و ستیان که ژبان هه ی چاک دیاره و،
 سازگاره بو وه رگرتنی تن ناخراو نیکی وه ها، نه توانم له م چه شنه که لن وینه ی تیکه ل
 و پیکه لی دتیریک و سه رده م پیشان بده م که گتیره وه کانی روزه ده لات نه ی که ن.»

*

گشت نه ته و بهک نه م چه شنه گنبرهاره لاورچاکیانه و جوامتیربانه یان هدی،
 پنبانه وه نه نازن، له بیریان دهر ناکمن، خستوبانه ته سر کاغوز، من نه واهوی ژبانم
 دا به چیرزکه کی «لاوچاک و کلزل» یس، خسته سر کاغوز، به لام به پتو یستم
 زانی که خاتری زانستیش به گرم، وه نه ونده ی لیره دا نه کری، به ترازوی دتیریک و
 زانپار هلیان کیشم. نه م دهرس لن دانه ی من نابین له به های نه م چیرزکانه و
 هاوچه شنه کانی که م به کاته وه، نه مانه پتو نازراوی نه ته وه پیمانن. نه بین نه م
 سروردانه قهوما بن، به لام وه کو میستر ریج نه لن، دتیریک ر سرده مه کانیان
 تیکه ل و پیکه ل کرا بن.

*

توفیق وه هی درتزه به باسه که نه دا و، له سر بنچینه ی لیکزلینه وه به کی
 زمانه وانسی ناره کانی «هوداق» و «قه یغان» ی ناو نه م دو چیرزکه، هولی
 دوزینه وه سرده مه کانیان نه دا. له بهر نه وه ی له سنوری نه م پاشکویه به دهر بون،
 نه م نویسه وه.

سرچاوه: توفیق وه هی: «نه ز خولامی چاری ده کلزولیم - خانی قه یغان»،
 دهنگی گیتی تازه، سالی ۱، هرگی ۵، شوباتی ۱۹۴۴.

*

۲.۳. چیرزکی:

دوانزه سواره ی مهربان

نوسینی: پیره میترد

منال بوم هه رچند به یتی دوانزه سواره یان بونه کردم، به و منالیه خنوم به
 پالنه وانیک ده زانی، که داراغا نه ی گوت: «کورگل فیدای هه لمه تی شترانه تان بم،
 رورتیکه و نه مروت، روی خاکه که تان سبی که نه ا» منیش به خه یال لنگم نه داین،
 نیجگار که نه یان خوتنده وه:

جوامتیر ناغای ره نگیته پلنگی چنگ به خوتنه

من نه ونده ی تر شه یدای نه بوم، نینجا زور ناواته خواز بوم که بوم هه لکه وری
 نه م دوانزه سواره پنبومه وه، به لام هیچ به لکه و بناغه یه کم ده ست نه که وت، منیش
 راست و ره وان باو کم چوئن له باپیرمی بیستوه و، منیش چوئن له باو کم بیستوه، وا
 نویسه وه، نه م هس راسته که یه تی..
 نوز شاعیره کانی پتشین!

پیره میترد

هونری سلیم بهگ له دیوانی شاه غازی دا
شار قه لاچوانانه، نهحمده پاشای گهوره که مهشهوره به: «شاهی غازی
نهحمده دی لشکرشکین» حوکمرانه، دهور دهوری شیر و قهلفانه، سواره ی به به به
راستی مەردی مەیدانه.

نیواران له که نار چه می قه لاچوان دیوان ده گیتپردی، پیاوماقول و نۆکەر و
ناغالهرو چه کهمه روق کۆمه ل کۆمه ل لهو گوی ناوه داده نیشن، تن نفکرن و
پیاونکی به شکۆ و سیما، ریشکی تنک و سبی، روخسارنکی نه سهر، به وئ
دا دی و لۆزه رنکی که له گه تی چوارشانه له پشتیه وه، تازه خه تی داوه، چاوی
وهک نه مستیره ی سیوه یل نه دره وشته وه، که ده گنه داوینی دیوان به شهرمه وه
نه پرسن: «پادشا له کوی به؟ سلیم بهگی مامی له کوی به؟» که نهحمده پاشای
پهشان نه دن، له دوره کپرنوشنکی بهنده کی نه کیشن، نهوسا نهحمده بهگ
نه پرسن: «نه وه کئی به؟»

خۆی دیتنه زوبان نه لئ: «شاهم من مه لا هه مزه ی نهو غانیم، نه مهش
بهنده زاده ت: نه کهرمه، سهو دای دلاوه ریی و جده گجۆیی له که لله دایه، له کابول و
زاپوله وه ناوبانگی زه بروه رنکی سلیم بهگی بهیستوه و، به لئینی به دلی خۆی داوه
نه کهر سلیم بهگ به توانن شیره که ی هه ل سورینن و، دای وهشینن، و نۆکهری سلیم
بهگ نه کات»

نهحمده پاشا که سه رنج نه دا نه م کوره نه ره دیتیکه و شیره که شی نه وه
مشاکیکه.. نه لئ: «به نا به خوا نا بزائن سلیم بهگی مام له کوی به، بانگی
بهکن، به لئین میوانی هاتوه»

نینجا نهحمده پاشا رو نه کاته مه لا هه مزه و، زۆری لئ نهکا، نه لئ:
«دانیشه!»، نهویش به زۆر به چوکا دی و دانه نیشن، به لام نه کهرم به پنیوه
را ده وهستن، له پاش نهختن سلیم بهگ دیت، پاشا پنی ی نه لئ: «میوانت هاتوه!»
نهویش دهستی مه لا هه مزه ماچ نهکا و، دهست نهکاته ملی نه کهرم، له م کاته دا له
شیره که ی نه کهرم ورد نه بیته وه، زۆر جوانی دیتنه پیتش چاو، دهستور نه خوازی که
سهیری بکا، له کالانی ده رده کیشن، به م شان و بهو شانا هه لی نه سورینن، له پاشا
هه لی نه دا به ناسانا.

نینجا که نهحمده پاشا بهینی که نهو شیریه دلاوه رنکی نهو غانی پنیوه ی
ده نازی و، نهی وت کهس ناتوانن شیریه من راوهشینن، سلیم بهگ هه ر له خۆیه وه
له قه دی هه ل کینشا و وهک فرفرۆکه یاری پنی کرد، که نهحمده پاشا نه مه ی دی وهک
گول که شایه وه، نه کهره میش زۆر به خۆشی و دلخۆشییه وه، که توشی ناغای خۆی
هاتوه، دهستی سلیم بهگی ماچ کرد، سلیم بهگیش روی کرده پادشا و وتی:
«نه مانه نیتر میوانی من، به لکو نه کهرم دهسته برای منه، نه یان به مه لای خۆم».
پاشا وتی: «زۆر باشه».

پاش نم هدیتو هوته، کونخانی به کراوا و، کویحای خورمال که گولعه نبره، دادیان له زوژی بهراز کرد که هیچیان بۆ نه هیشتونره و، کشتوکالیان نه ماوه و، همو سالنیک پاشا خزی که بۆ راو ته شریفی هیناوته شاره زور، راوه بهرازی کردوه، بهوه بهرازمان له کۆل که وتوه، بهلام نه مسال که ته شریفی نه هاتوه، بهراز نه مان خون! پاشاش فهرمی: «کوا شیر و هشینه کان؟ هونه نه مه نیه له بهر ده می نیمه دا شیر همل سورین، هونه نه وه به نهو شیر به پاریزکاری دهناته کان به هشینری». سه لیم بهگ ده سبه جن تن که پشت کهوا پاشا له گهل نهوتن، وتی: «توانج پیشی پادشاهان نیه و، له بهراز ترسانیش پیشی نیمه نیه».

سه لیم بهگ رو نه کاته کویخا و نه لن: «ناماده به تۆ له پتسه وه بهرز، سبهی نپواره خوا یار بن لای تو میوانین».

بهو توندیه وه له دیوان همل دهستن و نه چینه مالی خزی و، نه کره میش به دوايه وه، خزیان دو کس و نه نیرن: جوامیتر ناغای رهنگینه و، ناغال ناغای سیوهیلی و، زه بنه له بهگی مه سرف و، مه حمود بهگی قه دیمی باش جاوهش و، دارا ناغای مبره دئ و، فەرماووزی زهنگه نه و، سوار ناغای بلباس و، مه مه ند ناغای میراوده لی و، شاپور ناغای بهختیاری و، زولال ناغای مهرگه بی و، میران بهگی وه له بهگی و، چه له بی قه دیمی هه مه وه ند که چه له بی هاوکی شریفی به ناوه وه نار نرا بو، نه مانه هه مو کۆ نه کاته وه، هه مو نه بنه دوازه سوار و، پتیان نه لن: «به یانی زو به فینکی سوار بین لیره وه له دۆلی که لاله وه به سه ر ناوی سرحان ناغا دا له بهی سه پید صادقه وه راوی لن دابه ستین، نهو سه ر جاوهی قوماشه ننجگار بهرازی زوره، له وپوه دست بن ده کین، به سه ر ته په کمل و هوشبارا نه یان ره ویتین بۆ خوا به کراوا».

له سه ر نه مه هه مو به یار نه دن و، هه ر که سه رو ده کاته مالی خزی، لن ی ده نوی.

راوه بهرازی دوازه سواره له شار زور به یانی پینش بانگ نه کره م که له دیوه خانی سه لیم بهگ دا نوست بو و، نهو شه وه، له خۆشی نه مه که له تهک سه لیم بهگ دا ده جن بۆ راوه بهراز، خهوی لن نه کهوت بو. دپته ده ری بۆ نه وهی بزانی شه و چ وه خسته. نه یینی وا کۆز ته رازو له سه ر گردی دار گویره که وه گوپیان کیشاوه و، مه لایش خزی لن ناماده کردوه سه لا بهکا.

نه کره م دیت ده رگا بهکا ته وه که بهجن بۆ مزگه وت، سه لیم بهگ خه بهری نه هیشه وه، نه پرسن: «نه وه کن بو ده رگای کردوه!» نه لن: «میوانه که بو». نیتر سه لیم بهگیش ناوتته وه و، دپته ده ری، بانگی مه یتر نه کا نه لن: «نه سبه که ی خۆم بۆ زین بهکن و نه سبه ریشانیش، که زور هینه، بۆ نه کره می ناماده بهکن نه وه کو زور سواری نه کردبن، با سواری ریشان بن! نهو به جاوه پیره ش هه تا من

دیتمه و خزمهت و چاودتیریه کی باشی بکهنه.

سولیم بهگ نه چن ده سنوئژ نه شوا تا له نوئژ ده بنده نه گره میش دیتمه و، ده سواره کی کدش به سواری له بهر دهرگا نه وهستن. هه مر ناوی خرای لن نه هیتن و سوار نه بن.

سولیم به هه لایمک دا جوین ته پللی تاییه تی خوی بو، به لام....

.....

له بهر نه و بهر پاره حویان گرد ده که نه وه بو به و.

نه و به یانیه نه سب بو شا زین نه کهن که بهرن رهوی بو بکهن. مهیتر نه سب له ته ویله دیتته ده وه. نه سب ده ست نه کا به چه بوکان و نه به نه، مهیتر قبتنی هه ل ده سن له بهر خۆمه ده لن: «شیره شیر ی چیه، وا ده زانی بهز مه پداندار ی سوارت نه بن؟ نه م خه لکانه را و ده کهن».

نه و ده مه نه حمه د پاشا با نه م تو افجه ی نه دا به گوئ دا. بانگ نه کا مهیتر نه سب بیتنه ره و نیسه پین نه نیتته ناورهنگی، رو نه کاته سوپا و، به دهنگی بهرز نه لن: «مر دن مودنه لنگ بز او تن چیه؟ تا نه م سه ره سه ر بهن پشت ناکاته دوشمن... یا عدلی ده ی سوار بن مه ریانه، روژی مه پدان».

نه مره ته ی دلا وهران ناورهنگی لن نه دا و، رو نه کاته باسکه در یژی قه یما سه، نه بیتن وا ده سه سوار تیک دیارن، سوار له پیشه وه زر ی و کلا وزر ی و ده ستور جیاغ و جوار ناوینه یان نه در وه وشته وه.

مامه ند مه را و ده لی و سوار ناغای به لباس له پیشه وه، لاوکی شه ری قایغانی ده لن و، سولیم بهگ شیر ی حه مایل کرده و، ده ستی چه پی به حله وه وه و، ده ستی راستی له بهر که مه ری نه دی قه بز نه شته پی به ته هور تیکه وه جاوی به یوته ته تاریده ده یه وی به زه ری چا و نه و کتیه هه لکه نن و، بدا به سه ر در شنا، جوامیر ناغای رهنگینه که ده لن پلنگی چنگ به خۆنه، قله بان ی تن کیده وه، دو که لی قه نه دی وه ک باقه سمیلی له م لا و نه ولای سه ری وه با ده یسه کتینه وه.

پاشا که نه مه ی ده بیسن، نه لن: «شه رت بهن مه سه ر حه لات به کم، نه گه ر نیستا من رام به کردایه، نه مانه وا رو یان کردوته له شکری دوشمن و، که رانه وه، نه بویه من چیم به کردایه؟»

نه بجا نه حمه د پاشا به هیواشی نه گه رتته وه درا وه و، بانگ نه کا ته پللی شادی لن به دن. نه م عه زم و ره زمه له م ده سه سواره دا ده پنم، فته ح و سه ر که وتنه.

نه قاره چی ده ست نه کهن به گرم و هو ی ته پل، ناوازه ی ته پللی شادی به و فینکی به یانیه نه دا له شاخی که تر، دهنگی نه دایه وه. که سولیم بهگ گو ئ ی له دهنگی نه م ته پله نه بن و، نه یاسن ته پللی نه حمه د پاشایه ر تقامی فته حه. نه گه رتته وه به خۆی و یازده سواره ی هاو ری یه وه له سه ر پی دا نه وهستن. که ده بیتن به راست و نه حمه د پاشای برا زایه تی سه ری سو ر نه میتن، له خۆشیانا هیچ قین و

گرزیده کی نامتین، که پاشا نه گاته راستیان هه موگردن که چی بۆ نه کهن. پاشا نه لن: «هه ره وهک پیشکه وتن یاخوا هه میسه هه ره پیشکه وتو بن، ده برۆن نیوه پیشدارنا نیمه خۆ خه میه و باره گامان له گهل نیه، هه مو سه لته سواره بن و بۆ نیواره ده بن یهک سه لته بکهینه مهربوان. شهو قه لای میتردانه، برۆن له په نای یهزدانا بن!»

سه لیم بهگ نهم قوماندیه وه نه گری، تاوزه نگه پیا دپتی، هه مو نه یکه نه به توژ و تی نه پرن.

ده می رۆژناوا، نزیک به نۆردوی نیران، له نه دیوی بۆسه ده خون، نزیک به بانگی شنبان سویای بهرودوای پاشایی سه ره تایان ده نه که وی. نارامگا بۆ پاشا رنک نه خهن، که پاشا داده بۆ و، که من ماندوی نه چه سته وه، نه فهرموئ: «به سه لیم به لپن نه مشهو میوانی نوین، نان و نالیکی نۆردو په بدا گاه سه لیم به گیش نه لن: «به چاوان، به لام نیستا له خاکی نیرانین، راهره می نیرانیش نه مه یه شهو سه عات سنی نان نه خون. نیمهش له سه عات سنی دا هه مو فهرموده یهک به جی ده هینین»

سه لیم بانگ نه کاته نه کهره و، نه روانی نه کهره دیار نیه. خه بهر نه زانن که نیو سه عات له وه پش به پیاده یی رۆیه تاگو هه ندی به دگۆ به لپن خۆی شار دۆتوه. سه لیم بهگ تی دهگا که به ته نیا چوه که چهند و چون و رینوشینی دوشمن تا قی به کاته وه، سا چهند ده قیقه یه کی بن ده چی نه کهره نه گه رته وه. سه لیم بهگ تی نه هرستی: «له کوئ بهی؟» نه کهره نه لن: «خۆم چوم ده وران ده وری نۆردوی نیران که رام، هیچ به خه پالیانا ناپه که دوشمن به تیری رویان تی بهکا، بن باکانه هه مو له نا ههنگ و به زمان»

تیجبا سه لیم بهگ نه لن: «به رادهر من و تو نه وئ ناوه لیما نه، چی له م له شکره ده لتی و، چی بهکهن؟» نه کهره ده لن: «پاشا له قه میاسه نوکته یه کی فهرمو: شهو قه لای میتردیه، من وا به چاک نه زانم تا سه ره له نیواره به و، شپهرزه ی نان و نالیکن، شتیکیان بن بهکهن، که که وتنه نیوه شهو نه که ونه ناگا داری. نیمه دوازه و نه وان دوازه هه زار بهکونه روناکی و بمان بیثن لیتمان ناترسن، تا شهو و نیسته شپهرزه نه نا به خوا با تییان هه لکه بن!»

سه لیم بهگ نه مه په سند نهکا و، هیچ رانا وه ستن نه نیرن له نه قاره خانه دوازه ته پل نه هین، به قه لپوزی زین دا داینه په ستن و، سوار نه بن و، رو نه که نه له شکره نیران. نه ختی له نارامگای خزیان دور نه که ونه وه، گانی و ناویکیان دپته ری، نه کهره نه لن: با دابه زین ده سنوژنکی پاک بهوین و، نوژیکی بۆ خوا بهکهن و به پاریشه وه، هه مو دانه به زن و نوژی نه کهن و له خوا نه پاریشه وه و، سوار نه بهنه وه، تیجبا نه کهره رو نه کاته سه لیم بهگ و نه لن: «قوریان! له شهردا په شه ی تو چونه؟ شیر له ج جینگایه کی دوشمن نه ده یه؟» سه لیم بهگ نه لن: «من تا نیسته شیرم له

سەری دوشمن داوه، بەلام بۆچی نەپرسیت؟» نەکرەم دەلن: «نەمەوی کردار و کوشتارمان دیار بن، کەوا بن من لە سەر شانی چەپ نەدەم تا کوشتاری هەردو لامان دەرکەویت»

دوای نەمە دا بەش نەبن بە سەر دوانزە قۆلا و لە دوانزە لاوه گرمە ی تەپل و نەعرە ی مەردان و بانگی نامان نامان تێکەل نەبن.

شەر دەستی پێ کرد

با جاری ئەوان لەم هەرا و هوریا بەدا بەتێنەوه، خۆمان بەگەرنێنەوه سەر نوو سەردەمە کە نەکرەم بە پارتیز لە پێشوتنی نۆردوی نێران گەرا بو. نەشارەزای نوو مەلەبەندە بو. لە گەل نەوشا کە نزیک بە قەلای مەریوان کەوت بونەوه. جوامیر ناغای رەنگینە بە سەلیم بەگی وت بو: «نێمە کە دەگەینە قەلا، نەبن لە شوێنیکەوه بڕۆین وەک نێمە، تا ئەوان نەگەنە مەریوان پێمان نەزانن، نێمەش نەبن لە نزیکەوه بڕۆین تا دەچینە بن دەستان بەمان بێن، جاری قەلاکە خۆی سەختە، بەری لای نێمەش گۆلی زرتبار گرتووەتی، نەم گۆلە پێ ی نێمە ی بەستووە، نەگەر بیت و پشت بە خوا ئەوان بێشکێن پێ ی راکردنی ئەوانیشی تەنگ کردووە». سەیری زات و نازایەتی مەردان بەکەن بە دوانزە کەسەوه چاویان لە شکاندنی دوشمن بوو. وتی: «بۆ نێمە بەک پێ پەنا هەیە نەویش (گولان) ه، گولان رێگە یە کە وەک گولانی (زرتبار) ه تا نەگەینە بەر قەلانات بێن، کە گە یشتینە داوینی زرتبار لە (پەنگیجە) وه بە سەر (سێو) دالەو تونکە تونکە ی بەر گولان دا بۆسە بخۆین. پستی گولان شاخیکە هیچ باوەر مەکە کە ئەوان نەیان گرت بێن، لەو کێو لەشکریان دامەزراند بێن. زۆر ستمە نێمە پتوانین تێ پەڕین، نەبن هەموو لایە کمان و، پاشایش کە گە یشتە بەرەوه بێن دەنگ و بێن سەنگ، کە هەستمان نەکەن مۆلە بخۆین تا شوو بە سەردا دێ، نووسا بەندە و نەکرەم و، چوار سواری تر یەک دو سەعات لە پێش شەبە بخۆن دا دەوری زرتبار بەدەینەوه. بەکێشمان لە (دۆلاش) و (تە ی) وه، دوهم لە (بەیزە) وه. سێهەم لە (سەسەک) وه. چوارەم لە (داسێران) وه نامادە بن تا من و نەکرەم دەگەینە پستی کێو کە و پشتیان لێ نەگیرن، نووسا کە دەنگی تەپلی نێمەتان بێست و، نەعرە ی نەکرەستان هاتە گوێ، خۆت لە پێشەوه بە تاو بە پێ ی گولان دا لە نارجەرگی دوشمنەوه هەر شەشتان هەلەت بەرن بەدەن بە سەریان، نوو لەشکرە زۆریە یە کە ناردووانە ته سەر کێو کە هەر نەبن، کە نەم هەرایە بێم نایەنە خوارەوه».

سەلیم بەگ نەم را و دەستوری زۆر لا پەسەند بو، هێجگار کە سەلیم بەگی بە مەرد دانا بو بۆ خەتەری هەلبژارد بو، پێ ی خوش بو.

نەمە دەستوریان بوو کە بەم رەنگە دامەزران و، نەکرەم و جوامیر ناغای کە یشتە شوونی نەبەرد، جوامیر ناغای دەنگی زۆر خوش بو، موانجاتیکی بە دەنگی بەرز خوێند، نەکرەم جووشی سەند و، راست بوووه سەر ناوژەنگی، کە

نه عره به کی کتیشا به جاری دار و بهرد و شاخ و کنیر دهنکی دایه وه. خوریه کهوته
 دلی نژدوده وه، نیمه وهک نیران نالتین: (زهره شکاف شدند)، به لام زور داجله کین
 و به شزکان و، هاتن به یک دا و، نو شرتنه ی که نه کرم و جوامیر ناغا که پشت
 بونن له سلیم به گوه تیرهاویرتی دور بون، سلیم بهگ به سر سواریه وه ناماده بو،
 کوئی ی بونم نه عره ی مودانه به گرت بو، که دهنکی نه کرمی هاته کوئی، هینا به
 هیوا و هلهت و، له خوشیانا نویش نه عره ته به کی لن دا. هردو سه دا بهرامبر
 به یک دهنکیان دایه وه و مژده ی سرکه و تنیان که پانده کوئی ی نه حمده پاشا.. نینجا
 سلیم بهگ دای له تهل و کردی به گهر دش، هرچند ناوزه نگی به نه سپهرشی
 سن تنگدا نه هینا، کوزه ی نه سپ و ته قه ی نالی پزلا ی، بهردی نو شاخه ناگری
 لن ده بره وه، پاشاش که نه موی بهست و بهین، ده سپه جی بانگی کرده نه قاره خانه و
 که رونا پینه گرمه و، خوشی سوار بو تا روانی له پیش ده میسه وه که سی نه دی،
 برو سکه ی چه خماخه ی نالی ولاخی سوارانی له ناوجهرگی سویای دوشمن دا دی،
 روی کرده ناسمان و پارایه وه، وتی: «خوایه! شهری لاه لایه و، نوان به سرمانا
 هاتن، ده گیری دامسوان تزی». خه ریک بو به شونیا نا بهین، نایب و
 پیار و ما قوله کان نه پان هشت. هاته سر کرده که کوئی ی گرت، هر له کانی سانانه وه
 به دوری نژدوی نیرانا گرمه ی ته پتی نه قاره خانه ی خزی و، نه عره ی دوانزه سواره ی
 دئی، لاوکی شهر ی قایغانی دیسان هاته کوئی، بانگی کرده سوجاده جی هانی،
 بهرمالی بز هینا، دایه زی، سدری نایه سوجه وه تا قنده کیشینکی چاک سدری هل
 نه بری، که سدری بهرز کرده وه بانگی کرده باش چاوش و داراغا که دهنکی له شکر
 بهدن ری ی راگردنی نژدوی نیران بگرن، شکان و خراپیش شکان، به شیرزه بی
 نازانن رو به کنه کوئی، باش چاوش (سوپه هسالار) ی نو دهوره خالید به کی
 میره دئی بو، قه داره ی باش چاوش له گل شمشری سلیم بهگ دا هاوشانی ده کرد و
 مه شهر بو، جارتیک لای وارماوا به کانه بهگ به له سه دهبن، خالید بهگ هل
 نه کورتیه سر به کانه و قه داره بهک نه دا له گازه ره ی پشتی، له ژیر زکیه وه دیته
 ده ری.

نو قه داره به ی هل کتیشا، کهوته بهر له شکر، بانگی کرده: «کورینه! شه ویکه
 و نه مشه و، له و روزه وه که خوا نم خاکه ی نافه ریده کرده تا نیمه و شهرنکی تری
 وای تیا نه کراوه، سهره تای سروشتی کرد هیتشتا نازایه کی تری وای نه نوسراوه،
 صلاحه ددین به نژدو سواوه نینجا سرکه و تنینکی وای بز ری کهوتوه، نیمه دوانزه
 سوارمان نم نژدوی پتچایه وه. هرچنده تا نم قنده کیش به شی نیمه ی تن
 نه خسته، به لام و نژده ی چاک کهوته بهر نیمه، فیدای ده ست و شمشر و شان و
 باهری دلیرتان بم، به خوا نه زانم زور گفتی ریگه و بهک سه لاف و سهره وه له
 قه لاچوالانده نیمه و گیشته ته نیره و ماندو و برسی، به لام شمیرت نه مانه له بیر
 نه هاته وه. شه پیورچی اده ی فیدای که ره ناکه ت بم، پیش کهوه، پیشکه وه! کورگل و

رژیم دوام کهون!

نمەى وت و ناوزهنگى پيا هيتا، تينجا غولغولەى تەپل و گورەى نەقارە
تەیکەل بە (سەر دەرکە و مەل بىيارە) بو، بە راستى سوارەى بەبە نوو شەو
کارتيان کرد نىستاش بە داستان نەيگيرنەو.

جەنگەى جەنگ

جاري لە باش چاوش و سويا گەرتين، شونى سەليم بەگ و پينچ سوارەکەى
رەفيقيان کەوين، يە کسەر لە بەينى گولان و کيتو کەو رۆانه ناو سرياي نيرانەو،
هەرچى پياوئ کار... نيران بولەو تورەيەو بو.

سەليم بەگ وای زانى کە تى هەلکردن ورە بەرنەدەن و، نەشکين، بەلام
وا نەبو، جاري نوو راستە لەشکرە وەک قولاً... ماسى سەر يەک نىشت بو، بارەگا و
تەرارگايان بە ناسانى بە جى نەنە هيتشت، نەيانزانی نەگەر راپەکن خراپتريان بە
سەرا ديت. راستى بە لى بورداو نە شەرتکى نازانەيان کرد، بەلام... سەليم بەگ
لەوانە نەبو بەگرتەو. ناغاي زەنگە کە نوکەتە چى و بى خەم بو، کردیە گالتە
وتى:

«هەرايە، کورگەل تاريکە شەو،

مەنجەلى پلاو وا لە پيشەو!»

سەليم بەگ بى نىختيار بى کەنى و، وتى:

«هەرايە کورگەل، پالەوانينە!

رئ پاکەو کەن، نەوجەوانينە!

وا هەلمەتيان بەرد، ياران بە دەست،

شاخ و کيتولە ژير بى يانا پەستە!»

لە گەل نەمەش دا دوشمن سەمەلەتى کرد بون و، رئى لى پەست بون،
چاربان نەما کەوتنە راپەلە و بە شمشير پاکزيان نەدا، سەليم بەگ کە لە پيش دا بە
بى لىکدانەو دوشمنى بە سوک زانى بو، بى پەروا هەلى کوتايە ناويان، لە سى
جيتو بەرندار بوو، سەرشانى جەپى ولا رانى، برىنەکانيان کەم بو، بەلام قولى
راستى گزيالکى توهمەنى بەر کەوتبو، تا دەهات سارد نەبوو، سا خواو داستان
سوکە سوارى وەک شەهين کە بەکەويتە ناو قاز و قورنگەو، لە بەرامبەرەو
دەركموت. بە دولادا سوار و پيادە تەرنينى لە خوتنى خۆى و، دوزمنا سور بو،
چريکەيەکى شەهينى کرد. برىندارى و ماندويەتى و خەفەتبارى سەليم بەگ نەما،
تومەز نەمە جوامير ناغاي رەنگينە بو کە لە گەل نەکرەما لەو سەرەو دەست نەکەن
بە دەر دانى و، تى نەفکريت نەکەرم هەر هەولى نەو پەتى لە جى دا بکورتى و،
کوشتارى ديار بى.

خۆنەم شەرش شەمزانەن و لەشکر شکاندەن، وەستان کەلک ناگرئ،
بانگ نەکا: «نەکرەم بەس بکۆزە سەليم بەگ لە تەهلۆکەدايە!»

نه کرم گوی ی ناداتن، ناچار خوی تپیی لهشکر نه درن، نهوه بو گه ییه سلیم بهگ، بهلام نهویش زور بریندار بو.

(نه گتیر نهوه که دوشمن شکا و، جوامیر ناغا هات به سواریه وه که من بهمه سینه وه، قهنده یه کی بز تن نه کهن که به سر سواریه وه بیکیشتن، نه فوس له قهنده که نه دا و، دوکهل له برینه وه دپته درن)

نینجا که جوامیر ناغا تپیه ری و نه کرم مایه وه، که من هوشی هاته وه بهر خوی، نهویش دوا به دوا جوامیر ناغا تاوی دا، که پشته بهر وه، زوره ی سوپای نیران و جهرگی لهشکریان به جارن وره بهر نه دن، نه لنین له دوا وه که سمان نه ماوه، که نه م سوارانه که پشته یه که ناچار نه وانیش رو ده که نه قوته که ی سر کپوه که و، خه یه و خه رگا و، بهاره گا و نان و خوانی پوخت و ته میز به بجن دپلن.

جوامیر ناغا به سلیم بهگ نه لن:

«سلیم! من توم حسته نه م دریا ی لهشکر وه، زور به شیمانم، بهلام به که سی ترما رانه دی هتا به خوشما، تو خوا راستم بن بلتی برینه کانت چونن؟ نه ترسم زور بریندار بی، ناخ نه و جوانی و نازایه تی غرور دینن، تو نه ده بویه هیند بن په روا بی و، دوشمن به سوکی بیینی، سویندم به خوا مهردی و دلاوه یه کم لم نورد وه دا دی خه نیممی هه ر دوانزه سواره که بون، بهلام نه م شه به یخونه یان به بیرا نه هات بو، که س نه ی بیستوه شه به یخون سر له نیتواره، راستیه که یی نه مه یه نیمه لی بور دو بوین، سوینده که ی که له سر دهستی میری سور خواردمان، نیمه ی شپت کرد بز سر نوردوی نیران ده چوین، خه یاله که مان عه یی موباله عه ی نیرانیان بو، تو خوا لیتی که بده نه وه: دوانزه سوار و دوانزه هزار که س؟ نه مه شپیری شانامه نه بن چیه؟

«پیار که نزدیک به مهرگ بهر وه دلی پاک نه بن، له خوا نه بهار نیمه وه: سلیم نه کوژن، جوامیری له بهر گه رن، چونکه من توم له ته هلو که دا نه دی و، نهویش من هینامه پیتی تو. سلیم سن ته نگه یه کی تر ناپسته وه، بهلام جوامیر زوره.

«تو خوا سلیم چی به بهرازا... که ت بلتیم؟ نه که نه که وتایه ته سر سه و دای ره و، به رتکوتیکی بهاتایه ته مهیدان، نیمه بزج توشی نه م ته هلو که یه نه هاتین و، بزجی شبتانه خومان نه غسته ناو ده می نه هه نگه وه؟ نه لنین جه ساره ت له شینه وه پهیدا نه بن، نه مرز نه که ر پاشا به سیاست نیداره ی له که ل روم و عه جه م دا به کردایه، بزجی هه ر روزه له لایه کیانه وه لهشکرمان ده هاته سر؟

«هشتا برینی شهر ی وه زیری به غدادمان ساپژ نه بوه، وا نه مجاره ش له شم بوه به بیتنگ، خوا بهکا سلیم سلیم بن»

سلیم بهگ نه لن: «جوامیرا کاک جوامیرا هیزی نمژنو و هاناوی جه رگم نه وه تو نیت که نه وه بلتی له شهر دابن، بهاره ی نه وم نیه زور به دیم، بهلام تا ده مرم بهنده کی نه حه دی بهرازم ده که م که نیمه ی هینایه سر نه و قینه ی به دوانزه

سوار رومان کرده دوانزه هزار کس. نمه داستانیکه ناوی کوردستان زیندو
نکاتهوه، نگه ر راست نموی نیمه نمه مان بز ناموس و پارتیزگاری خاکه که مان
کردوه، نگه ر بشمرین له دلی میلله تا نمزین»

«نم خاکه که سروشتمان له وه، و، دایکی نیمه یه و نیستمانانه فیداکاریه کی
بز نه کمین، که لکی چیمان پیوه ی؟»

«جاری با هوالبیکی پاشا و لهشکر بزاین، نایا باشچاوش به خزی و
قه داره یه وه روی کردو ته کوئی؟... بونی پلاوی سهدری دیته لوت، تو بلتی نه یان
رشت بن، چونکه به لیتیمان به پاشا داوه له سر نان و خوانی نیران میوانمان بن»

«نگه ر راست دهوی من له سر نم برینداریه و ماندویه تیه دا، نگه ر نو
نان و چیشتم له دست بچن دهستم هیچ ناگری، دلنیم که پاشا ساغه و ناگای له
شکستی لهشگری نیران هه یه و، باشچاوشی به لهشکروه خستو ته شوین شکسته.
تو خوا با منیش سهری له ناشبه زخانه بدهم. دلم نوقره ناگری»

جوامیر ناغا پیکه نی، وتی: «ناحدفان نیه نم خه لکه پیت نه لیتن چلیسه،
به لام به به خت..... بابه هه لسه برز به لای خوت و نهوسسته وه، من ناتوانم،
نه چم به بن و شوینن پاشا وه. وهک تو دلت بز سهدری ناسره وی، من جهرگم بز
سهدری کوردستان نارام ناگری»

نینجا لیک جیا بونه وه، سلیم بهگ بز چیشته خانه و، جوامیر ناغا بزوه تی
لهشگری پاشای. نیمهش با دوی سلیم بهگ بکوهین.
له شوینتکی په نادا ۳ خبوه تی گوره ی چوار نه سترنی هه ل دراوه.
شکستی دوشمن و گه رانه وه

سلیم بهگ که زانی نان و خوان له جی خزی ماوه و، نه پزاوه، نینجا خزی
له راستی خزی ته ریق بوه وه و، وتی: «یاران پاشا که وه میوانه، دیار نیه، لهشکر
تیک چراوه. جوامیر به برینداری که وه پینوشوینن لهشکر، من له شوینی نموس به
کاسه و که وچکه وه ده که ریم. دست به جی که رایه وه و، هه ر له خزیه وه دای له
ته پل، زوری بن نه چو نه که رم پهیدا بو.

سلیم بهگ پرس: «ها نه که رم چیه؟»

«ناغام تنه گانه ی چاک نم ده مه یه، هه رچند لهشکر شکاوه و باش چاوهش
سر شکسته نیستوه، به لام نه وانه ی له پینش باش چاوهش و لهشگری نیکه وهن که
من هیشتا زوری لهشکر له (داسیران و نه ستران) ماوه ته وه، نه مانه نگه ر پیت و
بجولین، سواره ی نیمه ده که ونه ناوه راستی دو لهشکروه وه، که بزاین که مین و
بانگرنه ناوه وه، هه مور نه چمان پیه ورده نه روا، نیستا من شاره زانیم و، تیپی
خزیشمان لیک هراوین، نگه ر سن چوار سواری ترمان به دوزیا به ته وه به گو و
هه رای ته پل بهرمان له ده سته ی دوا یی لهشگری نیران که له کینو بونه وه و، دوا به
دوا ی شکسته ی خزیان نه روژ بگرتایه و، بمان خستایه رته ی پی (موسه ک)، نم

ترسه مان نه دهما، بهلام من و توچی بکهین؟

سہلیم بهگ وتی: «راست نه کهی، با جارئ هدردو کمان له تهپل بهدین و، رو بکهینه پیتش شکستهی دواپی»

نهکرم هدرچند نه مہی به شیتی زانی، بهلام ناچار سهریتچی نهکرد، هیتشا دور نهریشت بون تیهه سواریکی ههلبژاردهی قورجاغ بن دنگ و بن سہنگ له دواپانوه دهکشا، نزیک کهوتنهوه، سہلیم بهگ گهراپهوه و تن ی خورین، که لیپان ورد بهوه، راوهستا تا پاشا گه یشته بهروه، بانگی کرد: «مامه تزی؟ ماری؟»
سہلیم بهگ چاوی به جارئ رون بهوه و، وتی: «بهلن ساعم قوریان! جارئ شرتنم کهوه!»

پاشایش نه پهرسی بؤ کوئی، که گه یشتتن، نیتتر خوا بهزی ریک خستن، دواپی لهشکری نیرانیان لیک پچرانند تا پشت موسک. نینجا له سهریان نهریپین، گهراپانوه شوتن لهشکرگا، له ریکا زولال ناغا پهیدا بو، پاشا ناردی به شوتن باش چاوهشا که بگهرتتهوه نیتتر له سهریان نهروا و، قهرموشی تهپلی بازگهشت لن دهن، غزیشیان هاتنه ناو خهیمه و بارهگای به جن ماوهوه، داهیزین.

پاشا له باتی نه مہی رو خوش و شادمان بن، دلتهنگ و مات و مهلول دانیشته بو، له گهل سوارئ دهرده کهوت، دلی رادهچونی و هوالی جوامیتر ناغای دهپرسی. روی کرده سہلیم بهگ وتی: «مامه تو جوامیتر ناغات چؤن دی؟ دهترسم خوانده کرده جوامیترمان له دوس بهچن؟ به خوا سویند تهخوم جوامیتر به هدمو لهشکر و کهسوکارمی ناگزرمهوه»

سہلیم بهگ به گالتهوه وتی: «سا به خوا پاشا شوکر برینهکانی لهوانه به که نهژی، تو نهتوئ نهکوژیپین و، به مهرگی خومان برین! به خوا نیمه نهمانهوی لم نهبردهدا برین تا له دلی میللت و تاریخا برین» کوتایی

پیره میترد: «دوانزه سوارهی مهربان»، سلیمانی ۱۹۳۵. چاپی دوم، سلیمانی ۱۹۵۹. به داخهوه لاپه ریه کی چتروکه که و، چند وشه یه کی لاپه ریه کی تری له کوتیه کهدا دهرنه چوبو.

لیتره دا هندی سهرنجی میژویی

۱. لؤنگریک روداوی دوانزه سوارهی مهربان نه گهترتتهوه بؤ سهر دهمی سلیمان به به که تا سالی ۱۱۱۰ / ۱۶۹۸ حوکمرانی کرده، بهلام پیره میترد لیتره دا نه یگنیرتتهوه بؤ سهر دهمی نه حمده پاشای کوری خالید پاشا که تا سالی ۱۱۹۲ / ۱۷۷۸ حوکمرانی کرده. دیاره ماوه یه کی درتزل نه نهران نم دو میتره دا هه به و، یه که میان باپیره کهوری هدمو میترهکانی باهانه.

۲. سہلیم بهگ، که له چتروکه کهدا به سہلیم سن تہنگه ناوی هاتوه، کوری محمود پاشا بو، محمود پاشای باوکی سہلیم و، نه حمده پاشا برا بون. بهم بن یه

سەلیم بەگ برازای نەحمەد پاشا بوە نەک مامی.
 سەلیم بۆیە پێ یان وتوە سێ تەنگە، چونکە لە کاتی شەردا، بۆ نەوێ
 نەگلی، سێ تەنگە لە نەسپە کەمی بەستووە.
 ۲. سەلیم بەگ سالی ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶ لە شەری زرتێباردا کۆژاوە،
 نەورەحمان پاشای برای سەلیم بەگ سەرکردایەتی شەڕە کەمی کردووە، لەشکری وەزیری
 بەغداد بە سەرکردایەتی سلێمان کەهیە شکا و، سلێمان بە دێل گیرا. مەولانا خالید
 «سوگوازی» بۆ سەلیم بەگ نووسیوە.

*

۲. ۴. موناجات:

بەیتی خالید پاشا

لەرمودە: شیخ صادق

بسم الله الرحمن الرحيم

یا حەدی بە نامت، یا حەدی، کەرەم پێ یان و بەدی
 ڕۆژێدەیی کوللی شەیی، یا ڕەبی بەدی شیفای
 ڕەبی جیهان نافەرین، صاحبی چەرخی بەرین
 ڕەبی سەما و زەمین، یا ڕەبی بەدی شیفای
 یا صەبور و، یا سەتتار، بە نەنبیای دە نازدار
 صد و بیست و چوار هەزار، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە دانیاری نەکەر، بە دانیاری نەصفەر
 بە زەکەریا پیغەمبەر، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە یەعقوبی کەنعانی، بە یوسفی زبندانی
 بە (سبعه المثانی)، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە خالیقی لە ژورە، بە ناسمانی پێ نۆرە
 نەیکۆژی «پاشای سورە»، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە کەعبەیی موعەظەم، بە یەحیای موکەررەم
 بە عیسیای بنی مریم، یا ڕەبی بەدی شیفای
 یا ڕەنوف و، یا ڕەحیم، یا سەمیع و، یا عەلیم
 یا قانیم و، یا دانیم، یا ڕەبی بەدی شیفای
 یا رفیع الدرجات، یا کافی المهمات
 یا دافع البلیات، یا ڕەبی بەدی شیفای

به حق شیث و نیدریس، به نوح و سام و جرجیس
 به طوللابانی تدریس، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق لهوح و قهلم، به حق نوری نادم
 به نابی چاهی زهمزم، یا رهبی بدهی شیفای
 به نیسحاق و نیبراهیم، به حق موسای کدلیم
 گوستاخی طوری عظیم، یا رهبی بدهی شیفای
 یا واحد و یا نهحد، یا رهبی فردی صمد
 به میعراجی موحدمد، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق (احله العرش)، به لهوح و کورسی و فعرش
 به صادیقانی بن محش، یا رهبی بدهی شیفای
 به نیبراهیمی نازر، به نیسماعیل پیغمبر
 (قره العین) ی ناجهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به داودی نهغمه خوان، به خاتمی سولهیان
 حاکمی کوللی جیهان، یا رهبی بدهی شیفای
 به نمرض و سه ماواتت، به عرش و نهبیات
 هم نیل و هم فوزاتت، یا رهبی بدهی شیفای
 به (رسول الثقلین)، به حسن و به حوسین
 به حق قاهه قهوسین، یا رهبی بدهی شیفای
 به خضر و به نهلیاس، به همزه و به عبباس
 به سولتان سعدی و قاص، یا رهبی بدهی شیفای
 به صاحبانی مهزهوب، به (رجب المرجب)
 به نو شای عالی نهسب، یا رهبی بدهی شیفای
 یا سوبحان و یا سولتان، یا رهپ (امان الامان)
 به شهعبان و رهمهضان، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق شمس و قهمر، به خورشیدی مونه و مهر
 به چهیبانت یهکسر، یا رهبی بدهی شیفای
 به محازی ی شتر به کف، له حورپیان دهگرن صف
 به ناجهتی (اصحاب الکهف)، یا رهبی بدهی شیفای
 به نهحمدهی مدهنی، به خاصانی یه مدهنی
 هم به وهیسولقهرنی، یا رهبی بدهی شیفای
 به شیخی (صائم الدهر)، به سهلسه بیل و کهونه
 به فضلی خوت یا داوهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به سولطان عه پدولقادر، به زاهدانی شاکیر
 به عابدانی ذاکیر، یا رهبی بدهی شیفای

به ناجه تی هر چوار کیتاب، دو عام به کی مرسته جاب
 پادشای عالی جناب، یا ره بی بدهی شیقای
 یا صبور و یا سرحان، یا عظیم و لامه کان
 «خالد بنی سوله یان»، یا ره بی بدهی شیقای
 به شینگ شقیقی به لخی، به شینگ مه عروقی که رخی
 یا ره ب، نه دی ج ته لخی، یا ره بی بدهی شیقای
 به حمه نی به صرای، به مردی ده شه زایی
 قه بول که ی یا نیلاهی، یا ره بی بدهی شیقای
 به شینگ نه حمه دی جامی، به بایه زیدی بوسظامی
 به سیرری شینگ نیظامی، یا ره بی بدهی شیقای
 به شینگ سه عدی شیرازی، به یارانی حیحجازی
 به شاه مه حمودی غازی، یا ره بی بدهی شیقای
 یا داتیم و، یا موین، (یا غیاث المستغیثین)
 پادشای صاحب تممکن، یا ره بی بدهی شیقای
 یا جه بیار و یا جه لال، یا ناگاهی کوللی حال
 خالد پشای پر که مال، یا ره بی بدهی شیقای
 به نالهی دهر ویشان، به ناھی یا هوکیشان
 تو دل نه که ی پهریشان، یا ره بی بدهی شیقای
 یا غفار و، یا غفور، بن ناز نه که ی شاره زور
 خالد پشای صاحب نور، یا ره بی بدهی شیقای
 مه قصودم هن له دهرگات، قاضی بی کوللی حاجات
 نه فنه ندیم بدهی نه جات، یا ره بی بدهی شیقای
 شیفات به ده ست ده وانه، کارت به ده ست ناسانه
 مه وقوف نه که ی قوشخانه، یا ره بی بدهی شیقای
 یا که رمی کار ساز، یا خالقی بن نیاز
 سازادان نه که ی بن ناز، یا ره بی بدهی شیقای
 یا له طیف و، یا خه بیر، بن وه کیل و، بن وه زیر
 بن ناز نه که ی قوله میر، یا ره بی بدهی شیقای
 یا خالقی چاره گر، به شقی سه ییدی سه روه
 بن ناز نه که ی ناخاله ر، یا ره بی بدهی شیقای
 یا ره ب، به شقی جه بیبان، به نه سراری نه جیبان
 له بز باهی شه ربان، یا ره بی بدهی شیقای
 نو که ر گرد بون ته مامه، دو عایان کرد به عامه
 خزمه ت له مه جه رامه، یا ره بی بدهی شیقای

نؤکه ر گرد بون به یه کجبار، بؤ وان نه فغان و هاوار
 بؤ خالید پاشای نازدار، یا ره بی بدهی شیقای
 پاشای گرفتاری کردیا، له دیوانی نوریا
 صه لای طه له ب کردیا، له دیوانی بؤ له شکر، یا ره بی بدهی شیقای
 مه لام بیتنه سدرین، ده ست بکا به یاسین
 من ده چمه ژیر زه مین، یا ره بی بدهی شیقای
 یا نه لاله و، یا صه بور، یا پادشاهی عه فر
 بن ناز نه که ی شاره زور، یا ره بی بدهی شیقای
 یا نه لاله و، یا سورحان، یا سه خ یی و، یا ده بیان
 خالید بنی سوله یان، یا ره بی بدهی شیقای
 خالید پاشا به حوکمات، نه وی خوش کر بو ولات
 نه تجار موهله تی هدات، یا ره بی بدهی شیقای
 شیقای بدهی یا جه لیل، ته عین نه که ی عیزرائیل
 پاشا نه بیتن زه لیل، یا ره بی بدهی شیقای
 یا خالقی ذولینن، چون نه ز هانیم له وه طمن
 ده مست براله مه سکه ن، یا ره بی بدهی شیقای
 چون نه ز که و تمه مولکی شه رب، شیقای بدهی عه ن قه رب
 به ته ختی پادشای نه جیب، یا ره بی بدهی شیقای
 صاحبی چهرخ و نه فلاک، خالید پاشای خوش نیدراک
 بکه ی دلی فدره خناک، یا ره بی بدهی شیقای
 «صادق» بدهی که مترین، (یا ارحم الراحمین)
 یا ره بی بدهی شیقای
 سه رچاوه: محمد عدلی قه ره داخی.

که مال ره وف محمد له بهر ده سنوسینکی تر چند چوارینهی دوایی خستوته

سه ر.

*

۲. ۵. بهیسی:

نه وره حمان پاشای بابان

دانانی: عدلی بهر دمشانی

خالقا! هر نه تۆم قادری. ره بی! هر نه تۆم قادری، بن خواردن و خوف و
 فکری. تۆم نه رز و ناسمان راگری!

توم نهرز و ناسمان راگر. داتنا به هشت و ناگر. چند ناسمان و چند هور،
چند باران و چند بهر، چند تیپ و سوا و لشکر. پاشای هشت هزار عالم،
و لایا بن شک زیاتر، نه میش پکینک بوم لهوان، خوم بن له همسوان که مستر،
سه جدهی شوکرتیم له سر بو، نه تخولقاندیم به کافر. توی نووول و توی ناخر،
هرچی تو پیت بن نمر، نمش بن توده بکی حازر.

تاق و، تنیا تن: سوبحانی، توفیقدهری موسته عانی، خالق و حاکمی
هموانی، چاک و خراب خوت ده یزانی. نزم «علی بهره شانی»، له نگم نه کی له
زوبانی، بهیتی ده لیم به رهوانی: مدخی پاشای کردستانی.

عامیان پاشا، کامیان باشه؟ شاید «رزمی» ن، «قرلباش»؟ هر چند
جاری شیر کتیا، عالم ده هاته تماشا. مرده عهدور ره حمان پاشا.

پاشای به بان! جهانگیری، رنگ «رزمی زالی» ی پیری:

«رانا بوم به فغیری، ناگم خرمه تی وه زیری، نانی ده ستیم به شیری
» به شیر نه بن قهت پتک نایه. سویندم خواردوه به وه لایه. ناچه سه فوری
له حسایه. یاغی دهیم له به غدایه

«یاغی دهیم تیشانه لایا، توه کول و ته عال لایا، نانهرین و باره که لایا، هدی
کوره به بهینه ده لایا»

به به هاتن به لیخت. ده ستیان له به غدایه شوش. حمه ده به گی کوزان
کوش.

کوشتی ویم به چ قه رار بو! سدی وهک ویم خرمه تکار بو.

خرمه تکار ده بهاتنه کن، خوشهاتی دهسته و گهردن، ساتیک دانیشه ساکین،
نه توش به کتیک وهک من، که ونه کزی دین دوژمن!
ده گل تومه که ونه کزی! حمزم کرد هاتی، نه رویی.

حمزم کرد به میبری سوزان، بن که سی دوژمنی زوزان، دو زوبانی وه کور
کوزان، ده خوی جنگای موجه خوزان، به نه قل هاتوی بو نوزان، نه وجار لن ی دن به
ساتوزان

ساتوز ده بان، رنگ شمشیری، ده ست و باهو و حمه لی شیری، یاللا پاشا
گویم رابدیری، وا ده لن شهری شاعیری: «فورست هاتوه قهت نه بیبری! مرده هر
خوی ره خودای ده سپیری»

هر خودایه صاحب سوره

هر نه لایه صاحب سوره

وه مستیان کهوت به بن جره، پشتیان شکا، زکیان درا، له هر دوک نوردوان
بو به جره.

بو به جره و سه لوات، قوله قول و هاته هات، هدی دهستی بن دهست لوات،
هر ختوت بون بن قه لوات، کزی گیران، کن هه لوات؟

له بهر کژی ده به ده بخت، خه لاس ناکه ن روحی سهخت، نه سپ و نیستر،
ره شمه و رهخت، که له پور و مالی نهخت، پاکیان گرت، نهخت به نهخت.
نهو ده گه را به سه دراره وه، به نه تباع و به سواره وه، به قه تار و نه هاره وه، به
کۆج و کۆچاره وه، پاشای به خشین به باره وه

هرچی دای پنی یه بوخه نی، پاشا سوار به بوق مهوته نی، هات گه یسه
قه ره حه سه نی، مه تال له گوتی که ره گه ده نی، نه سهح یاغییه، پنی ده که نی!
له بیکه نه نینی سهرداری، خه بهر دره هر چوار که ناری، له شارنیک هه تا سه د
شاری، هه لگیرا پنی یه پنیواری، پۆزی روناک، شهوی تاری، خوتن له زامی سوری
باری

خوتن باری له زامی سوری، هه ره له نیتزیک هه تا دوری، ناکرتی به حسی
که له پوری!

که له پور و که یف و زهوق، که رمیتیم دین به بنی شهوق، مالی زوریان لنی بهو
تهوق، نه ده مان ساحیب مه تهوق، جوان و پیر و چریج و رهق، شهرا به خوری ده نه حه ق
شهرا به خوری جوان و پیر، و نیان کردن پمب و شیر، شاری خورماتو و به شیر،
نیلچی پۆیین بن ته خسر

نیلچی پۆیین به ره وه خواره، کوتیان: «وه زیرم هاواره! ولات لنی بهو قه هاره،
نهو بهردیان له کن خه یاره»

وه زیر له وئی بهر قه هاره، بانگی کردن خزمه نکاره، هه رچی غه یان بنی هه
خواره، نهو جار له پی دهس، موم قه داره، هتواش ده به وه دوباره

دوباره بهو هتواش، با بینه سه ره قسه ی ده خوش، پیاو غه یامن بینه پینش
بینه پینش سه ره به تهل، سوار جاکی ده مرشه ککه ل، نهو مه شه وه ی به کن

حل

هه ل بنی نالای نه سه رتن، یا خودای نهو وه ل و ناخیره تن، خالیند پاشان بۆ
بخه لتن، دای ده نین به حاکمی ده ولته تن، نهو لنی ده پین فرسه تن

فرسه ته فرسه ته بۆ وه نوسا، خالیند پاشا به ناموسه، بهر بیگره لنی ی
مه ترسه، نه من بتم یان بۆ خزی به سه؟

بۆ خزی به تم زباتر، نه بهر خزی بنی، نه له شکر، خالیند پاشای موکا پیر،
نهو ره حمان پاشای نادر، له بهی ده گرم به ده سگر.

«به ده سگیر له بهی ده نیرم، له چرائنی له بهی ده زمیرم، تا به غدا به ی بنی
ده سبیرم، له کتوری خۆمی هه لئاویرم، نهو که ولی بۆ ده نیرم. داده ی بزائم چ ده کا
شیرم؟»

شیران بنی خوش دهو دل، موژده ی ده ولته بهر حاسل، کزیه و هه ولته ر و
موسل، دزه بیم دین داخ له دل، سه لیم بهگ سه ره قه ره ول.

حه یفه سه لیم بهگ بمری! بهر به سه رن، مل به زری، مه رد چاکان مه تحیان

ده کړئ، مەردی فەتخى قەت نامەرن، تەواو بو کۆمەگ و کړئ، پاشا نەبن هیچ ناکړئ!

پاشای وای فەرمو بە راست، خەيالی کرد نەزم و قەست، سوار بون، پەمبیاڼ دان بە دەست، سوارچاکان یاسەولیاڼ بەست.

یاسەولیاڼ بەست شیرى نەم، نەسب حدودى گەردن نەم، پەشمە و پەخت و زەنگولە و زەر، عەرز و عاسمان دەبو کەر، پاشا سوار بو بەرەو شەر

پاشا خودا دای نەسەرت، ئەى بێ عەیبى پەرسىمەت، پە تۆم ناکەوى غەیبەت، کەس وەک تۆ نەبۆ، نابێ قەت، بەیداغداران جەفتى و جەوت، روحى

شیرین حازرى مەوت، دنیا بو بە قېر و نەوت، نەو هە بو چاومان پێ گەوت! چاومان پێ گەوت و بەس، کە زاپ کیران پێ حەبەس، لێ ی بە قەر جو هەزار

کەس

هەزار کەس لێ ی بو بە فەس، لە زێ یەى دابو بێ پەر، نو قسوم بون وەک کولەکەى خەر.

نو قسوم بون، چون بە هېلاک، کێژ و کور و باب و داک باب و داک دە گەل مەدالی، بون بە حەشرى عەمرى خالی، شار بە حق ما

بە بەتالی، هوجومیاڼ برد چوڼە بالی، حەولی ئالتون و ربالی، وە خەریان کرد بە جەوالی، هەلیان دەگرت بە حەمبالی، وە خەریان کرد بۆ سەد سالی، بەختى فەقیر و

رەجالی

بەختى فەقیری نابوت، بەبان بە تورکیان دەگوت، بە تورکیان دەدا خەبەر، نەزە و نەزاف و مەبتەر، کێ لە زافەى چوڼە دور؟

بو حەشرى نەو بەر نەو بەر، جافان ملیان دابو بەر، دنیا بۆ کەس نەچو سەر باقى دنیا کەس نەبیرد، نەو نەو پەحمان پاشای کورد، بە خۆ و بە لەشکرى

خورد، پاشا بو، سەهوى دەکرد، هەتا بە عەداى نەبەردا بە عەدا زەمین نەو هەردا، شگەستەى هات بە سەردا، زۆرى داودیان لە

بەردا، نیشەش دەبەن بەو دەردە، وەزیر لە گنى نەما زات، نیشەش بەو دەردەى دەبات، بێ پاشای، سێ جار

هەلات، کە زانی پاشا نەهات، لێ ی کردن قۆنگرە و قەلات، قۆنگرە دە گەل روگەردان، هەو هەوێ فۆتە زەردان، مەیدانە! حەملەى مەردان

مەیدانە! حەملەى مەشور، نا قیبەت گەییە حەزور، تۆپیان ناوڕ دان لە دور، لەشکر دەشکا خوار و ژور، بە جێ ی هینشتن کە لە پەر، نیشقامى پردى سور

نیشقامى شا و میران، وا نابێ فینلی وەزیران، چەند کەسى کوشتن بە شیران شیران نەیکردن قوتار، پیاوی کۆم و پیر و حوار، سەرى داناڼ بە قەتار

سەرى دانا بون بە خشت، فەقیری هەمبان لە پشت، چەند کەسى نەفتادەى کوشت

نوفتاده و روتی بن خیر، روت و روهال و ناودیر، چند کسی کوشتن جوت
نهو ده کسوتی ناوه جانمان، پاک هه لاتی، چون بو شاخان، گوانتی ماخوی
قوناغان؟ حیف بو میر و بو ناغان!

حه یفه بو میری ره رهنده، روی ویم چهنده تال و تونده، مهردان مه عبیتیه
چهنده؟ ژوانمان سالی ناپنده!

نهو ساله کەش راده بری، نه گەر نه وره حمان پاشا نه مرئ، به بن شه به
ناگری، ده یگرد خانی کاهری، به شیر ی خوی دای ده گری، تا نه تبعای لی وهرده گری
دای ده گرت نهو سال زستان، سوئندی خوارده به قورناتی، دامه زنی
خانه دانی، خه یالعه به چه تارانی، سوارچاکی ده دان له سانی
له سانی ده دان مهردی قریاغ، ته ره ککول و قسه ی ساغ، هه ره درۆم ناگر
نوتراغ، هازوای قوناغ به قوناغ

ده یهاژوا به شه و رۆژ، به تیز رۆبین، چون به تیز، حیفرن بکه ی با حانیر!
حیفرن بکه ی هه مو جاران، پیغه مبه ر و هه ره چوار یاران، ناگادار بن له واز
سواران

نیکادار بو له شای، چ بر، چ رهنگ دهستی شای؟ ده گهل نیکلامن
کیشای، نیکلامی کیشا له شای

شا بزور که له بونیات، ده یبزات و، ده یشاخافت، نا وره حمان پاشا ده هات:
«پاشای به بان به خیر هات، نیران خوشتره یان ولات؟»

نه وره حمان پاشا، ده عه قل دا ده لئی ژیره، ده قسان دا زۆر مودبیره: «نه گەر
نهم، نه گەر میره، بزیم مهوتن به بیره، خه لکی درۆمن ده لئین: گیره!»

که شا وای زانی خه بهر، سوئندی خوارده به پیغه مبه ر: «برای خومی، نه ی
براده را ها نه فغان و، ها قه جهر، ها قوشه ن و، ها عه سکه ر، نهو جتی ده لئی ی
بیچوه سه را

«بیچوه سه ره ده گهل نالایه»

شا ده لئی: «پنم بکه به قایه! پیسوی ده نیرمه ره جایه، خزمهت وه زیری
به غدایه»

پیاو هاته وه به مو تله ق، که بیه کن شای ده قاده ق: «شام بوژت بکه م قسه ی
هه ق، وه زیره وه ک بهردی ره ق، نهو عه بیانی موسته هه ق، له سه ره زینی نه که ی شه ق،
به غدا یه ی بن نه که ی له ق، ره جایه ناگری به هه ق!»

ره جای نه گرت، شا بن ی زانی، له دلی ده به ره بارگرانی، شا هه ستا به سه ره
چو زکانی، هه ره دوک دهستی دان له رانی: «مه گەر پاک به رته وه نیرانی، پاشا ده گهل
سه لیم خانی، ده پیرمه وه کوردستانی!

«له کوردستان با به خیتی، نیران و توران نه شیوی، له به غدا یه سه ره به زیتی،
لیوی دابنی له سه ره لیوی، نه رمی ده که م هه ره وه ک مئوی، ده ری داویم له وی نیوی

«دەری دەگم بە عەجەمان، بە هەوشار و موڤەدەمان» راھی دەبون، چ قسە
نەمان، نەوڕەحمان پاشا خوش بێ، مەکێشە خەمان
راھی بوو دەگەل یاوهران، دەگەل نەفغان و قەجەران، میری میران، قران
قران، بون بە سەری سەر عەسکەران، سوتندی خوارد بە پێغەمبەران: «بۆشای
دەنێرمووە سەران!»

سەرکە سەرکە بە زارەو: پاشای سۆر هاتە خوارەو. بە نەتباع و بە سوارەو. بە
خۆ و بە چەند هەزارەو.

هەزار هەزار بوشووەت. عەجەم هەروەک تازو گەوت. پاشا فەرموی:
«عەشیرە! هەر خۆمانین بە مننەت. نیمە چاکترین: نیک و سەت. حەیفە بێین بەر
ئەبەت!»

«ئەبەتمان خەلک دەیرانی». هات گەییە کەلکی گارانی. ئەزەریو دەگری
دیوانی.

هەر لە وێ دیوان دەگرا. پاشای بەبان پەر فەر. بانگی کردن کۆ و برا: «مردن
لەو حالە ی چاترە. خۆ دەریەندتان لە فەر؟

«لێم مەگەن بە رۆژی دەریەندی، قوولێ نابوم دە گەندی، بە سەر هینام
روزەردی، زۆر هەڵاتن بە نامەردی»

هەڵاتن بە بێ تەخسیر. حازری وەختین هەمو میر.

«نە ی رۆستەمی زالی پیرا

جە هەندەم بێ و، زە مەهریر، عەرز ناگر و، ناسمان تیر، خۆی تێ داوین
دەستەوشیر. دەریەندمان ناچی لە پیرا بە جاری دەریەندن گۆرە. هەرچی هەلێ زولف
شۆرە!

«هەرچی هەلێ زولفدار بێ، چارشتو لە سەر، پەرچەم دیار بێ. لە پیزی یار
و نەیار دیار بێ. هەروەک کۆندە ی دارەودار بێ. قاسیدی هات و هاوار بێ!»

قاسیدی هات بە هەرەمە: «خالیند پاشا نەت بێ ئەمە! قۆشەتێکی بێ
زەمزمە. پاک کرێگرته و عەجەمە.. هەزاریان بۆ یەکن کەمە!»

دابەش کرا یەک بە هەزار. لە نێو رۆمیان بو بە هاوار.

بو بە هاوار و غولز. زاقەزاق و قو قو. فارسە جلفە و عەبدە هو. تەتەر
و هک تەیران دەچو. حاکمی زەهاوی و ن بو. حەوت حاکمان شیریان دەسو. داغدارن لە
سەری توا

لێ ی داغدارن حەفت و هەشتن. لە دێگەلە ی بێ گەیشتن. شارەزوری
رادەماشتن.

دە بەر دەچوین شارەزوری. کەیا پاشا گوتیە میری: «دەستوبەگاتە دەستی
سۆری، هیچ کەس لێ ی نەدا بە شیری، سەر و نەتباعی لێ وەرێگری، بە دیاری بێ
بۆ وەزیری!»

«و وزیر لازمی، پنی دوی، خوار دنی نیه ده گهل خموی، له بوی بهر دده دین
 سر رهوی، دلی بخاوه، ده سان ناکهوی، خه پال مه گهن پروا لهوی، غمه زه ره میتر دان
 ناکهوی، کینوی گهر دون نابین نهوی، شیر له بهر ناسکان نارهوی»
 همو شیرین بهلهک رهش، تیکهل بون، جوش و خروش، پاشا قهرموی:
 «ده چمه پتیش»

«خزم ده چمه پتیش له بهر لزمان، قشله و شاری ههروهک چزمان، دور و
 نیریک ههروهک دزمان، دیاره عه جهم ناکا بزمان، ده ست و باسک و رمبی خزمان»
 له ده ست و رمبی سررداری، پاشای گوتیه خه زنه داری: «له بزم ههردو دیار
 نه دباری، له بوزوی تهنگ و تاری، جنگای توم به سده سواری، تزه برای بالولی
 نازداری!»

برای بالولی نامدار، لهوی دانا بو سرردار، داینا بو له دیار نه دیار،
 له شکری وانم هاته خوار، یه قین پتره سده ههزار، نهوان خه لته تن له پار،
 پار کرا شه ره کار، بانگه بانگ و گوره گور، ناپه سهند و چره چر، لیک هالان
 وهک قهره قهر.

لیک هالان ههروهک قهر قهران، موژدهی جواب هات، گه پییه کوران، وه خو
 کهوتن، قسه بران، با بیکیشتن تهنگی سم خهران، خودا به کینه مان دهکا قهران؟
 سرمان ده برن له لا خهران؟

سرمان ده برن به ده بیجون، تاریکستان، رژی پون، خودا نیکه و له شکر
 دون، ههردوک لایان بهرو پون، داخواج ده گاتن گهردون؟
 گهردان گهردونی له سر، نایات و نیبونه جهر، پاکیان ده خوتندن له بهر،
 نه لالا، نه لالهونه کهر.

نه لالا نه لالا که مالی بو، تهوه کول و نیقبالی بو، ههردو قزلی ههلمالی بو،
 وهک روسته می له زالی بو.

هه روسته می بو مه پر سه تیغه و، ده بانه و، قهوسه اچی روی تن بکا
 حه په سا، مهردچاکان هیعت کیشا، نامردان قوفله پسا، ههلمه یه فارسه جلغه ا
 فارس چاوت بین کوز، زهینی دابوه زاتی زور، هه لن نه کیشا ساتوز، ده
 ته نیشتی گرت وهک قالوز، دولکیشی کرد وهک بوژ بوژ.

دولکیشی کرد به خه بهرم، پارتکی بین ده فترم، سه لیم بهگ بین چاوی سهرم
 سه لیم بهگ بو میری میران، په سندی شا و وهزیران، چه ند کهسی کوشتن به
 شیران، رو وهر ناگیتزی له تیران

رو وهر ناگیتزی ههر قهت، چابوک سواری به هیعت، چ سوارنیک و چ سن
 سهت، هه موی کردن کهت و لهت، هاته گه پییه ههوی ناخرهت، جوابی به پاشه وه
 هات: «نهی هاوارا میرن نهنگوت، پاشا سهرت سه لامهت»

پاشا بوی هه لکیشا ناخ، خدیف بزمه ردی قوچاخ، په رهی کهوتن وهک

به‌ی‌داخ. بن نازی کردن چراغ. چولی کردن قهره‌داخ. دؤست و دوزمن ده‌لین: ناخ!
تورک و عه‌رب و عه‌جم، پاکیان، بۆیان کیشا خیم
بوه غم له عامی هه‌نده‌ران. وهک وه‌زیران له بۆ قیران. نه‌ی پشتی باب و
پده‌ران. نه‌ی خوشه‌ویستی قه‌جهران! هیتش له هه‌موسه‌نگه‌ران. نومبندی هه‌موسه
نۆکه‌ران!

قه‌لغان بوله‌ سهر ده‌کرا. نیستا له هه‌موراستان شه‌ره.
ویستا شه‌ره له مه‌یدانی. سلیمان پاشا مه‌ردی یه‌کانی. وهک داو: له سهر
سندانی. وا چابوکه له لیدانی.

چابوک به زه‌بری قینه‌وه. سوار به زری و به زینه‌وه. سهری ده‌برد به برینه‌وه.
هه‌روالنی داو، رۆزی و بردی. ماشه‌للا له ده‌ستوریدی، موغابیر بوی وا
زو مردی؟

موغابیر بوله‌ بۆ تو، نه‌و خالیندی برای تو، برینی هینا بون دو، له دوا
شکسته‌ی وه چو.

له دوا چو، مه‌ردی مه‌یدانی. هه‌ردوکیان به‌ی جه‌نگرانی.
جه‌نگرانی به‌ی. چونه‌ ته‌به‌عی پاشای هه‌ی. لێن رازی بن یه‌ک به‌ ده‌ی.
لێن رازی بن که‌یفی خوش بۆ. بن ده‌وه‌ینیان رویان ره‌ش بۆ.
روپه‌شان رامه‌گرن نه‌و چه‌له. قوه‌تیان هه‌روه‌ک رنوی شه‌له. یانه‌ کیشوا بن یا
له‌له.

با له‌له‌ی مندال له به‌ر بۆ. یان که‌رۆلی کاروانی که‌ر بۆ. با توژی ناشی ی
له‌ سهر بۆ. چه‌یفه‌ به‌لحی وا نۆکه‌ر بۆ.
به‌لحن به‌لحان له مه‌عه‌دن. خوشیره‌ودن له قوشه‌نین. وهک رنوی ده‌چه
ده‌وه‌نین. حیزی وا نانی مه‌ده‌نین.

نان قاهیل به‌ شیر نه‌نگیوان. له به‌ر چه‌مله‌ی سهر بزێوان. شه‌ری پاله‌وان و
دیوان. سواری که‌ر که‌ده‌نین به‌ نوژی شیوان. روح هات، که‌یبه‌ سهر لیوان.
روح که‌یبه‌ سهر نه‌نگوستی. سوار له سواری راناوه‌ستی. مۆله‌ت نیه‌ یه‌ک
به‌ بستی. شه‌قه‌ی وه‌ک سه‌هۆل ده‌به‌ستی. هه‌روه‌کو پوشر و به‌رده‌ستی، له‌و جوهری
ناور هه‌ل ده‌ستی.

ناگری کوره‌ی وا به‌ تاره‌. مه‌ردی به‌ ناوبانگ و ناوه‌. ماخۆی نه‌نبوره‌ و
قه‌تلاوه‌. نه‌ لوتیان دیار بو، نه‌ چاره‌. لێکیان ده‌دان له ناکاره‌. زری ی داودی ده‌بون
جاره‌. به‌ تیغی ده‌ تازه‌ ساوه‌.

تیغی ده‌ جگه‌ره‌ر سین: شام و، ده‌هان و، قه‌زوین. چه‌مله‌ی شنری شه‌رشکین،
تیه‌که‌لی کرد میتشک و خوین.

میتشک و خوین ده‌بو تیه‌که‌لی. سواری له ره‌نگ نیعام عه‌لی. ماخۆی سوهری
قۆچه‌ ته‌لی.

خه نهمی ویم هزاره ننگ. چندی کوشتن وهک نه رزه ننگ. خه نیمان دهکا بن
دهنگ.

لن ی ده کوشتن هفت و هشت. له ذاتی شیرانی چهشت. لبت مبارهک بن
سرد هشت.

مبارهک بن میری تازه. بن نه حمده پاشای برازا. هاتنی ویم بن خوف و
له رزه. ههروهک گپو و نه لامرزه. رمبی ده بر سه رزه. دیواوده ده بر دو گزه.
دو گزه ده بر هاته ده ری. نه گهر ناوری بپته ده ری.

.. عه ولا بهگ هه مو جاران. سوارتیک زنده تر له سواران. مه گهر سوار بر له
بزناران. میسللی وه سمان پاشای جاران. که بیه تیپی فزته داران. دوی فری دان.
که بیه چواران. لپیان کرده ناگرباران.

ناور و دهرمان و باروت. دوازه گولله ی پارچهم جوت. که ورته سر باخده لی
روت. زه خم نه بو به لا سوت. پاشا دیار بو میر نه بزوت. ده وی دا نه سپی نه نکوت.

نه سپی نه نکوت. که ورته هه ردی. چی بن نه ما روزه به ردی. بوی هه لکتیشا
ناهی سهردی. جویرانیل به توم نه سیارد. قهت مهردان نه که ی روزه رد.

مه ردی له هه مو جپیان. مهرد شهری کرد به پتپیان. له تببی ساحیب زرتپیان.
دوی فری دان که بیه سیپیان. شاهید پیان بز دا پتپیان. شیر شهری کرد به پتپیان.

شهری شیر شکنی نه ر.

سواری چابوک و دهس تهر.

به پتپیان ده کرد شهر. «ته واره»

*

هه ندی سهرنجی پتپوست له م به یته:

۱. وهکو له به پته که دا و تراوه و. هه مو سهر چاره کانیش پستی نه گرن. بپزه ری

«به پتی نه وره حمان پاشاه. عملی به ورده شانی به. زور به پتی تر و چپتر وک و قهه ی

نه سته قی به پال نه دری. بپگومان عملی به یار وکی هه لکه و تو بوه. حاجی قادری

کزی له ستایشی دا نه لن:

دو «عملی» ن. شاعرین وهکو حه سمان

«به ورده شان» و «هه ور» هه مسکه نیان

به ورده شان گوندیکه له بهاری شاخی ناموس. عملی هاوزه مانی نه وره حمان

پاشا بوه. به لام شتیککی نه و تو ده رباره ی ژبانی نازانری و. بن ناچن شیمر و

به یته کانیشی له سهرده می خزی دا نوسرا بپته وه. به لکو له بهر کراون و. ده واردم

له دیوه خان و کزی دانیشتن دا و تراون.

۲. ۳ مه تنی نوسراوه ی نه م به یته له بهر دهس دایه: مه تنی نوسکارمان له

سهره تای نه م سهرده یه دا له ده می ره حمان به کری ساهاغی به یستوه. مه تنی حوزنی

موکریانی له سییه کان دا که باسی نه کرده له کنی وهرگرتوه. مه تنی محه مده

توفیق وردی که له سه‌ره‌تای شسته‌کان دا له ده‌می حممه ده‌میننی گوردی نیرانی
وهرگرتوه.

مه‌تنه‌که‌ی نوسکارمان له هم‌ویان گورت‌تره و، مه‌تنه‌که‌ی وردی له هم‌ویان
درنژتر و کۆکتره.

۳. هر ۳ مه‌تنه‌که ناته‌وان، روداو‌ه‌کان به پچ‌پچری و، هه‌ندیکیان به
شیتاوی و، هه‌ن «تسلسل» ی میژویی نه‌گیریت‌ه‌وه. له‌گیرانه‌وه‌ی ده‌ماو‌ده‌م دالنی
که‌م و زیاد ک‌راوه و، هه‌ندئ له‌ناو و روداو‌ه‌کانی به‌ر نالوگ‌سۆر و، هه‌ندئ له
وشه‌کانی به‌ر ده‌سکاری که‌وت‌ون.

۴. هیچ کام له‌و ۳ که‌مه‌ی نهم مه‌تنانه‌بان کۆ‌کردۆته‌وه، لینگۆلینه‌وه‌ی
به‌راوردییان له‌گه‌ل مه‌تنه‌کانی تر و، لینگۆلینه‌وه‌ی میژویی و زمانه‌وانییان له‌سه‌ر
نه‌کردوه. مه‌تنه‌که‌یان به‌ ساده‌یی به‌ که‌موک‌رپیه‌کانیه‌وه‌ نویسه‌وه‌وه.

۵. کاک که‌مال ره‌نوف هر ۲ مه‌تنی کۆ‌کردۆته‌وه. وشه‌ نانا‌شنا‌کانی لینگ
داوه‌ته‌وه و، به‌راویزی میژویی بۆ نویسه‌وه‌وه.

نهم مه‌تنه به‌ ده‌سکارییه‌کی که‌می هه‌ندئ وشه‌وه‌ له‌و وهر‌گیراوه.

نوسکارمان: ۷۶۰ - ۷۶۷. حوزنی موکریانی: گۆڤاری «روناکی» ۸، ژ ۸،
سالی ۳، ۱ ی نیسانی ۱۹۳۱. محمد توفیق ووردی: «به‌یستی نه‌وره‌حمان پاشای
به‌به» به‌ه‌داد ۱۹۶۱. ل ۱۱ - ۵۶.

*

۲. ۶. چیرۆکی:

مامه‌ یاره

نوسینی: م. ج

له‌ رۆژ‌هه‌لاتی سلیمانییه‌وه‌ نزیک به‌ شار‌گردی‌کی قوتی روت و ناوی هه‌یه
که‌ به‌ تنیا و نه‌ختن دور له‌ گرده‌کانی تر، وه‌ک پاله‌وانی‌کی به‌ فیز و هیز، لوتی به
چه‌شتن به‌رز کردۆته‌وه‌ بۆ ناسمان که‌ هه‌ر وه‌کو‌بیه‌وێت به‌و نزمی خۆیه‌وه‌ شان له
شانی کۆره‌کاژاو و پیره‌مه‌گرون بدات.

نهم گرده‌ به‌فیزه، گله‌بیه‌کی نه‌که‌ر له‌ به‌ختی خۆی به‌رت‌ن‌ویش له‌ لای‌ن
ناوه‌که‌یه‌وه‌یه. هه‌تا نزیک ۳۷ سال له‌مه‌و‌په‌ش پینان نه‌گوت «گردی‌گولان» به‌لام
له‌و سالانه‌دا خوا به‌ ناواتی خۆی که‌یاند و، به‌ ناویک شاد بو که‌ هه‌رچۆنی پینوه‌ی
بنازی بۆی ره‌وايه‌ له‌وساوه‌ پتی نه‌لین «گردی‌مامه‌یاره».

پیر مامه یاره که نیستا له تهله سهری نه و گرده وه سهری کرده وه کاغان نه کا، به لای زۆر له لاره کانی نه مرزوه بهۆته که سیکه دهرین، رهنکه هه ندیکستان هه ر باهستان نه به ستن چونکه ژبانی نه مهش و هی هه مو گه وره یه کی که مان ون به. به لام من به اختیارانه به چار پین که و تنی شاد بوم. پیاریکی باریکه له ی که له گه ت بو. دو چاری تیسژ و روه کی چرچی هه بو. به ریش چه مرگی و سمنلی به ر قرتنزاویه وه دیمه نیکه سهری هه بو. روخوژ و رهند بو. له جلویه رگا نه نیکه خانه یه کی گیاندار بو. له چراخان و رۆژانی هه یی دا زری و کلاوزه ری نه پوژی. جوتن قهره بینای زلی به پشتیا شۆر نه کرده وه. دو ده مانچه ی نه کرد به به ریا. شیریکه نه به ست به پشتیه وه. رمنیکی درژی نه گرت به ده ستیه وه و به و چه شه له پش موته صهریف و کار به دهستان و خه لکه وه نه رۆشت.

مامه یاره به تایه تی خوشه وستی هه مو منالیک بو و، هه مو منالیکیش لای نه و خوشه وستی بو. له شه و چراخان دا نه نه هاتایه ده مانچه یه کی نه ته قانایه زه ماون دهستی پین نه نه کرد. له به رنه وه منالان به چوار چار چاره وروانی هاتنی ده بون و هه ر که پریشکی باروت له لوله ی ده مانچه ی نه وه نه نستر ناگریازی ده ست پین نه گرا. له بیرم ده ت هه ر وه ختی نیمه: منالان، که پین ی نه گه یشتین به چنگ شه کری به سه را داهش نه کردین و، هه همیشه هه ردو گیرفانی پر بو له م چه شه شتانه. چاک له بیرم دئ ده ستیشی نه هینا به سه رمانا و نه پوت: «منالینه! هیوام هه ر به نیه وه» نه وساکه، له سپهری منالیمان، نیمه مامه یاره مان ته نیا له به ر شارناین و به رگی نه نیکه و چه ره ی خوش، خوش نه وستی به لام که گه وره بوین و تی که یشتین نه م پیره جوامیره مان له لا خوشه وستیتر و گه وره تر بو.

پیر مامه یاره ناوی یار نه حمه د کوری خدر به کی هۆمه ر ناغای خه لکی دئ ی وه نه رته بو که لای شار بازیره. هۆمه ر ناغای باپیری به کتیک بو له دوانزه سواری مه ربان. زۆر خوشه وستی بو لای نه وره حمان پاشای به به. نه وه نده خوشه وستی به وه له لای که پاشا نه و شیریه له تاران فه تح عه لی شا پشکه شی کرد بو دابویه. وه کو تیکه یشتوین یار نه حمه د له سالی ۱۸۰۴ دا له وه نه رته له دایک به وه. که پین نه کا له سه ر رۆشوینی باو و باپیری نه پین به نوکه ری پاشای به به. له ۱۸۴۰ دا له له شکری به به دانه نری به نه فسه ری توپچی و هه تا شه ره که ی کۆیه له م فرمانه دا نه مینته وه.

له ۱۸۴۷ دا میانی نه حمه د پاشای به به و ده وله تی عوسمانی تیک نه چن.. ده وله تی عوسمانی له ژفر فرمانی سه ردار نه جیب پاشادا له شکریک نه راز تینته وه و نه پینری بۆ سه ر نه حمه د پاشا. نه حمه د پاشایش له شکری له رۆژنارای کۆیه به رامبه ر به یه ک نه وه سن. کات مانگی کولان نه پین. به ره گای نه حمه د پاشا له لای کردی ریزه تو هه ل نه دا. له شکری کورد نه وه نده وره بیان به هینز به وه که له شکانی توکه کان هه مو دلتیا بون.

به لّام داخلی به جهرگم به خستی رهشی کورد لیرهشا نهی هینا بو. نیشواری
 پینجشمه مرکه دوابی مانگ نه بن سدر باز و موجه خور داوای موجه نه کهن. به کن له
 وه زیره کان به پاشا نه لئی: «توله ههتا برسی بنبت چاکتر راو نه گاه پاشا نه مهی به
 گسوی دانه چن و نهو روزه موجه نادات. نه م قسه به به گسوی له شکره که
 نه که ویتسه وه. له سهرنیکه وه وه نه گرتنی موجه و له سهرنکی تروه بلاوونه وهی
 قسه به کی واک واک و، جگه له مانهیش چاو وراوی هه ندئی، که گزیا، شهر کردن له
 گه له شکر خه لیفه پینچه وانهی دین و پروایه، بون به مایه سهرینچی له شکر و،
 له نه نجاما هه موقسه نه کهن به بهک که نهو شهوه بلاوی لئی به کهن و، ته قه
 تفه ننگیک نه کهن به نیشانهی بلاوه کردن. بریار ناغای بینبانی شهوی به مهی
 زانی، زو رایکرد بۆ چادری پاشا که خه بهری بداتن. هه نهو کاته دا ته قه
 تفه ننگیک دهن دهسته جن له شکر دهست نه کا به بلاوه کردن. نه حمده پاشای
 به ده به خت که نه مه نه بینتی سوار و و له گه له چند نۆکهریکا سهری خوی
 هه نه گرتی. به م رهنگه دوا حوکمداری به به له ولاتی ماد و ناری دهر نه چن.

له شکر تورک له م بلاوه به ناگادار نابن. بز سه بینتی دینه پیتسه وه بو شهر.
 به لّام هیچ بهرام بهر بهک ناپیتن و تن نه کهن که که بیان له بهرام بهر نه ماوه نیش به
 سهر بهستی پیش نه کهن. به لّام کوتور توپخانهی نه حمده پاشا دهس نه کا به گولله
 باراندن به سهریانا. نه بیان به شوکتین. سهر داری تورک تن نه کا که له هه ندئی توپچی
 به و: «وه که سی تر نه ماوه فهرمان نه دا که بیان کرن. له شکره که چواردوری
 یار نه حمدهی توپچی داو به دلیل گرتیان، نه حجب پاشا نه نازاییه که یاره نواند بوی
 زوری بن خوش نه بینت. بانگی نه کاته لای خوی و نه م گفتوگوه بیان نه بن:
 نه حجب پاشا: له شکر پاشا که تان هه موبلاوهی کرد توپچی به نه نیا
 بهرام بهریت کرد؟

یاره: من فهرمان بهرم توپخانه به من سپتر دراوه. فهرمانی شهرم بن درا بو.
 کاری خوم به جن هینا.
 نه حجب پاشا: فهرمانده ره که ت سهری خوی هه لگرت توپچی دهست له شهر
 هه نه گرت؟

یاره: وه کو وتم فهرمانی شهرم وه رگرتبو. به لّام له پاش نه وه فهرمانی شهر
 نه کردنم وه نه گرت.

له سهر نه م قسه لاوچا که نه به نه حجب پاشا پتر مامه یاره نه چن به دلا و
 نه لئی: بۆ نه م لاوچا که نه مه ویت پاداشتیکت به ده مه وه چیت نه وی بلن؟

مامه یاره: خوا پاشای خوم بهیلتن هیچم ناوی.
 نه حجب پاشا: پاشای خوت نه ما رقیشت، نیشتر ولاته که تان که وته ژیردهستی
 ده ولتهی عوسمانیه وه دلرست چیه بلن؟

مامه یاره: له پاش نه مه ژیانم ناوی تا مالی دنیام بونت.

نهجیب پاشا به چارچکی نافه‌رنکاری و دوستیه‌وه پیا روانی و گوتی:
باشه.

به‌لام هر نه‌و روزه نهجیب پاشا پنی ی زانی که یاره دتی یه‌کی به به‌رات به
دسته‌وه‌یه. فرمانی به‌راته‌کی بۆ تازه کرده‌وه. دتی یه‌که ناوی کانی درکه‌ی سه‌گان
بو که نیستا به دست نه‌حمه‌د ناغای گوساله‌ی خزمیه‌یه‌تی.

نه‌وی نیسته له‌و گۆره تاریک و ته‌نهایه‌ی کردی گولان دا نه‌حه‌سپته‌وه و
گرده‌که به ناویه‌وه ناو نراوه. نه‌م سیلله‌ته‌روه‌ره که‌وره‌یه‌یه که ۲۷ ساله به داخه‌وه
چاوه‌روانی جمرنی کورد نه‌کات.

۱. رهند: قسه خوش و گورجوگول

۲. شارناین: تتویج

۳. وا به ناویه‌انگه نه‌م تهنه‌نگه که‌س نه‌یتمه‌قانه‌وه. نه‌و نه‌وه ره‌شه‌ها به‌وه.
ته‌نه‌نگیک به کۆله‌که‌ی خه‌وه‌تیکا هل واسراوه. که‌وتۆته خواره‌وه و ته‌قیوه نه‌میش
دیسانه‌وه کولۆلی کورد، چونکه نه‌شیا که پاشا بیزانیایه به‌توانی به‌ریه‌ستی
ته‌کبیره‌که‌یانی به‌کرده‌یه به‌وه به‌ره‌سەر دۆژمنا سه‌ره‌که‌وتنایه.

«دیاری لاوان»، به‌معداد، ۱۹۳۲. ره‌نگه نوسه‌ره‌که‌ی «مه‌حمود

جه‌وده‌ت» بن.

پاشکوی سییه م

۳. لیستی به لگه

۱. نامه‌ی شا سولتان حسینی صفه‌وی بز سولتان مسته‌فا خانی عوسمانی
باهت: دستدریزی سلیمان به به سهر ناوچه‌گانی سنوری نیران و، داوای
سهرکوتکردنی
سال: نه‌نوسراوه به مه‌زهنه ۱۱۰۹ ک
سهرچاوه: نوانی، «اسناد و مکاتبات...»، ص ۱۲۷ - ۱۳۰.

۲. نامه‌ی شا سولتان حسینی صفه‌وی بز سولتان مسته‌فا خانی عوسمانی
باهت: سهرکوتکردنی سلیمان به به
سال: ۱۱۱۱ ک
سهرچاوه: نوانی، «اسناد و مکاتبات...»، ص ۱۲۲ - ۱۲۶.

۳. نامه‌ی فتح‌علی شا بز علی‌پاشای والی ی به‌غداد
باهت: دانانه‌وی نه‌وره‌حمان پاشا به حاکمی بابان
سال: ۱۲۲۰ / ۱۸۰۵
سهرچاوه: نصیری - ۵۱/۱.

۴. نامه‌ی فتح‌علی شا بز والی ی به‌غداد
باهت: گئیرانه‌وی نه‌وره‌حمان پاشا بز حاکمیتی بابان
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶
سهرچاوه: نصیری - ۵۵/۱.

۵. نامه‌ی میرزا شعیب، صدری نه‌عظمی نیران، بز صدری نه‌عظمی
عوسمانی
باهت: شوری زریبار و، دستدریزی لشکری والی ی به‌غداد بز سهر قه‌له‌مروه‌وی
نیران
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶

سەرچاوه: نصیری - ۵۷/۱.

۶. نامه‌ی محمدهد علی شا بز عه‌پاس میرزا
بابه‌ت: شهر راگرتن و، نازاد کردنی سلیمان که‌هیا
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶

سەرچاوه: نصیری - ۶۱/۱.

۷. نامه‌ی محمدهد حسین خان بز عه‌پاس میرزا
بابه‌ت: نوره‌حمان پاشا و، په‌لاماردانی به‌غداد بز لاهردنی والی و، دانانی والی
نوی
سال: ۱۲۲۵ / ۱۸۱۰

سەرچاوه: نصیری - ۱۱۹/۱.

۸. نامه‌ی محمدهد صادق خان بز میرزا محمدهد ش‌فیع، صددری نه‌عظه‌می نیران
بابه‌ت: ره‌فتاری توندوتیژی نوره‌حمان پاشا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی به‌غداد
سال: ۱۲۲۵ / ۱۸۱۰
سەرچاوه: نصیری - ۲۱۴/۱.

۹. نامه‌ی محمدهد علی میرزا بز خورشید پاشا، صددری نه‌عظه‌می عوسمانی
بابه‌ت: جه‌ل‌ده‌دین و، مه‌سه‌لی باهان و مه‌حمود پاشا
سال: ۱۲۲۸ / ۱۸۱۳
سەرچاوه: نصیری - ۱۶۴/۱ - ۱۶۵.

۱۰. نامه‌ی محمدهد حسین خان بز نه‌حمدهد چه‌له‌بی
بابه‌ت: تالانکردنی نیرانییه‌کان و، باسی نوره‌حمان پاشای کۆچکردو
سال: ۱۲۲۹ / ۱۸۱۴
سەرچاوه: نصیری - ۱۸۵/۱.

۱۱. نامه‌ی محمدهد علی میرزا بز سلیمان نه‌فه‌ندی، بالیوزی عوسمانی
بابه‌ت: بارمته‌ی بابانی لای نیران
سال: ۱۲۳۵ / ۱۸۱۹
سەرچاوه: نصیری - ۲۳۷/۱.

۱۲. نامه‌ی محمدهد علی میرزا بز نه‌حمدهد پاشای والی ی موسل

بابهت: زهمی داود پاشا و، تاوانبار کردنى کیمانی نهرجه حمید به شاه نواز و گنهران
له نیوان همدرد دولت دا
سال: ۱۲۳۷ / ۱۸۲۱
سرچاوه: نصیری - ۲۵۳/۱.

۱۳. نامه‌ی عه‌بباس میرزا بز لورد سترافورد کانینگ، نیلجی نینگلیز لای بابی
عالی
بابهت: رونکردن‌وه‌ی هزکانی ناکوزکی نهران و عوسمانی و دهرپنی ناماده‌یی بز
ناشتبرن‌وه.
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۴۶/۱ - ۲۴۷.

۱۴. نامه‌ی قانیم مه‌قام بز جوزج ولک، نیلجی نینگلیز لای دهرباری قاجار
بابهت: مەرجه‌کانی نهران بز بیتکهاتن له گه‌ل عوسمانی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۴۸/۱ - ۲۵۱.

۱۵. نامه‌ی قانیم مه‌قام بز سرعه‌سکهری نهرزرقم
بابهت: هزی درنزه کیشانی جه‌نگی نهران و عوسمانی و، ناماده‌یی نهران بز ناشتی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۵۲/۱ - ۲۵۴.

۱۶. نامه‌ی قانیم مه‌قام بز جوزج ولک
بابهت: مەرجه‌کانی نهران بز ناشتی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۶۱/۱.

۱۷. فرمانی فتح علی شا بز عه‌بباس میرزا
بابهت: ده‌ستکاری ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می نهرزرقم سه‌بارهت به نیلی بابان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۴۲/۲؛ گزیده اسناد سیاسی - ۱۴۳/۱.

۱۸. نامه‌ی عه‌بباس میرزا بز محمد محمد نمین رهنوف پاشا، والی ی نهرزرقم
بابهت: داوای ده‌ستکاری ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می نهرزرقم سه‌بارهت به نیلی بابان

سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۴۹/۲.

۱۹. نامه‌ی عدیپاس میرزا بق محمد نهمین ره‌نوف پاشا. والی‌ی نهرزقوم
باهت: داوای دستکاری رنککه و تننامه‌ی یه‌که‌می نهرزقوم سه‌بارت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۱/۲.

۲۰. نامه‌ی محمد حسین خان سرداری نیره‌وان بق محمد نهمین ره‌نوف پاشا.
والی‌ی نهرزقوم
باهت: داوای دستکاری رنککه و تننامه‌ی یه‌که‌می نهرزقوم سه‌بارت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۲/۲.

۲۱. نامه‌ی محمد حسین خان سرداری نیره‌وان بق حسین پاشا، موحافیظی
قارس
باهت: داوای دستکاری رنککه و تننامه‌ی یه‌که‌می نهرزقوم سه‌بارت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۴/۲ - ۵۵.

۲۲. فرمانی عدیپاس میرزا بق محمد پاشای باهان
باهت: داوای سوارهی باهان بق به‌شداری له شهری روس دا
سال: ۱۲۴۲ / ۱۸۲۶
سرچاوه: نصیری - ۸۶/۲.

۲۳. فرمانی عدیپاس میرزا بق محمد پاشای باهان
باهت: راگه‌یاندنی رنککه و تنی ناشتی روسی - نیرانی
سال: ۱۲۴۳ / ۱۸۲۷
سرچاوه: نصیری - ۹۶/۲.

۲۴. نامه‌ی میرزا ناقاسی بق صدوری نه‌عظمی عوسمانی
باهت: کاروباری سنور، عه‌شایهر، بازرگانی، شکات له مییری ره‌واندنز، داوای
لابردنی نه‌محمد پاشای باهان

سال: ۱۲۵۷ / ۱۸۴۱
سرچاوه: گزیده اسناد سیاسی، ۱/ ۲۶۵.

۲۵. نامه‌ی میرزا ناقاسی بز صارم نه‌فندی سه‌فیری عوسمانی
بابت: شکات له میری رواندز، که ده‌ستدرنژی کردو ته سه‌ر نه‌رزی نیران و،
شکات له علی رها پاشای والی ی به‌عداد چونکه رنگای لنی ناگری
سال: ۱۲۵۸ / ۱۸۴۱
سرچاوه: نصیری - ۱۹۷/۲.

۲۶. فرمانی محمده‌شا بز میرزا ته‌قی خان (نه‌میر که‌بیر)
بابت: ده‌سلات دان به‌ میرزا ته‌قی خان بز گفتوگوز، سلیمانی به‌ مولکی خوی
نه‌زانی
سال: ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶
سرچاوه: نصیری - ۲۱۳/۲.

۲۷. نامه‌ی وه‌زیری موختاری نینگلیز بز وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وی نیران
بابت: شم‌ری والی ی نه‌رده‌لان و قایق‌امی سلیمانی
سال: ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶
سرچاوه: گزیده اسناد سیاسی، ۱/ ۵۴۵.

۲۸. نامه‌ی نه‌وره‌حمان پاشای بابان بز محمده‌علی میرزا
بابت: ناگس‌دار کردنی له وه‌رگرتنی بیسورلدی و خه‌لعه‌تی والی ی نه‌رزپوم و
گلدانه‌وی نه‌ردراوه‌که.
سال: نه‌نوسراوه به‌ مه‌زه‌نه ۱۲۲۲ک / ۱۸۰۷
سرچاوه: نصیری - ۲۱۰/۱.

۲۹. نامه‌ی محمود پاشای بابان بز سولتانی عوسمانی
بابت: ده‌برینی سوپاس و ستایش سه‌باره‌ت به‌ ناردنی فه‌رمان و خه‌لعه‌ت و
برینه‌وی بابان و گزیه و هه‌ریر
سال: ۱۲۳۰ / ۱۸۱۴
سرچاوه: نصیری - ۲۰۳/۲.

۳۰. نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان بز سه‌یید مه‌حمود نه‌فندی، موفتی ی که‌رکوک
بابت: که‌یشتنی له‌شکری نیران

سال: ۱۲۳۰ / ۱۸۱۵
سرچاوه: نصیری - ۲/۲۰۵.

۳۱. نامه‌ی مه‌حمود پاشای باهان بۆ گه‌وره‌کانی کەرکوک
باهت: دهرکردنی عه‌بدوللا پاشا له کەرکوک
سال: ۱۲۳۱ / ۱۸۱۵
سرچاوه: نصیری - ۲/۲۰۶.

۳۲. نامه‌ی مه‌حمود پاشا بۆ داود پاشا، والی ی به‌غداد
باهت: داوای لیبردن
سال: ۱۲۴۰ / ۱۸۲۴
سرچاوه: نصیری - ۲/۶۶.

۳۳. نامه‌ی مه‌حمود پاشای باهان بۆ سه‌یید مه‌حمود نه‌فه‌ندی، موختی کەرکوک
باهت: رنکه‌وتنی روس و نیران
سال: ۱۲۴۳ / ۱۸۲۷
سرچاوه: نصیری - ۲/۹۸.

۳۴. نامه‌ی عه‌بدوللا به‌گی موته‌سه‌ره‌ریفی سلیمانی بۆ والی ی نه‌رزۆم
باهت: هیرشی له‌شکری نه‌رده‌لان بۆ سه‌ر باهان و تینکشاندنی
سال: ۱۲۵۸ / ۱۸۴۲
سرچاوه: نصیری - ۲/۱۸۴-۱۸۶.

بیبلیوگرافی

به زمانی عهده‌ی

امین زکی، محمد: «تاریخ السليمانية و انحنائها»، ترجمه: محمد جميل
 بندی الرويحياني، شركة الطباعة والنشر المحدودة، (بغداد ١٩٥١)
 البصري، عثمان بن سعد الوائلي: «مطالع السعود»، تحقيق: الدكتور عماد
 عبدالسلام روف و سهيله عبدالمجيد الفيضي، (الموصل ١٩٩١).
 ---: «اصفى الموارد فى سلسل احوال الامام خالد»، المطبعة العلمية،

(مصر ١٣١٠ هـ)

الحال، محمد: «الشيخ معروف النودهى البرزنجى»، (بغداد ١٩٦١)

---: «البيتوشى»، (بغداد ١٩٥٨)

الراوى، د. جابر: «الحدود الدولية ومشكله الحدود العراقيه الايرانيه»،
 (بغداد ١٩٧٣)

العزاوى، عباس: «تاريخ العراق بين احلالين»، ٨ جلد، (بغداد)، طبعه
 ثانيه، الشريف الرضى، (قم ١٤١٠)

العمرى، ياسين: «غرائب الاثر فى حوادث ربع القرن الثالث عشر»، نشره:
 محمد صديق الجليلي، (الموصل ١٩٤٠)

فائق بك، سليمان: «الممالك الكونه من مى بغداد»، نقله من التركيه:
 محمد نجيب ارناوى، (بغداد ١٩٦١)

فريرز، جيمس بيللى: «رحله فريرز الى بغداد»، (بغداد ١٩٦٤)

الفرزنجى، محمد: «التعريف بمساجد السليمانيه ومدارسها الدينيه»، (بغداد
 ١٩٣٨)

الكركوكللى، الشيخ رسول: «دوحه الوزرا، فى تاريخ وقائع بغداد ازوزرا»،
 نقله من التركيه: موسى كاظم نورس، (بيروت بت)، طبعه ثانيه، منشورات
 الشريف الرضى، (قم ١٤١٣)

لونكرىك، ستيفن هملى: «اربعه قرون من تاريخ العراق الحديث»،

ترجمه: جعفر الحیاط، (بغداد ۱۹۶۸)

المدرس، عبدالکریم محمد: «علمائنا فی خدمه العلم والدين»، عني
بنشره: محمد علي القره داغي، دار الحریه للطباعه والنشر، (بغداد ۱۹۸۳)
الموصلی، السيد فتح الله القادری: «ملحمه الموصل»، تحقیق سعید
الديوبه چی، (بغداد ۱۹۶۵)

الموكریانی، حسین حزنی: «موجز تاریخ امراء سوزان»، ترجمه: محمد الملا
عبدالکریم، (بغداد ۱۹۶۷)

نظمی زاده، مرتضی افندی: «گلشن خلفا»، نقله من التركیه: موسی کاظم
نورس، (النجف الاشرف ۱۹۷۱)

نیپور: «رحله نیپور الى العراق»، ترجمه: الدكتور محمود حسین الامین،
(بغداد ۱۹۶۵)

نوار، الدكتور عبدالعزيز سليمان: «داود باشا والی بغداد»، (القاهره
۱۹۶۷)

---: «تاریخ العراق الحديث»، (القاهره ۱۹۶۸)

به زمانی فارسی

ادموندز، سیسیل جی: «کردها، ترک ها، عرب ها»، ترجمه: ابراهیم
یونسی، انتشارات روزنهان، (تهران ۱۳۶۷ ش)

ادیب الشعراء، میرزا رشید: «تاریخ افشار»، به اهتمام: محمود رامیان و
پرویز شهباز افشار، (تبریز ۱۳۴۶ ش)

بابانی، عبدالقادر ابن رستم: «تاریخ و جغرافیای کردستان، موسوم به: سیر
الاکراد»، به اهتمام: محمد رئوف توکلی، (تهران ۱۳۶۶ ه ش)

بدلیسی، امیر شرفخان: «شرفنامه، تاریخ مفصل کردستان»، به اهتمام:
محمد عباسی، (تهران ۱۳۴۲ ه ش).

پارسا دوست، د. منوچهر: «ریشه های تاریخی اختلافات جنگ عراق و
ایران»، شرکت سهامی انتشار، (تهران ۱۳۶۷ ه ش)

پورگشتال، هاسر: «تاریخ امپراطوری عثمانی»، ترجمه: میرزا زکی علی
آبادی، به اهتمام: جمشید کیان فر، ۵ جلد، (تهران ۱۳۶۷ - ۱۳۶۹ ه ش)

دنبلی، عبدالرزاق: «ماثر سلطانیه»، باهتمام: غلام حسین صدیقی افشار،

(تهران ۱۳۹۲ هـ ش)

فخرالکتاب، میرزا شکرالله سندجی: «تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان»، باهتمام د. حشمت الله طیبی، انتشارات امیر کبیر، (تهران ۱۳۶۶ هـ ش)

گلستانه، ابو الحسن بن محمد امین: «مجمعل التواریخ»، به سعی و اهتمام مدرس رضوی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، (تهران ۲۵۳۶)
لکهاتر، لارنس: «انقراض سلسله صفویه»، ترجمه: مصطفی قلی عماد، انتشارات مروارید، (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

مردوخ کردستانی، شیخ محمد: «تاریخ مردوخ»، چاپخانه ارتش، (تهران بت)

معمدی، دکتر مهیندخت: «مرلانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت او»، انتشارات پازنگ، (تهران ۱۳۶۸)

محمد معین: «فرهنگ فارسی»

مستوره، ماه شرف خانم: «تاریخ اردلان»، به اهتمام: ناصر آزادپور، چاپخانهی بهرامی، سندج ۱۳۴۳ هـ ش.

مشیر الدوله، میرزا سید جعفر مهندس باشی: «رساله تحقیقات سرحدیه»، به اهتمام محمد مشیری، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، (تهران ۱۳۴۸ ش)

مهدوی، عبدالرضا هوشنگ: «تاریخ روابط خارجی ایران»، انتشارات امیر کبیر، (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

مهدی خان: «تاریخ جهانگشای نادری»، (تهران ۱۳۱۱ ش)

میرزا صالح، غلامحسین: «اسناد رسمی در روابط سیاسی ایران و روسی و عثمانی»، نشر تاریخ ایران، ۲ جلد، (تهران ۱۳۶۵ ش)

نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق موسوی: «تاریخ گیتی گشا در تاریخ زنده»، با مقدمه: سعید نفیسی، (تهران ۱۳۶۶ هـ ش)

نفیسی، سعید: «تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر»، ۲ جلد، انتشارات بنیاد، (تهران ۱۳۶۶ ش)

نصیری، د. محمد رضا: «اسناد سیاسی دوره قاجاریه»، ۴ جلد، انتشارات کیهان، (تهران ۱۳۶۶ - ۱۳۶۸ هـ ش)

نوانی، دکتر عبدالحسین: «اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از سال ۱۱۰۵-
۱۱۳۵ هجری - قمری»، موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، (تهران ۱۳۶۳
ه.ش)

---: «نادر شاه و بازماندگانش»، انتشارات زرین، (تهران ۱۳۶۸ ش)
واحد نشر اسناد: «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی دوره قاجاریه»، ۶
جلد، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وابسته به وزارت امور خارجه جمهوری
اسلامی ایران، (تهران ۱۳۶۹ ش)
ورهرام، دکتر غلامرضا: «تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند»
انتشارات معین، (تهران ۱۳۶۶ ه.ش)
وقائع نگار کردستانی، علی اکبر: «حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ
کردستان»، به اهتمام: محمد رفوف توکلی، (تهران ۱۳۶۴ ه.ش)

به زمانی کوردی

ابن الحاج، مهلا محمدهد حاجی حسن: «مه هدی نامه»، لیکولسوه و
پیشکش کردنی: محمدهد علی قهره داخی، به بغداد، ۱۹۷۵.
نوسکارمان: «تحفه مظفریه»، هینانه و هین بز سر ریوسی کوردی: هین
موکریانی، چاپ کرده و ی سدیدیان
امین زکی، محمد: «خلاصه تئیکی تاریخی کوردو کردستان»، بهرگی ۱ و
۲ و ۳ له یک بهرگ دا، چاپ کرده و ی سدیدیان
---: «تاریخی سلیمانی و ولاتی»، (بغداد ۱۹۳۹)
ریج، کلودیوس جیمس: «گهشتی ریج بو کوردستان ۱۸۲۰»، وهرگیزی له
عهده به و: محمدهد همه باقی، (تهوریز ۱۹۹۲)
خال، شیخ محمدی: «فهره نگی خال»
سجادی، غلام الدین: «میتروی نه ده بی کوردی»، چاپخانه ی مه عارف،
(به بغداد ۱۹۵۲)
---: «دو جامه گه ی نالی و سالم»، چاپخانه ی مه عارف، (به بغداد
۱۹۷۳)
موکریانی، سید حسین حزنی: «تاریخی حکمدارانی باهان»، چاپخانه ی

زاری کرمانجی، (ره‌اندز ۱۹۳۱)

سیرجی، مه‌لا محمده، «تذکره العوام یا بهیتی نه‌ول و ناخه»،
لیکۆلینه‌وی محمده‌علی قه‌ره‌داخی، (سلیمانی ۱۹۷۹).

دیوانی شیعر

ره‌نجوری، مه‌لا عومەر: «دیوانی ره‌نجورین»، لیکۆلینه‌وی: محمده‌علی
قه‌ره‌داخی، (به‌غداد ۱۹۸۳)

سالم، نه‌وره‌حمان به‌کی صاحبقران: «دیوانی سالم»، به‌لاو کردنه‌وی: کیوی
موکریانی، چاپخانه‌ی کوردستان، (هه‌ولیر ۱۹۷۲)

کوردی، مسته‌فا به‌کی صاحبقران: «دیوانی کوردی»، به‌لاو کردنه‌وی: کیوی
موکریانی، چاپخانه‌ی کوردستان، (هه‌ولیر ۱۹۶۱)

نالی، مه‌لا خدری نه‌حمده‌ی شاوه‌یسی مکایه‌لی: «دیوانی نالی»،
لیکۆلینه‌و و لیکدانه‌وی: مه‌لا عبدالکریمی مایرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی
کۆری زانیاری کورد، (به‌غداد ۱۹۷۶)

گۆنار و رۆژنامه

به‌رده‌شانی، علی: «علی به‌رده‌شانی: به‌یت»، ژین، ژ ۸۹۲ ن ۱۱/۶؛
ژ ۸۹۵ ی ۱۱/۲۷؛ ژ ۸۷۹ ی کانونی ۱/۱۹۴۷، سلیمانی.

پیره‌میترد: «یا رۆحی مه‌ولانا خالید: بزنیبراهیم پاشا»، ژین، ژ ۸۴۲،
۱۰/۱۰/۱۹۴۶، سلیمانی.

---: «وتار - سه‌رزه‌نشت»، ژین، ژ ۸۸۷، ۱۸/۹/۱۹۴۷، سلیمانی.

---: «وتار - دوایی حورکمه‌دارانی بابان»، ژین، ژ ۸۹۴،
۲۰/۱۱/۱۹۴۷، سلیمانی.

---: «وتار - نه‌ندازه»، ژین، ژ ۹۳۶، ۲۳/۹/۱۹۴۸، سلیمانی.

الحال، محمد: «مخطوطات مکتبه‌الحال»، گۆناری کۆری زانیاری کورد،
ب ۱، ژ ۱۹۷۲، به‌غداد، ل ۶۳۷ - ۶۹۰.

خورشید، فراد حمه: «مدینه‌السلیمانیه: درسه‌ جغرافیه‌تھا التاريخیه»،
کاروان، ژ ۵۴، نیسانی ۱۹۸۷، هه‌ولیر، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.

ره‌سول، د. عیزه‌دین مسته‌فا: «علی به‌رده‌شانی - ژبان و به‌رهمه‌کانی»،
گۆناری کۆلیجی نه‌دبیات، ژ ۱۶، زانستگای به‌غداد، ۱۹۷۲.

- رۆژبه‌یانی، جه‌مه‌یل به‌ندی: رۆژی نوێ، س ۱، ژ ۴، مارتی ۱۹۶۰، سلیمان.
- هاوکاری، ژ ۱۲۰۸، ۱۹۸۸/۱۱/۲۸، به‌غداد.
- رۆژی نوێ: «تۆمار: په‌ره‌ کاهه‌زێ له‌ به‌ره‌ی بابان و کۆچی نه‌وه‌ره‌حمان پاشاوه‌»، رۆژی نوێ، س ۲، ژ ۱، مارتی ۱۹۶۱.
- السلفی، عبدالمجید: «الشیخ العلامة محمد بن حسن الاطانی الکردی و منظومه‌ المحاسن الفرره‌»، کاروان، ژ ۳۶، نه‌یلولی ۱۹۸۵، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۱.
- فوناد، د. که‌مال: «له‌ شیعه‌ به‌لاو نه‌کراوه‌کانی سالم»، چریکه‌ی کوردستان، له‌نده‌ن.
- فیضی، امین: «بابان کوردلرندن قابلیت حرییه‌»، ژین، س ۱، ع ۲۳، ۳۳۵ ی رومی / ۱۹۱۹ز، نه‌سته‌مول.
- : «بابان کوردلرندن قابلیت صناعیه‌ و علمیه‌لری»، ژین، س ۱، ع ۲۵، ۳۳۵ رومی / ۱۹۱۹ز، نه‌سته‌مول.
- قره‌داغی، محمد علی: «الشیخ عبدالله الخیرانی من خلال مخطوطات مکتبه‌»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب ۲، ژ ۲، ۱۹۷۴، به‌غداد، ل ۲۶۲ - ۲۶۶.
- کۆری زانیاری کورد: «پاراستنی پاشماوه‌ی کۆنمان له‌ کاری کوردا»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب ۱، ژ ۱، ۱۹۷۲، به‌غداد، ل ۲۸۳ - ۲۸۴.
- م. ج. (مه‌حمود جه‌وده‌ت): «مامه‌ یاره‌»، دیاری لاوان، ۱۹۳۴، به‌غداد، ل ۲۶ - ۷۳.
- محمد، محمود احمد: «وثیقه‌ تاریخیه‌ ناده‌: حلقه‌ مفقوده‌ من تاریخ شهرزور او مذكرات علما، الدین البلباسیین»، کاروان، ژ ۳۶، نه‌یلولی ۱۹۸۵، هه‌ولێر، ل ۱۳۸ - ۱۵۰.
- : «شاعریابیانی...»، کاروان، ژ ۵۰، تشرینی دوه‌می ۱۹۸۶، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.
- ملا کریم، محمد: «عود علی به‌ فی الرسائل البه‌انیه‌»، کاروان، ژ ۱۹، شوباتی ۱۹۸۴، هه‌ولێر، ل ۱۴۳ - ۱۴۸.
- «عه‌قیده‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب

۸، ۱۹۸۱، به‌غداد، ل ۱۹۹ - ۲۲۳.

وهی، توفیق: «نه‌ز خو‌لامی جاوی ده کل‌ولیم - خانی قه‌یفان»، ده‌نگی
کیتی ی تازه، س ۱، ب ۵، شوپاتی ۱۹۴۴، به‌غداد، ل ۳ - ۸.
یاملکی، عبدالعزیز: «کرد تاریخندن بابان خاندانی»، ژین، س ۱، ع ۹ و
۱۱ و ۱۳ و ۱۵ و ۱۸، ۳۳۵ ی رومی / ۱۹۱۸ - ۱۹۱۹ ز، نه‌سته‌مول.
یوسف، عبدالرقيب: «ه‌نسیک له ژبان و به‌ره‌می زانا و شاعیری کورد
مه‌لا عومهری ره‌نجوری شاله‌به‌گی»، روشنبیری نوی، ژ ۱۰۷، نه‌یلولی ۱۹۸۵،
به‌غداد، ل ۱۴۵ - ۱۷۹.

*The Emirate Of Baban
Between The Grindstones Of
Turks And Persians*

Noshirwan Mustafa Emin

1998